

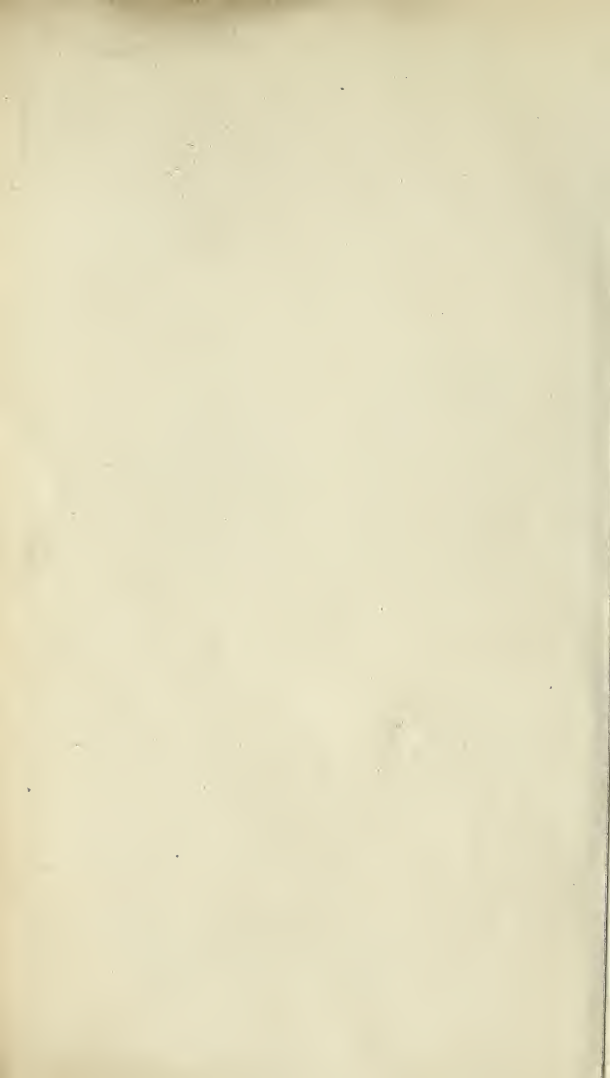
~~194~~h

National Library of Scotland

B000501617

7
TIOMNADH NUADH

AR

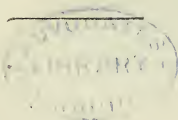
TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

EADAR-THEANGAICHTE

O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

Bible - New Testament Gaelic ?
K

THE NATIONAL BIBLE SOCIETY OF SCOTLAND;

HEAD OFFICES—5 St. Andrew Square, Edinburgh,
and 224 West George Street, Glasgow.

Gaelic 2mo. Testament.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT

PHILOSOPHY 101

LECTURE NOTES

BY [Name]

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILLINOIS

1960

LEABHRAICHEAN

AN

TIOMNAIDH-NUAIDH.

	Caib.		Caib.
SOISGEUL Mhata, <i>aïns</i>		II. Litir Phoil chum nan	
<i>am bheil</i>	28	Tesalonianach	3
Soisgeul Mharcuis	16	I. Timoteuis	6
Soisgeul Lucais	24	II. Timoteuis	4
Soisgeul Eoin	21	Tituis	3
Gnìomhara nan Abstol	28	Philemoin	1
Litir Phoil chum nan		Eabhruidheach	13
Romhanach	16	Litir Sheumais	5
I. Corintianach	16	Litir I. Pheadair	5
II. Corintianach	13	Litir II. Pheadair	3
Galatianach	6	Litir I. Eoin	5
Ephesianach	6	Litir II. Eoin	1
Philipianach	4	Litir III. Eoin	1
Colosianach	4	Litir Iudais	1
I. Litir Phoil chum nan		Taisbeanadh Eoin	22
Tesalonianach	5		

Digitized by the Internet Archive
in 2013

AN SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

§ *Sinnsearachd, 18 gineamhuinn, 21 breith, 23 agus m'neachadh ainm Chrìosd.*

LEABHAR ginealaich Iosa Crìosd, mhic Dhaibhidh, mhic Abraham.

2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Tamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhidh an rìgh, agus ghin Daibhidh an rìgh Solomon o'n mhnaoi a bha aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Achas, agus ghin Achas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goirear Crìosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhidh, is ceithir ginealaich deug iad; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealaich deug; agus o bhruid Bhabiloin gu Crìosd, ceithir ginealaich deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Crìosd: oir an déigh do cheangal-pòsaidh bhi air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd,

fhuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhi do Ioseph a fear 'na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-sam-puill a dheanamh dhi, bu mhiann leis a cur uaith os ìosal.¹

20 Ach ag smuaineachadh nan nithe sin dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tigh-earn e féin da ann am brud-ar, ag ràdh, A Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a d'ionnsuidh : oir an ni a ta air a ghineamhuin mnte, is ann o'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air ; oir saoraidh² e a shluagh féin o'm peacaibh.

22 (Agus rinneadh so uile chum gu coimhliontadh an ni a thubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh,

23 Feuch, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel mar ainm air, is ionnan sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarr aingeal an Tigh-earn air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean :

25 Agus cha d'aithnich e i agus an d'rug i a ceud-ghin mic ; agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

¹ *Thug na druidhean urram do Chrìosd : 14 Theich Ioseph leis do'n Eiphit, 16 agus mharbh Herod na leanabana.*

AGUS an uair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an làithibh Heroid an rìgh, feuch, thàinig druidhean³ o'n àird an ear gu Ierusalem,

2 Ag ràdh, C'ait an bheil rìgh sin nan Iudhach a ta air a bhreith ? oir chunnaic sinne a reult san àird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabh-airt aoraidh⁴ dha.

3 An uair a chual Herod an rìgh sin, bha e fo thrioblaid⁵, agus Ierusalem uile maille ris.

4 Agus air cruinneachadh nan àrd-shagart uile dha, agus sgrìobhaichean an t-sluaigh, dh'fheòraich e dhiubh c'ait an robh Chrìosd gu bhi air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea : oir mar so sgrìobhadh leis an fhàidh,

6 Agus thusa Bhetlehem an tìr Iudah, cha tu idir a's lugha am measg cheannard⁶ Iuda : oir asadsa thig Uachdaran a stiùras mo shluagh Israel.

7 An sin, air do Herod na druidhean a ghairm os ìosal d'a ionnsuidh, gheur-fhiosraich e dhiubh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraibh gu dìchiollach an naoidhean ; agus an déigh dhuibh 'fhaotainn⁷, innsibh dhomhsa e, chum gu racham-sa féin, agus gu deanam aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an rìgh, dh'imich iad ; agus,

¹ an uaignidheas. ² slànùichidh.

³ davine glìce.

⁴ onoir.

⁵ air a bhuaireadh.

⁶ phrionnsadh.

⁷ fhaghairt.

feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'fhàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas ro mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille¹ r'a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; òr, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh o *Dhia* ann am bruadar, gun iad a philltinn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthaich féin air slighe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit:

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an ni a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunn-

aic Herod gu'n d'riann na druidhean fanoid air², las e le feirg ro-mhòir, agus chuir e *luchd-millidh* uaith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsir a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlioadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth ann an Rama, caoidh, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn 'nach 'eil iad beò.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna ann am bruadar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh'éirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e gu'n robh Archelaus 'na rìgh an tìr Iudea an àit Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh o *Dhia* ann am bruadar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thàinig e agus ghabh e còmhnuidh ann am baile d'an goirear Nasaret, a

¹ am fochair

² gu'n do mheall na druidhean e.

chum gu coimhliontadh an ni a labhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

¹ *Teagasg, dreuchd, agus caitheamh-beatha Eoin Bhaiste. 7 Thug e achmhasan do na Phairisich. 13 Bhaist e Crìosd ann an uisge Iordain.*

A GUS anns na làithibh sin thàinig Eoin Baiste, a' searmonachadh am fàsach Iudea,

2 Agus ag ràdh, Gabhaibh aithreachas: oir a ta rìoghachd nèimh am fogus.

3 Oir is e so an ti ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag ràdh, Guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmhal, agus crios leathair aige timchioll a leasraidh; agus is e bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

5 Chaidh Ierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin agus Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh na dùthcha timchioll Iordain uile.

6 Agus bhaisteadh iad leis-san ann an Iordan, ag aideachadh¹ am peacanna.

7 Ach an uair a chunnaic e mòran do na Phairisich, agus do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidh-san, thubhairt e riu, A shìol nan nathraiche nimhe, cò a thug rabhadh dhuibh-sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin, thugaibh a mach toradh iomchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na athair againn: oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia air clann a thogail suas a dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freumh nan crann: air an aobhar sin, ge b'e crann nach toir a mach toradh maith, gearrar e, agus tilgear san teine e.

11 Gu deimhin a ta mise 'gur baisteadh le h-uisge chum aithreachais; ach an ti a thig a'm' dhéigh, is cumhachdaiche e na mi, agus cha'n airidh mise air a bhrògan a ghiùlan: baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine:

12 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus glanaidh e gu ro bhaileach 'urlar-bualaidh, agus cruinnichidh e a chruithneachd d'a thigh-tasgaidh²: ach loisgidh e am moll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thàinig Iosa o Ghalile gu Iordan a dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh, A ta feum agamsa bhì air mo bhaisteadh leatsa, agus am bheil thusa a' teachd a m' ionnsuidh-sa?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig do'n chùis a bhì mar so a nis: oir mar so is iomchuidh dhuinn gach uile fhìreantachd a choimhlionadh. An sin dh'fhulaing e dha.

16 Agus un uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball

¹ *aidmheil.*

² *thaisg-thigh.*

suas as an uisge ; agus, feuch, dh'fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' tuirling¹ mar choluman, agus a' teachd air-san :

17 Agus, feuch, guth o nèamh, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

¹ *Bhuair an diabhl Criosd. 17 An déigh do Iosa buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh. 24 Shlànuich e sluagh a bha euslan.*

AN sin threòraicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhl.

2 Agus an uair a thraisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an déigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na clochaibh so a bhì 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, A ta e sgrìobhta, Cha'n ann le h-aran a mhàin a bheathaichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dé.

5 An sin thug an diabhl e do'n bhaile naomh, agus chuir e air binnein an teampuill e.

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos : oir a ta e sgrìobhta, gu toir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaibh, chum nach buail thu, uair air bith, do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a rìs,

A ta e sgrìobhta, Cha bhuair² thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhl e a rìs chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rìoghachdan an domhain, agus an glòir ;

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma thuiteas tu sìos agus ma ni thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shatain : oir a ta e sgrìobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhl e ; agus, feuch, thàinig aingil agus fhritheil iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu'n do chuireadh Eoin an làimh, dh'imich e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thàinig e agus ghabh³ e còmhnuidh ann an Capernaum, a ta ri taobh⁴ na fairge, ann an leth-iomall Shabuloìn agus Nephtalim

14 A chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

15 Talamh Shabuloìn, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Iordan⁵, Galile nan Cinn-each :

16 Am pobull a bha 'nan suidhe an dorchadas, chunnaic iad solus mòr ; agus a ta solus air éirigh do na daoineibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa air searmoin a dheanamh, agus a ràdh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rìoghachd nèimh am fogus.

¹ teachd a nuas.

² dearbh.

³ rinn. ⁴ ehois. ⁵ ri taobh Iordain.

18 Agus ag imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhairge : (oir b'iasgairean iad.)

19 Agus thubhairt e riu, Leanaibh mise, agus ni mi iasgairean air daoineibh dhibh.

20 Agus air ball dh'fhàg iad na lìonta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da as a sin, chunnaic e dithis eile bhràithre, Seumas *mac Shebede*, agus Eoin a bhràthair, ann an luing maille r'an athair Sebede, a' càradh an lìon : agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh'imich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slànuchadh gach gnè thinnis, agus gach gnè eucail am measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliu feadh Shiria uile : agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus a bha air an cuibhreachadh le galar-aibh, agus iomadh gnè phianta, agus iadsan aig an robh deamhain annta, agus air an robh an tuiteamas¹, agus luchd pairilis²; agus shlàn- uich e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Ierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaibh a ta an taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

1 *Searmoin Chrìosd air a' bheinn, anns am bheil na h-ochd beanna- uchdan, 17 agus mìneachadh an lagha.*

A GUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn; agus air suidhe dha, thàinig a dheis- ciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag ràdh,

3 *Is* beannaichte iadsan a ta bochd 'nan spiorad : oir is leo rìoghachd nèimh.

4 *Is* beannaichte iadsan a ta ri bròn . oir gheibh iad sòlas.

5 *Is* beannaichte na daoine macanta³ : oir sealbhaichidh iad an talamh mar oigh- reachd.

6 *Is* beannaichte an dream air am bheil ocras agus tart na còrach⁴ : oir sàsuichear iad.

7 *Is* beannaichte na daoine tròcaireach : oir gheibh iad tròcair.

8 *Is* beannaichte na daoine a ta glan 'nan cridhe : oir chi iad Dia.

9 *Is* beannaichte luchd- deanamh na sìthe : oir goir- ear clann Dé dhiubh.

10 *Is* beannaichte an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na còrach : oir is leosan rìoghachd nèimh.

11 *Is* beannaichte bhithas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breug- ach, air mo sgàth-sa.

¹ *tinneas na gealaich, tusteamach.*
² *crith-ghalair.*

³ *cùin.*
⁴ *a' cheartais, na fireantachd.*

12 Deanaibh gairdeachas, agus bithibh ro shubhach; oir is mòr bhur duais air nèamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 Is sibhse salann na talmhainn: gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e? cha'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fo chosaibh dhaoine.

14 Is sibhse solus an t-saoghail. Cha'n fheudar baile a ta air a shuidheachadh air sliabh fholach.

15 Agus cha las daoine coinneal, chum gu'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach ann an coinneir, agus ni i solus do na bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhealraicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d'-thàinig mise a bhriseadh¹ an lagha no nam fàidhean; cha'n ann² a bhriseadh a thàinig mi, ach a choimhlionadh.

18 Oir a ta mi ag ràdh³ ribh gu firinneach, Gus an téid⁴ nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide⁵ no aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a bhriseas aon do na h-àitheantaibh so a's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine a's lugha dheth ann an ròghachd nèimh: ach ge

b'e neach a ni, agus a theagaisgeas iad, goirear duine mòr dheth ann an ròghachd nèimh.

20 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Mur toir bhur fireantachd-sa barrachd air fireantachd nan sgrìobhaiche agus nam Phairiseach, nach téid sibh, air chor air bith, a steach do ròghachd nèimh.

21 Chuala sibh, gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh e an cunnart a' bhreitheanais.

22 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cunnart a' bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na comhairle. ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas⁶ chum na h-altarach⁷, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh;

24 Fàg do thabhartas an sin an làthair na h-altarach, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlac.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe: air eagal gu'n toir an t-eascaraid thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìosan thu.

¹ a sgaoileadh.

² ni h-ann.

³ deirim, theiream.

⁴ an d'théid.

⁵ aon iota

⁶ thiodhlac.

⁷ altaire.

26 A ta mi ag ràdh riut gu frinneach nach téid thu mach as a sin, gus an òc thu an cheoirling¹ dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris² na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh'amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tuislidh dhuit, spìon a mach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus a dubhradh, Ge b'e chuireas a bhean phòsda air falbh, thugadh e litir-dhealaich dhi.

32 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean-phòsda féin, ach a mhàin air son strìopachais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheanamh: agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33. Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimhion do mhionnan do'n Tighearna.

34 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na tugaibh mionnan

idir: na tugaibh air nèamh, oir is e rìgh-chaithir Dhé e.

35 Na tugaibh air an talamh, oir is e stòl a chos e: na tugaibh air Ierusalem, oir is e baile an rìgh mhòir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhuiltein a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h-e is còmh-radh dhuibh, Seadh, seadh: Ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios os ceann so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacila.

39 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na cuiribh an aghaidh an uile: ach ge b'e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh thuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin diot, leig leis d'fhalluinn mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dh'aindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n tu a dh'iarras ort; agus uaithsan le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdibh, beannaichibh an dream a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoinibh air am beag sibh, agus deanaibh urnuigh

air son na muinntir a ta bun-
tuinn ribh gu naimhdeil, agus
a ta 'g ur geur-leanmhuinn :

45 A chum gu'm bi sibh
'nur cloinn aig bhur n-Athair
a ta air nèamh : oir a ta esan
a' tabhairt air a ghréin féin
éirigh air na droch dhaoineibh,
agus air na deadh dhaoineibh,
agus a' cur uisge air na fìrean-
aibh agus air na neo-fhìrean-
aibh.

46 Oir ma bhios grádh
agaibh do'n mhuinntir aig am
bheil grádh dhuibh, ciod an
duais a gheibh sibh? nach
'eil eadhon na cìs-mhaoir a'
deanamh an ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh
fàilte air bhur bràithribh féin
a mhàin, ciod a tha sibh a'
deanamh thar chàch? nach
'eil na cìsmhaoir féin a' dean-
amh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bith-
ibh-sa coimhlionta¹ mar a ta
bhur n-Athair a ta air nèamh
coimhlionta.

CAIB. VI.

¹ *The Criosd a' labhairt mu dhéirc,
5 mu urnuigh, 14 mu mhaithneas
d'ar bràithribh, 16 mu thrasgadh,
25 agus mu ro-chùram an t-saogh-
ail so.*

THUGAIBH an aire nach
toir² sibh bhur déirc am
fianuis dhaoine, chum gu'm
faicear leo sibh; no cha'n
fhaigh sibh tuarasdal o bhur
n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir
thu do dhéirc, na toir fa'near
galltomp a shéideadh romh-
ad, mar a ni na cealgair-
ean, anns na sionagogaibh,
agus anns na sràidibh, chum
gu faigh iad glòir o dhaoineibh.
Gu firinneach a ta mise ag

ràdh ribh, gu bheil an tuaras-
dal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa
déirc, na biodh fios aig do
làimh chli ciod a ta do làmh
dhéas a' deanamh;

4 Chum gu'm bi do dhéirc
an uaignidheas: agus bheir
t' Athair a chi an uaignidheas,
duais dhuitse gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu
urnuigh, na bi mar luchd an
fhuar-chràbhaidh: oir is ion-
mhuinn leo urnuigh a dhean-
amh anns na sionagogaibh,
agus ann an coinneachadh
nan sràid 'nan seasamh, chum
gu faicear le daoineibh iad,
Gu deimhin tha mise ag ràdh
riobh, gu bheil an tuarasdal
aca.

6 Ach thusa, an uair a ni
thu urnuigh, imich a steach
do d' sheòmar, agus air dùn-
adh do dhoruis duit, dean
urnuigh ri t' Athair a ta an
uaignidheas, agus bheir t' Ath-
air a chi an uaignidheas,
duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh
urnuigh na gnàthaichibh ath-
iarrtais dhìomhain, mar na
Cinnich: oir saoilidh iadsan
gu'n éisdear riu air son lìon-
mhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibh-sa
cosmhuil riu; oir a ta fios aig
bhur n-Athair cia iad na nithe
a ta dh'uireasbhuidh oirbh,
mu'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin dean-
aibh-sa urnuigh air a' mhodh
so: Ar n-Athair a ta air
nèamh, Gu naomhaichear
t'ainm.

10 Thigeadh do rìoghachd.
Deanar do thoil air an talamh,
mar a nìtheair air nèamh.

MATA VI.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar a mhaith-eas sinne d'ar luchd-fiach¹.

13 Agus na leig am buair-eadh sinn; ach saor sinn o olc: oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a' ghlòir, gusiorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaithes sibh an cionta do dhaoinibh, maithidh bhur n-Athair nèamhaidh dhuibh-sa mar an ceudna:

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoinibh, cha mhò a mhaithes bhur n-Athair dhuibh-sa bhur cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh gu firinneach, gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail t'aghaidh²:

18 Chum nach faicear le daoinibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh féin ionmhais air an talamh, far an truail³ an leomann⁴ agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh féin air nèamh, far

nach truail an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, is ann an sin a bhios bhur chridhe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile lan soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma tha an solus a ta annad 'na dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin.

24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearn: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhaidh e le neach aca, agus ni e tàir air neach eile. Cha'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin, a ta mise ag ràdh ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh. Nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach?

26 Amhaircibh air eunlaith an athair: oir cha chuir iad siol, agus cha bhuaibh iad, agus cha chruinnich iad an saibhlibh: gidheadh a ta bhur n-Athair nèamhaidh-sa 'g am beathachadh. Nach fearr sibhsé gu mòr na iadsan?

27 Agus cò agaibh le mòr-chùram a dh'fheudas aon làmh-choille⁵ a chur r'a àirde féin?

¹ feichneinibh. ² t'eudan.
³ mill.

⁴ an reudan, a' mhiol-chrìon.
⁵ bhann-làmh.

28 Agus c'ar son a ta sibh ro chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snìomh iad.

29 Gidheadh a ta misè ag ràdh ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na macharach' a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, nach mò na sin a sgeadaicheas e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag radh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oir a ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibh-sa air na nithibh so uile.

33 Ach iarraibh air tùs rioghachd Dhe, agus 'fhìreantachd-san, agus cuirear na nithe so uile ribh.

34 Uime sin, na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: is leor do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

¹ *Tha ar Slànaghear a' cromuchadh breth ghrad, 6 a' toirmeasg nithe naomha chur an neo-shuim, 7 agus ag orduchadh urnuigh a dheanamh. 13 Chomhairlich e do gach neach dol a steach air an dorus chumh-ann*

¹ caimein.

² no

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein¹ a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

4 No cionnus a their thu ri d'bràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spìonadh as do shùil; agus, feuch, an t-sail ann do shùil féin?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhun-tuinn à sùil do bhràthar.

6 Na toiribh an ni naomh do na madraibh, agus na tilgibh bhur nèamhnuidean am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus² air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraibh, agus bheirèar dhuibh · siribh³, agus gheibh sibh: buailibh *an dorus*, agus fosgailear dhuibh.

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaidh e: agus ge b'e a shireas, gheibh e: agus do'n tì a bhuaileas *an dorus*, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibh-sa, ma's e's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nathair dha?

11 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thabhairt

³ lorgaichibh.

do bhur cloinn, nach mò na sin a bheir bhur ri-Athair a ta air nèamh nithe maithhe dhoibhsan a dh'iarras air iad?

12 Uime sin, gach uile ni bu mhiann leibh daoine a dheanamh dhuibh-sa, dean-aibh-sa a leithid dhoibhsan mar an ceudna: oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an dorus chumhann; oir is farsuinn an dorus, agus is leathan an t-slighe a ta treòrachadh chum sgrios, agus is lìonmhor iad a ta dol a steach oirre:

14 Ach is¹ cumhann an dorus, agus is aimhleathan an t-slighe a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhidibh sibh féin o na fàidhibh bréige, a thig d'ur n-ionnsuidh ann an culaidhibh chaorach, ach a ta o'n leth a stigh 'nam madaibh-ailuidh.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad: an tionail daoine dearcán-fìona do dhrisibh, no figèan do na foghannanaibh²?

17 Agus mar sin bheir gach uile chrann maith toradh maith: ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha'n fheud a' chraobh mhaith droch thoradh a ghiùlan³, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach giùlain toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin, is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Cha'n e gach uile neach a their riumsa, A Thighearn, a Thighearn, a théid a steach do rìoghachd nèimh; ach an ti a ni toil m' Athar-sa a ta air nèamh.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud, A Thighearn, a Thighearn, nach d'rinn sinn fàidheadaireachd a' t'ainm-sa? agus a' t'ainm-sa nach do thig sinn a mach deamhain? agus a' t'ainm-sa nach d'rinn sinn iomadh miorbhuile?

23 Agus an sin aidichidh mise gu follaiseach dhoibh, Cha b'aithne dhomh riamh sibh: imichibh uam, a luchd-deanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus a ni iad, samhluichidh mi e ri duine glic, a thog a thigh air carraig

25 Agus thuirling⁴ an t-uisge, agus thàinig na tuiltean, agus shéid na gaothan, agus bhuail iad air an tigh sin: agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coimhlion iad, samhluichear e ri duine amaideach a thog a thigh air a' ghaineamh:

27 Agus thuirling an t-uisge, agus thàinig na tuiltean, agus shéid na gaothan, agus bhuail iad air an tigh sin: agus thuit e; agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus tharladh⁵, an uair a chrìochnaich Iosa na briath-

¹ do bhrègh gur. ² cluanaibh.

³ iomchar.

⁴ thàinig a nuas.

⁵ thachair.

ra so, gu'n do ghaobh am po-bull iongantas r'a theagasg-san :

29 Oir theagaisg e iad mar neach aig an robh cumh-achd¹, agus cha'n ann mar na sgrìobhaichean.

CAIB. VIII.

¹ *Ghlan Crìosd an lobhar ; 5 shlàn- uich e seirbhiseach a' Chaipin- ceud ; 14 agus màthair-chéile Pheadair ; 23 Chiuinich e an fhuirge, 28 agus thilg e mach deamhain á dithis dhaoine.*

AGUS air teachd a nuas o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus, feuch, thàinig lobhar, agus rinn e aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is àill leam ; bi thusa glan. Agus air ball bha a luibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taisbein thu féin do'n t-sag-art, agus thoir d'a ionnsuidh² an tiodhlac a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa a steach do Chapernaum, thàinig d'a ionnsuidh Caipin-ceud, a' guidhé air,

6 Agus ag ràdh, A Thighearna, tha m'òglach 'na luidhe a stigh am pairilis, agus air a phianadh gu h-anabarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise, agus slànuichidh mi e.

8 Agus air freagart do'n Chaipin-ceud, thubhairt e, A Thighearna, cha'n airidh

mise air thusa a theachd a steach fo m' chleith : ach a mhàin abair am focal, agus slànuichear m'òglach.

9 Oir is duine mise féin a ta fuidh ughdarras, aig am bhéil saighdeara fodham : agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e : agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e : agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantas, agus thubhairt e ris a' mhuinntir a lean e, Gu frinneach a ta mi ag ràdh ribh, ann an Israel féin nach d'fhuair mi creid-imh cò mòr as so.

11 Agus a ta mi ag ràdh ribh, gu'n tig mòran o'n àird an ear, agus o'n àird an iar, agus gu'n suidh iad maille ri Abraham, agus Isaac, agus Iacob, ann an rìoghachd nèimh :

12 Ach gu'n tilgear clann na rìoghachd ann an dorch-adas a ta 'n leth a muigh ; bithidh an sin gul agus giùsg-an³ fhiacal.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' Chaipin-ceud, Imich romhad, agus biodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus shlànuicheadh 'òglach air an uair sin féin.

14 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh Pheadair, chunn-aic e màthair a mhnà 'na luidhe, agus i ann am fiabh-rus⁴.

15 Agus bhean e r'a làimh, agus dh'fhàg am fiabh-rus i : agus dh'éirich i, agus rinn i frithealadh dha⁵.

16 Agus an uair a bha am

¹ ughdarras ² thuige, chùige.

³ snagardaich. ⁴ an teasarach. ⁵ doibh.

feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mòran anns an robh deamhain; agus thilg e na spioraid a mach le 'fhocal, agus shlànuich e iad uile a bha eùslan:

17 A chum gu'n coimhliontadh¹ an nì a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh, Ghabh esan ar n-anmhuinn-eachdan air féin, agus ghiùlain e ar n-euslaintean.

18 Agus an uair a chunn-
aic Iosa sluagh mòr m'a thim-
chioll, dh'àithn e dol á sin
do'n taobh eile.

19 Agus thàinig sgrìobhaiche àraidh, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, leanaidh mise thu, ge b' e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an ath-air²; ach cha'n 'eil aig Mac an duine ionad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomh-sa imeachd air tús agus m'athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh féin adhlacadh.

23 Agus air dol dhasan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus, feuch, dh'éirich doinionn³ mhòr air an fhairge, ionnus gu'n d'fholaich na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A

Thighearn, teasaig sinn: a ta sinn cailte.

26 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh? An sin dh'éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge; agus bha ciùine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantais, ag ràdh, Ciod⁴ e ghnè dhuine so, gu bheil na gaotha féin agus an fhairge ùmhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tìr na Ger-
geseneach⁵, thachair dithis dhaoine air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na h-àitibh adhlaic, agus iad ro ghar, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus, feuch, ghlaodh iad, ag ràdh, Ciod e ar gnoth-
uch-ne riut, Iosa a Mhic Dhé? An d'thàinig thu an so g'ar pianadh roimh an àm?

30 Agus bha treud mòr mhuc am fad uatha, ag ionalt-radh.

31 Agus dh'iarr na deamhain a dh'athchuinge airsan, ag ràdh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an treud mhuc: agus, feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ionad corrach⁶, do'n chuan; agus chailleadh sna h-uisgeachaibh iad.

33 Agus theich na buachaillan, agus chaidh iad do'n

¹ Air chor as gu'n do choimhlionadh.

² aidheir.

³ stoirm.

⁵ Gadareneach.

⁴ Creud.

⁶ cas.

bhaile, agus dh'innis iad na nithe so uile, agus na thachair dhoibhsan anns an robh na deamhain.

34 Agus, feuch, chaidh am baile uile a mach a choinneachadh Iosa; agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad air imeachd as an crìochaibhsan.

CAIB. IX.

¹ *An déigh do Chrìosd neach air an robh am pairilis a leigheas, 9 ghairm e Mata o bhòrd na cìse; 10 dh'ith e maille ri cìsmhaoir agus ri peacaich; 20 shlànmìch e bean air an robh dortadh sola; 32 agus duine balbh anns an robh deamhan.*

AGUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thàinig e d'a bhaile féin.

2 Agus, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Biodh deadh mhisneach agad, a mhic, a ta do pheacanna air am maitheadh dhuit.

3 Agus, feuch, thubhairt dream àraidh do na sgrìobhaichibh annta féin, A ta am fear so a' labhairt toibheim¹.

4 Agus air do Iosa an smuaintean fhaicinn, thubhairt e, C'ar son a ta sibh a' smuaineachadh uile ann bhur cridheachaibh?

5 Oir cia is usadh a ràdh, A ta do pheacanna air am maitheadh dhuit? no a ràdh, Eirich agus imich?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaitheadh air an talamh,

(thubhairt e an sin ri fear na pairilis,) Eirich, tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus dh'éirich e, agus chaidh e d'a thigh féin.

8 Ach an uair a chunnaic am' pobull so, ghabh iad iongantas, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so a chumhachd do dhaoinibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bòrd na cìse, d'am b'ainm Mata; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'éirich e, agus lean se e.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh san tigh, feuch, thàinig mòran cìsmhaor agus pheacach, agus shuidh iad sìos maille ris-san agus r'a dheisciobluibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a dh'itheas bhur maighstir-sa maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n ann aig a' mhuinntir a ta slàn a ta feum air an léigh, ach aig a' mhuinntir a ta euslan.

13 Ach imichibh agus fòghlumaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha'n iobairt: oir cha d'thàinig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thàinig deisciobuil Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh, C'ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trasgadh gu minic, ach ni 'm bheil do dheisciobuil-sa a' trasgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu,

¹ *dia-mhasluchaidh.*

Am feud clann seòmair an fhir-nuadh-phòsda¹ bhi brònach, am feadh a bhitheas am fear-nuadh-pòsda maille riu? Ach thig na làithean anns an toirear am fear-nuadh-pòsda uatha, agus an sin ni iad trasgadh.

16 Cha chuir duine sam bith mìr do eudach nuadh air sean eudach: oir buinidh an ni a chuireadh g'a lìonadh suas as an eudach, agus nìthear an reubadh ni's miosa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh²: no brisear na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach cuiridh iad fion nuadh ann an searragaibh nuadha, agus bithidh iad araon slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithe so riu, feuch, thàinig uachdaran àraidh, agus thug e aoradh dha, ag ràdh, Fhuair mo nighean bàs air ball³: ach thig-sa agus cuir do làmh oirre agus bithidh i beò.

19 Agus dh'éirich Iosa, agus lean e féin agus a dheisciobuil e.

20 (Agus, feuch, thàinig bean, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich:

21 Oir thubhairt i innte féin, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa mu'n cuairt, chunnaic e i, agus thubhairt e, A nighean, biodh deadh mhisneach agad; shlànuich do chreidimh thu.

Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.)

23 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh an uachdarain, agus a chunnaic e an luchd-ciùil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm *bhròin*,

24 Thubhairt e riu, Imichibh roimhibh, oir cha'n 'eil an nigheanag⁴ marbh ach 'na codal. Agus rinn iad gàire fochaid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air làimh oirre, agus dh'éirich an nigheanag.

26 Agus chaidh iomradh sin a mach air feadh na tire sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as a sin, lean dithis dhall e, ag éigheach, agus ag ràdh, A Mhic Dhaibhidh, dean tròc-air oirne.

28 Agus an uair a thàinig e steach do'n tigh, thàinig na doill d'a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh? Thubhairt iad ris, A ta, a Thighearn.

29 An sin bhean e r'an sùilibh, ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir bhur creidimh.

30 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad⁵, ag ràdh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so:

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùthcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.

¹ fhir-na-bainmse. ² bhuideilbh.
³ a nis.

⁴ cailin.

⁵ thug Iosa sparradh geur doibh.

33 Agus an déigh do'n deamhan a bhì air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan : agus ghabh an sluagh iongantais, ag ràdh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Phairisich, Troimh phrionnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheamhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chaithrichean agus bhailtean¹, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slànuchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu'n robh iad air fannachadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaorach aig nach 'eil buachail².

37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr am fogharadh, ach is tearc an luchd-oibre.

38 Uime sin, guidhibh-sa air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

¹ Chuir Crìosd a mach a dhà Abstol deug, agus thug e cumhachd dhoibh mìorbhuilean a dheanamh: 5 theagasg e iad: 16 thug e misneach dhoibh an aghaidh gear-leannmhuinn, 40 agus gheall e beannachadh do'n dream a ghabhadh riu.

A GUS air gairm a dhà dheisciobul deug d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neòghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuchadh

gach gnè euslaint, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà Abstol deug; an ceud fhear, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair;

3 Philip agus Bartolemeu, Tomas, agus Mata an cismhaor, Seumas mac Alpheuis, agus Lebeus d'an co-ainm Tadeus;

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhrath esan³.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so a mach a' tabhairt àithne dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinn-each, agus na rachaibh a steach do aon bhaile a bhuineas do na Samaraich⁴:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chailte tighe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmonaichibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh am fagus.

8 Leighisibh an dream a ta tinn, glanaibh na lobhair, [dùisgibh na mairbh,] tilgibh a mach na deamhain: a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgid, no umha ann bhur sporanaibh⁵;

10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brògan, no bataichean: (oir is airidh am fear-oibre air a lòn⁶.)

11 Agus ge b'e air bith caithir no baile d'an téid sibh a steach feòraichibh cò a ta 'na dheadh airidh inntè; agus

¹ bhailte mòra agus beaga.

² aodhaire.

³ an ti a thug thairis esan.

⁴ Samaritans. Sasg.

⁵ criosaibh.

⁶ is fìù am fear-oibre a bhàdh.

fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àite sin.

12 Agus 'nuair a thig sibh steach do thigh, beannaichibh dha.

13 Agus ma's airidh an tigh sin, thigeadh bhur sìth air; ach mur airidh, pilleadh bhur sìth do bhur n-ionnsuidh féin a ris.

14 Agus ge b'e neach nach gabh ribh, agus nach éisd ri 'ur briathraibh; air dol a mach as an tigh, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh dhìbh duslach bhur cos.

15 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, gur so-ìomchaire a bhithas staid fearainn Shodom agus Ghomora an là a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuiream-sa sibhse mach mar chaoraich am measg mhadadh-alluidh: air an aobhar sin bithibh-sa glic mar na nathraiche, agus neòchronail mar na colunain.

17 Ach bithibh air bhur faicill o dhaoinibh, oir bheir iad an làmh sibh do chomhairlibh, agus sgiùrsaidh iad sibh 'nan sionagogaibh:

18 Agus bheirear sibh an làthair uachdaran agus rìghrean air mo sgàth-sa, mar fhianuis dhoibh-san agus do na Cinnich¹.

19 Ach an uair a bheir iad an làmh sibh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh cionnus no ciod a labhras sibh; oir bheirear dhuibh, san uair sin féin, an ni a labhras sibh.

20 Oir cha sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n-Athar féin a labhras annaibh.

21 Agus bheir am bràthair

a bhràthair féin suas chum bàis, agus an t-athair am mac; agus éiridh a' chlann an aghaidh am pàrantan, agus bheir iad fa' near gu cuirear gu bàs iad.

22 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoinibh dhuibh air son m'ainme-sa: ach, ge b'e bhuanacheas gus a' chrìoch, is e so a thèarnar².

23 Agus an uair a ni iad geur-leanmhuinn oirbh sa' bhaile so, teichibh gu baile eile; oir gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Nach imich sibh air feadh bhailtean Israeil mu'n tig Mac an duine.

24 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir, no an seirbhiseach os ceann a thighearna.

25 Is leòr do'n deisciobul a bhi mar a mhaighstir, agus do'n t-seirbhiseach a bhi mar a thighearn: ma ghoir iad Beelsebub do fhear an tighe, nach mò na sin a ghoireas iad e d'a mhuinntir?

26 Uime sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha'n 'eil ni sam bith folaichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aithnichear.

27 An ni a dh'innseas mise dhuibh san dorchadas, labhraibh e san t-solus; agus an ni a chluinneas sibh sa' chluais, searmonaichibh e air mullach nan tighean.

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach aig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhithas eagal an Tì sin oirbh, a's urrainn an corp agus an t-anam a mhilleadh araon an ifrinn.

¹ nan aghaidh-san agus an aghaidh

nan Geintileach. ² : shlànuichear,

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling : agus cha tuit a h-aon diubh air an talamh as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fuilt-eine bhur cinn uile air an aireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin, ge b'e dh'-aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m' Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'-àich-eadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m' Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d'-thàinig mise a chur sìthe¹ air an talamh : cha'n ann a chur sìthe a thàinig mi, ach a chur claidheimh :

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlach féin a *bhitheas* 'nan naimhdibh do dhuine.

37 An ti a ghràdhaicheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e² : agus an ti a ghràdhaicheas mac no nighean os mo cheannsa, cha'n airidh orm e :

38 Agus an ti nach glac a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n airidh orm e.

39 An ti a gheibh 'anam, cailidh se e : ach an ti a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e ?

40 An ti a ghabhas ribhse,

gabhaidh e riumsa ; agus an ti a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais fàidh ; agus an ti a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl do aon neach do na daoineibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach cail e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

1 *Chuir Eoin a dheisciobuil a dh'-ionnsuidh Chrìosd. 7 Fianuis Chrìosd mu thimchioll Eoin. 18 Barail an t-sluagh mu thimchioll Eoin agus mu thimchioll Chrìosd. 20 Chronaich Chrìosd muinntir Bhetsaida, &c. 23 A ghairm trèaireach do'n t-sluagh a ta fo throm uallaich.*

A GUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa àith-eantan a thabhairt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'imich e as a sin a theagasg agus a shearmonachadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phrìosan gnìomhara Chrìosd, chuir e dithis d'a dheisciobluibh d'a ionnsuidh,

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bi sùil againn ri neach eile ?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithe a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn :

5 A ta na doill a' faotainn³ an radhaire, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair

¹ s'lochaint. ² cha'n fhiù e mise.

³ saghail.

air an glanadh, agus na both-air a' cluinntinn, a ta na marbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an tì nach faigh oilbheum ann-amsa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag ràdh*, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach mìn, is ann an tighibh nan rìghrean a ta iad.

9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? An e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

10 Oir is e so an tì mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiream - sa mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, 'nam measg-san a rugadh le mnaibh, nach d'èirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an tì sin a's lugha an rìoghachd nèimh, is mò e na esan.

12 Agus o làithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta rìoghachd nèimh a' fulang ainneirt, agus luchd na h-ainneirt 'ga glacadh le làmhachas-làidir.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadair-eachd gu àm Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig am bheil cluasan chum èisdeachd, èisdeadh e.

16 Ach co ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh¹, agus ag éigheach r'an companaich.

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse danrsa: rinn sinne tureadh² dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thàinig Eoin cha'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fiona, caraid chis-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fireanachadh le a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinn-eadh d'a oibribh cumhachdach, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is anaoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luaith.

22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'm bi staid Thirus agus Shidoin ni's so-iomchaire ann an là a' bhreitheanais, na bhitheas bhur staid-sa.

¹ anns na margaibh.

² caoine.

23 Agus thusa, a Chaper-naum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sios gu h-ifrinn thu: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annad-sa, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh e gun a sgrìos gus an diugh.

24 Ach tha mi ag ràdh ribh, gur so-ìomchaire a bhithas e do fhearann Shodoim ann an là a' bhreitheanais, na dhuitse.

25 Anns an àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheachais dhuit, O Athair, Thighearna nèimh agus na talmhainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoinibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanab-aibh.

26 Seadh, Athair, do bhrìgh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

28 Thigibh a m' ionnsuidhsa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas¹ dhuibh.

29 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macanta agus iriosal² an cridhe: agus gheibh sibh fois do bhur n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuing-sa

so-ìomchair, agus a ta m' uallach eutrom.

CAIB. XII.

¹ Chronuich Criosd doille nam Phairiseach nu thimchroll brisidh na sàbaid, 3 le sgrìobtuiribh, 11 le reuson, 13 agus le mìorbhuil. ²² Shlànuich e an duine dall agus balbh anns an robh deamhan. ³¹ Cha mhaithear toibheum an agu aidh an Spioraid naoimh.

CHAIDH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh na h-achaibh arbhair, agus bha ocras air a dheisciobuil, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuain, agus ith-eadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an ni nach còir a dheanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhidh an uair a bha ocras air féin, agus air a' mhuinntir a bha maille ris;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis⁴, nach robh ceaduichte dha féin itheadh, no dhoibhsan a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt anns an teampull air làithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neò-chiontach?

6 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam agus cha'n ìobairt, cha dìteadh sibh an dream a ta neò-chiontach.

¹ fois. ² ùmhal. ³ tre, trid.

⁴ an t-aran taisbeanta.

8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as a sin, chaidh e steach d'an sionagog;

10 Agus, feuch, bha duine ann aig an robh làmh sheargta: agus dh'fheòraich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid? chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.

11 Agus thubhairt esan riu, Cò agaibh-sa an duine aig am bi aon chaora, agus, ma thuit-eas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e nìos i?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora? Uime sin, a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh: agus shìn e mach i; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an làmh eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhill-eadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh'imich e as a sin: agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad aithnichte¹ e:

17 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

18 Feuch, mo sheirbhiseach féin a thagh mi; m'aon gràdh-ach anns am bheil tlachd ag m'anam: cuiridh mi mo

Spiorad féin air, agus nochd-aidh e breitheanas do na Cinnich.

19 Cha dean e strì, agus cha ghlaodh e; ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuile bhrùite, agus cha mhùch e an lìon as am bi deatach, gus an tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainm-san a bhitheas muinighinn aig na Cinnich.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh: agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantais, agus thubhairt iad, An e² so Mac Dhaibhidh?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha'n 'eil am fear so a tilg-eadh a mach dheamhan, ach troimh Bheelsebub prionnsa nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rìoghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, nithear 'na fàsach i; agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e noinnte 'na aghaidh féin; air an aobhar sin cionnus a sheasas a rìoghachd?

27 Agus ma tha mise troimh Bheelsebub a' tilg-eadh a mach dheamhan, troimh cò am bheil

¹ follus.

² Nach e?

bhur clann-sa 'gan tilgeadh a mach? Uime sin bithidh iad 'nam breitheamhnaibh oirbh;

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thàinig rìoghachd Dhé do bhur n-ionnsuidh-sa¹.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir? agus airneis a thighe a chreachadh, mur ceangail e air tùs an duine làidir? agus an sin creachaidh e a thigh.

30 An ti nach 'eil leam, tha e a m' aghaidh; agus an ti nach cruinnich leam, sgapaidh e.

31 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Gu maith-ear gach peacadh agus gach toibheum do dhaoinibh: gidheadh cha mhaithear toibheum an aghaidh an Spioraid Naomh do dhaoinibh.

32 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach ge b'e neach a labhras an aghaidh an Spioraid Naomh, cha mhaithear dha e, anns an t-saoghal so, no anns an t-saoghal a ta ri teachd.

33 An dara cuid deanaibh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no deanaibh a' chraobh truailidh, agus a toradh truailidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudas sibh nithe maithe a labhairt, o a ta sibh féin olc? oir is ann á pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a

mach nithe maithe á deadh ionmhas a chridhe²; agus bheir an droch dhuine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toir³ daoine cunntas ann an là a' bhreitheanais air son gach focail dhìomhain a labhras iad.

37 Oir is ann le⁴ d'fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann le d'fhoclaibh a dhìtear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichean agus do na Phairisich, ag ràdh, A mhaighstir, bu mhiann leinn comhara fhaicinn uait.

39 Ach fhreagairesan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar'an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri làithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an cridhe na talmhainn tri làithean agus tri oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebheh sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais; agus, feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-rìghinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh i e: oir thàinig i o na h-àitibh a's iomallaich do'n talamh a dh'éisdeachd gliocais Sholaimh; agus, feuch, a ta ni's mò na Solamh an so.

43 An déigh do'n spiorad

thugaibh-se. 2 as a dheadh ionmhas.

3 tabhair.

4 as, á.

neo-ghlan dol a mach à duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh fois, agus cha'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d'thàinig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach e.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin, agus théid iad a steach agus gaibhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's miosa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachair do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast a' labhairt ris a' phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach éigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis so dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bhràithrean?

49 Agus air sìneadh a làimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean!

50 Oir ge b'e neach a ni toil m' Atharsa a ta air nèamh, is e sin féin mo bhràthair, agus mo phiuthair, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

1 Cosamhlachd an t-sìoladair agus an t-sìl, 18 air eadar-mhìneachadh. 24 Cosamhlachd a' chogail; 31 an t-sìl mhustaird; 33 na laibhin; 44 an ìonmhaire fhol-aichte; 45 agus na nèamhuid. 54 Rinn muinntir a dhàthcha tair air Crìosd.

AIR an là sin féin chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluagh mòr d'a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gu'n do shuidh e; agus sheas an sluagh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh¹, ag ràdh, Feuch, chaidh sìoladair a mach a chur sìl.

4 Agus ag cur an t-sìl da, thuit cuid dheth ri taobh na rathaid; agus thàinig na heunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach, air éirigh do'n ghréin, dh'hadh e; agus, do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid am measg droighinn: agus dh'fhàs an droighionn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, cuid a dheich thar fhichead uiread 'sa chuireadh.

9 Ge b'e neach aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus thàinig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu, Do bhrìgh

¹ parablaidh, comhadaibh.

gu'n d thugadh dhuibh-sa eòlas a bhi agaibh air rùn dìomhair rìoghachd nèimh, ach dhoibhsan cha'n 'eil so air a thoirt.

12 Oir ge b'e neach aig am bheil, dnasan bheirear, agus bithidh aige an tuilleadh pailteis: ach ge b'e neach aig nach 'eil, uaithsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin, a ta mise a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh, do bhrìgh air dhoibh faicinn nach faic iad, agus a' cluinntinn nach cluinn iad, agus nach tuig iad.

14 Agus annta-san a ta fàidheadaireachd Esaias air a coimhlionadh, a ta 'g ràdh, Le h-éisdeachd cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chi sibh, agus cha'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phob-uill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum éisd-eachd, agus dhruid iad an sùilean; air eagal uair air bith gu'm faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n clusaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm biodh iad air an iompachadh, agus gu'n slànuich-inn-sa iad.

16 Ach is beannaichte bhur sùilean-sa, oir a ta iad a' faicinn; agus bhur cluasan, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir tha mi ag ràdh ribh gu freannach, Gu'm b'iom-adh fàidh agus firean leis am bu mhiann na nithe so fhaicinn, a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac siad *iad*: agus na nithe so chluinntinn, a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

18 Eisdibh, air an aobbar

sin, ri cosamhlachd an t-sìol-adair.

19 An uair a chluinneas neach air bith focal na rìoghachd, agus nach toir e fa'near e¹, thig an droch *spiorad*, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh 'na chridhe: is e so esan anns an do chuireadh an sìol ri taobh an rathaid.

20 Ach esan a fhuair sìol ann an àitibh creagach², is e so an ti a chluinneas am focal, agus a ghabhas e air ball le gairdeachas;

21 Gidheadh cha'n eil freumh aige ann féin, ach fanaidh e rè tamuill: agus an uair a thig trioblaid no geurleanmhuinn air son an fhocail, air ball gheibh e oilbheum.

22 Esan mar an ceudna a ghabh sìol am measg an droighinn, is e so an ti a ta 'cluinntinn an fhocail; agus a ta ro-chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bithidh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh sìol ann an deadh fhearann, is e sin an neach a ta 'cluinntinn an fhocail, agus 'ga thoirt fa'near; neach mar an ceudna tha 'giùlan toraidh, agus a ta toirt a mach cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread 'sa chuireadh.

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag ràdh, Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri duine a chuir sìol maith 'na fhearann:

25 Agus an uair a bha daoine 'nan codal, thàinig a nàmhaid agus chuir e coga

¹ nach tuig se e.

² clochach.

am measg a' chruithneachd, agus dh'imich e roimhe.

26 Ach an uair a thàinig an t-arbhar fuidh dhéis, agus a thug e mach a thoradh, dh'fhoillsich an cogal e féin mar an ceudna.

27 Agus air teachd do sheirbhisich fhir an-tighe thubhairt iad ris, A Thigh-earna, nach do chuir thusa sìol maith ann ad fhearann? c'aite, ma seadh, as an d'fhuair e an cogal?

28 Thubhairt esan riu, Rinn nàmhaid éigin so. Agus thubhairt na seirbhisich ris, An àill leat, uime sin, gu'n téid sinne agus gu'n cruinnich sinn ri chéile iad?

29 Ach thubhairt esan, Cha'n àill; air eagal 'nuair a chruinnicheas sibh an cogal, gu spìon sibh an cruithneachd maille ris.

30 Leigibh leo fàs araon gus an tig am fogharadh: agus an àm an fhógharaidh their mise ris an luchd-buanaidh, Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceanglaibh e 'na cheanglachanaibh¹ chum a losgaidh: ach cruinnichibh an cruithneachd do m' shabhal.

31 Chuir e mach cosamhlachd eile dhoibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh neach agus a chuir e 'na fhearann.

32 Ni gun amharus a's lugha do gach uile phòr²: gidheadh air fàs da, is e a's mò do na luibheanaibh, agus fàsaidh e 'na chrann: ionnus gu'n tig eunlaith an athair, agus gu'n dean iad nid 'na gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labhair e riu; Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri taois ghoirt³, a ghabh bean agus a dh'fhol-aich i ann an tri tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

34 Na nithe sin uile labhair Iosa ris a' phobull ann an cosamhlachdaibh; agus gun chosamhlachd cha do labhair e riu:

35 A chum gu còimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul ann an cosamhlachdaibh, cuiridh mi'n céill nithe a bha folaichte o thoiseach an t-saoghail⁴.

36 An sin chuir Iosa am pobull air falbh, agus chaidh e steach do'n tigh: agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Mìnich dhuinne cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti a chuireas an sìol maith is e Mac an duine e.

38 'S e 'm fearann an domhan: agus is e an sìol maith clann na rìoghachd: ach is e an cogal clann an droch spioraid:

39 'S e an nàmhaid a chuir iad an diabhl: 's e am fogharadh deireadh an t-saoghail: agus is iad na buanaichean na h-aingil.

40 Agus amhuil mar a chruinnichear an cogal, agus a loisgear le teine e, is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine 'aingil uath, agus tionailidh iad as a rìoghachd na h-uile

¹ thrusaichibh. ² ros. ³ laibhin.

⁴ o leagadh bunaithe an domhain.

nithe a bheir oilbheum, agus iadsan a ta deanamh aingidh-eachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns an àmhuinn air dearg-lasadh: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

43 An sin dealraichidh na fireana mar a' ghrian, ann an rìoghachd an Athar féin. Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

44 A rìs, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri ionmhas air fholach am fearann; ni an déigh fhaotainn, a dh'fhol-aich duine, agus air sgàth a ghairdeachais air a shon, dh'imich e agus reic e na bha aige uile, agus cheannaich e am fearann sin.

45 A rìs, is cosmhuil rìoghachd nèimh ri ceannaiche àraidh ag iarraidh neamh-nuide maiseach:

46 Agus air amas¹ da air aon neamhnuid ro-luach-mhoir, dh'imich e agus reic e na bha aige, agus cheannaich e i.

47 A rìs, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri lìon air a thilgeadh san fhairge, agus a chruinnich do gach uile sheòrsa éisg:

48 Agus air dha bhi làn, tharruing na h-iasgairean e chum na tràighe, agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na h-éisg mhaithe ann an soithichibh, ach thilg iad na droch éisg a mach.

49 Is ann mar sin a bhith-eas ann an deireadh an t-saoghail: théid na h-aingil a mach, agus dealaichidh iad na droch dhaoine á measg nam fireanach;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhuinn theintich an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

51 Thubhairt Iosa riu, An do thuig sibh na nithe so uile? thubhairt iad ris, Thuig, a Thighearn.

52 Agus thubhairt esan riu, Air an aobhar sin, gach uile sgrìobhaiche a ta fògh-luimte chum rìoghachd nèimh, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mach as 'ionmhas nithe nuadha agus sean.

53 Agus thachair, an uair a chrìochnaich Iosa na cosmhlachda so, gu'n d'imich e as a sin.

54 Agus an uair a thàinig e d'a dhùthaich féin, theag-aig e iad 'nan sionagog, ionnus gu'n do ghabh iad iongantais, agus gu'n dubhairt iad, C'àit an d'fhuair am fear so an gliocas so, agus na feartan ud?

55 Nach é so mac an t-saoir? nach e ainm a mhàthar Muire? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Iosès, agus Simon, agus Iudas?

56 Agus a pheathraiche, nach 'eil iad uile maille ruinn? c'àit uime sin an d'fhuair an duine so na nithe ud uile?

57 Agus fhuair iad oilbheum ann. Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus 'na thigh féin.

58 Agus cha d'rinn e mòran do oibrìbh cumhachdach an sin, air son am mì-chreid-imh.

CAIB. XIV.

¹ Barail Heroid mu thimchioll Chrìosd. 3 Chàidh an ceann a bhuntainn a dh' Eoin Baiste.

13 Chaidh Iosa gu ionad fàsaid, 15 far an do bheathaich e cùig mìle fear le cùig aranaibh, agus dà iasg. 22 Dh'imich e air an shairge a dh'ionnsuidh a dheisciobul. 34 Shlànuich e shuagh a bha euslan.

SAN àm sin chual Herod an Tetrarch cliù Iosa.

2 Agus thubhairt e r'a sheirbhisich, Is e so Eoin Baiste; dh'éirich e o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

3 Oir 'nuair a ghlac Herod Eoin, cheangail se e, agus thilg e am prìosan e air son Herodiais, mnà Philip a bhràthar féin.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha'n 'eil e dligheach dhuit i bhi agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha coainm là-breithe Heroid air a chumail, rinn nighean Herodiais dannsa 'nan làthair, agus thaitinn i ri Herod:

7 Ionnsuidh gu'n do gheall e le mionnaibh, gu tugadh e dhi ge b'e air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dhise bhi air a teagasg le a màthair roimh làimh, thubhairt i, Thoir¹ dhomh an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n rìgh doilich: ach air son a mhionnan, agus na muinntir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'àithn e a thubhairt di.

10 Agus air cur fir-marbhaidh uaith, bhain e a cheann do Eoin anns a' phrìosan.

11 Agus thogadh a cheann

air mèis, agus thugadh do'n chailin e: agus thug ise d'a màthair e.

12 Agus thàinig a dheisciobuil, agus thug iad an corp leo, agus dh'adhlaic iad e, agus thàinig iad agus dh'innis iad sin do Iosa.

13 An uair a chual Iosa so, chaidh e as a sin air luing gu ionad fàsaid air leth: agus an uair a chual am pobull sin, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e coimhthional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlànuich e an dream aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàsaid so, agus a ta an t-àm a nis air do seachad; cuir an sluagh air falbh, chum gu'n téid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannaich iad biadh dhoibh féin.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh; thugaibh-sa dhoibh r'a ith-eadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha'n 'eil againn an so ach cùig arain², agus dà iasg.

18 Thubhairt esan riu, Thugaibh an so iad a m'ionnsuidh-sa.

19 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an fheur, agus ghlac e na cùig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu nèamh, bheannaich agus bhris e, agus thug e na h-arain d'a dheiscioblubh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

¹ Tabhair.

² buillionna.

20 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuiheadh iad : agus thog iad làn dà chliabh dheug do'n bhiadh bhriste, a bha dh'-fhuigheall¹ aca.

21 Agus bha iadsan a dh'-ith mu thimchioll cùig mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball cho-éignich Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do'n taobh eile, gus an cuireadh esan an sluagh air falbh.

23 Agus an uair a leig e an sluagh uaith, chaidh e suas air beinn 'na aonar a dheanamh urnuigh : agus an uair a bha am feasgar air teachd, bha e an sin 'na aonar.

24 Ach bha an long san àm sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a null agus a nall leis na tonnaibh : oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a' cheathramh faire do'n oidhche, chaidh Iosa d'an ionnsuidh, ag imeachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e ag imeachd air an fhairge, bha iad fo bhuaireas, ag ràdh, Is spiorad a ta ann ; agus ghlaodh² iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riu air ball, ag ràdh, Biodh misneach mhaith agaibh ; is mise a ta ann, na biodh eagal oribh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhairt e, A Thighearna, ma's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a d'ionnsuidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhairt esan,

Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imich e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iosa.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth làidir, ghabh e eagal : agus an uair a thòisich e air dol fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A Thighearna, fòir orm.

31 Agus air ball shìn Iosa mach a làmh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, O thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fo amharus ?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thàinig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, ag ràdh, Gu firinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do'n taobh eile, thàinig iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tìre sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an dream sin uile a bha euslan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri iomall 'eudaich a mhàin : agus a mheud dhiubh as a bhean, shlànuicheadh gu h-iomlan iad.

CAIB. XV.

¹ Chronuich Criosd na sgrìobhaichean agus na Phairisich air son àitheanta Dhé a bhriseadh le'n guàthachadh-san ; 11 tha e a' teagasg nach e an nì a thèid a steach do'n bheul a thruaillias an duine. 21 Shlànuich e nighean na mnà do mhuintir Chanaain.

AN sin thàinig sgrìobhaichean agus Phairisich o

¹ dh'fhuigheall.

² dh'éigh.

Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,

2 C'ar son a ta do dheisciobuil a' dol an aghaidh gnàthachaidh nan sinnsear? oir cha'n ionnlaid iad an làmhan an uair a dh'itheas iad aran.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibhse a' briseadh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin?

4 Oir thug Dia àithne, ag ràdh, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair: agus ge b'e mhallaicheas¹ 'athair no 'mhàthair, cuirear gu bàs e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a mhàthair, Biodh e 'na thiodhlac do'n teampull gach ni leis am feudadh tu buannaichd fhaotainn uamsa;

6 Nach feum e urram a thabhairt d'a athair no d'a mhàthair. Mar sin chuir sibhse an neò-bhrìgh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias² fàidheadair-eachd m' ur timchioll, ag ràdh,

8 A ta an sluagh so a' dlùthachadh riumsa le 'm beul, agus a' toirt urram dhomh le'm bilibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dìomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-slàigh dha, thubhairt e riu, Eisdibh agus tuigibh:

11 Cha'n e an ni a théid a steach sa' bheul a shalaicheas an duine; ach an ni a thig a

mach as a' bheul, is e so a shalaicheas an duine.

12 An sin thàinig a dheisciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu'n do ghabh na Phairisich oilbheum, an déigh dhoibh na briathran ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m' Athair nèamhaidh-sa, spionar à bhun é.

14 Leigibh leo: is cinn-iùil dhall nan dall iad. Agus ma threòraicheas dall dall eile, tuitidh iad araon anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Minich dhuinn a' chosamlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuigse!

17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn fathast ge b'e ni a théid a steach sa' bheul, gu'n téid e sa' bhroinn, agus gu'n tilgear a mach do'n t-slochd shalachair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o'n chridhe, agus is iad sin a shalaicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltrannas, strìopachas, gadachd³, fianuis bhréige, toibheum.

20 Is iad so na nithe a shalaicheas an duine: ach itheadh le làmhaibh gun ionnlaid, cha salaich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin.

22 Agus, feuch, thàinig

¹ chàineas. ² Isaiah.

³ gaduigheachd.

bean do *mhuinntir* Chanaain o na crìochaibh sin, agus ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean tròcair orm, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh; a ta mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'thug esan freagradh sam bith dhi. Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarr iad air, ag ràdh, Cuir air falbh i, oir tha i a' gladhaich 'nar déigh.

24 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise ach a chum chaorach chaillte thighe Israeil.

25 An sin thàinig ise agus rinn i aoradh dha, àg ràdh, A Thighearna, cuidich leam¹.

26 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha chòir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con.

27 Agus thubhairt ise, Is fìor, a Thighearn: ach ithidh na coin do'n sbruileach² a thuiteas o bhord am maigh-strean.

28 An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, O bhean, is mòr do chreidimh: biodh e dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a nighean slàn o'n uair sin a mach.

29 Agus air imeachd do Iosa as a sin thàinig e làimh rì fairge Ghalile; agus an uair a chaidh e suas air beinn, shuidh e sìos an sin.

30 Agus thàinig mòr-shluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille riu bacaich, doill, balbhain, *daoine* ciurrmach, agus mòran eile, agus thilg iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad:

31 Ionnsuidh gu'n do ghabh an sluagh iongantais 'nuair a chunnaic iad na balbhain a' labhairt, na *daoine* ciurrmach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a faicinn: agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta mi a' gabhail truais do'n t-sluagh, oir dh'fhan iad maille rium a nis rè thri làithean, agus cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh: agus cha chuir mi uam 'nan trasg iad, air eagal gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibh-eamaid na h-uiread a dh'aran san fhàsach, as bu leòir a shàsachadh slòigh co mhòr?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia lìon aran a ta agaibh? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh'iasgaibh beaga.

35 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha, agus air tabhairt buidheachais³, bhris e *iad*, agus thug e d'a dheisciobluibh, agus *thug* na deisciobuil do'n t-sluagh *iad*.

37 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuaicheadh iad: agus thog iad do'n bhiadh bhriste a dh'fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus b'iad a' mhuinntir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh

¹ fòir orm.

² crumbs. Sasg.

³ air breth buidheachais.

a leigeadh uaith, chaidh e air luing, agus thàinig e gu crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

1 *Dh'iarr na Phairisich comhara. 6 Thug Iosa rabhadh d'a dheisciobluibh mu thimchioll droch theagaisg nam Phairiseach agus nan Sadusach. 13 Barail an t-sluaigh mu thimchioll Chrìosd. 21 Roimhinis e a bhàs; 23 agus chronuich e Peadar.*

AGUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadh¹, dh'iarr iad air comhar' a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir ann; oir a ta an t-athar dearg:

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e'n comas duibh comh-aran nan aimsir a thuigsinn?

4 A ta ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarraidh comhara, agus cha toir ear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh'imich e *as a sin*.

5 Agus an uair a thàinig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh eile, dhì-chuimh-nich iad aran a thabhairt *leo*.

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reus-o achadh eatorra féin, ag

ràdh, *Is ann* air son nach d'thug sinn aran *leinn*.

8 Agus 'nuair a thuig Iosa *sin*, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusonachadh eadaraibh féin, *gur ann* a chionn nach d'thug sibh aran *leibh*?

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no a' cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mìle, agus cia lìon cliabh a thog sibh?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lìon bascaid a thog sibh?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach?

12 An sin thuig iad cionnus nach d'iarr e *orra* bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chesarea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh, ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh is e Mac an duine?

14 Agus thubhairt iadsan, *Tha cuid ag ràdh* Eoin Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias², no aon do na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, *Is tusa* Crìosd, Mac an Dé bheò.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, *Is beannaichte thusa*, a Shimoin Bhar-Iona; oir cha d'fhoillsich

¹ *a sheuchainn, 'g a bhuaireadh.*

² *Ieremiah.*

fuil agus teòil sin duitse, ach m' Athair-sa a ta air nèamh.

18 Agus a ta mise ag ràdh riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig¹ so togaidh mise m' eaglais: agus cha toir geatachan ifrinn buaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit luchraiche rìoghachd nèimh: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh'àithn e d'a dheisciobluibh gun iad a dh'-innseadh do neach air bith, gu'm b'esan Iosa an Crìosd.

21 O'n àm sin a mach thòisich Iosa air a nochdadh d'a dheisciobluibh, gur éigin dhasan dol suas gu Ierusalem, agus mòran do nithibh fhulang o na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus a bhi air a thogail suas air an treas là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achmhasan a thabhairt dha, ag ràdh, Gu ma fada sin uaitse, a Thigh-earna; cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionndadh dhasan, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain; is oilbheum dhomh thu: oir cha'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e air a

chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a ghleidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, gheibh se e.

26 Oir cìod an tairbhe a ta ann do dhuine, ged chosnadh e an saoghal-uile, agus 'anam féin a chall? no cìod i a' mhalairt² a bheir duine air son 'anama.

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir 'Athar, maille r'a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neach a réir a ghnìomhara.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil cuid do'n dream a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, agus am faic iad Mac an duine a' teachd 'na rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

1 Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa. 14 Shlànuich e an leanabh air an robh an tuiteamas. 22 Dh'innis e 'shulangas roimh làimh, 24 agus dh'èoc e a' chèis.

AGUS an déigh shè làithean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus thredraich e iad air leth gu beinn àrd,

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làthair; agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudach geal mar an solus.

3 Agus, feuch, chunncas leo³ Maois agus Elias a' còmhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhi an so: ma's àill leatsa, deanamaid trì pàilliuna⁴ an so. aon dhuitse, aon do

¹ *petra*. Gr.

² *iomlaid*

³ *dh'fhoillsicheadh dhoibh*. ⁴ *bothain*.

Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soillseach sgàile orra: agus, feuch, guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nuas o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh, ag ràdh, Na innsibh do neach air bith an ni a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil dheth, ag ràdh, C'ar son ma seadh a their na sgrìobhaichean, gur éigin Elias a theachd air tùs?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Élias gu firinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe:

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Gu'n d'fhàinig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris: is ann mar sin, mar an ceudna, a dh'fhulaingear Mac an duine uatha.

13 An sin thuig na deisciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thàinig iad chum an t-sluaigh, thàinig duine àraidh d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh dha, agus ag ràdh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamas¹, agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang: oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh'ionnsuidh do dheisciobuil, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealach neo-chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ruibh? cia fhad a dh'fhulaingear mi sibh? thugaibh a m' ionnsuidh-sa an so e.

18 Agus chronuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as: agus shlànauicheadh an leanabh o'n uair sin a mach.

19 An sin, an uair a thàinig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C'ar son nach b'urrainn sinne a thilgeadh a mach?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhur mi-chreidimh: oir gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne mustaird, theireadh sibh ris a' bheinn so, Atharraich á so an sud, agus dh'atharraicheadh i; agus cha bhiodh ni air bith eu-comasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha téid a' ghnè so mach, ach le h-urnuigh agus le trasgadh.

22 Agus am feadh a bha

¹ tuiteamach, guin na

ré, tinneas na gealaich.

iad a' fantuinn ann an Galile, thubhairt Iosa riu, Bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh dhaoine :

23 Agus marbhaidh iad e, ach an treas là éiridh e. Agus bha iadsan ro bhrònach.

24 Agus air teachd dhoibh do Chapernaum, thàinig luchd-togail na cìse gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Nach 'eil bhur maighstirsa ag ìocadh na cìse ?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag ràdh, Ciod i do bharail-sa, a Shimoin? co uaidh a ta rìghrean na talmhainn a' togail càine no cìse¹? An ann o'n cloinn féin, no o choigrich ?

26 Thubhairt Peadar ris, O choigrich. Thubhairt Iosa ris-san, Air an aobhar sin a ta a' chlann saor.

27 Gidheadh, chum nach tugamaid oilbheum dhoibh, imich thusa chum na fàirge, agus tilg dubhan *innte*, agus tog an ceud iasg a thig a nìos : agus air fosgladh a bheoil duit, gheibh thu bonn airgid ; sin gabh, agus tabhair dhoibh air mo shon-sa, agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

¹ *Thug Criosd àithne d'a dheisciobluibh bhì ùmhal agus neo-chronail, 7 oilbheum a sheachnadh, agus gun iad a dheanamh tàir air cloinn bhig, 15 Labhair Criosd mu thinchioll maithenais. 23 Cosamhlachd an rìgh a ghabh cunntas d'a sheirbhisich.*

ANNS an àm sin féin thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh, Cò is mò ann an rìoghachd nèimh ?

2 Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm d'a ionnsuidh, chuir e 'nam meadhon e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Mur iompaichear sibh, agus mur bi sibh mar leanabana, nach téid sibh a steach do rìoghachd nèimh.

4 Air an aobhar sin, ge b'e dh'ìslicheas e féin mar an leanaban so, 'se sin féin is mò ann an rìoghachd nèimh.

5 Agus ge b'e ghabhas aon leanaban d'a leithid so ann am ainm-sa, gabhaidh e mise.

6 Ach ge b'e neach a bheir oilbheum do aon neach do'n mhuinntir bhig so a ta creidsinn annam-sa, b'fhearr dha gu'n biodh cloch-mhuilinn air a crochadh r'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a bhàthadh ann an doimhne na fàirge.

7 Is an-aoibhinn do'n t-saoghal air son oilbheuman : oir is éigin do oilbheumaibh teachd ; ach is an-aoibhinn do'n duine sin troimh an tig an t-oilbheum.

8 Uime sin, ma bheir do làmh no do chos aobhar oilbheim² dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait iad : is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois no air leth-làimh, na dà làimh no dà chois a bhì agad, agus thu bhì air do thilgeadh anns an teine shiorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spìon asad i, agus tilg uait i : is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth-shùil, na dà shùil a bhì agad agus thu

¹ gearraidh no duilinne.

² *taslidh.*

bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarhuis air aon neach do'n mhuinntir bhig so; oir tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an aingil-san air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m' Athar-sa, a ta air nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine a shaoradh an nì sin a bha cailte.

12 Ciod is barail dhuibhse? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu'n téid aon diubh air seacharan, nach fàg e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach téid e dh'iarraidh na caorach a chaidh air seacharan.

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son na caorach sin, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhur n-Athar-sa a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dha¹ eadar thu féin agus esan a mhàin: ma dh'éisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur éisd e riut, thoir² leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach nì air a dheanamh³ seasmhach am beul dithis no triuir do fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e

iadsan éisdeachd, innis do'n eaglais e: ach ma dhiultas e 'n eaglais éisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus mar chis-mhaor.

18 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh: agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A ris tha mi ag ràdh ribh, Ma chòirdeas dithis agaibh air thalamh mu thimchioll aoin nì a dh'iarras iad, nìthear so dhoibh le m' Athair-sa a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a'm' ainm-sa, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaitheas mi dha? An ann gu ruig an seachdamh uair?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n abair mi⁴ riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus tri fichead seachd uairean.

23 Air an aobhar sin, is cosmhuil rìoghachd nèimh ri rìgh àraidh le'm b'àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle tàlann:

25 Ach do bhrìgh nach

¹ spreig, tagair ris.

² tabhair.

³ a' chùis uile air a deanamh.

⁴ Nì abram.

robh aige ni leis an dioladh e, dh'àithn a thighearn e féin, agus a bhean, agus a chlann, agus na h-uile nithe a bha aige a reiceadh, agus dioladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn e umhlachd dha, ag ràdh, A Thighearn, dean foighidinn rium, agus ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

27 An sin, air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na facha dha.

28 Ach, an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach, fhuair e aon d'a chomh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan air, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chos-aibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidinn rium, agus ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san sin: ach dh'imich e agus thilg e am prìosan e, agus an ìocadh e na fiachan,

31 Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhisich na nithe a rinneadh, bha iad ro dhoilich, agus thàinig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tigh-earn gach ni a rinneadh.

32 An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm;

33 Nach bu chòir dhuitse,

mar an ceudna, tròcair a dheanamh air do chomh-sheirbhiseach féin, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do na ceusadairibh¹ e, agus an ìocadh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m' Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridheachaibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

1 Shlànuich Crìosd a' mhuinntir a bha tinn: 3 fhreagair e na Phairisich mu thimchioll dealachaidh: 10 nochd e c'uin a ta am pòsadh feumail; 13 agus ghabh e ri cloinn bhig.

AGUS tharladh², an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thàinig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh³, agus ag ràdh ris, Am bheil e cead-uichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An ti a rinn air tùs iad, gu'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin, cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin, an ni a

¹ tormentors. Sasg. ² thachair.

³ g a sheuchann, 'g a bhuaireadh.

cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son, ma seadh, a dh'àithn Maois litir-dhealaich a thabhairt *dhi*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibh-sa air son cruais bhur cridhe, bhur mnàì a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thùs.

9 Agus tha mise ag ràdh ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son strìopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'a mhnaoi, cha'n 'eil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha'n 'eil na h-uile dhaoine comasach air a' chainnt so a ghabhail, ach *iadsan* d'an d'thugadh e.

12 Oir a ta cuid 'nan caillteanaich, a rugadh mar sin o bhroinn *am màthar*; agus a ta cuid do chaillteanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich le daoineibh; agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad féin 'nan caillteanaich air son rìoghachd nèimh. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail d'a ionnsuidh, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh e a làmhan orra, agus gu'n deanadh e urnuigh: agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanab-aibh, agus na bacaibh dhoibh

teachd a m' ionnsuidh: oir is ann d'an leithidibh sin a ta rìoghachd nèimh.

15 Agus an déigh dha a làmhan a chur orra, dh'imich e as a sin.

16 Agus, feuch, thàinig neach agus thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith, ciod am maith a ni mi chum gu faigh mi a' bheatha mhaireannach?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoireadh tu maith dhìom-sa? cha 'n 'eil aon neach maith ach a h-aon, *eadhon* Dia: ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha, coimhid¹ na h-àith-eanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad? agus thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na dean adhaltrannas. Na goid. Na toir fianuis bhréige.

19 Thoir urram do 'athair, agus do d' mhàthair: agus, Gràdhaich do choimhear-snach mar thu féin.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m'òige: ciod a ta dh'uir-easbhuidh orm fathast?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhi coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu ionmhas air nèamh; agus thig, agus lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach: oir bha mòr-shaoibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, gu bheil e cruaidh air duine

¹ gléidh.

saoibhir dol a steach do rìoghachd nèimh.

24 Agus a rìs tha mi ag ràdh ribh, Gur usadh do chàmhail dol troimh¹ chrò snàthaid, na do dhuine saoibhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

25 Agus 'nuair a chual a dheisciobuil so, ghabh iad iongantais mòr, ag ràdh, Cò ma seadh an neach a dh'fhèudas a bhi air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuin², an uair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghlòire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m'ainme-sa, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhair-eannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

¹ *Dhearbh Crìosd, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saothreach*

² *ath-ùrachadh, ath-chruthachadh.*

ann an gàradh fiona, nach 'eil Dia fo fhiachaibh do dhuine air bith: 17 roimh-innis e a bhàs; 20 agus theagaisg e d'a dheis ciobluibh bli umhal.

OIR is cosmhuil rioghachd nèimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fiona³.

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd-oibre air pheghinn *Romhanaich* san là, chuir e d'a ghàradh fiona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'nan seasamh dìomhanach sa' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na haoin uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là, dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuaras-dalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh e.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fhìona sin r'a stùbhard⁴, Gairm an luchd-

³ *fhion-lios.*

⁴ *shear-riaghlaidh.*

oibre, agus thoir dhoibh an tuarasdal, a' tòiseachadh o'n dream a thàinig mu dheireadh gu ruig na ceud *daoine*,

9 Agus an uair a thàinig iadsan a thuarasdalaicheadh mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh 'fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe,

12 Ag ràdh, An dream sin a thàinig mu dheireadh, cha d'rinn iad obair ach aon uair, agus rinn thu iad ionann ruinne¹, a ghiùlain uallach² agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha'n 'eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do choird thu rium air pèghinn?

14 Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do'n ti so a thàinig mu dheireadh, mar a thug mi dhuit-sa.

15 Nach 'eil e ceaduichte dhomh-sa an ni a's toil leam a dheanamh ri mo chuid féin? am bheil do shùil-sa olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an dream dheireannach air thois-each, agus an dream a ta air thois-each air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus a' dol do Iosa suas gu Ierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis a

leth-taobh anns an t-slighe, agus thubhairt e riu,

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-àrd-shagartaibh, agus do na sgrìobhaichibh, agus dìtidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dheanamh air, agus chum a sgiùrsadh, agus a cheusadh: ach an treas là éiridh e a ris.

20 An sin thàinig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic, a' toirt aoraidh dha, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod a b'àill leat? Thubhairt i ris, Abair³ gu'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear aca air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chli, a'd' rìoghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Olaidh sibh gu deimhin do m' chupan-sa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo làimh dheis agus chli, cha leamsa sin a thabhairt, ach dhoibh-san d' am bheil e air ulluchadh le m' Athair-sa.

24 Agus 'nuair a chual an deichnear so, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

¹ agus sinne.

² a dh'iomchaidh

eallach.

³ Dednuich.

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig uachdaranaibh¹ nan Cinn-each tighearnas orra, agus gu bheil aig an daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nur measg-sa: ach ge b'e neach le'm b'àill a bhi mòr 'nur measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b'àill toiseach a bhi aige 'nur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Amhuil mar nach d' thàinig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt 'an-ama féin mar éric air son mhòran.

29 Agus ag dol a mach dhoibh á Iericho, lean sluagh mòr e:

30 Agus, feuch, dithis dhaoine dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd: ach is mòid² a ghlaodh iadsan ag ràdh, Dean tròcair oirnn, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad, agus thubhairt e, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r'an sùilibh: agus air ball³ thàinig radharc d'an sùilibh, agus lean iad e.

CAIB. XXI.

1 *Mharcaich Iosa gu Ierusalem air asail; 12 thilg e mach an luchd-reicidh agus ceannachd as an teampull; 17 mhalluich e an crann-fìge, 23 chuir e na sagairt 'nan tosd; 28 agus chronuich e iad le cosamhlachd.*

AGUS an uair a dhruid iad ri Ierusalem, agus a thàinig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-oladh, an sin chuir Iosa dithis d'a dheiscioblubh uaith,

2 Ag ràdh riu, Rachaibh do'n bhaile a ta thall fa 'ur comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte ann, agus loth maille rithe⁴: fuasglaibh, agus thugaibh a m' ionnsuidh iad.

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tigh-earn orra; agus cuiridh e uaith air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh ag ràdh,

5 Innsibh do nighean Shi-oìn, Feuch, a ta do Rìgh a' teachd a d' ionnsuidh gu ciùin, agus e 'na shuidhe air asail, agus air lòth⁵ mac na h-asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh;

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluinnean⁶ orra, agus

¹ prionnsaibh. ² mò.
³ ann dàil, san uair.

⁴ 'na fochair. ⁵ bsoraiche.
⁶ eudach uachdar.

chuir iad *esan* 'na shuidhe air am muin.

8 Agus sgaoil mòr-shluagh am falluinnéan air an t-slighe; agus ghearr dream eile geuga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe *iad*.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'na dhéigh iolach, ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh: beannaichte gu robh an Ti a thig ann an ainm an Tighearna; Hosanna anns na h-àrdaibh.

10 Agus 'nuair thàinig e steach do Ierusalem, ghluais-eadh am baile¹ uile, ag ràdh, Cò e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Ghalile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dé, agus thilg e mach iadsan uile a bha reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e buird luchd-malairt² an airgid thairis, agus caithriche luchd-reicidh nan columan.

13 Agus thubhairt e riu, A ta e sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh do m' thigh-sa; ach rinn sibhse 'na ghàraidh luchd-reubainn³ e.

14 Agus thàinig na doill agus na bacaich d'a ionnsuidh anns an teampull, agus shlànuich e iad.

15 Agus an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean na gnìomh-
aran iongantach a rinn e,
agus a chlann a' glaothaich
san teampull, agus ag ràdh,
Hosanna do Mhac Dhaibh-
idh, bha corruich mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris,

An cluinn thu ciod a ta a mhuinntir sin ag ràdh? Agus thubhairt Iosa riu, A ta mi 'cluinntinn; nach do leugh sibhse riamh, A beul naoidh-ean agus chìochran choimh-
lion thu moladh?

17 Agus an uair a dh'fhàg e iad, chaidh e mach as a' bhaile gu Betani, agus dh'fhan e an sin.

18 Agus an uair a phill e chum a' bhaile air mhaduinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-
fìge fhaicinn air an t-slighe,
thàinig e d'a ionnsuidh, agus
cha d'fhuair e ni air bith air,
ach duilleach a mhàin; agus
thubhairt e ris, Na fàsadh⁴
toradh o so suas gu bràth ort.
Agus chrìon ann crann-fìge
air ball.

20 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e, ghabh
iad iongantas, ag ràdh, Cia
luath a shearg an crann-fìge
as?

21 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
ma bhitheas creidimh agaibh,
agus nach bi sibh fo amharus,
cha'n e mhàin gu'n dean sibh
an ni a rinneadh do'n chrann-
fìge, ach mar an ceudna ma
their sibh ris a' bheinn so,
Togar thu, agus tilgear san
fhairge thu, bithidh e deanta:

22 Agus ge b'e air bith
nithe a dh'iarras sibh ann
bhur n-urnuigh, ma chreideas
sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an uair a thàinig
e do'n teampull, thàinig na
h-àrd-shagairt agus seanair-
ean a' phobuill d'a ionnsuidh,

¹ a' chaitir.

² iomlaid

³ 'na uaimh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach. ⁴ Nar fhàsadh.

agus e a' teagasg, ag ràdh ris, Ciod e an t-ùghdarras leis¹ am bheil thusa a' deanamh nan nithe so? agus cò thug an cumhachd so dhuit?

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibh-sa, agus ma dh'innseas sibh dhomh e, innsidh mise dhuibh-sa, air mhodh ceudna, cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh² nan nithe so.

25 Baisteadh Eoin, cia as a thàinig e? O nèamh, no o dhaoinibh? Ach reusonaich iadsan 'nam measg féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh, their esan ruinn, C'ar son, ma seadh, nach do chreid sibh e?

26 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, a ta eagal a' phob-uill oirnn; oir a ta meas fàidh aig gach uile *dhuine* air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil fhios againn. Agus thubhairt esan riu, Ni mò dh'innseas mise dhuibh-sa cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

28 Ach ciod i bhur barailsa? Bha aig duine àraidh dithis mhac, agus thàinig e dh'ionnsuidh a' cheud *mhic*, agus thubhairt e, A mhic, imich, dean obair an diugh a'm' ghàradh fiona.

29 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Cha dean: ach 'na dhéigh sin, ghabh e aithreachas agus dh'imich e.

30 Agus thàinig e gus an dara *mac*, agus thubhairt e mar an ceudna. Agus fhreag-

air esan agus thubhairt e, *Théid*, a Thighearn; gidheadh cha deachaidh e.

31 Cò do'n dithis a rinn toil 'athar? Thubhairt iadsan ris, An ceud fhear. Thubhairt Iosa riu, Gu. firinneach tha mise ag ràdh ribh, gu'n téid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean do rìoghachd Dhé roimhibh-sa.

32 Oir thàinig Eoin do 'ur n-ionnsuidh an slighe na fireantachd, agus cha do chreid sibh e: ach chreid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean e. Agus ge do chunnaic sibhse so, cha do ghabh sibh aithreachas 'na dhéigh sin, a chum gu'n creideadh sibh e.

33 Eisdibh ri cosamhlachd eile: Bha fear-tighe àraidh ann, a phlannduich fion-lios, agus chuir e gàradh³ m'a thimchioll, agus chladhaich e ionad-bruthaidh an fhìona ann, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e féin air choigrich.

34 Agus an uair a dhruid riu àm an toraidh, chuir e a sheirbhisich a dh'ionnsuidh na tuatha, a dh'fhaotainn a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a sheirbhisich, agus ghabh iad air fear dhiubh, agus mharbh iad fear eile, agus chlach iad fear eile.

36 A rìs, chuir e seirbhisich eile uaith, tuilleadh na sa' cheud *chuideachd*; agus rinn iad orra-san mar an ceudna.

37 Ach ma dheireadh, chuir e a mhac féin d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do mo mhac.

¹ trid.² trid an deanam.³ d'ge, callaid.

38 Ach an uair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra féin, 'S e so an t-Oighre, thigibh, marbhamaid e, agus glacamaid 'oighreachd-san dhuinn féin.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhionlios e, agus mharbh iad e.

40 Air an aobhar sin, an uair a thig Tighearn an fhionlios sin, ciod a ni e ris an tuath sin?

41 Thubhairt iad ris, Sgriosaidh e gu truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fionlios air tuath eile, a bheir a thoraidh dha 'nan aimsiribh féin.

42 Thubhairt Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh anns na sgrìobtuiribh, A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh i 'na cloich-chinn na h-oisne: is e an Tighearn a rinn so, agus a ta e iongantach 'nar sùilibh-ne?

43 Uime sin tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toirear rìoghachd Dhé uaibh-se, agus gu'n toirear do chinneach eile i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b'e neach a thuiteas air a' chloich so, briscar e; ach ge b'e air an tuit i, ni i mìn-luathre dheth.

45 Agus an uair a chuala na h-àrd-shagairt agus na Phairisich a chosamhlachd-san, thuig iad gu'm b'ann mu'n timchioll féin a labhair e.

46 Ach an uair bu mhiann leo breith air¹, bha eagal a' phobuill orra, oir bha meas fàidh aca air-san.

CAIB. XXII.

- ¹ *Cosamhlachd bainnse mhic an Rìgh. 9 Gairm nan Cinneach: 12 peanas an fhir a bha dh'uir-easbhuidh trusgain na bainnse. 15 Is còir còs òcadh do Cheasar. 23 Barail mhearachdach nan Sadasach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.*

AGUS fhreagair Iosa, agus labhair e riu a rìs ann an cosamhlachdaibh, ag ràdh,

2 Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri rìgh àraidh, a rinn banais-phòsaidh d'a mhac féin;

3 Agus chuir e a sheirbhisich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainnse: ach cha b'àill leosan teachd.

4 A rìs, chuir e *d'an ionnsuidh* seirbhisich eile, ag ràdh, Abraibh-sa ris a' mhuinntir d'an d'thugadh cuireadh, Feuch, dheasaich mi mo dhinneir: *a ta* mo dhaimh agus *mo* spréidh bhiadhta air am marbhadh, agus *a ta* na h-uile nithe ullamh; thigibh chum na bainnse.

5 Ach chuir iadsan an suarachas e, agus dh'imich iad rompa, fear dhiubh d'a fhearann, agus fear eile chum a cheannachd:

6 Agus rug a' chuid eile *dhiubh* air a sheirbhisich, agus thug iad masladh *dhoibh*, agus mharbh siad *iad*.

7 Ach an uair a chual an rìgh so ghabh e fearg; agus chuir e 'armailtean uaithe, agus sgrios e an luchd-mortaaidh sin, agus loisg e am baile-san.

8 An sin thubhairt e r'a sheirbhisich, Gu frinneach a ta a' bhanais ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuir-

¹ *b'àill leo làmh a chur ann.*

eadh cha b'airidh iad *uir*¹.

9 Air an aobhar sin imich-ibh-sa gus na rathaidibh mòra, agus a lìon *daoine*'s a gheibh sibh, cuiribh *iad* chum na bainnse.

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith: agus lìonadh *tigh* na bainnse le muinntir a shuidh chum bidh.

11 Agus air dol a steach do'n rìgh a dh'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh trusgan na bainnse uime:

12 Agus thubhairt é ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gun trusgan na bainnse umad? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmhan, togaibh leibh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeadh² 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin, maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fìor, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am fìrinn, agus nach 'eil suim

agad do dhuine sam bith: oir cha'n 'eil thu ag amharc air pearsaibh³ dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharail, Am bheil e cead-uichte cìs a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn am mìruin a dh'Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m'bhuaireadh, a chealgairean?

19 Nochdaibh dhomhsa airgid na cìse. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn⁴.

20 Agus thubhairt e riu, Co dha a bhuineas an dealbh so, agus an sgrìobhadh a *tu m'a thimchioll*?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad so, ghabh iad iongantas, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin féin thàinig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air.

24 Ag ràdh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlànn aige, gur còird'a bhràthair a bheansan a phòsadh a dhlighe daimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhraithre 'nar measg-ne; agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh'fhàg e a bhean d'a bhràthair.

¹ *cha b'fhàid iad e.* ² *ghlacadh.*

³ *gnùrs. Gr.*

⁴ *b'ionnan a' pheghinn* Romhanach agus 7½.

26 Agus *thachair* mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas *bràthair*, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuid a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cò do'n t-seachd-nar d'am bean i? Oir bha i aca uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan¹, gun eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh cha dean iad pòsadh, ni mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag ràdh,

32 Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantais r'a theagasg-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chrùnnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd air, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a's mò san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le t'uile chridhe, agus le t'uile anam, agus le t'uile inntinn.

38 Is i so a' cheud *àithne* agus an *àithne* mhòr.

39 Agus is cosmhuil an dara rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà aithne so tha'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Agràdh, Ciod i bhur barail-sa mu thimchioll Chrìosd? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Tighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'nan stòl fo d' chosaibh?

45 Air an aobhar sin, ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urrainn aon neach freagradh sam bith a thubhairt air; ni mò a bha chridhe aig aon neach, o'n là sin suas, ni air bith fheòrach dheth.

CAIB. XXIII.

1 *Chomhairlich Chrìosd do'n t-sluagh éisdeachd ri deadh theagasg nan sgrìobhaichean, agus nam Phairisich: ach gun an droch eisimpleir a lean tuinn: 5 is còir d'a dheisciobluibh bhi air am faicill an aghaidh an uabhair.*

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Agràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois:

3 Air an aobhar sin, na h-uile nithe dh'iarras iad oirbhsa a choimhead¹, coimhidibh agus deanaibh iad; ach na deanaibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha déan iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche² troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad iad air guailnibh dhaoine; gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhli air am faicinn le daoineibh: ni iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féilibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionalaibh,

7 Agus fàilte fhaghail air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd; agus is bràithre sibh féin uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh: oir is aon Athair a ta agaibh, a ta air nèamh.

10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstirean dhibh: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd.

11 Ach an ti a's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

13 Ach is an-aoibhinn

dhuibh-sa, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean, do brìgh gu bheil sibh a' druideadh rioghachd nèimh an aghaidh dhaoine: oir cha téid sibh féin a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadb choslais a' deanamh urnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir cuairtichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh do bhur creidimh féin; agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni's mò na sibh féin.

16 Is an-aoibhinn dhuibh, a chinn-iùil³ dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionn-an air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionn-an air òr an teampull, a ta e ceangailte⁴.

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'e bheir mionn-an air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionn-an air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an tiodhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

¹ ghleidheadh.

² eallacha.

³ a luchd-sedlaidh, a thedraichean.

⁴ tuidh fhìuachaibh.

20 Air an aobhar sin, ge o'è mhionnaicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre féin, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'è mhionnaicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh air san, agus air an Ti a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'è neach a mhionnaicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air righchaithir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir a ta sibh a' toirt an deachamh as a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin, agus dhìobair sibh nithe cudthromach an lagha, cotnrom, tròcair, agus firinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iùil dhalla, a shìolaidheas¹ a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmhail.

25 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir glanaidh sibh an taobh a muigh do'n chupan, agus do'n mhèis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir².

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do'n chupan agus do'n mhèis, chum gu'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir

is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna, a ta sibhse an leth a muigh am fianuis dhaoine ann an coslas fhìreana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus eusaontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh a' togail àitean-adhlacaidh nam fàidhean, agus a' deanamh leac-lithidh nam firean deadh-mhaiseach.

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làithibh ar n-aithriche, cha bhith-eamaid compàrteach riu am fuil nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh féin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lionaibh-sa suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudar leibh dol as o dhamnadh ifrinn.

34 Air an aobhar sin, feuch, cuiream-sa do 'ur ionnsuidh fàidhean, agus daoine glìce, agus sgrìobhaichean; agus cuid dhiubh marbhaidh agus cèusaidh sibh, agus cuid dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni sibh geur-leanmhuinn orra o bhaile gu baile:

35 Chum gu'n tig oirbh gach uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o

¹ sgagas.

² dh'anabhara.

fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharachiais, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair.

36 Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n tig na nithe so uile air a' ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a d'ionnsuidh, cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chéile, mar a chruinnicheas cearc a h-eoin fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill leibh!

38 Feuch, fàgar bhur tigh agaibh 'na fhàsach.

39 Oir tha mise ag ràdh ribh, nach faic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, *Is beannaichte an Ti a thig ann an ainm an Tighearn.*

CAIB. XXIV.

1 *Dh'innis Criosd roimh-làimh sgrìos Ierusalem: 3 ciod iad agus cia mòr na trioblaidean a bhitheas roimhe sin: 29 comharan a theachd gu breitheanas. 36 Do bhrìgh gu bheil là a' bhreitheanas fòluichte, is còir do gach neach faire a dheanamh.*

A GUS chaidh Iosa mach, agus dh'imich e o'n teampull; agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, a nochdadh dha aitreabh an teampull.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach faic sibh iad so uile? gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Nach fàgar clach air muin cloiche an so, nach tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-oladh, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh an uaignidheas¹,

ag ràdh, Innis dhunne, c'uin a thig na nithe sin *gu crìch?* agus ciod e comhara do theachd-sa, agus deiridh an t-saoghail?

4 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

5 Oir thig mòran a'm' ainm-sa, ag ràdh, Is mise Criosd; agus meallaidh iad mòran.

6 Agus cluinnidh sibh coganna, agus tuairisgeul² choganna: thugaibh an aire nach bi sibh fo amhladh³: oir is éigin do na *nithibh sin* uile teachd gu crìch⁴, ach cha'n 'eil an deireadh ann fathast.

7 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh gorta, agus plàighean, agus criothanna-talmhainn ann am mòran àitean.

8 Agus cha'n' eil annta so uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh, agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m'ainme-sa.

10 Agus an sin gabhaidh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d'a chéile.

11 Agus éiridh mòran do fhàidhibh bréige, agus meallaidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaraichidh gràdh mhòran.

13 Ach ge b'e bhitheas

¹ os òsal.
² iomradh.

³ bhuaireas.
⁴ tachairt.

seasmhach chum na crìche, is e so a thèarnar¹.

14 Agus bithidh soisgeul so na rìoghachd air a shearm-onachadh air feadh an domhain uile, mar fhianuis do na h-uile chinnich : agus an sin thig an deireadh.

15 Air an aobhar sin, an uair a chi sibhse gràineileachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh ann an ionad naomh, (tuigeadh an ti a leughas.)

16 An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea, chum nam beann :

17 An ti a ta air mullach an tighe, na tigeadh e nuas a thabhairt ni sam bith leis as a thigh :

18 Agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluinn leis.

19 Agus is an-aoibhinn do na mnaibh torrach, agus dhoibh-san a bheir cìoch uatha sna làithibh sin.

20 Ach guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh, no air an t-sàbaid :

21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, amhuil nach robh ann o thùs an domhain gus a nis, agus nach mò a bhitheas a chaoidh.

22 Agus mur biodh na làithean sin air an giorrachadh, cha bhiodh feoil sam bith air a tèarnadh : ach airson nan daoine taghta bithidh na làithean sin air an giorrachadh.

23 An sin ma their aon duine ribh, Feuch, a ta Crìosd an so, no an sud ; na creidibh e :

24 Oir éiridh Crìosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan agus mìorbhuilean mòra, ionnsgu mealladh iad, nam feudadh e bhi, na daoine taghta féin.

25 Feuch, dh'innis mi dhuibh e roimh-làimh.

26 Uime sin ma their iad ribh, Feuch, a ta e san fhàdach, na rachaibh a mach : feuch, a ta e sna seòmraichibh uaigneach, na creidibh sin.

27 Oir a réir mar a thig an dealanach o'n àird an ear, agus a dhealraicheas i gus an àird an iar ; mar sin mar an ceudna bhitheas teachd Mhic an duine.

28 Oir ge b'e àit² am bi a' chairbh³, is ann an sin a chrunnicear na h-iolairean.

29 Air ball an déigh trioblaid nan làithean ud, dorch-aichear a' ghrian, agus cha tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh cumhachdan nan nèamh air an crathadh.

30 Agus an sin foillsichear comhara Mhic an duine an nèamh : agus an sin ni uile threubha na talmhainn bròn, agus chi iad Mac an duine a' teachd air neulaibh nèimh, le cumhachd agus glòir ro mhòir.

31 Agus cuiridh e mach 'aingil le fuaim mhòir na gall-truimp, agus cruinnichidh iad a shluagh taghta o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall nèimh gus an leth-iomall eile.

32 Ach fòghlumaibh cos amlachd o'n chrann-fhìge :

¹ a shlànnichear.

² bail.

³ a' chlosach.

an uair a bhitheas a gheug a nis maoth, agus a dh'fhàsas an duilleach, aithnichidh sibh gur fagus an samhradh :

33 Agus mar an ceudna, an uair a chi sibhse na nithe sin uile, biodh fios agaibh gu bheil e am fagus, *eadhon* aig na dorsaibh.

34 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach téid an gin-ealach so féin thairis, gus an tachair na nithe so uile.

35 Théid nèamh agus talamh thairis, ach cha téid mo bhriathra-sa thairis a chaoidh.

36 Ach cha'n 'eil fios an là no na h-uaire sin aig duine air bith, no fòs aig ainglibh nèimh, ach aig m' Athair-sa a mhàin.

37 Ach amhuil a bha làithean Noe, mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

38 Oir mar a bha iad anns na làithibh roimh an tuil ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus a' toirt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach san àirc.

39 Agus nach robh fhios aca gus an d' thàinig an tuil, agus an do thog i leatha iad uile ; mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

40 An sin bithidh dithis air a' mhachair ; gabhar fear aca, agus fàgar am fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a' meileadh¹ anns a' mhuilean ; gabhar a h-aon aca, agus fàgar an aon eile².

42 Uime sin deanaibh-sa faire, oir cha'n 'eil fhios agaibh cia an uair an tig bhur Tighearn.

43 Ach a ta fhios so agaibh,

nam b'fhiosrach fear an tìghe cia an uair an tìgeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fulaingeadh e gu'm bristeadh a thigh troimh.

44 Uime sin, oithibh-sa ullamh mar an ceudna : oit is ann an uair nach saoil sibh, a thigh Mac an duine.

45 Cò e, ma seadh, a ta 'na òglach firinneach agus glic, a chuir a Thighearn os ceann a mhuinntir, a thabh-airt bìdh dhoibh 'na àm féin ?

46 Is beannaichte an t-òglach sin, a gheibh a Thighearna, ri àm dha teachd, a' deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann a mhaoin gu h-iomlan.

48 Ach ma their an droch sheirbhiseach ud 'na chridhe, A ta mo Thighearn a' cur dàil 'na theachd ;

49 Agus ma thòisicheas e air a chomhsheirbhisich a bhualadh, agus air itheadh agus òl maille ri luchd-misge ;

50 Thig Tighearn an òg-laich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da,

51 Agus gearraidh e 'na bhloighdibh e, agus bheir e a chuibrionn da maille ris na cealgairibh : an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

1 *Cosamhlachd nan detch òighean, 14 agus nan tàlann : 31 mar an ceudna mìn-innseadh mi'n bìreth-eanas dheireannach.*

AN sin samhlaichear rìoghachd nèimh ri deich òighibh, a thug leo an lòchrain, agus a chaidh a mach an

còdhail an fhir nuadh-phòsda¹.

2 Agus bha cùignear dhiubh glic, agus cùignear amaid-each.

3 Thug iadsan a bha amaid-each an lòchrain *leo*, ach cha d'thug iad oladh *leo*.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad oladh *leo* 'nan soith-ichibh maille r'an lòchranaibh.

5 Agus air deanamh maille d'on fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain².

6 Ach anns a' mheadhno-oidhche, rinneadh glaodh, Feuch, a ta am fear nuadh-phòsda a' teàhd; rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'éirich na h-òighean ud uile, agus dheasaich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach riusan a bha glic, Thoiribh dhuinne cuid do bhur n-oladh; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag ràdh, Air eagal nach bi na 's leòir ann dhuinn féin agus dhuibh-san, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannaichibh dhuibh féin.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thàinig am fear nuadh-phòsda; agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhéigh sin, thàinig mar an ceudna na h-òighean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an tig Mac an duine.

14 Oir is cosmhuil e³ ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin:

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig tàlanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon; do gach aon fa leth a réir a chomais; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuaire na cùig tàlanna, agus rinn e ceannachd *leo*, agus bhuannaich e cùig tàlanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan a fhuaire a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuaire a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgid a mhaighstir.

19 An dèigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbhisich sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thàinig esan a fhuaire na cùig tàlanna, agus thug e leis cùig tàlanna eile, ag ràdh, A Thighearna, thug thu dhomhsa cùig tàlanna: feuch, bhuannaich mi cùig tàlanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhèrinnich; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann

¹ fhir-na-bainse. ² rinn iad
dùsal uile, agus choidil iad.

³ is cosmhuil rìoghachd nèimh.

mhòran thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

22 Agus thàinig esan a fhuir an dà thàlann, agus thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomh-sa dà thàlann : feuch, bhuannaich mi dà thàlann eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich ; bha thusa fìrinneach ann am beagan do nithibh, cuiridh mise os ceann mòran do nithibh thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

24 Ach an uair a thàinig esan a fhuir an t-aon tàlann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaineas san àite nach do chuir thu, agus a thionaileas san ionad anns nach do sgaoil thu ;

25 Agus air dhomh bhi fo eagal, chaidh mi agus dh'fholaich mi do thàlann san talamh : feuch, sin agad do chuid féin.

26 Fhreagair a Thighearn agus thubhairt e ris, A sheirbhisich uile agus leisg, bha fhios agad gu buaininn-sa san àit anns nach do chuir mi, agus gu tionalainn as an ionad anns nach do sgaoil mi ;

27 Bu chòir dhuit, uime sin, m'airgiod a thabhairt do'n luchd-malairt, agus air dhomh teachd, gheibhinn mo chuid féin maille r'a riadh.

28 Buinibh uaith, uime sin, an tàlann, agus thugaibh dhàsan e, aig am bheil na deich tàlanna.

29 (Oir do gach neach aig

am bheil, bheirear, agus bithidh aige gu pailt : ach uaith-san aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige.)

30 Agus tilgibh an seirbhis each mi-tharbhach so do dhorchadas iomallach : an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

31 An uair a thig Mac an duine 'na ghloir, agus na h-aingil naomha uile maille ris, an sin suidhidh e air caithir rìoghail a ghloire :

32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich ; agus sgaraidh e iad o chèile, amhuil a sgaras¹ buachaill na caoraich o na gabhraibh :

33 Agus cuiridh e na caoraich air a làimh dheis, ach na gabhair air a làimh chli.

34 An sin their an Rìgh rìusan air a dheis, Thigibh, a dhaoine beannaichte m' Athar-sa, sealbhaichibh mar oighreachd an rìoghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh bunaite an domhain :

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh : bha mi tartmhor², agus thug sibh dhomh deoch : bha mi a' m' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhomh :

36 Lomnochd, agus dh'eudaich sibh mi : bha mi euslan, agus thàinig sibh g'am amharc : bha mi am priosan, agus thàinig sibh a m' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fìreana e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinn ocrach thu, agus a bheathaich sinn thu ? no tartmhor, agus a thug sinn deoch dhuit ?

38 No c'uin a chunnaic

¹ thearbaidheas.

² totmhor, pàiteach.

sinn a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit? no lomnochd, agus a dh'eudaich sinn thu?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosan, agus a thàinig sinn a d'ionnsuidh?

40 Agus freagraidh an Rìgh, agus their e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a mheud 's gu'n do rinn sibh e do aon do na bràithribh a's lugha agam-sa, rinn sibh dhomh-sa e.

41 An sin their e mar an ceudna rìusan air an làimh chli, Imichibh uam, a shluagh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh'ulluicheadh do'n diabhul agus d'a ainglibh:

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh; bha mi tartmhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch:

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhomh: lomnochd, agus cha d'eudaich sibh mi: euslan, agus am prìosan, agus cha d'thàinig sibh g'am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinne thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am prìosan, agus nach do fhrith-eil sinn dhuit?

45 An sin freagraidh esan iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a mheud as nach d'rinn sibh e do'n neach a's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhomh-sa e.

46 Agus imichidh iadsan

chum peanais shiorruidh; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

1 *Ghabh na h-uachdaran comhairle chum Iosa a ghlacadh, agus a chur gu-bàs. 6 Dh'ung bean àraidh a cheann le oladh luachmhoir. 14 Reic Iudas e ris na h-àrd-shagairt. 17 Dh'ith Criosd a' chàisg maille r'a dheisciobluibh.*

AGUS tharladh, 'nuair a chriochnaich Iosa na briathra so uile, gu'n dubhairt e r'a dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu bheil a' chàisg an déigh dà là, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh¹.

3 An sin chruinnich uachdaran nan sagart, agus na sgrìobhaichean, agus sean-airean a' phobuill, gu talla an àrd-shagairt, d'an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chèile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na deanamaid e san fhéill, air eagal gu'm bi buaireas am measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair,

7 Thàinig bean d'a ionnsuidh aig an robh bocsa alabastair làn do oladh ro luachmhoir, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na shuidhe aig biadh.

8 Ach an uair a chunnaic a dheisciobuil sin, bha fearg orra, ag ràdh, Ciod is ciall do'n ana-caitheadh so?

9 Oir dh'fheudadh an oladh so bhi air a reiceadh air

¹ bheirear thairis Mac an

duine gu bhi air a cheusadh.

mhòran, agus a bhi air a toirt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' cur dragha air a' mhnaoi? oir rinn i deadh obair dhomhsa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth maille ribh, ach cha'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dòrtadh na h-oladh so dhi air mo chorp-sa, is ann fa chomhair m'adhlaic a rinn i e.

13 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e àit am bi an soisgeul so air a shearmonachadh air feadh an t-saoghail gu h-iomlan, aithrisear an ni a rinn a' bhean so, mar chuimhne oirre.

14 An sin dh'imich aon do'n dà fhear dheug, d'am b'ainm Iudas Iscariot, chum nan àrd-shagart.

15 Agus thubhairt e, Ciod a bheir sibh dhomh-sa, agus brathaidh mi dhuibh e? Agus chòird iad ris air dheich buinn fhichead airgid.

16 Agus o'n àm sin a mach dh'iarr e fàth¹ air esan a bhrath.

17 Agus air a' cheud là do fhéill an arain neo-ghoirtichte, thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh ris, C'àit an àill leat sinne a dh'ulluchadh dhuit, chum gu'n ith thu a' chàisg.

18 Agus thubhairt esan, Rachaibh do'n bhaile gu leithid so do dhuine, agus abraibh ris, Tha am maighstir ag ràdh, A ta m'àm am fagus, cumaidh mi a' chàisg

aig do thigh-sa maille ri m' dheisciobluibh.

19 Agus rinn na deisciobuil mar a dh'orduich Iosa dhoibh, agus dheasaich iad a' chàisg.

20 Agus an uair a thàinig am feasgar, shuidh e maille ris an dà fhear dheug.

21 Agus ag itheadh dhoibh, thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath fear dhibh mise.

22 Agus bha iad ro bhrònach, agus thòisich gach aon aca fa leth air a ràdh ris, Am mise e, a Thighearn?

23 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, An ti a thumas a làmh sa' mhèis maille rium-sa, brathaidh esan mi.

24 Gu deimhin a ta Mac an duine ag imeachd, a réir mar a ta e sgrìobhta m'a thimchioll: ach is an-aoibhin do'n duine sin le'm brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirte riamh e.

25 An sin fhreagair Iudas a bhrath e, agus thubhairt e, A mhaighstir, am mise e? Thubhairt esan ris, Thubhairt thu.

26 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus air tabhairt buidheachais, bhris se e², agus thug e do na deisciobluibh e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa.

27 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibh e, ag ràdh, Olaibh uile dheth:

28 Oir is i so m'fhuil-sa an tiomnaidh³ nuaidh, a

¹ cothrom. ² agus bheannach, agus bhris se e.

³ a' choimhcheangal.

dhóirtear air son mhòran chum maitheanais pheacanna.

29 Ach tha mi ag ràdh ribh, Nach òl mi á so suas do thoradh so na fionain¹, gus an là sin an òl mi e nuadh maille ribh ann an rìoghachd m' Athar.

30 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

31 An sin thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oilbheum annam-sa an nochd; oir a ta e sgrìobhta, Buailidh mi am buachail, agus sgapar caoraich an treuda.

32 Ach an déigh dhomhsa éirigh a rìs, théid mi roimhibh do Ghalile.

33 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile dhaoine oilbheum annad, cha'n fhaigh mise oilbheum gu bràth.

34 Thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, air an oidhche so féin mu'n goir an coileach, gu'n àich-eadh thu mi tri uairean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a b'éigin dhomh bàsachadh maille riut, cha'n àich-eadh mi thu. Agus thubhairt na deisciobuil uile mar an ceudna.

36 An sin thàinig Iosa maille riu gu ionad d'an goir-ea Getsemane, agus thubhairt e ris na deiscioblubh, Suidhibh-sa an so, gus an téid mise a dheanamh urnuigh an sud.

37 Agus thuge Peadar leis, agus dithis mhac Shebede, agus thòisich e air a bhi brònach, agus ro dhoilgheasach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire maille riumsa,

39 Agus dh'imich e beagan air adhart², agus thuit e air aghaidh, a' deanamh urnuigh, agus ag ràdh, O m' Athair, ma dh'fheudas e bhi, rachadh an cupan so seachad orm; gidheadh, na biodh e mar is àill leamsa, ach mar is toil leatsa.

40 Agus thàinig e chum nan deisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad, agus thubhairt e ri Peadar, An ann mar sin, nach b' urrainn sibh faire a dheanamh aon uair a mhàin maille riumsa?

41 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buareadh: a ta gun amharus an spiorad togarach; ach a ta 'n fheoil anmhunn³.

42 A rìs an dara uair, dh'imich e agus rinn e urnuigh, ag ràdh, O m' Athair, mur feudar gu'n téid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus thàinig e agus fhuair e iad a rìs 'nan codal: oir bha an sùilean trom.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a rìs, agus rinn e urnuigh an treas uair, ag ràdh nam briathra ceudna.

45 An sin thàinig e chum a dheisciobul, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois; feuch, a ta an uair air druideadh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh pheacach.

46 Eiribh, imicheamaid:

¹ fineamhain. Eir.

² air aghaidh.

³ l. g.

feuch, a ta an ti a bhrathas mise am fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus maille ris cuid-eachd mhòr le claidhibh agus bataibh o na h-àrd-shagart-aibh agus o sheanairibh a' phobuill.

48 A nis bha an ti a bhrath esan air tabhairt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach a phògas mise, is e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thàinig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thàinig thu? An sin thàinig iad, agus chuir iad làmh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus, feuch, shìn a h-aon diubhsan a bha maille ri Iosa a làmh, agus tharruing e a chlaidheamh, agus air dha seirbhiseach an àrd-shagairt a bhualadh, ghearr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a rìs do chlaidheamh air ais 'na ionad féin: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamh, tuitidh iad leis a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m' Athair a ghuidhe, agus bheir e dhomh tuilleadh na¹ dà legion deug do ainglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na sgrìobtuirean air an coimhlionadh, a tha 'g ràdh gur ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin féin

thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d'thàinig sibh a mach mar gu b'ann an aghaidh gaduiche, le claidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a'm' shuidhe maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do chuir sibh làmh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh sgrìobtuire nam fàidhean air an coimhlionadh. An sin thréig na deisciobuil uile e, agus theicn iad.

57 Agus air dhoibh-san Iosa a ghlacadh, thug iad leo e gu Caiaphas an t-àrd-shagart, far an robh na sgrìobhaichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad uatha, eadhon gu talla an àrd-shagairt, agus chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhisich, a dh'fhaicinn na crìche.

59 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na seanairean, agus a' chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d'fhuair iad: seadh, ged thàinig mòran do fhianuisibh bréige, cha d'fhuair iad. Fa dheòidh thàinig dà fhianuis bhréige,

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am fear so, Is urrainn mise teampull Dé a leagadh, agus a thogail a rìs an tri làithibh.

62 Agus air do'n àrd-shagart éirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a' toirt fianuis² a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na

thosd. Agus fhreagair an t-ard-shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheò, gu'n innseadh tu dhuinn, an tu Criosd Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu : gidheadh tha mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd *Dhé*, agus a' teachd air neulaibh nèimh.

65 An sin reub an t-ard-shagart 'eudach, ag ràdh, Gu'n do labhair e toibheum ; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh ? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barail-sa ? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a' bhàs.

67 An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhuaill iad le am basaibh e ; agus ghabh cuid eile air le slataibh,

68 Ag ràdh, Dean fàidhead-aireachd¹ dhuinn, a Chriosd, Cò e a bhuaill thu ?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla : agus thàinig cailin àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh, Bha thusa mar an ceudna maille ri Iosa o Ghalile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag ràdh, Cha'n 'eil fhios agam ciod a ta thu ag ràdh.

71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic cailin eile e, agus thubhairt i riu-san a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a ris le mionnaibh, *ag ràdh*,

Cha'n aithne dhomh an duine.

73 Agus, tamull beag 'na dhéigh sin, thàinig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud féin tha thusa ; oir a ta do chainnt ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus, air dol a mach dha, ghuil e gu geur².

CAIB. XXVII.

¹ *Cheangail na h-uachdarain agus na seanairean Criosd, agus thug iad thairis e do Philat. 3 Chroch Iudas e féin. 19 Fhuair Pilat rabhadh o 'mhnaoi mu thimchroil Chriosd, 20 dh'ionnlaid e a làmh-an ; 26 agus leig e Barabas fa sgaoil.*

AIR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin, an uair a chunnaic Iudas a bhrath e, gu'n do dhiteadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-àrd-shagartaibh, agus do na seanairibh,

4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann an brath na fola neòch-iontaich. Ach thubhairt iad-

¹ *fàistneachd.*

² *goirs*

san, Ciod *e sin* duinne; amhairc thusa *air sin*.

5 Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns an teampull, dh'imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch¹ se e féin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chóir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadhaid², chum a bhi 'na àit-adhlaic do choigrich³.

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearann sin, Fearann na fola, gus an là'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan a bha do chloinn Israeil,

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhaid, mar a dh'orduich an Tigh-earna dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain: agus dh'fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Rìgh nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lìon nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal; ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantais ro mhòr.

15 A nis ri àm na féille, chleachd an t-uachdaran aon phrìosanach a b'àill leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca, san àm sin, prìosanach ro chomhar- aichte, d'am b'ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin, an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabas, no Iosa, d'an goirear Criosd?

18 Oir bha fhios aige gu'm b'ann o fharmad a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean *teachdaireachd* d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean⁴ sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diugh ann am bruadar, air a shon-san.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do'n dithis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri Iosa, d'an goirear Criosd? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

¹ thachd.

² fhuar deanamh shoithiche creadha

³ chorgreachaibh.

⁴ ionracan.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son? ciod an t-olc a rinn e? ach is mò gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuaidhaich e bheag sam bith, ach gu'n d'éirich an tuilleadh buaireis, ghabh e uisge, agus dh'ionn-laid e a làmhan am fianuis an t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise neò-chiontach do fhuil an fhèin so; faicibh-sa *sin*.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biodh 'fhuil oirne, agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgaoil Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdarain leo Iosa do thalla a' bhreitheanais, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m'a thimchioll.

28 Agus air dhoibh a rùsgadh¹, chuir iad uime falluinn scarlaid.

29 Agus air dhoibh crùn droighinn fhigheadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilce 'na làimh dheis: agus lùb iad an glùn 'na làthair, agus rinn iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm beannaichear thu, a Rìgh nan Iudhach.

30 Agus thig iad smugaid air, agus ghlac iad an t-slat chuilce, agus bhuaill iad sa' cheann e.

31 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluinn dheth, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad leo e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm Simon: esan dh'éignich iad chum a chrann-ceusaidh-san a ghiùlan.

33 Agus an uair a thàinig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a radh, àite cloiginn.

34 Thug iad dha r'a òl fiongeur, measgta le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha'n òladh se e.

35 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan eatorra, a' tilgeadh crann-chuir: chum gu'n coimh-liontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, Roinn iad m'eudach eatorra, agus chuir iad crannchur air mo bhrat.

36 Agus shuidh iad, agus rinn iad faire air an sin:

37 Agus chuir iad a chùis-dhìtidh sgrìobhta os a cheann, IS E SO IOSA RÌGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris dà ghaduiche²; fear air a làimh dheis, agus fear eile air a làimh chli.

39 Agus thug iadsan a bha dol seachad, toibheum dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag ràdh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas an trì làithibh e, fòir ort féin: ma's tu Mac Dhé, thig a nuas o'n chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna, thubhairt na h-àrd-shagairt, maille ris na sgrìobhaichibh, agus na seanairibh, a' fanoid air,

42 Shaor e daoine eile, e féin a shaoradh ni 'n comasach e: ma's e Rìgh Israeil,

¹ eudach a thoirt dheth.

² dà fhear-reubainn, dà chreachdavr.

thigeadh e nis a nuas o'n chrann-cheusaidh, agus creididh sinn e.

43 Chuir e a dhòigh an Dia; saoradh e a nis e, ma tha toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise Mac Dhé.

44 Agus thug na gaduichean a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha.

45 A nis, o'n t-seathadh uair bha dorchadas air an tìr uile, gus an naothadh uair.

46 Agus mu thimchioll na naothadh uaire, dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli, lama sabachtani? is e sin r'a ràdh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

47 Agus air cluinntinn sin do chuid diubhsan a bha 'nan seasamh an sin, thubhairt iad, A ta am fear so a' glaodh-aich air Elias.

48 Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lìon e do fhion geur i, agus air dha a cur air slait chuilce, thug e dha r'a òl.

49 Ach thubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an tig Elias g'a thèarnadh.

50 Agus an uair a dh'éigh Iosa a ris le glaodh mòr, thug e suas a spiorad.

51 Agus, feuch, reubadh brat-roinn an teampuill 'na dhà chuid, o mhullach gu ìochdar; agus chrìothnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan:

52 Agus dh'fhosgladh na h-uaignean, agus dh'éirich mòran do chorpaibh nan naomh, a bha 'nan codal,

53 Agus chaidh iad a mach as na h-uaignibh an déigh 'aiseirigh-san, agus chaidh iad a steach do'n bhaile naomh,

agus nochdadh iad do mhòran.

54 A nis, an uair a chunn-aic an ceannard-ceud, agus iadsan a bha maille ris a coimhead¹ Iosa, a' chriththalmhainn, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag ràdh, Gu firinneach b'e so Mac Dhé.

55 Agus bha an sin mòran bhan (ag amharc am fad) a lean Iosa o Ghalile, a' frith-ealadh dha:

56 Am measg an robh Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais agus Ioseis, agus màthair cloinne Shebede.

57 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig duine saoi bhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e féin 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna.

58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa: an sin dh'àithn Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lìon-eudach fìor-ghlan e,

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuaidh féin, a chladh-aich e ann an carraig: Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaigne, agus dh'imich e roimhe.

61 Agus bha Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile 'nan suidhe fa chomhair na h-uaigne.

62 A nis air an là màireach, an là'n déigh an ulluchaidh, chruinnicheadh na h-àrdshagairt agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag ràdh, A Thighearn,

¹ gleidheadh.

is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh mi an déigh thri làithean.

64 Orduich, uime sin, an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach, gus an treas là, air eagal gu'n tig a dheisciobuil san oidhche, agus gu'n goid iad leo e, agus gu'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni's miosa na'n ceud mhearachd.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh an uaigh cho tèaruinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad, agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

3 *Tha aiseirigh Chrìosd air a' cur an céill do na mnaibh: 9 nochd Chrìosd e féin doibh. 11 Thug na h-àrd-shagairt airgid do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoideadh as'uaigh e.*

AN déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' cheud là do'n t-seachduin, thàinig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus, feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann; oir thàinig aingeal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha, charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus 'eudach geal mar shneachdadh.

4 Agus air eagal roimhe chriothnuich an luchd-coimhid¹, agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aing-eal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhse: oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha'n 'eil e 'n so; oir dh'éirich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearna 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus innsibh d'a dheisciobluibh gu'n d'éirich e o na marbhaibh: agus, feuch, tha e dol roimhibh do Ghalile; an sin chi sibh e; feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaigh, le h-eagal agus mòr-ghairdeachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibh-san a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha².

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh: imichibh, abraibh ri m' bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag imeachd, feuch, thàinig cuid do'n luchd-faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-àrd-shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh-san an ceann a chéile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

¹ *luchd-faire.*

² *thug iad urram dha.*

13 Ag ràdh, Abraibh - sa gu'n d' thàinig a dheisciobuil anns an oidhche, agus gu'n do ghoid iad e, an uair a bha sinne 'nar codal.

14 Agus ma chluinneas an t-uachdaran so, cuiridh sinne impidh air, agus ni sinn sibhse tèaruinte.

15 Agus ghabh iad an t-airgiod, agus rinn iad mar a theagaisgeadh dhoibh: agus a ta a' chainnt so air a h-aithris am measg nan Iudhach gus an là'n diugh.

16 An sin chaidh an t-aon deisciobul deug do Ghalile, do'n bheinn far an d'orduich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunn-
aic iad e, rinn iad aoradh

dha: ach bha cuid aca fo amharus.

18 Agus thàinig Iosa, agus labhaire riu, ag ràdh, Thugadh dhomh-sa gach uile chumh-
achd air nèamh agus air tal-
amh.

19 Uime sin imichibh-sa, agus deanaibh deisciobuil do' gach uile chinneach, 'gam baisteadh ann an ainm an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naoimh;

20 A' teagasg dhoibh gach uile nithe a dh'àithn mise dhuibh a choimhead: Agus, feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saoghail. Amen.

¹ *iompaichibh, teagaisgibh.*

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

CAIB. I.

1 *Dreuchd Eoin Bhatste.* 9 *Bhaisteadh Iosa.* 14 *Shearmonaich e soisgeul ròghachd Dhé.* 16 *Ghairm e Peadar, Andreas, Seumas agus Eoin.* 23 *Leighis e aon anns an robh deamhan,* 32 *agus mòran do mhunntir a bha eustan.*

TOISEACH Soisgeil Iosa
Criosd, Mhic Dhé:

2 A réir mar a ta e sgrìobhta anns na fàidhibh, Feuch, cuiream mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad

3 Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, dean-aibh a cheumanna dìreach.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach, agus a' searmonachadh baistidh an aithreachais chum maithean-
ais pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh ¹ Ierusa-
leim; agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhainn Iordain, ag aideachadh am peacanna.

6 Agus bha Eoin air eud-
achadh ² le fionna chàmhail, agus crios leathair m'a leas-
raidh; agus bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhach.

7 Agus shearmonaich e, ag radh, A ta neach a' teachd

¹ *luchd-aitich.*

² *air chòmhdach.*

a'm dhéigh a s cumhachd-
aiche na mise, neach nach
airidh mise air cromadh sìos
agus barr-iall a bhròg fhuasg-
ladh.

8 Bhaist mise gu dearbh
sibh le h-uisge : ach baistidh
esan sibh leis an Spiorad
Naomh.

9 Agus tharladh anns na
làithibh sin, gu'n d'thàinig
Iosa o Nasaret Ghalile, agus
bhaisteadh e le h-Eoin ann
an Iordan.

10 Agus air ball, an uair a
chaidh e suas as an uisge,
chunnaic e na nèamhan air
am fosgladh, agus an Spiorad
mar choluman a' teachd a
nuas air.

11 Agus thàinig guth o
nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am
bheil mo mhòr-thlachd.

12 Agus air ball, tharruing
an Spiorad e do'n fhàsach.

13 Agus bha e 'n sin san
fhàsach dà fhichead là air a
bhuaireadh le Satan, agus bha
e maille ris na fiadh-bheath-
aichibh, agus fhritheil na h-
aingil dha.

14 Agus an déigh Eoin a
chur am prìosan, thàinig Iosa
do Ghalile, a' searmonachadh
soisgeil rìoghachd Dhé,

15 Agus ag ràdh, Choimh-
lionadh an aimsir, agus a ta
rìoghachd Dhé am fagus ;
deanaibh-sa aithreachas, agus
creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhì 'g im-
eachd ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e Simon, agus Ain-
dreas a bhràthair, a' tilgeadh
lìnsan fhairge : (oir b'iasgair-
ean iad.)

17 Agus thubhairt Iosa riu,

Thigibh a'm dhéigh-sa, agus
ni mi 'nur iasgairibh air
daoinibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg
iad an lìonta, agus lean iad
esan.

19 Agus an uair a chaidh
e beagan air aghaidh as a sin,
chunnaic e Seumas *mac She-*
bede, agus Eoin a bhràthair,
agus iad san luing a' càradh
an lìonta.

20 Agus air ball ghairm e
iad ; agus dh'fhàg iad Sebede
an athair san luing maille ris
an luchd-tuarasdail, agus lean
iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach
do Chapernaum ; agus air
ball air dha dol a stigh do'n
t-sionagog¹ air an t-sàbaid,
theagaisg e.

22 Agus ghabh iad ion-
gantas r'a theagasg : oir bha
e 'g an teagasg mar neach
aig an robh ùghdarras, agus
cha b'ann mar na sgrìobh-
aichean.

23 Agus bha 'nan sion-
agog-san neach anns an robh
spiorad neòghlan, agus
ghlaodh e,

24 Ag ràdh, Leig leinn ;
ciod ar gnothuch - ne riut,
Iosa o² Nasaret ? an d'thàinig
thu g'ar sgrios-ne ? Is aithne
dhomh cò thu, aon naomh
Dhé.

25 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bì a'd' thosd, agus
thig a mach as.

26 Agus an uair a reub an
spiorad neòghlan e, agus a
ghlaodh e le guth àrd, thàinig
e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr-
iongantas uile, ionnus gu'n
robh iad a' cur na ceisde so

¹ tigh-aoraidh.

² bho, à.

r'a¹ chéile, ag ràdh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt orduigh eadhon do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliu air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghalile.

29 Agus gun dàil, air d'hoibh dol a mach as an t-sionagog, chaidh iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreas, maille ri Seumas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shimoin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thàinig esan agus thog e i, a' breith air làimh oirre; agus air ball dh'fhàg am fiabhrus i, agus fhritheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha evslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh iomadh gné eucail, agus thilg e mach mòran dheamhan, agus cha d'fhulaing e do na deamhnaibh labhairt, air son gu'm b'aithne dhoibh e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhaduinn, fada roimh là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail², agus rinn e urnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air 'fhaotainn doibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid³ a dh'ionnsuidh nam bailtean eile làimh ruinn, chum gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghlùin da, agus ag ràdh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth⁴, agus air sìneadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath as a labhair e, air ball dh'fhalbh an luibhre⁵ uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thuge geur-ordugh dha, agus air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair mar iobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro fhollaiseach, agus air a' chùis a sgaoileadh mu'n cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n

¹ air a.

² dlomhair, uaigneach.

³ imicheamaid, theirigeamaid.

⁴ ris.

⁵ mùire.

bhaile ; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach : agus thàinig iad d'a ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

1 Leighis Crìosd neach air an robh am pairilis : 14 ghairm e Mata o àite togail na cìse : 16 dh'ith e maill, ri cìs-mhaoir agus ri peucaich : 18 ghabh e leith-sgeul a dheisciobul air son nach robh iad a' trasgadh.

AGUS an déigh làithean àraidh, chaidh e a rìs a steach do Chapernaum ; agus chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnich-eadh mòran an ceann a chéile, air chor as nach robh àit a chumadh iad, eadhon timchioll an doruis : agus labhair e am focal riu.

3 Agus thàinig iad, a' toirt d'a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghiùlan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'urrainn iad teachd am fagus da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tighe anns an ròbh e : agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leabadh air an robh an neach a bha tinn leis a' phairilis, 'na luidhe.

5 'Nuair chunnaic Iosa an creidimh-san, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacanna¹ air am maitheadh dhuit.

6 Ach bha dream àraidh² do na sgrìobhaichibh 'nan suidhe an sin, agus iad a' reusonachadh 'nan cridheach-aibh féin,

7 C'ar son a ta am fear so a' labhairt toibheim mar so ? Cò dh'fheudas peacanna a

mhaitheadh ach Dia a mhàin ?

8 Agus air ball, air aithneachadh do Iosa 'na spiorad féin gu'n robh iadsan a' reusonachadh mar sin annta féin, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh nan nithe sin ann bhur cridheach-aibh ?

9 Cò aca is usadh a ràdh ris an neach air am bheil am pairilis, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no a ràdh, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich ?

10 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil ùghdarras aig Mac an duine peacanna a mhaitheadh air thalamh, (thubhairt e ris an fhear air an robh am pairilis,)

11 A ta mi ag ràdh riut, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' thigh.

12 Agus dh'éirich esan air ball, agus thog e an leabadh agus chaidh e mach 'nan fianuis uile, ionnus gu'n robh mòr-iongantas orra uile, agus gu'n do ghlòraich iad Dia, ag ràdh, Cha'n fhaca sinne riamh a leithid so.

13 Agus chaidh e mach a rìs ri taobh na mara ; agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.

14 Agus ag dol seachad da, chunnaic e Lebhi mac Alph-euis 'na shuidhe aig àite togail na cìse, agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'éirich e, agus lean se e.

15 Agus tharladh, 'nuair a shuidh Iosa chum bìdh 'na thigh-san, gu'n do shuidh mòran chis-mhaor agus

¹ pheacaidh.

² àraid.

pheacach maille ri Iosa, agus r'a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chunn-
aic na sgrìobhaichean agus
na Phairisich esan ag itheadh
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh, thubhairt iad
r'a dheisciobluibh, C'ar son
a ta e ag itheadh agus ag òl
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh?

17 Agus an uair a chuala
Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n
'eil feum aca-san a ta slàn air
an léigh, ach aca-san a ta
tinn: cha d' thàinig mise a
ghairm nam firean, ach nam
peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le
deisciobluibh Eoin, agus nam
Phairiseach a bhì trasgadh¹:
agus thàinig iad, agus thubh-
airt iad ris, C'ar son a ta
deisciobuil Eoin, agus nam
Phairiseach ri trasgadh, agus
nach 'eil do dheisciobuil-sa
a' trasgadh.

19 Agus thubhairt Iosa riu,
Am bheil clann seòmair an
fhir nuadh-phòsda comasach
air trasgadh a dheanamh, am
feadh a bhitheas am fear
nuadh-phòsda maille riu²? am
feadh a ta am fear nuadh-
pòsda aca maille riu, cha'n
fheud iad trasgadh a dhean-
amh.

20 Ach thig na làithean
anns an toirear am fear nuadh-
pòsda uatha; agus an sin ni
iad trasgadh sna làithibh
sin.

21 Agus cha'n 'eil duine
sam bith a dh'fhuaigheas mìr
do eudach nuadh air sean
eudach; no, *ma dh'fhuaigh-*

eas, buinidh am mìr nuadh,
a chuireadh g'a lìonadh suas,
as an t-sean eudach, agus
nìthear an reubadh nì's
miosa.

22 Agus cha chuir duine
air bith fion ùr ann an seann
searragaibh³; no brisidh am
fion nuadh na searragan,
agus dòirtear am fion, agus
caillear na searragan: ach is
còir fion nuadh a chur ann an
searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n
deachaidh e troimh⁴ na h-
achaibh arbhair air là na
sàbaid; agus thòisich a
dheisciobuil, ag imeachd
dhoibh, ris na diasan arbhair
a spìonadh.

24 Agus thubhairt na Phair-
isich ris, Feuch, c'ar son a
ta iad a' deanamh an ni nach
'eil ceaduichte air là na sàb-
aid?

25 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibhse riamh
ciod a rinn Daibhidh 'nuair
a bha uireasbhuidh air, agus
ocras air féin agus orra-san a
bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e
steach do thigh Dhé ann an
làithibh Abiatair an àrd-shag-
airt, agus a dh'ith e aran na
fianuis⁵ nach 'eil ceaduichte
do neach air bith itheadh,
ach do na sagartaibh, agus a
thug e, mar an ceudna, do'n
dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu,
Dh'orduicheadh an t-sàbaid
air son an duine, cha'n e an
duine air son na sàbaid?

28 Air an aobhar sin, is
Tighearna⁶ Mac an duine air
an t-sàbaid féin.

¹ *trosgadh.* ² *'nam fochair.*
³ *leathar-bhuidealaibh.*

⁴ *trìd, air feadh.*
⁵ *an t-aran taisbeanta.* ⁶ *Maighistir.*

CAIB. III.

1 *Leighis Crìosd an duine aig an robh an làmh sheargta.* 11 *Chron-uìch e na spiorada neò-ghlan; 13 agus thagh e dà abstol deug.* 22 *Dhearbh e aingidheachd an t-sluaigh a bha 'g ràdh gu'n robh e a' tilgeadh dheamhan a mach le Beelsebub.*

AGUS chaidh e rìs a steach do'n t-sionagog; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh¹.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid, no olc? anam a thèarnadh, no a sgrios? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhairc e mu'n cuairt orra le feirg², air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus slàn e mach i: agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrios³.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain; agus iadsan a

bha timchioll Thiruis agus Shidoìn, thàinig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dòmhluicheadh iad e:

10 Oir leighis e mòran; ionnus gu'n do dhlùth-theann iad ris, a mheud 's air an robh plàighean, chum gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann⁴ dhoibh nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'àill leis: agus thàinig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà fhear dheug, chum gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh;

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar cho-ainm:

17 Agus Seumas mac Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar cho-ainm, is e sin ri ràdh, Clann na tairneanaich,)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas mac Alpheuis, agus

¹ dha.² diomb.³ mhilicadh.⁴ geur-àithne.

Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e: agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a rìs, ionnus nach robh e'n comas doibh uiread as aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean so, thàinig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na sgrìobhaichean a thàinig a nuas o Ierusalem, A ta Beel-sebub aige, agus is ann troimh phrionnsa nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus ghairm e iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach?

24 Agus ma bhitheas rìoghachd roinnte 'na h-aghaidh féin, cha'n urrainn an rìoghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh féin, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'éireas Satan 'na aghaidh féin, agus gu'm bi e roinnte, cha'n urrainn e seasamh, ach a ta crìoch aige.

27 Cha'n urrainn neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus 'airneis a thogail leis, mur ceangail e 'n duine làidir an toiseach; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn

nan daoine, agus g ch toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha'n fhaigh e maitheanas a chaoidh, ach a ta e an cunnart peanais¹ shiorruidh;

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neòghlan aige.

31 An sin thàinig a bhràithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean?

34 Agus sheall e mu'n cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthair, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

¹ *Cosamhlachd an t-sìoladair, agus a bhrìgh. 21 Is còir dhuinn solus ar n-eòlais a phàirteachadh ri muinntir eile. 26 Cosamhlachd an t-sìl a ta fàs an uaignidheas, 30 agus a' ghràinne mhustaird. 39 Chiùinich Criosd onsha na fairge.*

AGUS thòisich e air teagasg a rìs làimh ris a' mhuir; agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luing, agus gu'n do shuidh e air a' mhuir, agus bha'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

¹ *damnaidh. breitheanais.*

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg,

3 Eisdibh ; Feuch, chaidh fear-cuir¹ a mach a chur sìl :

4 Agus tharladh 'nuair chuir e an sìol, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thàinig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige ; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhne talmhainn aige :

6 Ach air do'n ngréin éirigh, loisgeadh e ; agus a chionn nach robh freumh² aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith³, agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh ; agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead uiread, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha mu'n cuairt da⁴, maille ris an dà ihear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh diomhair rìoghachd Dhé : ach dhoibhsan a ta an leth muigh nìhear

gach nì an cosamhlachdaibh :

12 Chum as ag faicinn doibh gu'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn doibh gu'n cluinn iad, agus nach tuig iad ; air eagal àm air bith gu'm pill-eadh iad, agus gu'm biodn am peacanna air am maith-eadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so ? agus cionnus ma ta a thuigeas sibh gach uile chosamhlachd ?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, anns an cuirear am focal, an déigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis an fhocail, a shìol-chuireadh 'nan cridheachaibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach ; muinntir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas :

17 Agus cha'n 'eil freumh aca annta féin, ach mairidh iad rè sealain ; 'na dhéigh sin, 'nuair a dh'éireas amhghar⁵ no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oilbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droigninn, an dream a dh'éisdeas ris an fhocal ;

19 Agus a ta ro-chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saobhreis, agus anamianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh

¹ siotadair. ² freumhach. ³ math.

⁴ 'na fhochair.

⁵ trioblaid.

an fhocail, agus nìthear neo-
thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a
chuireadh ann an talamh
maith; an dream a chluinneas
am focal, agus a ghabhas e,
agus a bheir a mach toradh,
cuid a dheich thar fhichead
uiread, cuid a thri fichead
uiread, agus cuid a cheud
uiread *as a chuireadh*.

21 Agus thubhairt e riu,
An toirear coinneal chum
gu'n cuirear i fuidh bheul
soithich, no fuidh leabaidh?
nach ann a chum a cur ann
an coinnleir?

22 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear;
agus cha robh ni air bith an
cleith¹, nach tig am follais².

23 Ma tha cluasa chum
éisdeachd aig neach air bith,
éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh fa'near ciod a
chluinneas sibh: leis an
tomhas a thomhaiseas sibh,
tomhaisear dhuibh féin; agus
bheirear tuilleadh dhuibh-sa
ta 'g éisdeachd.

25 Oir ge b'e neach aig
am bheil, bheirear dha: agus
ge b'e neach aig nach 'eil,
bheirear uaith an ni sin féin
a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is
amhuil rioghachd Dhé, mar
gu'n cuireadh duine sìol anns
an talamh.

27 Agus gu'n coidleadh e,
agus gu'n éireadh e a dh'-
oidhche agus a là, agus gu'n
gineadh an sìol, agus gu'm
fàsadh e suas, air dòigh nach
fhios da.

28 Oir bheir an talamh a
mach toradh uaith féin, air
tùs am fochann, a rìs an dias,
an déigh sin an làn arbhar
anns an dèis.

29 Ach an uair a ta 'n tor-
adh abaich, air ball cuiridh e
an corran ann, a chionn gu
bheil am fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Ciod
an ni ri 'n samhluich sinn
rìoghachd Dhé? no ciod e an
cosamhlachd leis an coimh-
meas sinn i³?

31 *Is cosmhuil i ri gráinne*
mustaird, ni, 'nuair a chuirear
san talamh e, a's lugha do
na h-uile phòraibh a ta air
thalamh.

32 Ach an déigh a chur,
fàsaidh e suas, agus cinnidh
e ni's mò na luibh sam bith
eile, agus fàsaidh geugan
mòra air; ionnus gu'm feud
eunlaith an athair nid a
dheanamh fuidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a
leithidibh sin do chosamh-
lachdaibh labhair e am focal
riu, a réir mar a b'urrainn
iad a chluinntinn.

34 Ach gun chosamhlachd
cha do labhair e riu: Agus
mhìnich e na h-uile nithe d'a
dheiscioblubh féin air leth.

35 Agus thubhairt a riu air
an là sin féin, air teachd do'n
fheasgar, Rachamaid thairis
do'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil
iad an coimhthional, thug iad
leo esan anns an luing mar a
bha e; agus bha longa beaga
eile maille ris⁴ mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich doinni⁵
mhòr ghaoithe, agus leum na

¹ an uaignidheas.
² os àird.

³ an coibhearta ris an coibheart-
aich sinn i?

⁴ na fhocharr.

⁵ stoi

tonnan a steach do'n luing, air chor as gu'n robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air cluasaig¹: agus dhùisg iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil suim agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chronuich e a' ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tosd, bi sàmhach. An sin luidh a' ghaoth, agus bha fèath² mòr ann.

40 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil creidimh agaibh.

41 Agus ghabh iad eagal ro mhòr, agus thubhairt iad r'a chéile, Ciod e an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge féin umhal da?

CAIB. V.

1 Air do Chrìosd na deamhain a chur a mach as an duine anns an robh legion diubh, 13 chaidh iad a stigh anns na mucaibh. 23 Leighis e a' bhean air an robh dòrtadh fola, 35 agus thog e o na marbh-aibh nighean Iaruis.

AGUS thàinig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neòghlan,

3 Aig an robh a chòmhnuidh sna h-àitibh-adhlaic; agus cha b'urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a cheile,

agus mhin-bhris e na geimhlean: Agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ghnàth, a là agus a dh'oidhche, sna beanntaibh, agus sna h-ionadaibh-adhlaic, a' glaodhaich agus 'ga ghearradh féin le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le 'guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnòthuch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde? tha mi a' cur ort à h-uchd De, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spiorad neò-ghloin.)

9 Agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag ràdh, Legion is ainm dhomh: oir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g'an cur a mach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn³.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum gu'n rachamaid a steach annta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol a mach do na spioradaibh neòghlan, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle,) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a

¹ adhartan.

² ciùine.

³ do na sléibhtibh.

bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus 'eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do'n ti anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an céill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantais uile.

21 Agus 'nuair a chaidh Iosa a ris thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh; agus bha e làimh ris a' mhuir.

22 Agus, feuch, thàinig aon do uachdaranaibh nan sionagog, d'am b'ainm Iairus; agus an uair a chunnaic e esan, leig se e féin sìos aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùr-

achdach air, ag ràdh, A ta mo nighean bheag ann an cunnart grad bhàis; thig, *tha mi a' guidhe ort*, agus leag do làmhan oirre chum gu'n slànuichear i, agus mairidh i beò.

24 Agus dh'imich Iosa maille ris; agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhluidh iad e.

25 Agus bha bean àraidh an sin, air an robh dòrtadh fola rè dha bhliadhna dheug,

26 Agus dh'fhulaing i mòran o iomadh léigh, agus chaith i na bha aice, agus cha b'fheairrd i bheag e, ach gu'm bu mhiosd;

27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thàinig i am measg an t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean i r'a eudach:

28 Oir thubhairt i, Ma dh'fheudas mi beantuinn ach r'a eudach, slànuichear mi.

29 Agus air ball thiomraicheadh tobar a fola; agus dh'aithnich i air a corp féin, gu'n do leighiseadh i o'm phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air ball ann féin gu'n deachaidh cumhachd a mach as, agus air dha tionndadh san t-sluagh, thubhairt e, Cò a bhean ri m' eudach?

31 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, A ta thu faicinn gu bheil an sluagh ga d' dhòmhlachadh, agus an abair thu, Cò a bhean rium?

32 Agus dh'amhairc e mu'n cuairt g'a faicinn-sa a rinn so.

33 Ach air do'n mhnaoi bhi fo eagal agus air chrith, air aithneachadh an ni a rinneadh innte, thàinig i, agus leig si i féin sìos 'na làth-

air, agus dh'inns i an fhìrinn uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe, A nighean, shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth, agus bi slàn o d' phlàigh.

35 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig *dream* o thigh uachdarain na sionagoig, ag ràdh, Fhuair do nighean bàs; c'ar son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a' mhaighstir?

36 Cò luath is a chual Iosa an còmhradh so a labhradh, thubhairt e ri uachdaran na sionagoig, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing e do neach air bith a leantuinn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachdarain na sionagoig, agus chunnaic e an iomairt¹ agus iadsan a bha gul, agus a' caoineadh gu mòr.

39 Agus 'nuair thàinig e a steach, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt so, agus ri bròn? cha'n 'eil an nigheanag² marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fanoid air³: ach air dhasan an cur uile mach, thug e leis athair agus màthair na nigh-inn, agus iadsan a bha maille ris, agus chaidh e steach far an robh an nigheanag 'na luidhe.

41 Agus rug e air an nigh-eanaig air làimh, agus thubhairt e rithe, Talitha-cumi; 's e sin, air eadar-mhineachadh, A chailin, (a ta mise ag ràdh rìut,) éirich.

42 Agus air ball dh'éirich an nigheanag, agus dh'imich i; oir bha i dà bhliadhna dheug a dh'aois: agus ghabh iad iongantas anabarrach.

43 Agus thug e ordugh teann doibh, nach faigheadh duine air bith fios air so; agus dh'àithn e caileigin a thoirt di r'a itheadh.

CAIB. VI.

1 *Rinneadh tàir air Croisd le muinntir a dhùthcha. 7 Thug e cumhachd don dà fhear dheug os ceann spiorada nedghlan. 14 Iomadh barail mu Chroisd. 16 Chuireadh an ceann do Eoin Baiste.*

AGUS chaidh e mach as a sin, agus thàinig e d'a dhùthaich féin; agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an uair a thàinig an t-sàbaid, thòisich e air teagasg anns an t-sionagog: agus air do mhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantas, ag ràdh, Cia uaith a ta na nithe sin aig an fhear so? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le a làmhaibh-san?

3 Nach e so an saor mac Mhuire, bràthair Sheumais, agus Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so maille ruinn? Agus fhuair iad oilbheum ann⁴.

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus am measg a chàirdean, agus 'na thigh féin.

5 Agus cha robh e 'n comas da mìorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu'n do chuir e a làmhan air

¹ am buaireas.

² nìonag.

³ gàire fochaid ris.

⁴ ghabh iad oilbheum ris.

beagan do mhuinntir a bha tinn, agus gu'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantas air, air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam bailtean, a' teagasg.

7 Agus ghairm e d'a ionnsuidh an dà fhear dheug, agus thòisich e air an cur a mach dithis agus dithis; agus thug e dhoibh cumhachd air spioradaibh neòghlan:

8 Agus dh'àithn e dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; gun mhàla, gun aran, gun airgiod 'nan sporan;

9 Ach bonn-bhròga¹ bhi air an cosaibh, agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ionad air bith anns an téid sibh a steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas fo 'ur cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gur so-iomchaire² a bhitheas e do Shodom agus do Ghomorah ann an là a' bhreitheanais, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu'n deanadh daoine aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h-oladh mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an rìgh uime, (oir chaidh 'ainm

am follais;) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t'ann. Agus thubhairt cuid eile, Gur faidh a t'ann, no mar aon do na fàidhibh.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, Is e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'éirich e o na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod féin a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am prìosan e, air son Herodias bean phòsda Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha'n 'eil e ceaduichte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom³ mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs, ach cha b'urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fios a bhi aige gu'm bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa'near⁴ e; agus 'nuair a chual se e, rinn e mòran do nithibh air a chomhairle, agus dh'éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do là iomchuidh, rinn Herod, air co-ainm an là an d'rugadh e, suipeir d'a uaislibh, agus d'a àrd-cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghalile:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodias so steach, agus a rinn i dannsa, thaitinn i ri Herod agus riu-san a

¹ ciarain.

² so-fhulaing.

³ diomb.

⁴ choimhid se.

shuidh maille ris, agus thubhairt an rìgh ris a' chailin, Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan di, Ge b'e ni a dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo ròghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach thubhairt i r'a màthair, Ciod a dh'iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabhaig a steach a dh'ionnsuidh an rìgh, agus dh'iarr i, ag ràdh, Is àill leam gu'n tugadh tu dhomh, gun dàil, ceann Eoin Bhaiste air mèis.

26 Agus bha 'n rìgh ro dhoilich; *gidheadh* air son a mhionnan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a diultadh.

27 Agus air ball, chuir an rìgh a mach fear-millidh, agus dh'àithn e a cheann a thoirt a steach: agus dh'imich esan agus thug e an ceann deth anns a' phrìosan.

28 Agus thug e a cheann leis air mèis, agus thug e do'n chailin¹ e: agus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil *sin*, thàinig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na h-uile nithe, araon gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagaisg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibh-sa air leth do àit uaigneach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir

bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'aithnich mòran e, agus ruith iad d'an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar chaoraich gun bhuachaille aca: agus thòisich e air mòran do nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do'n là air dol seachad², thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do'n là *air dol thairis*:

36 Leig air falbh iad, chum gu téid iad do'n tìr mu'n cuairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh féin: oir cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, Thugaibh-sa dhoibh r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan ris, An téid sinn agus an ceannaich sinn luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu tugamaid dhoibh ni r'a itheadh?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia lìon builinn³ a ta agaibh? rachaibh agus faicibh. Agus air faotainn fios doibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithn e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos

¹ *ghruagaich, nìonaig.*

² *air a chaitheadh.*

³ *aran.*

'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nan buidhnibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh *iad*, chum gu'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do'n bhiadh bhriste, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-éignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, gus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh urnuigh.

47 Agus an uair a bha an t-anmoch ann, bha an long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh; agus thàinig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhche, ag imeachd air a' mhuir, agus b' àill leis dol seachad oirre.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e ag imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu'm bu tannasg a bh'ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuaireas :) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing; agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d' thug iad fa' near *mìorbhuil* nam builinnean; oir bha'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'aithnich iad e.

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile mu'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a ghiùlan mu'n cuairt air leabaichibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no caithriche, no dùth-aich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad bean-tuinn a mhàin ri iomall 'eud-aich: agus a mheud is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

1 *Fhuair na Phairisich coire do na deisciobluibh do bhrìgh gu'n d'ith iad le làmhaidh neo-ionnlaide.*
 14 *Cha salaich biadh an duine.*
 24 *Leighis Crìosd nighean aig an robh spiorad nèd-ghlan, 31 agus duine a bha bodhar.*

AGUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh do na

sgrìobhaichibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d'a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmhaibh salach, (sin r'a ràdh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron *doibh*.

3 Oir cha'n ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmhan gu minic, a' coimhead beul-aithris nan sean-airean.

4 Agus *air dhoibh teachd* o'n mhargadh, mur tum¹ siad iad, cha'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, *mar a ta nigheadh chupan*, agus phoitean, agus shoithiche umha², agus leabaichean³.

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan sean-airean, ach a ta iad ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidte?

6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd mu bhur timchioll-sa, a chealgairean, a réir mar a ta e sgrìobhta, A ta am pobull so toirt urrainn⁴ dhomh-sa le 'm bilibh, ach a ta an cridhe fada uam.

7 Ach is ann gu dìomhanach a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-sa, a' teasgag àitheanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréigsinn, a ta sibh a' cumail orduchaidh dhaoine, *mar a ta nigheadh phoitean*

agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air cùl àithne Dhé, chum gu'n coimhid sibh bhur orduchadh féin.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b'e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuirear gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair, no r'a mhàthair, Biodh e 'na Chorban, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac *do'n teampull*, ge b'e ni leis am faigheadh tu tairbhe uamsa:

12 Nach leig sibh dha á sin suas ni sam bith a dheanamh air son 'athar, no a mhàthar,

13 A' cur focail Dé an neòbhrigh le bhur beul-aithris féin, a dh'aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do nithibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus 'nuair a ghairm e an sluagh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riumsa uile, agus tuigibh:

15 Cha'n 'eil ni sam bith o'n taobh a muigh do'n duine, a théid a steach ann, d'am bheil e 'n comas a shalachadh; ach na nithe tha teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeachd e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thimchioll a' chosamhlachd.

18 Agus thubhairt e riu,

¹ ionnlaid.

² prais.

³ àiteacha-suidhe.

⁴ onoir.

Am bheil sibhse mar so fath-ast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e ni air bith a théid a steach san duine o'n leth a muigh, nach 'eil e 'n comas da esan a shalachadh?

19 Do bhrìgh nach téid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn, agus théid e mach do'n t-slochd shalchair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an ni a thig a mach as an duine, a shalacheas an duine.

21 Oir is ann o'n taobh a stigh, á cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, strìopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidh-eachd, mealltaireachd, mac-nus¹, droch shùil, toibheum, uabhar, amaideachd:

23 A ta na h-uile so uile a' teachd a mach o'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin: agus an uair a chaidh e steach do thigh, cha b'aill leis fios a bhi aig neach sam bith air; gidheadh cha'n fheudadh e bhi'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neo-ghlan agus thàinig i agus thuit i aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Banshiropheniseach a thaobh cinnich;) agus ghuidh i air gu'n tilgeadh e an deamhan a mach as a nighinn.

27 Agus thubhairt Iosa

rithe, Fulaing do'n chloinn air tùs a bhi air an sàsachadh: oir cha 'n'eil e iomchuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fìor sin, a Thighearn: gidheadh ithidh na coin fo 'n bhord do sbruil-each na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so féin, imich romhad; a ta an deamhan air dol a mach à d' nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tìghè, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a nigh-ean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a rìs, 'nuair a dh'imich e o chrìochaibh Thiruis agus Shidoin, thàinig e gu muir Ghalile, troimh mheadh-on chrìoch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bodhar, aig an robh staduich 'na chainnt: agus ghuidh iad air gu'n cuir-eadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'na chluasaibh, agus shil² e, agus bhean e r'a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, Ephphata, is e sin r'a ràdh, Bi fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhosgladh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'innseadh sin do

¹ amaisceachd.

² sheil.

neach air bith : ach mar is mò a thoirmisg esan doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir iadsan an gnìomh am follais¹ ;

37 Agus bha iad gu ro mhòr air an lìonadh le h-iongantas, ag ràdh, Rinn e na h-uile nithe gu maith : tha e araon a' tabhairt air na bodhair gu'n cluinn iad, agus air na bailbh gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

1 *Bheathaich Crìosd an sluagh gu mòrbhuileach. 11 Dh'ùlt e comhar' a thoirt do na Phairisich: 14 Dh'iarr e air a dheisciobuil bhì air am faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach agus Heroid: 22 Thug e a radharc do dhuine dall.*

ANNS na làithibh sin, air do shluagh ro mhòr a bhì ann, agus gun ni air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do'n t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan iad a nis trì làithean maille rium, agus nach 'eil ni air bith aca r'a itheadh ;

3 Agus ma leigeas mi d'an tighibh féin 'nan trasg² iad, fannuichidh iad air an t-slighe : oir thàinig cuid aca am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuil e, Cia as a dh'fheudas neach iad so a shàsachadh le h-aran an so san fhàsach ?

5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh, Cia lìon builinn a ta agaibh ? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

6 Agus thug e ordugh do'n t-sluagh suidhe, sìos air an làr : agus ghlac e na seachd builinnean, agus air toirt buidheachais, bhris e,

agus thug e iad d'a dheisciobluibh, chum gu'n cuir eadh iad 'nan làthair iad : agus chuir iad sìos an làthair an t-sluaigh iad.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasgaibh beaga : agus bheannaich e iad, agus dh'àithn e an cur sìos 'nan làthair mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad : agus thog iad làn sheachd bascaidean do'n bhiadh bhrìste, a bha dh'fhuigheall³ aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cheithir mìle ; agus leig e air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e steach an luìng maille r'a dheisciobluibh, agus thàinig e gu crìochaibh Dhalmanuta.

11 Agus thàinig na Phairisich a mach : agus thòisich iad ri ceisdean a chur air, ag iarraidh comhara uaith o nèamh, 'ga dhearbhadh.

12 Agus air deanamh osna dhasan 'na spiorad, thubhairt e, C'ar son a ta an ginealach so ag iarraidh comhara ? gu deimhin a ta mise ag ràdh ribh nach toirear comhara do'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhàg e iad, agus air dha dol a steach do'n luìng a rìs, chaidh e do'n taobh eile.

14 Agus dhì-chuimhnich na deisciobuil aran a thoirt leo ; agus cha robh aca ach aon bhuilinn⁴ maille riu san luìng.

15 Agus dh'àithn e dhoibh, ag ràdh, Thugaibh an aire ; bithibh air bhur faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach, agus taois ghoirt Heroid.

¹ os àird.

² trasg.

³ dh'fhuigheach.

⁴ aran.

16 Agus bha iadsan a' reusonachadh 'nam measg féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach 'eil aran againn *a ta e*.

17 Agus air aithneachadh *sin* do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh do bhrìgh nach 'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios agaibh fathast, agus nach 'eil sibh a' tuigsinn? am bheil bhur cridhe fathast air a chruadhachadh?

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, nach faic sibh? agus air dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cùig builinnean am measg nan cùig mìle, cia lìon cliabh làn do bhiadh briste a thog sibh? Thubhairt iadsan ris, *A dhà dheug*.

20 Agus an uair *a bhris mi* na seachd am measg nan ceithir mìle, cia lìon bascaid làn do bhiadh briste a thog sibh? Agus thubhairt iadsan, *Seachd*.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn?

22 Agus thàinig e gu Bet-saida: agus thug iad d'a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air làimh an doill agus thredraich e mach as a' bhaile e; agus air dha a shileadh a chur air a shùil-ibh, agus a làmhan a chur air, dh'fheòraich e dheth an robh e faicinn ni air bith.

24 Agus dh'amhairc esan suas, agus thubhairt e, *A ta mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd*.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmhan a rìs air a shùil-ibh, agus thug e air amharc suas: agus dh'aisigeadh *a radharc dha*, agus chunnaic e gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a thighe féin e, ag ràdh, *Na rach a steach do'n bhaile*, agus na innis do neach air bith anns a' bhaile e.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobuil a mach gu bailtibh Chesarea Philipi: agus air an t-slighe chuir e ceisd air a dheisciobluibh, ag ràdh riu, *Cò a tha daoine ag ràdh is mise?*

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste; agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, *Ach cò a tha sibhse ag ràdh is mi?* Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, *Is tu Criosd*.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagasg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a rìs an déigh thri làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhasan tionn-dadh mu'n cuairt, agus amharc air a dheisciobluibh, chronuich e Peadar, ag ràdh, *Imich air mo chùlaobh, a Shatain · oin cha'n 'eil spéis*

agad do nithibh Dhé¹, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobul d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an àill teachd a'm' dhéigh-sa, àich-eadhaidh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an àill 'anam féin a choimhead, caillidh se e; ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo shon-sa, agus air 'son an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus 'anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éiric 'anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa, agus do m'fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus olc so, dheth-san gabhaidh Mac an duine nàire, 'nuair a thig e an glòir 'Athar, maille ris na h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

1 *Dh'atharraicheadh cruth Iosa.*

11 *Theagaisg e a dheisciobuil mu thimchioll teachd Eliais: 14 Thilg e mach Spiorad balbh agus bodhar: 30 Roimh-innis e a bhàis agus 'aiseirigh.*

AGUS thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil cuid dhiubhsan a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shè làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air

leth gu beinn àird: agus dh'atharraicheadh a chruth 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh 'eudach dealrach, ro gheal mar an sneachdadh; air mhodh nach robh e'n comas do ghlanadair eudaich sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus bha iad a' còmhradh ri Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi an so: air an aobhar sin deanamaid tri pàilliuna²; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige ciod a theireadh e: oir bha iad fuidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuir sgàile orra, agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa éisdibh ris.

8 Agus air ball, an uair a dh'amhairc iad mu'n timchioll, cha'n fhac iad neach air bith á sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o'n bheinn, dh'àithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éir-eadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghléidh iad a' chainnt so aca féin, a' fiosrachadh d'a chéile ciod bu chiall do'n aiseirigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, C'ar son a ta na sgrìobhaichean ag ràdh,

¹ cha'n 'eil d' àire air nithibh Dhé.

² bothain.

gur éigin Elias a theachd air tùs?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe, agus mar a ta e sgrìobhta mu Mhac an duine, gu bheil e gu mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a chur an dimeas.

13 Ach a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil Elias da rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach ni a thogair iad, a réir mar a ta e sgrìobhta uime.

14 Agus 'nuair thàinig e chum a dheisciobul, chunnaic e sluagh mòr mu'n timchioll, agus na sgrìobhaichean a' deasboireachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'nuair a chunnaic iad e, fo uamhas mòr, agus air dhoibh ruith d'a ionnsuidh, chuir iad fàilte air.

16 Agus dh'fhiosraich e do na sgrìobhaichibh, Ciod e mu am bheil sibh a' deasboireachd riu?

17 Agus air freagairt do neach do'n t-sluagh, thubhairt e, A mhaighstir, thug mi mo mhac a d' ionnsuidh, anns am bheil spiorad balbh:

18 Agus ge b'e ionad sam bith an glac se e, a ta e 'ga tharruing as a chéile; agus a ta e cur cobhair *as a bheul*, agus a' giosgarnaich le 'fhiac-laibh, agus a ta e a' seargadh as: agus thubhairt mi ri d' dheisciobluibh, iad g'a chur a mach, agus cha b'urrainn iad.

19 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gun chreidimh, cia fhad

a bhitheas mi maille ribh? cia fhad a dh'fhuilgeas mi sibh? thugaibh e a m'ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh e: agus an uair a chunnaic se e, reub an spiorad air ball e; agus thuit e air an talamh, agus *bha e 'ga aoirneagan*¹ féin, agus a' cur cobhair *as a bheul*.

21 Agus dh'fhiosraich e d'a athair, Cia fhad an aimsir o thàinig so air? agus thubhairt e, O bha e 'na leanabh.

22 Agus gu minic thilg e san teine e, agus anns an uisge, chum gu milleadh se e: ach ma ta thusa comasach air ni sam bith a dheanamh, gabh truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma 's urrainn thusa creidsinn, a ta gach aon ni comasach do'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh a mach air ball, agus thubhairt e le deuraibh, A ta mi creidsinn, a Thighearn; cuidich thusa le mo mhi-chreidimh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa an sluagh a' ruith cuid-eachd, chronuich e an spiorad neòghlan, ag ràdh ris, A spioraid bhailbh agus bhodhair, a ta mi ag orduchadh dhuit, Thig a mach as, agus na rach² a steach ann ni's mò.

26 Agus ghlaodh *an spiorad*, agus reub e gu ro chràiteach e, agus chaidh e mach as: agus bha e'n riochd mairbh, ionnus gu'n dubhairt mòran, Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghlac-

¹ *aoirneagan, aonairt.*

² *teirig, gabh.*

adh air làimh, thog e suas e, agus dh' éirich e.

28 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, dh'fhiosraich a dheisciobuil deth an uaignidheas, C'ar son nach b' urrainn sinne a thilgeadh mach ?

29 Agus thubhairt esan riu, Cha'n eil e comasach gu'n téid a' ghnè so mach le ni air bith, ach le h-urnuigh agus trasgadh.

30 Agus dh'imich iad as a sin, agus chaidh iad troimh Ghalile: agus cha b' àill leis fhios so bhì aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheisciobuil féin, agus thubhairt e riu, A ta Mac an duine air a thabhairt thairis do làmhaibh dhaoine, agus cuiridh iad gu bàs e; agus an déigh a chur gu bàs éiridh e a ris an treas là.

32 Ach cha do thuig iad a' chainnt so, agus bha eagal orra fheòraich dheth.

33 Agus thàinig e gu Capernaum; agus air dha bhì san tigh, dh'fhiosraich e dhiubh, Ciod e mu'n robh sibh a' deasboireachd eadar-aibh féin, air an t-slighe ?

34 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd: oir air an t-slighe bha iad a' reusonachadh eatorra féin, co aca bu mhò a bhiodh.

35 Agus air suidhe dha, ghairm e'n dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Ge b'e neach leis am miann a bhì air thoiseach, bithidh esan air dheireadh air chàch uile, agus 'na sheirbhiseach do na h-uile.

36 Agus ghabh e leanabh,

agus chuir e 'nam meadhon e: agus an uair a thog e suas 'na uchd e, thubhairt e riu.

37 Ge b'e neach a ghabhas ri h-aon d'an leithidibh so do leanabaibh a'm' ainm-sa, a ta e a' gabhail riumsa; agus ge b'e neach a ghabhas riumsa, cha mhise ris am bheil e a' gabhail, ach an Ti a chuir uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin e, ag ràdh, A mhaighstir, chunnaic sinne neach nach 'eil 'gar leantuinn¹ a' tilgeadh a mach dheamhan a'd' ainm-sa; agus bhac² sinn e, a chionn nach 'eil e 'gar leantuinn féin

39 Ach thubhairt Iosa, Na bacaibh e: oir cha'n 'eil neach sam bith a ni mìorbhuil a'm' ainm-sa, d'am bheil e'n comas olc a labhairt gu h-ealamh umam.

40 Oir ge b'e neach nach 'eil 'nar n-aghaidh, a ta e leinn³.

41 Oir ge b'e neach a bheir cupan uisge dhuibh-sa r'a òl a'm' ainm-sa, a chionn gur le Criosd sibh, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach cail e a dhuais.

42 Agus ge b'e bheir aobhar oilbheim do aon neach do na h-aonaibh beaga so, a ta creidsinn annam-sa, b' fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhairge.

43 Agus ma bheir do làmh aòbhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-làimh, na dà làimh a bhì agad, agus dol gu h-ifrinn,

¹ leanmhinn.

² thoirmisg.

³ 'nur n-aghaidh a ta e leibh.

do'n teine nach mùchar a chaidh ;

44 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

45 Agus ma bheir do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois, na dà chois a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an ifrinn, do'n teine nach mùchar a chaidh ;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spìon asad i: is fearr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn ;

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

49 Oir saillear gach aon neach le teine, agus saillear gach aon ìobairt le salann.

50 Is maith an salann: ach ma chailleas an salann a shailleachd, ciod e leis an dean sibh deadh-bhlàsda e? Biodh agaibh salann annaibh féin, agus bithibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

1 A ta Criosd a' deasboireachd ris na Phairisich mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà pòsda: 13 bheannaich e clann a thugadh d'a ionnsuidh. 32 Roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh. 46 Dh'aisig e a ratharc do Bhartimeus.

AGUS air éirigh dha as a sin, thainig e gu crìoch-aibh Iudea troimh an dùth-aich a ta air an taobh thall do Iordan: agus thàinig slòigh d'a ionnsuidh a rìs; agus mar

bu ghnàth leis, theagaisg e iad a rìs.

2 Agus thàinig na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dh'fhiosraich iad deth, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur air falbh? 'ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'athn Maois dhuibh?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duinn litir-dhealaich a sgrìobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhur cridhe, sgrìobh e an àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruitheachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so, fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi-phòsda:

8 Agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil; ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin, an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus anns an tigh, dh'fheòraich a dheisciobuil deth a rìs mu thimchioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean féin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh.

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear féin, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhalt-rannais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionnsuidh, chum gu'm

beanadh e riu; agus chron-
uich a dheisciobuil a' mhuinn-
tir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic
Iosa sin, bha e ro dhiombach,
agus thubhairt e riu, Leigibh
do na leanabanaibh teachd a
m' ionnsuidh, agus na bacaibh
iad: oir is ann d'an leithidibh
a ta rìoghachd Dhé.

15 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e neach nach
gabh rìoghachd Dhé mar
leanabh beag, nach téid e gu
bràth a steach innte.

16 Agus ghlac e 'na uchd
iad, agus chuir e a làmhan
orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaidh
e mach air an t-slighe, thàinig
neach 'na ruith, agus leig se
e féin air a ghlùinibh dha, a-
gus dh'fheòraich¹ e dheth, A
mhaighstir mhaith, ciod a ni
mi chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?

18 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas² tu maith
dhìomsa? cha'n 'eil neach
sam bith maith, ach a h-aon,
is e sin Dia.

19 Is aithne dhuit na h-
àitheanta, Na dean adhal-
trannas, Na dean mortadh,
Na goid, Na toir fianuis
bhréige, Na dean eucoir³,
Thoir urram do t'athair, agus
do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan
agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, choimhid mi iad
so uile o m'òige.

21 Agus air amharc do
Iosa air, ghràdhaich se e, a-
gus thubhairt e ris, A ta aon
nidh'uireasbhuidh ort: imich,
reic na bheil agad, agus tabh-
air do na bochdaibh, agus

bithidh agad ionmhas air
nèamh; agus thig, tog an
crann-ceusaidh, agus lean
mise.

22 Agus bha doilghios
airsan air son nam briathra
sin, agus dh'fhalbh e gu tuirs-
each; oir bha mòran saoihbh-
reis aige.

23 Agus air amharc do
Iosa mu'n cuairt, thubhairt e
r'a dheisciobluibh, Cia deac-
air⁴ do'n mhuinntir sin aig
am bheil mòr-shaoibhreas dol
a steach do rìoghachd Dhé!

24 Agus bha mòr-uamhas
air na deisciobluibh air son
a bhriathra. Ach fhreagair
Iosa a ris, agus thubhairt e
riu, A chlann, cia deacair
dhoibh-san a chuireas an
dòigh ann an saoihbhreas, dol
a steach do rìoghachd Dhé!

25 Is usadh do chàmhail
dol troimh chrò na snàthaid,
na do dhuine saoihbhir dol a
steach do rìoghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orra-
san thar tomhas, ag ràdh eat-
orra féin, Cò, ma seadh, a
dh'fheudas a bhi air a shaor-
adh?

27 Agus air do Iosa amh-
arc orra, thubhairt e, Do
dhaoinibh a ta so eu-comas-
ach, ach cha 'n'eil e do Dhia:
oir do Dhia a ta na h-uile
nithe comasach.

28 Agus thòisich Peadar
air a ràdh ris, Feuch, thréig
sinne na h-uile nithe, agus
lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e, Gu deimhin
a ta mi ag ràdh ribh, nach
'eil neach sam bith a dh'fhàg
tigh, no bràithre, no peath-
raiche, no athair, no màthair,

¹ dh'fhiosraich. ² ghairmeas.

³ mealltaireachd. ⁴ doilich.

no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil,

30 Nach faigh a cheud uiread san aimsir so féin, tighean, agus bràithrean, agus peathraichean, agus màthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geurleanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a' bhitheas air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Ierusalem: agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghlac uamhas iad, agus ag dhoibh *esan* a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a ris, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt da innseadh dhoibh,

33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-àrd-shagartaibh¹, agus do na sgrìobhaichibh: agus dìtidh iad chum bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus ni iad fanoid air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bàs e: agus air an treas là éiridh e a ris.

35 Agus thàinig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge b'e ni a dh'iarras sinn.

36 Agus thubhairt esan

riu, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do làimh dheis, agus am fear eile air do làimh chli, ann do ghlòir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Olaidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chli, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach dhoibh-san d'an d'ulluicheadh e.

41 Agus air cluinntinn so do'n deichnear, thòisich iad air mòr-chorruich a ghabhail ri Seumas agus Eoin.

42 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil aca-san a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoinibh mòra làn-ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measgsa: ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh:

44 Agus ge b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

¹ prìomh-shagartaibh.

45 Oir cha d' thàinig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thoirt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho: agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach á Iericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaodhaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu'm biodh e 'na thosd: ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm *d'a ionnsuidh*: agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich; tha e ga d'ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhalluinn¹ a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radhairc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

¹ *Mharcaich Iosa gu buadhach do Ierusalem; 12 mhalluich e a'*

chraobh air an robh duilleach gun mheas; 15 ghlan e an teampull: 20 dh'earalaich e a dheisciobuil chum iad a ùhi seasmhach sa' chreidimh, &c.

A GUS an uair a thàinig iad¹ am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan crann-oladh, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do'n bhaile ud thall fa bhur comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh e

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so? abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searach ceangailte a muigh aig an doras, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubh-san, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searach chum Iosa, agus chuir iad am falluinnean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluinnean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a

¹ *'eudach-uachdair.*

bha 'g imeachd roimhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag ràdh, Hosanna, is beannaichte an ti a ta teachd ann an ainm an Tighearn.

10 Is beannaichte rìoghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd [ann an ainm an Tighearna;] Hosanna anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Ierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'amhairc e air gach ni mu'n cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an da fhear dheug.

12 Agus air an là màireach, 'nuair a chaidh iad a mach à Betani, dh'fhàs e ocrach.

13 Agus air faicinn craoibh-fhìge fada uaith, air an robh duilleach, thàinig e, dh'fheuchainn am faigheadh e ni sam bith oirre: agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach; oir cha robh àm *tionail* nam fìge fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhiotsa o so suas a chaidh. Agus chual a dheis-ciobuil e.

15 Agus thàinig iad gu Ierusalem: agus chaidh Iosa a steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman:

16 Agus cha'n fhuilgeadh

e gu'n giùlaineadh¹ neach sam bith soitheach troimh an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag ràdh riu, Nach 'eil e sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh do m' thighsa do² na h-uile chinnich? Ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na sgrìobhaichean agus na h-àrd-shagairt³ so, agus dh'iarr iad cionnus a dh'fheudadh iad esan a mhilleadh: oir bha 'eagal-san orra, do bhrìgh gu'n robh an sluagh uile fo iongantas mòr r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, chaidh e mach as a' bhaile⁴.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air crìonadh o fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta a' chraobh-fhìge, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhaige thu, agus nach bi fo amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an urnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' deanamb urnuigh,

¹ *iomchaidheadh.*

² *leis.*

³ *priomh-shagairt.*

⁴ *a' chaithir.*

maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aoin duine; chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a rìs gu Ierusalem: agus air dhasan bhi a' spaisdeireachd¹ anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-ard-shagairt², agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.

28 Agus thubhairt iad ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhuibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusnachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bha eagal an t-sluaigh orra; oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innses

mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

1 Dh'innis Crìosd romh-làimh d'ùltadh nan Iudhach, agus gairm nan Cinneach. 13 Sheachainn e an rìbe a chuir na Phairisich, agus na Herodianaich romhe: 18 nochd e mearachd nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.

A GUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine àraidh fion-lios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh nam fion dhearc, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'm faigheadh e do thoradh an fhion-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-easurram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile d'an ionnsuidh; agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheòidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbh-

amaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.

9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios? Thig e agus sgriosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e am fhìon-lios do dhaoibh eile.

10 Nach do leugh sibh an sgrìobtuir so? A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinn-each ceann na h-oisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar sùilibh-ne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e an cosamhlachd: agus air fhàgail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus do luchd-leanmhuinn Heroid, chum gu'n glacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha'n 'eil thu ag amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhé ann am firinn. Am bheil e ceaduichte cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh? thugaibh pegh-inn a m' ionnsuidh, chum gu'm faic mi i.

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e riu,

Cò d'an ìomhaigh so, agus co d' am buin an sgrìobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantas ris.

18 An sin thàinig na Sadausaich d'a ionnsuidh, a ta 'g ràdh nach 'eil aiseirigh ann; agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh,

19 A mhaighstir, sgrìobt Maois dhuinne, Nam faigh-eadh bràthair duine air bith bàs, agus gu'm fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean d'a ionnsuidh, agus gu'n togadh e sliochd d'a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan déigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na marbhaibh, cha phòs iad, ni mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar na h-aingil a ta air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag ràdh, Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beò: tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thàinig neach do na sgrìobhaichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deas-boireachd r'a chéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceisd air, Cia i a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israeil, an Tighearn ar Diane, is aon Tighearn e;

30 Agus gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile inntinn, agus le d'uile neart: is i so a' cheud àithne:

31 Agus is cosmhuil an dara àithne rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha'n 'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgrìobhaiche ris, Is maith gu frinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta aon Dia ann, agus cha'n 'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus

leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn ìobairte-loisgte, agus thabhartasa.

34 Agus an uair a chunn-aic Iosa gu'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha'n 'eil thu fada o rìoghachd Dhé. Agus cha robh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceisd a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teasgag anns an teampull, Cionnus a tha na sgrìobhaichean ag ràdh gur e Criosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin troimh an Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearn ri mi' Thighearn-sa, Suidh air mo làimh dheis, agus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh;

37 Air an aobhar sin, a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth; cionnus ma seadh is e a mhac e? Agus dh'éisd am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagag, Bithibh air bhur faicill o na sgrìobhaichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte fhaotainn air na marg-aibh,

39 Agus na ceud chaithriche anns na sionagogaibh, agus na ceud aiteacha-suidhe aig na féilibh;

40 A dh'itheas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni urnuigh-ean fada: gheibh iad sin an diteadh¹ a's mò.

¹ peanas damnadh.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhais, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòran do dhaoibh saobhir mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheag ann, a ni feirling.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

1 *Dh'innis Crìosd roimh-laimh sgrios an teampull, 9 geur-leannmhuinn air son an t-soisgeil, 10 gur éigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach; 14 agus gu'n tig àmhghara mòra air na h-Iudhaich.*

AGUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobuibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so!

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu an aitreach mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus 'nuair a shuidh e air sliabh nan crann-oladh, fa chomhair an teampull, dh'fhèoraich Peadar, agus Seum-

as, agus Eoin, agus Aindreas an uaignidheas deth;

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus ciod e an comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a ràdh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

6 Oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul¹ choganna, na biodh buaireas oirbh: oir is éigin iad so a theachd; ach cha 'n'eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidean ann: is iad sin toiseach dhòruinnean².

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh: agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdaran agus rìghrean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibhsan³.

10 Agus is éigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinnich.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na biodh e 'na ro-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainichibh roimh-laimh air: ach ge b'e ni a bheirear dhuibh san uair sin féin, abraibh e: oir cha

¹ iomraidhean. ² àmhgharan.

³ 'nan aghaidh-san.

sibhse ta labhairt, ach an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac : agus éiridh a' chlann suas an aghaidh *am* pàranta, agus bheir iad fa'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h-uile dhaoineibh air sgàth m'ainme-sa : ach an ti a bhuan-acheas chum na crìche, is e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràineileachd an léir-sgrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh anns an ionad nach bu chòir dhi, (tuigeadh an ti a leughas,) an sin teicheadh iadsan, a *ta* ann an *tìr* Iudea, chum nam beann :

15 Agus na tigeadh esan a ta air mullach an tighe, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

16 Agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluinn leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnàin sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt cìche sna làithibh sin!

18 Agus guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhuil nach robh a leithid ann o thoiseach na cruitheachd a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feoil air bith as : ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin,

ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Criosd an so, no, Feuch, a ta e 'n sin, na creidibh e :

22 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan, agus mìorbhuilean, chum, nam bu chomasach e, na daoine taghta féin a mhealladh.

23 Agus thugaibh-sa an aire : feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipe¹ ;

25 Agus tuitidh reulta nèimh, agus bithidh na cumhachdan a ta sna nèamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr-chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e 'aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta féin o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall na talmhainn gu leth-iomall nèimh.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chraoibh-fhìge : An uair a bhitheas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus ;

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na nithe sin tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, eadhon aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach téid an ginealach² so thairis, gus an

¹ uaithe.

² linn.

coimhlionar na nithe sin uile.

31 Théid nèamh, agus talamh seach; ach cha téid m'fhocail-sa seach a chaoidh.

32 Ach cha'n 'eil fios an là no na h-uaire sin aig neach air bith, cha'n 'eil aig na h-ainglibh a ta air nèamh, no aig a' Mhac, ach aig an Ath-air.

33 Thugaibh fa'near, dean-aibh faire agus urnuigh: oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig an t-àm.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh féin, agus a thug d'a sheirbh-isich cumhachd, agus 'obair féin do gach neach, agus a thug àithne do'n dorsair faire a dheanamh.

35 Uime sin deanaibh-sa faire, (oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig maighstir an tighe; an ann air feasgar, no air mheadhon-oidhche, no aig gairm-choileach, no anns a' mhaduinn;)

36 Air eagal air teachd dha gu h-obann, gu'm faigh e sibh 'nur codal.

37 Agus na nithe a ta mi ag ràdh ribhse, a ta mi ag ràdh ris na h-uile dhaoinibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

1 Comhairle an aghaidh Chrìosd. 3 Dhìrteadh oladh phrìseil air a cheann. 10 Reic Iudas a Mhaighstir air son airgid. 12 Tha Crìosd féin ag innseadh roimh-làimh cionnus a bha e gu bhì air a bhrath le h-aon d'a dheisciobluibh.

A GUS bha a' chàisg, agus féill an arain neò-ghoirtiche an déigh dà là: agus dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, cionnus a

ghlacadh iad esan le foill¹, agus a chuireadh iad gu bàs e.

2 Ach thubhairt iad, Cha'n ann air an fhéill, air eagal gu'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhì dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, an uair a bha e 'na shuidhe air bòrd, thàinig bean, aig an robh bocsa alabastair do oladh spicnaird, ro luachmhoir; agus bhris i am bocsa, agus dhòirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid diubh diombach annta féin, agus ag ràdh, C'ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an oladh?

5 Oir dh'fheudadh i bhì air a reiceadh air son tuilleadh na trì cheud pèghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre? rinn i obair mhaith ormsa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnàth maille ribh, agus ge b'e uair is àill leibh, feudaidh sibh maith dheanamh dhoibh: ach cha'n 'eil mise a ghnàth agaibh.

8 Rinn i na dh'fheudadh i; thàinig i roimh-làimh a dh'ungadh mo chuirp chun adhlaic.

9 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e earrann air bith, air feadh an domhair uile, am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni so a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà-fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus 'nuair a chual iadsan so, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgiod a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-iom-chuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéill an arain neo-ghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan càisge a mharbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C'ait an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum gu'n itheadh tu a' chàisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh, agus thubhairt e riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giùlan soithich uisge: leanaibh e.

14 Agus ge b'e àit an téid e stigh, abraibh-sa ri fear-antighe, Tha am Maighstir ag ràdh, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'na làn uidheam agus deasaichte: an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thàinig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu; agus dh'ulluich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath

aon agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a ràdh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhàsan thubhairt e riu, Is fear do'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maille¹ riumsa sa' mhèis.

21 A ta mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e sgrìobhta uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le 'm brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirteadh riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt² buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m'fhuil-sa an Tiomnaidh-nuaidh, a dhòirtear air son mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach òl mi ni's mò do thoradh na fìonain³, gus an là sin an òl mi nuadh e ann an rioghachd Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oilbheum annam-sa an nochd: oir a ta e sgrìobhta, Buailidh mi am buachaill, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an déigh dhomh éirigh, théid mi roimhibh do Ghalile.

¹ maraon.

² breith.

³ fìneamhuan.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ged fhaigh iadsan uile oibheum annad, gidheadh cha 'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, An diugh, air an oidhche so féin, mu'n goir an coileach dà uair, gu'n àicheadh thusa mi trì uairean.

31 Ach is ro mhòid a thubhairt esan, Ged is éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha'n àicheadh mi chaoidh thu. Agus mar sin thubhairt càch uile mar an ceudna.

32 Agus thàinig iad gu ionad d'am b' ainm Getsemane; agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Suidhibh-sa an so, gus an dean mise urnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòisich e air a bhi fuidh uamh-chrith, agus fuidh an-abarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire.

35 Agus chaidh e beagan air aghaidh, agus thuit e air an talamh, agus rinn e urnuigh, nam bu chomasach e, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach ni so-dheanta dhuitse; cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, na¹ b'e an ni a b'àill leamsa, ach an ni a's toil leatsa.

37 Agus thàinig e, agus fhuair e iadsan 'nan codal, agus thubhairt e ri Peadar, A Shimoin, am bheil thu a'd'

chodal? nach b'urrainn thu faire a dheanamh aon uair?

38 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta an spiorad gu deimhin togarrach, ach a ta an fheoil anmhunn².

39 Agus air dha imeachd a ris, rinn e urnuigh, ag ràdh nam briathra ceudna.

40 Agus an uair a phill e, fhuair e iad a ris 'nan codal, (oir bha'n sùilean trom,) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thàinig e an treas uair, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois: is leoir e, thàinig an uair; feuch, a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh nam peacach.

42 Eiribh, imicheamaid; feuch, a ta an ti a bhrathas mise am fagus.

43 Agus air ball, air dha bhi fathast a' labhairt, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le claidhibh agus bataibh, o na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha an ti a bhrath esan air toirt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach d'an toir mise pòg, is e sin e: glacaibh e, agus thugaibh leibh e gu tèaruinte.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidh-sa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

47 Agus air tarruing claidh-eimh do fhear do na bha làth-air, bhuaile e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e a chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d' thàinig sibh a mach gu mo ghlacadh-sa, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn le claidhibh agus le bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach a ta so chum gu biodh na sgrìobtuirean air an coimh-ionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréigsinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidhe, aig an robh lìon-eudach air a chur m' a chorp lomnochd; agus rug na h-òganaich air.

52 Ach air dhasan an lìon-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-shagairt: agus chruinnicheadh maille ris na h-àrd-shagairt uile, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, gus an deachaidh e steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhisich, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt, agus a' chòmhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad.

56 Oir rinn mòran dhaoine fianuis bhréige 'na aghaidh, ach cha do chòird am fianuis r'a chéile¹.

57 Agus dh'éirich dream àraidh, agus thug iad fianuis bhréige 'na aghaidh, ag ràdh,

58 Chuala sinne e ag ràdh, Leagaidh mi sìos an teampull so, a rinneadh le làmhaibh, agus an tri làithibh, togaidh mi teampull eile, neo-dheanta le làmhaibh.

59 Agus mar sin féin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile.

60 Agus air éirigh suas do'n àrd-shagart sa' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach toir thu freagradh air bith uait? ciod sin mu bheil iad so a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

61 Ach dh'fhan esan 'na thosd, agus cha do fhreagair e ni sam bith. A ris dh'fheòraich an t-àrd-shagart deth, agus thubhairt e ris, An tu Criosd, Mac an ti bheannaichte?

62 Agus thubhairt Iosa, Is mi: agus chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé, agus a' teachd le neulaibh nèimh.

63 An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a ta againn tuilleadh air fianuisibh?

64 Chuala sibh an toibheum: ciod i bhur barail-sa? Agus thug iad uile breth 'na aghaidh gu'n do thoill e am bàs.

65 Agus thòisich cuid diubh air smugaid a thilgeadh air, agus 'aghaidh fholach, agus a bhualadh le'n dornaibh, agus a ràdh ris, Dean faidheadaireachd: agus ghabh na seirbhisich le 'm basaibh air.

¹ cha robh am fianuis ionnan,

cha d' fhoghainn am fianuis.

66 Agus air do Pheadar a bhi shìos anns an talla, thàinig aon do bhanoglaich an àrd-shagairt ;

67 Agus 'nuair a chunnaic i Peadar 'ga gharadh, agus air dhi beachdachadh air, thubhairt i ris, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àicheadh esan, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh, agus cha'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus¹; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhanoglaich fhaicinn a rìs, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àicheadh e rìs. Agus an ceann beagan 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a rìs ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chainnt riu.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi trì uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

¹ Thugadh Iosa ceangailte an làthair air Philait. 17 Chuireadh coron sgìthich air, 20 agus chaidh fanoid a dheanamh air. 21 Dh'fhannuich e le giùlan a' chroinn-

cheusaidh; 27 chrochadh e eadar dà ghaduiche, &c.

AGUS air ball sa'mhaduinn chum na h-àrd-shagairt maille ris na seanairibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

2 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a rìs ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantas.

6 A nis air an fhéill bu ghnàth leis aon phrìosanach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha *neach àraidh* d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanaich ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anns a' cheannairce.

8 Agus air gladhaich gu h-àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air iarraidh air, a dheanamh dhoibh mar a rinn e an còmh-nuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu'n cuir mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige

¹ ugh-dorus, sgàth-thigh.

gu'm b'ann troimh fharmad a thug na h-àrd-shagairt thairis e.)

11 Ach bhrosnuich na h-ard-shagairt an sluagh, chum gu'm b'fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat, agus thubhairt e riu a rìs, Ciod ma seadh is àill leibh mi a dheanamh ris *an duine sin*, do an goir sibh Rìgh nan Iudhach?

13 Agus ghlaodh iad a rìs, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc a rinn e? Ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toileach gnìomh taitneach a dheanamh do'n t-sluagh, dh'fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an déigh dha a sgiùrsadh, chum a cheusadh.

16 Agus thug na saighdearan leo e steach do'n talla, eadhon cùirt an uachdarain¹: agus ghairm iad a' chuideachd uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach purpur², agus air dhoibh coron droighinn fhigh-eadh, chuir iad air e.

18 Agus thòisich iad air beannachadh dha, *ag ràdh*, Fàilte dhuit, a Rìgh nan Iudhach!

19 Agus bhuail iad sa' cheann e le slait chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh *an glùn*, rinn iad aoradh dha³.

20 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an *t-eudach* purpur,

agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad a mach e chum gu'n ceusadh iad e.

21 Agus dh'éignich iad duine àraidh bha dòl seachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandeir agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachair,) chum a chrann-ceusaidh a ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad *d'am b' ainm* Golgota, is e sin air eadar-theangachadh, àite cloiginn.

23 Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheasgadh le mirr: ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan, a' tilgeadh croinn air, ciod a chuid a bhiodh aig gach duine dheth.

25 Agus bha 'n treas uair ann; agus cheus iad e.

26 Agus bha sgrìobhadh a chùise-dìtidh air a sgrìobhadh os a cheann, RÌGH NAN IUDHACH.

27 Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche⁴; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chli.

28 An sin choimhlionadh an sgrìobtuir, a thubhairt, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha dòl seachad anacainnt da, a' crathadh an ceann, agus ag ràdh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas e ann an trì làithibh,

30 Fòir ort féin, agus thig⁵ a nuas o'n chrann-ceusaidh.

31 Agus mar an ceudna thubhairt na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean r'a

¹ pretorium. ² corcuir.
³ thug iad urram da.

⁴ dà chreachadair, dà shear-reubainn. ⁵ tàr.

chéile, a' fanoid air, Shaor e daoine eile; cha'n 'eil e comasach air e féin a shaoradh.

32 Thigeadh a nis Criosd Rìgh Israeil a nuas o'n chrann-cheusaidh, chum gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, anacainnt da.

33 Agus, an uair a thàinig an seathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.

34 Agus air an naothadh uair, dh'èigh Iosa le guth àrd, ag radh, Eloi, Eloi, lama sabachtani? is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

35 Agus air cluinntinn sin do chuid diubh-san a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch, a ta e a' gairm Eliais.

36 Agus ruith fear diubh, agus air dha spòng a lìonadh do fhìon geur agus a cur air slait chuilce, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh leis; faiceamaid an tig Elias g'a thoirt a nuas.

37 Agus air do Iosa éigh-each le guth àrd, thug e suas an deò.

38 Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu ìochdar.

39 Agus an uair a chunn-aic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deò, a' glaodhaich mar sin, thubhairt e, Gu firinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha, mar an ceudna, mnà am fad uatha

ag amharc: 'nam measg sin bha Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;

41 Muinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frith-ealadh dha; agus mòran eile do mhnaibh a chaidh suas maille ris gu Ierusalem.

42 Agus a nis air teachd do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e là an ulluchaidh e, eadhon an là roimh an t-sàbaid,)

43 Thàinig Ioseph o Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh, mar an ceudna, sùil ri rìoghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh'ionnsuidh Philait, agus dh'iarr e corp Iosa.

44 Agus b'ìoghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fhiosraich e dheth, An robh fad o fhuair e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich esan lìon-eudach grinn, agus thug e nuas e, agus phaisg e san lìon-eudach e, agus chuir se e ann an uaigh¹ a chladhaicheadh á carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uaighe.

47 Agus dh'amhairc Muire Magdalen, agus Muire màthair Ioseis, air an àite san do chuireadh e.

CAIB. XVI.

¹ Chuir aingeal an cèill aiseirigh Criosd do thri mnaibh. 9 Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire

¹ àit-adhlacaidh.

MARC XVI.

Magdalen : 12 Chunnacas e le dìthis a bha dol do'n dùthaich ; 14 an déigh sin leis na h-Abstoil. 15 Chuir e mach iad a shearmonachadh an t-soisgeil.

AGUS air dol do'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus màth-air Sheumais, agus Salome, spìosraidh deadh fhàile¹, chum air dhoibh teachd gu'n ungradh iad e.

2 Agus thàinig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud là do'n t-seachdain chum na h-uaighe, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eat-orra féin, Cò a charuicheas dhuinn a' chlach o dhorus na h-uaighe ?

4 (Agus air dhoibh amharc, chunnaic iad gu'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh,) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do'n àit-adhlaic, chunnaic iad òganach 'na shuidhe air an làimh dheis, uime an robh trusgan fada geal ; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt esan riu, Na biodh eagal oirbh : a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a cheusadh : dh'éirich e, cha'n 'eil e 'n so : faicibh an t-àit anns an do chuir iad e :

7 Ach imichibh, innsibh d'a dheisciobluibh agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhibh do Ghalile : chi sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uaigh ; oir bha ball-chrith agus uamhunn orra : agus cha dubhairt iad ni sam bith ri neach air bith ; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud là do'n t-seachdain, nochdadh e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.

10 Agus air imeachd dhise, dh'innis i sin dhoibh-san a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beò, agus gu'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chàch : agus cha mhò a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadh e do'n aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, a chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil².

16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, dìtear e.

17 Agus leanaidh na comharan so an dream a chreideas : Ann am ainm-sa tilgidh iad a mach deamhain ; labhraidh iad le³ teangaibh nuadha ;

18 Togaidh iad nathraiche nimhe ; agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiùrr e iad ; cuiridh iad an

¹ Iuibhean cùbhraidh.

² creutair.

³ ann an.

làmhnan air daoinibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin, an déigh do'n Tighearna labhairt riu, ghabhadh suas gu nèamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé.

20 Agus air dhoibh-san dol a mach, shearmonaich iad anns gach àit, air bhi do'n Tighearn a' co-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e. Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

CAIB. I.

1 *Roimh-radh Lucais d'a shoisgeul gu h-ìomlan. 5 Ghabhadh Eoin Baiste am broinn a mhàthar, 26 agus Criosd am broinn Mhuire. 39 Fàidheadaireachd Elisabet, agus Mhuire mu thimchioll Chrìosd. 57 Breith Eoin Bhaiste.*

DO bhrìgh gu'n do ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an ordugh air na nithibh sin a ta air an coimhlionadh¹ 'nar measg-ne,

2 A réir mar a dh'aithris na daoine sin dhuinne iad, a chunnaic iad o thùs le 'n sùilibh, agus a bha 'nan luchd-frithealaidh an fhocail:

3 Chunnacas dhomh-sa mar an ceudna, a Theophiluis ro òirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile nithe dhomh o'n fhìor thoiseach, sgrìobhadh a d' ionnsuidh-sa an ordugh,

4 Chum gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan nithe anns an deachaidh do theagasg.

5 **B**HA ann an làithibh Heroid rìgh Iudea, sagart àraidh d'am b'ainm Sach-

arias, do sheal² Abia: agus bha a bhean do nigheanaibh Aaroin, agus b'ainm dhi Elisabet.

6 Agus bha iad le chéile ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheantaidh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorrach³, agus bha iad le chéile aosmhor.

8 Agus tharladh, am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair Dhé ann an ordugh a sheala,

9 A réir gnàtha na sagartachd, b'e a chrannchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearn.

10 Agus bha coimhthional an t-sluaigh uile a' deanamh urnuigh a muigh, ri àm na tùise.

11 Agus chunnacas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altarach na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias e, bha e fo thrioblaid, agus thuit eagal air.

¹ le làn dearbhadh air an creidsinn.

² chùrsa, roinn.

³ gun sìochd.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t'urn-uigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort; agus ni mòran gairdeachas r'abhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearn, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearn an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan easumhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aos-mhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé; agus chuireadh mi a labhairt riut-sa, agus a dh'innseadh an naidheachd¹ mhaith so dhuit.

20 Agus, feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an tig na nithe so gu crìch, a chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha am pobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus an uair a thàinig e mach, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu'm fac e sealladh² nèamhaidh san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithealaidh, gu'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan làithean sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach, agus dh'fholaich si i féin rè chùig mìosan, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh air an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhas-laidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fo cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus b'e ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, a ta an Tighearna maille riut: is beannaichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fheudadh bhì 'n so.

¹ naidheachd, noimheachd.

² taisbean.

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire : oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus, feuch, gabhaidh tu a' d' bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.

32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Ti a's ro àirde dheth ; agus bheir an Tighearna Dia dha righ-chaithir athar féin Dhaibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Rìgh air tigh Iacoib gu bràth, agus cha bhì crìoch air a rìoghachd.

34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Cionnus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agam-sa air duine ?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àirde sgàil ort : uime sin an ni naomh sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.

36 Agus, feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise féin torrach air mac 'na sean aois ; agus is e so an seathadh mìos dhise d'an goirteadh bean neothorrach ;

37 Oir cha 'n 'eil ni sam bith do-dheanta do Dhia.

38 Agus thubhairt Muire, Feuch banoglach an Tighearna ; biodh e dhomh-sa a réir t'fhocail. Agus dh'fhalbh an t-aingeal uaipe¹.

39 Agus air éirigh do Mhuire sna làithibh sin, chaidh i le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda,

40 Agus chaidh i steach do thigh Shachariais, agus chuir i fàilte air Elisabet.

41 Agus tharladh, an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn : agus lìonadh Elisabet leis an Spiorad naomh.

42 Agus ghlaodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, Is beannaichte thu am measg bhan, agus is beannaichte toradh do bhronn.

43 Agus cionnus a dh' éirich so dhomh-sa, gu'n tigeadh màthair mo Thighearn a m' ionnsuidh ?

44 Oir feuch, co luath as a thàinig fuaim do bheannachaidh a'm' chluasaibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannaichte ise a chreid : oir coimhlionar² na nithe a labhradh rithe leis an Tighearn.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tighearn,

47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlànuighear :

48 Do bhrìgh gu'n d'amhairc e air staid ìosail a bhanoglaich : oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannaichte dhìom.

49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Ti a ta cumhachdach nithe mòra dhomh ; agus is naomh 'ainm.

50 Agus a ta thròcair-san o linn gu linn, do'n dream d'an eagal e.

51 Nochd e neart le 'ghairdean, sgap e na h-uaibhrich ann an smuaintibh an cridhe féin.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrich

ibh rìoghail, agus dh'àrdaich e iadsan a bha ìosal.

53 Lìon e 'n dream a bha ocrach le nithibh maithe; agus chuir e uaith na daoine saoi bhir falamh.

54 Rinn e còmhnadh¹ ri Israel òglach féin, ann an cuimhneachadh a thròcair:

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d'a shliochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimchioll thri mìosan, agus phill i d'a tigh féin.

57 A nis thàinig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirdean mar a nochd an Tighearna mòr-thròcair dhi: agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu'n d'fhàinig iad a thimchioll-gherradh an naoidhein: agus ghairm iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhairt i, Ni h-eadh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha'n 'eil aon neach do d' chàirdibh d' an gairmear an t-ainm so.

62 Agus smèid iad air 'athair, ciod an t'ainm a b' àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàir-sgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e, ag ràdh, Is e Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantais uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a beul, agus dh'fhuasg-

ladh a theangadh, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagail air an coimhearsnaich uile: agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhith-eas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias 'athair air a lionadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannaichte an Tighearna Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n d'thug e saorsa d'a phobull,

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh òg-laich féin;

70 A réir mar a labhair e le beul 'fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail;

71 A thoirt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o làimh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn:

72 A choimhlionadh na tròcair a gheall e d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimhcheangail naoimh féin:

73 Na mionnan a mhionnaich e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu'n tugadh e dhuinn, air dhuinn bhì air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail,

75 Ann an naomhachd agus ann am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh,

¹ *conquamb.* Eir.

goirear dhiot Fàidh an Ti a's àirde: oir théid thu roimh aghaidh an Tighearn, a dh'ulluchadh a shlighe;

77 A thoirt eòlais na slàinte d'a phobull, ann am maitheanas am peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich an ùr-mhaduinn o'n ionad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibhsan a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìthe.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là 'fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

1 *Mheas Augustus Impireachd nan Romhanach uile. 6 Breith Chrìosd: 8 chuir aingeal so an cèill do na buachaillibh: 13 thug mòran diubh cliù do Dhia air a shon. 21 Thà Crìosd air a thimchioll-ghearradh.*

AGUS tharladh sna làithibh sin, gu'n deachaidh ordugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas¹.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenius 'na uachdaran air Siria.)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, á baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an gairmear Betlehem (do bhrìgh gu'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh,)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille ri Muire a bha fo cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a h-inbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud-ghin mic, agus phaisg i e am brat-spèilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e; do bhrìgh nach robh àit aca san tigh-òsda.

8 Agus bha anns an dùth-aich sin buachaillean a' fantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn orra, agus dhealraich glòir an Tighearna mu'n timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh: oir feuch, a ta mi ag innseadh dhuibh deadh sgéil mhòr-aoibhneis, a bhitheas do'n uile shluagh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann am baile Dhaibhidh², neach a's e Crìosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na chomhara dhuibh: Gheibh sibh an naoidhean paisgte ann am brat spèilidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr do armailtibh nèimh, a' moladh Dhé, agus ag ràdh,

14 Glòir do Dhia anns na h-àrdaibh, agus air talamh sìth, deadh-ghean do dhaoinibh.

15 Agus tharladh, 'nuair a dh'fhalbh na h-aingil uatha do nèamh, gu'n dubhairt na buachaillean r'a chéile, Rach-

¹ an impireachd uile a sgrìobhadh an

cls-chlàr. ² an caithir Dhaibhidh.

amaid a nis eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an nì so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thàinig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad sin, dh'aithris iad an nì a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantas ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghléidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra¹ 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaillan, a' tabhairt glòire agus molaidh do Dhia air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a labhradh riu.

21 Agus an uair a choimhionadh ochd làithean chum an leanabh a thimchiollghearradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghairm an t-aingeal deth mu'n do ghabhadh sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimhionadh làithean a² glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad esan gu Ierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna;

23 (Mar a ta e sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fhosgla a' bhrù, gairmear naomh do'n Tighearn e;)

24 Agus a thoirt ìobairt a réir mar a theirear ann an

lagh an Tighearna, dà³ thurtur, no dà choluman òg.

25 Agus, feuch, bha duine ann an Ierusalem d'am b'ainm Simeon; agus bha 'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige ri sòlas Israeil: agus bha'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh, nach faiceadh e bàs, gus am faiceadh e Criosd an Tighearn.

27 Agus thàinig e le treòrachadh an Spioraid do'n teampull: Agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha,

28 An sin ghlac esan 'na uchd⁴ e, agus bheannaich e Dia, agus thubhairt e,

29 A nis, a Thighearn, a ta thu leigeadh do d'sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t'fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùilean do shlàinte,

31 A dh'ulluich thu roimh ghnùis nan uile shluagh:

32 Solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantas mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an *leanabh* so chum tuiteam agus aiseirigh mhòran ann an Israel, agus 'na chomhar' an aghaidh an labhrar:

35 (Agus théid claidheamh

¹ 'gan tomhas. Gr.

² an.

³ Cùraid, Paidhir.

⁴ air a ghairdeinibh.

tròmh d'anam-sa féin,) chum gu'm foillsichear smuainte cridheacha mhòran.

36 Agus bha Anna banfhaidh, nighean Phanueil, do thréibh Aseir; bha i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dhi bhi 'na h-òigh:

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dh-aois, nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh'oidhche le trasgadh agus le h-urnuigh.

38 Agus air teachd dhise a stigh san uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll riusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile, d'am baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, air a lìonadh le gliocas; agus bha gràsa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàranta gach bliadhna gu Ierusalem, aig féill na càisge.

42 Agus 'nuair a bha e dà bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féille.

43 Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Ierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilsinn gu'n robh e sa' chuid-eachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarr iad e measg an

càirdean, agus an luchd-eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh an déigh thri làithean, gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'na shuidhe am meadhon an luchd-teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheisd orra.

47 Agus ghabh a' mhuinntir a chual e uile iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus an uair a chunn-aic iad e, ghlac uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t'athair agus mise gu brònach ga d'iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu, C'ar son a bha sibh ga m'iarraidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomhsa bhi ann an tigh m' Athar?

50 Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thàinig e gu Nasaret, agus bha e ùmhal doibh: ach ghléidh a mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig daoinibh.

CAIB. III.

- 1 Searmonachadh Eoin Bhaiste. 15
'Fhianuis mu thimchioll Chrìosd.
20 Chuir Herod Eoin am prìosan.
21 Bhaisteadh Crìosd, agus fhuair e fianuis o nèamh. 23 Aois agus sìmsireachd Chrìosd.

ANIS anns a' chùigeadh bliadhna deug do impireachd Thiberiuis Cheasar,

air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Judea, agus Herod 'na Thetrarc air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarc air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisaniias 'na Thetrarc air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Dé chum Eoin, mhic Shacharais, anns an fhàsach.

3 Agus thàinig e do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maith-eanais pheacanna;

4 Mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar bhriathra an fhàidh Esaiias, ag ràdh, Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tigh-earna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an isleachadh; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh réidh;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìl nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibh - sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin thug-aibh a mach toradh iom-chuidh an aithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh ann-aibh féin, A ta Abraham 'na Athair againn: oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta an tuagh air a' cur ri bun nan craobh: air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fhiosraich an sluagh dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna cis-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh¹ ni air bith os ceann na dh'orduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fhiosraich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh fòirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdál.

15 Agus air bhi do'n phobull a feitheamh, agus na huile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Criosd a bh'ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gur baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd a's cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuit²

¹ togaibh. ² inneal-fasgnaidh.

'na làimh, agus ro ghlanaidh e 'ùrlar, agus cruinnichidh e an cruithneachd d'a thigh-tasgaidh; ach loisgidh e am moll le teine nach fheudar a mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòran do nithibh eile, shearmonaich e do'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarc bhi air a chronachadh leis air son Herodias bean a bhràthar (Philip,) agus air son gach olc a rinn Herod.

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu'n do dhruid e Eoin am prìosan.

21 Agus tharladh, 'nuair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus e ri ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh nèamh,

22 Agus gu'n d'thàinig an Spiorad naomh a nuas air an coslas corporra, mar choluman, agus gu'n d'thàinig guth o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd¹.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fichead a dh'aois, air dha bhi, (a réir barail dhaoine,) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 Mhic Mhatait, *mic* Lebhi, *mic* Mhelchi, *mic* Ianna, *mic* Ioseiph,

25 Mhic Mhatatais, *mic* Amois, *mic* Nauim, *mic* Esli, *mic* Nage,

26 Mhic Mhaait, *mic* Mhatatais, *mic* Shemei, *mic* Ioseiph, *mic* Iudah,

27 Mhic Ioanna, *mic* Rhesa, *mic* Shorobabeil, *mic* Shalatieil, *mic* Neri,

28 Mhic Mhelchi, *mic* Adi, *mic* Chosaim, *mic* Elmodaim, *mic* Eir,

29 Mhic Iose, *mic* Elieseir, *mic* Ioreim, *mic* Mhatait, *mic* Lebhi,

30 Mhic Shimeoin, *mic* Iudah, *mic* Ioseiph, *mic* Ionain, *mic* Eliacim,

31 Mhic Mhelea, *mic* Mhainain, *mic* Mhatata, *mic* Natain, *mic* Dhaibhidh,

32 Mhic Iese, *mic* Obeid, *mic* Bhoos, *mic* Shalmoin, *mic* Naasoin,

33 Mhic Aminadaib, *mic* Araim, *mic* Esroim, *mic* Phareis, *mic* Iudah,

34 Mhic Iacoib, *mic* Isaac, *mic* Abraham, *mic* Thara, *mic* Nachoir,

35 Mhic Sharuich, *mic* Ragau, *mic* Phaleic, *mic* Ebeir, *mic* Shala,

36 Mhic Chainain, *mic* Arphacsaid, *mic* Shem, *mic* Noe, *mic* Lameich,

37 Mhic Mhatusala, *mic* Enoich, *mic* Iareid, *mic* Mhaleleil, *mic* Chainain,

38 Mhic Enois, *mic* Shet, *mic* Adhaimh, *mic* Dhé.

CAIB. IV.

- 1 *Buaireadh agus trasgadh Chrìosd:*
 13 *Thug e buaidh air an diabhl;*
 14 *thòisich e ri searmonachadh.*
 16 *Ghabh pobul Nasaret iongantais r'a fheclaibh gràs-mhor.* 33 *Leighis e an duine san robh deamhan,* 38 *agus màthair-chéile Pheadair, &c.*

AGUS air do Iosa bhi làn do'n Spiorad naomh, phill e air ais o Iordan, agus threòraicheadh e leis an Spiorad do'n fhàsach,

2 Agus bha e air a bhuaireadh rè dhà fhichead là leis an diabhl; agus cha d'ith e ni sam bith anns na làithibh sin: agus air dhoibh bhi air

¹ *annadsa tha mi làn-toilichte.*

an crìochnachadh, an sin dh'fhàs e ocrach.

3 Agus thubhairt an diabhlul ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhi 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A ta e sgrìobhta, nach ann le h-aran a mhàin a thig duine beò, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do'n diabhlul a thoirt gu beinn àrd, nochd e dha uile rìoghachdan an domhain ann am mionaid aimsir.

6 Agus thubhairt an diabhlul ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir; oir thugadh dhomh-sa sin; agus bheir mi e do neach air bith a's toil leam.

7 Uime sin ma ni thu aoradh dhomh-sa, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Tàr air mo chùlaobh, a Shatain: oir a ta e sgrìobhta, Ni thu aoradh do'n Tighearn do Dhia, agus dhàsan 'na aonar ni thu seirbhis.

9 Agus thug se e gu Ierusalem, agus chuir e air binn-ein an teampuill e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos á so.

10 Oir a ta e sgrìobhta, Bheir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas chu 'nan làmhaibh, air eagal gu'm buail thu, uair air bith, do chos air cloich.

12 Agus air freagart do Iosa thubhairt e ris, A dubh-

radh, Na buair¹ thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnaich an diabhlul am buair-eadh uile, dh'imich e uaith rè tamuill.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghalile; agus chaidh 'iomradh-san air feadh na dùthcha mu'n cuairt gu h-iomlan.

15 Agus theagaisg e 'nan sionagogaibh, a' faotainn glòire o na h-uile dhaoimibh.

16 Agus thàinig e gu Nàsaret, far an d'àraicheadh e: agus chaidh e steach, mar bu ghnàth leis, air là na sàbaid do'n t-sionagog, agus dh'éirich e 'na sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Esaiais; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuair e an t-àit anns an robh e sgrìobhta,

18 Tha Spiorad an Tighearn orm, do bhrìgh gu'n d'ung e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh; chuir e mi a shlànuchadh na muinntir aig am bheil an cridhe briste, a ghairm² fuasglaidh do na braighdibh, agus aiseag an radhairc do na doill³, a thoirt saorsa do'n mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thaitnich an Tighearn.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug e do'n fhear-frithealaidh e, agus shuidh e: agus bha sùilean na bha san t-sionagog uile a' geur-amharc airsan.

21 Agus thòisich e air a ràdh riu, An diugh a ta an

sgriobtur so air a choimhliadh ann bhur cluasaibh-sa.

22 Agus thug iad uile fianuis da, agus ghabh iad iongantais ris na briathraibh gràs-mhor a thàinig a mach as a bheul. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseph?

23 Agus thubhairt e riu, Gun amharus thubhairt sibh rium an gnàth-fhocal so, A leigh, leighis thu féin : ge b'e air bith iad na nithe a chuala sinn a rinneadh *leat* an Capernaum, dean mar an ceudna iad an so a' d' dhùthaich féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil fàidh air bith taitneach 'na dhùthaich féin.

25 Ach gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu'n robh mòran bhantrach ann an Israel an làithibh Eliais, an uair a dhruideadh nèamh rè thri bliadhna agus shè mìosan, agus a bha gorta mhòr air feadh na tìre uile.

26 Ach cha do chuireadh Elias dh'ionnsuidh aoin diubh, ach gu Sarepta Shidoin, chum mnà a bha 'na bantraich.

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn Eliseuis an fhàidh; agus cha do ghlanadh a h-aon aca, ach Naaman an Sirianach.

28 Agus lionadh iadsan uile a bha san t-sionagog le feirg, an uair a chual iad na nithe sin ;

29 Agus dh'éirich iad suas, agus thilg iad a mach as a' bhaile e, agus thug iad leo e gu maluidh a' chnoic¹, air an robh am baile togta, chum a

thilgeadh sìos an coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dhasan troimh am meadhon dh'fhalbh e,

31 Agus chaidh e sìos gu Capernaum, baile do Ghalile, agus bha e 'gan teagasg air làithibh na sàbaid :

32 Agus ghabh iad iongantais r'a theagasg ; do bhrìgh gu'n robh 'fhocal le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagog duine anns an robh spiorad deamhain neòghloin, agus ghlaodh e le guth mòr,

34 Ag ràdh, Leig leinn ; ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an d'thàinig thu g'ar sgrios? a ta fhios agam cò thu, Aon naomh Dhé.

35 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Bi a' d' thosd, agus thig a mach as. Agus air do'n deamhan esan a thilgeadh sìos 'nam meadhon, thàinig e mach as, gun chiurradh sam bith a dheanamh air.

36 Agus thàinig uamhas orra uile, agus labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte so? oir le h-ùghdarras agus cumhachd a ta e toirt orduigh do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh airsan a mach feadh gach àite do'n dùthaich mu'n cuairt.

38 Agus dh'éirich e as an t-sionagog, agus chaidh e steach do thigh Shimoin : agus bha fiabhrus mòr air màthair-chéile Shimoin; agus ghuidh iad air as a leth.

39 Agus air dha seasamh

¹ beul-bhruach a' chnoic.

os a ceann¹, chronuich e am tiabhrus, agus dh'fhàg e i. Agus dh'éirich ise air ball, agus rinni frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daoine euslan le iomadh gnè tinnis, thug iad d'a ionnsuidh iad : agus chuir esan a làmhan air gach aon diubh, agus leighis e iad.

41 Agus chaidh mar an ceudna deamhain a mach á mòran, a' glaothaich agus ag ràdh, Is tu Criosd Mac Dhé. Agus chronuich e iad, agus cha d'fhulaing e dhoibh labhairt : oir bha fhios aca gu'm b' esan Criosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail : agus bha'n sluagh 'ga iarraidh, agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus b' àill leo a chumail, chum nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin dhomh-sa rìoghachd Dhé a shearmonachadh do bhailtibh eile mar an ceudna ; oir is ann chum so a chuireadh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagoibh Ghalile.

CAIB. V.

1 *Theagaisg Criosd an sluagh á luing Pheadair ; 4 le tarruing mhòr bhuileach éisg nochd e cionnus a bha e gu Peadar agus a chompanaich a dheanamh 'nan iasgairibh air daoineibh : 12 ghlac e neach a bha 'na lobhar, &c.*

AGUS tharladh, 'nuair a bha am pobull a' dlùth-theannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing² 'nan seasamh ri taobh

an locha : ach bha na h-iasg-airean air dol a mach asda, agus a' nigheadh an lìonta.

3 Agus chaidh a steach do aon do na longaibh bu le Simon, agus dh'iarr e air dol a mach beagan o thìr : agus air suidhe dha, theagaisg e an sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos bhur lìonta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith : ach air t'fhocal-sa leigidh mi sìos an lìon.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuartich iad tachdar³ mòr éisg ; ionnus gu'n do bhriseadh an lìon.

7 Agus sméid iad air an companaich, a bha san luing eile, teachd agus còmhnaidh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lìon iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uam-sa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad :

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort ; á so suas glacaidh tu daoine.

¹ laimh ri the.

² bharc.

³ dìreamh.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, dh'fhàg iad na h-uile nithe, agus lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch duine làn do luibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air 'aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shìn e a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an luibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha, gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus thoir seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh 'iomradh-san: agus thàinig sluagh mòr an ceann a chéile chum éisd-eachd, agus a bhi air an slànuchadh leis o'n eucailibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhàsaich, agus rinn e urnuigh.

17 Agus tharladh air là àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu'n robh 'nan suidhe an sin Phairisich agus luchd-teagaisg an lagha, a thàinig as gach uile bhaile do Ghailile, agus do Iudea, agus o Ierusalem: agus bha cumhachd an Tighearn a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus, feuch, ghiulain daoine air leabaidh duine air an robh am pairilis: agus dh'iarr iad a thoirt a steach, agus a chur 'na làthair-san.

19 Agus an uair nach d'fhuair iad seòl air am feudadh

iad a thoirt a steach, le meud na cuideachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos troimh mhullach an tighe e féin agus a leabhadh, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunn-aic e an creidimh, thubhairt e ris, Adhuine, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhairt toibheim? cò dh'fheudas peacanna a mhaitheadh ach Dia a mhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'nur cridheachaibh?

23 Co aca is usadh a ràdh, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaitheadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis,) A ta mi ag ràdh riu, éirich, agus tog do leabhadh, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leabhadh air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d'a thigh féin a' toirt glòire do Dhia.

26 Agus ghlac uamhas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lìonadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinne nithe do-chreidsinn¹ an diugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cìs-mhaor d'am b'ainm Lebhi, 'na

shuidhe aig àite togail na cìse; agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd¹ mhòr dha 'na thigh féin: agus bha cuideachd mhòr do chis-mhaoraibh, agus do mhuinntir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an sgrìobhaichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an leigh, ach aca-san a ta tinn.

32 Cha d'thàinig mise a ghairm nam fìrean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trasgadh², agus a' deanamh urnuigh, agus mar an ceudna *deisciobuil* nam Phairiseach; ach a ta do dheisciobuil-sa ag itheadh agus ag òl?

34 Agus thubhairt esan riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seòmair an fhir nuadh-phòsda trasgadh a dheanamh, am feadh a ta am fear nuadh-phòsda maille riu?

35 Ach thigh na làithean an uair a bheirear am fear nuadh-phòsda uatha; an sin ni iad trasgadh anns na làithibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlachd riu; Cha chuir neach air bith mìr a

dh' eudach nuadh air sean eudach: no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha tig am mìr do'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fìon nuadh ann an seann searragaibh; no, brisidh am fìon nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caillear na searragan.

38 Ach is còir fìon nuadh a chur ann an searragaibh nuadha; agus bithidh iad le chéile téaruinte.

39 Agus cha 'n 'eil duine sam bith, air dha sean fhòn òl, a dh'iarras air ball fhòn nuadh: oir their e, Is e an sean fhòn a's fearr.

CAIB. VI.

1 *Chronuich Crìosd doille nam Phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le sgrìobtur, le reuson, agus le mìorbhuil; 13 thagh e dà abstol deug; 17 shlàn- uich e munuir a bha tinn.*

AGUS tharladh air a' cheud là sàbaid an déigh an dara là do fhéill na càise³, gu'n deachaidh e troimh na h-ach-aibh arbhair; agus spìon a dheisciobuil na diasan arbh-air, agus dh'ith iad, an déigh am bruthadh le'n làmhaibh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh air làithibh na sàbaid?

3 Agus fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do leugh sibhse an ni so rinn Daibhidh, 'nuair a bha ocras air féin, agus orra-san a bha maille ris;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e

¹ cuirm. ² trasgadh.

³ air an dara là sàbaid an déigh na ceud sàbaid.

aran na fianuis¹, agus a dh'ith e féin, agus thug e mar an ceudna dhoibh-san a bha maille ris; ni nach 'eil cead- uichte itheadh ach do na sagartaibh a mhàin?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tighearn Mac an duine air an t-sàbaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sàbaid eile, gu'n deachaidh e steach d'on t-sionagag, agus gu'n do theagaisg e; agus bha an sin duine, aig an robh a làmh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na sgrìobh- aichean agus na Phairisich faire, a dh'fheuchainn an leigh- iseadh e air an t-sàbaid; chum gu'm faigheadh iad cùis-dhithidh² 'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean, agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich, agus seas a mach sa' mheadhon. Agus dh'éirich esan, agus sheas e.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòraichidh mise aon ni dhibh; Am bheil e cead- uichte air làithibh na sàbaid maith a dheanamh, no olc? anam a shaoradh, no a sgrìos?

10 Agus air dha amharc mu'n cuairt orra uile, thubh- airt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus rinn e sin: agus dh'aisigeadh a làmh slàn da mar an làmh eile.

11 Agus lìonadh iadsan do chuthach; agus labhair iad 'a chéile, ciod a dheanadh ad ri Iosa.

12 Agus anns na làithibh in chaidh esan gu beinn dheanamh urnuigh, agus

bhuanaich e rè na h-oidhche ann an urnuigh ri Dia³.

13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil; agus thagh e dà fhear dheug asda, d'an do ghairm e Abstoil:

14 Simon, (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar,) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seu- mas mac Alpheuis, agus Si- mon d'an goirear Selotes,

16 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.

17 Agus thàinig e nuas leo, agus sheas e air ionad còmh- nard, agus coimhthional a dheisciobul, agus buidheann mhòr shluaigh o Iudea uile agus o Ierusalem, agus o chois fairge Thirus agus Shidoin, muinntir a thàinig g'a éisdeachd, agus gu bhì air an leigheas o'n euslaint- ibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuinn ris: oir chaidh cumhachd a mach as, agus shlànuich e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheiscioblubh, agus thubhairt e, Is beann- aichte sibhse ta bochd: oir is leibh rìoghachd Dhé.

21 Is beannaichte sibhse ta ocrach a nis; oir sàsuichear sibh. Is beannaichte sibhse ta caoidh a nis: oir gàiridh sibh.

22 Is beannaichte sibh,

¹ an t-aran taisbeanta.

² cùis-chasaid. ³ tigh-urnuigh Dhé.

'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas : oir feuch, is mòr bhur duais air n-èamh : oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saobhir: oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàitheach : oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a nis : oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine¹ maith umaibh : oir is ann mar sinn a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdh-aichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le'm fuathach sibh ;

28 Beannaichibh iadsan a ta 'gur mallachadh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas thu air aon ghial, cum an gial eile ; agus do'n ti a bheir t'-fhalluinn dhìot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Thoir do gach neach a dh'iarras ort ; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b'àill leibh daoine a dheanamh dhuibh,

deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir gràdh-aichidh peacaich féin an dream aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd² dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a rìs, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacach-aibh, chum gu'm faigh iad uiread a rìs.

35 Ach gràdh-aichibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric³ : agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'nur cloinn do'n Tì a's àirde : oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingéal agus olc.

36 Bithibh-sa uime sir tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth agus cha toirear breth oirbh na dìtibh, agus cha dìtear sibh thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomin as, air a gheinneadh, agus ai a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd ; oir leis a tomhas le'n tomhais sibh tomhaisear dhuibh a rìs.

¹ na h-uile dhaoine. ² coingheall.

³ gun bhur dòchas a chum.

39 Agus labhair e cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threòrachadh? nach tuit iad le chéile¹ ann an slochd?

40 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta còimhlionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smùrnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

42 No cionnus a dh'fheudas tu ràdh ri do bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùrnein a thoirt á d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soilleir an smùrnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha ionail daoine fìgean do lthroighionn, no caoran fìona 'o'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach á deadh ionmhas a chridhe; agus bheir droch dhuine ni olc a mach droch ionmhas a chridhe: oir is ann á pailteas a chridhe labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoir-as sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhiom-sa, agus nach dean sibh na nithe a ta na ag ràdh?

47 Gach neach a thig a m'

ionnsuidh-sa, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh co ris is cosmhuil e:

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladh-aich domhain, agus a chuir a' bhunait air carraig: agus an uair a thàinig an tuil, bhuaill an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh² air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhuaill an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

1 *Leighis Crìosd seirbhiseach ceann-aird-ceud.* 11 *Thog e mac na bantraich ann an Nain o'n bhàs;* 19 *dhearbh e do theachdairibh Eoin, le oibrìbh m'orbhuileach a rinn e 'nan làthair, gu'm b'e féin an Crìosd a bha ri teachd;* 24 *nochd e do'n t-sluagh cìod i a bhàrail mu Eoin, &c.*

ANIS an uair a chrìochnaich e a bhriathra-san uile ann an éisdeachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannaird-ceud àraidh, a b' ionmhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.

3 Agus an uair a chual e mu Iosa, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n tigeadh e, agus gu'n leighiseadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh esan so dha:

5 Oir is toigh leis ar cinn-each - ne, agus thog esan dhuinn sionagog¹.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard - ceud càirdean d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort féin; oir cha'n airidh mise gu'n rachadh tu steach fo m' chleith:

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi féin air teachd a d' ionnsuidh: ach a mhàin abair am focal, agus slànuchear m' òglach.

8 Oir is duine mise féin air mo chur fo ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham; agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e; agus ri fear eile, Thig, agus thig e; agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus an uair a chual Iosa na nithe so, ghabh e iongantais ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-sluagh a lean e, A ta mi ag ràdh ribh, nach d'fhuair mi creidimh co mòr as so, ann an Israel féin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tigh do na teachdairibh a chuireadh d'a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh, an là 'na dhéigh sin, gu'n deachaidh e chum baile d'an gairmeair Nain; agus chaidh a dheisciobuil² maille ris, agus sluagh mòr.

12 A nis an uair a thàinig e am fagus do gheata a'

bhaile, feuch, ghiùlaineadh a mach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhantrach i: agus bha sluagh mòr do mhuinntir a' bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunn-aic an Tighearn i, ghabh e truas dith, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thàinig e agus bhean e ris a' ghiùlan³; (agus sheas iadsan a bha 'ga iomchar;) agus thubhairt e, O ganaich, a ta mi ag ràdh riut, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal iad uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-ìomradh so mach airsan air feadh Iudea uile, agus na dùthchean mu'n cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no m' bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoinibh d'a ionnsuidh thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a d' ionnsuidh ag ràdh, An tusa an ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin

¹ thog esan ar sionagog.

² mbran d'a dheisciobluibh.

³ chiste mhairbh.

féin leighis e mòran o 'n euslaintibh agus o 'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibhsa agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinninn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shear-nonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte esan nach faigh oilbheum annamsa.¹

24 Agus an uair a dh'fhalbh eachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh nu thimchioll Eoin, Ciod an u a chaidh sibh a mach do'n hàsach a dh'fhaicinn? an i uilc air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh ibh a mach a dh'fhaicinn? n e duine air a sgeadachadh nn an eudach mìn? feuch, adsan a ta sgeadaichte le udach rìomhach, agus a' aitheadh am beatha gu sòghil, is ann an cùirtibh nan ghrean a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh ibh a mach a dh'fhaicinn? n e fàidh? seadh, a ta mi ag àidh ribh, agus ni's mò na àidh.

27 Is e so an ti mu'm bheil sgrìobhta, Feuch, cuiridh mi mo theachdair roimh do bhùis, a dh'ulluicheas do alighe romhad.

28 Oir a ta mi ag ràdh bh, 'Nam measg-san a ruglh le mnaibh, cha'n 'eil

fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidheadh an ti a's lugha ann an rìoghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhìreanaich am pobull uile a chual e, agus na cìs-mhaoir, Dia, air dhoibh bhi air am baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d'an taobh féin, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus thubhairt an Tigh-earna, Cò ris uime sin a shamhlaicheas mi daoine a' ghinealaich so? agus cò ris a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta 'nan suidhe sa' mhargadh, agus a dh'éigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse gul.

33 Oir thàinig Eoin Baiste, cha'n ann ag itheadh arain, no ag òl fìona; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl; agus their sibh, Feuch duine geòcach, agus pòitear-fìona, caraid chis-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a fìreanachadh le a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh² e sìos chum bidh.

37 Agus, feuch, an uair a fhuair bean anns a' bhaile,

¹ nach gabh oilbheum rium-sa.

a bha 'na peacach, fios gu'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair làn do oladh chubhraidh,

38 Agus sheas i aig a chos-aibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chosan a fhliuchadh le a deuraibh, agus thiormaich i iad le folt a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh'ung i leis an oladh iad.

39 Agus an uair a chunn- aic am Phairiseach, a thug cuireadh dha, so, labhair e ann féin, ag ràdh, Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dhi; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, A Shimoin, a ta ni agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear - fiacha àraidh dithis do fhéichneibh: bha aige air aon fhear cùig ceud peghinu, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca ni leis an dioladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis dhomh-sa uime sin, cò dhiubh is mò a ghràdh- aicheas e?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, Is i mo bharail gur e an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean so? thàinig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo chos; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le

deuraibh, agus thiormaich i iad le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg: ach o thàinig ise¹ stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thusa mo cheann le h-oladh: ach dh'ung ise mo chosa le h-oladh chubhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, Gu bheil a peac- anna a ta lionmhor, air am maitheadh; air an aobhar sin² ghràdhaich i gu mòr: ach ge b'e neach d'am maith- ear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh annta féin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreid- imh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

1 *Fhrithheil mnàid do Chrìosd le am maoin.* 4 *An déigh do Chrìosd searmoin a dheanamh o àit gu h-àit, agus e air a leantuinn le abstolaidh, labhair e cosamhlachd an t-sìoladair, 16 agus na coinne; 21 chuir e an céill cò iad a mhàth- air, agus a bhràithrean.*

A GUS tharladh an déigh sin, gu'n d'imich esan troimh gach caithir agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an céill soisgeil rìoghachd Dhé, agus an dà fhear dheug maille ris;

2 Agus mnàid àraidh a leigh- iseadh o dhroch spioradaibh agus o euslaintibh, Muire d'an gairmear Magdalen, as

an deachaidh seachd deamh-
ain.

3 Agus Ioanna bean Chusa
stiùbhaird Heroid, agus Su-
sanna, agus mòran eile, a
bha frithealadh dha le am
maoin.

4 Agus an uair a chruinn-
ich sluagh mòr, agus a thàinig
iad as gach baile d'a ionn-
suidh, labhair e ann an cos-
amhlachd :

5 Chaidh fear-cuir a mach
a chur a shìl : agus ag cur
da, thuit cuid ri taobh an
rathaid ; agus shaltradh sìos
e, agus dh'ith eunlaith an ath-
air suas e.

6 Agus thuit cuid eile air
carraig, agus air fàs da, shearg
e, do bhrìgh nach robh sùgh
aige.

7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'-
fhàs an droighinn maille ris,
agus thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith, agus dh'fhàs e
suas, agus thug e toradh uaith
a cheud uiread *as a chuireadh*.
Agus air dha na nithe sin a
ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig
am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.

9 Agus dh'fhiosraich a
dheisciobuil deth, ag ràdh,
Ciod e an cosamhlachd so?

10 Agus thubhairt esan,
Thugadh dhuibhsa eòlas
fhaotainn air rùn dìomhair
sioghachd Dhé ; ach do chàch
an cosamhlachdaibh, ionnus
ag faicinn doibh nach faic-
eadh iad, agus ag cluinntinn
ioibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an cosamh-
achd : Is e an sìol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rath-

aid, is iad sin a dh'éisdeas :
'na dhéigh sin a ta an diabhu!
a' teachd, agus a' togail air
falbh an fhocail as an cridh-
eachaibh, air eagal gu'n creid-
eadh iad agus gu'm biodh iad
air an saoradh.

13 An dream air a' charr-
aig, *is iad sin iadsan*, an uair
a dh'éisdeas iad, a ghabhas
am focal d'an ionnsuidh le
gairdeachas, ach cha'n 'eil
aca so freumh, *muinntir* a
chreideas rè tamuill, agus an
àm buairidh a ta tuiteam air
falbh.

14 Agus an ni a thuit am
measg droighinn, is iad sin
an dream a dh'éisdeas, agus
air dhoibh dol a mach, a ta
iad air an tachdadh le cùram,
agus le saoihbreas, agus le
sàimh na beatha so, agus cha
'n 'eil iad a' toirt toraidh
uatha chum foirfeachd.

15 Ach an ni a thuit san
talamh mhaith, is iad sin
iadsan, air dhoibh am focal
éisdeachd, a ta 'ga choimhead
ann an cridhe treibh-dhireach
agus maith, agus a' toirt tor-
aidh uatha la foighidinn¹.

16 Cha'n 'eil neach air bith,
air dha coinneal a lasadh,
a dh'fholaicheas fo shoith-
each i, no chuireas fo leab-
aidh i : ach cuiridh e ann an
coinnleir i, chum gu'm faic
iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha 'n 'eil ni sam
bith folaichte, nach deanar
follaiseach ; no uaigneach,
nach aithnichear, agus nach
tig am follais².

18 Air an aobhar sin thug-
aibh fa'near cionnus a dh'-
éisdeas sibh : oir ge b'e neach
aig am bheil, bheirear dha ;

¹ *seasmhachd.*

² *os àird.*

agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith eadhon an nis in a shaoilear a bhi aige.

19 An sin thàinig d'a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b'urrainn iad teachd am fagus da leis an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le dream àraidh, a thubhairt, Tha do mhàthair agus do bhràithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is iad mo mhàthair agus mo bhràithrean iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a ni e.

22 Agus tharladh air là àraidh, gu'n deachaidh e féin agus a dheisciobuil a stigh do luing: agus thubhairt e riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an locha. Agus chuir iad a mach o thèr.

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit codal airsan: agus thàinig ànradh¹ gaoithe a nuas air an loch, agus lìonadh iad le h-uisge, agus bha iad ann an gàbhadh.

24 Agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A mhaighstir, a mhaighstir, tha sinn caillte! An sin dh'éirich esan, agus chronuich e a' ghaoth, agus onfa an uisge: agus sguir iad, agus thàinig fèath² ann:

25 Agus thubhairt e riu, C'ait am bheil bhur creidimh? agus air dhoibh bhi fo eagal, ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chéile, Ciod a' ghnè dhuine so? oir a ta e toirt àithne do na gaothaibh, agus do'n uisge féin, agus a ta iad umhal dha.

26 Agus thàinig iad air tìr aig dùthaich nan Gadareneach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tìr, choinnich duine àraidh as a' bhaile e, anns an robh deamhain ré aimsir fhada, agus aig nach biodh eudach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach anns na h-àitibh-adhlaic.

28 An uair a chunnaic e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit e sìos 'na làthair, agus thubhairt e le guth àrd, Ciod e mo ghnòthuch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde? guidheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do'n spiorad neòghlan dol a mach as an duine Oir bu tric a rug e gu naimdeil air: agus cheangladh e le slabhruidhibh, agus choimbeidheadh an geimhlibh e; agus air briseadh a chuibhreacha dha, dh'iomaineadh e leis an deamhan do'n fhàsach.)

30 Agus dh'fhiosraich Iosa dheth, ag ràdh, Ciod is ainm dhuit? agus thubhairt esan, Legion: do bhrìgh gu'n deachaidh mòran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun àithne thoirt doibh dol sìos do'n doimhneachd³.

32 Agus bha treud lìonmhor mhuc an sin, ag ionalt-radh air an t-sliabh: agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach anna. Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhnaibh a mach as an duine, chaidh iad anns na mucaibh: agus ruith an treud

¹ doinnionn, stoirm.

² ciùine.

³ dubh-aigean.

mhuc gu dian sìos le bruthach¹ do'n loch, agus thachdadh² iad.

34 Agus an uair a chunnaic an dream a bha 'gam biadhadh an ni a rinneadh, theich iad, agus dh'innis³ iad e anns a' bhaile, agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhaicinn an ni a rinneadh; agus thàinig iad gu Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, 'na shuidhe aig cosaibh Iosa, air eudachadh, agus e 'na chéill: agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlànuicheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'iarr muinntir dùthcha nan Gadareneach uile airsan imeachd uatha; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad: agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a ris.

38 A nis ghuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris: ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39 Pill do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimhe, ag inns-eadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh, an uair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh gu toileach ris: oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus, feuch, thàinig duine d'am b'ainm Iairus, a

bha 'na uachdaran air an t-sionagog; agus thuit e aig cosaibh Iosa, agus ghuidh e air gu'n tigeadh e d'a thigh:

42 Do bhrìgh gu'n robh aon-ghin nighinn aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'g imeachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.

43 Agus thàinig bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaith a beathachadh uile ri leighibh, agus nach b'urrainn bhi air a leigheas le neach air bith,

44 Thàinig ise air a chul-aobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich: agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar ris, agus iadsan a bha maille ris, A mhaighstir, tha'n sluagh ga d' dhòmhlachadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium!

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium: oir mhothaich mi cumhachd a' dol asam.

47 Agus an uair a chunnaic a' bhean nach robh i an ain-fhios⁴, thàinig i air chrith, agus a' sleuchdadh dha, chuir i'n céill da, an làthair an t-sluaigh uile, c'ar son a bhean i ris, agus mar a shlànuicheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, A nighean, biodh misneach agad: shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth.)

¹ leathad, àite corrach.

² bhàthadh.

³ theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis.

⁴ am folach.

49 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig neach o *thigh* Uachdarain na sion-agoig, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach an uair a chual Iosa so, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bithidh i air a slànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na nighinn.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilibh; cha 'n 'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh flios aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nighean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball; agus dh'àithn e biadh a thoirt di.

56 Agus ghlac¹ uamhas mòr a pàrantan²: ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

1 Chuir Crìosd a mach 'abstoil a dh'òibreachadh mhòrbhuile, agus a shearmonachadh. 7 Bha tog-radh aig Herod Crìosd fhaicinn. 17 Thug Crìosd lòn do chùig mìle gu mòrbhuileach, 22 dh'innis e fhulangas roimh-laimh. 28 Atharrachadh a chrutka.

AGUS ghairm e an dà fhear dheug³ an ceann a chéile,

agus thug e cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rìoghachd Dhé, agus a shlànuchadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bataiche, no màla, no aran, no airgiod; ni mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an téid sibh a steach, fanaibh an sin, agus á sin rach-aibh a mach⁴.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crathaibh dhibh eadhon an duslach o bhur cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad troimh na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarc na h-uile nithe a rinneadh leis: agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh;

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsicheadh Elias; agus le cuid eile, gu'n robh aon do na sean fhàidhibh air éirigh a ris.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise an ceann do Eoin: ach cò e am fear so mu 'm bheil mi cluinntinn⁵ a leithid so do nithibh? Agus dh'iarr e fhaicinn.

10 Agus air pilltinn do na

¹ ghabh. ² a ginteirean,
³ a dhà dheisciobul deug

⁴ fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àit. ⁵ mu'n cluinneam.

h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ri a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail, a bhuneadh do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios air, lean iad e: agus ghabh e d'a ionnsuidh iad, agus labhair e riu mu thimchioll rìoghachd Dhé, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdainn, thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum gu'n téid iad do na bailtibh agus do'n tìr mu'n cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh; oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibh-sa dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha'n 'eil againn tuilleadh na cùig builinnean agus dà iasg: mur téid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh 'nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu nèamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e d'a dheisciobluibh iad gu'n cur an làthair an t-sluaigh.

17 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad uile: agus hogadh dà chliabh dheug do

bhiadh briste, a bha dh'fhuigheall aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri urnuigh fa leth, gu'a robh a dheisciobuil maille ris: agus dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò tha an sluagh ag ràdh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach tha cuid ag ràdh Elias: agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

20 Thubhairt e riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a dh'innseadh so do neach sam bith;

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhi air a dhiùltadh leis na seanairibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a thearnadh, caillidh se e: ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiom-sa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire

dheth-san, an uair a thig e 'na ghlòir féin, agus an glòir 'Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a ta mise ag ràdh ribh gu fìrinneach, gu bheil cuid 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rìoghachd Dhé.

28 Agus tharladh, mu thimchioll ochd làithean an déigh nam briathra so¹, gu'n d'thug e leis Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus gu'n deachaidh e suas gu beinn a dheanamh urnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri urnuigh, bha dreach a ghnùise air atharrachadh, agus rinn-eadh 'eudach geal agus deal-rach.

30 Agus, feuch, bha dithis fhear a' còmhradh ris, eadhon Maois agus Elias,

31 A nochdadh ann an glòir, agus a bha labhairt m'a bhàs², a bha esan gu choimh-lionadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Peadar, agus iadsan a bha maille ris, trom 'nan codal: agus an uair a dhùisg iad, chunnaic iad a ghlòir, agus an dithis fhear a bha 'nan seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a' dealachadh ris, thubhairt Peadar ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhì an so; agus deanamaid trì pàilliuna³, aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias; gun fhios aige ciod a bha e ag ràdh.

34 Am feadh a bha e ag ràdh so, thàinig neul, agus chuir e sgàile orra: agus ghabh iad eagal an uair a bha

iad a' dol a stigh san neul.

35 Agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa; éisdibh ris.

36 Agus an uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar: agus dh'fhan iadsan 'nan tosd, agus cha d'innis iad do neach air bith, anns na làithibh sin, aon ni do na chunnaic iad.

37 Agus tharladh, an là 'na dhéigh sin, an uair a thàinig iad a nuas o'n bheinn, gu'n do thachair sluagh mòr air.

38 Agus, feuch, ghlaodh duine àraidh do'n t-sluagh, ag ràdh, A mhaighstir, tha mi a' guidhe ort, amhairc air mo mhac, oir is e m'aon duine cloinne e⁴.

39 Agus, feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigheach; agus a ta e 'ga tharruing as a chéile, air chor as gu bheil e cur cobhair a mach, agus an déigh a chomh-bhruthadh is gann a dh'fhàgas se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheisciobluibh gu'n cuireadh iad a mach e, agus cha b'urrainn iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghineal-aich mhi-chreidich agus fhiair⁵, cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuilg-eas mi sibh? Thoir an so do mhac.

42 Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thilg an deamhan sìos e, agus reub se e: agus chronuich Iosa an spiorad neòghlan, agus shlàn-

¹ nan nithe so.

² m'a shiubhal.

³ bothain.

⁴ is e m'aon ghin e.

⁵ choirbte.

aich e an leanabh, agus thug e d'a athair e.

43 Agus ghabh iad uamhas uile ri mòr-chumbachd Dhé. Ach air dhoibh uile bhi gabhail iongantais ris na h-uile nithibh a rinn Iosa, thubhairt e r'a dheisciobluibh,

44 Taisgibh na briathra so ann bhur clusaibh: oir tha Mac an duine gu bhi air a thoirt thairis do làmhaibh dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan an còmhradh so, agus bha e folaichte uatha air chor as nach b'aithne dhoibh e¹: agus b'eagalach leo ceisd a chur air mu thimchioll a' chòmhradh so.

46 An sin dh'éirich deasb-oireachd eatorra, cò aca bu mhò a bhitheadh.

47 Agus air do Iosa smuaintean an cridhe fhaicinn, ghabh e leanabh, agus chuir e làimh ris féin e,

48 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ghabhas ris an leanabh so ann am ainm-sa, tha e a' gabhail rium-sa: agus ge b'e neach a ghabhas rium-sa, tha e gabhail ris an ti a chuir uaith mi: oir an neach a's lugha 'nur measg-sa uile, bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agus thubhairt e, A mhaighstir, chunnaic sinne duine àraidh a' tilgeadh mach dheamhan a' d'ainm-sa; agus bhac sinn e, a chionn nach 'eil e 'gar leantuinn-ne.

50 Agus thubhairt Iosa ris, Na bacaibh e: oir ge b'e nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha e leinn.

51 A nis, an uair a choimhlionadh làithean a ghabhail suas, shuidhich e a ghnùis chum dol gu Ierusalem;

52 Agus chuir e teachd-airean roimh a ghnùis: agus dh'imich iad, agus chaidh iad a steach do bhaile leis na Samaritanaich, a dh'ulluchadh air a shon-san.

53 Agus cha do gabh iadsan ris, a chionn gu'n robh 'aghaidh mar gu'm biodh e dol gu Ierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic a dheisciobuil Seumas agus Eoin so, thubhairt iad, A Thighearn, an àill leat gu'n abramaid² teine a theachd a nuas o nèamh, agus an losgadh, eadhon mar a rinn Elias?

55 Ach thionndaidh esan agus chronnich e iad, agus thubhairt e, Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a' ghnè spioraid d'am bheil sibh:

56 Oir cha d'thàinig Mac an duine a sgrios anama dhaoine, ach g'an saoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, an uair a bha iad ag imeachd air an t-slighe, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Thighearn, leanaidh mise thu ge b'e àit an téid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill³ aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair; ach cha'n 'eil àit aig Mac an duine anns an cuir e a cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise: ach thubhairt esan, A Thighearn, leig dhomh dol air tús agus m'athair adhlac.

¹ chum nach mothaicheadh rad e.

² ordnicheamaid. garaidh, brocluidh.

LUCAS X.

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac ; ach imich thusa agus searmonaich rìoghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu : ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha'n 'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrann-araidh, agus a sheallas 'na dhéigh, iomchuidh air son rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

1 Churr Criosd a mach dh'aon uair deich agus trì fichead deisciobul a shearmonachadh; 17 dh'iarr e orra bhì iriosal agus dh'innis e dhoibh cìod e an ni anns am bùen-eadh dhoibh gairdeachas a dhean-amh. 41 Chronuich e Marta.

AN déigh nan nithe sin, dh'orduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus trì fichead eile, agus chuir e lìon dithis agus dithis roimh a ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, Tha am fogharadh gu fìrinneach mòr, ach a ta an luchd-oibre tearc : guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gur cur a mach mar uain am measg mhadadh-alluidh.

4 Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan; agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an

téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìthe an sin gabhaidh bhur sìth còmhnuidh air: ach mur bi, pillidh *bhur sìth* do bhur n-ionnsuidh¹ féin a ris.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is airidh an t-oibriche air a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta euslan ann, agus abraibh riu, Tha rìoghachd Dhé air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an teid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nur n-aghaidh-sa; gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rìoghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhith-eas e do Shodom san là ud, na do'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin! is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida! oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saic-eudach agus ann an luathre.

¹ thugaibh.

14 Ach bithidh e ni's so-
iomchaire¹ do Thirus agus
do Shidon anns a' bhreith-
eanas, na dhuibh-sa.

15 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air t'ardachadh
gu nèamh, tilgear sios gu h-
ifrinn thu.

16 Esan a dh'éisdeas ribhse,
éisdidh e rium-sa : agus esan
a dhiùltas sibhse, tha e ga
mo dhiùltadh-sa : agus an
neach a dhiùltas mise, tha e
a' diùltadh an ti a chuir uaith
mi.

17 Agus phill an deich-
near agus an tri fichead le
gairdeachas, ag ràdh, a Thigh-
earn, a ta na deamhain féin
fo smachd againne troimh
t' ainm-sa.

18 Agus thubhairt e riu,
Chunnaic mi Satan, mar
dhealanach a' tuiteam o
nèamh.

19 Feuch, a ta mi toirt
dhuibh cumhachd saltairt air
nathraichibh, agus air scorp-
ionaibh, agus air uile neart
an nàmhaid ; agus cha ghoirt-
ich ni air bith air aon dòigh
sibh.

20 Gidheadh na deanaibh
gairdeachas air son gu bheil
na spioraid fo bhur smachd ;
ach deanaibh gairdeachas air
son gu bheil bhur n-ainmean
sgrìobhta anns na nèamhaibh.

21 Anns an uair sin féin
rinn Iosa gairdeachas 'na
spiorad, agus thubhairt e,
Tha mi toirt buidheachais
duit, O Athair, a Thighearn
nèimh agus talmhainn, air
son gu'n d'fholaich thu na
nithe sin o *dhaoinibh* glìce
agus tuigseach, agus gu'n
d'fhoillsich thu iad do naoidh-

eanaibh : seadh, Athair, oir
is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air
an tabhairt domh-sa le m'
Athair : agus cha'n aithne do
neach air bith cò e am Mac,
ach do'n athair ; no cò e an
t-athair ach do'n Mhac, agus
an neach d'an àill leis a'
Mhac fhoillseachadh.

23 Agus air tionndadh r'a
dheisciobluibh, thubhairt e
riu an uaignidheas, Is beann-
aichte na sùilean a chi na
nithe ta sibhse a' faicinn :

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'm b'iomadh fàidh agus
rìgh, le'm bu mhiann na
nithe fhaicinn a ta sibhse a'
faicinn, agus nach fac *iad* ;
agus na nithe a chluinntinn, a
ta sibhse a' cluinntinn, agus
nach cual *iad*.

25 Agus, feuch, shéas
fear-lagha àraidh suas, 'ga
dhearbhadh², agus ag ràdh,
A mhaighstir, ciod a ni mi
chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach ?

26 Agus thubhairt e ris,
Ciod a tha sgrìobhta san lagh ?
cionnus a leughas tu ?

27 Agus ag freagairt dasan,
thubhairt e, Gràdhaichidh tu
an Tighearna do Dhia le d'-
uile chridhe, agus le d'uile
anam, agus le d'uile neart,
agus le d'uile inntinn ; agus
do choimhearsnach mar thu
féin.

28 Agus thubhairt esan ris,
Is ceart a fhreagair thu ;
dean-sa so, agus bithidh tu
beò.

29 Ach air dhasan toil a
bhi aige e féin fhìreanachadh,
thubhairt e ri Iosa, Agus cò
e mo choimhearsnach ?

¹ so-fhulainge.

² ga bhuaireadh.

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e am measg luchd reubainn¹, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh'imich iad rompa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh, gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna, air do Lebhitheach bhi dlùth do'n ionad sin, thàinig e agus dh'amhairc e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thàinig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr deth,

34 Agus thàinig e d'a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dortadh oladh agus fìona annta, agus chuir e air 'ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là màir-each, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheghinn Romhanach, agus thug e do f'hear an tigh-òsda iad, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth philleas mise air m'ais, dìolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n triuir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan a thuit am measg an luchd-reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich

thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'an goirte Muire, a shuidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd 'fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro chùradh le mòran frithealaidh, agus air seasamh dhi 'na làthair, thubhairt i, A Thighearn, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm'aonar ri frithealadh? uime sin abair rithe cuid-eachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa làn cùraim, agus dragha mu thimchioll mòrain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach toirear uaipe.

CAIB. XI.

1 *Theagaisg Crìosd d'a dheisciobluibh urnuigh a dheanamh gu bithchionta.* 14 *Thiùg e mach deamhan a bha balbh, agus chron-uisich e na Phairisich air son an toibheim.* 28 *Nochd e cò iad a ta beannaichte.*

AGUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-urnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne urnuigh a dheanamh, mar a theagaisg Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh urnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm. Thigeadh do rìogh-

¹ *chreachadairean.*

achd. Deanar do thoil, mar air nèamh, gu ma h-amhluidh sin air thalamh.

3 Thoir dhuinn o là gu là ar n-aran lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacanna : oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibh-sa aig am bi caraid, agus a théid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a their ris, A charaid, thoir dhomh tri builinnean air ias-achd ;

6 Oir thàinig caraid dhomh a m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha 'n 'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair :

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm : tha 'n dorus a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlann maille rium san leabaidh ; cha'n fhaigh mi éirigh agus an toirt duit.

8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e a charaid e ; gidheadh air son a liosdachd¹, éiridh e agus bheir e dha mheud as a ta lh'uireasbhuidh air.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Larraibh, agus bheirear lhuibh : siribh, agus gheibh sibh ; buailibh an dorus, agus osgailear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh'arras, glacaidh e : agus an ti shireas, gheibh e : agus do'n a bhuaileas, fosgailear.

11 Ma dh'iarras mac aran ir aon neach agaibh-sa ta

'na athair, an toir e dha clach ? no ma dh'iarras e iasg, an toir e nathair dha an àit éisg ?

12 No ma dh'iarras e ubh, an toir e scorpion da ?

13 Air an aobhar sin, ma's aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thoirt do 'ur cloinn, nach mòr is mò na sin a bheir bhur n-Athair nèamhaidh an Spiorad naomh dhoibh-san a dh'iarras air e ?

14 Agus bha e tilgeadh a mach deamhain, agus bha e balbh. Agus air dol do'n deamhan a mach, labhair am balbhan ; agus ghabh an sluagh iongantas.

15 Ach thubhairt cuid diubh, Is ann troimh Bheelsebub ceannard² nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheamhan.

16 Agus dh'iarr dream eile dhiubh, 'ga dhearbhadh, comhar air o nèamh.

17 Ach air dhasan an smuaintean a thuigsinn, thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, fàsaichear i ; agus gach tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, tuitidh e.

18 Agus ma tha Satan mar an ceudna air a roinn 'na aghaidh féin, cionnus a sheasas a rioghachd ? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan.

19 Agus ma 's ann troimh Bheelsebub a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, cò e troimh am bheil bhur clannsa 'gan tilgeadh mach ? uime sin bithidh iadsan 'nam breitheamhnaibh oirbh.

20 Ach ma 's ann le mèur

¹ dhian-iarrtachd.

² prionnsadh, ceann-feadhna.

Dhé a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, tha rìoghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhe.

21 'Nuair a ghleidheas duine làidir fo armaibh a thalla¹ féin, tha na bhuineas da ann an sìth.

22 Ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith 'armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leam-sa, tha e a'm' aghaidh; agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leam-sa, sgapaidd e.

24 'Nuair a théid an spiorad neòghlan a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh foise: agus an uair nach faigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d' thàinig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a dheanamh mais-each.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin; agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni's miosa na a thoiseach.

27 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do'n t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannaichte a' bhrù a ghiùlain thu, agus na cìochan a dheoghail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannaichte iadsan a

dh'éisdeas ri focal Dé, agus a choimhideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an sluagh gu tiugh d'a ionnsuidh, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so: tha iad ag iarraidh comhara; agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhara Ionais an fhàidh.

30 Oir mar a bha Ionas 'na chomhara do mhuintir Nin-ebheh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do'n ghinealach so.

31 Eiridh ban-rìghinn na h-àirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoinibh a' ghinealaich so, agus dìtidh i iad: oir thàinig ise o iomallaibh na talmhainn, a dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus, feuch, [a ta ni's mò na Solamh an so.

32 Eiridh muinntir Nin-ebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e: oir rinn iadsan aithreachas le searmoin Ionais: agus, feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

33 Cha 'n 'eil neach sam bith, air dha coinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fo shoitheach; ach ann an coinneir, chum gu'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach an uair a bhios do shùil olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorcha.

35 Uime sin thoir an aire nach bi an solus a ta anna 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin, ma bhitheas do chorp uile soills-

¹ a chùirt.

each, gun chuid sam bith dheth dorcha, bithidh e soills-each gu h-iomlan, mar an uair a shoillsicheas coinneal thu le dealradh.

37 Agus a' labhairt dhasan, dh'iarr Phairiseach àraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris : agus chaidh e stigh, agus shuidh e chum bìdh.

38 Agus an uair a chunn-aic am Phairiseach *sin*, b'ioighnadh leis nach d'ionnlaid se e féin roimh a dhinneir.

39 Agus thubhairt an Tigh-earna ris, A nis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do'n chupan agus do'n mhèis : ach a ta 'n taobh a stigh dhibh làn do reubainn agus do aingidheachd.

40 Amadana, an ti a rinn an ni a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh déirc do na nithibh a ta agaibh : agus, feuch, a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha : oir a ta sibh a' toirt deachaimh á mionnt, agus á rù, agus as gach uile ghnè luibhean, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé : bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud i'hàgail gun deanamh.

43 Is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha : oir is ionmh-uinn leibh na ceud àiteachasuidhe anns na sionagogaibh, agus fàilte *shaotainn* air na margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean : oir a ta sibh mar uaighean nach fa'cear, agus do nach toir na

daoine a ta 'g imeachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is an-aoibhinn dhuibh-sa mar an ceudna, a luchd-lagha : oir a ta sibh a' cur uallacha troma do-ghiùlan air daoineibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon do bhur mèuraibh.

47 Is an-aoibhinn duibh : oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidhean, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhur n-aithriche : oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus *cuid* diubh marbhaidh iad, agus *cuid eile* geur-leanaidh iad :

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidhean uile a dhòirteadh o thois-each an domhain ;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eadar an altair agus an team-pull : gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha : oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais : cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh :

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni éigin a ghlacadh as a bheul, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

1 *Shearmonaich Crìosd d'a dheisciobluibh iad a sheachnadh céilg, agus geilt ann an cur a theagaisg an céill. 13 Rabhadh do'n t-sluagh a bhi air am faicill an aghaidh sainnt. 22 Cha'n fheud sinn bhi ro chùramach mu nithibh talmhaidh.*

ANNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear : no uaigneach, air nach faigh-ear fios.

3 Air an aobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dor-chadas, cluinnear e san t-solus : agus an ni a labhair sibh sa' chluais an seòmraichibh uaigneach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinntir sin a mharbhas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh :

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh

eagal a bhi oirbh : Biodh eagal an Ti ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilg-eadh do ifrinn ; seadh, a ta mi ag ràdh ribh, Biodh eagal an Ti so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling¹, agus cha'n 'eil aon duibh air dhearmad am fianuis Dé?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh : is fearr sibhse na mòran ghealbhoinn.

8 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé.

9 Ach ge b'e neach a dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhar esan am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e : ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naomh, cha toirear maitheanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus no ciod a fhreagras sibh, no ciod a their sibh :

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomh dhuibh, anns an uair sin féin, na nithe a's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh do'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abair ri m' bhràth-

¹ farthings. Sasg.

air an oighreachd a roinn rium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a'm' bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn os bhur ceann?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o shannt: oir cha'n ann am mòr-phailteas nan nithe a ta e sealbhachadh tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug fear-ann duine shaoibhir àraidh bàrr pailte uaith:

17 Agus smuainich e ann féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, a chionn nach 'eil agam àit anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, Ni mi so: leagaidh mi mo shaibhlean, agus togaidh mi *saibhlean* a's mò; agus cruinnichidh mi annta sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliadhnacha; gabh fois, ith, òl, agus bi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidhche so féin iarrar t'anam uait: an sin cò dha a bhuineas na nithe sin a dh'ulluich thu?

21 Is *ann* mar sin a ta an ti a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach 'eil saobhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.

23 Is mò a' bheatha na'm biadh, agus an corp na'n teudach.

24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha'n 'eil iadsan a' cur no buain; cha'n 'eil aca tigh-tasgaidh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is fearr sibhse na an eunlaith?

25 Agus cò agaibh-sa, le ro-chùram, is urrainn aon làmh-choille¹ a chur r'a àirde féin?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dheanamh, c'ar son a ta sibh ro chùramach mu nithibh eile?

27 Thugaibh fa'near na lilighean, cionnus a ta iad a' fàs: cha'n 'eil iad a' saothreachadh, no a' snìomh: gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò a sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rioghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

¹ *bhan-lamh.*

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rìoghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déire uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig anns na nèamhaibh, far nach tig gaduiche am fagus, agus nach truail an reudan¹.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasraidh crioslaichte mu'n cuairt, agus *bhuur* lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoinibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh; chum air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n crioslaich se e féin mu'n cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bìdh, agus gu'n tig e mach agus gu'n dean e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'm faigh e iad mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear an tìge cia an uair anns an tìgeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh troimh.

40 Bithibh-sa uime sin

deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne a ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò e uime sin an stiùbhard fìrinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os ceann a theaghlach, a thoirt *doibh* an cuibhrionn bìdh 'na àm féin?

43 Is beannaichte an seirbhisich sin, a gheibh a Thighearn, an uair a thig e, a' deanamh mar sin.

44 Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhisich sin 'na chridhe, Tha mo Thighearn a' cur dàile 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglaich agus na banòglaich a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhìsg:

46 Thig Tighearn an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearraidh e 'na bhloighdibh e², agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na mi-chreidich.

47 Agus an seirbhisich sin d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'ulluich e féin, agus nach d'rinn a réir a thoile, buailear e le mòran bhuillean.

48 Ach an ti do nach b'aithne, agus a rinn nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan *do bhuilleibh*. Oir gach neach d'an d'thug-

¹ *leomann.*

² *sgaraidh e uaith e.*

adh mòran, iarrar mòran uaith : agus ge b'è ri 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimh-lionar e!

51 Am bheil sibh a' saoil-sinn gu'n d'fhàinig mise a thoirt sìthe air an talamh? ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh, ach aimhreit.

52 Oir bithidh a so suas cùignear an aon tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar; a' mhàthair an aghaidh na nighinn, agus an nighean an aghaidh na màthar; a' mhàthair-chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àird an iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair a chi sibh a' ghaoth á deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn; ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil

sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dean dìchioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith¹; air eagal gu'n tarruing e chum a' bhreith-eimh thu, agus gu'n toir am breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut nach téid thu mach as a sin gus an ìoc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

¹ Shearmonaich Crìosd aithreachas o'n sgrìos a thàinig air na Galiléaich, agus air muinntir eile. ⁶ Cosamhlachd na craobhe-fhìgs gun toradh. ¹¹ Shlànuich Crìosd bean a bha air a cromadh le l-eucail phiantaich rè ochd bliadhna deug.

A GUS bha làthair san àm sin daoine àraidh a dh'innis dha mu thimchioll nan Galiléaich, muinntir a mheas Pilat am fuil maille r'an ìob-airtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saoil-sinn gu'n robh na Galiléaich sin 'nam peacaich ni's mò na na Galiléaich uile, air son gu'n d'fhulaing iad a leithid so?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacaich² os ceann nan uile dhaoine a

¹ air a bhi rèidh ris.

² fèichneinibh

bha 'nan còmhuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fìona¹: agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuir e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair², Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n 'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsachadh na talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thigh-earna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach³ m'a bhun:

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, is maith sin: ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidh a làthair aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunn-
aic Iosa i, ghairm e d'a ionn-
suidh i, agus thubhairt e
rithe, A bhean, tha thu air

d' fhuasgladh⁴ o d' anmhuinneachd

13 Agus chuir e a làmhan oirre; agus air ball⁵ rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachd-aran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thig-ibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair⁶, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Satan a nis ré ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid?

17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire; ach rinn an sluagh uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Co ris a ta rìoghachd Dhé cosmhuil? agus co ris a sham-laicheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh: agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth; agus rinn eunlaith

¹ fhìon-lios.

² ghairdinear.

³ inneir.

⁴ air do shaoradh.

⁵ san uair sin féin.

⁶ A chealgaircan.

an athair nid 'na geug-aibh.

20 Agus thubhairt e a ris, Co ris a shamhlaicheas mi rioghachd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoirt¹ a ghabh bean agus a dh'fholaich i an tri tomhas-aibh mine, gus an do ghoirt-icheadh an t-iomlan.

22 Agus chaidh e troimh² gach caithir agus baile beag, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Ierusalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh³ ris, A Thighearn, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann: oir a ta mi ag ràdh ribh, gu'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urrainn iad.

25 O'n uair a dh'éireas fear an tighe, agus a dhùineas e 'n dorus, agus a thòisicheas sibhse air seasamh a muigh, agus an dorus a bhualadh, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail duinn; agus air dhasan freagairt their e ribh, Cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh:

26 An sin tòisichidh sibh air a radh, Dh'ith sinn agus dh'òl sinn a'd' làthair, agus theagaisg thu 'nar sràidibh.

27 Ach their esan, A ta mi ag ràdh ribh, cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh; imichibh uam uile, a luchd-deanamh na h-eucorach.

28 An sin bithidh gul agus giosgan fhiacal, an uair a chi sibh Abraham, agus Isaac, agus Iacob, agus na fàidhean uile ann an rioghachd Dhé,

agus sibh féin air bhur tilgeadh a mach.

29 Agus thig iad o'n àird an ear, agus o'n àird an iar, agus o'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad ann an rioghachd Dhé.

30 Agus, feuch, a ta daoine air dheireadh a bhitheas air thoiseach, agus air thoiseach a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin féin thàinig Phairisich àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, Gabh⁴ a mach agus imich á so: oir tha toil aig Herod do mharbhadh.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do'n t-sionnach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach dheamhan, agus a ta mi deanamh leigheas an diugh, agus am màireach, agus air an treas là bithidh mi air mo dheanamh foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh imeachd an diugh agus am màireach, agus an là 'na dhéigh sin: oir cha'n fheud e bhì gu'n cuirear fàidh gu bàs a mach á Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a d' ionnsuidh: cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh, mar a chruinnicheas cearc a h-àlach fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill leibh!

35 Feuch, dh'fhàgadh bhur tigh fàs agaibh: agus gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach faic sibh mise, gus an tig an t-àm, anns an abair sibh, Is beannaichte an ti a thig an ainm an Tighearna.

¹ laibhin. ² tre, trèd.

³ àraid.

⁴ Theirig, Rach.

CAIB. XIV.

1 Sàlànuich Criosd neach air an robh a' mheud-bhronn, 7 theagaisg e irioslachd. 16 Le cosamhlachd na suipeir mòire, nochd e cionnus a bhios daoine saoghailta, a ni tàir air focal Dé, air an druicheadh a mach à ròghachd nèimh.

AGUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdar ain àraidh do na Phàirisich a dh'itheadh bìdh air là na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur-fhaire air.

2 Agus, feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn¹.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e cead-uichte leigheas a dheanamh air là na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd, Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e:

5 Agus fhreagair e iadsan², ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuiteas 'asal no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air là na sàbaid?

6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagairt a rìs anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd³ riu-san a fhuair cuireadh, 'nuair a thug e fa'near mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu.

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit; air eagal gu'n d'fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith;

9 Agus gu'n tig an ti a thug cuireadh dhuitse agus

dhàsan, agus gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe anns an àit a's isle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's isle; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni's àirde: an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bord maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an ti mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'Nuair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirdean, no do bhràithre, no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shaoibhir; air eagal gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a rìs, agus gu'm faigh thu a' chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm⁴, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacaich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannaichte, a chionn nach urrainn iad a' chomain cheudna thoirt duit: oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam firean.

15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannaichte an ti sin a dh'itheas aran ann an ròghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir

¹ dropsy. Sasg. ² labhair e riu a rìs.

³ comhad, parabol. ⁴ fèisd.

mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran :

17 Agus chuir e a sheirbhiseach uaith an àm na suipeir a ràdh ris a' mhuinntir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad uile a dh'aon *ghuth* air an leithsgeul a ghabhail. Thubhairt an ceud fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhaicinn : tha mi ag guidhe ort, gabh mo lethsgèul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheannaich mi cùig cuing dhamh, agus a ta mi dol g'an dearbhadh : tha mi ag guidhe ort, gabh mo lethsgèul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha'n 'eil e 'n comas domh teachd.

21 Agus thàinig an seirbhis-each sin, agus dh'innis e na nithe sin d'a thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tighe, thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caol-shràidibh a' bhaile, agus thoir a stigh an so na bochdan, agus na daoine ciurrach, agus na bacaich, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, A Thighearn, rinneadh mar a dh'òrduich thu, gidheadh tha àite *falamh* ann fathast.

23 Agus thubhairt an Tighearna ris an t-seirbhiseach, Gabh a mach gus na rathaidibh mòra agus na gàrachaidibh, agus co-éignich iad gu teachd a steach, chum gu'm bi mo thigh air a lìonadh.

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,

nach blais aon do na daoineibh ud a fhuair cuireadh, do m' shuipeir-sa.

25 Agus bha sluagh mòr ag imeachd maille ris : agus air dha tionndadh, thubhairt e riu,

26 Ma thig neach air bith a m' ionnsuidh-sa, agus nach fuathaich e 'athair, agus a mhàthair, agus a bhean-phòsda, agus a chlann agus a bhràithrean, agus a pheathraichean, seadh, agus a bheatha mar an ceudna, cha'n 'eil e'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

27 Agus ge b'e neach nach giùlain a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n 'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

28 Oir cò am fear agaibh-sa leis am miann tùr a thogail, nach suidh sìos air tùs, agus nach meas an costus, a dh'fheuchainn am bheil aige na chuireas crìoch air ?

29 Air eagal an déigh dha a bhunadh a leagadh, agus gun bhi comasach air crìoch a chur air, gu'n tòisich na h-uile a chi e ri fanoid air.

30 Ag ràdh, Thòisich an duine so air *tigh* a thogail, agus cha b'urrainn e a chrìochnachadh.

31 No cò an rìgh, ag dol a mach dha gu cogadh an aghaidh rìgh eile, nach suidh sìos air tùs, agus nach gabh comhairle, a dh'fheuchainn an urrainn e le deich mìle coinneamh a thoirt d'asan a ta teachd le fichead mìle 'na aghaidh ?

32 No air bhi dhàsan fathast fad uaith, cuiridh e teachd-aireachd a dh'iarraidh cumhachan sìthe.

33 Mar sin mar an ceudna, gach neach agaibh-sa, nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha'n 'eil e'n comas da bhí 'na dheisciobul dhomh-sa.

34 *Tha'n* salann maith : ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod e leis an deanar deadh-bhlasda e?

35 Cha'n 'eil e iomchuidh chum na talmhainn, no chum an dùnain¹; ach tilgidh daoine mach e. An ti aig am bheil cluasa chum éisd-eachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

4 *Cosamhlachd na caorach cailte, 8 a' mhìr airgid, 11 agus a' mhic struidheil.*

AN sin thàinig na cìs-mhaoir uile agus na peacaich am fagus da, chum éisd-eachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na sgrìobhaichean gearan, ag ràdh, Tha am fear so gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamhlachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhibhse aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubh, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fichead anns an fhàsach, agus nach téid an déigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuailibh i le gairdeachas.

6 Agus an uair a thig e dhachaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimhearsnaich an ceann a chéile,

ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille rium-sa, a chionn gu'n d'fhuair mi mo chaora bha cailte.

7 Mar sin, a ta mi ag ràdh ribh, gu'm bi aoibhneas, air nèamh air son aoin pheacaich a ni aithreachas, ni's mò na air son naoi deug agus ceithir fichead firean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubh, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu dìchiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dhi fhaotainn, gairmidh i a ban-chairdean agus a ban-choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas leamsa, oir fhuair mi am bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a ta mi ag ràdh ribh, A ta gairdeachas an làthair aingle Dhé, air son aoin pheacaich a ni aithreachas.

11 Agus thubhairt e, Bha aig duine àraidh dithis mhac :

12 Agus thubhairt am mac a b' òige dhiubh r'a athair, Athair, thoir dhomh-sa a' chuid-roinn a thig orm do d'mhaoin. Agus roinn e eat-orra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidheasaich².

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh'éirich gorta ro mhòr san tìr 'sin; agus

thòisich e ri bhi ann an uir-easbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaor-dhaoinibh na dùthcha sin; agus chuir e d'a fhearann e, a bhiadhadh¹ mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrù a lionadh do na plaosg-aibh² a bha na mucan ag itheadh; ach³ cha d'thug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thàinig e d'a ionnsuidh⁴ féin, thubhairt e, Cia lìon do luchd-tuarasdail m'athar-sa aig am bheil aran gu leoir⁵ agus r'a sheachnadh, 'nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh'ionnsuidh m'athar, agus their mi ris. Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithheanais, agus a' d' làthair-sa.

19 Agus cha'n airidh⁶ mi tuilleadh gu'n goirte do mhac-sa dhìom: dean mi mar aon do d' luchd-tuarasdail.

20 Agus dh'éirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh 'athar. Ach air dha bhi fathast fad uaith, chunnaic 'athair e, agus ghabh e truas mòr *dheth*, agus ruith e, agus thuit e air a mhuineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithheanais, agus a' d' làthair-sa, agus cha'n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbhisich, Thugaibh a mach a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh uime i;

agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadhtha, agus marbh-aibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach:

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beò a rìs; bha e cailte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhi subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann: agus an uair a thàinig e, agus a thàr⁷ e am fagus do'n tigh, chual e an ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairme d'a ionnsuidh aon do na h-òglaich, agus dh'fhiosraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thàinig do bhràthair; agus mharbh t'athair an laogh biadhtha, a chionn gu'n d'fhuair e rìs slàn fallain e.

28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b' àill leis dol a stigh: air an aobhar sin thàinig 'athair a mach, agus chuir e impidh air.

29 Ach fhreagair esan agus thubhairt e r'a athair, Feuch, a ta mise a' deanamh seirbhis duit an uiread so do bhliadh-nachaibh, agus uair air bith cha do bhris mi t' àithne, gidheadh cha d'thug thu meann riamh dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri mo chàirdibh.

30 Ach an uair a thàinig do mhac so, a dh'ith suas do bheathachadh maille ri strìop-aichibh, mharbh thu an laogh biadhtha dha.

¹ *bhuachailleachd.*

² *cochallaibh.* oir.

⁴ *thuige, chuige.*

⁵ *leòr.*

⁶ *cha'n fhiù.*

tharruing.

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe a's leamsa, is leatsa iad.

32 Bu chòir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach; oir bha do bhràthair so marbh, agus tha e beò a ris; agus bha e cailte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

1 *Cosamhlachd an stiùbhaird eucoraich. 14 Chronuich Crìosd cealg nam Phairiseach sanntach. 19 Cosamhlachd a' ghèdcair shaoibhir, agus an duine bhochd Lasarus.*

AGUS thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saoi bhir àraidh ann aig an robh stiùbhard; agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh ana-caithidh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a ta mi cluinntinn mu d' thimchioll? thoir cunntas air do stiùbhardachd; oir cha'n fheud thu bhi ni's faide a' d' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Ciod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urrainn mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam ciod a ni mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan,

Ceud tomhas¹ oladh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas² cruithneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni's glìce na clann an t-soluis.

9 Agus a tà mise ag ràdh ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh³, gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh sìorruidh.

10 An ti a ta fìrinneach anns an ni a's lugha, tha e fìrinneach mar an ceudna ann am mòran; agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin, mur robh sibh fìrinneach anns an t-saoibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an saoi bhreas fìor?

12 Agus mur robh sibh fìrinneach ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's leibh féin?

13 Cha'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhìs a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuath-aichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon

diubh agus ni a tàir air an fhear eile. Cha'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chualana Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile : agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur fireanachadh féin am fianuis dhaoine; ach is aithne do Dhia bhur cridheachan: oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoineibh, is gràineileachd e am fianuis Dé.

16 Bha an lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin: o sin tha rìoghachd Dhé air a searmonachadh¹, agus a ta gach duine a' dol le dian strì a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas a bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saoi bhir àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur² agus lìon-eudach grinn, agus bha e caith-eadh a bheatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadhnachas:

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhì air a shàsachadh leis an sbruileach a bha tuiteam o

bhord an duine shaoibhir; seadh, agus thàinig na madraidh agus dh'imlich iad a chreuchdan.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuir an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abraham: fhuair an duine saoi bhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean air dha bhì ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham, fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theangadh; oir a ta mi air mo ro phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic cuimhnich gu'n d'fhuir thusa do nithe maithe ri àm dhuit bhì beò, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe: ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan le am b'àill dol á so do 'ur ionnsuidh-sa, nach 'eil e 'n comas doibh; agus nach mòr tha e 'n comas do aon neach teachd as sin d' ar n-ionnsuidh-ne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin tha mi a' guidhe ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar:

28 Oir a ta cuignear bhràithrean agam; chum gu'n tor e fianuis doibh, air

¹ soisgeulachadh

² gorm dhearg, corcur.

eagal gu'n tig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so.

29 Thubhairt Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca, éisdeadh iad riusan.

30 Agus thubhairt esan, Ni h-eadh, Athair Abraham: ach ma théid neach d'an ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mhò a chreideas iad, ged éireadh neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

1 *Theagaisg Crìosd gur còir dhuinn aobhar oilbheim a sheachnadh, 3 agus maitheanas a thoirt d'a chèile; 6 nochd e mòr-chumhachd bèd-chreidimh: 7 tha sinne fo cheangal do Dhia, ach cha'n'eil esan mar sin dhuinne.*

AN sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cha'n fheudar nach tig oilbheuman: ach is an -aoibhinn *dasan* troimh an tig iad.

2 B'fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhairge, na gu'n tugadh e oilbheum¹ do aon neach do'n mhuinntir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh féin: ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, cronuich e; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maitheanas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a'd' aghaidh seachd uairean san là, agus gu'm pill e riut seachad uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm; thoir maitheanas da.

5 Agus thubhairt na h-

abstoil ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shìol mustaird, theireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spìonadh as do fhreumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan? agus bhitheadh i ùmhal duibh.

7 Ach cò agaibh-se aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a their ris, an déigh dha teachd a steach o'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bìdh?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu m' shuipeir, agus crioslaich thu féin, agus frith-eil domh, gus an ith agus an òl mi; agus 'na dhéigh sin ithidh agus òlaidh tusa?

9 An toir e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe a dh'orduicheadh dha? cha saoil mi *gu'n toir*.

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh'àithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhisich neo-tharbhach sinn: oir rinn sinn *a mhàin* an ni bu dligheach dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Ierusalem, chaidh e troimh mheadhon Shamaria agus Ghalile².

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith:

13 Agus thog iad suas an

guth, ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dean tròcair oirnn.

14 Agus an uair a chunn-
aic e *iad*, thubhairt e riu,
Imichibh, nochdaibh sibh
féin do na sagartaibh. Agus
ag imeachd dhoibh, ghlanadh
iad.

15 Agus an uair a chunn-
aic aon diubh gu'n do leigh-
iseadh e, phill e air ais, a'
toirt glòire do Dhia le guth
àrd,

16 Agus thuit e air agh-
aidh aig a chosaibh-san, a'
toirt buidheachais da: agus
bu Shamaritanach e.

17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, Nach do
ghlanadh deichnear? ach an
naoinear, c'ait am bheil iad?

18 Cha d'fhuaradh a phill
a thoirt glòire do Dhia, ach
an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris,
Eirich, imich; shlànuich do
chreidimh thu.

20 Agus an uair a dh'-
fheòraich na Phairisich dheth,
c'uin a thigeadh rìoghachd
Dhé, fhreagair e iad agus
thubhairt e, Cha tig rìogh-
achd Dhé air chor gu moth-
aichear i¹.

21 Cha mhò a their iad,
Feuch an so, no, Feuch an
sin: oir feuch, a ta rìoghachd
Dhé an taobh a stigh dhìbh².

22 Agus thubhairt e ris na
leisciobluibh, Thig na làith-
ean anns am miannach leibh
on do làithibh Mhic an duine
haicinn, agus cha'n fhaic
ibh e.

23 Agus their iad ribh,
Feuch an so, no, Feuch an
ud: na rachaibh, agus na
sanaibh *iad*.

24 Oir mar a ta an dealan-
ach a dhealraicheas o aon
ionad fo nèamh, a' soillseach-
adh gus an *ionad* eile fo nèamh,
mar sin a bhitheas Mac an
duine mar an ceudna 'na ià
féin.

25 Ach is éigin da air tùs
mòran do nithibh fhulang,
agus a bhi air a dhiultadh
leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann
an làithibh Noe, mar sin mar
an ceudna bithidh e ann an
làithibh Mhic an duine:

27 Bha iad ag itheadh agus
ag òl, a' pòsadh agus air an
toirt am pòsadh, gus an là an
deachaidh Noe a steach do'n
àirc: agus thàinig an dìle³,
agus sgrios i iad uile.

28 Amhuil fòs mar a thach-
air ann an làithibh Lot; bha
iad ag itheadh agus ag òl, a'
ceannach agus a' reiceadh, a'
planndachadh agus a' togail
aitreabh:

29 Ach air an là sin féin
anns an deachaidh Lot a
mach á Sodom, fhrasadh
teine agus pronnasag o
nèamh, agus sgrios e iad uile.

30 Is ann mar sin a bhith-
eas anns an là am foillsichear
Mac an duine.

31 Anns an là sin, an ti
bhios air mullach an tighe,
agus 'airneis anns an tigh, na
tìgeadh e nuas gu a toirt leis:
agus an ti a ta sa' mhachair,
na pilleadh esan air ais mar
an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

33 Ge b'e neach a dh'-
iarras a bheatha féin a thèarn-
adh, caillidh e i; agus ge b'e
neach a chailleas a bheatha,
gleidhidh esan i.

¹ gu mothaichear dhì.

² cheana 'nur measg. ³ tuil.

34 A ta mi ag ràdh ribh, anns an oidhche sin bithidh dithis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubh, agus fàgar am fear eile.

35 Bithidh dithis bhan a' bleath¹ cuideachd; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dithis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'ait, a Thighearn? agus thubhairt esan riu, Ge b'e àit *am bi* an corp, an sin cruinnichear na h-iolairean.

CAIB. XVIII.

¹ *Mu thimchioll na bantraich liosda. 9 Mu'n i hairiseach agus mu'n chis-mhaor. 18 B'àill le uachdaran àraidh Criosd a leantuinn, ach a ta e air a bhacadh le a shaoibhreas. 31 Roimh-innis Criosd a bhàs.*

AGUS labhair e cosamhlachd riu, a' nochdadh gur còir urnuigh a dheanamh a ghnàth, agus gun fhannachadh²;

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am baile *àraidh*, air nach robh eagal Dé, agus aig nach robh urram do dhuine:

3 Agus bha bantrach *àraidh* sa' bhaile sin, agus thàinig i d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir rium an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b'àill leis rè tamuill: ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann féin, Ged nach 'eil eagal Dé orm, no urram agam do dhuine;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhantrach so cur dragha orm, cumaidh mi còir rithe,

air eagal le a sìr-theachd gu'n sgithich i mi.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Eisdibh ciod a ta am breitheamh eucorach ag ràdh.

7 Agus nach dean Dia dioghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta ag éigheach ris a là agus a dh'oidhche, ged tha e fad-fhulangach mu'n timchioll?

8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n dean e dioghaltas air an son gu luath. Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, am faigh e creidimh air an talamh?

9 Agus labhair e an cosamhlachd so ri dream *àraidh* a bha 'g earbsadh asda féin gu'n robh iad 'nam fireanaibh; agus a bha deanamh tàir air dream eile:

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh urnuigh; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chis-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rinn e urnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar *a ta* daoine eile, 'nan luchd-foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cìs-mhaor so.

12 Tha mi a' trasgadh³ dà uair san t-seachduin, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhachadh.

13 Agus air seasamh do'n chis-mhaor fad air ais, cha b'àill leis fiù a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhual e 'uchd, ag ràdh, A Dhia, dean tròcair ormsa ta am pheacach.

¹ meileadh. ² sgìtheachadh.

³ trosgadh.

14 A ta mi ag ràdh ribh, gu'n deachaidh am fear so sìos d'a thigh air fhìreanachadh *ni's mò* na'm fear ud eile : oir ge b'e neach a dh' àrdaicheas e féin, islichear e ; agus ge b'e a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum gu'm beanadh e riu : agus an uair a chunnaic na deisciobuil so, chronuich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilgibh do na leanabaibh teachd a m' ionnsuidh-sa, agus na bacaibh iad ; oir is ann d'an leithidibh so a ta rìoghachd Dhé.

17 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fheòraich uachdaran àraidh dheth, ag radh, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbh-aich mi a' bheatha mhaireannach ?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiom-sa ? cha'n 'eil neach sam bith maith ach a h-aon, *eadhon* Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Thoir urram¹ do t'athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus an uair a chual Iosa so, thubhairt e ris, Tha

aon ni fathast a dh'uireasbhuidh ort ; reic na h-uile nithe a ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh ; agus thig, agus lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich ; oir bha mòr-bheartas aige.

24 Agus an uair a chunnaic Iosa gu'n robh e làn tuirse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan² aig am bheil saobhbreas, dol a steach do rìoghachd Dhé !

25 Oir is usadh do chàmhail dol troimh chrò snàthaid, na do dhuine saobhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala so, Cò ma seadh a dh'fheudas bhi air a shaoradh ?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eu-comasach do dhaoinibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàrantan, no bràithrean, no bean-phòsda, no clann air son rìoghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran ni's mò anns an aimsir so a ta làthair, agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Agus ghabh e an dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem, agus bithidh na h-uile nithe a ta sgrìobhta leis na

fàidhibh mu Mhac an duine, air an coimhlionadh.

32 Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus théid fanoid a dheanamh air, agus mas-luichear e, agus tilgear smugaid air :

33 Agus sgiùrsaidh agus marbhaidh iad e : agus air an treas là éiridh e a rìs.

34 Agus cha do thuig iadsan aon ni dhiubh so : agus bha na briathra so foluichte orra, agus cha b'aithne dhoibh na nithe a chaidh labhairt.

35 Agus tharladh, 'nuair a dhruid e ri Iericho, gu'n robh dall àraidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce ;

36 Agus air cluinntiun an t-sluaigh a' dol seachad, dh'fhiosraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chronuich iadsan a bha air thoiseach e, chum gu'm biodh e 'na thosd : ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh : agus an uair a thàinig e am fagus da, dh'fhiosraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit ? agus thubhairt esan, a Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Faigh¹ do radharc : shlànuich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia : agus thug an sluagh uile cliù do Dhia, 'nuair a chunnaic iad so.

CAIB. XIX.

7 *Mu thimchioll Shacheuis a' chis mhaoir.* 11 *Na deich puind airgid.* 28 *Mharcaich Criosd do Ierusalem le greadhnachas ;* 41 *rinn e caoidh air a son ;* 45 *thilg e mach an luchd ceannachd agus reicidh as an teampull.*

AGUS air do Iosa dol a steach, chaidh e troimh Iericho.

2 Agus, feuch, bha duine ann d'am b'ainm Sacheus, agus b'àrd chis-mhaor esan, agus bha e saoi bhir :

3 Agus bha déidh aige air Iosa fhaicinn, cò e ; agus cha b'urrainn e air son an t-sluaigh, a chionn gu'n robh e iosal 'na phearsa.

4 Agus ruith a roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faiceadh se e ; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thàinig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, A Shacheuis, thig a nuas gu grad ; oir is éigin domh-sa stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad so, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tighearn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh : agus ma thug

mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige¹, tha mi toirt *dha* a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris², Thàinig slàinte an diugh a dh'ionnsuidh an tighe so, do bhrìgh gur mac do Abraham esan mar an ceudna.

10 Oir thàinig Mac an duine a dh'iarraidh agus a thèarnadh an ni sin a bha cailte.

11 Agus ag cluinntinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair a cosamhlachd, do bhrìgh gu'n robh e am fagus do Ierusalem, agus gu'n do shaoil iadsan gu'm biodh rìoghachd Dhé air a grad-fhoillseachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt e, Chaidh duine uasal àraidh do dhùthaich fad as a dh'fhaotainn rìoghachd dha féin, agus a philltinn air ais.

13 Ach ghairm e a dheich seirbhisich³, agus thug e dhoibh deich puind, agus thubhairt e riu, Cuiribh gu buil iad, gus an tig mise.

14 Ach bha fuath aig muinntir a dhùthcha dha, agus chuir iad teachdaireachd 'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n àill leinn an duine so bhi 'na rìgh oirnn.

15 A nis an uair a phill e air ais, an déigh dha an rìoghachd fhaotainn, an sin dh'orduich e na seirbhisich ud bhi air an gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug e an t-airgiod, chum gu'm biodh fhios aige ciod a bhuannaich gach aon diubh leis a bhuil-eachadh.

16 An sin thàinig an ceud

fhear, ag ràdh, A Thighearn, bhuidhinn do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich: do bhrìgh gu'n robh thusa fìrinneach ann an ro bheagan, biodh agad-sa uachdaranachd air deich bailtibh.

18 Agus thàinig an dara *fear*, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e ris-san, Bi-sa mar an ceudna os ceann chùig bailtean.

20 Agus thàinig *fear* eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch do phund, a bha agam-sa taisgte ann an neapaicin⁴:

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhrìgh gur duine geur-theann thu: tha thu a' togail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheil féin bheir mi breth ort, a dhroch sheirbhisich. Bha fhios agad gu'm bu duine geur-theann mi, a' togail an ni nach do leag mi, agus a' buain an ni nach do chuir mi:

23 Air an aobhar sin, c'ar son nach d'thug thu m'airgiod do'n luchd-malairt⁵, agus air teachd dhomh-sa thogainn e le riadh?

24 Agus thubhairt e riusan a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uaith am pund, agus thoiribh dhasan e aig am bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige;)

26 Oir a ta mi ag ràdh

¹ *gu h-eucorach.* ² *m'a thimchio!!.*
³ *deichnear d'a sheirbhisich.*

⁴ *brèid, làmh-anart.* ⁵ *nach do chuir thu m'airgiod do'n bhùic.*

ribh, Gu'n toirear do gach neach aig am bheil: ach uaitsan aig nach 'eil, bheir-e ar eadhon an ni sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean ud agam-sa, leis nach b' àill mise bhi am rìgh os an ceann, agus marbhaibh a'm' fhianuis *iad*.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e rompa, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an gairnear¹ *sliabh* nan crann-oladh, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uaith,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa bhur comhair; anns am faigh sibh, air dhuibh dol a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaidh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh'fhiosraicheas neach air bith dhibh, C'ar son a ta sibh 'ga fuasgladh? mar so their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e: agus thilg iad am falluinn-ean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhàsan, sgaoil iad am falluinn-ean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig e am fagus, cadhon gu dol sìos sléibh nan crann-oladh, thòisich mòr-chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cumhachdach a chunnaic iad.

38 Ag ràdh, Gu ma beannaichte an rìgh a ta teachd ann an ainm an Tighearna: sìth air nèamh, agus glòir anns na h-àrdaibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronuich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n glaodhadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thàinig e am fagus, chunnaic e am baile, agus ghuil e air a shon.

42 Ag ràdh, Nam b'aithne dhuit², eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad là so féin, na nithe a bhuineas do d' shìth! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde dig mu d' thimchioll, agus an iadh iad umad mu'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co ìosal ris an làr thu, agus do chlann annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche; do bhrìgh nach b'aithne duit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh,

¹ *d'an goirear, ris an abrar.*

² *O gu'm b'aithne dhuit.*

agus a' ceannach ann a thilg-eadh mach,

46 Ag radh riu, Tha e sgrìobhta, Is tigh urnuigh mo thigh-sa ; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh'iarra na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad : oir bha am pobull uile ag èisd-eachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

1 *Dhearbh Crìosd gu'n robh ùghdarras aige, le cetsd mu bhaisteadh Eoin. 9 Cosamhlachd an fhionlios. 19 Mù thimchioll cìs a thoirt do Cheasar. 27 Dhearbh e mearachd nan Sadusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh.*

AGUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill san teampull, agus a' searmonachadh an t-soisgeil, gu'n d'thàinig na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Innis duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so ? no cò esan a thug an t-ùghdarras so dhuit ?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhìbhse ; agus freagraibh mi :

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoinibh ?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh ; their esan, C'ar son ma ta nach do chreid sibh e ?

6 Ach ma their sinn, O

dhaoinibh, clachaidh an sluagh uile sin ; oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni mò a dh'innseas mise dhuibh-se ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamhlachd so a labhairt ris an t-sluagh ; Phlannduich duine àraidh fionlios, agus shuidhich e air tuath e ; agus chaidh e air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'n tugadh iad da do thoradh an fhionlios : ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh e.

11 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile uaith agus ghabh iad aersan mar an ceudna, agus mhaslaich iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e an treas seirbhiseach uaith ; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach e.

13 An sin thubhairt Tighearn an fhionlios, Ciod a ni mi ? cuiridh mi mo Mhac gràdhach d'an ionnsuidh : feudaidh e bi, 'nuair a chi iad e, gu'n toir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tuath e, reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre : thigibh, marbhamaid e, chum gu'm bi an oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as an fhionlios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin

a nì Tighearn an fhìon-lios riu?

16 Thig e agus sgriosaidh e an tuath ud, agus bheir e am fhìon-lios do dhaoineibh eile. Agus an uair a chual iad so, thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhàsan amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta sgrìobhta, A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na hoisne dhith?

18 Ge b'e neach a thuiteas air a' chloich sin, brisear e: ach ge b'e neach air an tuit i, pronnaidh i gu luathre e.

19 Agus anns an uair sin féin, dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e'n cos-amhlachd so.

20 Agus rinn iad geur-fhaire air, agus chuir iad a mach luchd-feill, a leigeadh orra féin a bhi 'nam fireanaibh, chum gu'n deanadh iad greim air 'fhoclaibh, air chor's gu'n tugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, A mhaighstir, tha fios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasg gu ceart, agus nach 'eil suim agad do phearsa duine sam bith, ach gu bheil thu teagasg slighe Dhé a réir na fìrinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an cuilbheartachd, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh?

24 Nochdaibh dhomh pegh-inn: co leis an dealbh agus an sgrìobhadh a ta oirre? Fhreachair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thugaibh-se air an aobhar sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia.

26 Agus cha b'urrainn iad greim a dheanamh air 'fhoclaibh am fianuis an t-sluaigh: agus ghabh iad iongantas r'a fhreagrachd, agus dh'fhan iad 'nan tosd.

27 An sin thàinig d'a ionnsuidh dream àraidh do na Sadusaich, a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann, agus dh'fhiosraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinn, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu'm faigheadh e bàs gun chlann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu'n togadh e suas sliochd d'a bhràthair.

29 Air an aobhar sin, bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair esan bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Ma dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, co dhiubh d' am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

34 Agus fhreachair Iosa,

agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an toirt am pòsadh :

35 Ach an dream sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha'n 'eil iad a' pòsadh, no air an toirt am pòsadh.

36 Agus cha'n urrainn iad bàs fhaghail ni's mò ; oir tha iad an co-inbhe ris na h-ainglibh ; agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do'n aiseirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, noch' Maois féin aig a' phreas, an uair a ta e a' gairm do'n Tighearn, Dia Abraham, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib.

38 A nis cha'n e Dia nam marbh e, ach nam beò : oir a ta iad uile beò dhàsan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridhe aca tuilleadh ni sam bith f'heòraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a their iad gur e Criosd mac Dhaibhidh ?

42 Agus tha Daibhidh féin ag ràdh ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tighearn ri mo Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do raimhde 'nan stòl fo do chosuibh.

44 Tha Daibhidh air an tobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma eadh is e mhac e ?

45 An sin thubhairt e r'a heisciobluibh, ann an éisdachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na sgrìobhaichibh, leis am miann imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fàilte *fhaoainn* air na margaibh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha suidhe aig féilibh ;

47 A shluigeas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni urnuigh-ean fada : gheibh iad sin an diteadh a's mò.

CAIB. XXI.

1 *Mhol Criosd a' bhantrach bhochd :*

4 *roimh-innis e sgrìos an teampull, agus bhaile Ierusalem ; 25 mar an ceudna na comharan bhios ann roimh an la d'èireannach.*

34 *Earail chum faire a dheanank.*

AGUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saobhir a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite-coimhead an ionmhaiss.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd àraidh a' tilgeadh dà leth-f'heoirling an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhant-rach bhochd so ni's mò ann na iad uile.

4 Oir thilg iad so uile d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé : ach thilg ise d'a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanamh maiseach le clachaibh sgiamhach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh nan nithe so a chi sibh, thig na làithean, anns nach fàgar clach air muin cloiche dhiubh, nach tilgear sìos.*

7 Agus dh'fhiosraich iadsan deth, ag ràdh, A mhaighstir, e'uin ma ta bhitheas na nithe so? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crìch?

8 Agus thubhairt esan, Feuchaibh nach meallar sibh; oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise *Criosd*; agus a ta an t-àm am fagus; uime sin na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinneas sibh mu chogannaibh, agus mu cheannaircibh¹, na biodh mòr-gheilt oirbh: oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs; ach cha 'n'eil a' chrìoch air ball.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd:

11 Agus bithidh critheanna mòra talmhainn ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean; agus nithe uamhasach, agus comharan mòra o nèamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad làmh annaibh-sa, agus geur-leanaidh iad sibh, 'gur tabhairt thairis do choimh-thionalaibh², agus do phrìosanaibh, 'gur tabhairt chum rìghrean agus uachdaran air sgàth m'ainme-sa.

13 Agus tacharaidh so dhuibh-se mar fhianuis.

14 Air an aobhar sin daingnichibh ann bhur cridheachaibh, gun smuaineachadh roimh làmh, ciod a fhreagras sibh air bhur son féin:

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur naimhdean uile comas-

ach air labhairt no cur 'na aghaidh.

16 Agus brathar sibh le 'ur pàrantaibh, agus le 'ur bràithribh, agus le 'ur luchd dàimhe, agus le 'ur càirdibh; agus bheir iad fa'near cuid dhibh a chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoinibh dhuibh air son m'ainme-sa.

18 Ach cha chaillear fuiltein³ do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidinn sealbhaichibh bhur n-anama féin.

20 Agus an uair a chi sibh Ierusalem air a cuairteachadh le armaitibh, an sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàsachadh am fagus.

21 (An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea chum nam beann,) agus imicheadh iadsan a ta 'na meadhon-sa mach aisde; agus na rachadh iadsan a ta sa' mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean an dioghaltais, chum gu'n coimhlionar na h-uile nithe a ta sgrìobhta.

23 Ach mo thruaigh na mnà a bhios torrach, agus iadsan a bhios toirt cìche anns na làithibh sin! oir bithidh teanntachd⁴ mhòr san dùthaich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus tuitidh iad le faobhar a' chlaidheimh, agus bheirear iad 'am braighdeanas chum nan uile chinneach: agus bithidh Ierusalem air a saltairt sìos fuidh na Cinnich, agus an coimhlionar aimsire nan Cinneach.

¹ bhuaireas, éirigh-mach.

² shionagogaibh.

³ rdinneag.

⁴ cruaidh-chàs.

25 Agus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reultaibh; agus air an talamh airc nan cinneach, ann an iomachomhairle; an cuan agus na tonnan a' beuchdaich;

26 Cridhe dhaoine 'gan tréigsinn troimh eagal, agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan: oir bithidh cumhachdan nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr-ghlòir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn; oir a ta bhur saorsa am fagus.

29 Agus labhair e cosamhlachd riu, Amhaircibh air t' chraoibh-fhìge, agus na craobhan uile;

30 'Nuair a bhios iad a' cheana a' cur a mach an buillich, tha sibh a' faicinn, agus ag aithneachadh uaibh éin, gu bheil an samhradh a' tighinn am fagus.

31 Agus mar an ceudna sibhse, 'nuair a chi sibh na nithe so a' tachairt, biodh bhios agaibh gu bheil rìoghachd Dhé fagus do làimh.

32 Gu deimhin a ta mi gu ràdh ribh, nach téid an t-inealach¹ so thairis, agus na coimhlionar na nithe sa ile.

33 Théid nèamh agus talamh thairis: ach cha téid do bhriathra-sa thairis a' fàidh.

34 Agus thugaibh an aire

dhuibh féin, air eagal, uair air bith, gu'm bi bhur cridhe fuidh uallaich le geòcair-eachd², agus le misg³, agus le ro-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n tig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar ribe thig e air na h-uile dhaoineibh, a ta 'g àiteachadh aghaidh na talmhainn uile.

36 Deanaibh-se air an aobhar sin faire, a' deanamh urnuigh gach àm, chum gu measar gur airidh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta gu teachd, agus seasamh an làthair Mhic an duine.

37 Agus bha e san là a' teagasg san teampull, agus san oidhche chaidh e mach, agus dh'fhan e air an t-sliabh, d'an goirear *sliabh* nan crann-oladh.

38 Agus thàinig an sluagh uile gu moch d'a ionnsuidh san teampull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

1 *Ghabh na h-Iudhaich comhairle an aghaidh Iosa. 3 Dh'aom Satan Iudas gu esan a bhrath. 7 Dh'nullaich na h-abstoil o' chùisg. 19 Dh'orduich Crìosd an t-suipeir-naomh. 32 Dh'innis e do Pheadar nach d'obradh a chreidimh e; 34 ach gu'n àicheadhadh e esan trì uairean.*

A NIS dhruid riu féill⁴ an arain neo-ghoirtichte, d'an goirear⁵ a' chàisg.

2 Agus bha na h-àrd-shagairt⁶ agus na sgrìobhaichean ag iarraidh cionnus a dh'fhèudadh iad esan a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaigh orra.

3 An sin chaidh Satan ann

¹ linn. ² craos. ³ meisg.

⁴ féisd. ⁵ gairmeas.
⁶ prìomh-shagairt.

an Iudas d'an co-ainm Iscariot, a bha do àireamh an dà fhìr dheug.

4 Agus dh'imich e, agus labhair e ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh *an teampuill*, cionnus a bhrathadh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimhcheangal airgid a thoirt da.

6 Agus gheall esan, agus dh'iarr e àm iomchuidh air a bhrath dhoibh, gun an sluagh a bhì làthair.

7 An sin thàinig là an arain neo-ghoirtichte, anns am b'éigin an t-uan-càisge a mharbhadh.

8 Agus chuir e uaith Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh, agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sinn i.

9 Agus thubhairt iadsan ris, C'ait an àill leat sinn a dh'ulluchadh?

10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tacharaidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisge; leanaibh e do'n tigh anns an téid e steach.

11 Agus abraibh ri fear an tighe, Tha am maighstir ag ràdh riut, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd anns an tèid mi a' chàisg maille ri mo dheiscioblubh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd-sheòmar farsuinn uidhimichte: ulluichibh an sin.

13 Agus dh'imich iad agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.

14 Agus an tràth thàinig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhairt e riu,

Le mòr-thogradh mhiannaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhomh fulang:

16 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coimhlionar i ann an rìoghachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadar-aibh féin e.

18 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach òl mi do thoradh na fìonain, gus an tig rìoghachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibh-san e, ag ràdh, Is e so mo chorp-sa a ta air a thoirt air bhur son-sa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an tiomnadh nuadh ann am fhuil-sa, a dhòirteadh air bhur son-sa.

21 Ach feuch, làmh an t-a bhrathas mise maille riun air a' bhòrd.

22 Agus gu fìrinneach: ta Mac an duine ag imeachd a reir mar a dh'orduicheadh ach is an-aobhinn do'n duine sin leis am brathar e.

23 Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin: cò aca bha gus an nì so: dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comhstri eatorra, co aca b' mhò a bhiodh.

25 Ach thubhairt esan riu: A ta ag rìghribh nan Cinn each tighearnas orra; agus goirear daoine fiala dhuibhsan

ag am bheil ùghdarras¹ orra.

26 Ach na bithibh-sa mar sin: ach an neach a's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a's òige²; agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir co aca is mò, an ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e an ti a shuidheas; ach a ta mise 'nur measg-sa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille rium-sa ann am dheuchainnibh³;

29 Agus a ta mise ag ord-uchadh dhuibh rìoghachd, mar a dh'orduich m' Athair dhomh-sa;

30 Chum gu'n ith agus gu'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am rìoghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rìoghail, a' toirt breth air dà thrèibh dheug Israeil.

31 Agus thubhairt an Tigh-earn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chruithneachd.

32 Ach ghuidh mise air do mhonsa, nach dìobradh do dhreidimh thu: agus an uair dh'iompaichear thu⁴, neartich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh u dol maille riut araon chum rìosain, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an t-ùgh, agus an àicheadh thu i uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, Uair a chuir mi uam sibh

gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e 'fhalluinn, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgrìobhta a choimhlioadh annam-sa, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchioll-sa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dhol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-oladh; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thàinig e do'n àit, thubhairt e riu, Deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e fém air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh,

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan so seachad orm⁵: gidheadh, na b'i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'ga neartachadh.

¹ smachd, cumhachd.
² a's ùgha.

³ bhuaibh.

⁴ bhios tu air tsonnadh. ⁵ charum.

44 Agus air dha bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e urnuigh ni bu dùrachd-aiche: agus bha 'fhallas mar bhraonaibh mòra fola a' tuit-eam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o urnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad troimh thuirse.

46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur codal? éiribh, agus deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b' ainm Iudas, aon do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidh-eamh?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampull, agus ris na seanairibh, a thàinig d'a ionnsuidh, An d'-thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann an aghaidh fir-reubainn¹?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmhan a'm' aghaidh: ach is i so bhur n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e² do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith e.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri³ chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmhdaich⁴ neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tighearn, dh'amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna

¹ creachadair, meirlich.

² agus thug iad e.

³ am fochair.

⁴ chathaich.

mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuaill iad e san aghaidh, agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuaill thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh:

68 Agus ma dh'fhiosraicheas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as mi.

69 O'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A ta sibhse ag ràdh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn féin *i* as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

¹ Chasaid na h-Iudhaich Criosd an làthair Philait. ⁸ Rinn Herod fanoid air. ¹² Rinneadh Herod agus Pilat 'nan càirdibh. ¹⁸ Dh'iarraidh Barabas leis an t-

sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, thug e Iosa thairis gu bhàir a cheusadh.

AGUS air éirigh d'an cuid-eachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' claonadh a' chinnich, agus a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Criosd an rìgh.

3 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A ta thu 'g a ràdh.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd-shagartaibh agus ris an t-sluaigh, Cha'n 'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg troimh Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile agus an àit so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fhiosraich e am bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu'm b'ann fo uachdaranachd¹ Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin ann an Ierusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh aige rè ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual e mòran uime; agus bha dùil² aige gu'm faiceadh e mìorbhuil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fheòraich e mòran do cheisdibh dheth; ach cha d'thug e freagradh sam bith air.

¹ fo chumhachd, fo riaghladh.

² dòchas.

10 Agus sheas na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad fanoid air, agus an déigh a sgeadachadh an eudach dealrach¹ chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan càirdibh d'a chéile san là sin : oir bha iad roimhe sin an naimhdeas r'a chéile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chéile na h-àrd-shagairt, agus na huachdarain, agus an sluagh,

14 Thubhairt e riu, Thug sibh a m'ionnsuidh-sa an duine so, mar neach a ta tionndadh an t-sluaigh a thaobh : agus, feuch, air dhomh a cheasnachadh ann bhur làthair, cha d'fhuair mi coire air bith san duine so thaobh nan nithe sin mu 'm bheil sibh a' deanamh casaid air ;

15 No mar an ceudna Herod : oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh, agus, feuch, cha d'rinneadh ni air bith leis² toiltinneach air bàs.

16 Uime sin, air dhomh-sa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 (Oir b'éigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéill.)

18 Agus ghlaodh iad a mach dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn *am fear* so, agus leig air a chomas duinne Barabas :

19 (Neach air son ceann-airc àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mort-

aidh, a thilgeadh am prìosan.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat riu a rìs, air dha bhi toileach Iosa a chur fa sgaoil.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e riu an treas uair, C'ar son ? ciod an cron a rinn e ? cha d' fhuair mise cùis bhàis air bith ann : uime sin, an déigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh esan a cheasadh : agus bhuaidhaich an gutanna-san, agus *guthanna* nan àrd-shagart.

24 Agus thug Pilat breth gu'n deanta na dh'iarr iad.

25 Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh am prìosan air son ceannairc agus mortaidh, an neach a dh'iarr iad ; ach thug e thairis Iosa d'an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g'a ghiùlan an déigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e do'n t-sluaigh, agus do mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn³, agus 'ga chaoineadh-san.

28 Ach air tionndadh do Iosa riu, thubhairt e, A nigh-eana Ierusalem, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air bhur son féin, agus air son bhur cloinne :

29 Oir feuch, a ta na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beannaichte na mnà neo-thorrach⁴, agus na bronna

¹ ro gheul. ² dha. ³ bas-bhualadh.

⁴ sheasga, gun sliochd.

nach do ghiùlain *clann*, agus na cìocha nach d'thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirnne; agus ris na cnocaibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrìonaich?

32 Agus thugadh mar an ceudna dithis eile, a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhi air an ceusadh maille ris.

33 Agus an uair a thàinig iad do'n àit d'an goirear Calbhari¹, an sin cheus iad e féin, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli.

34 An sin thubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh; oir cha'n 'eil fhios aca ciod a ta iad a' deanamh. Agus roinn iad 'eudach, agus thilg iad crannchur *air*.

35 Agus sheas an sluagh ag amharc: agus rinn na h-uachdarain fanoid *air* maille riu-san, ag ràdh, Shaor e daoine eile; saoradh se e féin, ma's e so Criosd, aon taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoid air, a' teachd d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh fìon gear dha,

37 Agus ag ràdh, Ma's tu rìgh nan Iudhach, teasaig thu féin.

38 Agus bha sgrìobhadh mar an ceudna air a sgrìobhadh os a cheann, ann an litrichibh Gréigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS E SO RIGH NAN IUDHACH.

39 Agus thug aon do na

droch dhaoineibh a cnrochadh, toibheum dha, ag ràdh, Ma's tu Criosd, saor thu féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chronuich se e, ag ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort, agus gu bhèil thu fo 'n aon dìteadh ris?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas; oir a ta sinn a' faotainn nan nithe sin a thoill ar gnìomharan: ach cha d'rinn an duine so cron air bith.

42 Agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, cuimhnich ormsa 'nuair a thig thu do d' rìoghachd.

43 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu'm bi thu maille riumsa an diugh ann am pàrras.

44 Agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair.

45 Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e Athair, a ta mi tiomnadh mo spioraid a'd' làmhaibh-sa: agus an uair a thubhairt e so, thug e suas an deò.

47 A nis an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud an ni a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneach b'ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich, dh'ionnsuidh an t-seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd-eòlais uile, agus na mnàì a lean e o Ghalile, am fad

¹ àit a' chlaiginn.

uaith, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus, feuch, duine àraidh d' am b' ainm Ioseph, comhairleach, a bha 'na dhuine maith, agus 'na fhìrean;

51 (Cha d'aontaich an duine so d'an comhairle, no d'an gnìomh;) O Arimatea, baile leis na h-Iudhaich; neach mar an ceudna aig an robh sùil ri rìoghachd Dhé.

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an lìon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaicheadh á carraig, anns nach do chuireadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b'e sin là an ullchaidh, agus bhà an t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnàì a thàinig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh, agus cionnus a chuireadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spìosraidh¹ agus oladh deadh fhàile; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

1 *Chuireadh aiseirigh Chrìosd an céill le dà aingeal do na mnaibh a thàinig a dh'amharc na h-uarghe: 13 Dh'fhoillsicheadh Chrìosd féin do'n dithis dheisciobul a chaidh gu h-Emaus: 36 'na dhéigh sin dh'fhoillsicheadh e do na h-abstolaibh, agus chrouich e iad air son am mì-chreidimh.*

A NIS air a' cheud là do'n t-seachduin, gu ro mhoch air mhaduinn, thàinig iad chum na h-uaigne, a' toirt leo nan spìosraidh a dh'ulluich

iad, agus mnàì àraidh eile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d'fhuair iad corp an Tighearn Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an ioma-cheisd mu'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làimh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air dhoibh bhi fuadh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an ti a ta beò, am measg nam marbh?

6 Cha 'n 'eil e an so, ach dh'éirich e: cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhi air a thoirt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus a bhi air a cheusadh, agus éirigh a rìs an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire màthair Sheumais, agus mnàì eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoine, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaigne; agus air dha cromadh sìos, chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a' gabhail iong-

¹ *luibhean cùbhraidh.*

antais leis féin mu'n ni so a rinneadh.

13 Agus, feuch, bha dithis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha trì fichead stàid o Ierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra fein mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' co-reusonachadh, thàinig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadarraibh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear diubh d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a mhàin a'd' choigreach an Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte àns na làithibh so?

19 Agus thubhairt e riu, Ciod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd-shagairt agus ar n-uachdarain thairis chum dèidh bàis e, agus a cheus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu'm b'esan an ti a bha gu Israel a shaoradh; agus a

thuilleadh air so uile, is e 'n diugh an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnàì àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh'ionnsuidh na h-uaigne, mòr-ìoghnadh¹ oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh, gu'm fac iad sealladh do ainglibh, a thubhairt gu bheil e beò.

24 Agus chaidh dream àraidh dhiubhsan a bha maille ruinn féin, chum na h-uaigne, agus fhuair iad eadhon mar thubhairt na mnàì; ach cha'n fhac iad esan.

25 An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach², agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean!

26 Nach b'éigin do Chrìosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghloir?

27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois, agus o na fàidhibh uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh anns na sgriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll féin.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol: agus leig esan air gu'n rachadh e ni b'fhaide.

29 Ach cho-éignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deireadh an là ann. Agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille riu.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannaich se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e.

¹ uamhas.

² neo-mhothachail.

31 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh annainn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na sgrìobtuirean?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearna da rìreadh, agus chunncas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe a rinneadh air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus thubhairt e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fo bhuaireas¹, agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridheachaibh?

39 Feuchaibh mo làmh-an agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimhsichibh mi, agus faicibh; oir cha'n 'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agam-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhan agus a chosan.

41 Agus air dhoibh bhi fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chìr-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, Is iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh mu m' thimchioll-sa, bhi air an coimh-ionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na sgrìobtuirean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b'éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainmsan, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m' Athar oirbh²: ach fanaibh-sa ann am baile Ierusalem, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad ri³ Betani; agus thog

¹ *thrioblaid.*

² *curidh mise na gheall m' Athair d'ur n-ionnsuidh.*

e suas a làmhan, agus bheannaich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dheal- aicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rinn iad aoradh

dha, agus phill iad gu Ierusalem le gairdeachas mor :

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

¹ *Diadhachd, daoineachd, agus dreuchd Iosa Crìosd. 15 Fianuis Eoin. - 37 Gairm Aindreas, Pheadair, 43 Philip, 45 agus Netanaeil.*

ANNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis ; agus as 'eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh.

4 Ann-san bha beatha, agus b'i a' bheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.

7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile trìdsan.

8 Cha b'esan an solus sin, ach *chuireadh e* chum gu tugadh e fianuis mu'n t-solus.

9 B'e so an solus fìor a ta soillseachadh gach uile dhuine

tha teachd chum an t-saoghail.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.

11 Thàinig e dh'ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a *mhuinntir* féin ris.

12 Ach a mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ta creidsinn 'na ainm :

13 A bha air an gineamh- uin, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh¹ am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aoin-ghin Mhic an Athar,) làn gràis agus fìrinn.

15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so an ti mu'n do labhair mi, An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm ; oir bha e romham.)

16 Agus as a lànachd-san

¹ *dh'fhàs.*

fhuair sinne uile, agus gràs air son gràis.

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thàinig an gràs agus an fhìrinn le Iosa Criosd.

18 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh; an t-aon-ghin Mic, a ta ann an uchd an Athar, is esan a dh'fhoillsich e.

19 Agus is e so fianuis Eoin: An uair a chuir na h-Iudhaich sagairt agus Lebhithich o Ierusalem, chum gu'm fiosraicheadh iad deth, Cò thusa?

20 Dh'aidich esan, agus cha d'àiheadh e; ach dh'aidich e, Cha mhi Criosd.

21 Agus dh'fhiosraich iad deth, Ciod ma seadh? An tu Elias? Agus thubhairt e, Cha mhi. An tu am fàidh? Agus fhreagair e, Cha mhi.

22 An sin thubhairt iad ris, Cò thu? chum gu'n toir sinn freagradh dhoibh-san a chuir uatha sinn: ciod a tha thu 'g ràdh mu do thimchioll féin?

23 Thubhairt e, Is mise guth an ti a ghlaodhas¹ anns an fhàsach, Deanaibh dir-each slighe an Tighearna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuir-eadh leis an teachdaireachd, b'ann do na Phairisich iad.

25 Agus dh'fhiosraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a ta thu a' baisteadh, mur tu Criosd, no Elias, no am fàidh?

26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, A ta mise a' baisteadh le h-uisge; ach a ta neach

'na sheasamh 'nur measg, nach aithne dhuibh;

27 Is e so an ti, a ta teachd a'm' dhéighsa, aig am bheil toiseach orm, neach nach airidh mise air barr-iall a bhròige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe se ann am Betani² air an taobh thall do Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail!

30 Is e so an ti mu'n dubhairt mi, Tha fear a' teachd a'm' dhéigh, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agam-sa air: ach a chum gu'm bitheadh e air fhoillseachadh do Israel, uime sin thàinig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi an Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o nèamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b'aithne dhomhsa e: ach an ti a chuir mi a bhaisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b'e air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail còmhnuidh air, is e siu an ti a bhaisteadh leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhé.

35 Air an là màireach a ris sheas Eoin, agus dithis d'a dheisciobluidh;

¹ Is mise esan aig am bheil a ghuth

ag éigheach.

² Betabara.

36 Agus air dha amharc air Iosa, agus e ag imeachd¹, thubhairt e, Feuch Uan Dé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'g a leantuinn, agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir,) c'ait am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 Thubhairt e riu, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'ait an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, aon do'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-theangachadh, Criosd².

42 Agus thug e chum Iosa e; Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: gairm-ear Cephas dhìot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar³.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhet-saida, baile Aindreais agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair

sinne an ti mu'n do sgrìobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Nata nael ris, Am feud ni maith air bith teachd á Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Rìgh Israel.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhairt mi riut, chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhìge, am bheil thu creid-sinn? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

¹ Rinn Criosd slon do'n uisge: 12 chaidh e do Chapernaum, agus do Ierusalem. ¹⁴ far an do ghlan e an teampull o luchd reicidh agus ceannachd: ¹⁹ roimh-inns e a dhàs agus 'ais-eirigh. ²³ Chreid mòran ann air son a mhìorbhuillean, ach cha d'earb se e féin riu.

AGUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Gha-

¹ a' sràid-imeachd.

² Christos, Gr. i. e. Aon ungta.

³ Petros, Gr. i. e. carraig.

lile ; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do'n fhìon, thubhairt màthair Iosa ris, Cha'n 'eil fhion aca.

4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e mo ghnòthuch-sa riut, a bhean? cha d'fhàinig m' uair-sa fathast.

5 Thubhairt a màthair ris an luchd frithealaidh, Ge b'è ni a their e ribh, deanaibh e.

6 Agus bha sè soithichean uisge do chloich air an cur an sin, a réir gnàtha glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìon-aibh na soithiche le uisge. Agus lìon siad iad gus am beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tairngibh a nis, agus thugaibh chum uachdarain na cuirme¹. Agus thug iad *ann e*.

9 'Nuair a bhlais uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhìon, (agus cha robh fhios aige cia as a thàinig e; ach bha fhios aig an luchd-frithealaidh a tharruing an t-uisge,) ghairm uachdaran na cuirme am fear nuadh-pòsda².

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fhion maith a làthair air tùs; agus an uair a dh'òlas daoine gu leoir, an sin *am fhion* a's miosa: *ach* ghléidh thusa am fhion maith gus a nis.

11 An toiseach so do mhìorbhuilibh rinn Iosa ann

an Cana Ghalile, agus dh'fhoillsich e a ghlòir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e sìos do Chapernaum, e féin, agus a màthair, agus a bhràithrean, agus a dheisciobuil; agus cha d'fhan iad ann mòran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an teampull luchd-reicidh cruiddh³, agus chaorach, agus choluman, agus luchd malairt an airgid:

15 Agus air deanamh sgiùrsair⁴ dha do chordaibh caola, dh'fhuadaich e mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus an crodh; agus dhòirt e mach airgid an luchd-malairt, agus thilg e na buird thairis;

16 Agus thubhairt e riu-san a bha reiceadh choluman, Togaibh iad sin á so; na deanaibh tigh m' Athar-sa 'na thigh marsandachd.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuil gu'n robh e sgrìobhta, Dh'ith eud⁵ do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhar a nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil thu deanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Leagaibh sìos an teampull so, agus an trì làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Se bliadhna agus dà fhichead bha an teampull so 'ga thogail, agus an

¹ féisde. ² fear na bainne.

³ d'hamh. ⁴ euipe. ⁵ ro-chùram.

cuir thusa suas an tri làith-ibh e?

21 Ach labhair esan mu theampull a chuirp.

22 Uime sin an uair bha e air éirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu'n dubhairt e so: agus chreid iad an sgrìobtuir, agus am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhèill¹, chreid mòran 'na ainm, an uair a chunnaic iad na mìorbhuilean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e féin riu, do bhrìgh gu'm b' aithne dha na h-uile dhaoine,

25 Agus nach robh feum aige neach air bith a dheanamh fianuis air duine: oir bha fhios aige ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

1 *Theagaisg Criosd do Nicodemus feum na h-athghineamhuin. 11 Mu chreidimh 'na bhàs. 16 Mòrghràdh Dhé do'n chinne-daoine. 23 Baisteadh, fianuis, agus teagasg Eoin.*

A GUS bha duine do na Phairisich, d'am b'ainm Nicodemus, a bha 'na uachdaran air na h-Iudhaich:

2 Thàinig esan chum Iosa san oidhche, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear-teagaisg thu a thàinig o Dhia: oir cha'n urrainn duine air bith na mìorbhuile so dheanamh a ta thusa a' deanamh, mur bi Dia maille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur beirear duine a ris², nach feud e rioghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a dh'fheudas duine bhi air a bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urrainn e dol a steach do rioghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil e; agus an ni si na ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantas gu'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhur breith a ris.

8 Tha a' ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim, ach cha'n 'eil fhios agad cia as a tha i teachd, no c'àit a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris, Cionnus a dh'fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a'd' fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a's fios duinn, agus a' toirt fianuis air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhse ar fianuis.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a chreid-eas sibh ma dh'innseas mi dhuibh nithe nèamhaidh?

¹ an àm na fèisde.

o'n àirde.

13 Agus cha deachaidh aon neach suas do nèamh, ach an ti a thàinig ⁊ nuas o nèamh, Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas :

15 Chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e¹, ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic féin, chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal, chum gu'n d'iteadh e an saoghal, ach a chum gu'm biodh an saoghal air a shaoradh trid-san.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear e : ach an ti nach creid, tha e air a dhìteadh cheana, a chionn nach do chreid e an ainm aoin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dìteadh, gu'n d'thàinig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni's mò na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomh-aran olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uile, tha e toirt fuatha do'n t-solus, agus cha 'n 'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh 'oibre air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni an fhìrinn, thig e chum an t-soluis, chum gu'm bi 'oibre follais-

each, gur ann an Dia a rinn-eadh iad.

22 An déigh sin thàinig Iosa agus a dheisciobuil do thìr Iudea ; agus dh'fhan e an sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n robh mòran uisgeachan an sin ; agus thàinig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh am prìosan.

25 An sin dh'éirich ceisd eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thàinig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d'an d'thug thu fianuis, feuch, tha esan a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagar Eoin agus thubhairt e, Cha 'n 'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o nèamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis dhomh-sa, gu'n dubhairt mi, Cha mhi Criosd, ach gu'n do chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòsda, is e am fear nuadh-phòsda e : ach caraid an fhir nuadh-phòsda, a ta 'na sheasamh agus ag éisd-eachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir air son gutha an fhir nuadh-phòsda : uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhlionadh.

30 Is éigin dasan fàs, ach dhomh-sa bhi air mo luchdachadh.

31 An ti a thug a nuas tha

e os ceann nan uile ; an ti a tha o'n talamh, tha e talmhaidh, agus labhraidh e air mhodh talmhaidh : an ti a thig o nèamh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis ; agus cha'n 'eil aon duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 An ti a chuir Dia uaith, tha e a' labhairt bhriathra Dhé : oir cha'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An ti a chreideas anns a' Mhac, tha a' bheatha mhaireannach aige ; ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic a beatha ; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

1 *Rinn Crìosd còmhradh ris a' Bhan-samaraich, agus dh'fhorllsich se e féin di.* 27 *Tha 'dheisciobuil fo iongantais.* 31 *Chuir e an céill doibh 'eud féin air son glòire Dhé.* 39 *Chreid mdran do na Samaraich ann.*

AIR an aobhar sin, an uair a thuig Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ged nach do bhaist Iosa féin iad ach a dheisciobuil,)

3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e a rìs do Ghalile.

4 Agus b'èigin da dol troimh Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile

a bhuineadh do Shamaria, ris an abrar Sichar, fagus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uime sin air do Iosa bhi sg'ith le a thurus, shuidh e mar sin làimh ris an tobar ; agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thàinig bean o Shamaria a tharruing uisge : thubhairt Iosa rithe, Thoir dhomh-sa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bìdh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a ta am Bhan-samaritanaich ? oir cha'n 'eil comunn aig na h-Iudh-aich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b' àithne dhuit tiodhlac¹ Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarradh tu airsan, agus bheireadh e uisge beò dhuit.

11 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, cha'n 'eil inneal tarruing agad, agus tha'n tobar domhain : uime sin cia as a ta an t-uisge beò sin agad ?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh ?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart² air a rìs :

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise

¹ *toirbheartas.*

² *lota.*

dha, cha bhi tart gu bràth air: ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

15 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, thoir dhomh-sa an t-uisge so, chum nach bi tart orm, agus nach tig mi an so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-pòsda, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n 'eil fear agam:

18 Oir bhà cuignear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha 'n e t'fhear féin e: thubhairt thu so gu fìor.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n - aithriche aoradh san t-sliabh so; agus tha sibhse ag ràdh, gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach dean sibh aoradh do'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do'n ni nach aithne dhuibh: tha sinne a' deanamh aoraidh do'n ni a's aithne dhuinn: oir is ann o na h-Iudhaich a ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus a ta i nis ann, anns an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn: oir a ta an t-Athair

ag iarraidh an lethide so do luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh dha an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, ris an abrar Criosd: 'nuair a thig esan innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 Thubhairt Iosa rithe, Is mise e, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thàinig a dheisciobuil, agus b'iongantach leo gu'n robh e labhairt ris a' mhnaoi: ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh? no, C'ar son a tha thu labhairt rithe?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'fhalbh i do'n bhaile, agus thubhairt i ris na daoineibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomh-sa na h-uile nithe a rinn mi riamh: Nach e so Criosd¹?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thàinig iad d'a ionnsuidh-san.

31 San àm sin féin ghuidh a dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agam-sa biadh r'a itheadh air nach 'eil fhios agaibh-sa.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r'a chéile, An d'thug neach air bith ni d'a ionnsuidh r'a itheadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhìadh-sa toil an ti a chuir uaith mi a dheanamh, agus 'obair a chrìochnachadh,

¹ An e so Criosd?

35 Nach abair sibhse, A ta ùine cheithir mìosan ann fathast, agus an sin thig am fogharadh? feuch, a ta mi ag ràdh ribh, Togaibh suas bhur sùilean, agus seallaibh air na h-achaibh; oir a ta iad a cheana geal chum an fhogh-araidh.

36 Agus an ti a bhuaineas tha e faotainn tuarasdail, agus a' cruinneachadh toraidh chum na beatha maireannaich; chum gu'n dean an ti a chuireas, agus an ti a bhuaineas, gairdeachas le chéile¹.

37 Agus an so tha an ràdh² ud fìor, Gu bheil neach a' cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a bhuaibh an ni sin nach do shaothraich sibh: shaothraich daoine eile, agus chaidh sibhse steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran do Samaritanaich a' bhaile sin ann, air son cainnte na mnà, a thug fianuis, ag ràdh, Dh'innis e dhomh na h-uile nithe a rinn mi riamh.

40 Uime sin an uair a thàinig na Samaritanaich d'a ionnsuidh, ghuidh iad air fantuinn maille riu: agus dh'fhuirich e an sin dà là.

41 Agus chreid mòran mailleadh air son 'fhocail féin:

42 Agus thubhairt iad ris a' mhnaoi, Tha sinn a' creidsinn cha'n ann á so suas air son do chòmhradh-sa: oir chuala sinn féin e, agus a ta 'hios againn gur e so da rìradh Criosd, Slànuighear an saoghail.

43 Agus an déigh dà là

dh'fhalbh e as a sin, agus chaidh e do Ghalile:

44 Oir thug Iosa féin fianuis, nach 'eil urram aig fàidh 'na thìr féin.

45 Uime sin, an uair a thàinig e do Ghalile, ghabh na Galiléaich ris, air dhoibh na nithe sin uile fhaicinn a rinn e ann an Ierusalem air an fhéill: oir chaidh iadsan mar an ceudna chum na féille.

46 An sin thàinig Iosa a rìs do Chana Ghalile, far an d'rinn e fìon do'n uisge. Agus bha duine cumhachdach³ àraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu'n robh Iosa air teachd á Iudea do Ghalile, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu'n rachadh e sìos, agus gu'n slànuicheadh e a mhac: oir bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharan agus mìorbhuilean, cha chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cumhachdach ris, A Thigh-earn, rach⁴ sìos mum faigh mo leanaban bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich; tha do mhac beò. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e.

51 Agus am feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhisich e, agus dh'innis iad da, ag ràdh, Tha do mhac beò⁵.

52 An sin dh'fhiosraich e dhiubh an uair anns an deachaidh e am feabhas: agus thubhairt iad ris, An dé air

¹ cuideachd, maraon.
² an gnàth-fhocal.

³ mòr, ròghail.
⁴ theirig, falbh, gabh. ⁵ gu maith

an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhrus e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm b'ì an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile.

54 'Se so a ris an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thàinig e á Iudea do Ghailile.

CAIB. V.

1 *Leighis Iosa air là na sàbaid an duine a bha fuidh leòn rè ochd bliadhna deug thar fhichead: 10 Rinn na h-Iudhaich uime sin comsachadh ris. agus geur-leanmhinn air.*

'NA dhéigh so bha féill nan Iudhach ann; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem, làimh ri *geata*¹ nan caorach, lochan ris an abrar sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh².

3 Annta sin bha 'nan luidhe mòr-bhuidheann do dhaoinibh euslan, dalla, bacach, seargta, a' feitheamh ri caruchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àm àraidh san lochan, agus chuir e an t-uisge troimh chéile: uime sin an ceud neach a rachadh sìos ann, an déigh cur troimh chéile an uisge, rinneadh slàn e a dh'aon tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhichead ann an euslaint.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu'n robh e nis uine fhada

mar sin, thubhairt e ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha'n 'eil duine agam, an uair a chuir ear an t-uisge troimh a chéile, a chuireas anns an lochan mi: ach am feadh a ta mise teachd, tha neach eile a' dol sìos romham.

8 Thubhairt Iosa ris, Eirich, tog do leabadh, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog e a leabadh, agus dh'imich e: agus bha'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i an t-sàbaid a ta ann; cha'n 'eil e dligheach dhuit do leabadh a ghiulan.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leabadh agus imich?

12 An sin dh'fhiosraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leabadh agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e: oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr-shluagh bhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu: na peacaich ni's mò, air eagal gu'n tachair ni's miosa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhaich gu'm b'e Iosa rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-lean-

¹ margadh.

² sgath-thighean.

mhùinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe so air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m' Athair ag oibreachadh agus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e an t-sàbaid, ach gu'n dubhairt e mar an ceudna gu'm b'e Dia 'Athair-san, 'ga dheanamh féin co-ionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaith féin, ach an ni a chi e an t-Athair a' deanamh: oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin féin ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e féin a' deanamh: agus foillsichidh e dha oibre a's mò na iad so, air chor as gu'm bi iongantas oirbhe.

21 Oir mar a ta an t-Athair a' dùsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha'n 'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum gu'n tugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urraim do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urraim do'n Mhac, cha'n 'eil e toirt

urraim do'n Athair a chuir uaith e.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a dh'éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uaith mi, tha a' bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum dìtidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhì aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantas deth so; oir a ta an uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaighibh a ghuthsan:

29 Agus théid iad a mach, iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh

30 Cha'n 'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinneas mi bheir mi breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi

31 Ma bheir mise fianuis mu m' thimchioll féin, cha'n 'eil m' fhianuis fìor¹.

¹ ionmhuinn.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a ta e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha'n 'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine : ach a ta mi ag ràdh nan nithe so, chum gu'm bi sibhse air bhur tèarnadh.

35 B'esan an lòchran lasarach¹ agus dealrach : agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a's mò na *fianuis* Eoin : oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomh-sa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis mu m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis mu m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha'n 'eil 'fhocal-san agaibh a' gabhail còmh-nuidh annaibh : oir an ti sin a chuir esan uaith, cha'n 'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh² na sgrìobtuirean, oir a ta sibh a' saòilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh annta-san; agus is iad sin a ta toirt fianuis mu m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha'n àill leibh teachd am' ionnsuidh-

sa, chum gu'm faigheadh sibh beatha.

41 Cha'n 'eil mise a' gabhail urraim³ o dhaoineibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm m' Athar, agus cha'n 'eil sibh a' gabhail rium : ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsiun, a ta gabhail urraim o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim a thig o Dhia a mhàin ?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhur casaid ris an Athair : tha aon a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchais⁴.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise : oir sgrìobh esan mu m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgrìobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bhriathra-sa.

CAIB. VI.

1 *Bheathaich Crìosd cùig mìle fear le cùig builinnibh arain agus dòr iasg: 15 Air an aobhar sin, b'dill leis an t-sluagh esan a dheanamh 'na rìgh: 16 Ach air dhasan a sgaradh féin uatha, chaidh e suas gu beinn, agus dh'imiche air a' chuan a dh'ionnsuidh a dheisciobul.*

NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir⁵ Ghalile, no Thiberiais.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fac iad a mhìorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas

¹ lasta. ² Tha sibh a' rannsachadh. ³ glòire.

⁴ as am bheil sibh ag earbsadh. ⁵ fairge.

air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobluibh.

4 Agus bha a' chàisg, féill nan Iudhach, am fagus.

5 An sin an uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d' thàinig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, thubhairt e ri Philip, Cia an t-àit as an ceannaich sinn aran chum gu'n ith iad so?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadh-san; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu'n gabhadh gach aon diubh beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris,

9 Tha òganach an so, aig am bheil cùig builinnean eòrna, agus dà iasg bheag: ach ciod iad so am measg na h-uiread?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, an àireamh timchioll chùig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na builinnean, agus air tabhairt¹ buidheachais da, roinn e air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil orra-san a shuidh: agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mheud as a b' àill leo.

12 'Nuair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste a ta thuilleadh

ann, chum nach caillear a bheag.

13 Air an aobhar sin, chruinnich iad e r'a chéile, agus lion iad dà chliabh dheug do sbruileach nan cùig builinnean eòrna, a bha dh'fhuingheall aig a' mhuinntir a dh'ith.

14 An sin, an uair a chunnaic na daoine sin am mìorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin, an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air tì² teachd agus breith air le làimh làidir, chum gu'n deanadh iad rìgh dheth, dh'imich e ris do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thàinig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sìos chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Capernaum: agus bha an dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mhòir, dh'éirich a' mhuir.

19 Uime sin, an uair a rinn iad iomramh timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus a' druideadh ris an luing; agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann; na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin, ghabh iad gu toileach a steach do'n luing e: agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh long¹ eile an sin, ach an long sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach gu'n d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar;

23 (Gidheadh thàinig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt;)

24 Uime sin, an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thàinig thu an so?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Tha sibh ga m'iarraidh, cha'n ann a chionn gu'm faca sibh na mìorbhuilean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha sìorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh: oir esan sheulaich² Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé?

29 Fhreagair Iosa agus

thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faicsinn, agus gu'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach; a réir mar a ta e sgrìobhta, Thug e dhoibh aran o nèamh r'a itheadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o nèamh; ach a ta m' Athairsa a' toirt dhuibh an arain fhìor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o nèamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, thoir dhuinne an t-aran so an còmhnuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha: an ti a thig a m' ionnsuidhsa, cha bhi ocras gu bràth air; agus an ti a chreideas annam-sa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ged chunnaic sibh mi, cha'n 'eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomh-sa, thig e a m' ionnsuidh; agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith a mach e.

38 Oir thàinig mi nuas o nèamh, cha'n ann chum gu'n deanainn mo thoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an A-

tha a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togainn suas e ris air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chi am Mac, agus a chreideas ann: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin rinn na h-Iudhaich gearan uime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thàinig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseiph, neach aig an aithne dhuinn 'athair agus a mhàthair? cionnus ma seadh a ta e ag ràdh, Thàinig mi nuas o nèamh.

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nur measg féin.

44 Cha'n urrainn neach air bith teachd ^o ^{na} ionnsuidh-sa, mur tarraing an t-Athair a chuir uaith mise e: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e sgrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia. Uime sin gach ¹ neach a chuala, agus a dh'fhòghluim o'n Athair, thig e a m' ionnsuidh-sa.

46 Cha 'n e gu'm faca neach sam bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia; chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a ta

creidsinn annam-sa, tha a' bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche mana san fhàsach agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum as gun ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beò, a thàinig a nuas o nèamh: ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh e beò gu sìorruidh: agus an t-aran a bheir mise uam, is e m'fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha connsachadh ² aig na h-Iudhaich r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so 'fheoil a thoirt duinn r'a itheadh.

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha'n 'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m'fheoil-sa, agus a dh'òlas m'fhuil-sa, a ta a' bheatha shiorruidh aige; agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m'fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m'fhuil.

56 Esan a dh'itheas m'fheoil-sa, agus a dh'òlas m'fhuil-sa, tha e gabhail còmh-nuidh annam-sa, agus mise annsan.

57 Mar a ta 'n t-Athair beò a chuir uaith mise ³, agus a ta mise beò troimh ⁴ an

¹ Gach.

² deasboireachd, tagradh.

³ Mar a chuir an t-Athair beò uaith mise. ⁴ tro.

A thair ; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò tromham-sa¹.

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nuas o nèamh ; cha'n e mar a dh'ith bhur n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs : esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin 'nuair a chual mòran d'a dheisciobluibh so, thubhairt iad, Is cruaidh a' chainnt so ; cò a dh'fheudas éisdeachd rithe.

61 'Nuair a thuig Iosa ann féin gu'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh-sa ?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe ?

63 Is e an Spiorad a bheothaicheas ; cha'n 'eil tairbhe air bith san fheoil : na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd a m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O'n àm sin chaidh mòran d'a dheisciobluibh air an

ais, agus cha d'imich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill leibhse falbh cuideachd ?

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, co dh'ionnsuidh an téid sinn ? agad-sa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creid-sinn, agus a ta fhios againn gur tusa Criosd² Mac an Dé bheo.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul ?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot, *mac Shimoin* : oir is e so an ti a bha gu esan a bhrath, air dha bhì 'na aon do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

1 *Chronuich Iosa àrd-inntinn agus dàna das a chairdean : 10 chaidh e suas o Ghalile gu féill nam páill-iun ; 14 agus theagasg e anns an teampull. 40 Iomadh gnè bharail mu thimchioll Iosa am measg an t-stuaigh.*

AGUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu'n cuairt ann an Galile : oir cha b'àill leis a bhì 'g imeachd³ ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féill nan Iudhach, *eadhon* féill nam páilliu, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rach⁴ do Iudea, chum gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t'oibre a tha thu a' deanamh.

¹ *triom-sa.*
² *an Criosd, am Mesias.*
184

³ *comhnuadh a ghabhail.*
⁴ *theirig.*

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, a dh'iarras e féin a bhi am follais¹: ma tha thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu féin do'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'fhàinig m' àm-sa fathast; ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha'n 'eil e'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m'a thimchioll, gu bheil 'oibre olc.

8 Rachaidh-sa suas chum na féille so: cha téid mise suas fathast chum na féille so, do bhrìgh nach 'eil m' àm fathast air a choimhionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féille, cha'n ann am follais², ach mar gu b'ann an uaignidheas³.

11 An sin dh'iarr na h-Iudhaich e air an fhéill, agus thubhairt iad, C'ait am bheil e?

12 Agus bha borbhan⁴ mòr am measg an t-sluaigh m'a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile, Cha'n eadh⁵; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eagal nan Iudhach.

14 A nis mu mheadhon na féille, chaidh Iosa suas do'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e?

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasg, ach leis-san a chuir uaith mi.

17 Ma's àill le neach sam bith a thoil-san a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a' labhairt uam féin.

18 An ti a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghlòire féin: ach ge b'e dh'iarras glòir an ti a chuir uaith e, tha esan fìrinneach, agus cha'n 'eil eucoir⁶ air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh dhuibh, agus gidheadh cha'n 'eil aon neach agaibh a' coimhionadh an lagha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithrichibh,) agus timchioll-ghearraidh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearraidh, chum nach bi lagh

¹ bhi iomraideach. ² os àird.

³ os Iosal.

⁴ cogarsaich. ⁵ Ni h-eadh.

⁶ cealg.

Mhaois air a bhriseadh ; am bheil fearg agaibh rium-sa, a chionn gu'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid ?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh ?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu follaiseach, agus cha'n 'eil iad ag ràdh ni sam bith ris : am bheil dearbh-fhios aig na h-uachdarain gur e so da rìreadh Criosd ?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da : ach an uair a thig Criosd, cha'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne¹ dhuibh araon mise, agus cia as domh : agus cha d'fhàinig mi uam féin, ach a ta esan fìor a chuir uaith mi, air nach 'eil eòlas agaibh-sa.

29 Ach a ta eòlas agam-sa air ; oir is ann uaith a ta mi, agus chuir esan uaith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlacadh : ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh 'uair-san fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Criosd, an dean e ni's mò do mhòr-bhuilbh na iad sin a rinn an duine so ?

32 Chuala na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbh-anaich nan nithe so m'a

thimchioll : agus chuir na Phairisich agus na h-àrd-shagairt maor g'a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa², Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus an sin a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi : agus do'n àit am bi mi, cha'n urrainn sibhse teachd.

35 An sin thubhairt an h-Iudhaich eatorra féin, C'ait an téid am fear so, nach faigh sinn e ? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greugaich ?

36 Ciod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi : agus do'n àit am bheil mise, cha'n urrainn sibhse teachd ?

37 Air an là dheireannach, là mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e a m'ionnsuidh-sa, agus òladh e.

38 An ti a chreideas annam-sa, mar a ta an sgrìobtuir ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn³ ainmnichean do uisge beò.

39 (Ach labhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail : oir cha robh an Spiorad⁴ fathast air a thubhairt, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin, an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh.

¹ An aithne.

² thubhairt Iosa rin.

³ a chom, a chliabh.

⁴ Spiorad naomh.

41 Thubhairt cuid eile, Is e so Criosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosd ?

42 Nach dubhairt an sgrìobtur, Gu'n tig Criosd do shìol Dhaibhidh, agus á Bet-lehem, am baile san robh Daibhidh ?

43 Air an aobhar sin dh'-éirich eas-aonachd¹ am measg an t-siuaigh air a shon-san.

44 Agus b'àill le cuid diubh a ghlacadh ; ach cha do chuir duine air bith làmh ann.

45 An sin thàinig na maoir chum nan ard-shagart agus nam Phairiseach ; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh leibh e ?

46 Fhregair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhregair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh ?

48 An do chreid aon air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich ?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 Thubhairt Nicodemus riu, (esan a thàinig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhi 'na aon diubh,)

51 Am bheil ar lagh - ne toirt breth air duine sam bith agus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus *gus* am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh ?

52 Fhregair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile ? Rannsaich, agus faic :

oir á Galile cha d'éirich fàidh².

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

1 Thug Criosd a' bhean a ghlacadh an adhaltrannas as saor: 12 shearmonaich e gur e féin solus an t-saoghail, agus dhearbhadh e gu bheil a theagasg ceart. 33 Fhregair e na h-Iudhaich a bha deanamh bòsd á Abraham.

ACH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-oladh :

2 Agus gu moch air mhad-uinn thàinig e ris do'n team-pull, agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh ; agus air suidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na sgrìobhaichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas ; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 Thubhairt iad ris, A mhaighstir, ghlacadh a' bhean so anns a' ghnìomh féin, a' deanamh adhaltrannais.

5 A nis dh'àithn Maois dhuinn san lagh, an leithide so a chlachadh : ciod ma seadh a ta thusa ag ràdh ?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh³, chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chrom Iosa sìos, agus sgrìobh e le 'mheur air an làr, (mar nach biodh e 'gan cluinntinn.)

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud chlach oirre.

¹ roinn, connsachadh. ² Rannsaich agus faic nach éirich fàidh á Galile.

³ 'ga sheuchainn, 'ga bhuaireadh.

8 Agus chrom e sìos a rìs agus sgrìobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual iadsan so, (air dhoibh bhì air an agairt le'n coguis¹ féin,) chaidh iad a mach an déigh a chéile, a' tòiseachadh aig an dream bu shine, gus an dream mu dheireadh: agus dh'fhàgadh 'na aonar Iosa, agus a' bhean 'na seasamh sa' mheadhon.

10 Agus 'nuair a dh'éirich Iosa suas, agus nach fac e aon air bith ach a' bhean, thubhairt e rithe, A bhean, c'àit am bheil iad sud do luchd-casaid? an do dhìt duine air bith thu?

11 Thubhairt ise, Cha do dhìt aon duine, a Thigh-earn. Agus thubhairt Iosa rithe, Cha mhò a tha mise ga d' dhiteadh: imich romhad, agus na peacaich ni 's mò.

12 An sin labhair Iosa riu a rìs, ag ràdh, Is mise solus an t-saoghail: an ti a leanas mise, cha siubhail e an dorchadas, ach bithidh solus na beatha aige.

13 Uime sin thubhairt na Phairisich ris, Tha thu toirt fianuis mu d' thimchioll féin; cha'n 'eil t'fhianuis fìor.

14 Fhregair Iosa, agus thubhairt e riu, Ged tha mi toirt fianuis mu m' thimchioll féin, gidheadh a ta m' fhianuis fìor: oir a ta fhios agam cia as a thàinig mi, agus c'àit am bheil mi dol; ach cha'n 'eil fhios agaibh-sa cia as a thàinig mi, no c'àit am bheil mi dol.

15 Tha sibhse a' toirt breth a réir na feòla; cha'n 'eil

mise a' toirt breth air aon duine.

16 Agus gidheadh ma bheir mise breth, tha mo bhreth fìrinneach: oir cha'n 'eil mi a'm' aonar, ach mise agus an t-Athair a chuir uaith mi.

17 Agus a ta e sgrìobhta ann bhur lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoine fìor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis mu m' thimchioll féin, agus a ta an t-Athair a chuir uaith mi, a' deanamh fianuis mu m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C'àit am bheil t' Athair? Fhregair Iosa, Cha'n aithne dhuibhse aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull: agus cha do chuir duine air bith làmh ann; oir cha robh 'uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur peacadh; cha'n urrainn sibhse teachd do'n àit am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin? do bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am bheil mise a' dol, cha'n urrainn sibhse teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse o shìos, tha mise o shuas: tha sibhse do'n t-saoghal so, cha 'n 'eil mise do'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu'm bàsaich sibh ann bhur peacaibh: oir mur creid

¹ *coimh fhios, coinsiens.*

sibh gur mise e, gheibh sibh bàs ann bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, *An neach* sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r'a bhreithneachadh m'ur timchioll-sa: ach a ta an ti a chuir uaith mi fìrinn-each; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaith-san.

27 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise e¹, agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagaisg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi maille rium: cha d'fhàg an t-Athair a'm' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nithe sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhaich a chreid ann, Ma bhunaicheas sibh ann am fhocal-sa, bithidh sibh da rìreadh 'nur deisciobuil agam;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus ni an fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abraham, agus cha robh sinn riamh fo dhaorsa aig duine sam bith: cionnus a ta thusa ag ràdh, Bithidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh e.

35 Agus cha'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bràth: *ach* fanaidh am mac gu bràth.

36 Uime sìn ma ni am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da rìreadh.

37 Tha fhios agam gur sibh sliochd Abraham; ach a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, do bhrìgh nach 'eil àit aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a' labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m' Athair; agus tha sibhse a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhur n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Is e Abraham ar n-athair-ne. Thubhairt Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abraham.

40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d'rinn Abraham so.

41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhur n-athar féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'rugadh an striopachas sinne; tha aon Athair againn, *eadhou* Dia.

42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e Dia bhur n-Athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir chaidh mise mach, agus thàinig mi o Dhia; agus cha d'thàinig mi uam féin, ach chuir esan uaith mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmhradh? do bhrìgh nach urrainn sibh éisdeachd ri m' fhocal.

¹ bithidh fios agaibh co mise.

44 Tha sibhse o *bhur* n-athair an diabhl, agus is iad ana-mianna *bhur* n-athar a's toil leibh a dheanamh: bha esan 'na mhortair¹ o thùs, agus cha d' fhàn e san fhirinn, a chionn nach 'eil firinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugair e, agus is e athair na bréige.

45 Agus do bhrìgh gu bheil mise ag innseadh na firinn, cha'n 'eil sibh ga m' chreidsinn.

46 Cò agaibh-sa chuireas peacadh as mo leth-sa? agus ma tha mi ag innseadh na firinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: uinne sin cha'n 'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagar na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagar Iosa, Cha'n 'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urraim do m' Athair, agus a ta sibhse toirt easurraim dhomh-sa.

50 Agus cha'n 'eil mi ag iarraidh mo ghlòire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ma choimhideas neach m'fhocal-sa, cha'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan a-

gad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a ta thusa ag ràdh, Ma choimhideas duine m'fhocal-sa, cha bhlais e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhiot féin?

54 Fhreagar Iosa, Ma tha mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n 'eil ach neo-ni a'm' ghlòir: is e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a ta sibhse ag ràdh gur e *bhur* Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agam-sa air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' fhreugair: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead² 'fhocail.

56 Bha déidh³ mhòr aig Abraham *bhur* n-athair-sa air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mun robh Abraham ann, A TA MISE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'fholaich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhon, agus mar sin chaidh e seachad.

¹na shear-millidh dhaoine.

²gleidheadh.

³togradh, gairdeachas.

CAIB. IX.

1 *Dh'aisigeadh a radharc do dhuine a rugadh dall: 13 Thugadh e chum nam Phairiseach: 15 ghabh iad corruich ris, agus thilg iad mach as an t-sionagog e; 35 ach a ta Criosd a' gabhail ris. 39 Cò iadsan a ta Criosd a' soillseachadh.*

AGUS an uair a ghabh Iosa seachad, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan: ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domh-sa oibre an ti a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e: tha'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe so, chuir e sile air an talamh, agus rinn e criadh¹ do'n t-sile, agus sgaoil e a' chriadh air sùilibh an doill.

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim, (is e sin air eadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thàinig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe ag iarraidh na déirce?

9 Thubhairt cuid, Is e so e; cuid eile, Tha e cosmhuil

ris: thubhairt e féin, Is mise e.

10 Air an aobhar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilibh i, agus thubhairt e rium, Imich gu lochan Shiloaim, agus ionnlaid: agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil e? Thubhairt esan, Cha'n aithne domh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e 'shùilean.

15 An sin a rìs dh'fheòraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilibh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid do na Phairisich, Cha'n 'eil an duine so o Dhia, do bhrìgh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhìorbhuilibh a dheanamh? Agus bha eas-aonachd² 'nam measg.

17 Thubhairt iad a rìs ris an duine dhal, Ciod a ta thusa ag ràdh uime a thaobh gu'n d'fhosgail e do shùilean? Agus thubhairt esan, Is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na

¹ lathach.

² roinu, sgaradh.

h-Iudhaich m'a thimchioll, gu'n robh e dall, agus gu'n d'fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad pàrantan an ti a fhuair a radharc.

19 Agus dh'fhiosraich iad dhiubh, ag ràdh, An e so bhur mac-sa, a ta sibh ag ràdh a rugadh dall? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu'n do rugadh dall e:

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha 'n 'eil fhios againn; no cò a dh'fhosgail a shùilean, cha'n aithne dhuinn: tha e féin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidh e air a shon féin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra; oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra féin, Nan aidicheadh duine sam bith gu'm b'esan Criosd, gu'n rachadh a chur as an t-sion-agog.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàrantan, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth féin.

24 Air an aobharsin, ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia: tha fhios againne gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e cha'n aithne dhomh: air aon ni tha fhios agam, air dhomh bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod a rinn e dhuit? cionnus a dh'fhosgail e do shùilean?

27 Fhreagair e iad, Dh'innis mi dhuibh a cheana, agus cha d'éisid sibh; c'ar son a b'aill leibh a chluinntinn a ris? am bheil a' mhiann oirbhse bhi 'nur deisciobuil aige mar an ceudna?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobul; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhios againn gu'n do labhair Dia ri Maois: ach mu thimchioll an fhir so, cha'n 'eil fhios againn cia as da.

30 Fhreagair an duine agus thubhairt e riu, An so tha ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d'fhosgail e mo shùilean;

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacaich: ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' deanamh a' thoile, ris-san éisdidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu'n d'fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith a dheanamh.

34 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh thusa uile ann am peacaibh, agus am bheil thu 'gar teag-asg-ne? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu'n do thilg iad a mach e; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thigh-earn, chum gu'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris,

Chunnaic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thigh-earn. Agus rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thàinig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala cuid do na Phairisich a bha maille ris, na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a ta sibh ag ràdh, Is léir dhuinn: uime sin tha bhuir peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

1 *Is e Criosd an dorus agus an deadh bhuaichail. 19 Iomadh gnè bharail m'a thimchioll. 24 dhearbhadh e le 'oibrigh gur e féin Criosd Mac Dhé; 39 chaidh e as o na h-Iudhaich; 40 agus ràinig e taobh thall Iordain, far an do chreid mòran ann.*

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a theid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachail nan caorach.

3 Dhàsan fosglaidh an dorsair; agus éisdidh na caoraich r'a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraichidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas

e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan ciod iad na nithe a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh i aca ni's pailte.

11 Is mise am buachail maith: leigidh¹ am buachail² maith 'anam sìos air son nau caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an ti nach e am buachail, agus nach leis féin na caoraich, chì e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e: agus glacaidh am madadh alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

¹ cuiridh.

² an t-aodhairc.

14 Is mise an buachaill maith, agus is aithne dhomh mo *chaoraich* féin, agus aithne-ichear le m' *chaoraich* féin mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise, mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m'anama sìos air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do'n chrò so: is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt a *stigh*, agus éisdidh iad ri m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, agus aon bhuachaill.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn¹ leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sìos m'anam, chum gu'n glac mi e a rìs.

18 Cha'n 'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin: tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a rìs. An aithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin, dh'éirich eas-aonachd a rìs am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air bhoile²; c'ar son a tha sibh ag éisdeachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine anns am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùilean nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féill-chuimhne an ath-choisreagaidh³ ann an Ierusalem, agus b'e an geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a' sìad-imeachd san teampull ann an sgàth-thigh⁴ Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia 'fhad a chumas tu ar n-anama an amharus? ma's tu Criosd, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h-oibre a ta mi deanamh an ainm m' Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha'n 'eil sibhse a' creidsinn; oir cha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-sa ag éisdeachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheir mi a' bheatha mhaireannach dhoibh; agus cha sgriosar⁵ iad am feasd, ni mò a spionas neach air bith as mo làimh iad.

29 M' Athair a thug dhomh-sa iad, is mo e na na h-uile; agus cha'n urrainn neach air bith an spionadh á làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a ris chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran do oibribh maithe o m' Athair; cia do na h-oibribh sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maithe cha 'n 'eil sinn ga d'

¹ toigh.

² mhi-chéill.

³ feill an ath-madhachaidh.

⁴ àileir.

⁵ chaillear.

chlachadh ; ach air son toibheim, agus air son, air bhi dhuitse a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhiot féin.

34 Fhregair Iosa iad, Nach 'eil e sgrìobhta ann bhur lagh-sa, Thubhairt mi, Is dée sibh ?

35 Ma thubhairt e dée riu-san, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an sgrìobtuir a bhriseadh¹ ;

36 An abair sibh ris-san, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt toibheim ; air son gu'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé ;

37 Mur dean mi oibre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ged nach creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu'm bi fios agaibh, agus gu'n creid sibh gu bheil an t-Athair annam-sa, agus mise ann-san.

39 Uime sin dh'iarr iad a rìs a ghlacadh : ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e rìs do'n taobh thall do Iordan, do'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh ; agus rinn e còmhuidh an sin.

41 Agus thàinig mòran d'a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha d' rinn Eoin aon mhìorbhuil : ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

CAIB. XI.

¹ Thog Criosd suas Lasarus an déigh dha bhi ceithir làithean san uaigh.
45 Chreid mòran do na h-Iudhaich.
47 Chum na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle an aghaidh Chrìosd.

A NIS bha duine àraidh gu tinn, d'am b'ainm Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire sin a dh'ung an Tighearn le oladh luachmhoir, agus a thiormaich a chosan le a folt, aig an robh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sin chuir a pheathraiche fios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Thighearn, feuch, tha'n ti a's ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa so, thubhairt e, Cha'n 'eil an tinneas so chum bàis, ach a chum glòire Dhé, chum gu'm bi Mac Dhé, air a ghlòrachadh d'a thaobh.

5 A nis b'ionmhuinn le Iosa Marta, agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e gu'n robh esan tinn, dh'fhan e fathast dà là anns an ionad an robh e.

7 'Na dhéigh sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Rachamaid a rìs do Iudea.

8 Thubhairt a dheisciobuil ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr na h-Iudhaich do chlachadh ; agus am bheil thu dol a ris an sin ?

9 Fhregair Iosa, Nach 'eil dà uair dheug san là ? Ma dh'ìmicheas duine anns an là, cha tuislich e, oir tha e faicinn soluis an t-saoghail so :

10 Ach ma dh'ìmicheas duine anns an oidhche, tuislichidh e, do bhrìgh nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so labhair e : agus 'na dhéigh sin thubhairt e riu, Tha ar caraid Lasarus 'na chodal : ach a ta mise a' dol chum gu'n dùisg mi as a chodal e.

12 An sin thubhairt a dheisciobuil, A Thighearn ma tha e 'na chodal, bithidh e slàn.

13 Gidheadh labhair Iosa m'â bhàs: ach shaoil iadsan gu'n do labhair e mu thimchioll fois codail.

14 An sin thubhairt Iosa riu gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:

15 Agus a ta mi subhach air bhur sonsa nach robh mi an sin, chum gu'n creid sibh; ach rachamaid d'a ionnsuidh.

16 An sin thubhairt Tomas, ris an abrar Didimus, r'a chodheisciobluibh, Rachamaid-ne mar an ceudna, chum gu'm faigh sinn bàs maille ris.

17 An sin an uair a thàinig Iosa, fhuair se e an déigh dha bhì cheana ceithir làithean san uagh.

18 (A nis bha Betani fagus do Ierusalem, mu thimchioll cùig stàide deug uath.)

19 Agus thàinig mòran do na h-Iudhaich chum Mharta agus Mhuire, gu comh-fhurtachd a thoirt doibh a thaobh am bràthar.

20 An sin an uair a chuala Marta gu'n robh Iosa a' teachd, chaidh i 'na chòdhail: ach shuidh Muire san tigh.

21 An sin thubhairt Marta ri Iosa, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

22 Ach a ta fhios agam a nis féin, ge b'e air bith nithe a dh'iarras tu air Dia, gu'n toir Dia dhuit iad.

23 Thubhairt Iosa rithe, Fìridh do bhràthair a rìs.

24 Thubhairt Marta ris,

Tha fhios agam gu n éirich e a rìs san aiseirigh air an là dheireannach.

25 Thubhairt Iosa rithe, Is mise an aiseirigh, agus a' bheatha: an ti a chreideas annam-sa, ged gheibheadh e bàs, bithidh e beò;

26 Agus ge b'e neach a ta beò, agus a' creidsinn annam-sa, cha'n fhaigh e bàs am feasd. Am bheil thu creidsinn so?

27 Thubhairt i ris, Tha, a Thighearn: tha mi creidsinn gur tusa Crìosd, Mac Dhé, a bha gu teachd chum an t-saoghail.

28 Agus air dhi na nithe so ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm i a piuthar Muire an uaignidheas¹, ag ràdh, Thàinig am Maighstir, agus tha e ga d'ghairm.

29 'Nuair a chual ise sin, dh'éirich i gu grad, agus thàinig i d'a ionnsuidh.

30 A nis cha robh Iosa fathast air teachd do'n bhaile, ach bha e anns an àit an do choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a bha maille rithe san tigh, agus a' toirt comhfhurtachd dhi, 'nuair a chunnaic iad Muire gu'n d'éirich i gu grad, agus gu'n deachaidh i mach, lean iad i, ag ràdh, Tha i dot chum na h-uaigne, a choinneadh an sin.

32 An sin an uair a thàinig Muire do'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a

chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinne osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fo àmhghar¹.

34 Agus thubhairt e, C'ait an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhaich se e!

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fa'near nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa, ag osnaich a rìs ann féin, chum na h-uaighe. Agus b' uaimh² i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh là³.

40 Thubhairt Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach (o'n àit anns an robh an duine marbh air a chur.) Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit, gu'n d'éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu ag éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi e air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh mu m' thimchioll,

chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasarus, thig a mach.

44 Agus thàinig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhan ceangailte leis an eudach-mhairbh: agus bha 'aghaidh ceangailte mu'n cuairt le neapaicin. Thubhairt Iosa riu, Fuasglaidh e, agus leigibh leis imeachd.

45 An sin chréid mòran do na h-Iudhaich ann, a thàinig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid chum nam Phairiseach agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta an duine so deanamh mòrain mhiorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich⁴, agus sgriosaidh iad⁵ ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh *d' am b'ainm Caiaphas*, air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith.

50 Ni mò tha sibh a' toirt fa'near gur iomchuidh dhuinne gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

¹ *thrioblaid.* ² *chuas.*

³ *tha e ceithir làithean san uaigh.*

⁴ *Romanach.*

⁵ *dithichidh iad, bheir iad air falbh.*

51 Ach cha b'ann uaith féin a labhair e so: ach air dha bhi 'na árd-shagart air a' bhliadhna sin, rinn e fáidheadaireachd gu'm faigheadh Iosa bás air son a' chinnich sin;

52 Agus cha'n ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu'n cruinnicheadh e an ceann a chéile 'nan aon clann Dhé a bha air an sgapadh.

53 Uime sin o'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an aobhar sin, cha d'imich Iosa ni's mò gu follaiseach¹ am measg nan Iudhach; ach chaidh e as a sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile ris an abrar Ephraim, agus an sin ghabh e còmhnuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Ierusalem roimh an chàisg, chum iad féin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'nan seasamh san teampull, Cìod bhur barail-sa? an e nach tig e chum na féille?

57 A nis bha araon na h-árd-shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bith c'àit an robh e, gu'n innseadh se e, chum gu'n glacadh iad e.

CAIB. XII.

¹ Ghabh Iosa leith-sgeul Mhuire air son gu'n d'ung i a chosan. ⁹ Thàinig an sluagh 'nam buidh-

nibh a dh'fhàicinn Lasarus. 10 Ghabh na h-árd-shagairt comhairle chum Lasarus a mharbhadh. 12 Mharcaich Crìosd gu Ierusalem.

AN sin thàinig Iosa, se làithean roimh an chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suipeir dha an sin; agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon diubh-san a shuidh air bord maille ris.

3 An sin ghabh Muire pund do oladh spicnaird ro luachmhoir, agus dh'ung i cosan Iosa, agus thiormaich i a chosan le a folt: agus lionadh an tigh le fàile² chùbhraidh na h-oladh.

4 An sin thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, mac Shimoin, a bha gu esan a bhrath,

5 C'ar son nach do reiceadh an oladh so air son tri cheud peghinn, agus nach d'thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a chionn gu'n robh suim aige do na bochdaibh; ach a chionn gu'm bu ghaduiche e, agus gu'n robh an sporan aige, agus gu'n do ghiùlain e na nithe a chuir-eadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair là m' adhlaic ghléidh i so.

8 Oir tha na bochdan a ghnàth agaibh maille ribh, ach cha'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhaich gu'n robh e an sin: agus thàinig iad, cha'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faic-

eadh iad mar an ceudna Lasarus, a thog esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh ;

11 Do bhrìgh air a shon-san gu'n d'imich mòran do na h-Iudhaich, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là maireach, air cluinntinn do mhòr-shluagh a thàinig chum na féille¹, gu'n robh Iosa a' teachd gu Ierusalem,

13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosanna, beannaichte gu robh Rìgh Israeil a tha teachd ann an ainm an Tighearn !

14 Agus air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air ; a réir mar a ta e sgrìobhta,

15 Na biodh eagal ort, a nighean Shìoin : feuch, a ta do Rìgh a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Cha do thug a dheisciobuil na nithe so air tùs : ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so sgrìobhta uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluagh a bha maille ris fianuis, gu'n do ghairm e Lasarus as an uaigh, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna, choinnich an sluagh e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn e am mìorbhuil so.

19 Thubhairt na Phairisich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a'

buadhachadh bheag sam bith? feuch, tha'n saoghal air dol 'na dheigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh a dheanamh aig an fhéill :

21 Air an aobhar sin thàinig iadsan gu Philip, a bha o Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr iad air, ag ràdh, A Thighearn, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thàinig Philip agus dh'innis e do Aindreas ; agus a ris dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thàinig an uair, chum gu'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh an gràinne cruithneachd a thuiteas anns an talamb bàs, fanaidh e 'na aonar : ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaith.

25 Esan a ghràdhaicheas 'anam, caillidh se e ; agus esan a dh'fhuathaicheas 'anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha maireannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomhsa, leanadh e mi ; agus ge b'e àit am bi mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna : ma ni neach seirbhis dhomhsa bheir m' Athair urram² dha.

27 A nis tha m'anam fo àmhghar³ ; agus ciod a their mi ? Athair, saor mi o'n uair so : ach is ann air a shon so a thàinig mi chum na h-uaire so.

28 Athair, glòraich t'ainm. An sin thàinig guth o nèamh,

¹ féilde.² onoir.³ bhualtras, thrioblaid.

ag ràdh, Ghlòraich mi àraon e, agus glòraichidh mi ris e.

29 Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala so, Gu'n robh tairneanach ann : thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo shon-sa thainig an guth so, ach air bhur son-sa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann : a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a m'ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Criosd gu siorruidh : agus cionnus a ta thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas ? cò e Mac an duine so ?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha'n solus maille ribh : gluaisibh am feadh 's a ta solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh : oir an ti a ta ag imeachd san dorchadas, cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol.

36 Am feadh as a ta'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nur cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh e, agus dh'fholaich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlon so do mhìorbhuilibh 'nan làthair, cha do chreid iad ann :

38 Chum gu'm biodh briathran an fhàidh Esaias air an

coimhionadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne¹? agus cò dha dh'fhoillsicheadh gairdean an Tighearna ?

39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu'n dubhairt Esaias a ris,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu'n slàn-uichinn iad.

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaibh féin ann : ach air son nam Phairiseach cha d'aidich iad e, air eagal gu'n cuirte mach as an t-sionagog iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An ti a ta creidsinn annam-sa, cha'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an ti a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m'fhaicinn-sa, tha e faicinn an ti a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a'm' sholus chum an t-saoghail, chum ge b'e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathran-sa, agus nach creid e, cha'n 'eil mise 'ga dhìteadh : oir cha d'thàinig mi a dhìteadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An ti a tha cur cùil

¹ iomradh-ne.

rium-sa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhrainn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'àithne-san: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

1 *Nìgh Criosd cosan nan deisciobul; 13 dh'earail e orra bhì iriosal agus seirceil; 18 dh'innis e roimh-laimh, agus dh'fhoillsich e do Eoin le comhara, gu'm b'e Iudas a bhrathadh e.*

A NIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fios a bhì aige gu'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air dha a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis¹, (air do'n diabhul a nis a chur an cridhe ludais Iscarioit, *mhic Shimon*, esan a bhrath,)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d'thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thàinig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e dol;

4 Dh'éirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn², agus ghlac e làmh-an-

art, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thàin e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa ag ionnlad mo chosan-sa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so ta mi deanamh cha'n aithne dhuitse a nis; ach bithidh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nìgh thu mo chosan-sa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nìgh mi thu, cha'n 'eil cuid agad maille rium.

9 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, cha'n iad mo chosan a mhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.

10 Thubhairt Iosa ris, An ti a ta air ionnlad, cha 'n 'eil feum aige ach a chosan ionnlad, ach tha e gu h-ìomlan glan: agus a ta sibhse glan, ach cha'n 'eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrathadh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n 'eil sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan ionnlad, agus 'fhalluinn a ghabhail *d'a ionnsuidh*, shuidh e a ris, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maigk stir, agus Tighearn dhiom-sa agus tha sibh ag ràdh g maith; oir is mi sin.

¹ an uair a bha iad r'an suipeir.

² endach-uachdair.

14 Uime sin ma dh'ionnlaid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosansa, is còir dhuibh-sa mar an ceudna cosan a chéile ionnlaid.

15 Oir thug mi eisempleir dhuibh, chum mar a rinn mise dhuibh, gu'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Cha mhò an t-òglach na 'mhaighstir, agus cha mhò an teachdair na an ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so, is beannaichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha'n 'eil mi labhairt oirbh uile: is aithne dhomh cò a thagh mi: ach is éigin an sgrìobtuir a choimhlionadh, An ti a ta 'g itheadh arain maille rium, thog e a shàil a'm' aghaidh.

19 A nis a ta mi ag ràdh so ribh mun tig e gu crìch, chum, 'nuair a tharlas e, gu'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, an ti a ghabhas ri neach sam bith a chuireas mise uam, gabhaidh e rium-sa; agus an ti a ghabhas rium-sa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh, bha e fo thrioblaid 'na spiorad, agus rinn e fianuis, agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon agaibh mise.

22 An sin dh'amhairc na deisciobuil air a chéile, fo amharus co uime a labhair e.

23 A nis bha aon d'a dheisciobluibh, 'na luidhe an uchd¹

Iosa, neach a b'ionmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon Peadar airsan, gu'm feòraicheadh e co uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri uchd Iosa, thubhairt e ris, A Thighearn cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e an tì sin e, d'an toir mise an greim, an déigh dhomh a thumadh. Agus an uair a thum e an greim, thug se e do Iudas Iscariot, *mac Shimoin*.

27 Agus an sin an déigh a' ghreama, chaidh Satan a steach ann-san. An sin thubhairt Iosa ris, An ni a ta thu a' deanamh, dean gu grad e.

28 A nis cha do thuig aon diubh-san a bha 'nan suidhe air a' bhord c'ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid diubh, do bhrìgh gu'n robh an sporan aig Iudas, gu'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich *na nithe* a ta dh'uireasbhuidh oirnn chum na féille; no gu'n tugadh e ni-éigin do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball; agus bha'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma tha Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chlann bheag, fathast ùine bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus

¹ ag aomadh ri uchd.

mar a thubhairt mi ris na h-Iuchaich, Do'n àit an teid mise, cha 'n 'eil e 'n comas duibhse teachd; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis

34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu'n gràdhaich sibh a chéile; mar a ghràdhaich mise sibhse, gu'n gràdhaich sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na huile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-sa, ma bhios gràdh agaibh féin d'a chéile.

36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, c'àit a théid thu? Fhreagair Iosa e, Do'n àit an téid mi, cha'n urrainn thusa nis mo leantuinn; gidheadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c'ar son nach urrainn mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sìos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coileach, gus an àich-eadh thu mi tri uairean.

CAIB. XIV.

1 Thug Crìosd comhshurtachd d'a dheisciobluibh le dòchas shlaith-eanais: 6 dh'innis e gur e féin an t-slighe, an fhìrinn, agus a' bheatha, agus gur aon e féin agus an t-Athair: 13 thug e fios doibh gu'm bì an urnuighean 'na ainm san éifeachdach.

NA biodh bhur cridhe fo thrioblaid¹: tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna².

2 Ann an tigh m' Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh:

mur biodh e mar sin, dh'inn-sinn-sa dhuibh. Tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi ris, agus gabhaidh mi sibh a m' ionnsuidh féin; chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'àit am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 Thubhairt Tomas ris, A Thighearn, cha'n 'eil fhios againn c'àit am bheil thu dol; agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhi againn?

6 Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha: cha tig aon neach chum an Athar ach tromham-sa.

7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m' Athair mar an ceudna: agus á so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.

8 Thubhairt Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoir leinn e.

9 Thubhairt Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuit fathast mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair: agus cionnus a ta thu ag ràdh, Foillsich an t-Athair dhuinn?

10 Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt: ach an t-Athair, a ta gabhail còmhnuidh annam-sa, tha esan a' deanamh nan oibre.

¹ bhuaireas.

² creidibh ann

an Dia, agus creidibh annam-sa.

11 Creidibh mise gu *bheil* mi anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa; no, creidibh mi air son nan oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a chreideas annam-sa, na h-oibre a ta mise a' deanamh, ni esan mar an ceudna; agus ni e *oibre* a's mò na iad so, do bhrìgh gu bheil mise dol chum m' Athar.

13 Agus ge b'e ni a dh'iarras sibh a'm' ainm-sa, ni mise sin: chum gu'm bi an t-Athair air a ghlòrachadh anns a' Mhac.

14 Ma dh'iarras sibh ni air bith a'm' ainm-sa, ni mise e.

15 Ma's toigh leibh mise, coimhidibh m' àitheantan:

16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurtair¹ eile, chum gu fan e maille ribh gu bràth;

17 Spiorad na fìrinn; neach nach urrainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhaicinn, agus nach aithne dha e: ach is aithne dhuibhse e, oir tha e fantuinn maille ribh, agus bithidh e annaibh.

18 Cha'n fhàg mi sibh 'nur dìlleachdain; thig mi do 'ur n-ionnsuidh.

19 Tamull beag fathast, agus cha'n fhaic an saoghal mi tuilleadh, ach chi sibhse mi: do bhrìgh gu bheil mise beò, bithidh sibhse beò mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh fios agaibh gu *bheil* mise ann am Athair, agus sibhse annam-sa, agus mise annaibh-sa.

21 An ti aig am bheil m'

àitheanta-sa, agus a ta gan coimhead, is esan aig am bheil gràdh dhomh-sa: agus an ti aig am bheil gràdh dhomh-sa, gràdhaichear le m' Athair e, agus gràdhaichidh mise e, agus foillsichidh mi mi féin da.

22 Thubhairt Iudas (cha'n e Iscariot,) ris, A Thighearn, c'ar son a dh'fhoillsicheas tu thu féin dhuinne, agus nach *dean thu sin* do'n t-saoghal?

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Ma ghràdhaicheas neach mise, coimhididh e m' fhocal: agus gràdhaichidh m' Athair esan, agus thig sinn d'a ionnsuidh, agus ni sinn còmhnuidh maille ris.

24 An ti nach gradhaich mise, cha choimhid e mo bhriathra: agus am focal a ta sibh a' cluinntinn, cha leam-sa e, ach leis an Athair a chuir uaith mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, air domh bhi m' chòmhnuidh maille ribh:

26 Ach an Comhfhurtair, an Spiorad naomh, a chuireas an t-Athair uaith a'm' ainm-sa, teagaisgidh esan dhuibh na h-uile nithe, agus cuiridh e'n cuimhne duibh na h-uile nithe a labhair mise ribh.

27 Tha mi fàgail sìthe agaibh, mo shìth-sa a ta mi toirt duibh: cha'n ann mar a bheir an saoghal, a tha mise toirt duibh. Na biodh bhur cridhe fo thrioblaid, agus na biodh eagal air.

28 Chuala sibh mar thubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi ris do 'ur n-ionnsuidh. Nam biodh gràdh

¹ *Fear-comh-shurtachd,*
204

Fear-comhairle, Fear-iùil,

agaibh dhomh-sa, bhiodh aoibhneas oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi, Tha mi dol¹ chum an Athar: oir is mò m' Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh so roimh dha teachd gu crìch, chum, 'nuair a thig e gu crìch, gu creideadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran ribh: oir a ta uachdaran an t-saoghail so a' teachd, agus cha'n 'eil ni air bith aige annam-sa.

31 Ach a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gur ionmhuinn leam an t-Athair; agus mar a thug an t-Athair àithne dhomh, mar sin a ta mi a' deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

1 An sòlas a ta aig deisciobluibh Chrìosd; 9 an gaol agus an coimhcheangal a ta eadar iad agus esan. 13 Comhshurtachd frìdh fhuath agus gheur-leanmhuinn an t-saoghail so. 26 Dreuchd an Spioraid naomh, agus nan abstol.

IS mise an fhìonain fhìor, agus is e m' Athair an treabhaiche².

2 Gach uile gheug annam-sa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh; agus gach uile gheug a ta tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum gu'n giùlan i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annam-sa, agus mise annaibh-sa. Mar nach urrainn a' gheug toradh a thoirt uaipe³ féin, mur fan i san fhìonain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annam-sa.

5 Is mise an fhìonain, sibhse na geuga: an ti a dh' fhanas annam-sa, agus mise annsan, bheir esan mòr-thoradh uaith; oir as m' eugmhais-sa cha'n urrainn sibh aon ni a dheanamh.

6 Mur fan neach annam-sa, tha e air a thilgeadh a mach mar ghéig, agus air crìonadh⁴; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh' fhanas sibh annam-sa, agus ma dh' fhanas m' fhocail-sa annaibh-se, iarraidh sibh gach ni a's àill leibh, agus nithear dhuibh e.

8 An so tha m' Athair-sa air a ghlòrachadh, gu'n toir sibhse mòr-thoradh uaibh; agus bithidh sibh 'nur deisciobuil dhomh-sa.

9 Mar a ghràdhaich an t-Athair mise, mar sin ghràdhaich mise sibhse: fanaibh ann am ghràdh-sa.

10 Ma choimhideas sibh m' àitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh; mar a choimhid mise àitheanta m' Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm biodh bhurgairdeachas sa làn.

12 Is i so m' àithne-sa, gu'n gràdhaich sibhse a chèile, mar a ghràdhaich mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na so cha'n 'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine 'anam sìos air son a chairdean.

14 Is sibhse mo chairdean-sa, ma ni sibh gach ni a

¹ a chionn gu bheil mi dol.

² tuathanach.

³ uaihe.

⁴ mar ghéig a ta e air crìonadh.

ta mi ag àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghairm mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhis-each ciod a ta a Thighearn a' deanamh. ach ghairm mi càirde dhibh; oir na h-uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich¹ mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh: chum ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum gu'n gràdhaich sibh a chéile.

18 Ma tha an saoghal 'gur fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d' fhuathaich e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha'n 'eil an seirbhiseach ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhe-se mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur focal-sa mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainme-sa, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.

22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha'n 'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m' Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad iad, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m' Athair.

25 Ach rinneadh so chum gu'n coimhliontadh am focal a ta sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

1 *Thug Criosd comhfhurtachd d'a dheisciobluibh an aghaidh trioblaid le gealladh an Spioraid naoimh, agus 'aiseirigh agus a dhol suas air nèamh; 23 thug e cinnte dhoibh gu'n bi na h-urnuighean a nithear 'na ainm-san taitneach d'a Athair.*

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh² sibh oilbheum.

2 Cuiridh iad as an t-sion-agog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so³, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

¹ shuidhich, shonraich.

² gabhadh. ³ na nithe so [dhuibh.]

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi; agus cha 'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòraich dhìom, C'ait tha thu dol?

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lìon do-bhròn bhur cridhe.

7 Gidheadh a ta mi ag innseadh dhuibh na fìrinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur fàlbh mi, cha tig an Comhfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni's mò mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìtheadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na fìrinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e uaith féin: ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas e: agus foillsichidh e dhuibh-se nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomh-sa: oir gheibh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibh-se e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leam-sa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibh-se e.

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi; agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar.

17 An sin thubhairt cuid d'a dheiscioblubh eatorra féin, Ciod e so a ta e ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi: agus, Do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciod e so a ta e ag ràdh, Tamull beag? Cha'n 'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta e ag ràdh.

19 A nis dh' aithnich Iosa gu'n robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich 'nur measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni an saoghal gairdeachas: agus bithidh sibhse do-bhrònach, ach pillear bhur bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fo dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd: ach an uair a bheireas i an leanabh, cha chuimhnich i a h-àmh-

ghar ni's mò, tre aoibhneas gu'n d'rugadh duine chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin doilgheas oirb-sa: ach chi mise a ris sibh, agus ni bhur cridhe gairdeachas, agus bhur gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n fheòraich sibh ni air bith dhìom-sa¹: Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe dh'iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh ni air bith ann am ainm-sa: iarraibh, agus gheibh sibh, chum gu'm bi bhur n-aoibhneas làn².

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorcha³: ach thig an uair anns nach labhair mi ni's mò ribh am briathraibh dorcha, ach inn-sidh mi gu soilleir mu'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a'm' ainm-sa: agus cha 'n 'eil mi ag ràdh ribh, gu'n guidh mi an t-Athair air bhur son:

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'thug sibh gràdh dhomh-sa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thàinig mi.

28 Thàinig mi mach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail: a ris, tha mi fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 Thubhairt a dheisciobuil ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus cha 'n 'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhìot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thàinig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àm⁴, seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgapar o chéile sibh, gach aon g'a ionad féin, agus am fàg sibh mise a'm' aonar: gidheadh cha 'n 'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sith agaibh annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

1 *Tha Crìosd a' deanamh urnuigh r'a Athair gu'n glòraicheadh se e, 6 gu'n coimhèidheadh e 'abstoil, 11 ann an aonachd, 17 agus anns an fhèrrinn; 20 gu'n glòraicheadh e iad, agus na h-uile chreidich maille ris féin air nèamh.*

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thàinig an uair; glòraich do mhac, chum gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna:

2 Chum, mar a thug thu cumhachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha, gu'n tugadh esan dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bhi aca ortsa an t-aon Dia fìor,

¹ cha'n iarr sibh ni air bith ormsa.

² coimhlionta.

³ an comhadaibh.

⁴ an uair.

agus air Iosa Criosd a chuir thu uait.

4 Ghlòraich mise thusa air thalamh: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhomh r'a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maille riut féin¹, leis a' ghlòir a bha agam maille riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t'ainm do na daoinibh a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug thu dhomh-sa iad; agus choimhid iad t'fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomh-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uait-sa thàinig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Air an son-san tha mi guidhe: cha'n 'eil mi guidhe air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a's leamsa, agus is leamsa na nithe a's leatsa; agus a ta mi air mo ghlòrachadh anna.

11 Agus a nis cha'n 'eil mise ni's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san t-saoghal, agus a ta mise a' teachd a d' ionnsuidh-sa. Athair naoimh, coimhid iadsan tre t'ainm², a thug thu dhomh-sa, chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne.

12 Am feadh a's bha mise maille riu anns an t-saoghal,

choimhid mi iad tre t'ainm-sa: ghléidh mi a' mhuinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon diubh, ach mac an sgrios: chum gu biodh an sgrìobtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a d'ionnsuidh-sa; agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu'm biodh mo ghairdeachas aca air a choimhlionadh anna.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

15 Cha'n 'eil mi guidhe gu'n tugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimh-ideadh tu o'n olc iad.

16 Cha'n 'eil iadsan do'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh an fhèrinn³: is e t'fhocal-sa an fhèrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise ga m' naomhachadh féin, chum gu'm bi iadsan mar an ceudna air an naomhachadh troimh an fhèrinn.

20 Agus cha'n 'eil mi guidhe air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annam-sa troimh am focal-san:

21 Chum gu'm bi iad uile 'nan aon; chum mar a ta thusa, Athair, annam-sa, agus mise annad-sa, gu'm bi iadsan mar an ceudna 'nan

¹ a'd' fhiannis. ² ann ad ainm.

³ tre t'fhèrinn.

aon annain-ne; chum gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsan a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar n-aon;

23 Misé annta-san, agus thusa annam-sa, chum gu'n deanar coimhionta iad ann an aon; agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdhaich thu iad-san, mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomh-sa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mi e, chum gu'm bi an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, annta-san, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

- 1 *Bhràth Iudas Iosa.* 6 *Thuit na maòir air an talamh.* 10 *Ghearr Peadar chuais Mhalchuis dheth.* 12 *Ghlac na maòir Iosa, agus thug iad gu Annas agus Caiaphas e.* 15 *Aicheadh Pheadair.*

NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh fios, anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin, air do Iudas buidheann agus maòir fhaotainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thàinig e do'n àit sin le leusaibh, agus lòchran-aibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasaret, Thubhairt Iosa riu, Is mise e. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riu, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheòraich e dliubh a rìs, Cò tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu'n coimhiontadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon diubh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh a bhi aige, tharruing se e, agus bhual e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b'e ainm an òglaich Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar, Cuir do chlaidheamh san truail: an cupan a thug m' Athair dhomh-sa, nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidh-eann, agus an ceannard, agus maoir nan Iudhach air Iosa, agus cheangail iad e,

13 Agus thug iad leo e air tùs gu Annas; (oir b'esan athair-céile Chaiaphais, a bha 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin.)

14 A nis b'e Caiaphas a thug comhairle do na h-Iudhaich, gu'm b'iomchuidh gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh.

15 Agus lean Simon Peadar agus deisciobul eile Iosa. B'aithne do'n àrd-shagart an deisciobul sin, agus chaidh e steach maille ri Iosa do chùirt an àrd-shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an doras an leth muigh. Uime sin, chaidh an deisciobul sin eile a b'aithne do'n àrd-shagart a mach, agus labhair e ris a' bhan-dorsair, agus thug e Peadar a steach.

17 An sin thubhairt a' bhanoglach a bha gleidheadh an doruis ri Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa mar an ceudna? thubhairt esan, Cha'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na maoir 'nan seasamh, air dhoibh teine guail a chur suas, oir bha'm fuachd ann, agus bha iad 'gan garadh féin: agus bha Peadar 'na sheasamh maille riu, agus 'ga gharadh féin.

19 An sin dh'fhiosraich an t-àrd-shagart do Iosa mu thimchioll a dheisciobul, agus mu thimchioll a theagaisg.

20 Fhregair Iosa e, Labhair mise gu follaiseach¹ ris an

t-saoghal; theagaisg mi a ghnàth anns an t-sionagog, agus anns an teampull, far am bheil na h-Iudhaich a' cruinneachadh as gach àit; agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C'ar son a ta thu fiosrachadh dhiom-sa? Fiosraich dhiubh-san a chuala, ciod a thubhairt mi riu: feuch, a ta fhios aca-san ciod a thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, bhuaile aon do na maoraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fhreagras tu an t-àrd-shagart?

23 Fhregair Iosa e, Ma labhair mi gu h-olc, dean fianuis air an olc: ach ma's ann gu maith, c'ar son a ta thu ga m' bhualadh?

24 (A nis chuir Annas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd-shagart.)

25 Agus bha Simon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa mar an ceudna? Dh'àicheadh esan, agus thubhairt e, cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbhisich an àrd-shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lios maille ris?

27 An sin dh'àicheadh Peadar a ris, agus air ball ghoir an coileach.

28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais: agus b'i mhaduinn a bh'ann, agus cha deachaidh iad féin do àit a' bhreitheanais, chum nach biodh iad air

¹ os àird.

an salachadh; ach gu'n ith-eadh iad a' chàisg.

29 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionnsuidh-san, agus thubhairt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?

30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear droch-bheirt e, cha tugamaid thairis dhuitse e.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus thugaibh breth air a réir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil e ceaduichte dhuinne neach air bith a chur gu bàs:

32 Chum gu'm biodh focal Iosa air a choimhionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a ghnè bàis a bha e gu fhaotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a rìs do àit a' bhreith-eanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Rìgh nan Iudhach?

34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu ag ràdh so uait féin, no an d'innis daoine eile dhuit e mu m' thimchioll-sa?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd-shagairt thairis dhomh-sa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhreagair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghal so tha mo rìoghachd-sa: nam b'ann do'n t-saoghal so bhiodh mo rìoghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach tugtadh thairis do na h-Iudhaich mi: ach a nis cha'n ann o so a ta mo rìoghachd.

37 Air an aobhar sin thubh-

airt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh? Fhreagair Iosa, Thubhairt thusa gur rìgh mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thàinig mi do'n t-saoghal, chum gu'n deanainn fianuis do'n fhìrinn. Gach neach a ta air taobh na fìrinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhìrinn? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a rìs chum nan Iudhach, agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibhsa, gu'n leiginn as duine dhuibh air a' chàisg: uime sin an àill leibh mi a leigeadh rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

40 An sin ghlaodh iadsan uile¹, ag ràdh, Cha'n e an duine so, ach Barabas. A nis b'fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

¹ Chaidh Criosd a sgiùrsadh, a chrùnadh le droighinn, agus a bhualadh.

⁴ Bha Pilat togarrach a leigeadh fa sgaoil, ach air dha bhì air aomadh le gàraich nan Iudhach, thug e thairis e gu bhì air a cheusadh.

²³ Thilg iad croinn air 'eudach.

AN sin air an aobhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgiùrs se e.

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluinn phurpuir uime,

3 Agus thubhairt iad Fàilte ort, a rìgh nan Iudhach! agus bhuaill iad le'n basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a rìs, agus thubhairt e

riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thàinig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluinn phurpuir uime. Agus thubhairt *Pilat* riu, Feuch an duine!

6 Uime sin, an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e. Thubhairt *Pilat* riu, Gabhaibh-sa e, agus ceusaibh e: oir cha'n 'eil mise a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar lagha-ne is còir a chur gu bàs, air son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala *Pilat* a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh'eagal air;

9 Agus chaidh e steach a rìs do ait a' bhreitheanais, agus thubhairt e ri Iosa, Cia as duit? ach cha d'thug Iosa freagradh air.

10 An sin thubhairt *Pilat* ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agam-sa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a'm' aghaidh-sa, mur ugtadh dhuit o'n àird e; air an aobhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, tha aige-an am peacadh a's mò.

12 Agus o sin suas dh'iarr *Pilat* a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas tu am fear seo fa sgaoil, cha charaid do

Cheasar thu: ge b'e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na rìgh, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin, an uair a chuala *Pilat* a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, anns an ionad ris an abrar an Leac-ùrlar, ach anns an Eabhra¹, Gabata.

14 Agus b'e là ulluchaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathadh uaire: agus thubhairt e ris na h-Iudhaich, Feuch bhur rìgh!

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. Thubhairt *Pilat* riu, An ceus mi bhur rìgh-sa? Fhreagair na h-àrd-shagairt, Cha'n 'eil rìgh againne ach Ceasar.

16 An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e, gu bhì air a cheusadh. Agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a' giùlan a chrann-ceusaidh, do'n ionad d'an goirear àit a' chloiginn, d'an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus sgrìobh *Pilat* mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chrann-cheusaidh e. Agus b'e an sgrìobhadh, **IOSA O NASARET RIGH NAN IUDHACH.**

20 Uime sin, leugh mòran do na h-Iudhaich an tiodal so: oir bha'n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do'n bhaile: agus bha an sgrìobh-

¹ Eabhrais.

adh an Eabhra, an Greugais, agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd-shagairt nan Iudhach ri Pilat, Na sgrìobh, Rìgh nan Iudhach; ach gu'n dubhairt e féin, Is mi rìgh nan Iudhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni a sgrìobh mi, sgrìobh mi e.

23 An sin an uair a cheus na saighdearan Iosa, ghlac iad a thrusgan, (agus rinn iad ceithir earrannan, earrann do gach saighdear,) agus a chòta mar an ceudna: agus bha'n còta gun fhuaigheal, air fhigheadh o bhràigh sìos gu h-iomlan.

24 Thubhairt iad uime sin eatorra fein, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhitheas e: chum gu'n coimhliontadh an sgrìobtuir, a ta 'g ràdh, Roinn iad mo thrusgan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an aobhar sin, rinn na saighdearan na nithe so.

25 A nis sheas làimh ri crann - ceusaidh Iosa, a mhàthair, agus piuthar a mhàthar, Muire *bean* Chleopais, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin, an uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b'ion-mhuinn leis 'na sheasamh a làthair, thubhairt e r'a mhàthair, A bhean, feuch do mhac!

27 An sin thubhairt e ris an deisciobul, Feuch do mhàthair! Agus o'n àm sin a mach thug an deisciobul *sin* leis i d'a thigh féin.

28 An déigh so, air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh na h-uile nithe a nis air an crìochnachadh, chum gu'n coimhliontadh an sgrìobtuir, thubhairt e, Tha tart orm.

29 A nis bha an sin soith-each làn do fhìon geur: agus air dhoibh-san spong a lionadh do'n fhìon gheur, agus a chur air hisop, shìn iad chum a bheoil e.

30 An sin an uair a ghabh Iosa am fhìon geur, thubhairt e, Tha e crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da, thug e suas a spiorad.

31 An sin chum nach fanadh na cuirp air a' chrann-cheusaidh air an t-sàbaid, a chionn gu'm b'e là an ull-chaidh a bha ann, (oir bu là mòr an là sàbaid sin,) dh'iarr na h-Iudhaich air Pilat gu'n rachadh an luirgne a bhriseadh, agus gu'n tug-tadh air falbh iad.

32 An sin thàinig na saighdearan, agus bhris iad luirgne a' cheud fhir, agus luirgne an fhir eile, cheusadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-san.

34 Ach lot fear do na saighdearaibh a thaobh le sleagh, agus air ball thàinig a mach fuil agus uisge.

35 Agus thug an ti a chunnaic *sin* fianuis, agus a ta 'fhianuis fìrinneach: agus a ta fhios aige gu bheil e labhairt na fìrinn, chum gu'n creideadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe so chum gu'n coimhliontadh an sgrìobtuir, Cha bhriseadh cnàimh dheth.

37 Agus a ris a ta sgrìobtuir eile ag ràdh, Amhaircidh iad airsan a lot iad¹.

¹ *shùth iad troimhe.*

38 'Na dhéigh so, dh'iarr Ioseph o Arimatea, (a bha 'na dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach,) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat sin leis. Thàinig e air an aobhar sin, agus thug e leis corp Iosa.

39 Thàinig mar an ceudna Nicodemus, (a thàinig air tùs gu Iosa san oidhche,) agus thug e leis mu thimchioll ceud pund do mhirr agus do aloes air am measgadh feadh a chéile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus cheangail¹ iad e ann an lion-eudaichibh, maille ris an spiosraidh², mar s gnàth leis na h-Iudhaich adhlac a dheanamh³.

41 A nis bha lios anns an àit an do cheusadh e; agus anns an lios uaigh nuadh, anns nach do chuireadh aon luine riamh.

42 Air an aobhar sin, air an ullchaidh càisge nan Iudhach, do bhrìgh gu'n robh an uaigh am fagus chuir iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

Thàinig Muire chum na h-uaighe; 3 agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios aca air aiseirigh Chrìosd. 14 Dh'fhoillsicheadh Chrìosd do Mhuire Magdalen, 19 agus d'a dheisciobluibh. 24 Mì-chreidimh agus aidmheil Thomais.

AIR a' cheud là do'n t-seachdain thàinig Muire Magdalen gu moch, agus an orchadas fathast ann, chum a h-uaighe, agus chunnaic a' chlach air a togail o'n aigh.

2 Ruith i an sin, agus

thàinig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuinn le Iosa, agus thubhairt i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha'n 'eil fhios againn c'ait an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thàinig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis cuideachd⁴: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thàinig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e'n lion-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thàinig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaidh e steach do'n uaigh⁵, agus chunnaic e'n lion-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe maille ris an lion-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thàinig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an sgrìobtuir, gu'm b'éigin gu'n éireadh esan a rìs o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a rìs chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul di chrom i sìos, ag amharc a steach do'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà

¹ phaisg.
maille ris na buibhìbh cùbhraidh.
215

³ spìosraidh chur air corp; embalm.
Sasg. ⁴ maraon. ⁵ àit-adhlacaidh.

aingeal ann an *culaidhibh* geala, 'nan suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig na cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe;

13 Agus thubhairt iadsan rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? Thubhairt i riu, Air son gu'n d'thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios agam c'ait an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d'aithnich i gu'm b'e Iosa bha ann.

15 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? cò tha thu 'g iarraidh? air saoil sinn d'ise gu'm b'e an garadair a bh'ann, thubhairt i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e, innis dhomhsa c'ait an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 Thubhairt Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh'ise, thubhairt i ris, Rabboni, 'se sin r'a ràdh, A Mhaighstir.

17 Thubhairt Iosa rithe, Na bean rium; oir cha deachaidh mi fathast suas chum m' Athar: ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m' Athar féin agus bhur n-Athar-sa, agus *chum* mo Dhé féin agus bhur Dé-sa.

18 Thàinig Muire Magdalen agus dh'innis i do na deiscioblubh, gu'm fac i an Tighearn, agus gu'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n fheasgar an là sin féin, air a' cheud là do'n t-seachdain, agus na dorsa dùinte far an robh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iudhach, thàinig

Iosa agus sheas e sa' mheadh-on, agus thubhairt e riu, Sìth dhuibh.

20 Agus air dha so a ràdh, nochd e dhoibh a làmhan agus a thaobh. An sin bha aoibhneas air na deiscioblubh an uair a chunnaic iad an Tighearn.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Sìth dhuibh: mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin a ta mise 'gur cur-sa uam.

22 Agus air dha so a ràdh, shéid e orra, agus thubhairt e riu, Gabhaibh-sa an Spiorad naomh.

23 Cò air bith iad d'am maith sibh am peacanna, tha iad maithte dhoibh; agus cò air bith iad d'an cum sibh am *peacanna gun am maitheadh*, tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas, aon do'n dà fhear dheug, d'an goirear Didimus, maille riu, 'nuair a thàinig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na dheisciobuil eile ris, Chunnaic sinne an Tighearn. Ach thubhairt esan riu, Mur faic mise aileadh¹ nan tairngean 'na làmhaibh, agus mur cuir mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'na thaobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann ochd làithean 'na dhéigh sin, bha a dheisciobuil a ris a stigh, agus Tomas maille riu: thàinig Iosa, agus na dorsa dùinte, agus sheas e sa' mheadh-on, agus thubhairt e, Sìth dhuibh.

27 'Na dhéigh sin thubhairt e ri Tomas, Cuir an so do mheur, agus feuch mo làmh-

¹ *lorg, àit.*

an; agus sin an so do làmh, agus cuir a'm' thaobh i: agus na bi mi-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus thubhairt e ris, Mo Thighearn agus mo Dhia.

29 Thubhairt Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a Thomais, chreid thu: is beannaichte iadsan nach faca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu fìr-inneach mòran do mhìorbh-uilibh eile am fianuis a dheisciobul, nach 'eil sgrìobhta san leabhar so.

31 Ach tha iad so sgrìobhta, chum gu'n creideadh sibh gur e Iosa an Criosd Mac Dhé, agus ag creidsinn duibh, gu'm biodh agaibh beatha roimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

Dh'fhoillsich Criosd e féin a ris d'a dheisciobluibh, agus dh'aith-nicheadh leo e leis an tarruing mhòr éisg: 12 Ghabh e a dhèineir maille riu: 15 thug e sparraich do Pheadar 'uain agus a chaoraich a bhìadhadh; 18 roimh-innis e a bhàs dha.

AN déigh nan nithe sin dh'fhoillsich Iosa e féin a ris 'a dheisciobluibh aig muir hiberiais; agus air an dòigh do nochd se e féin:

2 Bha maille r'a chéile Simon Peadar, agus Tomas an goirear Didimus, agus atanael o Chàna Ghalile, agus mic Shebede, agus dithis eile d'a dheisciobluibh.

3 Thubhairt Simon Peadar ri, Tha mi dol a dh'iasgach. Thubhairt iadsan ris, Tha mi a' dol maille riut. Dh'fhoillsich iad a mach, agus chaidh iad a steach do luing air ball;

agus cha do ghlac iad ni air bith an oidhche sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn a nis air teachd, sheas Iosa air an tràigh¹: gidheadh cha robh fhios aig na deisciobluibh gu'm b'e Iosa bha ann.

5 An sin thubhairt Iosa riu, A chlann, am bheil biadh air bith agaibh? Fhreagair iadsan e, Cha'n 'eil.

6 Agus thubhairt esan riu, Tilgibh an lion air an taobh deas do'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a nis cha b'urrainn iad a tharruing air son lionmhoir-eachd an éisg.

7 Uime sin thubhairt an deisciobul sin, a b'ionmhuinn le Iosa, ri Peadar, Is e'n Tighearn a ta ann. A nis an uair a chuala Simon Peadar gur e an Tighearn a bh'ann, cheangail e a chòt-uachd-air uime, (oir bha e lomnochd,) agus thilg se e féin sa' mhuir.

8 Thàinig na deisciobuil eile ann an luing bhig; (oir cha robh iad fada o thìr, ach mu thimchioll dà cheud làmh-choille²;) a' tarruing an lìn éisg.

9 Uime sin an uair a thàinig iad air tìr, chunnaic iad grìosach an sin, agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 Thubhairt Iosa riu, Thugaibh an so do'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Peadar suas, agus tharruing e an lìon gu tìr, làn do iasgaibh mòra, ceud agus leth-cheud agus tri: agus ged bha'n uiread sin ann, cha do bhriseadh an lìon.

12 Thubhairt Iosa riu, Thigibh, gabhaibh bhur dinn-eir. Agus cha robh a chridhe¹ aig a h-aon do na deisciobluibh fheòraich dheth, Cò thusa? oir dh'aithnich iad gur e an Tighearn a bha ann.

13 An sin thàinig Iosa, agus ghlac e aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 Is i so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d'a dheisciobluibh, an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dinn-eir a ghabhail, thubhairt Iosa ri Simon Peadar, A Shimoin *mhic* Ionais, am bheil barrachd gràidh agad dhomhsa orra sin? Thubhairt e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e ris, Beathaich m' uain.

16 Thubhairt e ris a rìs an dara uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Thubhairt e ris, Seadh, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e ris, Beathaich mo chaoraich².

17 Thubhairt e ris an treas uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich a chionn gu'n dubhairt e ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhuit na h-uile nithe: tha fhios agad gur toigh leam thu. Thubhairt Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, an uair a bha thu òg, chrioslaich thu thu féin, agus dh'imich thu an aobh bu mhiann leat: ach an

uair a bhios tu aosmhor, sìnidh tu mach do làmhan, agus crioslaichidh neach eile thu. agus bheir e *thu* an taobh nach àill leat.

19 So thubhairt e, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis leis an tugadh e glòir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, thubhairt e ris, Lean mise.

20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deisciobul a b'ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn; an ti mar an ceudna a luidh air uchd Iosa air a shuipeir, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, ciod a ni am fear so?

22 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leam-sa e dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e *sin* duitse? Lean thusa mise.

23 Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam bràithre, nach faigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma's i mo thoil-sa e dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e *sin* duitse?

24 Is e so an deisciobul a ta deanamh fianuis air na nithibh so, agus a sgrìobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil 'fhianuis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna mòran d'ò nithibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile sgrìobhta, is i mo bharrail nach cumadh an saoghal féin na rachadh a sgrìobhadh do leabhraichibh. Amen.

¹ *mhìsich.*

² *bi d'acdhair air mo chaoraich.*

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

1 *Dol suas Iosa gu nèamh.* 10 *An déigh a dhol suas thug dà aingeal rabhadh do na h-abstolaibh iad a dh'imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntinn air 'ath-theachd-san: 12 a réir sin phill iad, agus rinn iad urnuigh, agus thagh iad Matias 'na Abstol an aith Iudais.*

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thimchioll nan uile nithe a thòisich¹ Iosa air a dheanamh agus a theagasg.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, troimh an Spiorad Naomh, àitheant-an a thoirt do na h-abstolaibh a thagh e:

3 D'an d'rinn e mar an ceudna e féin a nochdadh beò an déigh 'fhulangais, le mòran do chomharaibh f'irinn-each, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rìoghachd Dhé:

4 Agus air dha bhi maille riu, dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le uisge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do làithibh an déigh so.

6 Uime sin an uair a chruinnich iad an ceann a chéile, dh'fheòraich iad deth,

ag ràdh, A Thighearn, an aisig thu san àm so an rìoghachd do Israel?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria, agus gu iomall na talmhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaicinn; agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an eudach geal,

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nur seasamh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Ierusalem, o'n t-sliabh ris an abrar *sliabh* nam crann-oladh, a tha'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid as.

13 Agus an uair a thàinig iad a stigh, chaidh iad suas do sheòmar uachdarach, far

¹ *thionnsgain.*

an robh a' fantuinn Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas, Philip, agus Tomas, Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon Selotes, agus Iudas *bràthair* Sheumais.

14 Bhunaich iad so uile a dh'aon inntinn ann an urnuigh, [agus an guidhe,] maille ris na mnaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh'éirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àireamh nan ainm a bha làthair, mu thimchioll ceud agus fich-ead,)

16 Fheara agus a bhràithre, b'éigin an sgrìobtuir so bhi air a choimhlionadh, a roimhlabhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'na cheann-iùil¹ aca-san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n fhrithealadh so.

18 A nis cheannaich am fear so fearann le duais na heucorach; agus air dha tuit-eam sìos air 'aghaidh², sgàin e sa' mheadhon, agus bhrùchd a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile; air chor as gu'n abrar ris an fhearann sin 'nan cainnt féin, Aceldama, sin ri ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e sgrìobhta ann an leabhar nan Salm, Biodh 'àite-còmhnuidh 'na f hàsach, agus na gabhadh neach sam

bith tàmh ann: agus, Glacadh neach eile a dhreuchd³.

21 Air an aobhar sin, is còir aon do na daoinibh sin a bha maille ruinne, rè na h-aimsir *sin* uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'nar measg-ne,

22 A' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uainn e, bhi air a dheanamh 'na fhianuis air 'aiseirigh-san maille ruinne.

23 Agus shonraich iad dithis, Ioseph ris an abrar Barsabas, d'am bu cho-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus rinn iad urnuigh, agus thubhairt iad, Thusa a Thighearn, d'an aithne cridheacha nan uile dhaoine, foillsich cò do'n dithis so a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrionn do'n fhrithealadh agus do'n abstolachd so, o'n do thuit Iudas le seacharan⁴, gu dol d'a àit féin.

26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias; agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

1 *Llonadh na h-abstoil leis an Spiorad naomh, agus labhair iad iomadh gnè cainnte; 7 ghabh cuid iongantais riu, agus rinn cuid eile sanoid orra: 14 Nochd Peadar gu'n do labhair na h-abstoil le cumhachd an Spioraid naoinh.*

AGUS an uair a thàinig là na cuingis⁵, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.

2 Agus thàinig gu h-obann toirm o nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lìon :

¹ *thredruiche.* ² *an comhair a chinn.*

³ *oifig.*

⁴ *a dh'fhàg Iudas.* ⁵ *an uair a*

choimhlionadh là na cuingis.

an tigh uile far an robh iad 'nan suidhe.

3 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh teanganna sgoilte, mar do theine, agus shuidh e air gach aon diubh fa leth :

4 Agus lìonadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòisich iad air labhairt le teangaibh eile, a réir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail còmhnuidh ann an Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbhach, do gach uile chinneach fo nèamh.

6 A nis, an uair a sgaoileadh an t-ìomradh so, thàinig an sluagh an ceann a chéile, agus bha iad fo amhladh, do bhrìgh gu'n cuala gach aon iad a' labhairt 'nan cànan¹ féin.

7 Agus bha iad uile fo uamhas agus ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chéile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile a ta labhairt?

8 Agus cionnus a ta sinne 'gan cluinntinn gach aon 'nar cànan féin, anns an d'rugadh sinn?

9 Partaich, agus Medich, agus Elamaich, agus luchd-àiteachaidh Mhesopotamia, Iudea, agus Chapadocia, Phontuis, agus Asia,

10 Phrìgia, agus Phamphilia, na h-Eiphit, agus chrìoch na Libia timchioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Iudhaich agus Proselitich²,

11 Muinntir Chrete, agus Arabia, tha sinn 'gan cluinntinn

a' labhairt 'nar teangaibh féin gnìomkara mòralach Dhé.

12 Agus bha iad uile fo uamhas, agus ann an iomachomhairle, ag ràdh gach aon r'a chéile, Ciod is ciall da so?

13 Ach thubhairt dream eile a' fanoid, Tha na daoine so làn do fhìon ùr.

14 Ach air seasamh do Pheadar maille ris an aon fhear deug, thog e a ghuth, agus thubhairt e riu, Fhèara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachaidh Ierusalem, biodh fios so agaibh, agus éisdibh ri m' bhriathraibh-sa :

15 Oir cha 'n eil iad so air mhisg, mar a ta sibhse a' meas, oir is i an treas uair do'n là³ a ta ann.

16 Ach is e so an ni a chaidh labhairt leis an fhàidh Ioel :

17 Agus tarlaidh⁴ anns na làithibh deireannach, (arsa Dia,) dòirtidh mise do m' Spiorad air gach uile fheoil ; agus ni bhur mic agus bhur nigheana fàidheadaireachd, agus chi bhur n-òganaich seallanna, agus brudaraidh bhur seann daoine brudaran⁵ :

18 Agus dòirtidh mise air m'òglaich, agus air mo bhanoglaich do m' Spiorad anns na làithibh sin ; agus ni iad fàidheadaireachd :

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na nèamhaibh shuas, agus comharan air an talamh shìos ; fuil, a-

¹ cainnt. ² i. e. Geintilich a dh'ìompaicheadh gu creidimh nan Iudhach.

³ i. e. an naoth^h dh' uair roimh mheadhon-là. ⁴ tachairidh. ⁵ chi bhur seann daoine aisingean

gus teine, agus duibh-neul deataich.

20 Iompaichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun tig là mòr agus comharaichte sin an Tighearna:

21 Agus tarlaidh, ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu'n tèarnar e.

22 Fheara Israeil, éisdibh ris na briathraibh so; Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nur measg-sa, le cumhachdaibh agus le mìorbhuilbh agus le comharaibh, a rinn Dia leis-san 'nur meadhon-sa, mar a ta fhios agaibh féin;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmhaibh dhroch dhaoine¹ cheus agus mharbh sibh e²:

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantan³ a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e'n comas gu'n cumtadh esan leis:

25 Oir thubhairt Daibhidh m'a thimchioll, Chunnaic mi an Tighearn romham a ghnàth; oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaiheadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theangadh aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m' fheoil còmhnuidh fhoisneach ann an dòchas⁴:

27 Do bhrìgh nach fàg thu m'anam shìos ann an ifrinn⁵, ni mò a dh'fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truaillidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomh-

sa slighean na beatha; lionaidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara agus a bhràithre, leigibh leam-sa labhairt gu dàna ribh mu'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'adhlaiceadh e, agus gu bheil 'uaigh maille ruinne gus an là an diugh:

30 Air an aobhar sin air dha bhi 'na fhàidh, agus fiosrach gu'n do mhionnaich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, a réir na feòla, gu togadh e suas Criosd, gu suidhe⁶ air a rìgh-chaitir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu aiseirigh Chriosd, nach d'fhàgadh 'anam ann an ifrinn⁷, agus nach fac 'fheoil truaillidheachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh,

33 Uime sin, air dha bhi air àrdachadh le⁸ deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid naoimh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an ni so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluintinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh: ach a ta e féin ag ràdh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chos-aibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile, gu'n d'rinn Dia 'na Thigh-

¹ le làmhan aingidh. ² nuair a rinn sibh fanoid air, mharbh sibh e.

³ cuibhreach, boinn.

⁴ earbsa. ⁵ san uaigh.

⁶ gu'n suidhicheadh e.

⁷ san uaigh. ⁸ aig.

earn agus 'na Chrìosd, an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad so, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fhèara agus a bhràithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maitheanais pheacanna, agus gheibh sibh tiodhlac an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mheud as a ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earalaich e iad¹, ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar² so.

41 An sin bhaisteadh iad-san a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh riu timchioll trì mìle anam.

42 Agus bhunaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an urnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhìorbhuilb agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coit-chionn³;

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inn-tinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a thèarunnear.

CAIB. III.

1 Leighis Peadar agus Eoin duine bacach; 12 dh'innis iad don t-sluagh a bha air cruinneachadh nach d'rimheadh am mìorbhuil so le naomhachd nan Abstol, ach le cruinnachd diadhaidh Chrìosd; 13 chrònich siad iad air son esan a char gu bàs.

A GUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-urnuigh, eadhon an naothadh uair⁴.

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach⁵ o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampull ris an abrar Sgiamhach, a dh'iarraidh déirce orra-san a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach, an uair a chunn-aic e Peadar agus Eoin air tì dol a steach do'n teampull, a dh'iarra déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amhairc oirne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigh-eadh e ni-éigin uatha.

¹ chomhairlich e iad, ghuidh e orra.
² olc. ³ ann an comphairt.

⁴ i. e. an treas uair an dèigh mheadh-on-là. ⁵ chrìoslach.

6 An sin thubhairt Peadar, Airgiod no òr cha'n 'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheir mi dhuit: An ainm Iosa Criosd o Nasaret, éirich agus imich.

7 Agus air dha breith air a làimh dheis, thog e suas e; agus air ball neartaicheadh 'aobrunnan agus a throidhean.

8 Agus leum e suas, agus sheas e, agus dh'imich e, agus chaidh e steach maille riu do'n teampull, ag imeachd, agus a' leumnaich, agus a' toirt cliù do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile e ag imeachd, agus a' toirt cliù do Dhia.

10 Agus dh'aithnich iad esan gu'm b'e a bha 'na sruidhe aig geata Sgiamhach an teampull ag iarraidh déirce: agus lìonadh iad le h-iongantas agus le h-uamhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadair agus Eoin, [do'n bhacach a chaidh leigheas,] ruith an sluagh uile d'an ionnsuidh anns an sgàth-thigh¹ ris an abrar sgàth-thigh Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus an uair a chunnaic Peadar so, fhreagair e an sluagh, Fheara Israeil, c'ar son a ta iongantas oirbh mu'n ni so? no c'ar son a ta sibh a' geur-amharc oirnne, mar gu b'ann le ar cumhachd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abraham, agus Isaic, agus Iacoib, Dia ar n-aithriche a

Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh'àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b'i a bhreth a chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-Aon naomh, agus am Fìrean, agus dh'iarr sibh mort-air a thiodhlacadh² dhuibh;

15 Agus mharbh sibh Prionnsa³ na beatha, a thog Dia o na marbhaibh; air am bheil sinne 'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ainm neartaich e an ti so, a tha sibhse a' faicinn, agus a's aithne dhuibh: seadh, thug 'ainm-san agus an creidimh a ta trìd-san, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nur làthair-sa uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann troimh aineolas a rinn sibh e, mar a rinn mar an ceudna bhur nuachdarain.

18 Ach choimhlion Dia air an dòigh so na nithe sin a roimh-fhoillsich e le beul 'fhàidhean uile, gu'm fuilingeadh Criosd.

19 Air an aobhar sin, dean-aibh-sa aithreachas agus bithibh air bhur n-iompachadh, chum gu'm bi bhur peacanna air an glanadh as, 'nuair a thig amanna fionnuaireachd o làthair an Tighearn;

20 Agus a chuireas e Iosa⁴ Criosd d'ur ionnsuidh, a chaidh roimh-orduchadh⁵:

21 Neach is éigin do nèamh a ghabhail gu aimsiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul 'fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t-saoghail.

¹ àileir, phòrsa. ² thabhairt.

³ Ceann-uir, Ceannard.

⁴ chum gu tig amanna fois o làthair

an Tighearna, agus gu cuir e Iosa
⁵ roimhe so a shearmonaichadh dhuibh.

22 Oir gu fìrinneach thubhairt Maois ris na h-aithrichibh, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh, do 'ur bràithribh, mar mise; ris-san éisdidh sibh anns na h-uile nithibh a labhras e ribh.

23 Agus tarlaidh, gach anam nach éisd ris an fhàidh sin, gu'n sgriosar a mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na fàidhean uile o Shamuel, agus iadsan a lean o sin, a mheud diubh as a labhair roimh-làimh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidhean, agus a' choimhcheangail a rinn Dia r'ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochd-sa bithidh uile theaghlaiche na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogail suas, chuir e do 'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs, chum gu'm beannaicheadh e sibh, leis gach aon agaibh iompachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

1 *Chuir uachdarain nan Iudhach Peadar agus Eoin am prìosan, air son iad a bhì searmonachadh Iosa do'n t-sluagh; 5 an déigh an ceasnachadh dh'aidich Peadar gu'n do leighiseadh am bacach le cumhachd diadhaidh Iosa a mhàin, agus gur ann trid-san 'na aonar a to slàinte shiorruidh r'a faghail.*

AGUS am feadh 'sa bha iad a' labhairt ris an t-sluagh, thàinig orra na sagairt, agus ceannard an teampuill, agus na Sadusaich;

2 Agus bha iad fo dhoilgh-eas gu'n robh iadsan a' teagasg an t-sluaigh, agus a'

searmonachadh tre Iosa aiseirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh annta, agus chuir iad am prìosan iad gus an là màireach¹: oir b'e nis am feasgar a bh'ann.

4 Gidheadh chreid mòran diubh-san a chual am focal; agus b'e àireamh nan daoine timchioll chùig mìle.

5 Agus tharladh air an là màireach, gu'n do chruinnicheadh an ceann a chéile an uachdarain, agus an seanaircean, agus an sgrìobhaichean ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrdshagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alecsander², agus a mheud as a bha do chinn-each an àrd-shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur anns a' mheadhon, dh'fhiosraich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d'rinn sibh so?

8 An sin air do Pheadar bhì air a lìonadh leis an Spiorad naomh, thubhairt e riu, Uachdarana a' phobuill, agus a sheanairean Israeil,

9 Ma tha sinne an diugh air ar ceasnachadh mu'n deadh ghnìomh a rinneadh do'n duine euslan, cionnus a shlànuicheadh e;

10 Biodh e aithnichte dhuibh-se uile, agus do phobull Israeil uile, gur ann tre ainm Iosa Crìosd o Nasaret, a clèus sibhse, a thog Dia o ua marbhaibh, eadhon trid-san a ta 'n duine so 'na sheasamh an so 'nur làthair-sa slàn.

11 Is i so a' chlach a dhiùltadh leibhse, a luchd

¹ gus an lè air na màireach.

² Alastair.

togail, a rinneadh 'na ceann na h-oisne.

12 Agus cha'n 'eil slàinte ann an neach air bith eile: oir cha 'n 'eil ainm air bith eile fo nèamh air a thoirt am measg dhaoine, tre am feud sinn bhi air ar tèarnadh¹.

13 A nis an uair a chunn-
aic iad d'annachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas; agus dh'aithnich siad iad² gu'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheas-
amh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na agh-
aidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibh-san dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuideachd³,

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoineibh so? Oir gu'n deachaidh mìorbhuil aith-
nichte⁴ dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd-àit-
eachaidh Ierusalem uile, agus cha'n urrainn sinne àich-
eadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'aithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am

fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha'n 'eil e'n comas duinne gun na nithe a chunn-
aic agus a chuala sinn a labh-
airt.

21 Agus air dhoibh-san tuilleadh bagraidh a dhean-
amh orra, leig iad as iad, gu'n dòigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-
sluaigh: oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thàinig iad dh'ionn-
suidh am muinntir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-shagairt, agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'-
aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thigh-
earn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamh, agus an fhairge, agus na h-uile nithe ta anna:

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe dìomhanach?

26 Sheas rìghrean na talmh-
ainn suas, agus chruinnich-
eadh na h-uachdarain an ceann a chéile, an aghaidh an Tighearn, agus an aghaidh a Chrìosd⁵.

27 Oir gu fìrinneach chruinnicheadh an ceann a

¹ slànuchadh, sàbhaladh.

² thug iad aire dhoibh.

³ an comhairle r'a chéile. ⁴ soilleir.

⁵ an aghaidh Aoin ungtà-san.

chéile, an aghaidh do Leinibh naomh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israeil.

28 A dheanamh gach nì a roimh-orduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thigh-earn, amhairc air am bag-raidhibh: agus dèonaich do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhàn-achd.

30 Le d' làimh a shìneadh a mach chum leighis: agus gu'm bi comharan agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naomh Iosa.

31 Agus air dhoibh urnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lìonadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dānachd.

32 Agus bha aig a' chuid-eachd a chreid aon chridhe, agus aon anam: agus ni mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon ni a shealbhaich e; ach bha na h-uile nithe coitchionn¹ aca.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h-abstoil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa: agus bha mòr-ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg: oir a mheud as a bha 'nan sealbhadaireibh fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo;

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol e: agus roinn-

eadh e air gach neach a réir 'fheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Ioses d'an do ghoir-eadh leis na h-abstolaibh Barnabas, (is e sin, air eadar-theangachadh, Mac na comh-fhurtachd,) Lebhitheach, d'am bu dùthaich Ciprus.

37 Reic se e, agus thug e'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol e.

CAIB. V.

1 *Air son an céilge thuit Ananias agus Saphira sìos marbh le cron-achadh Pheadair.* 12 *Mòran mhìorbhuilean air an oibreachadh;* 17 *chuireadh na h-abstoil a ris am prìosan,* 19 *ach a ta iad air an leigeadh as le aingeal.*

ACH reic fear àraidh d'am b'aim Ananias, maille r'a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-éigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol e.

3 Ach thubhairt Peadar, Ananiais, c'ar son a lìon Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearainn?

4 Am feadh 's a dh'fhuirich e *gun reiceadh*, nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas féin? c'ar son a smuainich thu ann do chridhe an gnìomh so? cha d'rinn thu breug do dhaoineibh, ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deò as: agus thàinig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-

¹ ann an comhairt.

òganaich, phaisg iad an eud-ach-mairbh e, agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh'adhlaid iad e.

7 Agus tharladh, timchioll tri uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'thàinig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomh-sa an ann air an uiread so reic sibh am fearann? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C'ar son a cho-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh¹? feuch, *tha* cosan na muinntir a dh'adhlaid t'fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deò aise: agus air do na h-òganaich teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh'adhlaid iad làimh r'a fear i.

11 Agus thàinig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhìorbhuilean am measg a' phobuill le làmhaibh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon inntinn ann an sgàth-thigh² Sholaimh):

13 Agus cha robh chridhe aig aon do chàch e féin a cheangal riu: ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidich ris an Tighearn,

buidheann mhòr³ araon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràidibh, agus gu'n do chuir iad air leabaichibh agus air uirighibh⁴ iad, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh 'fhail-eas, mur bu lugha, sgàile⁵ air neach éigin aca.

16 Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neòghlan: agus leighis-eadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd-shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadusach,) agus lìonadh iad le tnùth⁶,

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phrìosan chum-anta iad.

19 Ach dh'fhosgail aing-eal an Tighearna dorsan a' phrìosain san oidhche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seas-amh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad so, chaidh iad gu moch a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thàinig an t-àrd-shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus sean-adh chloinn Israeil uile an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phrìosan chum gu'n

¹ a bhuaireadh. ² àileur, pòrsa.

³ shluagh mòr.

⁴ couches. Sasg.

⁵ dubhar.

⁶ eud.

tugtadh iadsan *d'an ionnsuidh*.

22 Ach an uair a thàinig na maoir, cha d'fhuair iad sa' phrìosan iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu fìrinneach am prìosan dùinte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dorsan; ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd-shagart, agus ceannard an teampull, agus uachd-arain nan sagart na briathra so, bha iad fo amharus mu'n timchioll ciod gus an tigeadh so.

25 An sin thàinig neach àraidh agus dh'innis e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phrìosan, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagasg a' phobuill.

26 An sin dh'imich an ceannard maille ris na maoraibh, agus thug e leis iad gun ainneart: (oir bha eagal orra roimh an t-sluagh, gu'm biodh iad air an clachadh *leo*.)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fianuis na comhairle *iad*; agus dh'fheòraich an t-àrd-shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d'thug sinne geur-ordugh dhuibh gun teagasg a dheanamh san ainm so? agus, feuch, lìon sibh Ierusalem le 'ur teagasg, agus is àill leibh fuil an duine so a tharruing¹ oirne.

29 An sin fhreagair Peadar agus na h-abstoil *eile*, agus thubhairt iad, Is còir géill a

thoirt do Dhia ni's mò na do dhaoineibh.

30 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a mharbh sibhse agus a chroch sibh air crann.

31 Esan dh'àrdaich Dia le a dheas làimh 'na Cheannard² agus na Shlànuighear, a thoirt aithreachais agus maith-eanais pheacanna do Israel.

32 Agus tha sinne 'nar fianuisibh dha air na nithibh so, agus mar an ceudna an Spiorad naomh, a thug Dia dhoibhsan a ta ùmhal dha.

33 Agus an uair a chual iadsan so, bha iad air an gònadh³, agus ghabh iad comhairle an cur gu bàs.

34 An sin dh'éirich Phairiseach àraidh anns a' chomhairle, d'am b'ainm Gamaliel, fear teagaisg an lagha, air an robh meas aig an t-sluagh uile, agus dh'orduich e na h-abstoil a chur a mach rè tamuill;

35 Agus thubhairt e riu, Fheara Israeil, thugaibh aire dhuibh féin, ciod a ta roimhibh a dheanamh mu thimchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh so dh'éirich Teudas suas, ag ràdh, gu'm bu neach éigin mòr e féin, agus cheangail àireamh dhaoine, timchioll ceithir cheud, iad féin ris: mharbhadh esan, agus a mheud 'sa dh'aontaich leis, sgaoileadh iad uile as a chéile, agus chaidh iad gu neo-ni.

37 An déigh an fhir so dh'éirich Iudas an Galiléach suas, ann an làithibh na cismheasaidh, agus tharruing e mòran sluaigh 'na dhéigh: sgriosadh esan mar an ceud-

¹ thoirt.

² Phrionnsa.

³ chas iad am fiacta.

na, agus a mheud 's a ghéill da¹, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a ta mi ag ràdh ribh, Fanaibh o na daoinibh so, agus leigibh leo : oir ma's ann o dhaoinibh a ta a' chomhairle so, no an obair so, thig i gu neo-bhrigh²:

39 Ach ma's ann o Dhia a ta i, cha'n urrainn sibhse a' cur gu neo-bhrigh : air eagal gu'n tarladh gu'm faigh-ear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

40 Agus dh'aontaich iad leis - san : agus an uair a ghairm iad na h-abstoil, agus a ghabh iad orra, dh'orduich iad dhoibh gun labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan o làthair na comhairle, le gairdeachas a chionn gu'n do mheasadh gu'm b'airidh iad air eas-urram fhulang air son 'ainme-san.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu tigh, cha do sguir iad a bhi teagasg, agus a' searmonachadh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

1 *Thagh na h-abstoil seachdnar gu fhrithealadh do uireasbhuidh nam bochd : 5 b'aon diubh so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus d'on Spiorad naomh: 12 Chaidh a ghlacadh agus agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle.*

AGUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gearan am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmaideadh am bantraichean san fhrithealadh làitheil.

2 An sin ghairm an da fhear dheug mòr-chuideachd nan deisciobul d'an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail focail Dé, agus a fhrithealadh do bhordaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nur measg seachdnar dhaoine fo dheadh iomradh, làn do'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os ceann an dreuchd so³.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an urnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr-chuideachd vile : agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh, agus do'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinntir Antioch.

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol : agus air deanamh urnuigh dhoibh, chuir iad an làmh an orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé ; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem ; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh ùmhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, mìorbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidh do'n t-sionagog, ris an abrar *sionagog* nan Libertineach⁴, agus nan Cirenianach, agus mhuinntir Alecsandria, agus na dream o Chilicia,

¹ dh'earb as.

² théid as dlth.

³ na h-oibre.

⁴ Saoirsineach.

agus o'n Asia, a' deasboir-eachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach an uaignidheas daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e,

13 Agus chuir iad suas fianuisean bréige, a thubhairt, Cha'n 'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra toibheumach¹ an aghaidh an ionaid naoimh so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na gnàthanna² a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

1 *Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon féin, 2 nochd e gu'n d'rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach; 37 gu'n d-thug Maois féin fianuis mu Chrìosd; 51 chrìonnich e na h-Iudhaich air son an ceannaire, agus morta Chrìosd.*

AN sin thubhairt an t-àrd-shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so ?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh; Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar

n-athair Abraham, 'nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charan.

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach á d' thìr féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach á talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charan : agus as a sin, an déigh bàis 'athar, dh'atharr-aich se e do'n fhearann so anns am bheil sibhse nis 'nur còmhnuidh.

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d'thug *fiù* leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n tugadh e mar sheilbh e dha féin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ged nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fo dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomh-sa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimh-cheangal³ an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin Abraham Isaac, agus thimchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus ghin Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

maslach. ² cleachdan, orduighean.

³ cùnradh, cùmhnant.

9 Agus a' gabhail farmaid, reic¹ na prìomh-aithriche Ioseph do'n Eiphit: ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a thrioblaidibh uile, agus thug e deadh-ghean² agus gliocas da an làthair Pharaoh rìgh na h-Eiphit; agus chuir se e 'na uachdaran air an Eiphit, agus air a theaghlach féin uile.

11 Nis thàinig gorta agus àmhghar mòr air an Eiphit uile, agus air talamh Chan-aain; agus cha d'fhuair ar n-aithriche teachd-an-tìr³.

12 Ach an uair a chuala Iacob gu'n robh arbhar san Eiphit, chuir e mach ar n-aithriche air tùs.

13 Agus air an dara uair rinneadh Ioseph aithnichte d'a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph fios uaith, agus ghairm e d'a ionnsuidh Iacob 'athair, agus a luchd-dàimhe uile, cùig anama deug agus trì fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos do'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar n-aithriche.

16 Agus ghiùlaineadh thairis iad gu Sicheim, agus chuir eadh iad anns an àit-adhlaic a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Eموir, athar Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh, a mhionnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinneadh iad lìonmhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich rìgh eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan⁴ gu cuilbheirteach r'ar cinneach, agus rinn e olc air ar n-aithrichibh, air chor as gu'n d'thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolaicheadh iad⁵.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh'altrumadh e trì mìosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum⁶ i e mar mhac dhi féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh⁷ Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thàinig e 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh⁸.

24 Agus air dha duine àraidh dhiubh fhaicinn a' fulang eucoir, theasaig se e, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dioghaltas do'n fhear air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n tugadh Dia le a làimh-san saorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstri, agus b' àill leis sìth a dheanamh eatorra⁹, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin; c'ar son a ta sibh a' deanamh eucoir air a chéile?

¹ chreic. ² bàigh, fàbhor.
³ biatachd. ⁴ Ghiùlain se e féin.
⁵ nach fàsadh sìochd orra, nach

maireadh iad beò. ⁶ dh'oil.
⁷ dh'ionnsaicheadh. ⁸ dol a sheall
tuinn a bhràithre cloinn Israeil.
⁹ an cur réidh.

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a'd' uachdaran agus a'd' bhreitheamh oirnne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar mharbh thu an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimh-tionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois so, ghabh e iongantantas mu'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh air, thàinig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 Ag ràdh, Is mise Dia t'aithriche, Dia Abraham, agus Dia Isaic, agus Dia Iacoib. An sin chrìochnuich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc¹.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a'd' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinn-teach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breith-

eamh dhiot-sa? esan chuir Dia gu bhi 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmhuil rium-sa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinne Shina, agus maille r'ar n-aithrichibh-ne: neach a fhuair briathra na beatha² chum an toirt dhuinne:

39 Do nach b'àill le ar n-aithrichibh bhi àmhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha'n 'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad ìobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibrìbh an làmha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar

¹ aire a thabhairt.

² na beò-bhrìathra.

nam fàidhean, An d'thug sibh dhomh-sa beathaichean marbhta, agus iòbairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàilliun Mholoich, agus reult bhur dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàilliun na fianuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh'àithn an ti a labhair ri Maois, gu'n deanadh se e a réir an t-samhlaidh¹ a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri Iosa do sheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadh-ghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr pàilliun fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha'n 'eil an ti a's àirde a' gabhail còmh-nuidh ann an teampluibh làmh-dheanta; mar a ta am fàidh ag ràdh,

49 *Is e* nèamh mo righ-chaitir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a ta an Tighearn ag ràdh: no ciod e ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuinealach, agus neo-thimchioll-ghearrta ann an cridhe agus ann an clusaibh, tha

sibh a ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar a rinn bhur n-aithriche, mar sin a ta sibhse a' deanamh.

52 Cò do na fàidhibh air nach d'rinn bhur n-aithriche geur-leanmhuinn? agus mharbh siad iadsan a roimh-fhoillsich teachd an Fhìrein ud; air an robh sibhse a nis 'nur luchd-brathaidh, agus 'nur mortairibh:

53 *Sibhse* a fhuair an lagh le frithealadh nan aingeal, agus nach do choimhid e.

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad am fìaclan ris.

55 Ach air dhasan bhi làn do'n Spiorad naomh, dh'amhairc e gu geur suas gu nèamh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làimh Dhé;

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan nèamh fosgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làimh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid² iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntinn.

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' bhaile³, chlach iad e: agus thilg na fianuisean an eudach sìos aig cosaibh òganaich, d'am b'ainm Saul.

59 Agus chlach iad Stephan, agus e a' gairm air *Criosd*, agus ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh féin air a ghlùinibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn,

¹ an t-saimpleir, an t-samhlachais.

² dhùin, stop.

³ a' chaitir,

na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

1 *Shearmonaicheadh an soisgeul ann an Samaria le Philip, a bhaist mòran, agus an measg chàich Simon an Druidh. 14 Thàinig Peadar agus Eoin a dhuingneachadh na h-eaglais: 17 le cur an làmh air an dream a chreid, bha an Spiorad naomh air a thiodhlacadh.*

AGUS bha Saul ag aontachadh le a bhàs-san. Agus dh'éirich anns an àm sin geur-leanmhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus bha iad uile air an sgapadh air feadh tìre Iudea, agus Shamaria, ach na h-abstoil a mhàin.

2 Agus ghiùlain daoine diadhaidh¹ Stephan *chum 'adhlaid*, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais, a' dol a steach do gach tigh; agus ag tarraing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosan iad.

4 Uime sin dh'imich an dream a sgapadh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Crìosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éisd-eachd ris², agus a' faicinn nam mìorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neòghlan a mach á mòran anns an robh iad, a' glaoth-aich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pair-

ilis³, agus a bha 'nam bac-aich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d' am b'ainm Simon, a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall⁴ muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, Is e an duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Crìosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnàin.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feartan a rinneadh, ghabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

¹ crùbhach.

² riu.

³ crith-ghalar; palsy. Sasg.

⁴ a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal.

17 An sin chuir iad an làmhnan orra, agus fhuairead an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunn-aic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhnan nan abstol a chur orra, thairg e airgid dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomh-sa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi mo làmhna, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgid am mugha maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgid.

21 Cha'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: oir cha'n 'eil do chridhe dìreach¹ am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaine do chridhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus fo chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a dheanamh agus focal an Tighearn a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe

a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach².

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e: agus, feuch, duine àraidh, cailtèanach o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras fo Chandace ban-righinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaias.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaias, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibrionn do'n sgrìobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh e mar chaora chum marbhaidh; agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na ìsleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an cailtèanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, co uime tha am fàidh ag ràdh

¹ ceart, treibhdhireach.

² troimh an fhàsach.

so? uime féin, no mu neach éigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' toiseachadh o'n sgrìobtuir sin, shearmonaich e Iosa dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thàinig iad gu h-uisge àraidh: agus thubhairt an cailteanach, Feuch, uisge; ciod a ta bacadh mise bhi air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma tha thu a' creidsinn le d'uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Criosd Mac Dhé.

38 Agus dh'àithn e 'n carbaid a sheasamh: agus chaidh iad sìos le chéile do'n uisge, araon Philip agus an cailteanach; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thàinig iad a nìos as an uisge, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhac an cailteanach tuilleadh e: agus dh'imich e air 'aghaidh le gairdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol troimh an dùthaich, gus an d'thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

1 *Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le solus, agus guth o nèamh: 10 ghairmeadh e chum na h-abstolachd, 18 agus bhaisteadh e le Ananias: 20 shearmonaich e Criosd gu dàna, 31 Leigh-eas Peadar Eneas do'n phairilis; 38 thug e Tabita bed.*

AGUS air do Shaul bhi fathast a' séideadh bagraidh, agus àir¹ an aghaidh

dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrd-shagairt.

2 Agus dh'iarr e litrichean uaith gu Damascus chum nan sionagog, chum nam faigheadh e aon neach do'n t-slighe so, co aca b'fhir no mnà iad, gu'n tugadh e leis ceangailte gu Ierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, tharladh² gu'n do dhruid e ri Damascus: agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o nèamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chual e guth ag ràdh ris, A Shaul, A Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheurleanmhuinn-sa?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn: is cruaidh dhuitse breabadh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhasan bhi air chrith agus làn uamhuinn, thubhairt e, A Thighearn, ciod is àill leat mise a dheanamh? Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus rach³ a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g imeachd maille ris 'nan tosd, a' cluinntinn a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicinn.

8 Agus dh'éirich Saul o'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha'n fhac e neach⁴ air bith: ach air dhoibh breith air a làimh, threòraich iad e gu Damascus.

9 Agus bha e tri làithean

¹ marbhaidh.

² thachair.

³ theirig, gabh.

⁴ ni.

gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'òl e ni air bith.

10 Agus bha deisciobul àraidh ann an Damascus, d'am b'ainm Ananias; agus thubhairt an Tighearn ris ann am foillseachadh¹, Ananiais. Agus thubhairt esan, Feuch a ta mi an so, a Thighearn.

11 Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus imich do'n t-sràid, ris an abrar Direach, agus iarr ann an tigh Iudais, duine o Tharsus d'an goirear Saul: oir feuch, a ta e ri urnuigh,

12 Agus chunnaic e ann am foillseachadh duine d'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimhe air, chum gu'm faigheadh e a radharc.

13 An sin fhreagair Ananias, A Thighearn, chuala mi o mhòran mu'n duine so, cia lìon olc a rinn e do d'naomhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus a ta an so ùghdarras aige o uachdaranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a ta gairm air t'ainm-sa².

15 Ach thubhairt an Tighearn ris, Imich; oir is soith-each taghta dhomh-sa e, chum m'ainm a ghiùlan am fianuis nan Cinneach, agus rìghrean, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhulang air sgàth m'ainme-sa.

17 Agus dh'imich Ananias, agus chaidh e steach do'n tigh; agus chuir e a làmhan air, agus thubhairt e, A Shaul, a bhràthair, chuir an Tighearn, (eadhon Iosa a dh'fhoillsicheadh dhuitse anns an t-slighe air an d'thàinig

thu,) mise chum gu'm faigheadh tu do radharc, agus gu'm biodh tu air do lìonadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o 'shuilibh mar gu'm biodh lannan; agus dh'aisigeadh a ràdharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus an uair a ghabh e biadh, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobluibh a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich e Iosa³ anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fo uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thàinig an so chum na crìche so, gu'n tugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhladh na h-Iudhaich a bha chòmhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Crìosd.

23 Agus air dol do mhòran làithean seachad, rinn na h-Iudhaich comhairle r'a chéile esan a mharbhadh:

24 Ach thugadh fios do Shaul air am féill⁴: agus bha faire aca air na geatachaibh a là agus a dh'oidhche chum a mharbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalla e, agus leig iad sìos ann an cliabh e.

26 Agus an uair a thàinig Saul gu Ierusalem, dh'fheuch

¹ sealladh.

² a thu air an gairm

air t'ainm.

³ Crìosd.

⁴ ceily.

e ri e fein a cheangal ris na deiscioblubh : ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol e, agus chuir e'n céill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dàna an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach : ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na n-eaglaisibh troimh Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhi air an togail suas, agus a' siubhal ann an eagal an Tighearn, agus an comhfhurtachd¹ an Spioraid naoimh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar imeachd troimh gach àite, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bha gabhail còmh-nuidh ann an Lida.

33 Agus fhuair e an sin luine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu inn leis a' phairilis².

34 Agus thubhairt Peadar

ris, Eneais, tha Iosa Criosd ga d' leigheas : éirich agus dean do leabadh. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a bha còmhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearn.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas : bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dhi bhi gu tinn gu'n d'fhuair i bàs : Agus air dhoibh a h-ionnlad, chuir iad ann an seòmar uachdarach i.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, agus air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidhe air e theachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach : agus sheas no bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e urnuigh ; agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'fhosgail ise a sùilean : Agus

¹ còmhmadh, cuideachadh.

² chrith-ghatar.

air dhi Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dhi, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beò i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearn.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

1 *Air do Chornelius, duine cràbhach, àithne fhaotainn o aingeal, chuir e fios air Peadar, 11 a bha air a theagasg ann an taisbean gun e dheanamh tàir air na Cinnich: 34 Am feadh a bha e searmonachadh Chrìosd do Chornelius agus d'a chuideachd, thàinig an Spiorad naomh nuas orra, agus bhaisteadh iad.*

AGUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd ris an abrar a' chuideachd Eadailteach,

2 Duine crabhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh urnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh¹ gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.

4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'urnuighean

agus do dhéircean suas ma chuireadh ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-ainm a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feith-eamh air;

8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh urnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire².

10 Agus dh'fhàs e roocrach, agus bu mhiann leis biadh itheadh: ach am feadh a bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul,

11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d'a ionnsuidh, mar bhraith-lìn³ mhòir, ceangailte air a ceithir oisnibh⁴, agus air a leigeadh sìos air an talamh;

12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche allta, agus

¹ foillseachadh, taisbeanadh.

² i. e. meadhon-là.

³ Non-eudach.

⁴ beannaibh.

bhiasda snàigeach, agus eun-laith an athair.

13 Agus thàinig guth d'a ionnsuidh, Eirich, a Phead-air; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith mi riamh aon ni coitchionn¹ no neòghlan.

15 Agus thubhairt an guth ris a ris an dara uair, Na nithe sin a ghlan Dia, na gairm thusa coitchionn.

16 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an soitheach a ris suas gu nèamh.

17 A nis an uair a bha Peadar fo amharus ann féin ciod bu chiall do'n t-sealladh a chunnaic e, feuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, an déigh dhoibh tigh Shimoin iarraidh, 'nan seasamh aig an doras.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fheòraich iad an robh Simon d'an co-ainm Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' smuaineachadh air an t-sealladh, thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha triuir dhaoine ga d'iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos, agus imich maille riu, gun amharus air bith a bhi ort: oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chum nan daoine, [a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius,] agus thubhairt e, Feuch, is mise an ti a tha sibh ag iarraidh: ciod e an t-aobhar mu'n d'thàinig sibh?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, duine cothromach,

air am bheil eagal Dé, agus fo dheadh ainm² aig cinneach nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomh, fios a chur ortsa d'a thigh, agus briathran a chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd dhoibh. Agus air an là màireach dh'imich Peadar maille riu, agus chaidh dream àraidh do na bràithribh o Iopa maille ris.

24 Agus air an là màireach chaidh iad a steach do Chesarea: agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd-dàimh agus a chàirde dìsle an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadar a' dol a steach, choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus rinn e aoradh dha.

26 Ach thog Peadar suas e, ag ràdh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios agaibh gu bheil e mi-dhligheach do dhuine a tha 'na Iudhach, comhludadar a chumail ri neach a tha do chinneach eile, no teachd am fagus da; ach nochd Dia dhomh-sa, gun duine air bith a ghairm coitchionn no neòghlan.

29 Uime sin thàinig mise 'nuair a chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'na aghaidh: air an aobhar sin tha mi feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm?

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là gus

¹ cumanta.

² air am bheil deadh theistean

an uair so bha mi a' deanamh trasgaidh; agus air an naoth-adh uair bha mi deanamh urnuigh ann mo thigh, agus, feuch, sheas duine a'm' làth-air ann an eudach dealrach¹.

31 Agus thubhairt e, A Chorneliuis, fhuair t'urnuigh éisdeachd², agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shimoin, fear-deasachaidh leath-air, làimh ris a' mhuir; neach, 'nuair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an so a làthair am fianuis Dé, a dh'éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuit-se le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus thubhairt e, Gu fìrinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil 'eagal-san, agus a ta 'g oibreachadh fìreantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil a' searmonachadh sìth tre Iosa Criosd, (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh mu'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air am foir-eigneachadh³ leis an diabhl: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach;

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheòthaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maitheanas 'nam peacaibh tre 'ainm-san.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirling⁴ an Spiorad naomh orra-san uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidich do'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirt-eadh air na Cinnich mar an

¹ ro gheal.

² dh'éisdeadh ri t'urnuigh.

³ thugadh fo che ainsal.

⁴ thuit.

ceudna tiodhlac an Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co maith ruinne?

48 Agus dh'orduich e iad a bhi air am baisteadh, ann an ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fantuinn maille riu làithean àraidh.

CAIB. XI.

1 *Fhuaradh cron do Pheadar air son comhluidar a ghleidheadh ris na Cinnich: 4 dh'innis e a reuson, agus thaitinn sin r'a luchd-dtìdh. 19 Sgaoileadh an soisgeul feadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch. 26 Dh'ainmicheadh na deisciobuil 'nan Crìosduidhean air tùs ann an Antioch, &c.*

AGUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-gherradh conspoid ris,

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-gherradh, agus dh'ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n t-iomlan an céill doibh an ordugh, ag radh,

5 Bha mi ann am baile ¹ Iopa ri urnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, Soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhòir, air a leigeadh a nuas, o

nèamh air a ceithir oisnibh ²; agus thàinig i a m'ionnsuidhsa.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur oirre, thug mi fa'near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-beathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitchionn no neòghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neòghlan ³.

10 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an t-iomlan a ris suas gu nèamh.

11 Agus, feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea a m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhi orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an coainm Peadar;

14 Neach a labhras briathra riut, leis an tèarnar ⁴ thu féin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich

¹ caithir, ² beannaibh,

³ coitchionn,

⁴ saorar.

ni air labhairt, thuirling¹ an Spiorad naomh orra-san, mar oirne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a cho-ionnan tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Crìosd, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia?

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar² a dh'éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach ach ris na h-Iudhaich a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugaich, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearn.

22 Agus thàinig sgeula air na nithibh sin gu clusaibh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu Antioch:

23 Neach an uair a thàinig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, a-

gus a dh'earail orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shaul.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad rè bliadhna iomlain air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus gu'n do ghoireadh Crìosduidhean do na deisciobluibh air tùs ann an Antioch.

27 Agus anns na làitnibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile³: ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnaidh a chur chum nam bràithrean, a bha chòmhnuidh ann an Iudea.

30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir e chum nan seanairean le làimh Bharnabais agus Shaul.

CAIB. XII.

1 Rinn Herod gear-leannmùnn air na Crìosduidhibh, 2 mharbhe Seumas, 3 agus chuir e Peadar am prìosan, neach a thugadh a mach le aingeal tre urnuighibh na h-eaglais: 23 Bhuaileadh Herod le aingeal, agus bhàsaich e gu truagh.

¹ thuit.

² trioblaid.

³ na tìre uile.

ANIS mu'n àm sin, shìn Herod an rìgh a làmhán, a dheanamh uile air dream àraidh do'n eaglais.

2 Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chlàidheamh.

3 Agus an uair a chunnaic e gu'n do thaitinn sin ris na h-Iudhaich, chaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b'iad làithean an arain neo-ghoirtichte a bh'ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e'm prìosan e, agus thug se e r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar shaighdearan, fa rùn a thoirt a mach do'n t-sluagh an déigh na càisge.

5 Air an aobhar sin ghlaidheadh Peadar anns a' phrìosan: ach bha bith-urnuigh¹ air a deanamh leis an eaglais ri Dia air a shon.

6 Agus an uair a b'àill le Herod a thoirt a mach, san oidhche sin féin bha Peadar 'na chodal eadar dithis shaighdearan, ceangailte le dà shlabhruidh: agus bha'n luchd faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosain.

7 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn air, agus dhealraich solus anns a' phrìosan: agus bhuail e taobh Pheadair, agus dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmhaibh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, Crioslaich thu féin, agus ceangail ort do bhonn-bhrògan²: agus rinn e mar sin. Agus thubhairt e

ris, Tilg t'fhalluinn³ umad, agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach, agus lean se e; agus cha robh fhios aige gu'n robh e fìor an ni a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil e gu'm bu taisbean⁴ a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol troimh 'n cheud agus an dara faire, thàinig iad chum a' gheata iarunn a ta treòrachadh do'n bhaile, a dh'fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh troimh aon sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uaith.

11 Agus an uair a thàinig Peadar d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìrinneach gu'n do chuir an Tighearn 'aingeal uaith, agus g'un do shaor e mi o làimh Heroid, agus o uile dhùil pobuill nan Iudhaich.

12 Agus an uair a smuainich e air a' chùis, thàinig e gu tigh Mhuire màthar Eoin, d'an co-ainm Marcus, far an robh mòran cruinn, agus iad ri urnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheata, thàinig gruagach d'am b' ainm Roda a dh'éisdeachd.

14 Agus an uair a dh'aithnich i guth Pheadair, tre aoibhneas cha d'fhosgail i an geata, ach ruith i stigh, agus dh'innis i gu'n robh Peadar 'na sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Tha thu air mhi-chéill. Ach bha ise toirt dearbh-chinnt⁵

¹ gnàth-urnuigh, sìor-urnuigh.

² chuarain.

³ do bhrat, t'zudach-uachdarr.

⁴ shealladh.

⁵ a' cathachadh

gu'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, Is e 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhunaich Peadar a' bualadh *an doruis*: agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uamhais.

17 Ach air dhasan smèid-eadh orra le a làimh iad a bhi 'nan tosd, chuir e'n céill doibh cionnusa thug an Tighearn as a' phrìosan e. Agus thubhairt e Innsibh na nithe so do Sheumas agus do na bràithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àite eile.

18 Agus air teachd do'n là bha iomairt¹ nach bu bheag am measg nan saighdearan, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh'iarr Herod e, agus nach d'fhuair se e, rannsaich e an luchd-coimhead, agus dh'orduich e an toirt air falbh *chum peanais*. Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e còmh-nuidh *an sin*.

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thiruis agus Shidoìn: ach thàinig iadsan a dh'aon inntinn d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus seomradair an rìgh a thoirt air an crann, dh'iarr iad sìth; do bhrìgh gu'n robh an tìr air a beathachadh le tìr an rìgh.

21 Agus air là orduichte, air do Herod bhi air a sgeudachadh le eudach rìoghail, agus 'na shuidhe air a rìgh-chaitir, labhair e gu deasbhriathrach riu².

22 Agus rinn an slugh iolach³, *ag ràdh*, Is guth Dé so, agus cha *ghuth* duine.

23 Agus air ball bhuaill aingeal an Tighearn e, do bhrìgh nach d'thug e a' ghlòir do Dhia: agus dh'itheadh le cnuimhibh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearn agus mheudaich-eadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dhoibh *am ministrileachd* a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d'an co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

¹ *Thaghadh Pòl agus Barnabas gu dol chum nan Cìnneach. 7 Mu thimchioll Shergivis Pauhis, agus Elimais an druidh. 14 Shearnaich Pòl aig Antioch, gur e Iosa an Crìosd. 42 Chreid na Cinnich, ach labhair na h-Iudhaich an aghaidh na sìrinn.*

ANIS bha anns an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar a ta Barnabas, agus Simeon ris an abrar Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen comh-alta Heroid an Tetràirc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bhi ri ministrileachd do'n Tighearn, agus a' trasgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh air leth dhomh-sa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre agus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trasgadh agus urnuigh a dheanamh, agus an làmhan a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin air dhoibh-san a bhi air an cur a mach leis ar Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia; agus o sir sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air dhoibh bhi an

¹ buaireas.
246

² rinn e draid doibh. ³ gèir.

an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach : agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-frithealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad troimh an eilean gu Paphos, fhuair iad druidh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d'am b'ainm Bar-iesus :

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach ; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuair Elimas an druidh, (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaichear ainm,) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

9 An sin air bhi do Shaul, (d'an goirear Pòl,) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do'n uile cheilg, agus do'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhuil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach sguir thu do fhiaradh shligh-ean dìreach an Tighearna ?

11 Agus feuch a nis, *tha* àmh an Tighearn ort, agus òithidh tu dall, gun a' ghrian haicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchudas air ; agus a' tionndadh nu'n cuairt, dh'iarr e dream a hreòraicheadh air làimh e.

12 An sin an uair a chunnic an t-uachdaran an ni a inneadh, chreid e, air dha hi làn iongantais mu theagsg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge o Phòl agus d'a chuideachd Phaphos, thàinig iad gu Pherga na Pamphilia : agus

air do Eoin am fàgail, phill e gu Ierusalem.

14 Ach air dhoibh-san imeachd o Pherga, thàinig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do'n t-sionagog air là na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an lagha agus nam Fàidhean, chuir uachdarain na sionag-oig d'an ionnsuidh, ag ràdh, Fhëara agus a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do'n t-sluagh, abraibh e.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le 'làimh, thubhairt e, Fhëara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobuill so Israeil ar n-aithriche, agus dh'ardaich e'm pobull 'nuair a bha iad air choigrich ann an tìr na h-Eiphit, agus le làimh àrd thug e iad a mach aisde.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le'm beusaibh¹ anns an fhàsach.

19 Agus an uair a sgrios e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fear-ann orra-san le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e dhoibh breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad rìgh : agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin, rè dhà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Daibhidh gu bhi 'na rìgh dhoibh ;

¹ dh'altrum e iad.

d'an d'thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh *mac Iese*, duine a réir mo chridhe féin, a ni m' uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir a gheallaidh Slànuighear, *eadhon Iosa* :

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlioin Eoin a thriall¹, thubhairt e, An ti a ta sibh a' saoil sinn is mise, cha mhi e. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach airidh mi air brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara *agus* a bhràithre, a chlann fine Abraham, agus a mheud agaibh air am bheil eagal Dé, is ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chòmh-nuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi aineolach airsan, agus air foclaibh nam Fàidhean a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhìteadh choimhlioin siad *iad*.

28 Agus ged nach d'fhuair iad coire bàis air bith *ann*, dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirt-eadh *esan* gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlioin iad na h-uile nithe bha sgrìobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann e, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e :

31 Agus chunncas e rè

mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dha-san do'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibh-se a' gheallaidh², a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu'n do choimhlioin Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas ; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu.

34 Agus *mar dhearbhadh* gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truailidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin thubhairt e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuiling thu do d' Aon naomh gu'm faic e truailidheachd :

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithriche, agus chunnaic e truailidheachd :

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truailidheachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, fheara *agus* a bhràithre, gur ann tre'n duine so a ta maitheanas pheacanna air a shearmonachadh dhuibh :

39 Agus trid-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, nach robh e'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois.

¹ a *thurus*, a *chùrsa*.

² ag innseadh deadh sgéil dhuibhse eadhon a' gheallaidh.

40 Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an nì a ta air a ràdh anns na Fàidhibh;

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantais, agus rachadh as duibh¹: oir oibrichidh mise obair ann bhur làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an céill duibh e.

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagog, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.

43 A nis an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhaich agus do na proselitich chràbhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé.

44 Agus air an là sàbaid a b'fhaigse, is beag nach do chruinnich am baile gu h-ìomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunn-aic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud², agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh'fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'éigin focal Dé bhì air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur bhur breth oirbh féin nach uridh sibh air a' bheatha nhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh'aithn an Tighearna dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gàird-eachas, agus ghlòraich iad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha orduichte³ chum na beatha maireannaich.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich na mnàì chràbhach agus urramach, agus daoine uaisle⁴ na caithreach, agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan duslach an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thàinig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuil air an lìonadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

¹ *Dhian-ruagadh Pòl agus Barnabas o Iconium. 8 Aig Lìstra leigheas Pòl crioplach: uime sin mheasadh iad 'nan diathaibh. 19 Chlachadh Pòl: 21 chaidh iad trìomh iomadh eaglais, a' daingneachadh nan deisciobuil ann an creidimh agus ann am foighidìn.*

AGUS tharladh ann an Iconium, gu'n deachaidh iad araon a steach do shionagog nan Iudhach, agus gu'n do labhair iad air chor as gu'n do chreid cuideachd mhòr do

¹ *rachaibh as an t-sealladh.*

² *mìth.*

³ *air an cur an ordugh.*

⁴ *prìomh-dhàvine.*

na h-Iudhaich, agus mar an ceudna do na Greugaich.

2 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tigh-earn, a rinn fianuis do fhocal a ghràis, agus a thug fa'near comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmhaibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid diubh leis na h-Iudhaich, agus cuid eile leis na h-abs-tolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinnich, agus mar an ceudna leis na h-Iudhaich, maille r'an uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

6 'Nuair a thuig iadsan so, theich iad gu Listra agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùthcha mu'n cuairt:

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Listra duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d'imich riamh:

9 Chual esan Pòl a' labhairt: neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànan Licaonia, Tha na Déa air teachd a nuas an coslas dhaoine d'ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bhar-nabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e am prìomh-fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chòmhair an caithreach-san, tairbh agus blàth-fhleasgaidh¹ chum nan geata, agus b'àill leis iobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl so, reub iad an eudach, agus ruith iad a steach am measg an t-sluaigh, ag éigh-each,

15 Agus ag ràdh, A'dhaoine, c'ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais², a' searmonachadh dhuibh-se, pilltinn o na nithibh dìomhain sin chum an Dé bheò, a rinn nèamh agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta annta:

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinnich imeachd 'nan slighibh féin.

17 Gidheadh, cha d'fhàg se e féin gun fhianuis, a deanamh maith, agus a' toir dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lìonadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nith

¹ *Ius-chrìna.*

² *aig am bheil comh-aighe ribh féin*

so dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun ìobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thàinig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a' bhaile e, a' saoil-sinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deiscioblubh m'a thimchioll, dh'éirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile; agus air an là màireach dh'imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Listra, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh anama nan deisciobul, agus ag earail¹ orra buanachadh sa' chreidimh, agus a' teagasg gur ann tre iomadh àmhghar is éigin duinn dol a steach do rìoghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh'orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad urnuigh maille ri trasgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh dol troimh Phisidia, thàinig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia:

26 Agus sheòl iad as a sin gu Antioch, an t-àit o'n l'earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre a choimhliod.

27 Agus an uair a thàinig

iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chéile, dh'aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d'fhosgail e doras creidimh do na Cinnich.

28 Agus dh'fhan iad an sin aimsir nach bu bheag maille ris na deiscioblubh.

CAIB. XV.

1 *Dh'éirich connsachadh mòr mu thimchioll an timchioll-ghearraidh: 6 chum na h-abstoil comhairle mu'n chùis sin, 22 agus chuir iad ordugh na comhairle ann an litricheibh chum nan eaglaisean. 36 Chuir Pòl agus Barnabas a mach air a chéile, agus dhealaich iad.*

AGUS theagaisg 'dream àraidh, a thàinig a nuas o Iudea, na bràithre, ag ràdh, Mur timchioll-ghearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, cha 'n'eil e'n comas duibh bhi air bhur tearnadh².

2 Uime sin air do Phòl, agus do Bharnabas connsachadh agus deasboireachd nach bu bheag a bhi aca riu, dh'orduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh féin, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanair-ean gu Ierusalem mu thimchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhi air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad troimh Phenice, agus Shamaria, a' cur an céill iompachaidh nan Cinneach: agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Ierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na seanairibh, agus dh'innis iad

¹ a' guidhe.
251

² stènnachadh.

meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairis-each a bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur còir an timchioll-ghearradh, agus àithneadh *dhoibh* lagh Mhaois a choimhead.

6 Agus thàinig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chéile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòrain deasboireachd, dh'éirich Peadar agus thubhairt e riu, Fhèara agus a bhràithre, tha fhios agaibh o cheann fhada gu'n do ròghnuich Dia 'nar measg-ne, o m' bheul-sa gu'n cluinneadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad :

8 Agus rinn an Dia d'an aithne an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naoinh dhoibh, mar a thug e dhuinne ;

9 Agus cha d'rinn e eadar-dhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' brosnuchadh Dhé¹, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid ar n-aithriche no sinne comasach air a giùlan ?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, tre ghràs an Tighearna Iosa Criosd, gu saorar sinn amhuil mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuid-eachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bhar-nabas agus do Phòl, ag inn-seadh meud nan comhara

agus nam miorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an déigh dhoibh bhi 'nan tosd, fhreagair Seumas, ag ràdh, Fhèara agus a bhràithre, éisdibh riumsa :

14 Chuir Simeon an céill cionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tùs le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus do so tha briathra nam fàidhean a' co-fhreagairt ; a réir mar a ta e sgrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a rìs paillium Dhaibhidh, a ta air tuiteam ; agus togaidh mi a rìs an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e :

17 Chum gu'n iarr fuigh-eall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m'ainm-sa, tha an Tighearn ag ràdh, a ta dean-amh nan nithe sin uile.

18 Aithnichte do Dhia tha 'oibre féin uile o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhreth-sa, nach cuir sinn mishuaimhneas² orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé :

20 Ach gu'n sgrìobh sin d'an ionnsuidh, iad a sheach-nadh truailleidheachd ìodhola, agus strìopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig Maois, o na linnibh cian anns gach baile, daoine a ta 'g a shearmonachadh, air dha bhi air a leughadh gach là sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunneas iom-

a' cur cathachaidh air Dia, a'
252

dearbhadh Dhé,

² dragh.

chuidh do na h-abstolaibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu Antioch, maille ri Pòl agus Barnabas ; eadhon, Iudas d'an co-ainm Barsabas, agus Silas, daoine inbheach am measg nam bràithre :

23 Agus sgrìobh iad litriche leo air an dòigh so, Tha na h-abstoil, agus na seanairean, agus na bràithrean a' cur beannachd chum nam bràithre do na Cinnich a ta ann an Antioch, agus ann an Siria, agus ann an Cilicia :

24 Do bhrìgh gu'n cuala sinne, gu'n do chuir dream àraidh a chaidh uainne mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag atharrachadh¹ bhur n-inntinn, ag ràdh, *Gur còir dhuibh* bhì air bhur timchiollghearradh, agus an lagh a choimhead ; do nach d'thug sinne a leithid sin a dh' àithne :

25 Chunncas iomchuidh duinne, air dhuinn bhì cruinn a dh'aon toil, daoine taghta a chur do 'ur n-ionnsuidh-sa, maille ri ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl ;

26 Daoine a thug an anama féin air son ainme ar Tigh-earna Iosa Criosd.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh'innseas *dhuibh* na nithe ceudna le cainnt bheoil.

28 Oir chunncas iomchuidh do'n Spiorad naomh agus dhuinne, gun ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh'uallaich ach na nithe feumail so ;

29 Sibh a sheachnadh nithe a chaidh ìobradh do ìodhol-

aibh, agus fola, agus ní tachdta, agus strìopachais : uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn leibh.

30 Uime sin an uair a leigeadh uatha iad, thàinig iad gu Antioch : agus air cruinneachadh an t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad sin, rinn iad gairdeachas air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhì do Iudas agus do Shilas 'nam fàidhibh iad féin, le mòran bhriathraibh dh'earailich agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine dhoibh, leigeadh air falbh an sìth iad o na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunncas iomchuidh do Shilas còmhnuidh a dheanamh an sin.

35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna agus Barnabas ann an Antioch, a' teagasg agus a' searmonachadh, maille ri mòran eile mar an ceudna, focail an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean àraidh, thubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tigh-earna, cionnus a ta iad.

37 Agus b'àill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d'an co-ainm Marcus, leo.

38 Ach cha do mheas Pòl gu'm bu chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh maille riu chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh'éirich uime sin conspoid eatorra cho dian, as

¹ a' daingneachadh.

gu'n do sgaradh o chéile iad : agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e air luing gu Ciprus ;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'imich e, air dha bhi air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e troimh Shiria agus Chìlicia, a' daingneachadh¹ 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

¹ *Thimchioll-ghèarr Pòl Timoteus : 7 ghairmeadh e leis an Spiorad o dhùthaich gu dùthaich ; 14 dh'iompaich e Lidia : 16 thilg e a mach spiorad fiosachd : 19 uime sin bha e féin agus Silas air an sgùrsadh, agus air an cur am prìosan. 26 Dh'fhosgladh dorsan a' phrìosan, agus dh'iompaicheadh an dorsair.*

AN sin thàinig e gu Derbe agus Lìstra : agus, feuch, bha deisciobul àraidh an sin, d'am b'ainm Timoteus, mac mnà àraidh do'n chinneach Iudhach a bha 'na creideach ; ach bu Ghreugach a b'athair dha :

2 A bha fo dheadh ainm aig na bràithre a bha ann an Lìstra agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a dhol a mach maille ris ; agus ghabh e agus thimchioll-ghèarr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin : oir bha fios aca uile gu'm bu Ghreugach 'athair.

4 Agus mar a shiubhail iad troimh na bailtibh, thug iad doibh na h-orduighean r'an coimhead, a dh'orduicheadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglaisean air an daingneachadh anns a' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaidh iad troimh Phrìgia, agus tìr Ghalatia, agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a labhairt san Asia,

7 An déigh dhoibh teachd gu Mìsia, dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia : ach cha do leig an Spiorad² leo.

8 Agus air dhoibh gabhail seachad air Mìsia, chaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunncas sealladh³ le Pòl san oidhche : Sheas duine àraidh, o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunnaic e an sealladh, air ball dh'iarr sinn dol thairis gu Macedonia, a' dearbh-thuigsinn gu'n do ghairm an Tigh-earna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thàinig sinn gu dìreach gu Samotràcia, agus air an là 'na dhéigh sin gu Neapolis ;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud⁴ bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus b'ùr-threabhachas⁵ e : agus bha sinn a chòmhnuidh anns a' bhaile sin làithean àraidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh sinn a mach as a' bhaile ri taobh aimhne, far am b'abhaist urnuigh a dheanamh⁶ ; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na

¹ a' neartachadh.

² Spiorad Iosa.

³ taisbean. ⁴ prìomh.

⁵ cholamhuinn ; colony. Sasg.

⁶ far am b'abhaist do thigh urnuigh a bhi.

mnaibh a chruinnicheadh *an sin*.

14 Agus dh'éisid bean àraidh ruinn d'am b'ainm Lidia, bean-reicidh purpur¹, o bhaile Thiatira, a bha deanamh aoraidh do Dhia; aig an d'fhosgail an Tighearn a cridhe, ionnus gu'n d'thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus an uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach, ghuidh i *oirnn*, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhì dìleas do'n Tighearn, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhuidh *ann*. Agus cho-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum urnuigh, gu'n do thachair oirnn banoglach àraidh aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr-bhuannachd d'a maighstiribh le fiosachd a dheanamh;

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad na daoine so seirbhisich an Dé a's ro àirde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhì doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Criosd dol a mach aisde. Agus chaidh e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas² am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mhargadh *iad*, chum nan uachdaran;

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghlaidh a' *bhaile*, thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhì 'nan Iudhaich,

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàthanna nach 'eil ceaduichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh'éirich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh: agus reub na h-uachdaran an eudach diubh, agus dh' àithn iad *an* sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an déigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am prìosan *iad*, a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phrìosain an gleidheadh gu tèaruinte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do'n phrìosan a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa sa' cheap.

25 Agus mu mheadhonnoidheche air do Phòl agus do Shilas urnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia; agus chuala na prìosanaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor as gu'n do chrathadh bunaitean a' phrìosain: agus air ball dh'fhosgladh na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh cuibhreacha gach neach *aca*.

27 Agus air do fhear-coimhead a' phrìosain dùsgadh á codal, agus air faicinn dorsa a' phrìosain fosgailte, tharruing e a chladheamh, air tì³ e féin a mharbhadh, a'

¹ corcuir.

² earbsa.

³ fu rùn.

saòilsinn gu robh na prìosan-
aich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le
guth àrd, ag ràdh, Na dean
cron sam bith ort féin; oir
tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis
dasan, leum e steach, agus
thàinig e air chrith, agus
thuit e sìos an làthair Phòil
agus Shilais;

30 Agus air dha an toirt a
mach, thubhairt e, A mhaigh-
stirean, ciod is còir domh
a dheanamh chum gu tèarnar¹
mi?

31 Agus thubhairt iadsan,
Creid anns an Tighearn Iosa
Criosd, agus tèarnar thu féin,
agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal
an Tighearna ris, agus riu-
san uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt
leis air an uair sin féin do'n
oidhche, nighe an creuchdan;
agus bhaisteadh e féin, agus
a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e
d'a thigh iad, chuir e bord
rompa, agus rinn e gaird-
eachas maille r'a theaghlach
uile, a' creidsinn ann an Dia.

35 Agus air teachd do'n
là, chuir an luchd-riaghlaidh
na maoir uatha, ag ràdh,
Leig air an comas na daoine
sin.

36 Agus dh'innis fear-
coimhead a' phrìosain na
briathra so do Phòil, Gu'n do
chuir an luchd-riaghlaidh fios
uatha sibhse a leigeadh as:
uime sin rachaibh a mach,
agus imichibh an sìth.

37 Ach thubhairt Pòl riu,
an déigh dhoibh ar sgiùrsadh
gu follaiseach gun ar dìteadh,

agus gur Romhanaich sinn,
thilg iad am prìosan sinn;
agus a nis am b' àill leo ar cur
a mach an uaignidheas?
cha'n eadh gu deimhin; ach
thigeadh iad féin agus thug-
adh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir
na briathra sin do na h-uachd-
aranaibh: agus ghabh iad
eagal an uair a chual iad
gu'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thàinig iad agus
chuir iad impidh orra, agus
air dhoibh an toirt a mach,
ghuidh iad orra imeachd a
mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as
a' phrìosan doibh, chaidh iad
a steach do thigh Lidia: a-
gus an uair a chunnaic iad na
bràithre, thug iad comhfhurt-
achd dhoibh, agus dh'imich
iad rompa.

CAIB. XVII.

1 Shearmonaich Pòl aig Tesalonica,
4 far an do chreid cuid agus an
d' rinn cuid eile geur-leanmhuinn
air. 10 Chuireadh e gu Berea,
agus shearmonaich e an sin. 13
Rinneadh geur-leanmhuinn air;
15 thàinig e gu baile na h-Aithne,
agus shearmonaich e dhoibh an
Dia beò.

A NIS air dhoibh imeachd
troimh Amphipolis, agus
Apolonia, thàinig iad gu
Tesalonica, far an robh sion-
agog aig na h-Iudhaich:

2 Agus mar bu ghnàth le
Pòl, chaidh e steach d'an
ionnsuidh, agus air tri làith-
ibh sàbaid reusonaich² e riu
as na sgrìobtuiribh,

3 'Gam fosgladh agus a'
dearbhadh gu'm b'éigin do
Chriosd fulang, agus éirigh a
rìs o na marbhaibh: agus
gur e an t-Iosa so a ta mise

¹ saorar, slànuichear.

² thagar.

a' searmonachadh dhuibh, Criosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Silas : agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhaich mi-chreideach bhì air am brosnuchadh le tnuith¹, ghabh iad d'an ionnsuidh droch dhaoine àraidh do na corraibh-margaidh², agus air tionnal cuideachd mòire dhiubh, chuir iad am baile uile thar a chéile, agus chuairtich iad tigh Iasoin, agus dh'iarr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair siad iad, tharruing iad Iason, agus bràithrean àraidh chum uachdaran a' bhaile, ag éigheach, Tha na daoine so a chuir an saoghal bun os ceann, air teachd an so mar an ceudna ;

7 D'an d'thug Iason aoidheachd : agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh orduigh Cheasair, ag ràdh, Gu bheil rìgh eile ann, *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buairesas³ fo'n t-sluagh, agus fo uachdaran a' bhaile, 'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad urras⁴ o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea : agus air teachd dhoibh-san *an sin*, chaidh iad a steach do shionagog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle

na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' rannsachadh nan sgrìobtuir gach aon là, *a dh'fheuchainn* an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh ; agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na h-Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnuchadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara : ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus thredraich luchd-coimheadachd Phòil e gu baile na h-Aithne⁵ : agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnuchadh⁶ ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn iodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich, agus ris na daoineibh cràbhach anns an t-sionagog, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsanaich⁷ àraidh do na h-Epicur-aich, agus do na Stoicich,

¹ *farnad, eud.* ² *do'n ghràisg.*

³ *tuairgne, gluasachd.*

⁴ *daingneachadh.*

⁵ *Athens. Sasg.*

⁶ *bhuairleadh.*

⁷ *daoine fòghlumta, eagnuidhean*

aghaidh air; agus thubhairt cuid, Ciod a b' àill leis an fhear bhith-bhriathrach so a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosmhuil gu bheil e a' searmonachadh dhée coimheach; do bhrìgh gu'n do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn ciod e an teagasg nuadh¹ so, a labhrar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluasan: b' àill leinn, uime sin, fios fhaotainn ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuairt 'nam measg, an ùine ri ni air bith eile, ach ri inns-eadh, no ri cluinntinn noimh-eachd éigin.)

22 An sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopagus, thubhairt e, A muinntir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nithibh cràbhach thar tomhas:

23 Oir air dhomh bhi dol seachad, agus ag amharc air bhur nithibh naomha, fhuair mi altair air an robh an sgrìobhadh so, DO'N DIA NEO-AITHNICHTE. Uime sin esan d'am bheil sibh a' deanamh aoraidh gu'n eòlas agaibh air, is e a ta mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e féin Tighearna nèimh agus na talmhainn, cha'n 'eil e gabh-

ail còmhnuidh ann an teamp-luibh làmh-dheanta:

25 Ni mò a bheirear aoradh dha le làmhaibh dhaoine, mar gu'm biodh uireasbhuidh ni sam bith air; oir is e féin a ta toirt do na h-uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe:

26 Agus rinn e dh'aon fhuil uile chinnich dhaoine, chum iad a ghabhail còmhnuidh air aghaidh na talmhainn uile, agus shonraich² e na h-amanna roimh-ord-uichte, agus crìochan an àite-còmhnuidh;

27 Chum gu'n iarradh iad an Tighearn, a dh'fheuchainn an tarladh dhoibh, le mìnrannsachadh, gu'm faigheadh iad e, ged nach 'eil e fada o gach aon againn:

28 Oir annsan tha sinn beò, agus a' gluasad, agus tha ar bith againn; mar a thubhairt mar an ceudna dream àraidh do 'ur bàrdaibh féin, Oir is sinne fòs a ghineal-san.

29 Uime sin do bhrìgh gur sinne gineal Dé, cha chòir dhuinn a shaoilsinn gu bheil an Diadhachd cosmhuil ri h-òr, no ri h-airgid, na ri cloich, nithe a ghearradh³ le h-ealadhain agus innleachd dhaoine.

30 A nis air do Dhia amharc thairis air aimsiribh an aineolais so, tha e nis ag àithneadh do na h-uile anns gach àit aithreachas a dheanamh:

31 Do bhrìgh gu'n do shuidhich e là anns an toir e breth air an t-saoghal am fireantachd, tre'n duine sin a dh'orduich e; agus air so thug e dearbhadh do na h-uile

¹ *nomha.* ² *shuidhich.*

³ *a dhualadh, a ghràbhaladh.*

dhaoinibh, le esan a thogail suas o na marbhaibh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiseirigh nam marbh, rinn cuid diubh fanoid: ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a rìs mu'n nì so.

33 Agus mar sin chaidh Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoinibh ris, agus chreid iad. 'Nam measg so bha Dionisius an t-Areopagach, agus bean d'am b'ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

¹ Rinn Pòl obair le a làmhlaibh féin, agus shearmonaich e do na Cinnich ann an Corintus: 9 Thug an Tighearn misneach dha ann an taisbean: 12 chaidh a chasaid an làthair an uachdaran Ghalio, ach leigeadh as e: 18 'na dhéigh sin, chaidh e o bhaile gu baile, agus neartaich e na deisciobuil, &c.

AN déigh nan nithe so, dh'-fhàg Pòl baile na h-Aithne, agus thàinig e gu Corintus;

2 Agus fhuair e Iudhach àraidh d'am b'ainm Acuila, a rugadh am Pontus, air ùr-theachd as an Eadailt, maille r'a mhnaoi Priscila, (a chionn gu'n d'orduich Claudius do na h-Iudhaich uile an Ròimh fhàgail,) agus thàinig e d'an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu'n robh e a dh'aon cheird riu, dh'-fhan e maille riu, agus bha e ag obair, (oir bu cheird doibh bhì deanamh phàilliuna.)

4 Agus thagair ¹ e anns an t-sionagog gach aon là sàbaid, agus chuir e impidh air Iudhaich agus Greugaich.

5 Agus an uair a thàinig Silas agus Timoteus o Mha-

cedonia, bha Pòl air a theannadh 'na spiorad, agus rinn e fianuis do na h-Iudhaich, gu'm b'e Iosa an Crìosd.

6 Agus an uair o chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath e 'eudach, agus thubhairt e riu, Biodh bhur fuil air bhur ceann féin; tha mise glan: á so suas théid mi chum nan Cinn-each.

7 Agus chaidh e as a sin, agus thàinig e gu tigh duine àraidh d'am b'ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh a thigh làimh ris an t-sionagog.

8 Agus chreid Crispus, prìomh ²-uachdaran na sion-agoig anns an Tighearna, maille r'a theaghlach uile: agus chreid mòran do na Corintianaich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl ann an sealladh ³ san oidhche, Na biodh eagal ort, ach labhair, agus na bi a'd' thosd:

10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, chum do chron a dheanamh: oir a ta mòr-shluagh agam-sa anns a' bhaile so.

11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sè mìosan *an sin*, a' teagasg focail Dé 'nam measg.

12 Agus an uair a bha Galio 'na uachdaran air Achaia, dh'éirich na h-Iudhaich a dh'aon inntinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais,

13 Ag ràdh, Tha'n duine so a' comhairleachadh dhaoine

¹ reusonaich.
259

² àrd.

³ taisbean.

aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'fhosgladh a bheoil, thubhairt Galio ris na h-Iudhaich, Nam b'eucoir no droch ghnìomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu'n giùlaininn leibh :

15 Ach ma's ceisd a ta ann timchioll fhocla agus ainmean, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin ; oir cha'n àill leam-sa bhì m' bhreitheamb air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionagoig, agus ghabh iad an làthair caithir a' bhreitheanais : agus cha do ghabh Galio suim do ni sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'fhan Pòl fathast ùine mhaith sa' bhaile sin, agus an sin an déigh a chead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscila agus Acuila ; an déigh a cheann a bhearradh¹ ann an Cenchrea : oir bha bòid air.

19 Agus thàinig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iad-san an sin : ach chaidh e féin a steach do'n t-sionagog, agus reusonaich e ris na h-Iudhaich.

20 Agus an uair a dh'iarr iad air fuireach maille riu ni b'fhaide, cha d'aontaich e :

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin dhomh, air gach aon chor, an fhéill² so a ta teachd a

choimhead ann an Ierusalem : ach pillidh mi a ris do 'ur n-ionnsuidh-sa, ma's toil le Dia. Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thàinig e tìr aig Cesarea, agus air dha dol suas agus fàilt a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu Antioch.

23 Agus an uair a dh'fhan e rè tamuill *an sin*, dh'imich e, agus chaidh e an ordugh³ troimh thìr Ghalatia uile agus Phrìgia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thàinig gu h-Ephesus Iudhach àraidh d'am b' ainm Apollos, a rugadh an Alecsandria, duine deasbhriathrach, agus cumhachdach anns na sgrìobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearn ; agus air dha bhì dian⁴ 'na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Acuila agus do Phriscila a chluinntinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mhìnich iad dha slighe Dhé ni bu choimhionta.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris : neach, air dha teachd, a rinn còmhnaidh⁵ mor riu-san a chreid tre ghràs :

28 Oir le mòr-dhìchioll rinn e deasboireachd⁶ ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a'

¹ o lomadh. ² an fhéisd.
³ an eagar. ⁴ teth.

⁵ còghnadh, congnamh.
⁶ le mòr-sbairn thagair e.

dearbhadh leis na sgrìobtuir-
ibh, gur e Iosa an Criosd.

CAIB. XIX.

1 *Tha an Spiorad naomh air a thubhairt le làmh-aibh Phòil. 9 Thug na h-Iudhaich toibheum d'a theagasg, a bha air a dhaingneachadh le mìorbhuilbh. 13 Bhuail-eadh na h-Iudhaich a bha cur spiorada fo gheasaibh leis an Diabhal. 19 Loisgeadh leabhraiche druidheachd.*

AGUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corinthus, air do Phòl dol troimh na crìochaibh uachdarach, gu'n d'thàinig e gu Ephesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh,

2 Thubhairt e riu, An d'fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn uiread as gu bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag radh ris an t-sluagh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhéighsan, sin r'a ràdh, ann an Iosa Criosd.

5 Agus an uair a chual iad so, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a làmh-an a chur orra, thàinig an Spiorad naomh orra; agus abhair iad le teangaibh, agus inn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchioll dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a

steach do'n t-sionagog, agus labhair e gu dàna rè thri mìosan, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadh-aicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t-slighe sin an làth-air an t-sluaigh, dh'fhàg e iad, agus sgar e na deisciobuil uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an sgoil neach àraidh d'am b'ainm Tirannus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuala luchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghreugaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia mìorbhuilean nach bu bheag le làmh-aibh Phòil:

12 Air chor as gu'n d'thugadh o 'chorp-san chum nan daoine tinne, neapaicinne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fo gheasaibh¹, os làimh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuir-eamaid fo gheasaibh sibh tre Iosa a ta Pòl a' searmonachadh.

14 Agus bha aig Scebha Iudhach àraidh, aon do na h-àrd-shagartaibh, seachdnar mhac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch

¹ a' cur spiorada fo mhionnaibh,

a' tilgeadh a mach spiorada.

spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl: ach cò sibhse?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thàmh ann an Ephesus fios air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thàinig mòran diubh-san a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubh-san a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile: agus dh' àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle *bonn* airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhudhaich focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimhionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhì an sin, is éigin domh an Roimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubh-san a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'

fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin iomairt¹ nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius *ann*, a bha deanamh theampull airgid² do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde;

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon cheird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas³ againne:

26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le 'chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha 'n e a mhàin ann an Ephesus, ach cha mhò⁴ san Asia uile, ag ràdh, Nach dée iad a nìthear le làmhaibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na ban-dé mòire Diana an neo-phrìs, agus gu claoidhear a mòrachd-sa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan so, lionadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lionadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-

¹ buaireas.

² dealbh-theampull.

³ saibhreas.

⁴ air bheag nithe

sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comhthuruais Phòil.

30 Agus an uair a b' àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d'a ionnsuidh, a' guidhe air nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional troimh a chèile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thàinig iad cuid-eachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iudhaich 'ga iomain rompa. Agus sméid Alecsander le 'laimh, agus b' àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b' Iudhach e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaoth-aich, *Is mòr Diana nan Ephesianach.*

35 Agus an uair a chiùinich an cléireach¹ an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephesus, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile² nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhan-dia mhòir Diana, agus do'n dealbh a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheadar cur an

aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a toirt toibheim d'ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh dhoibh, agus tha uachdarain ann; agradh iad a chèile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannairc air an la'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheudas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

1 *Chaidh Pòl do Mhacedonia: 7 fhritheil e suipeir an Tighearn, agus shearmonaich e. 9 Air do Eutichus tuiteam sìos an cruth mairbh, thogadh suas bed e. 17 Aig Miletus ghairm Pòl seanaircean na h-eaglais an ceann a chèile, agus dl'innis e dhoibh ciod a bha gu tachairt dha féin, &c.*

AGUS an déigh do'n chomh-ghàir³ sgur, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead ghabhail diubh⁴, thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh na crìochaibh sin, agus mòr-earail a dheanamh orra, thàinig e do'n Ghréig;

¹ Cléireach-sgròbhaidh 'a bhaile.

² caithir.

³ bhuaireas.

⁴ an glacadh 'na uchd.

3 Agus dh'fhàn e *an sin* tri mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach¹ air a shon, agus e air ti² dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn troimh Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuid-eachd gu h-Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, agus Timotheus; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd romhain-ne dh'fheith iad ruinn ann an Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirtichte, agus thainig sinn d'an ionnsuidhsan gu Troas ann an cùig làithibh, far an d'fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud là do'n t-seachduin, air do na deisciobluibh cruinneachadh an ceann a chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, agus a rùn air³ imeachd uatha air an là màireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seòmar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha oganach àraidh d'am b'ainm Eutichus 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal: agus air do Phòl bhi rè fad a' searmonachadh, shàruicheadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos,

agus thuit e air, agus air dha a ghlacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid⁴ oirbh; oir a ta 'anam ann.

11 Agus air dol suas da a rìs, bhris e aran agus dh'ith e, agus labhair e riu rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh'fhalbh e.

12 Agus thug iad leo an t-òganach agus e beò, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne im-eachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin: oir is ann mar sin a dh'orduich è, a cur roimhe gu'n imicheadh e féin d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinn aig Asos, ghabh sinn a steach, agus thàinig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as a sin, thàinig sinn air an là màireach fa chomhair Chiois; agus air an là 'na dhéigh sin thàinig sinn gu Samos, agus dh'fhan sinn aig Trogillum; agus air an là b'fhaisge thàinig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarladh dha moille a dheanamh anns an Asia: oir rinn e cabhag⁵, chum nam feudadh e, bhi ann an Ierusalem air là na Cuingeis.

17 Agus chuir e fios o Mhiletus gu h-Ephesus, agus ghairm e d'a ionnsuidh sean-airean na h-eaglais.

18 Agus an uair a thàinig

¹ a' fuidhe am folach, am plaid.

² a rùn air. ³ air bhi fuidhe.

⁴ buaireas.

⁵ bha deisir air.

iad d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi 'nur measg anns an uile aimsir, o'n cheud là a thàinig mi do'n Asia.

19 A' deanamh seirbhis do'n Tighearn leis gach uile irioslachd inntinn, agus maille ri mòran dheur, agus dheuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iudhach.

20 Agus cionnus nach do ghléidh mi ni sam bith am folach a bha feumail *dhuibhse*, gun a nochdadh dhuibh, agus gun sibhse a theagasg am follais, agus o thigh gu tigh,

21 A' deanamh fianuis araon do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus *mu* chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Criosd.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Ierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a tharl as dhomh an sin ;

23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geimhlichean agus trioblaidean¹ a' feith-eamh orm.

24 Ach cha 'n eil suim agam do ni air bith, ni mò tha mi a' measadh m'anama féin luachmhor dhomh, chum gu crìochnaich mi mo thurus² le h-aoibhneas, agus gu *coimh-lion* mi a' mhinistreibh a' fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis do shoisgeul gràis Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d'imich mise

a' searmonachadh rìoghachd Dhé, mo ghnùis ni's mò.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis duibh³ air an là'n diugh, gu bheil mise glan o'fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoill-seachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thug-aibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air an d'rinn an Spiorad naomh luchd-coimhead⁴ dhibh, a bheathachadh eaglais Dhé⁵, a cheannaich e le 'fhuil féin.

29 Oir a ta fhios agam-sa air so, an déigh m' imeachd-sa gu'n tig madaidh-allaidh gharga 'nur measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh 'féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur togail suas, ag oighreachd a thoirt duibh an measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgiod, no òr, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhritheil na làmh-an so do m' uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h-uile nithe

¹ àmhghair. ² thriall, chùrsa.
³ gabham sibhse mar fhianuisibh.

⁴ easbhùiccan.
⁵ eaglais an Tighearna.

dhuibh, gur ann le saothreachadh mar so is còir dhuibh còmhnaidh a dheanamh riu-san a ta anmhunn¹; agus focail an Tighearna Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha e ni's beannaichte ni a thoirt na ghabhail.*

36 Agus air dha na briathra so a radh, leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnùis-san ni's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

¹ *Cha gabhadh Pòl comhairleachadh o dhol gu Ierusalem. 8 Mu Philip an soisgeulaiche, agus a cheathrar nighean a bha 'nam ban-shùidh.* 17 *Thàinig Pòl gu Ierusalem,* 27 *far an robh e air a ghlacadh agus an cunnart mòr.* 31 *Theas-airgeadh e leis an ùrd-chaiptin.*

AGUS air dhuinn dealachadh riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thàinig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là màireach gu Rodos, agus as a sin gu Patara :

2 Agus air dhuinn long fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus fhàgail air an làimh chli, sheòl sinn gu Siria, agus thàinig sinn tìr aig Tirus : oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean : muinntir a thubhairt ri Pòl tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Ierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaich eadh na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thriall sinn romhainn; agus thàinig iadsan uile maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar cuideachd, a mach as a' bhaile : agus chaidh sinn air ar glùinibh air an tràigh, agus rinn sinn urnuigh.

6 Agus an déigh dhuinn air cead a ghabhail d'a chéile, chaidh sinn do'n luinge; agus phill iadsan d'an tighibh féin.

7 Agus an uair a chrìochnaich sinn ar turus² o Thirus, thàinig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na braithribh, agus dh'fhan sinn aon là maille riu

8 Agus air an là màireach, air dhuinne, a bha do chuideachd Phòil, imeachd, thàinig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a steach do thigh Philip an t-soisgeulaiche, (a bha do'n t-seachdnar,) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aige-san, òighean, a bha ri fàidheadaireachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làithibh an sin, thàinig a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus an uair a thàinig e d'ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmhan agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so tha an Spiorad naomh ag ràdh, Is ann mar so a cheanglas na

n-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmhaibh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun e dhol suas gu Ierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe? oir a ta mise ullamh cha'n e a mhàin gu bhì air mo cheangal, ach eadhon gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairle, sguir sinne, ag radh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh nan làithean so, air dhuinn bhì ullamh¹, chaidh sinn suas gu Ierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn cuid do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhì air aoidheachd.

17 Agus an uair a thàinig sinn gu Ierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath là, chaidh Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làthair.

19 Agus air dhàsan fàilte chur orra, chuir e'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le 'mhinistireileachd-san am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan so, thug iad glòir do'n

Tighearn², agus thubhairt iad ris-san, Tha thu faicinn, a bhràthair, cia lìon mìle do na h-Iudhaich a ta creidsinn; agus tha iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umadsa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhaich uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh riu, Nach còir dhoibh an clann a thimchioll-ghearradh, no gluasad a réir nan gnàth³.

22 Ciod uime sin a nìthear? Gun teagamh, is éigin do'n t-sluagh cruinneachadh: oir cluinnidh iad gu'n d'thàinig thu.

23 Uime sin dean so a ta sinne ag ràdh riu: Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil bòid;

24 Thoir⁴ iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus⁵ leo, chum gu bearr⁶ iad an cinn: agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchiollsa, ach gu bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, sgrìobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh ìobradh do ìodholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o striopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màireach air dha bhì air a ghlan-

¹ thog sinn ar n-airneis, agus, &c.

² do Dhia.

³ a réir gnàthanna [an lagha.]

⁴ Beir.

⁵ caitheann, cosgus.

⁶ lom.

adh maille riu, chaidh e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhleanaidh làithean a' ghlanaidh, gus an tugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithe¹ air an coimhleanadh, air do na h-Iudhaich o'n Asia esan fhaicinn san teampull, bhrosnuich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagasg nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os bàrr, thug e steach Greugaich do'n teampull, agus shalaich e'n t-ionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-ìomlan, agus ruith an sluagh cuideachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b' àill leò a mharbhadh, chaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd-cheannaid na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a chéile²:

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d'an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an

t-àrd-cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thàinig an t-àrd-cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'àithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh'fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni eile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd na cùise a thuigsinn air son na h-àrd-bhruidhne, dh'orduich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thàinig e chum na staidhreach, tharladh gu'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr-shluagh e, a' glaodhaich, Beir uainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhì air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd-cheannard, An cead domh-sa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Gréigis?

38 Nach tusa an t-Eiphitheach sin a thog ceannairc roimh na làithibh so, agus a thug leat do'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'nan luchd-mortaich?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha a'm' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor-dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead domh labhairt ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòl seasamh air an staidhir, smèid e le 'làimh air an t-sluagh, ag iarraidh éisdeachd: agus air

¹ cha mhòr. ² fo bhuaireas.

fantuinn ro thosdach dhoibhsan, labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, ag radh.

CAIB. XXII.

¹ *Chuir Pòl gu pailt an cèill cionnus a dh'iompaicheadh e chum a' chreidimh, 17 agus a ghairmeadh e chum na h-abstolachd. 22' Nuair a dh'ainmich e na Cinnich, thog am pobull aon ghàir ris: 24 Bha e gu bhà air a sgiùrsadh; 25 ach air dha a chòir-shaorsa mar Ròmh-anach agairt, leigeadh as e.*

FHEARA, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh-sa ri m' dhòn-chainnt¹ ribh a nis:

2 (Agus an uair a chual iadsan gu'n do labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhairt esan,)

3 Is Iudhach mise da rìreadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh'oileadh² sa' bhaile so, aig cosaibh Ghamalieil, agus a theagaisgeadh gu coimhionta a réir gnàtha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.

4 Agus rinn mi geurleanmhuinn gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal fhear agus bhan, agus 'gan tarruing gu prìosan:

5 Mar a ni an t-àrd-shagart mar an ceudna fianuis dhomh, agus còmhairle nan seanair-ean uile; o'n d'fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha'n sin a thoirt ceangailte gu Ierusalem, chum gu deantadh peanas orra.

6 Agus tharladh, air dhomh bhì 'g imeachd, agus a' druideadh ri Damascus mu

mheadhon-là, gu'n do dhealraich gu h-obann o nèamh solus mòr mu'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamb, agus chuala mi guth ag ràdh, A Shaul, a Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheurleanmhuinn-sa?

8 Agus fhreagair mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt e rium, is mise Iosa o Nasaret, air am bheil thusa a' deanamh geurleanmhuinn.

9 Agus chunnaic na daoine a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal; ach cha chual iad guth an ti a labhair rium-sa.

10 Agus thubhairt mise, Ciod a ni mi, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhrar riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh'orduicheadh dhuitse a dheanamh.

11 Agus an uair nach bu léir dhomh tre ghlòir an t-soluis sin, air dhomh bhì air mo thredrachadh air làimh leo-san a bha maille rium, thàinig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraidh *d'am b'ainm* Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh deadh theistean aig na h-Iudhaich uile a bha chòmhnuidh an sin,

13 Teachd a m' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhairt e rium, A Shaul a bhràthair, faigh do radharc. Agus air an uair sin féin dh'amhairc mi suas air.

14 Agus thubhairt esan,

¹ mo leithsgeul.

² thogadh suas.

Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faiceadh tu an t-Aon cothromach sin, agus gu'n cluinneadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a'd' fhianuis aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh moille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid uait do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearn.

17 Agus tharladh, 'nuair a phill mise gu Ierusalem, agus a bha mi a' deanamh urnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neul,

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad á Ierusalem; oir cha ghabh iad ri d' theisteanas mu m' thimchiollsa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosan, agus a' sgiùrsadh anns gach sionagog iadsan a chreid annad-sa:

20 Agus an uair a dhòirt-eadh fuil do mhairtirich¹ Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làth-air, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich: oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinneach.

22 Agus dh'éisd iad ris gus an fhocal so, agus thog iad an sin an guth gu h-àrd, ag

ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine; oir cha chòir e bhì beò.

23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach agus a' tilgeadh dhiubh an eudaich, agus a' tilgeadh luathre san athar²,

24 Dh'àithn an t-àrd-cheannard esan a thoirt do'n chaisteal ag orduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh; chum gu faigheadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaodhaich mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas a làth-air, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhètheadh?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud so, dh'imich e agus dh'innis e do'n àrd-cheannard, ag ràdh, Thoir fa'near ciod a ni thu; oir is Romhanach an duine so.

27 An sin thàinig an t-àrd-cheannard d'a ionnsuidh, agus thubhairt e ris, Innis domh-sa, an Romanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-àrd-cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise saor.

29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh: agus ghabh an t-àrd-cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a' chionn gu'n do cheangail se e.

¹ l' fhianuis-sa.

² aidhear.

30 Agus air an *la màireach*, air dha bhi togarrach air fios cinnteach fhaotainn ciod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' cur as a leth, dh'fhuasgail se e o a chuibhreachaibh, agus dh'àithn e do na h-àrd-shagartaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

1 *Thagair Pòl a chiùis. 2 Dh'ord-uich Ananias a bhualadh 7 Connsachadh an measg a luchd-casaid. 11 Thug Dia misneach dha. 14 Nochdadh feall nar Iudhach an aghaidh Phòil do'n àrd-cheannard. 23 Chuir se e gu Felics an t-uachdaran.*

AGUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara agus a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé agus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-àrd-shagart Ananias dhoibh-san a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt ana-cainnt¹ do àrd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam², a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir a ta e sgrìobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sa-

dusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle, Fheara agus a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann á leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstri eadar na Phairisich: agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional an aghaidh a chéile.

8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh³.

9 Agus dh'éirich gàir⁴ mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhaichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaich iad 'nan aghaidh, ag ràdh, Cha'n 'eil sinne faotainn⁵ cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connsachadh mòr eatorra, air do'n àrd-cheannard bhi fo eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'àithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis a

¹ càineadh.

² Cha d'thug mi fa'near.

³ gan aideachadh le chéile.

⁴ iolach. ⁵ faghail, faghainn

dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iudhaich an ceann a chèile¹, agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhichead fear a rinn an comhionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan àrd-shagart, agus nan seanairean, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fo àrd-mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibhsa maille ris a' chomhairle air an àrd-cheannard, gu'n tugadh e do 'ur n-ionnsuidhsa e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhlionta air ni éigin m'a thimchioll; agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n tig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feallfholach² so, thàinig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd-cheannard; oir a ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòraich se e chum an àrd-cheannard, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìos-

anach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a d' ionnsuidhsa, aig am bheil ni-éigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaignidheas maille ris, agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomhsa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n tugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-éigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os ceann dà fhichead fear dhiubh ri feallfholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e: agus a nis tha iad ullamh, a' feitheamh ri gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd-cheannard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e dha, ag ràdh, Feuch nach innis thu do neach sam bith, gu'n d'fhoillsich thu na nithe so dhomhsa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ulluichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus trì fichead marcach, agus dà cheud fear-sleagha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chuir orra, gu'n toir iad e gu tèar-

¹ rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r'a chèile

² plaid-luidhe.

unte chum an uachdarain Felics.

25 Agus sgrìobh e litir air a' mhodh so :

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisias, chum an uachdarain ro òirdheirc Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaich, agus an uair a bha iad air ti a mharbhadh, thàinig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-sàn :

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisidibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaith-eadh air an duine, air ball chuir mi a d'ionnsuidh-sa e, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cùis a bha aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làthair-sa. Slàn leat.

31 An sin air do na saighlearaibh Pòl a ghabhail, a'éir mar a dh'àithneadh lhoibh, thug iad san oidhche gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach eig iad do'n mharc-shluagh lol leis, agus phill iad féin o'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh ad a stigh do Chesarea, agus thug iad an litir do'n uachd-

aran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran an litir, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chìlicia bha e,

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'àithn e esan a choimhead ann an talla-breitheanais Heroid.

CAIB XXIV.

1 *Air do Phòl a bhi air a chasaid le Tertullus an cainnt-fhear, 10 fhreagair e air a shon féin thaobh a chaithe-beatha agus a theagaisg shearmonaich e Criosd do'n uachdaran agus d'a mhnaoi. 26 Bha sùil aige-san ri airgid fhaotainn uaith, ach an d'omhanas.*

A GUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus fear-tagraidh¹ àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e, thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinn tromhad-sa a' mealtuinn mòr-shìth, agus gu'n d'rinneadh iomadh deadh ghnìomh do'n chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Tha sinne gabhail ri so, anns gach àm agus anns gach àit, Fhelics ro òirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n éisd thu ruinn gu h-athghoid.

5 Oir fhuair sinn am fear

¹ cainnt-fhear.

so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh¹ nan Iudhach uile gu ceannairc air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.

6 Neach mar an ceudna a thogair an teampull a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b'aill leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin:

7 Ach air teachd do Lias an t-àrd-cheannard oirnn, thug e le mòr-ainneart as ar làmhaibh e.

8 Ag àithneadh d'a luchd-casaid teachd a d'ionnsuidhsa; neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotainn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.

9 Agus dh'aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithe sin mar sin.

10 An sin air do'n uachdaran sméideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhisneach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam go robh thusa rè mòrain bhliadhna a'd'bhreith-eamh air a' chinneach so.

11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà là dheug o chaidh mi suas gu Ierusalem a dheanamh aoraidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnuchadh an t-sluaigh gu ceannairc, aon chuid sna sionagogaibh, no anns a' bhaile.

13 Ni mò is urrainn iad na nithe sin a dhearbhadh a tha iad a' cur as mo leth

14 Ach tha mi ag a' deachadh so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iadsan saobh-chreidimh, a ta mise a' deanamh aoraidh do Dhia m'aithriche, a' creidsinn nan uile nithe a ta sgrìobhta san lagh agus anns na fàidhibh:

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n tig aiseirigh nam marbh, nam fìrean araon agus nan neofhìrean.

16 Agus an so tha mi a' saothreachadh a ghnàth coguis² neo-lochdach a bhi agam a thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain bhliadhna, thàinig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, agus gun bhuaireas.

19 Muinntir d'am bu chòir bhi'n so a'd' làthair-sa, agus m'agairt, nam biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir³ sam bith annam-sa, 'nuair a sheas mi an làthair na comhairle;

21 Mur ann a mhàin air son an aoin fhocail so, a ghlaodh mi a'm' sheasamh 'nan measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheana-leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chual Felics na nithe so, air dh'eòlas ni bu dìongmhalta bh-aige air an t-slighe sin chui

¹ brosnuchadh.

² coimh-fhios, coinsiens.

³ mì-gníomh.

e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisias an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi¹ bhur cùis.

23 Agus dh'àithn e do cheannard-ceud Pòl a ghleidheadh, agus e bhi fuasgailte aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig Felics maille r'a mhnaoi Drusilla, a bha 'na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisd e ris mu thimchioll a' chreidimh² ann an Crìosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim³ agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth so; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgid a thoirt da le Pòl, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coimhionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhaich⁴, dh'fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

¹ Chasaid na h-Iudhaich Pòl an làthair Fhestuis; 8 fhreagair Pòl air a shon féin, 11 agus thog e a chùis gu Ceasar. 14 Dh'fhosgail Festus cùis Phòil do Agripa, agus dh'èinnis e nach d'fhuaradh coire air bith ann a b'airidh air bàs.

ANIS 'nuair a thàinig Festus do'n mhòr-roinn⁵, an ceann trì làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fabhoir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, agus iad a dheanamh feall-fholach⁶ chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesarea, agus gu'n rachadh e féin an sin gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nur measg a dh'fheudas, sìos maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea; agus air an là màireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thàinig esan, sheas na h-Iudhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m'a thimchioll, a' cur choir-eanna lìonmhor agus mòra á leth Phòil, nach b'urrainn iad a dhearbhadh:

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no 'n aghaidh an teamp-

¹ bithidh làn-shìos agam air.
² na creidimh. ³ measarrachd.

⁴ gnìomh taitneach a dheanamh do na h-Iudhaich.
⁵ earrainn; province. Sasg. ⁶ plaid-luidhe.

uill, no 'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntinn a thoirt do na h-Iudhaich, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthair-sa?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir - breitheanais Cheasair, far an còir breth a thoirt orm: air na h-Iudhaich cha d'rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agad-sa.

11 Oir ma tha mi deanamh eucoir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha'n 'eil mi diùltadh bàs fhulang: ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *fìor* a tha iad so a' cur as mo leth, cha'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh¹. Tha mi togail mo chùis gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thàinig Agripa an rìgh agus Bernice gu Césarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do'n rìgh, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felics 'na phrìosanach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn

na h-àrd-shagairt agus sean-airean nan Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh binne² 'na aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis³, gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin, an uair a thàinig iad araon an so, gun mhoille sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chaithir - bhreitheanais, agus dh'àithn mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-casaid⁴ m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh⁵ féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beò.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fheòraich mi dheth⁶ am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choimhead gus am fiosraicheadh a chùis-san le Augustus, dh'àithn mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

¹ cha'n fheud duine sam bith an toileachadh le mise a thoirt thairis doibh.

² ùidh.

³ millidh.

⁴ luchd-tagraidh.

⁵ an saobh-chreidimh.

⁶ thubhairt mi ris.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'àill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am màireach, thubhairt esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'nuair a thàinig Agripa, agus Bernice, le mòrghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach maille ris na h-àrd-cheannardaibh agus prìomh-dhaoineibh na caithreach do'n ionad éisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A rìgh Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a ta làthair an so maille ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, araon ann an Ierusalem, agus an so, a' glaodhaich nach bu chòir e bhì ni b'fhaide beò.

25 Ach an uair a thuig mise nach d'rinn e ni sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shonraich mi a chur d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a sgrìobhadh chum mo Thigh-earn. Uime sin thug mi mach e do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àraidh a d'ionnsuidh-sa, a rìgh Agripa, chum an déigh rannsachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni éigin r'a sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a'm' bheachd-sa prìosanach a chur uam agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

1 An làthair Agripa, chuir Pòl an cèill a chaithe-beatha o 'dige, 12 agus cionnus a dh'iompaicheadh e gu mòrhuileach, agus a ghairm-

eadh e gu bhì 'na abstol. 24 Chuir Festus as a leth gu robh e air a chluinnidh, ucl fhreagair esan gu sèimh.

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl, Tha cead agad labhairt air do shon féin. An sin shìn Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon féin,

2 A ta mi 'gam mheas féin sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a'd' làthair-sa, thaobh nan nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach¹ air gach gnàth agus ceisd a tha am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m'òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féiu ann an Ierusalem, aithnichte do na h-Iudhaich uile;

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'àill leo fianuis a dheanamh,) gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairis-each, a réir an luchd comhbharail a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi a'm' sheasamh fo bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar n-aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheug-ne teachd, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh'oidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a rìgh Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhaich.

¹ [gur aithne dhomh] gu bheil thusa eòlach.

8 C'ar son a mheasar¹ leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarras o na h-àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosanaibh; agus an uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peana-ais orra gu minic anns gach sionagag, cho-éignich mi iad gu toibheum² a labhairt; agus air dhomh bhì gu ro mhòr air bhoile 'nan aghaidh, rinn mi geur-leanmhuinn orra, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so, 'nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas³ o na h-àrd-shagartaibh:

13 Mu mheadhon-là, O a rìgh, chunnaic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orm, agus orra-san a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus an uair a thuit sinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhruidhich, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leanmhuinn? Is cruaidh dhuitse

bhì breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit chum na crìche so, gu'n ord-uichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis araon air na nithibh sin a chunnaic thu, agus air na nithibh anns am foillsich mi mi fein duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh, agus o na Cinnich, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl, chum gu tionndaidh iad⁴ o dhorchadas gu solus, agus o chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas pheacanna, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annam-sa.

19 Uime sin, a rìgh Agripa, cha robh mi eas-ùmhal do'n taisbean nèamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibhsan ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus an sin do na Cinnich, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre iom-chuidh an aithreachais⁵.

21 Air son nan nithe se ghlac na h-Iudhaich mi sar teampull, agus b'àill leo m' mharbhadh⁶.

22 Uime sin air dhomh

¹ C'ar son? am measar.
² gu beum a thabhairt do ainm Iosa.
³ ùghdarras, coma^s.

⁴ agus gus tionndadh. ⁵ cubhaic do aithreachas, airidh air aithreachas. ⁶ làmh a chur annam

còmhnaidh fhaotainn o Dhia, bhunaich mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith a' labhairt ach na nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd ;

23 Gu robh Criosd gu fulang, agus gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbh-aibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéill¹ a Phòil : tha mòr-fhòghlum ga d' chur air bhoile.

25 Ach thubhairt esan, Cha 'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc ; ach tha mi a' labhairt bhriathra na fìrinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh roimh am bheil mise a' labhairt gu saor, air na nithibh so : oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha'n ann an cùil e rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidhean, a rìgh Agripa? ha fhios agam gu bheil thu g an creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa i Pòl, Is beag nach 'eil thu gam aomadh gu bhi am Chrìosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e no ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan ile a tha 'g éisdeachd rium n diugh, ann am beag agus m mòr, mar a ta mise, saor o a geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an rìgh, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu :

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cha 'n 'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteanach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu'n do thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

1 *Ghabh Pòl long do'n Ròimh ; 9 dh'innis e roimh-laimh cunnart an turuis, ach cha d'thugadh creideas da. 14 Luaisgeadh iad null agus a nall le stoirm, agus dh'fhuing iad long-bhrisidh ; 44 gidheadh thàinig iad air tìr gu tèaruinte.*

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis, maille ri prìosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an là màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce² ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha³ 'nar n-aghaidh.

¹ air a chuthach.

² caoimhneil.

³ an soirbheas.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira baile¹ do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shalmone;

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trasgadh² cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an caladh neo-ìomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus nam feudadh

iad air chor sam bith teachd gu Phenice, caladh do Chrete a ta ag amharc chum an iardheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh an sin.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth á deas gu ciùin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiuir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth anrathach³ 'na h-aghaidh⁴, ris an abrar Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dhi.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Clauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnuidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuit-eadh iad sa' bheò-ghaineimh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'ìomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhith gu ro mhòr air ar luasgadh leis an doininn⁵, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach an luchd;

19 Agus air an treas luing thilg sinn le ar làmhaibh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'ar faicinn rè mòrain do làithibh agus a luidh doinionn nach bu bheag oirnn, thugadh a sin uainn gach uile dhòcha gu teasairgteadh sinn.

¹ caithir.
³ stoirmeil

² trasgadh.
⁴ 'nar n-aghaidh.

⁵ seòladh o thonn gu tonn.
⁶ stoirme.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh : oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach a *nhàin* na luinge.

23 Oir, air an oidhche nochd, sheas làimh rium-sa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'am bheil mi deanamh eirbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort ; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair 'sheasair: agus, feuch, thiodh-*tic*¹ Dia dhuit iadsan uile a *u* seòladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh gaibh deadh mhisneach : oir ta mi creidsinn Dhé, gu'n chair ceart mar a labhradh um.

26 Ach is éigin duinn bhi air tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an athramh oidhche deug air achd, air dhuinne bhi air ar ideadh null agus a nall² n an *cuan* Adria, mu meadhon-oidhche b'i barail m maraichean gu robh iad a fagus do thìr éigin :

28 Agus air leigeadh na uidhe sìos doibh³, fhuair iad *doimhne* fichead aitheamh ; is an uair a chaidh iad aigan air an aghaidh, leig sìos an luaidh a ris, agus air iad i 'na cùig aith-ah deug.

29 An sin air dhoibh bhi fo eagal gu'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deir-eadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air tì⁴ teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos am bàta do'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge.

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n 'eil e'n comas duibh bhi àir bhur teasairginn.

32 An sin ghearr na saighdearan cùird a' bhàta, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairle orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nur trasg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail ; oir a ta so chum bhur slàinte : oir cha chaillear⁵ fuiltean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile ; agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh mhisneach, agus ghabh iad biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'-anamaibh uile anns an luing,

¹ *dheònuich.*

² *chuige agus uaith.*

³ *grunnachadh dhoibh.*

⁴ *fonn.*

⁵ *tuit.*

dà cheud agus sé deug agus trì fichead.

38 Agus an uair a shàsuich-eadh iad le biadh, dh'èutrom-aich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do lùib¹ àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge i, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh-sheòl² ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad àraidh far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhuaill iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do'n cheannard-ceud bhì toileach Pòl a theas-airginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'àithn e dhoibh-san d'am b'aithne snàmh, iad féin a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch dh'àithn e, cuid diubh dhol air clàraibh,

agus cuid eile air mìribh briste do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

1 An dèigh an long-bhrisidh thug an slugh borb aoidheachd gu suairce do Phòl. 5 Cha do chùrradh a làmh le nathair nimhe a lean rithe. 8 Shlànuich e mòran eucaile san eilean. 11 Ghabh iad an turus chum na Ròimhe. 17 Chuir Pòl an céill do na h-Iudhaich aobhar a theachd do'n Ròimh.

A GUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an slugh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorchach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an slugh borb a' bhéisd ar crochadh r'a làimh, thubhair iad r'a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dioghaltas bh beò, ged theasairgeadh o' fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéis a chrathadh dheth anns a teine, cha d'fhulaing e ach ann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feith eamh c'uin a dh'atadh e, a thuiteadh e sìos marbh h-obann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, ag nach fac iad dochann sa bith a teachd air, chaoh iad an inntinn, agus thubhair iad gur Dia e.

¹ gheòdha.

² an seòl mòr

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh-dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis 'na luidhe gu tinn le fiabhrus¹, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a teach d'a ionnsuidh, rinn e urnuigh, agus air dha a làmhan a chur air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn; agus an uair a dh'fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail *dhuinn*.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an gearhradh san eilean d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr² aig Siracuse, dh'han sinn *an sin* trì làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn imchioll as a sin, thàinig inn gu Regium: agus an eann là 'na dhéigh sin héid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu 'uteoli:

14 Air dhuinn bràithrean haotainn an sin, chuireadh npidh oirnn *leo* fantuinn eachd làithean maille riu: agus mar sin thriall sin chum a Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Ròimh thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin³, maille ri *aon* saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maithean⁴ nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara agus a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill, no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phrìosanach o Ierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh so, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn sibh agus gu'n labhrainn *ribh*: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

¹ *teasaich.*

² *air teachd tìr dhuinn.*

³ *far am bu toil leis.*

⁴ *uaislean, prìomh-dhaòine.*

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuair sinne litriche sam bith á Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis aon do na bràithribh a thàinig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharrail: oir mu thimchioll na gnè-chreidimh so tha fhios againn gu'n labhrar sgach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thàinig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhìnich e rìoghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon á lagh Mhaois, agus as na fàidhibh, o mhoch-thrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhí an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre'n fhàidh Esaias, r'ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair,

Le cluinntinn cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chi sibh, agus cha'n aithnich sibh¹.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom² le'n cluasaibh, agus chaog³ iad an sùilean; air eagal gu faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm pilleadh iad agus gu'n slànuichinn-sa iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, gu'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinn-each agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair a thubhairt e na briathra so, dh'imich na h-Iudhaich rompa, agus bha mòr-reusonachadh⁴ aca eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'na thigh-màil⁵ féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoinibh a thàinig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rìoghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuineas do'r Tighearna Iosa Criosd, leis an uile dhànachd, gun toirm-easg.

¹ cha léir dhuibh.
² mall. ³ dhruid.

⁴ mòr-dheasboireachd.
⁵ thigh-réidh.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

ROMHANACH.

CAIB. I.

¹ *Mhol Pòl a dhreuchd do na Romh-anaich, agus dh'innis e a thogradh gu teachd d'an ionnsuidh. 16 Cìod e soisgeul Chrìosd, agus an fhìr-eantachd a ta e a' foillseachadh. 18 Tha fearg aig Dia ris gach uile ghné peacaidh. 21 Cìod iad peac-anna nan Cinneach.*

POL seirbhiseach Iosa Crìosd, a ghairmeadh 'na abstol a chuireadh air leth¹ chum Soisgeil Dé,

2 (A roimh-gheall e le 'fhàidhibh féin anns na sgrìobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Crìosd ar Tighearn, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh² bhi 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, tre aiseirigh o na marbh-aibh:

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth 'ainme-san:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Crìosd:

7 Chum nan uile a ta san Roimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naomh: Gràs gu robh dhuibhse, agus sìth³ o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

8 Air tùs, tha mi toirt

buidheachais do m' Dhia tre Iosa Crìosd, air bhur son-sa uile, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m'fhianuis, d'am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' deanamh luaidh⁴ oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am urnuighibh, (nam feud-ainn a nis fa-dheoidh air aon chor le toil Dé turus soirbh-easach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta deidh⁵ agam air sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirtich mi tiodhlac àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi comhfhurtachd ann-aibh-sa⁶, tre chreidimh a chéile, bhur creidimh-sa, agus mo chreidimh-sa.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd do 'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so,) chum gu faighinn toradh éigin 'nur measg-sa fòs, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fo fhiach-aibh araon do na Greugaich, agus do na daoinibh borba,

¹ sgaradh. ² dh'orduicheadh.

³ sìothchaint.

⁴ iomraidh. ⁵ togradh.

⁶ maraon ribhse.

araon dhoibh-san a ta glic, agus dhoibh-san a ta neo-ghlic.

15 Uime sin, mheud 's a ta an comas domh, tha mi ull-amh chum an soisgeul a shearmonachadh dhuibh-se mar an ceudna a ta san Ròimh.

16 Oir cha nàr leam-sa soisgeul Chrìosd: oir is e cumhachd Dhé e chum slàinte do gach neach a chreideas, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach.

17 Oir a ta fìreantachd Dhé air a' foillseachadh ann tre chreidimh gu creidimh: mar a tà e sgrìobhta, Bithidh am fìrean beò tre chreidimh.

18 Oir a ta fearg Dhé air a foillseachadh o nèamh an aghaidh gach uile mhi-dhiadhaidheachd, agus eucoir dhaoine, a tha bacadh¹ na fìrinn ann an neò-fhìreantachd:

19 Do bhrìgh gu bheil an nì air am feudar fios fhaotainn a thaobh Dhé follaiseach anna-san²; oir rinn Dia follaiseach dhoibh e.

20 Oir *riamh* o chruthachadh an t-saoghail a ta a nithe-san nach feudar fhaicinn, *eadhon* a chumhachd sìorruidh agus a Dhiadhachd, air am faicinn gu soilleir, air dhoibh bhì so-thuigsinn o na nithibh a rinn-eadh; chum gu biodh³ iad gun leithsgeul aca:

21 Do bhrìgh 'nuair a b' aithne dhoibh Dia, nach d' thug iad glòir dha mar Dhia, agus nach robh iad taingeil, ach gu'n d'fhàs iad dìomhain

'nan reusonachadh féin, agus gu'n do dhorchaicheadh an cridhe amaideach.

22 Ag ràdh gur daoine glìce iad féin, rinneadh amadain diubh:

23 Agus chaochail⁴ iad glòir an Dé neo-thruaillidh gu dealbh a rinneadh, agus ri eunlaith, agus ainmhidhibh ceithir-chosach, agus bhéisdibh snàigeach.

24 Uime sin thug Dia thairis iad mar an ceudna, tre ana-miannaibh an cridhe féin, chum neò-ghloine, a thoirt easurram d'an corpaibh féin eatorra féin:

25 Muinntir a chaochail fìrinn De gu bréig, agus a thug aoradh agus a rinn seirbhis do'n chreutair nì's mò na do'n Chruithear, a ta beannaichte gu sìorruidh. Amen.

26 Air a shon so thug Dia thairis iad do ana-miannaibh gràineil: oir chaochail eadhon am mnàin an gnàthachadh nàdurra chum a' ghnàtha a ta an aghaidh nàduir:

27 Agus mar an ceudna na fìr, air tréigsinn doibh gnàthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le'n togradh d'a chéile, fìronnaich ri fìronnaich ag oibreachadh gràineil-eachd⁵ agus iad a' faotainn dìol-thuarasdail an seacharain anna féin, mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad do inntinn mhi-chéillidh, a dheanamh nithe nach robh iomchuidh:

29 Air dhoibh bhì air an

¹ cumail.

² nam measg.

³ ionnus gu bheil.

⁴ dh'atharraich.

⁵ an nì sin a ta mì-chiatach.

lìonadh do'n uile eucoir, strìopachas, olc, shannt, mhì-run: làn do fharmad, do mhortadh, do chonnsachadh¹, do cheilg, do dhroch-bheusaibh²; 'nan luchd-cogarsaich,

30 'Nan luchd-anacainnt³, 'nan luchd-fuath air Dia, 'nan luchd-tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd-ràiteachais⁴, 'nan luchd-cumadh uilc, eas-ùmhail do phàrantaibh,

31 Eu-céillidh, 'nan luchd-brisidh coimhcheangail, gun ghràdh nàdurra, do-réiteachaidh, neo-thruacanta:

32 Muinntir d'an aithne ceartas Dé, gu bheil iadsan a ni an leithide sin do nithibh toillteannach air bàs, *gidheadh* cha'n e mhàin gu bheil iad féin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do'n mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

1 *Iadsan a ta peacachadh, ged tha iad a' cronachadh so an daoineibh eile, cha'n urrainn iad an leithsgeul féin a ghabhail, 6 agus is lugha gu mòr na sin a dh'fheudas iad dol as o cheart-bhreitheanas Dé, ma's Iudhaich no Cinnich iad.*

UIME sin a ta thu gun leithsgeul, O a dhuine, co air bith thu a tha toirt breth: oir an uair a tha thu toirt breth air neach eile, tha thu ga d' dhìteadh féin; oir thusa a tha toirt breth, tha thu deanamh nan nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil breitheanas Dé a réir fìrinn, an aghaidh na muinntir a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so,

O a dhuine, a tha toirt breth orra-san a ni an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh thu féin, gu'n téid thu as o bhreitheanas Dé?

4 No 'n dean thu tarcuis air saobhreas a mhaitheis, agus 'fhoighidin, agus 'fhadhfhulangais, gun fhios bhi agad gu bheil maitheas Dé ga d' threòrachadh chum aithreachais?

5 Ach a réir do chruais agus do chridhe neo-aithreachail, a ta thu càrnadh⁵ suas feirge dhuit féin fa chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart-bhreitheanais Dé;

6 A bheir do gach aon a réir a ghnìomhara;

7 Dhoibh-san a ta le buanachadh gu foighidneach ann an deadh obair, ag iarraidh glòire, agus urraim⁶, agus neo-bhàsmhorachd, a' bheatha mhaireannach:

8 Ach dhoibh-san a ta conspoideach, agus nach 'eil ùmhail do'n fhìrinn, ach a ta ùmhail do'n eucoir, diom agus fearg;

9 Amhghar agus teanntachd air gach anam duine a ta deanamh uilc, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach.

10 Ach glòir, agus urram, agus sith, do gach duine a ni maith, do'n Iudhach air tùs, agus do'n Ghreugach mar an ceudna:

11 Oir cha'n 'eil spéis aig Dia do phearsa seach a chéile.

12 Oir a mheud as a pheacaich gun an lagh, sgriosar iad gun an lagh; agus a mheud as a pheacaich fuidh

¹ chomhstri.

² an-amèineachd, eascaoineachd.

³ 'Nan luchd cùl-chdineadh.

⁴ bdstail. ⁵ tasgaidh. ⁶ onoir.

an lagh, dìtear iad leis an lagh;

13 (Oir cha'n iad luchd-éisdeachd an lagha a ta 'nam fìreanaibh am fianuis Dé, ach bithidh luchd-deanamh an lagha air am fìreanachadh¹.)

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a' deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibh-san a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin:

15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha sgrìobhta 'nan cridheachaibh, air bhi d'an coguis a' deanamh fianuis leo, agus an smuaintean eatorra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgeil:)

16 San là anns an toir Dia breth air nithibh uaigneach dhaoine, a réir mo shoisgeil-sa, tre Iosa Criosd.

17 Feuch, goirear Iudhach dhiot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uail á Dia;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe² a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-iuil³ thu féin do na doill⁴, solus dhoibhsan a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghluim do dhaoineibh neo-eagnaidh, fear-teagaisg do leanabaibh, aig am bheil samhladh an eòlais agus na fìrinn a ta san lagh.

21 Thusa uime sin a ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin?

thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu ri goid?

22 Thusa tha 'g radh gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhalt-rannais? thusa le'n gràin ìodhola⁵, am bheil thu ri naomh-ghoid?

23 Thusa a ta deanamh uail as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, eas-urram do Dhia?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn toibheim do 'ur taobh-sa am measg nan Ciun-each, mar a ta e sgrìobhta.

25 Oir a ta tairbhe gu fìr-inneach anns an timchioll-gherradh, ma ghleidheas tu an lagh: ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-gherradh 'na neo-thimchioll-gherradh dhuit.

26 Uime sin, ma ghleidheas an neo-thimchioll-gherradh⁶ fireantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-gherradh-san mar thimchioll-gherradh?

27 Agus nach dìt an neo-thimchioll-gherradh thaobh nàduir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa a tha tre'n litir agus tre'n timchioll-gherradh a'd' fhear-brisidh an lagha?

28 Oir cha'n Iudhach esan, a tha mar sin o'n leth muigh; agus cha'n e sin an timchioll-gherradh, a tha gu follais-each san fheoil.

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh⁷; agus is e sin an timchioll-gherradh a tha sa' chridhe,

¹ air an saoradh, air an glanadh o chionta. ² a' gabhail tlachd do sa nithibh. ³ fear-sedlaidh.

⁴ dallaidh.

⁵ dealbhan.

⁶ esan a tha neo-thimchioll-gherrta.

⁷ san ionad fhòlaichte.

agus san spiorad, cha'n ann san litir aig am bheil a chliù cha'n ann o dhaoibh, ach o Dhia.

CAIB. III.

¹ *Sochair nan Iudhach; 3 nach do chaill iad: 9 gidheadh dh'fhàg an lagh shìos iad mar an ceudna thaobh peacaidh. 20 Uime sin cha 'n 'eil feòil air bith air an saoradh tre'n lagh, 28 ach a ta na h-uile air an saoradh tre chreidimh a mhàin.*

CIOD e uime sin barrachd an Iudhaich? no ciod e tairbhe an timchioll-ghearraidh?

2 Is mòr *sin* air gach dòigh: air tùs, do bhrìgh gur ann riu-san a dh'earbadh briathra¹ Dhé.

3 Oir ciod e *sin* ged nach do chreid cuid? an dean am mi-chreidimh-san firinn Dhé gun éifeachd?

4 Nar leigeadh Dia: ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhreugaire; a réir mar a ta e sgrìobhta, Chum gu bi thu ceart ann ad bhriathraibh, agus gu'n toir thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar n-eucoir-ne fìreantachd Dhé, ciod a their sinn? am bheil Dia eucorach a tha deanamh dioghaltais? (tha mi a' labhairt mar dhuine,)

6 Nar leigeadh Dia: no cionnus a bheir Dia breth air an t-saoghal?

7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre mo bhréig-sa air a meudachadh chum a ghlòire-san; c'ar son a ta mise air mo dhìteadh mar pheacach?

8 Agus c'ar son nach dean sinn olc, chum gu'n tig maith

as? (mar a labhrar gu toibheumach umainne, agus mar a thubhairt cuid gu bheil sinn ag ràdh, *muinntir* d' am bheil² an dìteadh a réir ceartais.

9 Ciod uime sin? am bheil barrachd againne? cha'n 'eil air aon chor: oir dhearbhadh sinn roimhe gu bheil ar aon na h-Iudhaich agus na Cinnich uile fo pheacadh;

10 Mar a ta e sgrìobhta, Cha'n 'eil ionracan ann, cha'n 'eil fù a h-aon:

11 Cha'n 'eil neach *ann* a thuigeas, cha'n 'eil neach *ann* a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile *as an t-slighe*, tha iad uile mì-tharbhach; cha'n 'eil neach a tha deanamh maith, cha'n 'eil fù a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an sgòrnach; labhair iad cealg le'n teangaibh; tha nimh nan nathracha nimhe fo 'm bilibh.

14 Aig am bheil am beul làn do mhallachadh agus do sheirbhe:

15 *Tha* an cosan luath a dhòrtadh fola:

16 *Tha* léir-sgrìos agus truaighe 'nan slighibh:

17 Agus slighe na sìthe cha b'aithne dhoibh:

18 Cha'n 'eil eagal Dé fa chomhair an sùl.

19 A nis tha fhios againn ge b'e nithe a ta'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt: chum gu druidear gach uile beul, agus gu'm bi an saoghal uile air fhaotainn ciontach am fianuis Dé³.

20 Uime sin cha bhi feòil

¹ oracla.

² a tha.

³ buailteach do bhreth Dhé, buailteach do dhìteadh Dhé.

air bith air a fìreanachadh¹ 'na fhianuis-san, tre oibrìbh an lagha: oir is ann tre an lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fìreantachd Dhé air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fianuis o'n lagh agus o na fàidhibh;

22 Eadhon fìreantachd Dhé tre chreidimh Iosa Criosd, do na h-uile, agus air na h-uile a chreideas; oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh ann:

23 Oir pheacaich na h-uile, agus tha iad air teachd gearr² air glòir Dhé;

24 Air dhoibh bhì air am fìreanachadh gu saor le a ghràs, tre an t-saorsa a ta ann an Iosa Criosd:

25 Neach a shònraich Dia 'na iobairt-réitich, tre chreidimh 'na fhuil, chum 'fhìreantachd fhoillseachadh le maith-eanas nam peacanna a chaidh seachad, tre fhad-fhulangas Dé

26 A dh'fhoillseachadh, *tha mi ag ràdh*, 'fhìreantachd-san san àm a ta làthair; chum gu'm biodh e cothromach, agus gu'm fìreanaicheadh e an tì a chreideas ann an Iosa.

27 C'ait uime sin *am bheil* uail? Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh *leis an do dhruideadh a mach i?* an e lagh nan oibre? Cha'n e; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a' meas gu bheil duine air fhìreanachadh tre chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach

a mhàin e? Nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach? Gu deimhin nan Cinneach mar an ceudna:

30 Do bhrìgh gur aon Dia, a dh'fhìreanaicheas³ a timchioll-ghearradh o chreidimh, agus an neo-thimchioll-ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha an neo-bhrìgh tre'n chreidimh? Nar léigeadh Dia: ach a ta sinne a' daingneachadh⁴ an lagha.

CAIB. IV.

1 *Mheasadh creidimh Abraham dha mar fhìreantachd, 10 mun do thimchioll-ghearradh e. 13 Tre chreidimh a mhàin shealbhaich e féin agus a shluichead an gealladh. 16 Is e Abraham athair nan uile dhaoine a ta creidsinn. 24 Bithidh ar creidimh-ne mar an ceudna air a mheas dhuinn mar fhìreantachd.*

CIOD ma ta a their sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh Abraham le oibrìbh, tha aobhar uail aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a ta an sgrìobtuir ag ràdh? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis do'n tì a ni obair cha'n ann mar ghean-maith⁵ a mheasar an tuarsdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do'n tì nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an tì a dh'fhìreanaicheas an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an céill beannachadh an duine sin d'am meas

¹ saoradh, glanadh.

² fa dheireadh, a dheidh-laimh.

³ a shaoras, a ghairmeas glan.

⁴ a' neartachadh.

⁵ mar fhàbhor.

Dia fìreantachd as eugmhais oibre, *ag ràdh,*

7 Is beannaichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan eu-ceirtibh, agus aig am bheil am peacanna air am folach.

8 Is beannaichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so *teachd* air an timchioll-ghearradh a *mhàin*, no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh? Oir tha sinn ag ràdh gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnus ma ta a mheasadh *dha* e? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, seula fìreantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair acasan uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu measadh fìreantachd dhoibh-san mar an ceudna:

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibh-san nach 'eil a mhàin do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an ceumaibh a' chreidimh ar n-Athar Abraham, a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma ta iadsan a

bhuineas do'n lagh nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh:

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil an *sin* briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n *oighreachd*, ionnus gu'm *biodh* i tre ghràs chum gu'm biodh an gealladh daingean do'n t-sìol uile, cha'n ann a mhàin dhoibh-san a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibh-san a bhuineas do chreidimh Abraham, neach is e ar n-athair-ne uile,

17 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Dh'orduich mi thu a'd' athair mhòran chinneach,) 'na làthair-sa anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus a ta gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann:

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e 'na athair mhòran chinneach; a réir mar a dubhradh, Mar so bithidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhì anmhunn an creidimh, cha do chuir e an suim gu robh a chorp féin a nis marbh, air dha bhì timchioll ceud bliadhna dh'aois, no mairbhe bronn Shara:

20 Agus cha do chuir e an amharus gealladh Dhé le mi-chreidimh; ach bha e làidir an creidimh, a' toirt glòire do Dhia:

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti a thug an gealladh, gur comasach esan air a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheasadh so dhasan mar fhìreantachd.

23 A nis cha b'ann air a shon-san a mhàin a sgrìobhadh, gu'n do mheasadh so dha ;

24 Ach air ar son-ne mar an ceudna, d'am measar e, ma chreideas sinn annsan a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a rìs air son ar fìreanachaidh.

CAIB. V.

1 *Air dhuinn bhì air ar saoradh o chionta peacaidh tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, agus gairdeachas ann an dòchas: 8 do bhrìgh gu'n d'fhuair sinn réite tre fhuil Chrìosd, 'nuair bu naimhde sinn, is mò gu mòr na sin a shaorar sinn a nis air dhuinn an réite fhaotainn.*

UIME sin air dhuinne bhì air ar fìreanachadh¹ tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, tre an Tighearn Iosa Crìosd.

2 Tre'm bheil againn mar an ceudna slighe gu dol a steach tre chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh gairdeachais an dòchas² glòire Dhé.

3 Agus cha'n e so a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh uail ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid³ foighidin ;

4 Agus foighidin, dearbhadh⁴ ; agus dearbhadh, dòchas :

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheachaibh, tre'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhì fathast gun neart, ann an àm iomchuidh bhàsaich Crìosd air son nan daoine neo-dhiadhaidh.

7 Oir⁵ is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothromaich ; ach theagamh gu'm biodh aig neach éigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh féin duinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacaich gu'n d'fhuiling Crìosd bàs air ar son.

9 Is mò gu mòr⁶ uime sin, air dhuinn a nis bhì air ar fìreanachadh tre 'fhuil, a shaorar⁷ trìdsan o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se air dhuinn bhì 'nar naimhdibh, gu'n d'rinneadh réidh ri Dia sinn tre bhàs a Mhic ; is mò gu mòr, air dhuinn bhì air ar deanamh réidh, a shaorar tre a bheatha sinn

11 Agus cha'n e mhàin sin, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, tre ar Tighearna Iosa Crìosd, tre an d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thàinig peacadh a steach do'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre'n pheacadh ; mar sin mar an ceudna thàinig bàs air

¹ saoradh, glanadh o chionta.

² earbsa, dùil. ³ àmhghar.

⁴ fìdreachadh, fèin-fhiosrachadh.

⁵ A nis.

⁶ Is mòr is mò.

⁷ théarnar, shàbhalar.

na h-uile dhaoinibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile¹.

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìoghaich am bàs o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-umhlachd Adhaimh, neach is e samhladh² an ti ud a bha ri teachd:

15 Ach cha'n ann mar an cionta, a tha'n saor-thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre chionta aoin, is mò gu mòr na sin a *tha* gràs Dhé, agus an tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre aon duine, Iosa Crìosd, pailte do mhòran.

16 Agus cha'n ann mar tre aon duine a pheacaich³, mar sin a tha'n tabhartas: oir bha am breitheanas tre aon chionta, chum ditidh: ach *a ta'n* saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fìreanachaidh.

17 Oir ma's e as tre chionta aon *duine*, gu'n do rìoghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rìoghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fìreantachd, ann am beatha tre aon, eadhon Iosa Crìosd.

18 Uime sin mar tre chionta aoin *duine*⁴ a thàinig breitheanas air na h-uile dhaoinibh chum ditidh, is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin⁵, thàinig an saor-thiodhlac air na h-uile dhaoinibh chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-umhlachd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuil sin tre ùmhlachd aoin *duine* a nìthear-mòran 'nam fìreanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichteadh an cionta: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro mhò a mheudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rìoghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìoghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Crìosd an Tighearn.

CAIB. VI.

1 *Cha'n fheud sinn ar beatha a chaitheadh am peacadh; oir a ta sinn marbh dha mar tha 'm baisteadh a' dearbhadh.* 12 *Na biodh rìoghachadh aig a' pheacadh ni's mò, 18 do bhrìgh gu'n d'fhug sinn sinn fèin thairis do sheirbhis na fìreantachd.*

CIOD ma ta a their sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn as a bhaisteadh ann an Iosa Crìosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlacaidh sinn maille⁶ ris tre'n bhaisteadh chum bàis: ionnus mar a thogadh Crìosd suas o na marbhaibh le glòir⁷ an Athar, mar sin gu gluais-

¹ ann-san san do pheacaich na h-uile.

² samhlachas, comh-choslas, dealbh.

³ tre aon pheacadh.

⁴ tre aon chionta.

⁵ tre aon fhìreantachd.

⁷ cumhachd.

⁶ maraon.

eamaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a bhàis, bithidh sinn mar an ceudna air ar suidheachadh ann an coslas 'aiseirigh.

6 Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maille ris, ionnus gu'm biodh corp a' pheacaidh air a sgrios, chum á so suas nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maille ri Criosd, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sinn beò maille ris mar an ceudna :

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chriosd éirigh o na marbhaibh, nach bàsaich e ni's mò; cha 'n 'eil tighearnas aig a' bhàs ni's mò air.

10 Oir a mheud gu'n d' fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a mhàin : ach a mheud gu bheil e beò, is ann do Dhia a ta e beò.

11 Mar sin mar an ceudna measaibh-sa gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh, ach beò do Dhia tre Iosa Criosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin, na ròghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu'n tugadh sibh ùmhlachd dha 'na anamiannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh euceirt¹ do'n pheacadh : ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhream a ta beò o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan

armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh : oir cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlachd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhlachd; ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlachd chum fireantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nur seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlachd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis².

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air son anmhuinneachd bhur feòla-sa : oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neòghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nur seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin, ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch nan nithe sin am bàs.

¹eucorach.

²ris an do chomh-

chumadh sibh, a thugadh dhuibh.

22 Ach a nis air dhuibh bhì saor o'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thiodhlac¹ Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

1 *Cha 'n 'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni's faide na's beò e. 4 Ach tha sinne marbh do'n lagh; 7 gidheadh cha'n 'eil an lagh 'na pheacadh, 12 ach naomh, ceart, agus maith, &c.*

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riusan d'an aithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beò e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beò e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dhi: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ged robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre chorp Chrìosd; ionnus gu'm biodh sibh pòsda ri fear eile, *eadhon* ris-san a thogadh o na marbhaibh; chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn an fheòil, bha miannan nam peacanna, tre'n lagh, ag oib-

reachadh ann ar buill², chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhì marbh³ leis an do chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spioraid, agus cha'n ann an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a their sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b'aithne dhomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh, Na sanntaich⁴.

8 Ach air do'n pheacadh fàth⁵ a ghlacadh tre'n àithne, dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-tograidh: oir as eugmhais an lagha *bha* am peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an lagha uair-éigin: ach air teachd do'n àithne, dh'ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'orduicheadh* chum beatha, fhuaradh dhomh-sa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin *tha'n* lagh naomh; agus *a ta* an àithne naomh, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domh-sa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh⁶ gur peac-

¹ ghibht. ² ballaibh.
³ air dhunn bàsachadh do'n ni.

⁴ miannaich. ⁵ cothrom.
⁶ leigteadh ris.

adh e, ag oibreachadh bàis annam-sa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n àithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail: ach a ta mise feòlmhor, air mo reiceadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oir an ni a b'àill leam, cha'n e a ta mi a' deanamh; ach an ni a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin, ma tha mi deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annam-sa, (sin ri ràdh, ann am fheòil,) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n toil a làthair maille rium, ach *dùigh sam* bith chum maith a dheanamh cha'n 'eil mi faotainn¹:

19 Oir cha'n 'eil mi deanamh² am maith bu mhiann leam. ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma tha mi a' deanamh an ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'nuair a b'àill leam am maith a dheanamh,

gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh:

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' bhuill a cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thoirt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhuill.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia³, tre Iosa Criosd ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé; ach leis an fheoil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

1 *Tha iadsan a ta ann an Criosd, agus a' caitheadh am beathu a réir an Spioraid, saor o dhèudh. 5 Ciod an cron a thig o'n fheadh, 14 agus ciod am maith a thig o'n Spiorad; 17 agus ciod e bhì'nar cloinn do Dhia; 19 dream aig am bheil, roimh na h-uile nithe, dèidh air an saorsa, &c.*

AIR an aobhar sin cha'n 'eil a nis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Criosd, a tha gluasad⁴ cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann Iosa Criosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a dheanamh, do bhrìgh gu robh e anmhunn tre'n fheoil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacaich, agus 'na ìobairt air son peacaidh, dhìt e am peacadh san fheòil:

¹ *ni faigheam.*

² *ni'n deanam.*

³ *ghràs Dhé.*

⁴ *a' siubhal, ag imeachd.*

4 Chum gu'm biodh fireantachd an lagha air a coimhliadh annain-ne, a tha gluasad cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheòil; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i; ach an inntinn spioradail is beatha agus sìth¹ i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé: oir cha 'n 'eil i ùmhal do lagh Dhé, agus cha mhò a tha'n comas di bhi.

8 Uime sin cha'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha'n 'eil sibhse san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mur 'eil Spiorad Chrìosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma tha Chrìosd annaibh, tha'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh² fireantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Iosa o na marbhaibh a gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Chrìosd o na marbhaibh, beathaichidh e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhor-sa, tre a Spiorad-san a ta còmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha'n

ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gnìomhara an colla, bithidh sibh beò.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhe

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaoth³ sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r'ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé:

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Chrìosd: ma 'se is gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear sinn maille ris mar an ceudna.

18 Oir tha mi a' measadh nach airidh fulangais na h-aimsir a ta làthair bhi air an coimhmeas ris a' ghlòir a dh'fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachdach a' chruthachaidh⁴ a' feitheamh ri foillseachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh fo dhìomhanas, cha'n ann le 'thoil, ach trìdsan a chuir fo dhìomhanas e;

21 An dòchas gu'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truaididheachd, gu saorsa glòrmhor cloinne Dhé.

¹ sìothchaint.
² tre, air sgàth.

³ éigh, gairm.
⁴ a' chruthachaidh.

ROMHANACH VIII.

22 Oir a ta fhios againne gu bheil an cruthachadh uile¹ ag osnaich, agus am péin gu léir, mar mhnaoi ri saothair, gus an àm so :

23 Agus cha'n *eso* a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feith-eamh ris an uchd-mhacachd, *eadhon* saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn : ach dòchas a chithear, cha dòchas e : oir an ni a ta an duine faicinn, c'ar son a bhios dòchas aige ris ?

25 Ach ma tha dòchas² againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sin gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna a' deanamh còmh- naidh le ar n-anmhuinn-eachd : oir cha'n aithne dhuinn ciod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn ; ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar-ghuidhe³ air ar son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsachadh nan cridh-eachan ciod i inntinn an Spioraid, do bhrìgh gu bheil e a' deanamh eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir *toil Dé*.

28 Agus a ta fhios againn gu'n comh-oibrich na h-uile nithe chum maith, do'n dream aig am bheil gràdh do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ghairm-eadh a réir a rùin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich e, roimh-orduich e iad mar an ceudna, *chum bhi*

comh-chosmhuil ri ìomhaigh a Mhic, chum gu'm biodh esan 'na cheud-ghin am measg mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-orduich e, ghairm e iad mar an ceudna : agus an dream a ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an ceudna : agus an dream a dh'fhìreanaich e, ghlòraich e mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a their sinn ris na nithibh sin ? Ma tha Dia leinn, cò *dh'fheudas bhi* 'nar n-aghaidh ?

32 An ti nach do chaomh-ain a Mhac féin, ach a thug thairis e air ar son-ne uile, cionnus maille ris-san nach toir e, mar an ceudna, dhuinn gu saor na h-uile nithe ?

33 Cò a chuireas coire sam bith á leth daoine taghta Dhé ? *Is e* Dia a dh'fhìrean-aicheas⁵,

34 Cò a dhìteas ? *Is e* Crìosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh'éirich a rìs, agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta mar an ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe air ar son-ne.

35 Cò a sgaras⁶ sinn o ghràdh Chrìosd ? *an dean* trioblaid, no àmhghar, no geur-leanmhuinn, no gorta, no lomnochduidh, no cunn-art, no claidheamh ?

36 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Air do shon-sa mharbhadh sinn rè an là ; mheasadh sinn mar chaoraich chum marbhaidh.

37 Ni h-eadh, ach anns na nithibh sin uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus buaidh, trid-san a ghràdhaich sinn.

¹ gach uile chreutair.
² sùil. ³ guidhe. ⁴ dealbh.

⁵ a shaoras, a ghairmeas glan o chionta. ⁶ dhealaicheas.

38 Oir a ta dearbh-bheachd agam, nach bi bàs, no beatha, no aingil, no uachdaranachda, no cumhachda, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creutair sam bith eile, comasach air sinne a sgaradh o ghràdh Dhé a ta ann an Iosa Criosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

1 *The Pòl doilich air son nan Iudhach. 7 Cha b'iad sliochd Abrahaim uile clann a' gheallaidh. 18 Tha Dia a' deanamh tròcair air an dream a's toil leis. 21 Feudaidh an cumadair an ni a's àill leis a dheanamh ris a' chriadh.*

A TA mi a' labhairt na fìrinn ann an Criosd, cha dean mi breug, (air bhì do m' choguis a' deanamh fianuis domh san Spiorad naomh:)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus cràdh air mo chridhe an còmhnuidh.

3 Oir ghuidhinn mi féin a bhì dealaichte¹ o Chriosd, air son mo bhràithre, mo luchd-dàimh a thaobh na feòla:

4 A ta 'nan Israelich; d'am buin an uchd-mhacachd, agus a' ghlòir, agus na coimh-cheangail, agus tabhairt an lagha, agus seirbhis Dé, agus na geallanna;

5 D'am buin na h-aithriche, agus o'm bheil Criosd a thaobh na feòla, neach is e Dia os ceann nan uile, beannaichte gu siorruidh. Amen.

6 Cha'n e gu bheil focal Dé gun éifeachd. Oir cha'n

Israelich iadsan uile a ta o Israel

7 Agus ni mò do bhrìgh gur sliochd do Abraham iad, a ta iad uile 'nan cloinn: ach, Ann an Isaac ainmichear do shìol.

8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad clann na feòla clann Dhe: ach is iad clann a' gheallaidh a mheasar mar shìol.

9 Oir is e so focal a' gheallaidh, A réir an àm so² thig mi, agus bithidh mac aig Sara.

10 Agus cha'n e mhàin so, ach Rebeca mar an ceudna 'nuair a thoirrtheadh i o aon, eadhon Isaac ar n-athair-ne;

11 (Oir mun do rugadh na naoidheana, agus mun d'rinn iad maith no olc, chum gu'm biodh rùn Dé a réir an taghaidh seasmhach, cha'n ann o oibribh ach o'n ti a ghairmeas:)

12 A dubhradh rithe, Ni an neach a's seine seirbhis do'n neach a's òige.

13 A réir mar a ta e sgrìobhta, Ghràdhaich mi Iacob, ach dh'fhuathaich mi Esau.

14 Ciod a their sinn ma ta? am bheil eucoir maille ri Dia? Nar leigeadh Dia.

15 Oir a ta e ag ràdh ri Maois, Ni mi tròcair air an neach air an dean mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uime sin cha'n ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruitheas, ach o Dhia a ni tròcair.

17 Oir a ta an sgrìobtuir

¹ malluichte, air mo dheanamh a'm' mhallachadh.

² Air an am so.

ag ràdh ri Pharaoh, Is ann chum na crìche so féin a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumhachd annad, agus chum gu'm biodh m'ainm iomraideach air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin ni e tròcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruaidhichidh e.

19 Their thu ma ta rium, C'ar son a ta e ma seadh a' faghail croin? oir cò a chuir an aghaidh a thoile?

20 Ni h-eadh ach, O a dhuine, cò thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum e, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' chriadhadair¹ air a' chriadh, ionnus gu'n deanadh e do'n aon mheall aon soitheach chum urraim², agus soitheach eile chum eas-urraim.

22 Ciod ma's e, air bhi do Dhia toileach 'fhearg a nochdadh, agus a chumhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d' fhuiling³ e le mòr fhad-fhulangas soithiche na feirge air an ulluchadh chum sgrios:

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saoihbreas a ghlòire air soithichibh na tròcair, a dh'ulluich e roimh-làimh chum glòire,

24 Eadhon sinne a ghairm e, cha'n e mhàin do na h-Iudhaich, ach mar an ceudna do na Cinnich.

25 Mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an Hosea, Goiridh mi mo phobull diubh-san nach robh 'nam

pobull domh; agus *bean* ghràdhach dh'ise nach robh ghràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an ionad san dubhradh riu, Cha sibh mo phobull-sa; an sin gu'n goirear Clann an Dé bheò dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ged tha àir-eamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigh-eall a thèarnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e goirid i an ceartas⁴: do bhrìgh gu'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh sìol ag-ainne, dheantadh sinn mar Shodom, agus bhitheamaid cosmhuil ri Gomorrah.

30 Ciod a their sinn ma seadh? Gu'n d'ràinig na Cinnich, nach robh a lean-tuinn fireantachd, air fìreantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh:

31 Ach cha do ràinig Israeil, a bha leantuinn lagha na fìreantachd, air lagh na fìreantachd.

32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibrìbh an lagha a dh'iarr iad i: oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin;

33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carraig oilbheim: agus gach neach a chreideas ann-san, cha chuir-e ar gu nàire e.

¹ fear deanamh shoithiche creadha.
² onoir.

³ gu'n do ghiùlam.
⁴ fìreantachd.

CAIB. X.

1 *Tha an sgrìobtuir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fìreantachd an lagha, agus a' chreidimh; 11 agus nach cuirear a h-aon do na h-ludhaich, no do na Cinnich sin uile a chreideas, fuidh amhladh.*

A BHRAITHRE, is e dùrachd¹ mo chridhe, agus m' urnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tearnadh.

2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud² aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhì ain-eolach air fìreantachd Dhé, agus ag iarraidh am fìreantachd féin a chur air chois, cha do strìochd³ iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Criosd crìoch an lagha, chum fìreantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an céill na fìreantachd a ta o'n lagh, *eadhon*, An duine a ni na nithe sin, gu'm bì e beò leo.

6 Ach mar so a ta an fhìreantachd a ta o chreidimh ag ràdh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh? (sin r'a ràdh a thoirt Chriosd a nuas;)

7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a rìs air ais o na marbhaibh:)

8 Ach ciod a ta i ag ràdh? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe; 'se sin focal a' chreidimh a tha sinne a' earmonachadh,

9 Ma dh'aidicheas tu le d'

bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fìreantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.

11 Oir a ta an sgrìobtuir ag ràdh, Ge b'e neach a chreideas ann-san cha nàraichear e.

12 Oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearn a ta os ceann nan uile, tha e saoihbhir do na h-uile a ghairmeas air.

13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tèarnar e.

14 Ach cionnus a ghairmeas iad aisans anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreideas iad anns an ti air nach cual iad *iomradh*? agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche?

15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad? mar a ta e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil⁴ na sìthe, a ta toirt sgéil aoibhneich air nithibh maithe?

16 Ach cha robh iad uile ùmhal do'n t-soisgeul. Oir tha Esaias ag ràdh, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithrisne⁵?

17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidimh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a ta mi ag ràdh, Nach cual iad? Chuala gu deimhin, chaidh am fuaim air

¹ làn toil.

² teas-ghràdh.

³ ghéill.

⁴ soisgeulachadh.

⁵ na chual e uainne.

feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a ta mi ag ràdh, Nach robh fios aig Israel? Air tùs, tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi eud oirbh le Cinn-each nach 'eil 'nan Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigs-each cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibh-san nach d'fhios-raich air mo shon.

21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh, Shìn mi mach mo làmh-an rè an là gu h-iomlan ri pobull eas-ùmhal agus a labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

1 *Cha do thilg Dia Israeil uile uaith. 7 Thaghadh cuid, ged chruidhicheadh a' chuid eile. 16 Tha dòchas mu'n ath-philleadh. 18 Cha'n shead na Cinnich uail-thàir a dheanamh orra; 26 oir tha gealladh gu'n tèarnar iad.*

A TA mi ag ràdh ma seadh, An do thilg Dia a phobull uaith? Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise féin mar an ceudna, do shliochd Abraham, do thréibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uaith a phobull a roimh-aithnich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a ta an sgrìobtuir ag ràdh mu Elias? cionnus a ta e a' deanamh eadar-ghuidhe¹ ri Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,

3 A Thighearn, mharbh iad t'fhàidhean, agus leag iad sìos t'altairean; agus dh'fhàgadh mise a'm' aonar,

agus tha iad ag iarraidh m'anama.

4 Ach ciod a ta freagradh Dhé ag ràdh ris? Dh'fhàg mi dhomh féin seachd mìle fear, nach do lùb an glùn do dhealbh Bhaail.

5 Agus mar sin mar an ceudna tha san àm so a làth-air fuigheall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma's ann tre ghràs, cha'n ann o oibribh ni's mò; no cha ghràs gràs ni's mò. Ach ma's ann o oibribh, cha'n ann o ghràs á sin suas: no cha'n obair á sin suas obair.

7 Ciod ma seadh? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air; ach ràinig an taghadh air, agus chaidh a' chuid eile a dhalladh:

8 Mar a ta e sgrìobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùilean chum nach faiceadh iad, agus cluasan chum nach cluinneadh iad, agus an là an diugh.

9 Agus a ta Daibhidh, ag ràdh, Biodh am bord mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhìol-thuarasdail dhoibh:

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad; agus crom-sa an druim an còmhnuidh.

11 A ta mi ag ràdh uime sin, An do thuislich iad ionnus gu'n tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia: ach tre ar tuiteam-san tha slàinte an tèachd chum nan Cinneach chum iadsan a bhrosnuchadh gu h-eud.

12 Ma's e an tuiteam-sa: sauibhreas an domhain, agus an lughdachadh sauibhrean nan Cinneach, cia's mò n

¹ a' tagradh.

sin a *bhitheas* an lànachd?

13 Oir is ann ribhse a ta mi a' labhairt, a Chinneacha; do bhrìgh gur mi abstol nan Cinneach, tha mi toirt urrainn do m' dhreuchd¹:

14 Ma dh'fheudas mi air chor sam bith mo choimh-fheòil a bhrosnuchadh gu h-eud, agus gu'n tearuinn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma's e an tilgeadh-san air falbh réiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomh, tha am meall *naomh* mar an ceudna: agus ma ta an fhreumh naomh, *tha* na geuga *mar sin* mar an ceudna.

17 Agus ma tha cuid do na geugaibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa, a bha a'd' chrann-oladh fiadh-aich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille riu a' faotainn comh-pairt do fhrèimh agus do reamhrachd a' chroinn-oladh;

18 Na dean uaill an aghaidh nan geug: ach ma ni thu uaill 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iomchaires an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 Their thu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichteadh mise 'nan àit.

20 Ro mhaith; air son am mi chreidimh bhriseadh iad-san dheth, agus a ta thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-inntinneach, ach fo eagal.

21 Oir mur do chaomhain

Dia na geuga nàdurra, *biodh eagal ort* nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maith-eas agus geur-cheartas Dé: geur-cheartas d'an taobhsan a thuit; ach do d' thaobh-sa, maitheas, ma bhunaicheas tu 'na mhaithes; agus mur buanaich, gearrar dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur buanaich iad 'nam mi-chreidimh: oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a rìs.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-oladh a bha fiadh-aich a thaobh nàduir, agus gu'n do shuidhicheadh ann an deadh chrann-oladh thu an aghaidh nàduir; cia mòr a's mò na sin a shuidhichear na *geuga* nàdurra 'nan crann-oladh féin?

25 Oir cha b'àill leam, a bhràithre, sibhse bhi aineolach air an rùn-dìomhair so, (chum nach biodh sibh glic 'nur barail féin,) gu'n do tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an tig iomlaineachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an tèarnadh²: mar a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shion, agus tionndaidhidh e mi-dhiadhachd o Iacob:

27 Oir is e so mo choimh-cheangal riu, 'nuair a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-soisgeil, is naimhdean iad air bhursonsa: ach a thaobh an taghaidh, *tha iad* gràdhaichte air son nan aithriche.

ROMHANACH XII.

29 Oir a ta tiodhlacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse roimhe so eas-ùmhal do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tròcair tre am mi-chreidimh-san :

31 Amhuil sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhal¹, chum tre bhur tròcair-sa gu'm faigh iad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dhruid Dia iad uile ann am mi-chreidimh², chum tròcair a dheanamh air na h-uile.

33 O doimhne saobhris araon gliocais agus eòlais Dé! Cia do-rannsachaidh a bhrèitheanais, agus do-lorgachaidh a shlighean !

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha ?

35 No cò thug dha air tùs, agus a làn'diolar a ris dha e ?

36 Oir is ann uaithe-san, agus trid-san, agus air a shon-san a ta na h-uile nithe : dha-san *gu robh* glòir gu siorruidh. Amen.

CAIB. XII.

1 Is còir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoileachadh ; 3 cha chóir do dhuine sam bith meas tuilleadh as maith bhi aige dheth féin ; 6 ach is còir do gach aon féitheamh air an dreachd sin, a dh'earbadh ris. 9 Tha gràdh, agus mòran do dhleasdanas eile air an iarraidh uainn.

AIR an aobhar sin guidheam oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thoirt 'nam beo-ìobairt, naomh, thaitnich do Dhia, *ni a's e* bhur seirbhis³ reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur

cumadh ris an t-saoghal so : ach bithibh air bhur cruthatharrachadh tre ath-nuadhachadh bhur n-intinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh a' ghràs a thugadh dhomh-sa, ris gach neach 'nur measg, gun smuaineachadh *uime féin* ni's àirde na 's còir dha smuaineachadh ; ach smuaineachadh am measarrachd⁴, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n t-aon ghnìomh⁵ a th'aig gach ball ;

5 Amhuil sin ged tha sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Criosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chéile.

6 Uime sin air bhi do thiodhlacaibh againn, eadar-dhealaichte⁶ a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma's fàidheadaireachd, *deanamaid fàidheadaireachd* a réir tomhais a' chreidimh :

7 No ma's frithealadh, *thugamaid aire* d'ar frithealadh ; no an ti a theagaisgeas, *thugadh e aire* d'a theagasg ;

8 No an ti a bheir earail⁷, *thugadh e aire* d'a earail : an ti a roinneas an *déirc*, roinneadh e i an treibhdhireachd⁸ ; an ti a riaghlas, *deanadh se e* le dùrachd ; an ti a ni tròcair, *deanadh se e* gu suilbhir.

9 Biodh bhur gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh

¹ cha do chreid iadsan.

² eas-ùmhlachd.

³ aoradh. ⁴ stuaim.

⁵ obair, oifig.

⁶ cogsamhuil. ⁷ comhairle.

⁸ aon-shillteachd.

do'n olc, dlùth-leanaibh ris an ni a tha maith.

10 *Bithibh* teo-chridheach d'a chéile le gràdh bràthair-eil, ann an urram a' toirt toisich gach aon d'a chéile :

11 Gun bhi leasg ann an gnothuichibh : dùrachdach¹ 'nur spiorad ; a' deanamh seirbhis do'n Tighearn :

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas : foighidneach an trioblaid ; maireannach ann an urnuigh :

13 A' comh-roinn ri uir-easbhuidh nan naomh ; a' gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannaichibh an dream a ta deanamh geur-lean-mhuinn oirbh : beannaichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gairdeachas maille riu-san a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille riu-san a ta ri caoidh.

16 *Bithibh* a dh'aon rùn² d'a chéile. Na biodh bhur cion air nithibh àrda³, ach cuiribh sibh féin an comh-inbhe riu-san a ta ìosal. Na bithibh glic 'nur barail féin.

17 Na ìocaibh olc air son uile do dhuine sam bith. Ulluichibh nithe ciatach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud 's a ta e'n comas duibh, bithibh an sìth ris na h-uile dhaoineibh.

19 *A chàirde* gràdhach, na deanaibh dioghaltas air bhur son féin, ach thugaibh àit do'n fheirg : oir a ta e sgrìobhta, Is leam-sa dioghaltas ; ìocaidh mi, tha an Tighearn ag ràdh.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha ; ma bhios e tartmhor⁴, thoir deoch dha : oir le so a dheanamh carnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na tugadh buaidh ort leis an olc, ach thoir-sa⁵ buaidh air an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

¹ *Umhlachd, agus dleasdhanais eile a's còir dhuinn chur an gnòmh do uachdaranaihbh.* ⁸ *'Se gràdh coimhlionadh an lagha.* ¹¹ *Tha geòcaireachd, agus misg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do àm an t-soisgeil.*

BIODH gach anam⁶ ùmhal do na h-àrd-chumhachdaibh. Oir cha'n 'eil cumhachd ann ach o Dhia : agus na cumhachdan a ta ann, is ann le Dia⁷ a dh'orduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin, ge b'e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhachd, tha e cur an aghaidh orduigh Dhé : agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, gheibh iad breitheanas⁸ dhoibh féin.

3 Oir cha'n 'eil uachdarain 'nan aobhar eagail do dheadh oibribh, ach do dhroch oibribh. Uime sin, am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort ? dean am maith, agus gheibh thu cliù uaith.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma ni thu an t-olc, biodh eagal ort ; oir cha'n ann gu dìomhain a tha e giùlan a' chlaidheimh : oir is e seirbhiseach Dhé e, 'na dhiogh-altair feirge air an ti a ni olc.

¹ *beothail, faobharach.*

² *inntinn, toil.*

³ *Na bithibh àrd-inntinneach.*

⁴ *lotmhor.*

⁶ *gach neach.*

⁵ *heir-sa.*

⁷ *fuaidh Dhia.*

⁸ *diteadh.*

5 Uime sin is éigin bhi ùmhal, cha'n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir, air an aobhar so, tha sibh mar an ceudna a' toirt cìse *dhoibh*: oir is iad seirbhisich Dhé iad, a' sìor-fheitheamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thug-aibh do na h-uile¹ an dlighe féin: càin dhasan d'an *dlighear* càin, cìs dhasan d'an *dlighear* cìs, eagal dhasan d'an *dlighear* eagal, agus urram dhasan d'an *dlighear* urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean mort-adh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin is e an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni's faigse na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol seachad², tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid

umainn armachd³ an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteireachd⁴ agus am misg, no an seòmradair-eachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Criosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum a h-anamhianna a choimhlionadh.

CAIB. XIV.

1 *Cha'n fheud daoine tàir a dheanamh, no chéile a dhèteadh air son nithe coimhdheis: 13 ach bhi faicilleach gun oibheun a thoirt seachad; 15 oir dhearbhan t-abstol gu bheil sin mi-cheaduichte, le òmadh reuson.*

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn⁵ sa' chreidimh, ach cha'n ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là⁶ thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là *mar a chéile*. Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inn-tinn féin.

¹ do gach neach.
² thar uinn. ³ éididh.

⁴ anabhar. ⁵ lag.
⁶ cum aig neach do là.

6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige *dha*; agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige *dha*. An ti a ta 'g itheadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheachais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e, agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha'n 'eil a h-aon againn beò *dha féin*, agus cha'n 'eil a h-aon againn a' bàsachadh *dha féin*.

8 Oir ma's beò dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beò: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsachadh: uime sin ma's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Crìosd bàs, agus a dh'éirich e, agus a tha e beò a rìs, chum gu'm biodh e 'na Thighearn air na beothaibh agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuais air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-breitheanais Chrìosd.

11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar* is beò mise, a ta an Tighearn ag ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-sa, agus aidichidh gach teangadh do Dhia.

12 Air an aobhar sin, bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile ni's mò:

ach gu ma fearr leibh a bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oilbheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil ni sam bith neòghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas ni sam bith neòghlan, dhasan *a ta e* neòghlan.

15 Ach ma bhios doilgheas air do bhràthair air son bìdh, a nis cha'n 'eil thu a' gluasad a réir a' ghràidh. Na sgrìos¹ le d' bhiadh esan air son an d'fhuiling Crìosd bàs.

16 Air an aobhar sin, na labhrar olc mu bhur² maith.

17 Oir cha bhiadh agus deoch rìoghachd Dhé, ach fìreantachd, agus sìth, agus aoibhneas san Spiorad naomh.

18 Oir ge b'e ni seirbhis do Chrìosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoinibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sìthe³, agus na nithe a bhios chum togail suas a chéile.

20 Na sgrìos obair Dhé air son bìdh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-oilbheum.

21 *Is* maith an ni gun fheoil itheadh, no fìon òl, no *ni air bith a dheanamh* leis am faigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag e.

22 Am bheil creidimh agad? Biodh e agad dhuit féin am fianuis Dé: Is beanniachte an duine sin nach dìt e féin

¹ cuir am mugha.

² ur.

³ a stiùras chum sìochaint.

anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadar-dhealachadh¹ tha e air a dhìteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh a tha e ag itheadh: oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

1 Is còir dhoibh-san a tha làidir giùlan leo-san a ta anmhunn. 2 Cha'n fheud sinn sinn fein a thoil-eachadh, 3 oir cha d'rinn Criosd sin, 7 ach gabhail r'a chéile, mar a rinn Criosd ruinn uile, 9 araon ris na h-Iudhaich agus ris na Cinnich.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Criosd e féin; ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum² na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd nan sgrìobtuir gu'm biodh dòchas³ againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comhfhurtachd dhuibh-sa bhi dh'aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Criosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn, agus le aon bheul, glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd.

7 Uime sin gabhaibh-sa r'a chéile, eadhon mar a ghabh Criosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Criosd 'na mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son fìrinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair: a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu⁴ am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi cèdl do d' ainm.

10 Agus a rìs a ta e ag ràdh, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a rìs, Molaibh an Tighearna, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliù dha, a shlòigh uile.

12 Agus a rìs a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese ann, agus an ti a dh'éireas suas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lionadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shìth⁵ ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraic naomh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin do 'ur taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse laird do mhaithreas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairleachadh⁶.

15 Gidheadh, a bhràithre sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuid

¹ a ta fuidh amharus.

² masladh. ³ dùil, earbsa.

⁴ aidicheam dhuit, bheiream cli dhuit. ⁵ shìochaint. ⁶ theagas.

ROMHANACH XV.

leis an tuilleadh d'ànadais, an càileigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhomh-sa o Dhia.

16 Ionnsuidh gu'm bithinn a'm' mhinisteir aig Iosa Crìosd do na Cinnich, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu'm biodh tabhartas¹ nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uaille agam tre Iosa Crìosd, anns na nithibh sin a bhuineas do Dhia.

18 Oir cha bhi d'ànachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d'oibrich Crìosd leam, chum na Cinnich a dheanamh ùmhal am focal agus an gnìomh.

19 Le cumhachd chomhuran agus mhòrbhuilean², e cumhachd Spioraid Dé; ionnsuidh o Ierusalem agus mu'n cuairt gu Iliricum, gu'n do d'àn-shearmonaich mi soisgeul Chrìosd.

20 Seadh, mar sin bha ro héidh agam air an t-soisgeul shearmonachadh, cha'n ann an ionad san robh Crìosd air inneachadh, chum nach gainn air bunait neach eile :

21 Ach a réir mar a ta e grìobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime ; agus tuigh iadsan, nach cuala.

22 Uime sin mar an ceudna cuireadh gu minic bacadh m o theachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

23 Ach a nis do bhrìgh ch'eil agam ionad ni's mòns na crìochaibh so, agus bheil mòr-thogradh agam cheann mòrain bhliadh-

nacha teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa ;

24 Ge b'e uair a thriallas mi do'n Spàinn, thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa ; oir tha dùil agam sibhse fhaicinn san dol seachad, agus bhi air mo thoirt air m' aghaidh leibhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càileigin air mo lìonadh le 'ur *comhluadar-sa*.

25 Ach a nis tha mi dol gu Ierusalem, a' fhrithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, comh-roinn àraidh a dheanamh ris na naomhaibh bochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo *gu deimhin* agus tha iad fo fhiachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich 'nan luchd comhairt d'an nithibh spioradail-san, is còir dhoibh ministreileachd a dheanamh dhoibh-san sna nithibh a bhuineas do'n chol-uinn.³

28 Uime sin air dhomh so a chrìochnachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi do 'ur taobh-sa⁴ do'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa, gu'n tig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chrìosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tigh-earna Iosa Crìosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n dean sibh gleachda⁵ maille rium-sa ann an urnuighibh air mo shon ri Dia ;

¹ ofrail, iobairt. ² Le comhar- agus mtorbhuiltibh treuna.

³ fedlmhor. ⁴ bhuir ròd-sa. ⁵ spairn.

ROMHANACH XVI.

31 Chum gu saorar mi uatha-san nach 'eil a' creid-sinn ann an Iudea; agus chum gu'm bi mo sheirbhis air son¹ Ierusalem, taitneach do na naomhaibh:

32 Chum gu'n tig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa le h-aoibhneas tre thoil Dé, agus gu faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis gu robh Dia na sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

¹ *Thug Pòl ordugh do na bràithribh fàilte chur air mòran; 17 agus chomhairliche dhoibh aire a thoirt do'n mhuinntir a ta toguil connsaich agus a' toirt oib'heim: 21 agus an déigh iomad' beannachd chrìochnaich e le breith-buidheachais do Dhia.*

THA mi ag earbadh ribh² Phebe ar piuthar, a ta 'na searbhanta do'n eaglais a tha ann an Cenchrea:

2 Chum gu'n gabh sibh rithe anns an Tighearn, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu'n dean sibh còmh-nadh rithe anns gach gnothuch anns am bi feum aice oirbh: oir rinn i féin còmh-nadh ri mòran, agus rium-sa mar an ceudna.

3 Cuiribh fàilte air Priscila agus Acuila mo chomh-oibrichean ann an Iosa Criosd:

4 (Muintir a leag sìos am muineal féin air son m'anamasa: d'am bheil a' toirt buidheachais cha'n e mhàin mise, ach mar an ceudna eaglaisean nan Cinneach uile.)

5 Mar an ceudna cuiribh fàilte air an eaglais a tha 'nan tigh-san. Cuiribh fàilte air Epenetus a's ionmhuinn leam-sa, neach is e ceud thoradh Achaia³ do Chrìosd.

6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar son-ne⁴.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias mo luchd-dàimh agus mo chomh-phrìosanaich, a tha cliùiteach am measg nan abstol, agus a bha ann an Criosd romham-sa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias a's ionmhuinn leam-sa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar comh-oibriche ann an Criosd, agus air Stachis fear mo ghràidh-sa.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a tha dearbhta ann an Criosd. Cuiribh fàilte orra-san a tha do *theaghlach* Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo charaid. Cuiribh fàilte orra-san do *theaghlach* Narcisus, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphòsa, mnà a tha saothreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a's ionmhuinn leam, bean a shaothraich gu mòr anns an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus m-mhàthair-sa.

14 Cuiribh fàilte air Asin critus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus air na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Iulia, air Nereus agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chéile pòig naoimh. Tha eaglaisean Chrìosd⁵ a' cur fàilte oirbh.

¹ thaobh.

² Molam dhuibh, earbam ribh.

³ Asia.

⁴ air bhur son-sa.

⁵ eaglaisean Chrìosd (uile.)

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, comharaichibh iad-san a tha togail roinnean¹ agus a' toirt oilbheim, an aghaidh an teagaisg a dh'fhòghluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha'n 'eil an leithide so a' deanamh seirbhis do 'ur Tighearna Iosa Crìosd, ach d'am broinn féin; agus a ta iad le briathraibh mìlse agus le miodal a' mealladh cridheacha na muinntir sin a ta neo-lochdach².

19 Oir a ta bhur n-ùmh-lachd-sa³ air teachd chum nan uile *dhaoinè*. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais do 'ur taobh-sa: gidheadh b' àill leam sibhse bhi glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uile.

20 Agus bruthaidh Dia na sìthe⁴ Satan fo 'ur cosaibh gu h-aithghearr. Gràs⁵ ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomh-oibriche a' cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason a-

agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgrìobh an litir so, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomh-sa agus do'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartus bràthair.

24 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhse a dhaingneachadh a réir mo shoisgeil-sa, agus searmonachaidh Iosa Crìosd, (a réir foillseachaidh an rùn-dìomhair, a bha am folach o thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis, agus tre sgrìobtuiribh nam fàidhean, a réir àithne an Dé bhith-bhuain, a tha air a dheanamh aithnichte do na h-uile chinnich chum ùmh-lachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia a tha mhàin glic, *gu robh* glòir tre Iosa Crìosd gu sìorruidh. Amen.

¹ *sgaradh, aimhreite, chonnsaichean*

² *nach 'eil olc.*

³ *clùr bhur n-ùmh-lachd-sa.*

⁴ *stothchaint.* ⁵ *Deadh-ghean.*

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
CORINTIANACH.

CAIB. I.

¹ *An dèigh fàilte agus breith-buidheachais, 12 dh'earalaich an t-abstol na Corintianaich, agus chronuich e iad air son an aimhréite. 18 Sgrìosaidh Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaideachd searmonachaidh, &c.*

POL a ghairmeadh gu bhì 'na abstol do Iosa Criosd, tre thoil Dé, agus Sostenes ar bràthair

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum an dream a tha air an naomhachadh ann an Iosa Criosd, air an gairm gu bhì 'nan naoimh, maille riu-san uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Criosd anns gach àit, an *Tighearna-san*, agus ar *Tighearna-ne* :

3 Gràs dhuibh-se, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia a ghnàth do 'ur taobh-sa, air son gràs Dhé a thugadh dhuibh-se ann an Iosa Criosd ;

5 Air son gu'n d'rinneadh saobhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus anns gach eòlas :

6 A réir mar a dhaingnich-eadh fianuis Chrìosd annaibh :

7 Ionnus nach 'eil sibh an dèigh-làimh ann an tiodhlac

sam bith ; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Criosd,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, chum gu'm bì sibh neo-lochdach ann an là ar Tighearna Iosa Criosd,

9 Tha Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comh-chomuinn a mhic Iosa Criosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, tre ainm ar Tighearna Iosa Criosd, gu'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bì roinnean¹ 'nur measg ; ach gu'm bì sibh ceangailte r'a chéile gu dìongmhalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail².

11 Oir nochdadh dhomhsa, a bhràithre, m'ur timchioll-sa, leo-san a tha do theaghlach Chloe, gu bheil comhstri³ nur measg.

12 A nis a ta mi ag ràdh so, gu'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise⁴ ; agus is le Apollos mise ; agus is le Cephas mise ; agus is le Chrìosd mise.

13 Am bheil Chrìosd air a roinn ? an e Pòl a cheusadh air bhur son ? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh ?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist

¹ easaonachda, sgaraidh.

² bhreth.

³ connsachadh.

⁴ Is deisciobul do Phòl mise.

I. CORINTIANACH II.

mi aon agaibh, ach Crispus agus Gaius :

15 Air eagal gu'n abradh neach, gu'n do bhaist mi a'm' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, cha'n fhios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Crìosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha'n ann an gliocas focail, chum nach cuirteadh crann-ceusaidh Chrìosd an neo-bhrìgh.

18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-cheusaidh 'na amaideachd dhoibh-san a chaillear; ach dhuinne a shaorar, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgrìosaidh mi gliocas nan daoine glìce, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan daoine tuigs-each.

20 C'ait am bheil an duine glìc? c'ait am bheil an sgrìobhaiche? c'ait am bheil deasboir an t-saoghail so? Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach?

21 Oir an uair, ann an gliocas Dé, nach b'aithne do'n t-saoghal, tre ghliocas, Dia, bu toil le Dia le amaid-eachd an t-searmonachaidh iadsan a thèarnadh¹ a ta creidsinn.

22 Oir a ta na h-Iudhaich ag iarraidh comhara, agus a ta na Greugaich a' sireadh gliocais :

23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chrìosd air a' cheusadh, 'na cheap-tuislidh lo na h-Iudhaich, agus do na Greugaich 'na amaideachd ;

24 Ach dhoibh-san a ta air an gairm, araon Iudhaich agus Greugaich, Crìosd cumhachd Dhé agus gliocas Dhé :

25 Do bhrìgh gur glìce amaideachd Dhé na daoine, agus gur treise anmhuinn-eachd Dhé na daoine.

26 Oir chi sibh féin bhur gairm, a bhràithre, nach iomadh iad a ta glìc a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachdach, nach iomadh uasal a ta air an gairm.

27 Ach ròghnuich Dia nithe amaideach an t-saoghail so, chum gu'n cuireadh e nàire air na daoineibh glìce; agus ròghnuich Dia nithe anmunn an t-saoghail, chum gu'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach ;

28 Agus nithe an-usal an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach ròghnuich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-bhrìgh :

29 Ionnnus nach deanadh feòil sam bith uail 'ua fhianuis.

30 Ach uaithe-san a ta sibhse ann an Iosa Crìosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fhìreantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa :

31 Ionnnus, a réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a ni uail, deanadh e uail anns an Tighearn.

CAIB. II.

¹ Chuir Pòl an céill ged nach 'eil a shearmonachadh ann an oirdheirceas cainnte, 4 no ann an gliocas dhaoine; 5 gidheadh gu bheil e a' co-sheasamh ann an cumhachd Dhé, agus a' toirt barrachd air gliocas an t-saoghail agus air cumhachd dhaoine.

AGUS an uair a thàinig mise do 'ur n-ionnsuidh-

¹ a shaoradh. a shlànuchadh.

sa, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirceas cainnte, no gliocais a thàinig mi, a' cur an céill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail¹ air ni sam bith 'nur mcasg, ach air Iosa Criosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nur measg ann an anmhuinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr-chrith.

4 Agus cha robh m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh mìlse² gliocais dhaoine, ach ann an làn-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd :

5 Chum gu'm biodh bhuir creidimh-sa cha'n ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais am measg nan daoine iomlan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neo-bhrìgh :

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-diomhair, a' ghliocais sin a bha fol-aichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal³ chum ar glòir-ne :

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'fhàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich

Dia dhoibh-san aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne iad le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin⁴ a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am briathraibh a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail⁵.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is amaideachd leis iad; agus cha'n 'eil e'n comas da eòlas a ghabhail orra, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear⁶ iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha'n 'eil e féin fo bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearn, agus a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chriosd againne.

CAIB. III.

1 Tha bainne iomchuidh air soir cloinne. 3 Tha strì agus aimhréit.

¹ aithne a bhi agam.

² tairngeach, drùiteach.

³ roimh na linnibh.

⁴ fios nan nithe sin againn.

⁵ a' m'neachadh nithe spioradail am briathraibh spioradail.

⁶ breithnichear, mhothaichear.

I. CORINTIANACH III.

'nan comhara cinnteach air inn-
tinn fheadmhoir. 7 Cha'n 'eil anns
an tì a shuidhicheas, agus anns an
tì a dh'uisgicheas, ach neo-nì. 9
Is comh-obrìchean ministeire an
t-soisgeil do Dhia. 11 'Se Crìosd
an t-aon bhunait.

A GUS, a bhràithre, cha'n
fheadainn-sa labhairt
rihse mar ri daoinibh spior-
adail, ach mar ri daoinibh
feòlmhor, amhuil ri naoidh-
eanaibh ann an Crìosd.

2 Bheathaich mi le bainne
sibh, agus cha'n ann le biadh:
oir fathast cha b'urrainn sibh
a ghabhail, agus a nis féin
cha'n urrainn sibh.

3 Oir a ta sibh fathast
feòlmhor: oir a thaobh gu
bheil farmad 'nur measg,
agus strì, agus aimhréite,
nach 'eil sibh feòlmhor, agus
ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a ta neach
ag ràdh, Is le Pòl mise; agus
neach eile, Is le Apollos
mise; nach 'eil sibh feòl-
mhor?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus
cò e Apollos, ach ministeir-
ean tre'n do chreid sibh,
eadhon mar a thug an Tigh-
earn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh'uisg-
ich Apollos: ach 'se Dia a
thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n
'eil anns an tì a shuidhicheas
no anns an tì a dh'uisgicheas,
brìgh sam bith; ach ann an
Dia a ta toirt an fhàis.

8 An tì a shuidhicheas,
agus an tì a dh'uisgicheas, is
aon iad: agus gheibh gach
aon a dhuais féin, a réir a
shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-
aire do Dhia sinne: is sibhse

treabhachas¹ Dhé, is sibh ait-
reabh Dhé.

10 A réir gràis Dé a thug-
adh dhomh-sa mar fhear-
togail aitreabh glic leag mi
am bunait, agus a ta neach
eile a' togail air, ach thugadh
gach neach an aire cionnus
a thogas e air.

11 Oir bunait² eile cha'n
urrainn duine sam bith a
leagadh³, ach am bunait a
leagadh a cheana, eadhon Iosa
Crìosd.

12 A nis ma thogas neach
air a' bhunait so, òr, airgiod,
clacha luachmhor, fiodh, fear,
connlach;

13 Nithear obair gach aoin
duine follaiseach: oir nochd-
aidh an là i, do bhrìgh gu'm
foillsichear i le teine; agus
dearbhaidh an teine obair
gach aoin, ciod is gnè dhith.

14 Ma dh'fhanas obair
neach sam bith a thog e air,
gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach
sam bith, fuilgidh e call: ach
saorar e féin; gidheadh mar
tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh
gur sibh teampull Dé, agus
gu bheil Spiorad Dé 'na
chòmhnuidh annaibh?

17 Ma thruailleas neach
air bith teampull Dhé, sgrios-
aidh Dia an tì sin: oir a ta
teampull Dhé naomh, agus is
sibhse e.

18 Na mealladh neach air
bith e féin: ma shaoileas
neach air bith 'nur measg e
féin bhi glic san t-saoghal so,
biodh e 'na amadan, chum
gu'm bi e glic.

19 Oir is amaideachd aig
Dia gliocas an t-saoghail so:

¹ tuathanachd.

² bunachar, bonn.

³ a chur.

I. CORINTIANACH IV.

oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh e na daoine glice 'nan inn-leachdaibh féin.

20 Agus a rìs, Is aithne do'n Tighearn smuainte nan daoine glice, gur dìomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uaille á daoinibh : oir is leibhse na h-uile nithe :

22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd ; is leibhse iad uile ;

23 Agus is le Crìosd sibhse ; agus is le Dia Crìosd.

CAIB. IV.

1 *Cìod e am meas a bhuineadh do dhaoineibh bhi aca air ministearibh. 7 Cha'n 'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn. 9 Na h-abstoil 'nam ball-amhairc do'n t-saoghal, do ainglibh, agus do dhaoineibh, 13 mar shal agus anabas an t-saoghail; 15 gidheadh is iad ar n-aithriche ann an Crìosd, 16 agus bu chòir dhuinn an leantuinn.*

BIODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, mar mhinistearibh Chrìosd, agus mar stiùbhardaibh¹ rùnadiomhair Dhé.

2 Os bàrr iarrar ann an stiùbhardaibh, gu faighear neach dìleas.

3 Ach agam-sa is ro bheag an ni gu'n tugtadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine : seadh, cha 'n 'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha'n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin ; gidheadh cha'n 'eil mi le so air m'fhìreanachadh : ach is e an Tighearn an ti a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an

àm, gus an tig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheachan : agus an sin gheibh gach neach cliù o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a m' ionnsuidh féin, agus a dh'ionnsuidh Apollois ann an samhladh², air bhur sonsa ; chum gu fòghlumadh sibh uainne, gun bharrail a bhi agaibh air daoinibh os ceann na bheil sgrìobhta, chum nach biodh a h-aon agaibh air a shéideadh suas air son aoin duine an aghaidh duine eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh ortsa o neach eile ? Agus cìod e a ta agad nach d'fhuair thu ? a nis ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uaille mar nach faigheadh tu e ?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saobhir sibh, rìoghaich sibh as ar n-eugmhais-ne : Agus bu mhiann leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm biodhmaid-ne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharrail gu'n do chuir Dia sinne na h-abstoil a mach mu dheireadh, mar dhream a ta air an orduchadh chum bàis. Oir rinneadh sinn 'nar ball-amhairc do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 Is amadain sinne air son Chrìosd, ach a ta sibhse glic ann an Crìosd : tha sinne lag ach a ta sibhse làidir : a ta sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

¹ luchd-frithealaidh air.

² coslas.

³ sealladh, speuclair.

11 Gus an uair so féin, tha sinn araon ocrach, agus òtmhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh le dornaibh¹, agus gun aon àite-còmhnuidh seasmhach againn :

12 Agus ri saothair, ag oibreachadh le ar làmhaibh féin : Air fulang anacainnt dhuinn, tha sinn a' beannachadh : 'nuair a gheurleanar sinn tha sinn 'ga fhulang :

13 Air faghail toibheim dhuinn, tha sinn a' guidhe : rinneadh sinn mar shalachar an t-saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an là'n diugh :

14 Cha'n 'eil mi a' sgrìobhadh² nan nithe so a chur nàire oirbh, ach mar mo chloinn ghràdhaich a ta mi 'gur comhairleachadh.

15 Oir ged bhi³ deich mìle luchd teagaisg agaibh ann an Criosd, gidheadh cha'n 'eil agaibh mòran aithriche : oir ann an Iosa Criosd, ghin mise sibh troimh an t-soisgeul.

16 Uime sin guidheam oirbh, bithibh 'nur luchdeanmhuinn ormsa⁴.

17 Chum na crìche so chuir ni Timoteus do 'ur n-ionnsuidh, neach a ta 'na mhac ràdhach dhomh, agus dìleas an Tighearna, neach a chuiras an cuimhne dhuibh mo hlighean-sa a ta ann an Criosd, a réir mar a ta mi eagasg anns gach àit anns ach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh suas, mar nach tiginn do 'ur n-ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's toil leis an Tighearna, agus bithidh fios agam, cha'n ann air cainnt na muinntir a ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal a ta rìoghachd Dhé, ach ann an cumhachd.

21 Ciod is àill leibh? An tig mi do 'ur n-ionnsuidh le slait, no ann an gràdh, agus ann an spiorad na macantachd⁵?

CAIB. V.

1 *A ta an duine neòghlan nì's mò 'na chùis-nàire dhoirbh, na 'na aobhar gairdeachais. 7 Is còir an t-seann gheur-thaois a ghlanadh a mach. 10 Is còir peacaich glhràin-eil a sheachmadh.*

THA e air aithris gu coitch-ionn⁶ gu bheil neò-ghloine,⁷ 'nur measg, agus a leithid sin do neòghloine, nach 'eil uiread as air ainmeachadh am measg nan Cinneach, gu'm biodh aig neach bean 'athar.

2 Agus a ta sibh air bhur séideadh suas, agus cha d'rinn sibh bròn mar bu chòir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gnìomh so.

3 Oir gu deimhin air dhomh-sa bhi uaibh an corp, ach a làthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu bithinn a làthair, air an neach a rinn so mar so ;

4 An ainm ar Tighearna Iosa Criosd, air dhuibhse, agus do m' spiorad-sa bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Criosd,

5 A shamhuil so do dhuine

¹ do dhornaibh. ² Nì'n sgrìobham. ³ ma ta. ⁴ air m'eisempleir-sa.

⁵ ceannsachd. ⁶ cumanta. ⁷ strìopachas.

a thoirt thairis do Shatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh¹ ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha 'n 'eil bhur n-uaill maith: nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich² beagan do thaois ghoirt³ am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Criosd ar n-uan càisge air ìobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill⁴, na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uilc; ach le aran neo-ghoirtichte an tréibhdhireis agus na firinn.

9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh ann an litir, gun chomhludadar a bhi agaibh ri luchd-neò-ghloine⁵.

10 Gidheadh cha'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd-sainnt, no luchd-foireigne⁶, no luchd ìodhol-aoraidh; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, gun chomhludadar a ghléidheadh, ma ta neach air bith ris an abrar bràthair 'na fhear-neòghloine, no sanntach, no 'na fhear ìodhol-aoraidh, no 'na fhear-anacainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnòthuch-sa breth a thoirt orra-san a ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an dream a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orra-san a ta an leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as bhur meadhon féin⁷.

CAIB. VI.

1 *Cha'n fheud na Corintianaich dragh a chur air an bràithribh le'n agairt chum lagha, 6 gu h-àraidh an làthair nan ana-creideach. 9 Cha sealbhaich na neo-fhèreanaich rìoghachd Dhé. 15 'S iad ar curp buill Chrìosd, 19 agus teampuill an Spioraid naomh: 16 Uime sin cha'n fheud ar an truailladh.*

AM bheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fo bhreitheanas nan daoine eucorach, agus cha'n ann fo bhreitheanas nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir na naoimh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fiù sibh bhi 'nur breithibh air na cùisibh a's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breth air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha so?

4 Uime sin ma tha breitheanais⁸ agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe chum breitheanais an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire tha mi a' labhairt. An ann mar sin

¹ shàbhaladh, thèarnadh.

² geuraich.

³ gheur-thaois.

⁴ an fhéisd.

⁵ strìopachais.

⁶ reubainn, ana-cothrom.

⁷ as bhur cuideachd.

⁸ caithriche-breitheanais.

nach 'eil aon duine glic 'nur measg? *nach 'eil fiù a h-aon a's urrainn breth a thoirt eadar a bhràithre?*

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach fearr leibh eucoir fhulang? c'ar son nach fearr leibh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus dìobhail¹, agus sin air *bhur* bràithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanamh na h-eucorach rìoghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-strìopachais, no luchd ìodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhi-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt, no luchd-foireigne, rìoghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fìreanachadh ann an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh²; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 Tha am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn: agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chriosd? uime sin an gabh mise buill Chriosd, agus an dean mi buill strìopaich dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an ti sin a tha ceangailte ri strìopaich, gur aon chorp *rithe* e? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh dithis 'nan aon fheòil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad *ris* e.

18 Teichibh o strìopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorp: ach an ti a ni strìopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh a ta annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

1 *Mu phòsadh.* 10 *Cha chòir do bhannaibh-pòsaidh bhì air am fuasgladh air bheag aobhair.* 13 *Is còir do gach duine bhì toilichte*

le a ghairm. 25 C'ar son is còir roghuinn a dheanamh do dhigheachd: 35 na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun phòsadh.

A NIS a thaobh nan nithe mu'n do sgrìobh sibh a m' ionnsuidh: Is maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 **Gidheadh**, chum striopachas a sheachnadh, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha'n 'eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha'n 'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do urnuigh; agus thigibh cuid-eachd a ris, chum nach buair Satan sibh air son bhur neogheamnuidheachd.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceaduichte¹, agus cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag radh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 **Gidheadh** mur fheudar

leo iad féin a ghleidheadh geamnuidh, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, gidheadh cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach², agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaip e³.

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi⁴, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear⁵: no bhiodh bhur clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am fear ana-creideach, falbhadh e. Cha'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do chàsaibh: ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor⁶ thu t'fhear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn

¹ mar chomhairle.

² mhi-chreideach, gun chreidimh.

³ na fàgadh i e.

⁴ sa' mhnaoi.

⁵ san fhear.

⁶ slànùich, sàbhail.

I. CORINTIANACH VII.

Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n 'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach¹? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti à ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh agus e saor, is e seirbhiseach² Chrìosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nur seirbhisich do dhaoineibh.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille i Dia.

25 A nis thaobh òighean, cha 'n 'eil àithne agam o'n Tighearn: gidheadh tha mi oirt breth³, mar neach a huair tròcair o'n Tighearn u bhi dìleas.

26 Tha mi a' meas uime

sin gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, a ta mi ag ràdh, gu bheil e maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnàì, mar nach biodh mnàì aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh;

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil 'ga mhi-gnàthachadh⁴; oir théid sgiamh⁵ an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn.

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoil-eachadh.

34 Tha mar an ceudna eadar-

¹ a'a' *dhaor-òglach*, a'd' thràill.

² *daor-òglach*.

³ *bheiream mo bhreth*.

⁴ *'ga chaitheadh*. ⁵ *dreach, eumadh*.

I. CORINTIANACH VIII.

dhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum gu'm bi i naomh, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhuir tairbhe féin; cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe¹ oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach², agus gu'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mi-chiatach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàth a h-aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha'n 'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad am pòsadh i, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach toir ann am pòsadh i, a' deanamh ni's fearr.

39 Tha a' bhean ceangailte leis an lagh rè na h-ùine a's beò d'a fear: ach ma gheibh a' fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhreth-sa: agus is i mo bharail-sa³ gu bheil Spiorad Dhé agam.

-CAIB. VIII.

1 *Is còir fantuinn o bhìdhheannaibh a dh'ìobradh do ìodholaibh. 8 Cha'n s'heud sinn ar saorsa Chrìosduidh a mhì-ghnàthachadh, chum oilbheim d'ar bràithribh; 11 ach is còir dhuinn ar n-eòlas a chòsachadh le gràdh.*

A NIS a thaobh nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh foghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoil sinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan⁴ air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan ìodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris an abrar Dé, ma's ann air nèamh no air talamh, (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann,)

6 Gidheadh dhuinne cha'n 'eil ach aon Dia, an t-Athair, o'm bheil na h-uile nithe, agus sinne air a shon-san⁵; agus aon Tighearn Iosa Crìosd, tre am bheil na h-uile nithe, agus sinne trìd-san.

7 Gidheadh cha 'n'eil an t-eòlas so anns na h-uile

¹ riabh.

² cubhaidh, tlachdmhor.

³ tha mi còrnteach.

⁴ an duine so.

⁵ annsan.

I. CORINTIANACH IX.

dhaoinibh: oir tha cuid le coguis thaobh an ìodhoil gu an àm so, ag itheadh a' bhìdh mar ni a dh'ìobradh do ìodhol; agus air d'an coguis a bhì anmhunn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh'itheas sinn, cha'n fheirrd sinn e; ni mò mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas¹ so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheim do'n dream a ta lag.

10 Oir ma chi neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an teampull ìodhoil, nach neartaichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t'eòlas-sa an téid do bhràthair lag am mugha², air son an d'fhuair Criosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus le an coguis anmhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràthair, cha'n ith mi feòil a chaidh, chum nach toir mi aobhar oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

¹ Nochd an t-abstol a shaorsa, 7 agus gu'm buineadh do'n mhinisteir bhì air a bheathachadh leis an t-soisgeul: 15 gidheadh d'a dheadh-ghean maith féin gu'n d'fhan esan o bhì costail dhoibh, 22 agus o

oilbheum a thoirt do neach sam bith an cùisibh coimh-dheis.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Criosd ar Tighearn? nach sibhse m'obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n dream a chuireas ceisd orm.

4 Nach 'eil againne comas³ itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearn, agus Cephas?

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gun chomas againn bhì saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas⁴ fìon-lios, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a ta mi a' labhairt nan nithe so? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt⁵ an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach 'ann gu h-àraidh⁶ air ar son-ne a ta e ag ràdh so? gu deimhin is

¹ e' chòir, an cumhachd.

² an sgriosar, an cailliar do bhràthair lag. ³ cumhachd, còir.

⁴ phlanndaicheas.

⁵ a' bualadh, a' briseadh.

⁶ gu h-uile.

I. CORINTIANACH IX.

ann air ar son-ne tha e sgrìobhta : chum gur ann an dòchas is còir do'n treabh-aiche treabhadh ; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear comhpairt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibh-se¹, an ni mòr e ma bhuaineas sinn bhur nithe feòlmhor-sa ?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-comh-pairt do'n chumhachd² so thairis oirbh, nach mò is còir dhuinne *bhi* ? Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so an cleachda ; ach a ta sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuir-eamaid bacadh air soisgeul Chrìosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil iadsan a ta saothreachadh mu thimchioll nithe naomha, air am beathachadh o'n teampull ? agus iadsan a ta frithealadh do'n altair, gu bheil comh-roinn³ aca ris an altair ?

14 Agus mar sin dh'orduich an Tighearn mar an ceudna dhoibh-san a ta searmonachadh an t-soisgeil, an teachd-an-tìr fhaotainn o'n t-soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h-aon diubh so, agus cha do sgrìobh mi na nithe so, chum gu'n deantadh mar sin dhomh : oir b'fhearr dhomh am bàs fhaghail, na gu'n cuireadh neach air bith m'uaille an neo-bhrìgh.

16 Oir ged shearmonaich mi an soisgeul, cha 'n 'eil aobhar uaille agam : oir a ta

éigin air a cur orm, seadh, is an-aoibhinn domh, mur searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma's ann gu toil-each a ta mi deanamh so, tha duais agam : ach ma's ann an aghaidh mo thoile a tha ministreileachd⁴ air a h-earbsadh rium,

18 Ciod i mo dhuais ma seadh ? *eadhon so*, chum 'nuair a ta mi searmonachadh an t-soisgeil, gu'n suidhichinn⁵ soisgeul Chrìosd gun chostus, chum nach mi-ghnàthaichinn mo chumhachd san t-soisgeul.

19 Oir ged tha mi saor o na h-uile dhaoinibh, gidheadh rinn mi mi féin a'm' sheirbhiseach⁶ do na h-uile, chum gu'n cosnainn an tuilleadh.

20 Agus rinneadh mi do na h-Iudhaich mar Iudhach, chum gu'n cosnainn na h-Iudhaich ; dhoibh-san a ta fuidh 'n lagh, mar *dhuine* fuidh 'n lagh, chum gu'n cosnainn iadsan a ta fuidh an lagh ;

21 Dhoibh-san a ta gun lagh, mar *dhuine* gun lagh, (ged nach 'eil mi gun lagh do Dhia, ach fo lagh do Chrìosd,) chum gu'n cosnainn iadsan a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibh-san a ta anmhunn⁷ mar *dhuine* anmhunn, chum gu'n cosnainn an dream a ta anmhunn : Bha mi san uile chruth do na h-uile, chum air gach uile dhòigh gu'n saorainn⁸ cuid éigin.

23 Agus so tha mi a'

¹ annaibh-sa.

² chomas. ³ comh-pairt.

⁴ frithealadh, cùram.

⁵ deanainn.

⁶ a'm' thràill.

⁷ lag. ⁸ slànùichinn, tèarnuinn, sàbhalaìnn.

I. CORINTIANACH X.

deanamh air son an t-soisgeil, chum gu'm bi mi a'm' fhear comh-roinne dheth¹.

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n ruith iad uile, ach is aon duine a gheibh an duais²? gu ma h-amhuil a ruitheas sibhse, ionnus gu'n glac sibh an duais.

25 Agus a ta gach uile ghleachdair measarra anns na h-uile nithibh: a nis a ta iadsan a' deanamh sin chum gu'm faigh iad crùn truailidh; ach sinne air son crùn neo-thruailidh.

26 Uime sin is amhuil a ta mise a' ruith, cha'n ann mar gu neo-chinnteach³: is amhuil a ta mi a' cur catha, cha'n ann mar neach a bhuaileas an t-athar:

27 Ach tha mi a' trombhualadh mo chuirp, agus 'ga chur fuidh smachd: air eagal air chor sam bith an déigh dhomh searmonachadh⁴ do dhream eile, gu'n cuirear mi féin air cùl⁵.

CAIB. X.

1 *The sacramainte nan Iudhach 'nan samhladh air ar sacramaintibh-ne, 14 agus am peanas mar rabhadh dhuinn iodhol-aoradh a sheachnadh. 21 Cha'n fheud sinn bhí 'nar luchd comh-pairt do bhord an Tighearna, agus dhiabhul far-aon, &c.*

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill leam sibhse a bhi aineolach, gu robh ar n-aithriche uile fuidh 'n neul, agus gu'n deachaidh iad uile troimh 'n mhuir;

2 Agus gu'n do bhaisteadh

iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir;

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhiadh spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad do'n charraig spioradail sin a lean iad: agus b'i a' charraig sin Criosd:)

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte⁶: oir sgriosadh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpleiribh⁷ dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iad-san.

7 Agus na bithibh-sa 'nur luchd-ìodholaoraidh, mar a bha cuid diubh-san; a réir mar a ta e sgrìobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid strìopachas, mar a rinn cuid diubhsan, agus a thuit diubh an aon là trì mìle fichead.

9 Agus na dearbhamaid⁸ Criosd, mar a dhearbhadh cuid diubh-san, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibh-sa gearan, mar a rinn cuid diubh-san gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgriosadair⁹.

11 A nis thachair na nithe so uile dhoibhsan mar eis-impleiribh: agus sgrìobhadh iad chum teagaisg¹⁰ duinne, air am bheil deireadh an domhain¹¹ air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoil-eas a bhi 'na sheasamh,

¹ gu'm bi comh-pairt agam dheth maille ribhse. ² geall.

³ mar neach nach 'eil am follais.

⁴ gairm a thoirt.

⁵ gu diùltar, gu tìgear mi féin.

⁶ cha do thaitinn mòran diubh ri Dia.

⁷ sgàilibh, samhla-chasaidh.

⁸ buaireamaid. ⁹ mhilltear.

¹⁰ rabhaidh. ¹¹ nan linn.

I. CORINTIANACH X.

thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuchainn¹ air bith ribh, ach ni a ta coitchionn² do dhaoineibh: ach tha Dia dìleas, nach leig dhuibh bhi air bhur feuchainn thar bhur comas; ach a ni maille ris an deuchainn slighe dol as mar an ceudna, chum gu'm bi sibh comasach air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a mhuintir mo ghràidh, teichibh o ìodhol-aoradh.

15 Tha mi a' labhairt mar ri daoineibh tuigseach: thugaibh-sa breth air an ni a ta mi ag ràdh.

16 Cupan a' bheannachaidh a ta sinne a' beannachadh, nach e comunn fola Chrìosd e? An t-aran a ta sinn a' briseadh, nach e comunn cuirp Chrìosd e?

17 Oir ged tha sinne 'nar mòran, is aon aran³, agus aon chorp sinn: oir a ta againn uile comh-pairt do'n aon aran.

18 Thugaibh fa'near Israel a réir na feòla: nach 'eil aca-san a ta 'g itheadh nan ìobairt comh-roinn ris an altair?

19 Ciod a their mi uime sin? gu bheil brìgh air bith anns an ìodhol, no gu bheil brìgh air bith san ni a dh'ìobradh do ìodholaibh.

20 Ach *tha mi ag ràdh*, na nithe a ta na Cinnich ag ìobradh, gur ann do dheamhnaibh a tha iad 'gan ìobradh, agus nach ann do Dhia: agus cha b'àill leam comunn a bhi agaibh-sa ri deamhnaibh.

21 Cha 'n 'eil e an comas

duibh cupan an Tighearn òl, agus cupan dheamhan. Cha 'n 'eil e an comas duibh comh-roinn a bhi agaibh do bhord an Tighearn, agus do bhord dheamhan.

22 Am brosnuich sinn an Tighearn gu feirg? an treise sinn na esan?

23 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha 'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh⁴: tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha toir na h-uile nithe fòghlum.

24 Na iarradh neach air bith an ni sin a bhuineas dha féin; ach *iarradh* gach aon an ni sin a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach ni a reicear am margadh na feòla, gun cheisd air bith fheòraich air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhiubh-san nach 'eil 'nan creidich cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris; ithibh gach ni a chuirear roimhibh, gun ni sam bith fheòraich air son coguis.

28 Ach ma their duine sam bith ribh, Dh'ìobradh an ni so do ìodholaibh, na ithibh, air a shon-san a nochd dhuibh e, agus air son coguis⁵. Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 *Air son coguis*, a ta mi ag ràdh, cha 'n i do *choguis* féin, ach *coguis* an neach ud eile: oir c'ar son a bheirear breth air⁶ mo shaorsa-sa le coguis duine eile?

¹ buaireadh, cruaidh-sheuchainn, dearbhadh.

² cumanta.

³ bhùilinn.

⁴ tarbhach.

⁵ coimh-fhìos, coinsiens. ⁶ dhìtear.

I. CORINTIANACH XI.

30 Oir, ma tha comh-pairt *bìdh* agam-sa tre ghràs, c'ar son a labhrar olc umam a thaobh an ni sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh'ith-eas no dh'òlas sibh, no ge b'è ni a ni sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oilbheim do na h-Iudhaich, no do na Greugaich, no do eaglais Dé :

33 A rèir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile *dhaoinè* anns na h-uile *nithibh*, gun bhi 'g iarraidh mo bhuan-achd féin, ach *buannachd* mhòran, chum gu tèarnar iad.

CAIB. XI.

¹ *Fhuair Pòl cron do na Corintian- aich, gu robh 'nan coimhionail am fir a' deanamh urnuigh, agus an cinn air an còmh-dachadh, agus am mnà i gun chòmhdachadh air an cinn: 17, agus do bhrìgh gu robh gu coitcheinn an cruinneach- adh cha'n ann chum maith, ach chum uile.*

BITHIBH-SA 'nur luchd-leanmhuinn orm-sa¹, amhuil mar a ta mise air Crìosd.

2 A nis a ta mi 'gur mol- adh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coimh- ead nan orduighean, mar a thug mise dhuibh iad.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur e Crìosd ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chrìosd.

4 Gach fear a ta deanamh urnuigh no fàidheadaireachd, agus folach air a cheann, tha e toirt eas-urraim d'a cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh urnuigh no fàidh- eadaireachd, gun fholach air a ceann, tha i toirt eas-urraim d'a ceann: oir is ionnan sin agus ged bhiodh i air a bearr- adh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma's grannda² do mhnaoi i bhi air a bearr- adh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhdachadh³, do bhrìgh gur e ìomhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha'n 'eil am fear o'n mhnaoi ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus cha do⁴ chruth- aicheadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do'n mhnaoi cumhachd⁵ a bhi aice air a ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha'n 'eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n fhear, is amhuil sin a ta 'm fear tre'n mhnaoi mar an ceudna: ach is ann o Dhia a ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciatach do mhnaoi urnuigh a dheanamh ri Dia gun fholach air a ceann.

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

¹ air m' eisempleir-sa. ² grànna.
³ fholach. ⁴ nior.

⁵ sesin r'a ràdh folach, a leigeil fhaic- inn gu bheil i fo chumhachd a fir.

I. CORINTIANACH XI.

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dhi e: oir thugadh a gruag dhi air son còmhdaich¹.

16 Ach ma bhios neach air bith connspaideach, cha 'n 'eil a leithid sin do ghnàthachadh againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi cur an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha'n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinneachadh an ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean² 'nur measg; agus tha mi an cuid ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobhchreidimh³ a bhi eadaraibh, chum gu'n deanar follaiseach an dream a ta dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chéile do aon ait, cha'n e sin suipeir an Tighearn itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl annta? no am bheil sibh a' deanamh tàire air eaglais Dé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a their mi ribh? Am mol mi sibh anns a' *chùis* so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibh-sa, Gu'n

do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air tabhairt⁴ buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh⁵ air bhur sonsa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa⁶.

25 Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal⁷ nuadh ann am fhuil-sa: deanaibh-sa so, cia minic as a dh'òlas sibh e, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gu an tig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a dh'itheas an t-aran so, agus⁸ a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-ìomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh⁹ duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran so, agus òladh e do'n chupan so:

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-ìomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithne air corp an Tighearn¹⁰.

30 Air a shon so *tha mòran* 'nur measg lag agus tinn, agus *tha mòran* 'nan codal.

31 Oir nan tugamaid breth oirnn féin, cha tugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear

¹ folaich. ² eas-aonachda, sgaraidh.

³ saobh-bharailean, éiriceachd.

⁴ breith. ⁵ air a thabhairt.

⁶ chum cuimhne ormsa.

⁷ tiomnadh. ⁸ no. ⁹ dearbhadh.

¹⁰ deanamh eadar-dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus biadh eile.

I. CORINTIANACH XII.

breth oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar dìteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, nuair a thig sibh an ceann a chéile chum itheadh fanaibh r'a chéile.

34 Agus ma bhios ocraas air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach tig sibh an ceann a chéile gu breitheanas¹. Agus cuiridh mise gach ni eile an ordugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

¹ Tha thiodhlacan spioradail iomadach thaobh gnè, 7 gidheadh a tu iad uile gu tairbhe, 8 agus chum na criche so air an toirt air caochladh dòigh: 12 chum a réir mar a ta buill a' chuirp nádurra uile chum maise, 22 agus seirbhis an aoin chuirp; 27 mar sin gu bitheamaid-ne d'a chéile, a dhean-amh suas cuirp dhòmhair Chrìosd.

A NIS a thaobh thiodhlaca² spioradail, a bhràithre, cha'n àill leam sibh bhi ain-eolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nur Cinnich, air bhur tarruing gu ìodholaibh balbha, a réir mar a threòraicheadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dhé, gu bheil Iosa mall-uichte; agus nach urrainn duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach tre an Spiorad naomh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach cha'n 'eil ach aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh³ ann,

gidheadh cha'n 'eil ach aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha ag oibreachadh nan uile nithe anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad: agus do dhuine eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuine eile tabhartas leighis tre an Spiorad cheudna;

10 Do neach eile oibreachadh mhìorbhuile; do neach eile fàidheadaireachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile iomadh gnè theangadh; agus do neach eile eadar-mhìneachadh theangadh.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhuill⁴ aige, agus a ta uile bhuill an aoin chuirp sin, ge h-iomadh iad, 'nan aon chorp; mar sin a ta Crìosd.

13 Oir tre aon Spiorad bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma's Iudhaich sinn no Greugaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r'a h-òl duinn uile chum aoin Spioraid.

14 Oir cha'n aon bhall an corp, ach mòran.

¹ chum dìtidh.

² nithe.

³ mhinistreibheachd, dhreuchd.

⁴ bhallaibh.

15 Ma their a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh, cha'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma their a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sin?

17 Nam *biodh* an corp uile 'na shùil c'ait am *biodh* a' chlaisteachd? Nam *biodh* e uile 'na chlaisteachd, C'ait am *biodh* an fhàile¹?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam *biodh* iad uile 'nan aon bhall, c'ait am *biodh* an corp?

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòran bhall, ged nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urrainn an t-sùil a ràdh ris an làmh, Cha'n 'eil feum agam ort: no a rìs, ann ceann ris na cosaibh, Cha'n 'eil feum agam oirbhse.

22 Ach gu ro mhòr ni's mò tha na buill sin do'n chorp, a's anmhuinne² a thaobh coslais, feumail.

23 Agus air *na buill* sin do'n chorp a's lugha urram 'nar measg-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urraim; agus *na buill* sin dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air *na buill* mhais-each againn cha'n 'eil uir-easbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chéile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uir-easbhuidh:

25 Chum nach *biodh* eas-aonachd air bith sa' chorp; ach gu'm *biodh* an t-aon chùram aig na buill d'a chéile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, ni na buill uile gairdeachas maille ris.

27 A nis is sibhse corp Chrìosd, agus is buill *sibh* fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidhean, san treas àit luchd-teagaisg, a rìs mìorbhuilean, 'na dhéigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdaran-achda, iomadh gnè theangadh.

29 *Am bheil* na h-uile 'nan abstolaibh? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 *Am bheil* aig na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadar-theangachadh?

31 Ach *biodh* miann dùr-achdach nan tiodhlacan a's fearr oirbh: agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a's ro fherr.

CAIB. XIII.

1 *Cha'n 'eil brìgh sam bith anns na tiodhlacaibh uile, d'am feabhas, as eugmhais a' ghràidh: 4 clù a' ghràidh, 13 agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.*

GED labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aing-eal, agus gun ghràdh³ agam, tha mi a'm' umha⁴ a ni fuaim,

¹ *boladh.*² *laige.*³ *seirc.*⁴ *phrass.*

no a'm' chiombal a ni gleang-arsaich.

2 Agus ged robh agam fàidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùna-dìomhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnus gu'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha'n 'eil annam ach neoni.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha'n 'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fhulangach, agus caoimhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas¹, cha'n 'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha ghiùlain se e féin gu mi-chiatach, cha'n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha'n 'eile so-bhrosnachaidh chum feirge, cha smuainich e olc sam bith,

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gairdeachas san fhìrinn:

7 Fuilgidh² e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh sùil³ aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha téid an gràdh air cùl a chaidh: ach ma's fàidheadaireachda ta ann, chéid iad air cùl; ma's teangaaidh, sguiridh iad; ma's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn

ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta iomlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich⁴ mi mar leanaban: ach air fàs domh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a' faicinn san àm so gu dorcha tre ghloin⁵; ach an sin *chi sinn* aghaidh ri h-aghaidh: san àm so is aithne dhomh ann an cuid; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a ta aithne orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas⁶, gràdh, na tri nithe so; ach is e'n gràdh a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

1 *Mhol Pòl fàidheadaireachd, 2 agus thug e urram dhi roimh labhairt le teangaibh, 6 le cosamhlachd air a thoirt o innealaibh-ciùil: 12 is còir an gnèthachadh furaon, chum togail suas na h-eaglais, 22 mar a' chrìoch sin gus an d'orduicheadh iad.*

LEANAIBH gràdh, agus biodh mòr-mhiann⁷ thiodhlaca spioradail oirbh, ach gu ma mò bhur togradh gu'n deanadh sibh fàidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras ann an teangaaidh *choimhich*⁸, cha'n ann ri daoineibh a labhras e, ach ri Dia: oir cha'n 'eil neach sam bith 'ga thuigsinn; ged tha e anns an Spiorad a' labhairt rùna-dìomhair.

¹ féin-uail.
² còmhdachidh, folaicidh.
³ dòchas, earbsa.

⁴ smuainich. ⁵ ann an sgòthan.
⁶ earbsa. ⁷ dhéidh, iarrtus.
⁸ choigrich.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoibh chum teagaisg¹, agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga theagasg fein²: ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e teagasg na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir is mò an ti a ni fàidheadaireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaich e³, chum gu faigh-eadh an eaglais fòghlum.

6 A nis, a bhràithre, ma thig mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foill-seachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasg?

7 Air an dòigh cheudna, na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaipe⁴, cò a dh'ulluicheas e féin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh'aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e b1, an wiread do ghuthannaibh⁵ san

t-saoghal, agus cha'n 'eil a h-aon diubh gun bhlagh⁶.

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras, borb⁷; agus *bithidh* an ti a labhras, borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil déigh agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail, iarraibh sibh féin a thoirt barrachd chum fòghluim⁸ na h-eaglais.

13 Uime sin, an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise urnuigh ann an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a' deanamh urnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? ni mi urnuigh leis an spiorad, agus ni mi urnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannaicheas tu leis an spiorad, cionnus a their an ti, a tha ann an àit an duine gun fhòghlum, Amen ri d' bhreith buidheachais, o nach aithne dha an ni a ta thu ag ràdh?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha'n 'eil an neach eile air a theagasg⁹.

18 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia, *gu* bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais

¹ fòghluim, togail suas.

² ga thogail fein suas.

³ mur eadar-theangaich neach.

⁴ uaithe. ⁵ chainntibh, chànainibh.

⁶ bhrìgh, seadh.

⁷ fiadhaich, barbarra.

⁸ togail suas. ⁹ air fhòghlum.

le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibh-sa 'nur leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mìrun¹ bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur daoine foirfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bilibh eile: gidheadh an déigh sin uile cha'n éisd iad rium, tha an Tighearn ag ràdh.

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, cha'n ann do'n dream a ta creidsinn, ach dhoibh-san a ta mi-chreideach: ach a ta fàidheadaireachd cha'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach*, agus gu'n tig dream a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthach²?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n tig duine gun chreidimh a steach, no *neach* a ta gun fhòghlum, cronuichear³ e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaichte a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh,

ni e aoradh do Dhia, ag aithris⁴ gu bheil Dia gu fìrinneach annaibh-sa.

26 Ciod e sin ma ta, a bhràithre? 'nuair tha sibh a' teachd an ceann a chéile, tha salm, tha teagasg, tha teangadh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum fòghlum⁵.

27 Ma labhras aon neach ann an teangaidh *choimhich*, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fanadh e 'na thosd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh'fhoillsichear *ni* do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadaireachd a dheanamh gach aon an déigh a chéile, chum gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada⁶ nam fàidhean ùmhal do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia *ughdair* na mi-riaghailt⁷, ach na sìthe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnàì 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha'n 'eil e ceaduichte dhoibh labhairt; ach *is còir dhoibh* bhì

¹ droch-mhèin, etc.

² air mhi-chéill, air bhoile.

³ spreagar, comhairlichear.

⁴ a' foillseachadh. ⁵ togail suas.

⁶ tiodhlaca spioradail.

⁷ eas ordugh, tuairgne.

ùmhal, mar a ta an lagh mar an ceudna ag ràdh.

35 Agus ma's miann leo nì sam bith fhòghlum, feòraicheadh iad d'am fearaibh féin aig an tigh e : oir is mi-chiatach do mhnaibh labhairt san eaglais.

36 An ann uaibhse thàinig focal Dé a mach ? no an ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin a thàinig e.

37 Ma shaoileas duine sam bith¹ gur fàidh, no gur duine spioradail e féin, aidicheadh e na nithe a ta mise a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, gur iad àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma tha neach sam bith aineolach, biodh e aineolach.

39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidheadaireachd a dheanamh, agus na bacaibh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a réir orduigh.

CAIB. XV.

1 *O aiseirigh Chrìosd, 12 dhearbhadh an t-abstol gu'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g àicheadh aiseirigh na colla: 21 Toradh, 35 agus dòigh na h-aiseirigh, 51 agus caochladh na muinntir sin a gheibhear beò air an là dheireannach.*

OS bàrr, a bhràithre, tha mi cur an céill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'nur seasamh ;

2 Troimh mar an ceudna am bheil sibh air bhur tèarnadh, ma chumas sibh gu

daingean² an nì a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu dìomhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an nì a fhuair mi mar an ceudna, Gu'n d'fhuair Crìosd bàs air son ar peacanna a réir nan sgrìobtuir :

4 Agus gu'n d'adhlaiceadh e, agus gu'n d'éirich e a rìs air an treas là a réir nan sgrìobtuir :

5 Agus gu facas e le Cephas, 'na dhéigh sin leis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunncas e le tuilleadh as cùig ceud bràthair air aon àm ; d'am bheil a' chuid a's mò beò gus a nis, ach a ta cuid *dhiubh 'nan codal.*

7 'Na dhéigh sin, chunncas e le Seumas ; agus a rìs leis na h-abstolaibh uile.

8 'Nan déigh uile chunncas leam-sa e mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an an-àm.

9 Oir is mi a's lugha do na h-abstolaibh, neach nach fiù abstol a ghairm dhiom, do bhrìgh gu'n robh mi a' geurleanmhuinn eaglais Dé.

10 Ach tre ghràs Dé tha mi an nì a ta mi³ : agus cha robh a ghràs, a bhuilicheadh orm, gun bhrìgh ; ach shaothraich mi nì's pailte na iad uile ; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha maille rium.

11 Uimé sin cò air bith iad *dhinn*, mise no iadsan, is ann mar so tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.

12 A nis ma shearmon-

¹ *Ma tha duine sam bith cinnteach.*

² *ma ghleidheas sibh air chuimhne.*
³ *is mi an nì a's mi.*

aichear Criosd gu'n d'éirich e o na marbhaibh, cionnus a ta cuid 'nur measg-sa ag ràdh, Nach 'eil aiseirigh nam marbh ann?

13 Ach mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, ni mò a dh'éirich Criosd.

14 Agus mur d'éirich Criosd, gu deimhin is dìomhain ar searmoin-ne, agus is dìomhain bhur creidimh-sa mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh gu'n d'rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu'n do thog e suas Criosd: neach nach do thog e suas, mur éirich na mairbh.

16 Oir mur éirich na mairbh, ni mò a dh'éirich Criosd:

17 Agus mur d'éirich Criosd, tha bhur creidimh-sa lìomhain; tha sibh fathast unn bhur peacaibh.

18 Mar sin mar an ceudna ha an dream a choidil ann an Criosd, cailte.

19 Ma's anns a' bheatha o a mhàin a tha dòchas againn ann an Criosd, is sinn 's truaighe do na h-uile lhaoinibh.

20 Ach a nis tha Criosd air éirigh o na marbhaibh, agus rinneadh an ceud thoradh dhiubh-san a choidil leth.

21 Oir mar is ann tre dhuine *hàinig* am bàs, is ann tre lhuine *thig* aiseirigh nam marbh mar an ceudna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta na h-uile a' faghail a' bhàis, is amhuil sin mar an

ceudna a nìthear na h-uile beò ann an Criosd.

23 Ach gach uile dhuine 'na ordugh féin: Criosd an ceud thoradh, 'na dhéigh sin iadsan a's le Criosd aig a theachd.

24 An sin *bithidh* a' chrìoch dheireannach, 'nuair a bheir e suas an rìoghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas e as do¹ gach uile uachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumhachd.

25 Oir is éigin gu'n riogh-aich e, gus an cuir e a naimhdean uile fo a chosaibh.

26 Sgriosar an nàmhaid deireannach, am bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nithe fo a chosaibh, Ach an uair a ta e ag ràdh gun do chuir e na h-uile nithe fuidh, is ni follaiseach gu bheil esan a chuir na h-uile nithe fuidh, an leth muigh *dheth* so.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin bithidh am Mac féin fo 'n ti a chuir na h-uile nithe fuidh-san, chum gu'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No ciod a ni iadsan a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air aon dòigh? c'ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c'ar son a ta sinne an gàbhadh gach uair?

31 Air bhur gàirdeachas-sa² a tha agam ann an Iosa Criosd ar Tighearn, tha mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chòmhraig³ mi mar

¹ a chuireas e sìos.

² a' ghairdeachas air bhur sonsa.

³ chog mi, chuir mi cath.

dhuine¹ ri fiadh-bheathaich-ibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh : truailidh droch chomhlud- ar² deadh bheusa

34 Dùisgibh chum fìreant- achd³, agus na deanaibh peacadh ; oir cha'n 'eil eòlas Dé aig cuid : chum bhur nàire tha mi a' labhairt so.

35 Ach their neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh? agus ciod a' ghnè cuirp leis an tig iad?

36 Amadain, an ni sin a chuireas tu, cha bheothaich- ear e, mur bàsaich e *air tùs* :

37 Agus an ni a chuireas tu, cha'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bi do chruith- neachd, no do *sheòrsa* éigin eile :

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha'n aon fhèil gach uile fhèil : ach a ta feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile aig iasgaibh, agus *feòil* eile aig eunlaithibh.

40 Agus a ta cuirp nèamh- aidh ann, agus cuirp thal- mhaidh : gidheadh a ta glòir air leth aig na *corpaibh* néamh- aidh, agus *glòir* eile aig na *corpaibh* talmhaidh.

41 Tha aon glòir aig à' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh ; oir a ta eadar-

dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sinn a *bhios* aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truailidh- eachd e ; togar ann an neo- thruailidheachd e.

43 Cuirear e ann an easurr- am, togar ann an glòir e : cuirear ann an anmhuinn- eachd e, éiridh e ann an cumhachd :

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgrìobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beò, an t-Adhamh deireann- ach 'na Spiorad a bheoth- aicheas.

46 Gidheadh cha'n e an ni spioradail a *bha* ann air tùs, ach an ni nadurra ; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh : an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is amhuil sin iadsan a *tha* talmhaidh : agus mar a ta an *duine* nèamhaidh, is ann mar sin iadsan a *ta* nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn ìomhaigh⁴ an *duine* thalmhaidh, giùlanaidh sinn mar an ceudna ìomhaigh an *duine* nèamhaidh.

50 A nis so a ta mi ag ràdh a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rìoghachd Dhè a shealbhadh ; ni mò a shealbhacheas truailidh- eachd neo-thruailidheachd.

51 Feuch, tha mi a' labh- airt ni dìomhair ribh ; Cha

¹ a réir gràtha dhaoine.

² droch chomhradh.

³ gu ceart, gu cubhaidh.

⁴ dealbh, dreach, coslas.

choidil sinn uile, ach caoch-laidhear sinn uile,

52 Ann an tiota¹, am priob-adh na sùl, ri *guth na trompaid* deireannaich, (oir séididh an trompaid,) agus éiridh na mairbh neo-thruaillidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n *chorp* thruaillidh so neo-thruaillidheachd a chur uime, agus do'n *chorp* bhàsmhor so neo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an *corp* truailidh so neo-thruaillidheachd uime, agus a chuireas an *corp* bàsmhor so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimhlionar am focal a ta grìobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'àit am bheil lo gath? O uaigh, c'àit am *heil* do bhuidh?

56 Is e am peacadh gath a' bhàis; agus is e neart a' sheacaidh an lagh:

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, tre ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre ràdhach, bithibh-sa daing-an, neo-ghluasadach, a' sìor-òheudachadh ann an obair n Tighearn, air dhuibh fios bhì agaibh nach 'eil bhur aothair dìomhain anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

Ghuidh Pòl air na Corintianaich suasgladh air uireasbhuidh nam bràithre bochda ann an Ierusalem; 10 mhol e Timoteus; 13 agus an déigh chomhairlean càirdeil, 19 chrìochnaich e an lùir le iomadh fàilte.

A NIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'orduich mi do eaglaisibh Ghalatia, mar sin deanaibhsa mar an ceudna.

2 Air ceud là gach seachd-uin, cuireadh gach aon agaibh ni leis féin anns an ionmhas², a réir mar a shoirbhich leis, chum nach bi tionail r'an deanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le 'ur litrichibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartais gu Ierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a dhol mar an ceudna, théid iadsan a'm' chuideachd.

5 Agus thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa, 'nuair a théid mi troimh Mhacedonia: (oir tha mi dol troimh Mhacedonia:)

6 Agus feudaidh e bi gu'm fan mi, no eadhon gu'n caith mi an geamhradh maille ribh, chum gu'n toir sibh air m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an téid mi.

7 Oir cha'n àill leam bhur faicinn a nis san dol seachad; ach tha dùil agam fantuinn ré tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgladh dorus mòr agus éifeachdach dhomhsa, agus tha mòran eascaird-ean³ ann.

10 A nis ma thig Timoteus, feuchaibh gu'm bi e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saothreachadh ann an obair an Tighearna, mar a ta mise.

¹ platha, mionaid.

² taisgeadh gach aon agaibh lèimh is ann an stòr.

³ luchd cur an aghaidh an t-soisgeil.

I. CORINTIANACH XVI.

11 Uime sin na deanadh neach sam bith tàir air : ach thugaibh air aghaidh e an sìth, chum gu'n tig e a m' ionnsuidh - sa : oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthar Apollois, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd do 'ur n-ionnsuidh - sa maille ris na bràithribh : ach cha b'i a thoil air chor sam bith teachd san àm so ; ach thig e 'nuair a gheibh e àm iomchuidh.

13 Deanaibh faire, seas-aibh gu daingean sa' chreidimh, bithibh fearail¹, bithibh làidir².

14 Biodh bhur n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre (o's aithne dhuibh teaghlach Stephanais, gur iad ceud thoradh Achaia, agus gu'n d'thug siad iad féin chum frithealaidh do na naomhaibh ;)

16 Gu'm bi sibh ùmhal d'an leithidibh sin, agus do gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha mi subhach ri teachd Stephanais, agus Fhortunatuis, agus Achai-cuis : oir rinn iad suas an ni sin a bha dh'uireasbhuidh do 'ur taobh-sa.

18 Oir thug iad suaimhneas³ do m' spiorad-sa, agus d' ur spiorad-sa : uime sin biodh meas agaibh air an leithidibh sin⁴.

19 Tha eaglaisean na h-Asia a' cur fàilte oirbh. Tha Acuila agus Priscila, maille ris an eaglais a tha 'nan tigh, a' cur mòr-fhàilte oirbh anns an Tighearn.

20 Tha na bràithrean uile a' cur fàilte oirbh. Cuiribh-sa fàilte air a chéile le pòig naoimh.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin.

22 Ma tha neach sam bith nach gràdhaich an Tighearn Iosa Criosd, biodh e 'na Anatema Maranata⁵.

23 Gu robh gràs an Tigh-earna Iosa Criosd maille ribh.

24 Mo ghràdh - sa maille ribh uile ann an Iosa Criosd. Amen.

¹ duineil.

² neartaichibh sibh féin.

³ féis.

⁴ aithneachadh an leithide sin

⁵ biodh e malluichte gu bràth.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

¹ *Thug an t-abstol Pò. misneach do na Corintianaich an aghaidh thrioblaid thaobh na comh-fhurtachd agus an fhuasglaidh a thug Dia dhasan 'na uile thrioblaidibh féin, 8 gu sonrúichte 'na chumart san Asia: 12 agus ghairm e an coguis-san, agus a choguis féin chum fianuis gu'n do shearmonaich e an soisgeul gu tréibh-dhir-each, &c.*

POL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus, ar bràthair, chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus sìth¹ o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearna Iosa Crìosd.

3 Beannaichte gu robh Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair nan tròcair, agus Dia na h-uile chomh-fhurtachd;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar², chum sinne bhi comasach air comh-fhurtachd a thoirt dhoibh-san a ta ann an àmhghar sam bith, tre a' chomh-fhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comh-fhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Chrìosd³ pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachd-ne mar an ceudna pailte re Chrìosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh amhghar, is ann air son bhur

comh-fhurtachd agus bhur slàinte-sa, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhulang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang: no ma's comhfhurtachd dhuinn, is ann chum bhur comhfhurtachd agus bhur slàinte-sa.

7 Agus a ta ar dòchas daingean do 'ur taobh-sa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nur luchd-comhpairt do na fulangas-aibh, gu'm bi sibh mar an ceudna do'n chomhfhurtachd.

8 Oir cha b'àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll ar n-àmhghair a thachair dhuinne san Asia, gu'n do bhruthadh sinn gu ro mhòr thar ar neart, ionnus gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha:

9 Ach bha againn binn⁴ ar bàis annainn féin chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhùisgeas na mairbh:

10 Neach a shaor sinne o bhàs co mòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e sinn fathast:

11 Air dhuibhse bhi a' co-oibreachadh le chéile ann an urnuigh air ar son-ne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar son-ne, á leth an tiodhlaic a thugadh dhuinne, tre mhòran.

¹ slothchaint.

² thrioblaid.

³ fulangais air son Chrìosd. ⁴ breth.

II. CORINTIANACH II.

12 Oir is e so ar gairdeachas-ne, fianuis ar coguis, gur ann an aon-fhillteachd¹ agus an tréibhdhíreas diadhaidh², agus cha'n ann an gliocas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chaith sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àraidh do 'ur taobh-sa.

13 Oir cha'n 'eil sinn a' sgrìobhadh nithe sam bith eile do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan nithe a ta sibh a' leughadh³, no a ta sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam a dh'aidicheas sibh gus a' chrìoch;

14 Amhuil mar a dh'aidich sibh an càil, gur sinne bhur gairdeachas, mar is sibhse mar an ceudna ar gairdeachas-ne ann an là an Tighearn Iosa.

15 Agus anns a' mhuin-ghin so b'àill leam-sa teachd do 'ur n-ionnsuidh air tùs, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs⁴.

16 Agus gabhail uaibhse⁵ gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus a bhi air mo thoirt air m'aghaidh leibhse san t-slighe gu Iudea.

17 Uime sin an uair a chuir mi so romham, an do ghnàth-aich mi eutruimeachd⁶? no an ann a réir na feòla a ta mi cur romham, na nithe a ta mi a' cur romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus cha'n eadh, cha'n eadh?

18 Ach mar a ta Dia firinn-each, cha b'è ar còmhradh ribhse seadh, agus cha'n eadh?

19 Oir Mac Dhé Iosa Criosd, a shearmonaicheadh 'nur measg-sa leinne, eadhon leam-sa, agus le Siluanus, agus le Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na cha'n eadh, ach ann-san bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile ann-san is seadh iad, agus ann-san is Amen iad, chum glòire Dhé do ar taobh-ne.

21 A nis an ti a dhaing-nicheas sinne maille ribhse ann an Criosd, agus a dh'ung sinn, is e Dia:

22 Neach mar an ceudna a chuir seula oirne, agus a thug dhuinn geall-daingnich⁷ an Spioraid ann ar cridheach-aibh.

23 Ach a ta mi a' gairm Dhé mar fhianuis air m'anam⁸, gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d'thàinig mi fathast gu Corintus.

24 Cha'n e gu bheil ag-ainne tighearnas air bhur creidimh-sa, ach is luchd-cuideachaidh sinn do 'ur n-aobhneas: oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

1 *Air do Phòl an reuson a chur an cèill air son nach d'thàinig e dh'ionnsuidh nan Corintianach, 6 dh'iarr e orra maitheanas agus comhshurtachd a thoirt do'n duine a dhruideadh a mach leo as an eaglais, 10 eadhon mar a thug e féin mar an ceudna maitheanas da, air son 'fhlòr-aithreachais.*

ACH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a rìs fo dhoilgheas do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doilich sibhse, cò e ma ta ni subhach

¹ siimpluidheachd.

² an tréibhdhíreas a's mò; tréibhdhíreas Dé. Gr. ³ a's aithne dhuibh.

⁴ ath-thiodhlac.

⁵ dol bhur rathad-sa. ⁶ iomluas.

⁷ earlas. ⁸ an aghaidh m'anama.

II. CORINTIANACH III.

mise, ach an tu air an do chuireadh doilgheas leam?

3 Agus sgrìobh mi an ni so féin do 'ur n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd, nach cuirteadh doilgheas orm leis a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m'aoibhneas bhur *n-aoibhneas* uile.

4 Oir á trioblaid mhòir agus cràdh cridhe, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh le iomadh deur; cha'n ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil; chum nach cuirinn ro uallach oirbh uile.

6 *Is* leoir d'a leithid sin do dhuine am peanas so, a *leagadh* air le mòran.

7 Ionnis air an làimh eile, gur mò *is còir* dhuibh maith-eanas agus comhfhurtachd a thoirt *da*, air eagal gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu'n daingnicheadh sibh *bhur* gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhal anns na h-àile nithibh.

10 Ge b'e neach d' an toir sibh maith-eanas ann an ni sam bith, bheir mise mar an ceudna: oir ma thug mise maith-eanas ann an ni sam

bith, ge b'e d'an d'thug mi am maith-eanas, is ann air bhur sonsa *a thug mi e*, am fianuis¹ Chrìosd,

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd: oir cha'n 'eil sinn aineolach air 'inn-leachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd *a shearmonachadh*, agus a dh'fhosgladh dorus dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Titus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirne buadhachadh ann an Crìosd, agus a ta foillseachadh *deadh* fhàile 'eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile cùbhraidh Chrìosd, anns an dream a thèarnar², agus anns an dream a sgrìosar³:

16 Do'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n dream eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò *a ta* foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibhdhìreas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd⁴.

CAIB. III.

1 *Air eagal gu'n cuireadh luchd-teagaisg bréige as a leth gu robh e deanamh uaill gu dìomhain, nochd Pòl gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidh d'a*

¹ am pearsa. ² shlànuchear.

³ a chaillear. ⁴ mu Chrìosd.

II. CORINTIANACH III.

mhinistreibeachd. 6 Air so chòmh-shèin e ministrean an lagha, agus an t-soisgèil r'a chèile, 12 agus dhearbh e gu'n robh a mhinistreibeachd-san ro òrdheirc.

AN tòisich sinn a rìs air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh do 'ur n-ionnsuidh-sa, no air *litrichibh* molaidh uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar¹ cridheachaibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoibh:

3 *Air dha bhu* follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithealadh leinne, a tha air a sgrìobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so do dhòchas² againne tre Chrìosd a thaobh Dhé:

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh³ mar uainn féin: ach is ann o Dhia a ta ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministreibh foghainteach an tiomnaidh nuaidh⁴; cha'n ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreibeachd⁵ a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh⁶ air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urrainn clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire

a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreibeachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma bha ministreibeachd an dìtidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreibeachd na fìreantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinn eadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma bha an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin a ta an ni a bhuanacheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhuil so do dhòchas⁷, tha sinn a' cleachdadh mòr-dhànachd⁸ cainnte.

13 Agus cha 'n 'eil sinn mar Mhaois, a chuir folach air 'aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là'n diugh ann an leughadh an t-seann-tiomnaidh⁹, tha'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Chrìosd.

15 Ach eadhon gus an là'n diugh 'nuair a leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a phill-eas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis is e an Tighearna an Spiorad sin: agus far am bheil Spiorad an Tighearna tha saorsa an sin.

¹ ann ar. ² dl'earbsa.

³ a mheas, a reusanachadh.

⁴ a' choimhcheangail nuaidh.

⁵ frithealadh. ⁶ ghrdbhaladh.

⁷ earbsa.

⁸ shoilleireachd.

⁹ na seann-tiomnaidh.

II. CORINTIANACH IV.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amharc mar ann an sgàth-an air glòir an Tighearna, tha sinn air ar n-atharrachadh chum na h-ìomhaigh¹ ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

1 Chuir Pòl an cèill gu'n do shearmonaich e an soisgeul le dìchioll agus ann an tréibh-dhèreas; 6 agus cionnus a dh'oibrich na trioblaid-ean agus an geur-leanmhuinn a dh'fhuiling e air a shon, chun clù cumhachd Dhé, 12 agus chum maith na h-eaglais.

UIME sin, air do'n mhinistreileachd so bhi againn, a réir mar a fhuair sinn tròc-air, cha'n 'eil sinn a' fannachadh²:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire³, gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na fìrinn, 'gar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma tha ar soisgeul-ne folaichte⁴, is ann dhoibhsan a ta cailte⁵ tha e folaichte:

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na dream nach 'eil 'nan creidich, air eagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlòrmhoir Chriosd, neach a's e ìomhaigh Dhé.

5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Criosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhisich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir is e Dia a thubhairt

ris an t-solus soillseachadh á dorchadas, a dhealraich ann ar cridheachaibh-ne, a thoirt soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Criosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi òir-dheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.

8 Tha sinn fo thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha'n 'eil sinn ann an teanntachd⁶; tha sinn ann an ioma-chomhairle, gidheadh gun sinn ann an eu-dòchas;

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun sinn air ar tréigsinn; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun sinn air ar sgrìos;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anns a' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corp-ne.

11 Oir tha sinne a ta beò, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach 'nar feoil bhàsmhoir-ne.

12 Uime sin tha bàs ag oibreachadh annain-ne, ach beatha annaibh-sa.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhi againn, a réir mar a ta e sgrìobhta, Chreid mi, agus uime sin labhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an

¹ an dealbha, an riochda.

² a' lagachadh.

³ a' mhaslaidh, na h-eas-onoir.

⁴ so fholach.

⁵ a tha 'gan sgrìos féin.

⁶ cumhainneachd.

II. CORINTIANACH V.

Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna tre Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair *sinn* maille ribhse.

15 Oir tha na h-uile *nithe* air bhur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saoi bhir, tre bhuidheachas mhòran, ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin cha'n 'eil sinn a' fannachadh, ach ged thruailllear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine o'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom, nach 'eil ach rè sealain¹, ag oibreachadh dhuinne trom - chudthrom glòire a ta ni's ro anabharr-aich agus sìor-mhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc cha'n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'am faicinn: oir tha na nithe a chithear, aimsireil; ach tha na nithe nach faicear, sìorruidh.

CAIB. V.

1 *Chuir Pòl an céill gu'n robh e an dòchas glòire sìorruidh, agus le sùil ri the, agus ris a' bhreth dheireannaich, a' deanamh dìchill air deadh choguis a choimhead; 12 cha'n ann chum gu deanadh e bòsd as féin a thaobh so, 14 ach mar neach a fhuair beatha o Chrìosd, a ta e dìchiollach chum a bheatha a chaitheadh do Chrìosd a mhàin.*

OIR a ta fios againn, nan sgaoilteadh o chéile ar tigh talmhaidh a' phàilliuin so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le làmhaibh, sìorruidh anns na nèamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnaich

an so, a' miannachadh bhi air ar n-eudachadh² le ar tigh o nèamh:

3 O air dhuinn bhi air ar n-eudachadh, nach faighear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliuin so ri osnaich, air dhuinn bhi fuidh uallaich: cha'n e air son gu'm bu mhiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi bàsmhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis an ti a dh'oibrich sinne chum so féin, is e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich³ an Spioraid.

6 Uime sin *tha sinn* a ghnàth deadh-mhisneachail, air dhuinn fios a bhi againn am feadh a ta sinn aig an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasad⁴ a réir creidimh, agus cha'n ann a réir seallaidh.)

8 Tha deadh mhisneach againn, agus bu ròghnuiche leinn gu mòr bhi air choigrich as a' choluinn, agus a bhi làthair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin a ta sinn a' deanamh ar dìchill, chum cò aca bhios sinn a làthair, no air choigrich, gu'm bi sinn taitneach dhàsan.

10 Oir is éigin duinn uile bhi air ar nochdadh an làthair caithir-breitheanais Chrìosd; chum gu faigh gach neach na nithe a rinn e sa' choluinn, a réir an ni a rinn e, ma's maith no olc e.

11 Uime sin, air dhuinn

¹ tiota, mionaid.

² cluth-eudachadh, còmhachadh.

³ earlas.

⁴ a' gluasad, ag imeachd, a' sibhal

fios a bhi againn air uamhas an Tighearna, tha sinn a' cur impidh air daoinibh; ach a ta sinn follaiseach do Dhia, agus tha dòchas agam mar an ceudna gu bheil sinn air ar deanamh follaiseach ann bhur coguisibh-sa.

12 Oir cha 'n 'eil sinn 'gar moladh féin a rìs dhuibhse, ach a ta sinn a' toirt fàth¹ uail dhuibh do ar taobh, chum gu bi *freagradh* agaibh dhoibh-san a tha deanamh uail ann an gnùis, agus cha'n ann an cridhe.

13 Oir ma tha sinn a dh'easbhuidh céille, *is ann* do Dhia: agus ma tha ar ciall againn, *is ann* duibh-sa.

14 Oir a ta gràdh Chrìosd 'gar co-éigneachadh, air dhuinn breithneachadh mar so, ma 'huair a h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh na h-uile narbh:

15 Agus gu'n d'fhuair e às air son nan uile, chum uidsan a ta beò, nach biodh ad á so suas beò dhoibh féin, ach dhàsan a dh'fhuiling am às air an son, agus a dh'éir-
h a rìs.

16 Uime sin, cha'n aithne uinne á so suas aon duine réir na feòla: seadh, ged aithne dhuinn Chrìosd a ir na feòla, gidheadh a nis a'n aithne dhuinn e ni's ò.

17 Uime sin ma tha neach m bith ann an Chrìosd, *is eutair nuadh e*: chaidh na ann nithe seach, feuch, meadh na h-uile nithe adh.

18 Agus is ann o Dhia a

ta na h-uile nithe, neach a rinn sinne réidh ris féin tre Iosa Chrìosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon, gu robh Dia ann an Chrìosd, a' deanamh an t-saoghail réidh ris féin, gun bhi a' meas an cionta dhoibh; agus dh'earb e ruinne² focal na réite.

20 Uime sin is teachdairean sinn air son Chrìosd, mar gu cuireadh Dia impidh leinne: tha sinne a' guidhe oirbh as uchd³ Chrìosd, bithibh réidh ri Dia.

21 Oir rinn e esan do nach b'aithne peacadh, 'na iobairt-pheacaidh air ar sonne; chum gu bitheamaid air ar deanamh 'nar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

1 *Gu'n do dhearbhb Pòl e féin 'na mhinisteir fìrinneach do Chrìosd, araon le earailibh, 3 agus le ionracas a bheatha, 4 agus leis gach gnè trioblaid agus mastaidh fhulang gu foighidneach air son an t-soisgeil: 10 umpa so labhair e gu dàna riu, a chionn gu robh a chridhe fosgailte dhoibh.*

UIME sin tha sinn mar chomh - oibrichean leis-san, a' guidhe oirbh, gun sibh a ghabhail gràis Dé an dìomh-
anas:

2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann an àm taitneach dh'éisd mi riut, agus ann an là slàinte rinn mi còmhnadh leat: feuch, a nis an t'àm taitneach; feuch, a nis là na slàinte.)

3 Gun bhi toirt aobhair oilbheim air bith ann an aon ni, chum nach faigheadh a' mhinisteireileachd⁴ mi-chliù:

4 Ach anns gach ni 'gar dearbhadh féin mar mhinis-

¹ throim. ² chuir e annainne. Gr. ³ air son, an àit.

⁴ [ar] ministreileachd, [ar] frith-ealadh.

II. CORINTIANACH VI.

teiribh Dhé, ann am mòr-
fhoighidin, ann an àmhghar-
aibh, ann an uireasbhuidh,
ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann
am prìosanaibh, ann an luas-
gadh o àit gu h-àit, ann an
saothair, ann am faire, ann
an trasgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine,
ann an eòlas, ann am fad-
fhulangas, ann an caoimh-
neas, anns an spiorad naomh¹,
ann an gràdh gun cheilg,

7 Ann am focal na fìrinn,
ann an cumhachd Dhé, le
airm na fìreantachd air an
làimh dheis agus chli,

8 Tre urram agus eas-
urram, tre mhi-chliù agus
dheadh-chliù: mar mheallt-
airibh, gidheadh fìrinneach;

9 Mar dhream nach aith-
nichear, gidheadh air am
bheil deadh aithne; mar
dhream a ta faghail a' bhàis,
gidheadh feuch, tha sinn
beò; mar dhream a smachd-
aichear, agus gun am marbh-
adh;

10 Mar dhream a ta bròn-
ach, gidheadh a ghnàth a'
deanamh gàirdeachais; mar
dhaoine bochda, gidheadh a
ta deanamh mòrain saoi-bhir;
mar dhaoine aig nach 'eil ni
sam bith, gidheadh a' sealbh-
achadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-ne fosgailte
dhuibhse, O a Chorintian-
acha, tha ar cridhe air a
dheanamh farsuinn.

12 Cha'n 'eil sibh ann an
cumhannachd annain-ne, ach
tha sibh ann an cumhann-
achd ann bhur n-innibh féin.

13 A nis mar ath-dhioladh
san ni sin féin, (tha mi a'

labhairt mar ri m' chloinn,) bithibh-sa farsuinn mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothromach sibh maille ri mi-chreidich: oir ciod e caidreabh na fìreantachd ri neo-fhìreantachd? agus ciod e comunn an t-soluis ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a ta aig Criosd ri Belial? no ciod i cuid a' chreidich, maille ri ana-creideach?

16 Agus ciod a' cho-réite a ta aig teampull Dé ri h-ìodholaibh²? oir is sibhse teampull an Dé bheò; a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhnuidh annta, agus gluaisidh mi 'nam measg; agus bithidh mise a'm' Dhia aca-san, agus bithidh iadsan 'nan sluagh agamsa.

17 Uime sin thigibh a mach as am meadhon, agus deal-
aichibh riu, tha an Tigheart ag ràdh, agus na beanaibh ris an ni neòghlan; agus gabhaidh mise a m'ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm Athar dhuibh, agus bithidh sibhse 'nur mic agus 'nu nigheanaibh dhomh-sa, tha an Tighearn uile-chumhachd ach ag ràdh.

CAIB. VII.

1 Dh'earailich Pòl na Corintia aich chum gloine beatha, 2 ag chum an inntinn bhì aca dhèis a ta aige dhoibh: 3 air eagal saoilteadh gu'n robh e cur so amharus, chuir e an céill do meud a' chomhfhartachd a shu e 'na thrioblaidibh, o'n sgeul thug Titus dha air am bròn dia aidh.

II. CORINTIANACH VII.

UIME sin, a mhuintir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn sinn eucoir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheall sinn aon duine.

3 Cha'n ann chum bhur dìtidh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi roimh, gu bheil sibh ann ar cridheach-aibh-ne chum bàsachadh maille *ribh*, agus a bhi beò maille *ribh*.

4 *Is mòr* mo dhànachd cainnte do 'ur taobh-sa, *is mòr m' uail* as bhur leth: lìonadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibh-neach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ur feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh *bha* còmhraig, an leth a stigh *bha* eagal¹:

6 Ach Dia a bheir comhfhurtachd dhoibh-san a tha ir an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le eachd Thituis:

7 Agus cha'n e le a eachd-san a mhàin, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan aibhse, 'nuair a chuir e an éill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh³, bhur teasaradh dhomh-sa; air chor

as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ged chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha'n 'eil aithreachas orm; ged bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach *d'rinn i so* ach rè tamuill.

9 A nis tha gàirdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachais³: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon ni do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin doilgheas diadhaidh bhì oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh'oibrich e annaibh, seadh, *ciod* an glanadh oirbh féin⁴, seadh, *ciod* an ro-dhiom, seadh, *ciod* an t-eagal, seadh, *ciod* an dian-thogradh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh, *ciod* an togradh dioghaltais? anns gach ni dhearbh sibh sibh féin bhì glan sa' chùis so.

12 Uime sin ged sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air a shon-san a rinn an eucoir, no air a shon-san air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichteadh dhuibh ar cùram-ne mu'r timchioll-sa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son bhur comhfhurtachd - sa: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gaird-

¹ *uamhann.*

² *bròn.*

³ *atharrachadh inntinn.*

⁴ *an saoradh, an leith-sgeul.*

II. CORINTIANACH VIII.

eachas, air son gairdeachais Thituis, do bhrìgh gu'n d' fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd¹ sam bith ris-san asaibh-se, cha'n eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am fìrinn ribhse, is amhuil sin a fhuaradh fìrinneach ar bòsd asaibh-se ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhe-san ni's pailte do 'ur taobh-sa, air dha bhi a' cuimhneachadh bhur n-ùmh-lachd uile, mar a ghabh sibh ris le h-eagal agus ball-chrith.

16 Uime sin tha gairdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

1 *Bhrosnuich Pòl na Corintianaich gu tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem, le eisempleir nam Macedonach, 7 le moladh an dian-thograidh a bha aca féin roimh, 9 le eisempleir Chrìosd, 14 agus leis an tairbhe spioradail a thigeadh dhoibh féin o'n tabhartas sin.*

A NIS, a bhràithre, tha sinn a' toirt fios duibh air gràs DÉ, a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia:

2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr-dhearbhadh àmhghair, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochduinn, ro phailte chum saobhreis am fialuidheachd².

3 Oir (tha mi toirt fianuis,) gu robh iad uatha féin toileach a réir an comais, seadh, thar an comas:

4 A' guidhe oirne gu dùrachdach, gu'n gabhamaid

an tiodhlac, agus comh-roinn an fhrithealaidh do na naomh-aibh.

5 Agus cha'n ann mar a shaoil sinne³, ach thug siad iad féin air tùs do'n Tighearn, agus 'na dhéigh sin dhuinne a réir toil Dé:

6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimh, mar sin gu'n crìochnaich eadhadh e annaibh-sa an gràs⁴ sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Cha'n 'eil mi a' labhairt⁵ so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoine eile, agus a dhearbhadh tréibhdhreas bhur gràidh-sa.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd, ged bha e saobhir, gidheadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhur sonsa chum gu biodh sibhse saobhir tre a bhochduinn-san.

10 Agus anns an ni so tha mi toirt mo chomhairle: oir a ta so tarbhach⁶ dhuibhse, a thòisich roimh, cha'n e mhàin air deanamh, ach air a bhi togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh⁷ ionnus mar a bha sibh ullamh chum na toile, mar sin gu'n bhi sibh ullamh chum coimhlionaidh as na bheil agaibh.

¹ uaill, mòr-dhuil.

² an daonnachda.

³ a bha dòchas againne.

⁴ tiodhlac.

⁵ Ni'n labhran.

⁶ iomchubhaidh.

⁷ an deanamh.

II. CORINTIANACH IX.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar a ta aig neach, agus cha'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus amhghar agaibh-sa.

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so nis gu'm bi bhur pailteas - sa 'na choimhleasachadh air an uireasbhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas - san 'na choimhleasachadh air bhur n-uireasbhuidh-sa, air chor as gu'm bi co-cheartas eadaraibh;

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a thionail mòran, cha robh anabarr aige: agus an ti a thionail beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobhsa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh; ach air dha bhì ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil a chliù san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 (Agus cha'n e so a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus chum foillseachaidh bhur inntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach agadh neach air bith mi-

chliù dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhì solarachadh nithe ciatach, cha'n e mhàin am fianuis an Tigh-earn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbhadh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta aige¹ asaibh-sa.

23 Ma dh'fhiosraichear ni sam bith mu Thitus, is e mo chompanach-sa e, agus mo chomh-oibriche do 'ur taobhsa: no mu thimchioll nam bràithre, is iad teachdairean nan eaglaisean, agus glòir Chrìosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibh-san, agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-sa, agus ar n-uaille-ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

1 *Dh'innis Pòl an reuson air son, ged b'aithne dha mòr-thogradh nan Corintianach, an do chuir e Titus agus na bràithre roimh-laimh d'an ionnsuidh g'am brosnuchadh gu déire a thoirt gu pailte, do bhrìgh gur gnè shòl-chuir iad, 10 a bheir bàrr pailte dhoibh féin.*

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neofheumail dhomh-sa sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth am bheil mi deanamh² uaille asaibh-sa ris na Macedonaich, ag ràdh, Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnuich bhur n-eud-sa ro mhòran.

11. CORINTIANACH X.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre do 'ur n-ionnsuidh, air eagal gu'm biodh ar n-uaille ne asaibh dìomhain sa' chùis so; chum mar a thubhairt mi, gu'm biodh sibh ullamh:

4 Air eagal ma thig na Macedonaich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi nàire oirne, (gun a ràdh oirbhe,) á dānadas na h-uail so.

5 Uime sin bhreithnich mi gu'm b'fheumàil impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus bhur tabhartas, air an do labhradh ribh roimh, a dheanamh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar thiodhlac¹, agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.

6 Ach so a ta mi ag ràdh, An ti a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 Thugadh gach duine seachad a réir rùin a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhir.

8 Agus is comasach Dia air gach gràs a dheanamh ro phailte dhuibh-se, chum air dhuibh anns gach uile ni làn leoir a bhì agaibh a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.

9 A réir mar a ta e sgrìobhta, Sgaoil e a chuid; thug e do na bochdaibh: mairidh 'fhireantachd a chaoidh.

10 A nis an ti a bheir sìol do'n fhearcur², agus aran

chum bidh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachd-sa, agus gu tugadh e do thoradh bhur fìreantachd fàs.)

11 Air dhuibh bhì air bhur deanamh saobhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh'oibricheas leinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta frithealadh na seirbhis so, cha'n e mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhì, tre dhearbhadh an fhrithealaidh so, a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhlachd do shoisgeul Chriosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais fhialuidh³ dhoibhsan, agus do na h-uile dhaoinibh:

14 Agus tre an urnuigh air bhur son-sa, aig am bheil mòr-dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do-labh-airt⁴.

CAIB. X.

1 *An aghaidh nan abstol bréige, a bhà deanamh tàir air anmhuinn-eachd a phearsa agus air a làthair-eachd chorporra, chuir Pòl an céill an neart agus an t-ùghdarras spioradail sin leis an d'armaich-eadh e an aghaidh cumhachdan a naimhdean uile, &c.*

A NIS tha mise féin Pòl a' guidhe oirbh, tre mhac-antas agus shéimheachd Chriosd, neach air dhomh a bhì làthair a ta ìosal 'nur

¹ ghean-maith.

² d's'n t-sìoladair.

³ dhaonnachdaich.

⁴ do-chur an céill.

measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh :

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh a dh'athchuinge, gun sibh a thoirt orm, an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghin¹ leis an saoillear mi bhi dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd² anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh :

4 (Oir ar n-airm chogaidh cha'n fheòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh :)

5 A' tilgeadh sìos reusnachaidh, agus gach ni àrd a dh'àrdaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuain chum ùmhlachd Chrìosd :

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile eas-ùmhlachd, 'nuair a chomhlionar bhur n-ùmhlachd-sa.

7 An amhaire sibh air nithibh a réir an coslais ? ma tha dòchas³ aig aon neach as féin, gur le Chrìosd e, smuainicheadh e so a ris uaith féin, mar is le Chrìosd esan, gur le Chrìosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ged dheanainn càileigin ni's mò dh'uaill as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim⁴ agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh nàire orm :

9 Chum nach measar mi

mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta a litrichean, (tha iadsan ag ràdh,) cudthromach agus làidir, ach a ta a làthaireachd chorporra anmhunn⁵, agus a chaintn taireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin do dhuine so, mar a ta sinne ann am focal tre litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin gu'm bisinn ann an gnìomh air dhuinn a bhi làthair.

12 Oir cha'n 'eil a dhànadas⁶ againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin: ach air dhoibh-san bhi 'gan tomhas féin eatorra féin, agus 'gan coimeas féin riu féin, cha'n 'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill á nithibh a tha thar ar tomhas, ach a réir tomhais na riaghailt⁷ a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhse.

14 Oir cha'n eil sinne 'gar sìneadh féin thar ar tomhas, mar nach ruigeamaid sibhse; oir thàinig sinn eadhon do 'ur n-ionnsuidh-sa⁸, le soisgeul Chrìosd :

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill á nithibh a ta thar ar tomhas, eadhon a saothairibh dhaoine eile; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimhsa, gu faigh sinn farsuinn-eachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailt-ne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na h-ionadaibh an taobh thall duibhse, agus cha'n ann chum uaill

¹ mhìslich, urrasachd.

² gluasad, siubhal. ³ earbsa.

⁴ togail suas. ⁵ lag. ⁶ a mhìslich.

⁷ riaghailt. ⁸ thugaibh-sa.

II. CORINTIANACH XI.

a dheanamh ann an riaghailt duine eile, á nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tigh-earn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas e féin a tha ionmholta¹, ach an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

¹ *Tre ro-mheud cùrain. Phòil do na Corintianaich, thòisich e dh'aindeoin ri e féin a mholadh; 5 dh'innis e nach robh e a bheag goirid air na h-abstoil bu mhò, 7 gu'n do shearmonaich e an soisgeul dhoibh gu saor, 13 agus nochd e nach robh e a bheag a dheidh-lùimh air an luchd-oibre cealgach sin, thaobh aon sochair a bhuineadh do'n lagh, &c.*

B'FHEARR leam gu'n giùlaineadh sibh beagan le m' amaideachd; agus da rìreadh giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhor umaibh le h-eud diadhaidh; oir rinn mi ceangal-pòsaidh eadar sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhìorghloin an làthair Chrìosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh sam bith, mar a mheall an nathair Eubha le a cuilbheartachd, mar sin gu'n truaillear bhur n-inntinnsa o'n aon-fhillteachd a ta ann an Crìosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig, Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no nam faigheadh sibhse spiorad eile, nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheudadh sibh gu maith giùlan leis.

5 Oir is i mo bharail-sa nach robh mi a bheag goirid

air na h-abstolaibh a b'àirde.

6 Ach ged tha mi neo-fhòghluimte ann an cainnt, gidheadh cha'n 'eil mi *mar sin* ann an eòlas; ach rinneadh sinn làn-fhollaiseach anns na h-uile nithibh 'nur measg-sa.

7 An d'rinn mi cionta le mi féin isleachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, no a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a gabhail tuarasdail uatha, chum seirbhis a dheanamh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith: oir leasaich na bràithrean, a thàinig o Mhacedonia, m'uireasbhuidh: Agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a leigeadh oirbhe, agus coimhididh.

10 Mar a ta fìrinn Chrìosd annam, cha chumar an uaill so uam ann an crìochaibh na h-Achaia.

11 C'ar son? An ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toir² mi air falbh cionfàth³ uatha-san le'm bu mhiann cion-fàth fhaotainn, chum anns an ni as am bheil iad a' deanamh uaill, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oiris ann d'an leithidibh sin a ta abstola bréige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur féin ann an cosamhlachd abstola Chrìosd.

¹ dearbhata.
352

² gearr.

³ cothrom.

II. CORINTIANACH XI.

14 Agus cha'n iongantach *sin*: oir cuirear Satan féin an cruth¹ aingil soillse.

15 Uime sin cha ni mòr e ged chuirear a mhinisteirean mar an ceudna ann an cruth mhinisteirean na fìreantachd; aig am bi an crìoch dheireannach a réir an oibre.

16 A ta mi ag ràdh a rìs, Na measadh aon neach gur amadan mi; no fòs, gabh-aibh rium mar amadan féin chum gu'n dean mi beagan uaill asam féin.

17 An ni a ta mi a labhairt, cha'n ann a réir an Tighearna, a ta mi 'ga labhairt, ach mar gu b'ann gu h-amaideach anns an dànadas uaille so.

18 Do bhrìgh gu bheil mòran a' deanamh uaill a réir na feòla, ni mise uaill mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrìgh gu bheil sibh *féin* glic.

20 Oir fuilgidh sibh ma bheir neach an daorsa sibh, ma dh'itheas² neach sibh, ma bheir neach bhur cuid *dhibh*, ma dh'àrdaicheas neach e féin, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Tha mi a' labhairt a thaobh eas-urraim, mar gu'm bitheamaid anmhunn: ach, ge b'e ni anns am bheil neach air bith dàna, (tha mi a' labhairt gu h-amaideach,) a ta mise dàna *ann* mar an ceudna.

22 An Eabhruidhich iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna: An Israelich iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna: An sliochd do Abraham

iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna:

23 Am ministeirean do Chrìosd iad? (tha mi a' labhairt mar dhuine mi-chéillidh,) a ta mise os an ceann *san ni so*: ann an saoth-airibh ni's pailte, ann am buillibh ni's ro mhò³, am prìosanaibh ni's trice, am bàsaibh gu minic.

24 Fhuair mi o na h-Iudhaich cùig uairean dà fhichead *buille* ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm trì uairean, chlachadh mi aon uair, dh'fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean; là agus oidhche bha mi san doimhne:

26 Ann an turusaibh gu minic, ann an gàbhadh aimhnichean, ann an cunnartaibh fhear-reubainn, ann an cunnartaibh o *m'* chinneach *féin*, ann an cunnartaibh o na Cinnich, ann an cunnartaibh sa' bhaile, ann an cunnartaibh san fhàsach, ann an cunnartaibh san fhairge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugach⁴;

27 Ann an saothair agus sgìos⁵, am fairibh gu minic, ann an ocras agus tart, an trasgaibh gu minic, am fuachd agus an lomnochduidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro chùram nan eaglaisean uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh?

30 Ma's éigin domh uaill a dheanamh, is ann as na

¹ rìochd. ² chlaoidheas.

³ thar tomhas.

⁴ fallsa, mealltach.

⁵ sgìos agus briseadh-cridhe.

II. CORINTIANACH XII.

nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannaichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran a' phobuill fuidh Aretas an rìgh, freiceadan air baile nan Damasceneach, an rùn mise a ghlacadh :

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhaibh.

CAIB. XII.

¹ *Chum abstolachd a mholadh, ged fheudadh Pòl uaill a dheanamh as a thaisbeinibh iongantach, 9 gidheadh is fearr leis uaill a dheanamh as 'anmhuinneachd; 11 sluair e cron doibh a chionn gu'n d'èignich iad chum na h-uaille dìomhain so.*

GU deimhin cha'n 'eil e ìomchuidh dhomh-sa uaill a dheanamh : ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Crìosd ceithir bliadhna deug roimh so, (ma's anns a' choluinn, cha'n fhios domh; no as a' choluinn, cha'n fhios domh; aig Dia a ta fios;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b'aithne dhomh a leithid sin do dhuine, (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, cha'n fhios domh : aig Dia a ta fios;)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do - labhairt, nach feud duine a labhairt ¹.

5 Ma' leithid sin do dhuine ni mi uaill : ach asam féin cha dean mi uaill, mur dean mi á m' anmhuinneachdaibh ².

6 Oir ged b aill leam uaill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan; oir labhraidh mi an fhìrinn : gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig duine dhìomthar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhas, tre ro - mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdair Shatain chum gu'm buaileadh e mi ³, air eagal gu'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn trì uairean, gu'n imicheadh so uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit : oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sinn is ro thoiliche a ni mi uaill á m' anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chrìosd còmhuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uircasbhuidhibh, ann an geur - leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh ⁴ air son Chrìosd : oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a'm' amadan mi le uaill a dheanamh; dh'èignich sibhse mi : oir bu chòir dhomh bhi air mo mholadh leibhse : oir cha robh mi bheag sam bith fo na h-ab-

¹ nach urrainn duine a labhairt.

² laigsibh.

³ chum gabhail le dornaibh orm.

⁴ trioblaidibh, aindeisibh.

II. CORINTIANACH XIII.

stolaibh a's àirde, ged nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibrich-eadh comharan abstoil ann bhur measg-sa anns gach uile fhoighidin, ann an comharaibh agus an iongantasaibh, agus an cumhachdaibh¹.

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh? thugaibh maitheanas dhomh san eucoir so.

14 Feuch, a ta mi ullamh a nis an treas uair gu teachd do 'ur n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh féin: oir cha'n 'eil e mar fhiachaibh air a' chloinn ionmhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàrantan, ach air na pàrantaibh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise caitheadh, agus a chaithear mi air son bhur n-anama-sa, ged mar is ro phailte a ta gràdh agam dhuibh, gur lugha bhur gràdh-sa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhomh bhi innleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise tre aon neach dhuibhsan a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh buannachd dhìbh?

18 Ghuidh mi air Titus *dol* do 'ur n-ionnsuidh, agus chuir ni bràthair maille ris: an d'unn Titus buannachd dhìbh?

nach do ghluais sinn san aon spiorad? agus anns na h-aon cheumaibh?

19 A rìs, am bheil sibh a' saoil sinn gu bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh? tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd: ach a ta an t-iomlan, a chàirde, chum bhur fòghluim-sa².

20 Oir is eagal leam, air dhomh teachd, nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu faighear mise dhuibh-se mar nach bu mhiann leibh: air eagal gu'm bi connsachadh, farmad, fearg, comhstri, cùl-chàineadh, cogarsaich, àrdain³, ceannairce 'nur measg:

21 Air eagal an uair a thig mi a rìs, gu'n islich mo Dhia mi 'nur measg, agus gu dean mi caoidh air son mòrain do'n dream a pheacaich a cheana, agus nach do ghabh aithreachas do'n neò-ghloine, agus strìopachas, agus mhac-nus a rinn iad.

CAIB. XIII.

¹ *Bhagair Pòl cumhachd' abstolachd an aghaidh pheucach cruaidh-mhuinealach: 5 agus chomhairlich e dhoibh an creidimh a dhearbhadh, 7 agus am beatha a leasachadh mun tìg e: 11 chomh-dhùin e an litir le earail choitchionn agus le h-ùrnuigh.*

IS i so an treas uair a ta mi a' teachd do 'ur n-ionnsuidh: am beul dithis no triuir do fhianuisibh bithidh gach focal seasmhach.

2 Dh'innis mi cheana, agus tha mi roimh-làimh ag innseadh dhuibh, mar gu'm bithinn a làthair an dara uair; agus a nis air dhomh bhi as

¹ gnìomharaibh cumhachdach.

² bhur togail suas.

³ d'rd-inntinneachd, atmhoireachd.

II. CORINTIANACH XIII.

bhur làthair, tha mi a' sgrìobhadh chum na dream a pheacaidh roimh so, agus chum chàich uile, ma thig mi a rìs, nach caomhain mi :

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhaidh air Crìosd a' labhairt annam-sa, neach do 'ur taobh-sa nach 'eil anmhunn, ach a ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ged cheusadh e tre anmhuinneachd, gidheadh a ta e beò tre chumhachd Dhé : oir a ta sinne mar an ceudna anmhunn ann-san, gidheadh bithidh sinn beò maille ris tre chumhachd Dhé do 'ur taobh-sa.

5 Ceasnaichibh sibh féin, am bheil sibh sa' chreidimh ; dearbhaibh sibh féin : nach aithne dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa Crìosd annaibh, mur daoine a chuireadh air cùl¹ sibh ?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhios agaibh nach daoine a chuireadh air cùl sinne.

7 A nis tha mi guidhe air Dia gun sibhse a dheanamh uile air bith ; cha'n ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhata, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a ta maith², ged robh sinne mar

dhaoine a chuireadh air cùl.

8 Oir cha'n urrainn sinn ni air bith a dheanamh an aghaidh na fìrinn, ach air son na fìrinn.

9 Oir tha sinn subhach an uair a tha sinn féin anmhunn, agus sibhse làidir : agus tha sinn a' guidhe so mar an ceudna, sibhse bhi dìongmhalta.

10 Is ann uime so a sgrìobh mi na nithe so do 'ur n'ionnsuidh air dhomh bhi as bhur làthair, chum air dhomh bhi làthair nach bithinn garg, a réir a' chumhachd a thug an Tighearna dhomh chum fòghluim³, agus cha'n ann chum sgrios.

11 Fa dheòidh, a bhràithre, slàn leibh : bithibh dìongmhalta⁴, bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntinn, bithibh sìochail ; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìthe⁵ maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile⁶ le pòig naoimh.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd do 'ur n'ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Crìosd, agus grádh Dhé, agus comh-chomunn an Spioraid naoimh, gu robh maille ribh uile. Amen.

¹ daoine neo-dhearbhata.
² càtach. ³ togail suas.

⁴ foirfe, iomlan. ⁵ sìothchaint.
⁶ Altaichibh beatha a chéile.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN GALATIANACH.

CAIB. I.

2 *Tha iongantais air Pòl gu'n do thrèig na Galatianaich esan agus an soisgeul cò luath: 8 agus mhalluich e an dream sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmonaich e féin; 11 dh'fhòghluim e'n soisgeul cha b'ann o dhaoinibh, ach o Dhia, 13 agus nochd e ciod a glùe duine bha ann mun do ghairmeadh e.*

POL abstol, (cha'n ann o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Crìosd, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh,)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearn Iosa Crìosd,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Athar-ne:

5 Dhàsan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'atharraicheadh¹ sibh co luath uaith-san a ghairm sibh tre² ghràs Chrìosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach soisgeul eile; ach a ta dream àraich 'gur buair-eadh, le'n àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh bun os ceann³.

8 Ach nan deanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul

eile a shearmonachadh dhuibh, ach an soisgeul a shearmonaich sinne dhuibh, biodh e malluichte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimh, a ta mise ag ràdh a nis a rìs mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach an soisgeul a ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air⁴ daoineibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Crìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh e, ach tre fhoillseachadh Iosa Crìosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithe-beatha-sa⁵ san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'rinn mi thar tomhas geurleanmhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhàsaich mi i:

14 Agus gu'n d'fhàinig mi air m'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh-aoisibh am

¹ gu'n d'thugadh thairis.

² chum.

³ fhiaradh, chlaon-thruaillleadh.

⁴ a' cur m'earbsa á. ⁵ mo ghiùlan.

measg mo chinnich féin, air dhomh bhi ni bu ro eudmhoire mu ghnàthannaibh mo shinn-sireachd.

15 Ach an uair a b'i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo mhàthar mi, agus a ghairm mi tre a ghràs,

16 A Mhac féin fhoills-eachadh annam¹, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle ri feòil agus fuil:

17 Ni mò chaidh mi suas gu Ierusalem, chum na muinntir sin a bha 'nan ab-stolaibh romham; ach chaidh mi gu Arabia, agus a ris thàinig mi air m'ais gu Damascus.

18 An déigh sin an ceann thri bliadhna, chaidh mi suas gu Ierusalem, a dh'fhaicinn Pheadair, agus dh'fhan mi maille ris cùig làithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolaibh cha'n fhaca mi, ach Seumas bràth-air an Tighearna.

20 A nis *anns* na nithibh a ta mi a' sgrìobhadh dhuibh, feuch, an làthair Dhé, cha'n eil mi deanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thàinig mi gu crìochaibh Shiria agus Chìlicia;

22 Agus cha robh eòlas orm a thaobh m' fhaicinn aig eaglaisibh Iudea, a bha ann an Crìosd:

23 Ach a mhàin chual iad, An ti anns an àm a chaidh seachad a bha 'gar geur-lean-mhuinn, gu bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrìos roimh so²:

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

1 *Chuir an t-abstol an céill c'uin a chaidh e suas gu Ierusalem, agus c'ar son nach do thimchioll-ghearradh Titus. 11 Chuir e'n aghaidh Pheadair, agus dh'innis e dha a reuson, 14 c'ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a tha 'nan Iudhaich, a' creidsinn gu'm bi iad air am fireanachadh tre chreidimh ann an Crìosd, agus cha'n ann tre oibrìbh.*

AN sin, an ceann cheithir bliadhna deug, chaidh mi a ris suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thituis leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaignidheas dhoibh-san d'an robh meas, air eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu'n do ruith mi an dìomh-anas.

3 Ach cha b'éigin do Thitus féin a bha a'm' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ged bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige a ghoid a steach³ 'nar measg, a thàinig a steach ar uaignidheas⁴ a dh' fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Crìosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu'm buanaicheadh⁵ fìrinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n dream sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (cìod air bith a bha iad roimh, cha 'n 'eil suim ann domh-sa: cha'n 'eil meas aig

¹ leam.

² uair-eigin.

³ a thugadh steach os ìosal.

⁴ os ìosal.

⁵ fàradh.

Dia do phearsa duine,) oir iadsan a mheasadh *gu'm bu ni éigin iad*, cha do phàirtich iad le'n còmhradh bheag sam bith rium-sa.

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll - ghearraidh rium-sa, mar a *dh'earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh ri Peadar*;

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-éifeachdach¹ ann am Peadar chum abstolachd an timchioll - ghearraidh, dh'oibrich e gu cumhachdach annam-sa mar an ceudna chum nan Cinneach:)

9 Agus an uair a thuig Sheumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam buist², an gràs a thugadh lhomh, thug iad dhomh-sa agus do Bharnabas deas làmh 'chomuinn; ionnus *gu rachmaid* chum nan Cinneach, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin *b'àill leo* gu'm itheamaid cuimhneachail air a bochdaibh; ni mar an ceudna a bha ro-thoil³ agam in a dheanamh.

11 Ach an uair a thàinig Peadar gu Antioch, sheas mi a aghaidh as an eudan, a ionn gu'n robh e r'a choirchadh.

12 Oir roimh do dhreamaidh teachd o Sheumas, 'ith e biadh maille ris na mnich: ach an uair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh a shearbaidh se e féin, air gal na muinntir a bha do'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu'n d'thugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le'n cluain⁴.

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do ghluais iad gu tréibhdhireach⁵, a réir fìrinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudhach, a' caitheadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha'n ann a réir nan Iudhach, c'ar son a ta thu 'g éigneachadh nan Cinneach am beatha chaitheadh mar na h-Iudhaich?

15 Air dhuinne a tha 'nar n-Iudhaich a thaobh nàduir, agus cha'n ann 'nar peacaich do na Cinnich,

16 Fios a bhì againn nach 'eil duine air fhèreanachadh o oibrìbh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Criosd, chreid sinne féinn ann an Iosa Criosd; chum gu'm bith-eamaid air ar fireanachadh o chreidimh Chrìosd, agus cha'n ann o oibrìbh an lagha: oir o oibrìbh an lagha, cha bhì feòil sam bith air a fìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhì 'g iarraidh bhì air ar fìreanachadh tre Chrìosd, ma gheibhear 'nar peacaich sinn féin, *am bheil*, uime sin, Criosd 'na mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a rìs suas na nithe a leag mi, tha mi deanamh ciontach dhiom féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh

¹ *u bh'ìoghmhor.* ² *postaidh.*
³ *ro-thogradh.*

⁴ *gnùis-mhealladh, ceilg.*
⁵ *san t-slighe dh'ìrich.*

marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Criosd : gidheadh a ta mi beò ; ach cha mhise, ach Criosd a ta beò annam : agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh san fheòil, tha mi ga caitheadh tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdhaich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha'n 'eil mi a' cur gràis Dé an neo-bhrìgh¹ : oir ma tha fireantachd tre'n lagh, is ann gun aobhar a fhuair Criosd bàs.

CAIB. III.

1 *Dh'fhèdraich an t-abstol ciod a dh'aom na Galatianaich gus an creidimh a thrèigsinn, agus dòigh a chur san lagh.* 6 *Tha'n dream a tha creidsinn air am fireanachadh, 9 agus air am beannachadh maille ri Abraham : 10 dhearbh Pol so le iomadh reuson.*

O A Ghalatianacha amaid-each, cò a chuir druidh-eachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criosd air a nochdadh gu soilleir² fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'nur measg ?

2 So a mhàin b' àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibrìbh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisdeachd a' chreidimh ?

3 Am bheil sibh co amaid-each *as sin* ? air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanam hfoirfe leis an fheòil ?

4 An d'fhuiling sibh na huiread sin do nithibh gu dìomhain ? ma's *ann* da rìreadh gu dìomhain.

5 An ti uime sin a tha

frithealadh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur measg, an ann tre oibrìbh an lagha, no tre éisdeachd a' chreidimh *a ni e so* ?

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh an dream a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abraham.

8 Oir air fhaicinn roimh do'n sgrìobtuir gu'm fireanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh*, Beannaichear na h-uile Chinnich annad-sa.

9 Uime sin tha an dream a tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor-chreideach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibrìbh an lagha, tha iad fo'n mhallachadh ; oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach neach nach buanaich³ anns na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach is ni follaiseach nach fireanaichear neach san bith tre'n lagn am fianuis Dé oir, Bithi am fìrean beò tre chreidimh.

12 Agus cha 'n 'eil an lagh o chreidimh : ach, An duin a ni iad gheibh e beathannta⁴.

13 Shaor Criosd sinne mhallachadh an lagha, a dha bhi air a dheanamh 'n mhallachadh air ar son : oir ta e sgrìobhta, *Is* malluich

¹ air cùl.² gu dealbhach.³ fan.⁴ leo.

gach aon a chrochar air crann:

14 Chum gu'n tigeadh beannachadh Abraham air na Cinnich tre Iosa Criosd; ionnus gu faigheamaid gealladh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, tha mi a' labhairt mar dhuine; ged nach bi ann ach coimhcheangal¹ duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abraham a thugadh² na geallanna agus d'a shìol. Cha'n abair e, Agus do shìolaibh, mar gu'm biodh e labhairt mu mhòran; ach mar mu aon, Agus do d' shìol-sa, neach a's e Criosd.

17 Agus a ta mi ag ràdh so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'na dhéigh, an coimhcheangal an neobhrìgh, a dhaingnicheadh roimh le Dia ann an Criosd, ionnus gu'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh a ta an oighreachd, cha 'n'eil i ni's mò o'n ghealladh: ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin a thugadh an lagh? thugadh e air son eusaontais, gus an tigeadh an sìol, d'an d' rinn-eadh an gealladh; air ord-uchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadar-mheadhonair, cha'n ann air

son aoin a ta e 'na eadar-mheadhonair; ach is aon Dia.

21 Uime sin *um bheil* an lagh an aghaidh gheallanna Dhé? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fìreantachd.

22 Ach dh'fhàg an sgrìob-tuir na h-uile *dhaoine* dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Criosd air a thoirt dhoibh-san a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d' thàinig an creidimh, choimhheadh sinn fo 'n lagh, air ar druideadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhi air fhoillseachadh.

24 Uime sin b'e an lagh, ar n-oid-fhòghluim³ *g'ar treòrachadh* gu Criosd, chum gu bitheamaid air ar fìreanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, cha'n 'eil sinn ni's mò fuidh oid-fhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Criosd.

27 Oir a mheud agaibh 'sa bhaisteadh do Chriosd, chuir sibh umaibh Criosd.

28 Cha'n 'eil Iudhach no Greugach, cha'n 'eil saor no daor, cha'n 'eil fìrionn no boirionn⁴ ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Criosd.

29 Agus ma's le Criosd sibh, is sibh sìol Abraham gun amharus, agus is oighreachan sibh a réir a' gheallaidh.

¹ *cuiradh, cùmhnant.*

² *labhairadh, rinn-eadh.*

³ *ar maighstir-sgoile.*

⁴ *bainionn.*

CAIB. IV.

¹ Bha sinn fuidh'n lagh, gus an d-thàinig Crìosd, mar a ta an t-oighre fuidh a thuiteir gus an tig e gu h-aois. ⁵ Ach shaor Crìosd sinn o'n lagh: ⁷ uime sin cha'n 'eil sinn 'nar seirbhisich ni's faide dha. ¹⁴ Chuir Pòl an cuimhne dhoibh an deadh-ghean d'usan, agus a dheadh-rùin féin doibh-san.

A NIS a ta mi ag ràdh, am feadh a bhios an t-oighre 'na leanabh, nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith eadar e agus seirbhiseach, ged is e Tighearn nan uile;

² Ach a ta e fo luchd-coimhid¹, agus fo luchd-riaghlaidh gu teachd na h-aimsir a dh'orduich an t-athair.

³ Agus mar an ceudna sinne, 'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn an daorsa fo cheud fhòghlum an t-saoghail:

⁴ Ach an uair a thàinig coimhlionadh na h-aimsir, chuir Dia a Mhac féin uaith, a ghineadh o mhnaoi, a rinn-eadh fuidh'n lagh,

⁵ Chum gu'n saoradh e iadsan a bha fuidh'n lagh, ionnus gu faigheamaid-ne uchd-mhacachd na cloinne.

⁶ Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic féin ann bhur cridheachaibh, ag éigheach, Abba, Athair.

⁷ Uime sin cha seirbhis-each thu ni's mò, ach mac; agus ma's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chrìosd.

⁸ Gidheadh, an uair nach b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibh-san nach 'eil 'nan dée thaobh nàduir.

⁹ Ach a nis air dhuibh Dia

aithneachadh, no mar is fearr a dh'fheudar a ràdh, bhi air bhur n-aithneachadh le Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh chum nan ceudthoiseach anmhunn agus bochd², d'am miann leibh bhi a ris fo dhaorsa?

¹⁰ Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhìosan, agus aimsirean, agus bhliadhnan.

¹¹ Tha eagal orm do 'ur taobh gu'n do chaith mi gu dìomhain mo shaothair oirbh.

¹² Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise; oir a ta mise mar sibhse: cha d'rinn sibh eucoir sam bith orm.

¹³ Tha fhios agaibh gu'm b'ann tre anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

¹⁴ Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tarcuis, agus cha do ghabh sibh gràin diom³; ach ghabh sibh rium mar aingeal⁴ Dé, mar Iosa Crìosd.

¹⁵ Cìod e ma seadh⁵ an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu'n spìonadh sibh a mach bhur sùilean féin, agus gu'n tugadh sibh dhomh-sa iad.

¹⁶ Uime sin an d'rinneadh nàmhaid duibh dhìom, air son mi dh'innseadh na fìrinn duibh?

¹⁷ Tha iadsan eudmhor umaibh, ach cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

¹ thuiteiribh.

² anmhunn, uireasbhuidheach.

³ cha do chuir sibh cùl ris.
⁴ theachdair. ⁵ C'dit am bheil.

18 Ach is maith a bhi eudmhor ann an *nì* maith a ghnàth, agus cha'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a rìs ri saothair, agus an dealbhar Criosd ann-aibh,

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fo'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgrìobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich¹, agus am *mac* eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan a *bh'aige* ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan a *bh'aige* ris a' mnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samhladh iad²; oir is iad so an dà choimhcheangal³; aon diubh o bheinn Shinai, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagrachd do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e sgrìobhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorrach⁴ nach 'eil a' breith *cloinne*; bris a mach agus glaodh, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lionmhoire

clann na mnà aonaranaich⁵, na na mnà aig am bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh a réir na feòla, san àm sin geur-leanmhuinn air-san a *rugadh* a réir an Spioraid, is amhuil sin a ta nis mar an ceudna.

30 Ach ciod a ta an sgrìobtuir ag ràdh? Tilg a mach a' bhanoglach agus a mac: oir cha bhi mac na banoglaich 'na oighre maille ri mac na mnà saoire.

31 Uime sin, a' bhràithre, cha sinne clann na banoglaich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

1 *Bhrosnuich an t-abstol na Galatianaich gu seasamh nan saorsa, 3 agus gun an thimchioll-ghearradh a ghnàthachadh: 13 ach roghuinn a dheanamh do ghràdh, nì a's e coimhlionadh an lagha: 19 chuir e stòs oibre na feòla.*

UIME sin, seasuibh gu daingean anns an t-saorsa leis an d'rinn Criosd saor sinn, agus na bithibh a rìs air bhur cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi tairbhe air bith dhuibh ann an Criosd.

3 Oir a ta mi a rìs a' deanamh fianuis do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gu bheil e mar fhiachaibh air an lagh gu h-iomlan a choimhlionadh.

4 Cha'n 'eil tairbhe sam bith ann an Criosd dhuibhse⁶ a ta air bhur fìreanachadh

¹ mnaoi dhaoir, ban-tréall.

² asda so tha nì eile r'a thuigsinn.

³ chumhant.

⁴ sheasg, gun sliochd.

⁵ tréigte.

⁶ rinneadh Criosd gun tairbhe dhuibh.

tre'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a' feitheamh ri dòch-as fìreantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Criosd, cha'n 'eil éifeachd¹ sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-timchioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh'oibrichas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac sibh o bhi ùmhal do'n fhìrinn?

8 Cha d'fhàinig an impidh so o'n ti a ghairm sibh.

9 Goirtichidh² beagan do thaois ghoirt am meall uile.

10 Tha muinghin agam asaibh san Tighearn, nach b' sibh dh'aon dòigh air atharrachadh inntinn: ach an ti a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e a bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nìthear fathast geur-leanmhuinn orm? an sin bhiodh oilbheum a' chroinn-cheusaidh air a chur air cùl.

12 B' fhearr leam gu'm biodh iadsan a ta cur mi-shuaimhneis³ oirbh, eadhon air an gearradh uaibh⁴.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mhàin na deanaibh an t-saorsa 'na cion-fath do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon

fhocal, eadhon an so, Gràdh-aichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claidhear le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh⁵ san spiorad, agus cha choimhlion sibh anamiann na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad so, Adh-altrannas, strìopachas, neòghloine, macnus⁶,

20 Iodhol-aoradh, druidheachd⁷, naimhdeas, conn-sachadh, co-fharpuis⁸, fearg, comhstri, aimhreite, saobh-chreidimh⁹,

21 Farnad, mortadh, misg, ruidhteireachd¹⁰, agus an leithide sin: mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimhlàimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rìoghachd Dhé¹¹.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh¹².

23 Macantas¹³, stuaim: an

¹ brìgh, neart.

² Geuraichidh.

³ dragha.

⁴ air an gearradh as bhur commonn.

⁵ snubhlaidh, imichibh.

⁶ mi-nàire,

⁷ buidseachas.

⁸ comortus.

⁹ éiriceachd.

¹⁰ anabharr, geòcaireachd, craos.

¹¹ rìoghachd Dhé mar oighreachd.

¹² fìrinn.

¹³ ciùineas.

aghaidh an samhail sin cha'n 'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Criosd, cheus iad an fheòil, maille r'a h-an-tograibh agus a h-ana-miannaibh.

25 Ma's beò dhuinn san Spiorad, gluaiseamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir dhìomhain¹, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

Dh'iarr Pòl air na Galatianaich buntainn gu sèimh ri bràthair a thuislich, 2 agus uallach a chéile a ghiùlan, 6 bhì tabhartach d'an luchd-teagaisg, 9 agus gun sgèth-eachadh do mhaith a dheanamh: 12 nochd e ciod gus an bheil iadsan a ta searmonachadh an timchioll-ghearraidh.

A BHRAITHRE, ma ghlacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibhse a ta spioradail, togaibh suas a shamhuil sin do dhuine ann an spiorad na macantachd², a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha³ a chéile, agus mar sin coimh-lionaibh lagh Chrìosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni éigin e féin, gun bhì ann ach neo-ni, tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach 'obair féin, agus an sin bithidh aobhar gairdeachais⁴ aige d'a thaobh féin⁵ a mhàin, agus cha'n ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach

a ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagasg, anns na h-uile nithibh maith.

7 Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge b'e ni e shìol-chuireas duine, an ni ceudna buainidh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheòil féin, buainidh e o'n fheòil truailleidheachd; ach an ti a chuireas do'n Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a' bheatha shuthainn.

9 Agus na sgèthicheamaid do mhaith a dheanamh: oir ann an àm iomchuidh buainidh sinn, mur fannaich⁶ sinn.

10 Uime sin a réir mar a ta cothrom⁷ againn, deanamaid maith do na h-uile dhaoibh, ach gu h-àraidh dhoibh-san a ta do theaghlach a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le mo làimh féin.

12 A mheud le' m' miann iad féin a thaisbeanadh gu sgiamhach san fheòil, tha iad 'gur n-éigneachadh chum bhì air bhur timchioll-ghearradh; a mhàin chum nach deantadh geur-leanmhuinn orra air son crann-ceusaidh Chrìosd.

13 Oir cha'n' eil iadsan féin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagha: ach is aill leo sibhse bhì air bhur timchioll-ghearradh, chum as gu dean iad uail ann bhur feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu deanainn-sa uail ach ann an crann-ceusaidh ar Tigh-earna Iosa Criosd, tre'm bheil an saoghal air a cheusadh

¹ earraghloir.
² eallacha.

³ a' chiùineis.
⁴ uail.

⁵ ann féin.

⁶ lagaich.
⁷ fàth.

dhomh-sa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha'n 'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh¹ nuadh.

16 Agus a mheud 's a

¹ *creutair.*

shìubhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus trócair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuir-eadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ri bhur spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EPHESIANACH.

CAIB. I.

¹ *An deigh fàilte, 3 agus breith-buidheachais air son nan Ephesianach, 4 labhair Pòl mu thaghadh, 6 agus uchd-mhacachd thaobh gràis, 11 ni a's e am fìor-thobar o'm bheil slàinte a' chinne-daoine a' sruthadh, &c.*

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creideach ann an Iosa Criosd :

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an ionadaibh nèamhaidh¹ ann an Criosd :

4 A réir mar a thagh e sinne ann-san, mun do leagadh bunait an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo-choireach 'na làthair-san ann an gràdh :

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Criosd d'na féin, a réir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliù glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne taitneach² ann a *Mhac* gràdhach :

7 Anns am bheil againne saorsa³ tre 'fhuil-san, maith-eanas nam peacadh, a réir saoihbheis a ghràis ;

8 Anns an robh e ro phailt dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse :

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, a réir a dheadh ghean féin a rùn-aich e ann féin :

10 Chum ann am frithealadh coimhlionaidh nan aim-sir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon *na nithe* a ta air nèamh agus *na nithe* a ta air talamh, eadhon ann-san :

¹ nithibh nèamhaidh.

² tre an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean.

³ fuasgladh

11 Anns an d'fhuair sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhì air ar roimh-orduchadh a réir rùin an tì a ta 'g oibreachadh nan uile nithe a réir comhairle a thoile féin ;

12 Ionnis gu'm bitheamaid-ne, a chuir air tús dòchas ann an Crìosd, chum cliù a ghlòire-san.

13 Anns an do chuir sibhse mar an ceudna dòchas, air dhuibh focal na fìrinn a chluinntinn, eadhon soisgeul bhur slàinte: neach an déigh dhuibh creidsinn ann, chuir-eadh seula oirbh le Spìorad naomh sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daingnich¹ ar n-oighreachd-ne, gu teachd saorsa na seilbhe a cheannachadh² chum cliù a ghlòire.

15 Uime sin air cluinntinn domh-sa mar an ceudna bhur creidimh-sa anns an Tigh-earn Iosa, agus bhur gràidh do na naoimh uile,

16 Cha'n 'eil mi a' sgrù³ do bhì toirt buidheachais air bhur son, a' luadh oirbh ann am urnuighibh ;

17 Gu'n tugadh Dia ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair na glòire, spìorad gliocais agus foillseachaidh⁴ dhuibh, ann an eòlas air-san⁵ ;

18 Sùilean 'ur n-inntinn bhì air an soillseachadh, chum fios a bhì agaibh cìod e dòchas a ghairme-san, agus cìod e saobhreas glòire 'oighreachd-san anns na naomhaibh,

19 Agus cìod e ro-mheud

a chumhachd do ar taobh-ne a ta creidsinn, a réir oibreachaidh a thréun neirt ;

20 A dh'oibrich e ann an Crìosd, 'nuair a thog e o na marbhaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh féin e anns na h-ionadaibh nèamhaidh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile uachdaranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach ainme a dh'ainmichear, cha'n e mhàin san t-saoghal so, ach san t-saoghal ri teachd mar an ceudna :

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu bhì 'na cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an tì a ta lìonadh nan uile nithe anns na h-uile.

CAIB. II.

¹ Le bhì coimheas r'a chéile cìod a bhà sinn thaobh nàduir, 5 agus cìod a tha sinn thaobh gràis, 10 chuir Pòl an céill gun d'rinn-eadh sinn air son dheadh oibre ; agus air dhuinn bhì air ar toirt an fagus tre Chrìosd, 11 nach còir dhuinn ar beatha a chaitheadh mar Chinnich, 19 ach mar luchd aoin bhaile ris na naoimh, agus mar theaghlach Dhé.

A GUS sibhse bheothaich e, a bhà marbh ann an euceartaibh agus ann am peacaibh ;

2 Anns an do ghluais⁶ sibh sna h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàtha⁷ an t-saoghail so, a réir uachdarain⁸ cumhachd an athair, an spìoraid a tha

¹ earlas.

² dh'fhuasgladh.

³ Nì'n sgrùiream.

⁴ taisbeanaidh.

⁵ chum esan aideachadh.

⁶ Anns an robh sibh ag imeachd.

⁷ gnàthachaidh.

⁸ prionnsa

nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-easumhlachd :

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caithe-beatha roimh so, ann an ana-miannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuainte¹; agus bha sinn a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saoi bhir ann an tròcair, air son a mhòr-ghràidh leis an do ghràdhaich e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhì marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Crìosd; (le gràs tha sibh air bhur tèarnadh²;))

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an *ionadaibh* nèamhaidh ann an Iosa Crìosd :

7 Chum gu'm foillsicheadh e anns na linnibh ri teachd saoi bhreas ro phailt a ghràis, ann an caoimhneas d'ar taobh-ne tre Iosa Crìosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhur tèarnadh, tre chreidimh : agus *sin* cha'n ann uaibh féin; *is e* tiodhlac³ Dhé e :

9 Cha'n ann o oibrìbh, chum nach deanadh neach air bith uail :

10 Oir is sinne 'obair-san, air ar cruthachadh ann an Iosa Crìosd chum dheadh oibre, air son an d'ulluich Dia roimh-làimh *sinn*, chum gu'n gluaiseamaid annta.

11 Uime sin cuimhnichibh, air dhuibh a bhì san aimsir a chaidh thairis 'nur Cinnich

san fheòil ris an abrar an neo-thimchioll-ghearradh leosan d'an goirear an timchioll-ghearradh lámh-dheanta san fheòil;

12 Gu robh sibh san àm sin as eugmhais Chrìosd, 'nur coimhich do chomh-fhlaith-eachd⁴ Israeil, agus 'nur coigrich do choimh-cheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais dòchais, agus gun Dia anns an t-saoghal :

13 Ach a nis ann an Iosa Crìosd, tha sibhse a bha roimh so fad o làimh, air bhur toirt am fagus tre fhuil Chrìosd.

14 Oir is esan ar sìth-ne, a rinn aon *dhinn* araon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealachaidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre 'fheòil féin, *eadhon* lagh nan àitheanta, a *chuireadh* sìos ann an orduighibh, chum gu'n deanadh e ann féin do dhithis aon duine nuadh, *mar sin* a' deanamh sìthe :

16 Agus gu'n deanadh e réidh faraon iad ri Dia ann an aon chorp tre a' chranncheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin;

17 Agus thàinig e agus shearmonaich e sìth⁵ dhuibhse a bha am fad, agus dhoibhsan a bha am fagus.

18 Oir trìd-san tha araon slighe againn gu dol a steach tre aon Spiorad chum an Athar.

19 A nis uime sin, cha 'n 'eil sibh ni's mò 'nur coigrich agus 'nur coimhich, ach 'nur

¹ na h-inntinn, a' chridhe.

² slànuchadh, saoradh, sàbhaladh.

³ saor-thabhartas.

⁴ chomh-chomunn.

⁵ sìothchaint.

Yuchd aoin bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinntir-teaghlach Dhé;

20 Agus tha sibh air bhur togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidhean, air bhi do Iosa Crìosd féin 'na chloich-chinn na h-oisinn;

21 Anns am bheil an aitheabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn:

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comhthogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dhia tre an Spiorad.

CAIB. III.

1 *Rinneadh an rùn-dìomhair, 6 gu'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl; 18 agus thugadh an gràs dhùsan sin a shearmonachadh: 13 dh'iarr e air na Ephesianach gun iad a dh'fhannachadh air son a thrioblaid-san.*

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm phrìosanach Iosa Crìosd, air bhur sonsa, a Chinneacha:

2 O chuala¹ sibh mu fhrith-ealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhur sonsa²:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh³ an rùn - dìomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m'èolas ann an rùn-dìomhair Chrìosd a thuigsinn;)

5 Nì, ann an linnibh eile, air nach d'thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus

d'a fhàidhibh tre an Spiorad; 6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpairt d'a ghealladh-san ann an Crìosd, tre an t-soisgeul:

7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachd-san.

8 Dhomh-sa, a's lugha na'n ti a's lugha do na naomhaibh uile thugadh an gràs so, saoihbreas Chrìosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach;

9 Agus gu'n deanainn soilleir do na h-uile *dhaoinibh*; ciod e comunn an rùn-dìomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe tre Iosa Crìosd;

10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh, agus do na cumhachdaibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil⁴ Dhé,

11 A réir an rùn shiorryuidh⁵ a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar Tighearn:

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.

13 Uime sin tha mi ag iarraidh nach lagaich sibh á leth mo thrioblaidean-sa air bhur son, nì a's e bhur glòirsa.

14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùine do Ath-

¹ Ma chuala.

² d'ur taobhsa.

³ thaisbean.

⁴ iomadh-gnètheach.

⁵ A réir roimh-shuidheachaidh nan linn.

air ar Tighearna Iosa Criosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach uile air nèamh agus air talamh,

16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh a réir saoihbreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh gu treun¹, tre a Spiorad-san anns an duine an leth stigh;

17 Ionnis gu'n gabh Criosd còmhnuidh ann bhur cridhe tre chreidimh; chum air dhuibh bhi air bhur freumhachadh, agus air bhur stéidheachadh² ann an gràdh,

18 Gu'm bi sibh comasach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsinn ciod e leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde;

19 Agus air gràdh Chrìosd aithneachadh, a chaidh thar gach uile eòlas, chum gu'm bi sibh air bhur lionadh le uile lànachd Dhé.

20 A nis dhàsan d'an comas na h-uile nithe a dheanamh gu h-anabarrach ro phailt, thar gach ni a's urrainn sinne iarraidh no smuaineachadh, a réir a' chumhachd a ta 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annainn,

21 Dhàsan gu robh glòir anns an eaglais tre Iosa Criosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

1 *D'hearalaich an t-abstol na Ephesianaich chum aonachd; 7 agus chuir e an cèill gu'n d'thug Dia chum na crìche so tiodhlacan eag-samhuil do dhaoinibh, 13 ionnis gu'm biodh 'eaglais air a togail, 16 agus gu'm fàsadh i suas ann an Criosd.*

UIME sin, tha mise prìosanach an Tighearn, a' guidhe oirbh gu'n gluais³ sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh;

2 Leis gach uile irioslachd inntinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh;

3 A' deanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead ann an ceangal⁴ na sìthe.

4 Is aon chorp agus aon Spiorad a ta ann, amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinghin bhur gairme;

5 Aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a tha os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus annaibh-sa uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn, a réir tomhais tiodhlaic Chrìosd.

8 Uime sin a ta e ag ràdh, Air dol suas da an àird, thug e bruid am braighdeanas, agus thug e tiodhlacan do dhaoinibh.

9 (A nis gu'n deachaidh e suas, ciod e ach gu'n deachaidh e air tùs sìos gu ionadaibh ìochdarach na talmhainn?)

10 An ti a chaidh sìos, is e sin féin e a chaidh suas mar an ceudna gu ro àrd os ceann nan uile nèamh, chum gu'n lionadh e na h-uile nithe.)

11 Agus thug e dream àraidh gu bhi 'nan abstolaibh; dream eile, gu bhi 'nam fàidhibh; agus dream eile,

¹ le cumhachd.
² bonn'shuidheachadh.

³ imich, sìubhail.
⁴ còmh-bhann.

gu bhi 'nan soisgeulaichibh ; agus dream eile, gu bhi 'nan aodhairibh¹, agus 'nan luchd-teagaisg ;

12 Chum na naoimh a dheasachadh² chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chrìosd :

13 Gus an tig sinn uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine iomlain, chum tomhais àirde lànachd Chrìosd :

14 Chum as nach bi sinn á so suas 'nar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh :

15 Ach a' labhairt na fìrinn ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuige-san³, a's e an ceann, eadhon Chrìosd :

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh tre an ni sin a tha gach alt a' toirt uaith, a réir oibreachaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

17 So uime sin a ta mi ag ràdh, agus a' guidhe am fianuis an Tighearna, gun sibh a dh'imeachd á so suas mar a ta na Cinnich eile ag imeachd, ann an dìomhanas an inntinn féin ;

18 Aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh bhi 'nan coimhich do bheatha Dhé, thaobh an aineolais a

ta annta, tre chruas an cridhe:

19 Muinntir, air dhoibh am mothachadh a chall, a thug iad féin thairis do mhinnàire⁴, chum gach uile neòghloine chur an gnìomh le cìocras.

20 Ach cha d'fhòghluim sibhse Chrìosd mar so ;

21 O chuala⁵ sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fhìrinn ann an Iosa :

22 Gu'n cuir sibh dhìbh, thaobh a' cheud chaithe-beatha, an seann duine, a tha truailidh a réir nan anamian cealgach ;

23 Agus gu'm bi sibh air bhur n-ath-nuadhachadh ann an spiorad bhur n-inntinn ;

24 Agus gu'n cuir sibh um-aibh an nuadh-dhuine, a tha air a chruthachadh a réir Dhé am fìreantachd agus am fìor-naomhachd.

25 Uime sin, air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearsnach : oir is buill sinn d'a chéile.

26 Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh : na luidheadh a' ghrian air bhur corruich :

27 Agus na tugaibh àit do'n diabhal.

28 An ti a ghoid, na goid-eadh e ni's mò : ach gu ma fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an ni a ta maith le a làmhaibh, chum gu'm bi aige ni r'a phàirt-eachadh ris an neach air am bheil uireasbhuidh.

29 Na tigeadh cainnt thruailidh air bith mach as

¹ huachaillibh.

² a dheanamh iomlan, a cheangal gu

diongmhalta r'a chéile. ³ ann san.

⁴ mhacrus.

⁵ Ma chuala.

bhur beul, ach an ni sin a ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnus gu'n toir e gràs do'n luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomh Dhé, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corruich, agus fearg, agus garrthaich¹, agus toibheum² air an togail uaibh, maille ris gach uile mhìrun.

32 Agus bithibh caoimheil, teo-chridheach d'a chéile; a' toirt maitheanas d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maitheanas dhuibh-se ann an Criosd.

CAIB. V.

1 *An déigh earailean coitichionn chum gràidh, 3 chum strìopachas a sheachnadh, 4 agus na h-uile neòghloine, 7 gun chomhludair a chumail ri daoibh aingidh, 15 imeachd gu faicilleach, 18 agus bhì air an lìonadh leis an Spiorad, 22 labhair Pòl mu dhleusdanas aibh sa leth.*

UIME sin bithibh-sa 'nur luchd-leanmhuinn air Dia, mar chloinn ghràdh-aich;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdh-aich Criosd sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na iobairt deadh-fhàile do Dhia.

3 Ach na biodh strìopachas, agus gach uile neòghloine, no sannt, uiread as air an ainmeachadh 'nur measg, mar is cubhaidh do naomhaibh:

4 No draosdachd³, no còmhradh amaideach, no baoshùgradh, nithe nach 'eil

iomchuidh: ach gu ma fearr leibh breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-strìopachais air bith, no aig neach neòghlan, no aig duine sann-tach, (a tha 'na fhear iòdhol-aoraidh,) oighreachd ann an rìoghachd Chriosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh dìomhain: oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhlachd.

7 Na bithibh-sa uime sin 'nur luchd-comhpairt riu.

8 Oir bha sibh uair-éigin 'nur dorchadas, ach a nis tha sibh 'nur solus san Tighearn: gluaisibh mar chloinn an t-soluis;

9 (Oir a ta toradh an Spioraid⁴ anns an uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhìrinn;)

10 A' dearbhadh ciod an ni a tha taitneach do'n Tigh-earn.

11 Agus na biodh comh-chomunn agaibh ri oibrìbh neo-tharbhach an dorchadais ach gu ma fearr leibh an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an innseadh na nithe a ta air an deanamh leo an uaighnidheas⁵.

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus: oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a ta e ag ràdh, Mosgail, thusa a tha a' d'chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Criosd solus duit.

¹ àrd-ghlaothaich.

² anacainnt.

³ graosdachd, cainnt shalach.

⁴ an t-soluis.

⁵ os tosal.

15 Feuchaibh uime sin gu'n gluais sibh gu faicill-each, cha'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glice,

16 Ag ath-cheannach¹ na h-aimsir, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibh-sa neo ghlic, ach a' tuigsinn ciod i toil an Tighearn.

18 Agus na bithibh air mhìsg le fìon, anns am bheil anabarr; ach bithibh air bhur lionadh do'n Spiorad:

19 A' labhairt ribh féin² ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dàn-aibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciùil 'nur cridhe do'n Tighearn:

20 A' toirt buidheachais a ghnàth air son nan uile nithe do Dhia, eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearna Iosa Crìosd;

21 Air dhuibh bhì ùmhal d'a chéile ann an eagal Dé.

22 A mhnà, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar do'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Crìosd ceann na h-eaglais: agus is esan Slàn-uighear a' chuirp.

24 Uime sin, mar a ta'n eaglais ùmhal do Chrìosd, mar sin *biodh* na mnà d'am fearaibh féin mar an ceudna anns gach nì:

25 Fheara, gràdhaichibh bhur mnà féin, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd an eaglais, agus a thug se e féin air a son;

26 Chum gu naomhaich-

eadh, agus gu'n glanadh e i le ionnlad an uisge tre an fhocal.

27 Chum gu'n cuireadh e 'na làthair féin i 'na h-eaglais ghlormhoir, gun smal, gun phreasadh³, no nì air bith d'an leithidibh sin; ach chum gu'm biodh i naomh, agus neo-lochdach⁴.

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnà féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin: an ti a ghràdh-aicheas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d'thug duine air bith riamh fuath d'a fheòil féin; ach altrumaidh agus eiridnidh⁶ é i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheòil, agus d'a chnàmhaibh-san.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi, agus bithidh an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is dìomhaireachd mhòr so: ach tha mi a' labhairt mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibh-sa fa leth gràdh d'a mhnaoi, amhuil mar dha féin; agus *feuchadh* a' bhean gu'n toir i urram d'a fear.

CAIB. VI.

1 *Dleasdanas cloinne d'am pàrant-aibh, 5 agus sheirbhiseach d'am maighstiribh.* 10 *Is cogadh ar beatha,* 12 *cha'n ann a mhàin an aghaidh fola agus fedla, ach mar an ceudna an aghaidh naimhde spioradail.* 13 *Airm a' chrìosd-aidh,* 18 *agus cionnus is còir an gnàthachadh.*

¹ *A' suasgladh.*

² *'nur measg féin, r'a chéile.*

³ *chasadh.* ⁴ *gun ghò.*

⁵ *giullaichidh.*

ACHLANN, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh féin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir urram¹ do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh,)

3 Chum gu'n éirich gu maith dhuit, agus gu'm bi thu fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnuichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh² iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal³ agus crith, ann an tréibhdhreas bhur cridhe, mar do Chrìosd:

6 Cha'n ann le sùil-sheirbhis, mar dhream a ni toil dhaoine, ach mar sheirbh-isich Chrìosd, a' deanamh toil Dé o'n chridhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoineibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge b'e maith air bith a ni aon neach, gu'm faigh e an ni so féin o'n Tighearn ma's saor no daor e.

9 Agus a mhaighstirean, deanaibh-sa na nithe ceudna dhoibh-san, a' leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil bhur maighstir féin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fadheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearn,

agus ann an neart a chumhachd-san.

11 Cuiribh umaibh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhuil.

12 Oir cha'n 'eil sinn a' gleachdadh a mhàin ri fuil agus feòil, ach ri uachdar-anachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail⁴ ann an ionadaibh àrda⁵.

13 Uime sin glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh a' bhuairidh san droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dheanamh, chum seasamh.

14 Seasaibh uime sin, air bhi do 'ur leasraidh air an crioslachadh⁶ le fìrinn, agus uchd-éididh na fìreantachd⁷ umaibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil na sìthe mar bhrògan agaibh air bhur cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh do 'ur n-ionnsuidh⁸ sgéithe a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaighde⁹ teinteach an droch Spioraid a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus claidheamh an Spioraid, ni a's e focal¹⁰ Dhé:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghnàth leis gach uile ghnè ùrnuigh agus asluchaidh sar Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille

¹ onoir. ² altrumaibh.
³ faitheas. ⁴ droch spioradaibh.
⁵ nèamhaidh. ⁶ criosrachadh.

⁷ an ionracais. ⁸ chugaibh.
⁹ ghathan. ¹⁰ briathar.

PHILIPIANACH I.

ris gach uile bhuanachadh, agus ghuidheadh air son nan naomh uile ;

19 Agus air mo shonsa, chum gu toirear¹ dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheòil ann an dânachd, chum gu foillsich mi rùn-dìomhair an t-soisgeil ;

20 Air son am bheil mi a'm' theachdair ann an geimhlibh : chum gu labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fhios agaibh-sa mar an ceudna air na nithibh a bhuineas dhomh-sa, agus ciod a tha mi

¹ tiubhrar.

a' deanamh, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministear fìrinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh :

22 Neach a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh air son an aobhair so féin, chum gu'm biodh fios nan nithe a bhuineas duinne agaibh, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridhe.

23 Sìth *gu robh* do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh, o Dhia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Criosd.

24 *Gu robh* gràs maille riu-san uile a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Criosd ann an tréibhdhreas. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN PHILIPIANACH.

CAIB. I.

¹ *Chuir an t-abstol an céill a bhuidheachas do Dhia, agus a ghràdh do na Philipianaich, air son toraidh an creidimh, agus an comhairt 'na shulangus ; 9 rinn e urnuigh a ghnàth ri Dia gu'm fàsadh iad ann an gràs : 12 nochd e an tairbhe a shuair creidimh Chrìosd o shulangas san anns an Ròimh.*

POL agus Timoteus, seirbhisich Iosa Criosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Criosd, a tha ann am Philipi, maille ris na easbuigibh¹ agus ris na deaconaibh² ;

2 Gràs duibh agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha mi toirt buidheachais

do m' Dhia gach uair a chuimhnicheas mi oirbh,

4 A ghnàth ann am uile urnuighibh air bhur sonsa uile, le gàirdeachas a' deanamh guidhe,

5 Air son bhur comh-roinn do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis ;

6 Air dhomh bhi dearbhta as an ni so féin, eadhon an ti a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Criosd :

7 Eadhon mar is còir dhomh so a smuaineachadh umaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus

¹ luchd-coimhid.

² luchd-frithealaidh, foirfeachaibh.

PHILIPPIANACH I.

gu bheil sibh uile 'nur luchd comh-roinn do m' ghràs-sa, araon ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhianuis, cia mòr mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Crìosd.

9 Agus a ta mi a' guidhe so, gu'm biodh bhur gràdh-sa air a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse :

10 Chum gu'n dearbh sibh na nithe a's fear¹; chum gu'm bi sibh tréibhdhireach, agus gun tuisleadh² gu là Chrìosd ;

11 Air bhur lìonadh le toraibh na fìreantachd, a tha tre Iosa Crìosd chum glòire agus cliù Dhé.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a tharladh dhomh-sa, gur mò a dh'éirich leo an soisgeul a chur air aghaidh :

13 Ionnnus gu bheil mo gheimhlean-sa ann an Crìosd iomraideach anns an lùch-airt uile, agus anns gach àit eile ;

14 Agus gu bheil mòran do na bràithribh san Tighearn a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr-dhànachd a' labhairt an fhocail³ gun eagal.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Chrìosd tre fharmad agus strì, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Chrìosd tre chonnsoid, cha'n ann gu tréibhdhireach, a' saoil sinn

àmhghar a chur ri m' gheimhlibh-sa :

17 Ach an dream eile o ghràdh, air dhoibh fios a bhi aca gu'n do chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Ciod ma ta? gidheadh air gach aon chor, co aca is ann an coslas a mhàin, no da rìreadh, tha Crìosd air a shearmonachadh ; agus air a shon so tha mise a' deanamh gàirdeachais, seadh, agus ni mi gàirdeachas.

19 Oir a ta fhios agam gu'n tig so chum slàinte⁴ dhomh-sa tre bhur n-urnuighsa, agus tre fhrithealadh Spioraid Iosa Crìosd,

20 A réir mo ro-dhùil⁵, agus mo dhòchais, nach cuirear nàire orm ann an ni air bith, ach leis an uile dhànachd labhairt, mar a ghnàth, gu'm bi Crìosd a nis mar an ceudna air àrdachadh a'm' chorp-sa, ma's ann tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhomh-sa bhi beò is e sin Crìosd, agus bàs fhaotainn⁶ is buannachd dhomh so.

22 Ach ma's beò dhomh san fheòil, 's e so toradh mo oibre : ach ciod d'an deanainn roghainn, cha'n fhios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air siubhal, agus bhi maille ri Crìosd ; oir is e so a's ri fhèarr :

24 Gidheadh, 's e mi dh'fhantuinn san fheòil a' feumaile dhuibh-se.

¹ a tha eadar-dhealaichte.
² gun bhi 'nur n-aobhar oilbheim.

³ focail (Dé.)
⁵ m'earbsa.

⁴ saorsa.
⁶ fhaghail.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhnuich mi maille ribh uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aghaidh, agus chum gàirdeachais a' chreidimh¹:

26 Chum gu'm bi bhur gàirdeachas ni's pailte ann an Iosa Criosd do m' thaobhsa, air son mi bhi a rìs a làthair maille ribh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chriosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu 'ur timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chéile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt² ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhlibh: ni a ta dhoibh-san 'na chomhara cinnteach air sgrios, nach dhuibh-se air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh³ dhuibh-se air son Chriosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annam-sa, agus a bha sibh a nis a' cluinntinn a bhi annam.

CAIB. II.

Dh' earlaich Pòl na Philipianach chum aonachd agus irioslachd inntinn, le eisempleir isleachaidh agus dàdachaidh Chriosd; 12 chum iad a dhol air an aghaidh gu cur-

amach ann an slighe na slàinte, ionnus gu'n biodh iad 'nan solus do'n t-saoghal aingidh, 16 agus nan comhfhurtachd dhàsan an abstol-san.

UIME sin, ma tha comhfhurtachd air bith ann an Criosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comhchomunn air bith an Spioraid, ma tha truas⁴ air bith agus tròcair;

2 Coimhlionaibh mo ghàirdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh⁵.

3 Na deanar aon ni tre chonnsaid, no tre ghlòir dhìomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoineibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn cheudna annaibh-sa, a bha ann an Iosa Criosd:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi comh-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dìmeas⁶, a' gabhail air féin cruth seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslaich se e féin, agus bha e ùmhal gu bas, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

9 Air an aobhar sin dh'àrd-

¹ chum cur air aghaidh bhur creidimh agus bhur gàirdeachais.

² uamhas, eagal, ghiorag.

³ thugadh gu saor.

⁴ tiom-chridheachd.

⁵ toirt aire do'n aon ni.

⁶ dh'fholamhuich se e fèin.

aich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme :

10 Chum do ainm¹ Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta* air nèamh, agus do *nithibh a ta* air thalamh, agus do *nithibh a ta* fo 'n talamh ;

11 Agus gu'n aidicheadh gach teangadh gur e Iosa Criosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhal a ghnàth, cha'n e a mhàin a'm' làthair-sa, ach ni's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ballchrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibricheas annaibh, araon an toil agus an gnìomh² a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan³, agus gun deasboireachd :

15 Chum gu'm bi sibh neochoireach, agus neo-chronail⁴, 'nur cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon ginealaich fhair agus chrosda⁵, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal ;

16 A' cumail a mach⁶ focail na beatha ; chum gu'n dean mise uail ann an là Chrìosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu diomhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma dh'ìobrar mi air ìobairt agus seirbhis fhollaiseach bhur creidimh-

sa, tha aoibhneas orm, agus tha mi a' deanamh gàirdeachais maille⁷ ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbh-se, agus deanaibh gàirdeachas maille rium-sa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisnich, air dhomh fios fhaotainn ciod is cor dhuibh-se.

20 Oir cha'n 'eil duine air bith agam comh-ionann inn-tinn *ris-san*, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibh-se gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Criosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadh-san, mar mhac d'a athair, gu'n d'rinn e seirbhis maille rium-sa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur do 'ur n-ionnsuidh air ball, co luath as a chi mi ciod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsa agam anns an Tighearn, gu'n tig mi féin do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail Epaphroditus mo bhràthair, agus mo chomh-oibriche, agus mo chomh-shaighdear, ach bhur teachdair-sa, agus an ti a fhrithail do m' uireasbhuidh a chur do 'ur n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhò aige oirbh uile, agus bha

¹ ann an ainm. ² an deanamh.
³ mhonmhor. ⁴ glan, neo-thruaillidh.

⁵ tharsuing. ⁶ os dird.
⁷ maraon.

làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs: gidheadh rinn Dia tròcair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh e, chum air dhuibh fhaicinn a rìs, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaid mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin, gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhrìgh, air son oibre Chrìosd, gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheatha¹ féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do na Phiùpianaich iad bhì air an faicill o luchd-teagaisg bréige an timchiollghearraidh; 4 nochd e gu bheil aige féin tuilleadh aobhair na aca-san, earbsadh á fhìreantachd an lagha; 7 nì gidheadh mheas e mar aolach agus chall chum Iosa Chrìosd agus fhìreantachd-san a chosnadh.*

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leas² leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibh-se tha so tèaruinnte³.

2 Bithibh air bhur faicill o

mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchiollghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gairdeachais ann an Iosa Chrìosd, agus nach 'eil a cur muinghin san fheòil:

4 Ged dh'fheudainn - sa mar an ceudna muinghin bhì agam san fheòil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheòil, is mò *na sin a dh'fheudas* mise:

5 Air mo thimchiollghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h-Eabhruidhich; a réir an lagha, a'm' Phairiseach;

6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leanmhuinn air an eaglais; a réir na fhìreantachd a ta san lagh, neo-choireach.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro òirdheirceis⁴ eòlais Iosa Chrìosd mo Thighearna: air son an d' fhuiling mi call nan uile nithe, agus tha mi a' meas gur aolach iad chum gu cosnainn⁵ Chrìosd,

9 Agus gu faighear annsan mi, gun m'fhìreantachd féin agam, a ta o'n lagh, ach an fhìreantachd sin a ta tre chreidimh Chrìosd, an fhìr-

¹ anam.

² chruaidh, doilich.

³ sàbhanta.

⁴ ro-phrèiseileachd.

⁵ gur e mo bhuanachd.

eanteachd a ta o Dhia tre chreidimh :

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd 'aiseirigh-san, agus air comh-chomunn 'fhulangais, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r'a bhàs¹ :

11 Dh'fheuchainn am feud-ainn air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbh.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe : ach tha mi a' leantuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n ni sin féin air son an do ghabhadh greim dhìom le Iosa Crìosd.

13 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' meas gu'n do ghlac mi greim : ach aon ni *a ta mi a' deanamh*, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhì-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'ionnsuidh a' chomhara, chum duaise² àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Crìosd.

15 Uime sin, mheud dhinne 's a ta dìongmhalta, biodh an inntinn so againn : agus ma tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d'ràinig siun a cheana, gluaiseamaid a réir aoin riaghailt, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibh-sa le chéile 'nur luchd-leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibh-san a tha gluasad air an dòigh sin mar

a ta sinne 'nar n-eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, *gur naimhdean iad do chrann - ceusaidh Chrìosd* :

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù ; agus aig am bheil an glòir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caithe-beatha-ne³ air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuigh-ear, an Tighearn Iosa Crìosd ;

21 A chruth-atharraicheas ar corp dìblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

1 *O chomhairlibh mionaideach, 4 chaidh an t-abstol air aghaidh chum earailean coitichionn ; 10 nochd e cionnus a rinn e gairdeachas air son an tabhartais dha, agus e 'na luidhe am prìosan ; 19 agus chrìochnaich e le h-urnugh agus beannachdaibh.*

UIME sin, mo bhràithre gràdhach agus air am bheil mo dhéidh, m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir mo ghràidh.

2 Tha mi a' guidhe air Euodias, agus tha mi a' guidhe air Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus tha mi ag iarraidh ortsa mar an ceudna, a

¹ air mo dheanamh a réir a bhàis.

² gill.

³ giùlan, conbharsaid.

PHILIPIANACH IV.

chompanaich dhùileis, dean còmh-nadh ris na mnàibh sin a rinn saothair maille rium-sa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gàirdeachas san Tighearn a ghnàth: a ris a ta mi ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd¹ follaiseach do na h-uile dhaoinibh. *Tha* 'n Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach anns gach uile ni le h-urnuigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, biodh bhur n-iarrtuis air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a ta thar gach uile thuigse, bhur cridhe agus bhur n-inntinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta* urramach², ge b'e nithe ta ceart, ge b'e nithe *ta* fìor-ghlan, ge b'e nithe *ta* ion-ghràidh³, ge b'e nithe *ta* ionmholta; ma *tha* deadhbheus⁴ air bith *ann*, ma *tha* moladh air bith *ann*, smuainichibh air na nithibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annam-sa, deanaibh: agus bithidh Dia na sìthe maille ribh.

10 Ach rinn mi gàirdeachas gu mòr san Tighearn, do bhrìgh gu'n d'ath-ùraicheadh

nis fa dheireadh bhur cùram umam-sa; ni mar an ceudna anns an robh sibh cùramach, ach cha robh cothrom agaibh.

11 Cha'n e gu bheil mi a' labhairt⁵ a thaobh uireasbhuidh: oirdh'fhòghluim mi, ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus is aithne dhomh mar an ceudna pailteas a mhealtuinn: anns gach àit, agus anns na h-uile nithibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocrach, araon pailteas a shealbhachadh agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urrainn mi na h-uile nithe a dheanamh tre Chrìosd, a neartaicheas mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do chomh-phàirtich sibh ri m' thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibh-sa, a Philipianacha, ann an toiseach an t-soisgeil, 'nuair a dh'fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith rium-sa, thaobh tabhairt agus gabhail, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Te-salonica chuir sibh aon uair agus a ris a m' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Cha'n e gu bheil mi ag iarraidh tabhartais: ach a ta mi ag iarraidh toraidh a bhios pailte chum bhur cunntais-sa.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan uile nithe, agus tha pailteas agam: lionadh mi, air dhomh na nithe fhaotainn

¹ cothrom, ciùineas. ² ciatach.
³ a ta gràdhach, càirdeil.

⁴ subhaile.
⁵ Ni h-e gu'n labhram.

o Epaphroditus a chuireadh uaibh-sa, fàile deadh-chùbhairidh¹, ìobairt thaitneach, anns am bheil tlachd aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a shaoibhreis ann an glòir, tre Iosa Crìosd.

20 A nis do Dhia agus ar n-Athair-ne *gu robh* glòir gu

¹ fàile deadh-bholaidh.

saoghal nan saoghal. Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile naomh ann an Iosa Crìosd. Tha na bràithrean a tha maille rium, a' cur fàilte oirbh.

22 Tha na naoimh uile a' cur fàilte oirbh, gu h-àraidh iadsan a tha do theaghlach Cheasair.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
COLOSIANACH.

CAIB. I.

1 *An dèigh fàilte chur air na Colosianaich, thug Pol buidheachas do Dhia air son an creidimh, 7 dhaingnich e teagasg Epaphrais, 9 ghuidh e gu'm biodh an gràs air a mheudachadh, 14 chuir e an céill cò e am fìor Chrìosd, 21 agus thug e misneach dhoibh gu gabhail ri Crìosd.*

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthar dileas ann an Crìosd, a tha ann an Colose: Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearna Iosa Crìosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a' sìor-dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa;

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Crìosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa'ur comh-

air air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal fìrinn an t-soisgeil:

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an t-saoghal uile; agus a tha toirt toraidh uaith, mar a ta e *deanamh* mar an ceudna 'nur measg-sa¹, o'n là anns an cuala sibh e, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am fìrinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur son-sa 'na mhinisteir dileas do Chrìosd;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha'n 'eil sinne mar an ceudna a' sgur o'n là a chuala sinn e, do dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa, agus a ghuidh-

¹ annaibh se.

eadh gu'm biodh sibh air bhur lìonadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail;

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tigh-earn chum gach uile thoil-eachaidh¹, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gàirdeachas.

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd-comhpairt do oighreachd nan naomh san t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraich sinn chum rìoghachd Mic a ghràidh-san:

14 Anns am bheil againn saorsa tre 'fhuil-san eudhon maitheanas nam peacadh:

15 Neach a's e ìomhaigh² an Dé neo-fhaicsinnich, ceudghin a' chruthachaidh uile³:

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chathrichean iad, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shon-san a chruthaicheadh na h-uile nithe:

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus trìd-san tha na h-uile nithe a' comhsheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, eadhon na h-eaglais: neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil an Athar, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin trìd-san, air dha sìth a dheanamh tre fhuil a chroinn-cheusaidh-san; trìd-san, a ta mi ag ràdh, ma's nithe iad a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-éigin 'nur coimhich, agus 'nur naimhdbh ann bhur n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choir-each, 'na làthair-san:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chredimh bunaiteach⁴ agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòch-as an t-soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gàirdeachais ann am fhulangasaibh air bhur son-sa, agus a' coimhlionadh mhead 's a ta dhéigh-làimh do àmhgharaibh Chrìosd ann am fheòil, air son a chuirp-san, eadhon na h-eaglais:

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir stiùbh-

¹ chum a thoil eachadh sna h-uile nithibh

² coslas, riochd

³ nan uile chreutair.
⁴ stéidhichte.

ardachd Dhé a thugadh dhomh air bhur son-sa, a choimhionadh focail Dé ;

26 Eadhon an rùn-dìomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealachaibh a chaidh seachad, ach a nis a tha air fhoillseachadh d'a naomhaibh-san :

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh ciod e saoihbreas glòire an rùn-dìomhair so am measg nan Cinneach ; neach a's e Criosd annaibh-sa, dòchas¹ na glòire ;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas ; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthair-san iomlan ann an Iosa Criosd :

29 An ni chum am bheil mise mar an ceudna a' saoithreachadh, a' deanamh sbairn a réir 'oibreachaidh-san, a t'na 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

CAIB. II.

1 *Dh'earalaich Pòl na Colosianaich a bhì bunaiteach ann an Criosd, 8 agus a bhì air am faicill o bheul-aithrisibh-dìomhain, 18 o aoradh do ainglibh, 20 agus o dheas-ghmàthachaibh an lagha, nithe a chrìochnaicheadh ann an Criosd.*

OIR b'àill leam fios a bhì agaibh ciod e meud mo chòmhraig air bhur son-sa, agus air son na dream a ta ann an Laodicea, agus air son a mheud nach fhaca m'aghaidh anns an fheòil :

2 Ionnis gu'm faigheadh an cridhe sòlas, air dhoibh

bhì air an dlùth-cheangal r'a chéile ann an gràdh, agus chum uile shaoibhreis an làn dearbh-bheachd tuigse, chum eòlais² rùn-dìomhair Dhé, eadhon an Athar, agus Chriosd ;

3 Anns am bheil uile ionmhais a' ghliocais agus an eòlais folaichte.

4 Agus so a ta mi ag ràdh, air eagal gu mealladh neach air bith sibh le briathraibh tairngeach³.

5 Oir ged tha mi uaibh san fheòil, gidheadh a ta mi maille ribh san Spiorad, a' deanamh gairdeachais⁴, agus a' faicinn bhur n-orduigh, agus seasmhachd⁵ bhur creidimh ann an Criosd.

6 Uime sin mar a ghabh sibh do 'ur n-ionnsuidh an Tighearn Iosa Criosd, gluaisibh ann :

7 Air dhuibh bhì air bhur freumhachadh agus air bhur togail suas annsan, agus air bhur daingneachadh sa' chreidimh, a réir mar a theagaisgeadh sibh, a' meudachadh ann le breith-buidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith foirneart oirbh⁶ tre fheallsanachd⁷ agus mealltaireachd dhìomhain, a réir beul-aithris⁸ dhaoine, a réir ceud-thoiseacha an t-saoghail, agus cha'n ann a réir Chriosd :

9 Oir annsan tha uile iomlanachd⁹ na diadhachd a' gabhail còmhnuidh gu corporra.

10 Agus tha sibhse coimh-

¹ muinghin. ² aidmheil.
³ seòlta, drùiteach. ⁴ aoibhneis.
⁵ daingneachd.

⁶ cobhartach dhìbh.
⁷ fhòghlum saoghailta.
⁸ teagasg dhaoine o lèimh gu lèimh
⁹ lèinachd.

lìonta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdaranachd agus chumhachd ;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchiollghearradh leis an timchiollghearradh nach d'rinneadh le làmhaibh, ann an cur dhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchiollghearradh Chrìosd :

12 Air dhuibh bhi adhlaicte maille ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nur n-euceartaibh agus *ann an* neo-thimchiollghearradh bhur feòla bheothaich e maille ris, a maitheadh dhuibh nan uile euceart ;

14 A' dubhadh a mach làmh-sgrìobhaidh nan ord-uighean do ar taobh-ne¹, a bha 'nar n-aghaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ri a chrann-ceusaidh-san :

15 Air dha uachdaranachdan agus cumhachdan a chreachadh², rinn e ball-sampuill diubh gu follais-each, a' deanamh buaidh-chaitheim os an ceann tre'n *chrann* ud féin.

16 Uime sin na tugadh aon neach breth oirbh air son bìdh, no dìbhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidhe, no shàbaide :

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a ta ri teachd ; ach *is* le Crìosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil³, agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach *gu dàna* chum nan nithe⁴ nach fac e, gu dìomhain air a shéideadh suas le 'inntinn fheòlmhoir féin ;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh tre altaibh agus bhannaibh, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille ri Crìosd o cheud - thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mardhaoine a ta beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na làimhsich ;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n gnàthachadh,) a reir àitheantan agus teagasga dhaoine ?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaoimh-nadh a' chuirp, cha'n ann an urram sam bith chum sàsachaidh na feòla⁵.

CAIB. III.

1 *Nochd Pòl do na Colosianaich c'ait an còir dhuinn Crìosd iarraidh : 5 Chomhairlich e dhoibh an ana-mianna feòlmhor a chlaoidh, 10 an seann duine chur dhuibh, agus Crìosd a chur umpa ; 12 dh'earalaich e iad chum seirce, is irioslachd, agus iomadh dhleasdanas eile.*

UIME sin ma dh'éirich sibh maille ri Crìosd, iarraidh na nithe a ta shuas,

¹ a bha gabhail romhainn.
² fhaobhachadh, chur as an armaibh.
³ d'leònach.

⁴ ga shùthadh fèir sna nithibh.
⁵ ach gun sheim sam bith chum sàsachaidh na feòla.

far am bheil Crìosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aighe air na nithibh a ta shuas, agus cha'n ann air na nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus tha bhur beatha fòlaichte maille ri Crìosd ann an Dia.

4 'Nuair a dh'fhoillsichear Crìosd, neach a's e ar beathane, an sin bithidh sibhse mar an ceudna air bhur foillseachadh maille ris ann an glòir.

5 Uime sin claidhibh¹ bhur buill a ta air an talamh, striopachas, nèòghloine, fonn-collaidh, ana-mianna, agus sannt, ni a's ìodhol-aoradh;

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhlachd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-éigin², 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhur beatha 'nam measg³.

8 Ach a nis cuiribh - sa uaibh na nithe so uile; fearg, corruich, mì-run, toibheum, cainnt shalach as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhrìgh gu'n do chuir sibh dhibh an seann duine maille r'a ghnìomhar-aibh,

10 Agus gu'n do chuir sibh umaibh an duine nuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir ìomhaigh an ti a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, timchioll-ghearradh, no neo-thimchioll-ghearradh, duine borb⁴, Sitianach, daor no saor: ach

is e Crìosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribh - sa umaibh, (mar dhaoine taghta Dhé, naomha agus ion-mhuinn,) innigh⁵ thròcaire, caomhalachd, irioslachd inn-tinn, macantas⁶, fad-fhulangas;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile, ma tha cùis ghearain aig neach an aghaidh neach: mar a thug Crìosd maitheanas dhuibhse, mar sin deanaibh-sa mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, cuiribh umaibh gràdh⁷, ni a's e coimhcheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhé a' riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd còmhnuidh annaibh gu saobhir san uile ghliocas, a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciùil do'n Tighearn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh iad uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia, eadhon an t-Athair trìd-san.

18 A mhnài, bithibh ùmh-al do 'ur fearaibh féin, mar is cubhaidh, anns an Tighearn.

19 Fheara - pòsda, gràdh-

¹ marbhaibh. ² roimh.
³ amta, ⁴ fiadhaich, barbarra.

⁵ tiom-chridhe. ⁶ ciùineas.
⁷ seirc, carthannachd.

aichibh *bhur* mnàì, agus na bithibh searbh¹ 'nan aghaidh.

20 A chlànn, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuichibh *bhur* clann *chum feirge*, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirbhis-sùl, mar dhream a ta toileachadh dhaoine, ach ann an tréibhdhireas² cridhe, ann an eagal Dé :

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o *bhur* cridhe e, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Crìosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e: agus cha'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

¹ Chuir Pòl impidh air na Colosian-
aich bhi dùrachdach ann an urn-
uigh, ⁵ agus gluasad gu glic
thaobh na muinntir sin nach 'eil
fathast air teachd chum fìor eòlais
Chrìosd. ¹⁰ Chuir e fàilte orra,
agus ghuàdh e gach uile ghnè
soirbheis doibh.

A MHAIGHSTIREAN,
thugaibh do 'ur seirbhis-
ich an ni sin a tha ceart agus
cothromach, air dhuibh fios a
bhi agaibh, gu bheil agaibh

féin maighstir mar an ceudna
air nèamh.

2 Buanaichibh ann an
urnuigh, a' deanamh faire
innte le breith-buidheach-
ais;

3 Ag urnuigh mar an
ceudna air ar son-ne, chum
gu fosgladh Dia dhuinn dorus
na h-ùr-labhraidh, a chur an
céill³ rùin-dìomhair Chrìosd,
air son am bheil mise ann an
cuibhreachaibh :

4 Chum gu foillsich mi e,
mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas
thaobh na dream sin a ta an
leth muigh, ag ath-cheann-
ach⁴ na h-aimsir.

6 Biodh *bhur* còmhradh a
ghnàth ann an gràs⁵, air a
dheanamh blasda le salann,
chum gu'm bi fhios agaibh
cionnus is còir dhuibh gach
neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus,
bràthair gràdhach, agus min-
isteir dìleas, agus comh-
sheirbhiseach san Tighearn,
gach ni dhuibh mu m'
thimchioll-sa :

8 A chuir mi do 'ur n-
ionnsuidh chum na crìche so
féin, gu'm biodh fios *bhur*
staide-sa aige, agus gu'n
tugadh e comhfhurtachd do
'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus,
bràthair dìleas agus gràdh-
ach, a tha dhibh⁶ féin. Ni
iad aithnichte dhuibh na h-
uile nithe a tha an so.

10 Tha Aristarchus mo
chomh-phriosanach a' cur
fàilte oirbh, agus Marcus,
mac peathar do Bharnabas,
(mu 'n d' fhuair sibh àith-

¹ garg.

² aon-shillteachd.

³ a labhairt.

⁴ a' fhuasgladh.

⁵ le gràs, gràsail.

⁶ uaibh.

eanta ; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris ;)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. 'S iad sin a mhàin mo chomh-oibrichean chum rìoghachd Dhé, a bha 'nan comhfhurtachd domh.

12 Tha Epaphras, a tha dhìbh féin, seirbhiseach Chrìosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbàirn dhùrachdaich air bhur son ann an urnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibh-se, agus dhoibh-san a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nymphas, agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leugar an litir so 'nur measg-sa, thugaibh fa'near gu'n leugar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna ; agus gu'n leugh sibhse cuid-eachd an litir o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistrileachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhion thu i.

18 Fàilte uam-sa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs gu robh maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 *Thug Pòl fios do na Tesalonianach co chuimhneachail as a bha e orra anns gach àm, ann am breith-buidheachais agus ùrnuigh air an son ; 5 agus mar an ceudna co dheurbhta 's a bha e do fhtrinn, agus do thréibhdhireas an creidimh, agus an iompachaidh ri Dia.*

POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, a tha ann an Dia an t-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Crìosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air

bhur son-sa uile, a' toirt iomraidh oirbh ann ar n-urnuighibh-ne ;

3 A' cuimhneachadh gun sgur obair bhur creidimh, agus saothair bhur gràidh, agus foighidin bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Crìosd, am fianuis Dé, agus ar n-Athar-ne :

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhaichte le Dia, air bhur taghadh-sa¹.

5 Oir cha d' thàinig ar soisgeul-ne do 'ur n-ionnsuidh-

¹ air bhur taghadh sa le Dia.

I. TESALONIANACH II.

sa ann am focal a mhàin, ach mar an ceudna ann an cumhachd, agus anns an Spiorad naomh, agus ann am mòr làndearbhachd; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn 'nur measg air bhur sonsa.

6 Agus rinneadh sibh 'nur luchd-leanmhuinn oirnne, agus air an Tighearn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhocal ann am mòr-àmhghar, le h-aoibhneas an Spioraid naoimh:

7 Ionnus gu robh sibh 'nur n-eisempleiribh¹ dhoibh-san uile a tha creidsinn ann am Macedonia, agus ann an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaim focail an Tighearna mach, cha'n ann a mhàin ann am Macedonia agus ann an Achaia, ach mar an ceudna anns gach àit, tha bhur creidimh ann an Dia air a sgaoileadh a mach, ionnus nach 'eil feum air sinne a labhairt ni air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh mu ar timchiollne, cìod a ghne dol a steach a bha againn do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus cionnus a phill sibh chum Dhé o ìodhol-aibh, a dheanamh seirbhis do'n Dia bheò agus fhìor,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o nèamh, a thog e suas o na marbhaibh, eadhon Iosa o shaor² sinne o'n fheirg a ta ri teachd.

CAIB. II.

1 Chuir Pòl an céill cionnus a chaidh an soisgeul a shearmonachadh do na Tesalonianaich, agus ciod an

dòigh air an do ghabh iad ris. 1 'Thug e reuson seachad c'ar son a bha e co fhada uatha, agus mar an ceudna c'ar son a ta nis a thogradh co mòr r'am faicinn.

OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dol-ne a steach do 'ur n-ionnsuidh, nach robh e ann an dìomhanas:

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimh, agus an déigh ar maslachaidh ann am Philipi, mar is aithne dhuibh, bha dànachd againn ann ar Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse ann am mòr-ghleachd³.

3 Oir cha robh ar n-earailne o mhealltaireachd, no o neòghloine, no ann an ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia iomchuidh gu'm biodh an soisgeul air earbsadh ruinn, is amhuil sin a labhramaid, cha'n ann mar dhream a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a tha dearbhadh ar cridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra miodalach, mar is aithne dhuibh, no leithsgeul saintt; 's e Dia ar fianuis:

6 Ni mò dh'iarr sinn urram⁴ o dhaoineibh, no uaibhse, no o dhaoineibh eile, ged fheudamaid ar trom a leagadh oirbhse, mar abstola Chriosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nur measg-sa, amhuil a dh'altrumas⁵ banaltrum a clann féin:

8 Mar sin, ar bhi dhuinne ro dheidheil oirbhse⁶, bu toileach leinn cha'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirteachadh⁷ ribh, ach mar an ceudna ar

¹ samhlachasuibh. ² a shaoras.
³ maille ri gleachda mòr.

⁴ glòir. ⁵ dh'eiridneus
⁶ ro dheothasach umaibh-se.
⁷ a chomh-roinn.

n-anama féin do bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair, agus ar sgìos-ne: oir air dhuinn bhì ri h-obair a dh'oidhche agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianuisean sibhse, agus Dia, cia naomha, agus cia cothromach¹, agus neo-lochdach a ghiùlain sinne sinn féin 'nur measg-sa a ta creidsinn:

11 Mar is aithne dhuibh cionnus a dh'earailich sinn, agus a thug sinn comhfhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth, (mar a nì Athair d'a chloinn,)

12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rìoghachd agus a ghlòire féin.

13 Uime sin, a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgar, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu'n do ghabh sibh ris cha'n ann mar fhocal dhaoine, ach, (maris e gu fìrinneach,) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annaibh-sa a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nur luchd-leanmhuinn air eaglaisibh Dhé, ann an Iudea, a tha ann an Iosa Crìosd: oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar a dh'fhuiling iadsan o na h-Iudhaich:

15 A chuir araon an Tighearn Iosa, agus am fàidhean

féin gu bàs, agus a rinn geurleanmhuinn oirnne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha'n aghaidh nan uile dhaoine:

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinnich, chum gu'm biodh iad air an tèarnadh², chum sìr-lìonaidh suas am peacanna: oir thàinig an fhearg orra mu dheireadh³.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhì air ar dealachadh uaibhse rè tamuil bhig am pearsa, ach cha 'n ann an cìidhe, is ro mhòid a rinn sinn dìchioll air bhur n-aghaidh fhaicinn le mòr-thogradh.

18 Uime sin bu mhiann leinn teachd do 'ur n-ionnsuidh, (eadhon leam-sa Pòl,) uair no dhà: ach bhac Satan sinn.

19 Oir cìod e ar dòchas-ne, no ar n-aobhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse féin e am fianuis ar Tighearna Iosa Crìosd aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus ar n-aobhneas.

CAIB. III.

1 Dhearbh Pòl a mhòr-ghràdh do na Tesaloniaich, le Timoteus a chur d'an ionnsuidh chum an neartachadh agus comhfhurtachd a thoirt doibh, agus le a ghairdeachas 'nan deadh ghiùlan, 18 agus le urnuigh a dheanamh air an son.

AIR an aobhar sin, an uair nach b'urrainn sinn cumail oirnne féin nì b'fhaide, bu taitneach leinn bhì air ar fàgail 'nar n-aonar am baile na h-Aithne:

2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus ministear Dhé, agus ar comh-

¹ h-lonraic.

² slànachadh.

³ gus a' chuid a's faide.

I. TESALONIANACH IV.

oibriche ann an soisgeul Chrìosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus comhfhurtachd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh;

3 Chum nach gluaiheadh¹ neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'orduich-eadh sinn a dh'ionnsuidh so.

4 Oir gu deimhin, an uair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn duibh roimh-làimh, gu robh sinn gu àmhghar² fhulang; eadhon mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, nuair nach robh mise comasach air cumail orm féin ni b' fhaide, chuir mi a dh'fhaghail fios mu 'ur creidimh, air eagal air chor sam bith gu'n do bhuaiream buaireadair sibh, agus gu'm biodh ar saothair-ne dìomhain.

6 Ach a nis an uair a thàinig Timoteus uaibhse do ar n-ionnsuidh-ne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu bhur creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr sinne fhaicinn, amhuil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinne comhfhurtachd do 'ur taobh ann ar n-uile àmhghar agus theinn, tre bhur creidimh-sa:

8 Oir a ta sinne beò a nis, ma sheasas sibhse gu bunait-each san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fheudas sinn iocadh do Dhia as bhur leth-sa, air son

an aoibhneis sin uile leis am bheil sinn ri gairdeachas do 'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh'oidhche agus a là a' guidhe gu ro dhùrachdach, gu faiceamaid bhur n-aghaidh-sa, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhur creidimh?

11 A nis gu deanadh Dia féin, eadhon ar n-Athair, agus ar Tighearna Iosa Chrìosd ar slighe-ne a threòrachadh do 'ur n-ionnsuidh-sa.

12 Agus gu tugadh an Tighearn oirbh fàs agus bhi ro phailt ann an gràdh d'a chèile, agus do na h-uile dhaoinibh, mar a ta sinne dhuibhse;

13 Chum gu daingnich e bhur cridheacha neo-choir-each ann an naomhachd am fianuis Dé, eadhon ar n-Athar-ne, aig teachd ar Tighearna Iosa Chrìosd maille r'a naomhaibh³ uile.

CAIB. IV.

1 Chuir Pòl impidh air na Tesaloniaich dol air an aghaidh anns gach uile ghné dhiadhachd, 6 am beatha a chaitheadh gu naomha agus gu cothromach, 9 a chèile a ghràdhachadh, 11 agus an gnothrichean féin a leantrann gu sìmhach.

OS bàrr ma ta, a bhràithre, cuireamaid a dh'impidh agus a dh'athchuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is còir dhuibh imeachd, agus Dia a thoileachadh, gu meudaicheadh sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre'n Tighearn Iosa.

¹ gluaisfeadh.

² trioblaid

³ maille r'a ainglibh naomha.

3 Oir is i so toil Dhé, eadhon bhur naomhachadh-sa, sibh a sheachnadh strìopachais :

4 Gu'm b'aithne do gach aon agaibh a shoitheach féin a shealbhachadh ann an naomhachd, agus ann an urram¹ ;

5 Cha'n ann ann am fonn ana-miannach, mar a ni na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia :

6 Gun neach air bith a dheanamh eucoir no meall-taireachd sa' chùis air a bhràthair ; do bhrìgh gur e'n Tighearn a ni dìoghaltas air an uile leithidibh sin, a réir mar a dh'innis sinne mar an ceudna duibh roimh, agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neòghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin an neach a ni tàir, cha'n ann air duine tha e deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad naomh féin.

9 Ach a thaobh gràidh bràthaireil, cha'n 'eil feum agaibh mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh : oir a ta sibh féin air bhur teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'a chéile.

10 Agus gu deimhin tha sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile, a tha ann am Macedonia gu h-iomlan : ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ;

11 Agus gu'n dean sibh bhur dìchioll a bhi ciùin, agus bhur gnothuiche féin a dheanamh, agus saoitreachadh le 'ur làmhaibh féin,

(amhuil a dh'àithn sinne dhuibh ;

12 Chum gu'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin a ta 'n leth muigh, agus nach bi uireasbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b'àill leam, a bhràithre, sibh a bhi aineolach thaobh na muinntir sin a tha 'nan codal, chum nach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n d'fhuaire Iosa bàs, agus gu'n d'éirich e ris, amhuil sin mar an ceudna an dream a choidil ann an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a ta sinn ag ràdh ribh ann am focal an Tighearna, nach bi againne a tha beò agus a dh'fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orra-san a tha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearn féin a nuas o nèamh le àrd-iolaich², le guth an àrd-aingil, agus le trompaid Dhé : agus éiridh na mairbh ann an Crìosd air tùs :

17 An déigh sin, sinne a bhios beò agus a dh'fhàgar, togar suas sinn maille riu-san anns na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar : agus mar sin bithidh sinng u siorruidh maille ris an Tighearn.

18 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

1 Chaidh an t-abstol air aghaidh ann an lubhairt mu theachd Chrìosd gu breitheanas, 16 thug e iomadh comhairle seachad, 23 agus chomhdhùin e an litir.

I. TESALONIANACH, V.

ACH mu thimchioll nan aimsirean agus nan àm cha'n 'eil feum agaibh-sa, a bhràithre, mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu'n tig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a their iad, Sìth agus tèaruinteachd, an sin thig sgrios obann orra, mar shaothair air mnaoi thorr-aich; agus cha téid iad as.

4 Ach cha'n 'eil sibhse, a bhràithre, san dorchadas, ionnus gu'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-soluis, agus clann an là: cha'n ann do'n oidhche, no do'n dorchadas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoine eile; ach deanamaid faire agus bitheamaid stuama¹.

7 Oir an dream a choidleas, is anns an oidhche a choidleas iad: agus an dream a tha air mhisg, is anns an oidhche tha iad air mhisg.

8 Ach bitheamaid-ne a tha do'n là stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogaid, dòchas² na slàinte.

9 Oir cha d'orduich³ Dia sinn chum feirge; ach chum slàinte fhaotainn tre ar Tighearna Iosa Crìosd,

10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca is faireach no codal dhuinn, gu'm bitheamaid beò maille ris.

11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh

a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an dream a tha saoihtreachadh 'nur measg, agus a tha os bhur ceann san Tighearna, agus a tha 'gur comhairleachadh;

13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhiubh ann an gràdh air son an oibre. Bithibh sìochail 'nur measg féin.

14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibh-san a tha mi-riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibh-san a tha lag-chridheach, cumaibh suas iadsan a ta anmhunn⁴, bithibh foighidneach a thaobh nan uile dhaoine.

15 Feuchaibh nach ìoc neach olc air son uile do dhuine sam bith; ach lean-aibh-sa a ghnàth an ni a ta maith, araon do 'ur taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gàirdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh urnuigh gun sgur.

18 Anns gach uile ni thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Crìosd do 'ur taobh.

19 Na mùchaibh an Spiorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidheadaireachd.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cumaibh gu daingean an ni sin a ta maith.

22 Seachnaibh gach uile choslas uile.

23 Agus gu deanadh Dia na sìthe féin naomha sibh gu

¹ measarra. ² earbsa.

³ cha do shonraich.

⁴ deanaibh cùl-taice dhoibh-san ta lag.

II. TESALONIANACH, I.

h-ìomlan ; agus gu *dednaich-eadh Dia* gu'm bi bhur n-uile spiorad, agus anam, agus chorp air an gleidheadh gu neo-choireach, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd.

24 *Is* fìrinneach an Ti a ta 'gur gairm, neach mar an ceudna a ni e.

25 A bhràithre, deanaibh

urnuigh air ar son-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naoimh.

27 Tha mi a' sparradh oirbh à h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 *Gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ribh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

¹ *Thug Pol fios do na Tesalonianaich air an deadh bharail a ta aige mu'n creidimh, an gràdh, agus am foighidin ; 5 agus ghnàthaich e reusona chum comhshurtachd a thoirt doibh fo'n geur-leanmhuinn, gu h-àraidh o cheart-bhreitheanas Dé.*

POL, agus Siluanus, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Criosd :

2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha e mar fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aoin agaibh uile a' meudachadh d' a chéile :

4 Ionnus gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaibhsa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile

gheur-leanmhuinnibh agus àmhgharaibh a tha sibh a' fulang :

5 *Ni a ta* 'na chomhara follaiseach air ceart-bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rìoghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang :

6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar ìocadh dhoibh-san a ta cur àmhghair oirbh ;

7 Agus dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o nèamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,

8 Ann an teine lasarach, a' deanamh dioghaltais air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Muintir air an deanar peanas le sgrios siorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd.

10 'Nuair a thig e gu bhi

II. TESALONIANACH II.

air a ghlòrachadh 'na naomhaibh, agus chum gu'n deanar iongantach e annta-san uile a ta creidsinn san là sin, (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fianuis-ne 'nur measgsa.)

11 Air an aobhar so, tha sinne mar an ceudna a' deanamh sìr-urnuigh air bhursonsa, chum gu meas ar Dia-ne gur airidh sibhse air a' ghairm so, agus gu'n coimh-lion e uile dheadh-ghean a mhaitheis, agus obair a' chreidimh le cumhachd :

12 Chum gu'm bi ainm ar Tighearna Iosa Crìosd air a ghlòrachadh annaibh-sa, agus an Tighearna Iosa Crìosd.

CAIB. II.

1 *Is àill le Pòl gu'm buanaicheadh na Tesalonianaich san fhèrrinn ris an do ghabh iad: 3 nochd e gu'm bi claonadh o'n chreidimh ann, 9 agus gu'm foillsichear an t-ancrìosd roimh theachd là an Tighearna.*

A NIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh¹ teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, agus ar comh-chruinneachaidh-ne d'a ionnsuidh.

2 Gun sibh bhì gu h-ealamh air bhur crathadh² 'nur n-inntinn, no fo bhuaireas³, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chrìosd am fagus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha tig an là sin mur tig air tùs trèigeadh-creidimh, agus mur foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrios;

4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh féin os ceann gach nì ris an abrar Dia, no d'an deanar aoradh⁴; ionnus mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh féin gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhì fathast maille ribh, gu'n d'innis mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh cìod a tha bacadh nis e bhì air fhoillseachadh 'na àm féin.

7 Oir a ta rùn-dìomhair na h-ain-diadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an ti a ta nis a' bacadh⁵.

8 Agus an sin foillsichear an t-aingidh sin, a chlaoidheas an Tighearn le anail⁶ a bheoil féin, agus d'an cur e as le dealradh a theachd:

9 Eadhon esan, aig am bheil a theachd a réir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumhachd, agus chomharaibh, agus iongantasaibh breugach,

10 Agus maille ri uile mhealltaireachd na h-eucorach anntasan a chaillear; a chionn nach do ghabh iad gràdh na fèrrinn, chum gu tearuinteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun oibreachadh meallaidh d'an ionnsuidh, ionnus gu'n creid iad a bhreug:

12 Chum gu'm bi iad uile air an diteadh, nach do chreid an fhèrrinn, ach aig

¹ trid. ² fo uideal.

³ mhaoim, ghioraig.

⁴ a ta urramach.

⁵ a mhadin an nì a ta cur bacaidh a nis bacaidh e gus an toirear air falbh e.

⁶ spiorad.

II. TESALONIANACH III.

an robh tlachd anns an eucoir.

13 Ach a ta e mar fhiach-aibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, ionmhuinn do'n Tighearn, do bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh o thùs chum slàinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na firinn :

14 Chum an do ghairm e sibh tre ar soisgeul-ne, chum sibh a dh'fhaotainn glòire ar Tighearna Iosa Crìosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaibh gu daingean, agus cumaibh na teagasgan a thugadh dhuibh, co dhiubh is ann le focal, no le ar litir-ne.

16 A nis gu'n tugadh ar Tighearn Iosa Crìosd e féin, agus Dia, eadhon ar n-Ath-air-ne, a ghràdhaich sinn, agus a thug dhuinn sòlas siorruidh, agus dòchas maith tre ghràs,

17 Comhfhurtachd do 'ur cridhe-sa, agus gu daingnich-eadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

1 Dh'iarr Pòl urnuigh nan Tesalonianach air a shon féin; 3 chuir e an céill meud an earbsa a tha aige asda; 5 ghuidh e Dia as an leth; 6 thug e iomadh comhairle orra, gu h-draidh iad a sheachnadh dlomhanais, agus droch cuideachd.

FA dheoidh, a bhràithre, deanaibh urnuigh air ar son-ne, chum gu'n ruith focal an Tighearn, agus gu'm bi e air a ghlòrachadh mar ann bhur measg-sa ;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoinibh mi-reusonta

agus olc : oir cha'n ann aig na h-uile a ta creidimh.

3 Ach a ta ar Tighearn dileas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o'n olc ¹ sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn do 'ur taobh-sa, gu bheil sibh araon a' dean-amh, agus gu'n dean sibh na nithe a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearn bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidin Chrìosd ².

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Crìosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràthair a tha 'g imeachd gu mi-riaghailteach, agus cha'n ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta fhios agaibh féin cionnus is còir dhuibh ar lorg-ne leantuinn : oir cha do ghiùlain sinne sinn féin gu mi-riaghailteach 'nur measg ;

8 Nì mò a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh ; ach le saothair agus anshoc-air, a dh'oidhche agus a là ri h-obair, chum nach cuir-eamaid ar trom air aon agaibh ;

9 Cha'n e nach 'eil comas ³ againn, ach a chum gu'n deanamaid sinn féin 'nar neisempleir dhuibh-se, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mur àill le neach obair a dheanamh, gun e dh'itheadh bìdh.

¹ o'n droch spiorad.

² feitheamh gu foighidneach ri Crìosd.

³ ughàrras, còir.

I. TIMOTEUS I.

11 Oir tha sinn a' cluinn-tinn gu bheil daoine àraidh ag imeachd gu mi-riaghailt-each 'nur measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn a' toirt àithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra tre ar Tighearn Iosa Criosd, le saothreachadh gu ciùin, gu'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhràithre, na sgèithichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlachd do ar focal-ne tre an litir so,

comharaichibh esan, agus na biodh comhludadar agaibh ris, chum gu'm bi nàire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhràth-air.

16 A nis gu'n tugadh Tighearna na sìthe e féin sìth dhuibhse a ghnàth air gach aon chor. *Gu robh an Tighearn maille ribh uile.*

17 Fàilte uamsa Pòl le mo làimh féin, ni a's e an comhara anns gach uile litir : mar so tha mi a' sgrìobhadh.

18 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh maille ribh uile.* Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 *Tha an t-ordugh a thugadh do Thimoteus 'nuair a chaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur an cuimhne dha. 5 Mu thimchioll feum dligheach an lagha, 11 agus gairm Phòil gu bhi 'na abstol; 23 agus mu thimchioll Himeneus agus Alecsander.*

POL abstol Iosa Criosd, a réir àithne Dhé ar Slàn-uirghir, agus an Tighearna Iosa Criosd, *neach a's e ar dòchas;*

2 Chum Thimoteuis m'fhòir mhic anns a' chreidimh : Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Criosd ar Tighearn.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi do Mhacedonia chum gu'n tugadh tu

ordugh do dhream àraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinntaireachd neo-chrìochnaich, a bheir aobhar do cheisdibh, ni's mò na do fhòghlum diadhaidh, a tha tre chreidimh : *dean mar sin.*

5 A nis is e a's crìoch do'n àithne gràdh á cridhe glan, agus á coguis mhaith, agus á creidimh neo-chealgach :

6 Nithe air do dhream àraidh claonadh uatha, chaidh iad a thaobh chum diomhanais cainnte ;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsinn ciod a ta

I. TIMOTEUS II.

iad ag ràdh, no ciod iad mu'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dligheach e :

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fìreanach a dh'orduicheadh an lagh, ach do dhaoinibh neo-dhligheach agus eas-ùmhail, dhoibh-san a ta mi-dhiadhaidh agus do pheac-aich, do dhaoinibh mi-naomha agus neo-chràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche, agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaidh,

10 Do luchd-strìopachais, do luchd anamianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n aghaidh teagaisg fhallain,

11 A réir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannaichte, a dh'earbadh rium-sa.

12 Agus a ta mi a' toirt buidheachais do Iosa Criosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dileas, 'gam chur sa' mhinstreileachd ;

13 A bha roimh a'm' fhearlabhairt toibheim, agus a'm' fhear geur-leanmhuinn, agus a'm' dhuine eucorach. Ach fhuaire mi tròcair, do bhrìgh gu'n d'rinn mi so tre aineolas, ann am mi-chreidimh :

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro phailte dhomh, maille ri creidimh, agus ri gràdh a ta ann an Iosa Criosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris, gu'n d'thàinig

Iosa Criosd do'n t-saoghal a thèarnadh pheacach; d'am mise an ceud-fhear.

16 Gidheadh, air a shon so fhuaire mi tròcair, chum gu'm foillsicheadh Criosd annam-sa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir¹ dhoibh-san a chreideadh ann, an déigh so, chum na beatha maireannaich.

17 A nis do'n Rìgh shiorruidh, neo-thruaillidh, neo-fhaicsinneach, do Dhia a ta mhàin glic, gu robh urram agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so tha mi ag earbsadh riut, Thimoteuis a mhic, a réir nam fàidheadaireachd a rinneadh umad roimh so, chum trid-san gu n cogadh tu deadh chogadh ;

19 A' coimhead creidimh agus deadh choguis ; ni air do chuid do dhaoinibh a chur uatha, rinn iad long-bhriseadh thaobh a' chreidimh.

20 D'am bheil Himeneus agus Alecsander ; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le'n smachdachadh gu'm fòghlumadh iad gun toibheum a labhairt.

CAIB. II.

¹ *Nochd-Pòl gur còir urnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthachadh air son nan uile dhaoine. 9 Cionnus is còir do mhàinibh bhì air an sgeadachadh: 12 cha 'n 'eil e ceadaichte dhoibh teagasg a thoirt uatha.*

THA mi ag iarraidh uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu'n deanar ath-chuinge, urnuighean, eadar-ghuidhe, agus breith-buidheachais air son nan uile dhaoine :

¹ *shamhlachas.*

I. TIMOTEUS, III.

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras : chum gu'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìochail, anns an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir *tha* so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànùighir :

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh¹, agus iad a theachd chum eòlas na fìrinn.

5 Oir is aon Dia *a ta* ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Criosd ;

6 A thug e féin 'na éiric² air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh :

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm shearmonaiche, agus a'm' abstol, (tha mi a' labhairt na fìrinn ann an Criosd, cha 'n 'eil mi a' deanamh³ bréige,) a'm' fhear-teagaisg nan Cinn-each ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dheanamh urnuigh sgach àit, a' togail suas làmh naomha gun fheirg, gun amharus :

9 Air an dòigh cheudna, na mnà a chur eudaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim : cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luach-mhor ;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha 'g aideachadh diadhachd,) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a' bhean

ann an ciùineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach cha 'n 'eil mi a' ceadachadh⁴ do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe⁵, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, agus 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhuan-aicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

1 *Ciod iad na buaidhean a's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air am mndibh.*

14 *agus c'ar son a syriobh Pòl na nithe so gu Timoteus.* 15 *Mu thimchioll na h-eaglais, agus na fìrinn beannaichte a ta air a teagasg innte.*

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig⁶, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aoin mhnà, faireil, ciallach⁷, deadh-bheusach, fialuidh⁸, ealamh gu teagasg ;

3 Gun bhi 'na phòitear⁹, gun bhi buailteach, gun bhi déidheil air buannachd shal-aich ; ach macanta, neo-thuas-aideach¹⁰, neo-shanntach ;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chlann fo smachd maille ris an uile shuidh-eachadh-inntinn¹¹ ;

¹ slànùichadh, saoradh.

² luach-saoraidh. ³ nì'n deanam.

⁴ nì'n ceadaicheam. ⁵ uaithe.

⁶ oifig fir-coimhid.

⁷ crìonna, stuama.

⁸ daonnachdach. ⁹ trom air sìon.

¹⁰ neo-charroideach.

¹¹ chù-dhèrmachd, fhonnmhòireachd.

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh féin a riaghladh, cionnus a ghabhas e cùram do eaglais Dhé?)

6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, air eagal, air dha bhi air atadh le h-uabhar, gu'n tuit e ann an dìteadh an diabhail.

7 Is còir dha mar an ceudna deadh theisteachs bhi aige uatha-san a ta 'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an scainnìl¹, agus ann an ribe an diabhail.

8 Mar an ceudna is còir do na deaconaibh² bhi suidhichte, gun an teagadh bhi leam leat, gun bhi cionail³ air mòran fìona, gun bhi déidheil air buannachd shalaich,

9 A' cumail rùn-dìomhair a' chreidimh ann an coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin guàthaicheadh iad dreuchd deacoin⁴, air dhoibh bhi air am faghail neo-choireach.

11 Is amhuil sin is còir do na mnàibh⁵ bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuaileis⁶; ach bhi measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nam fir aoine mhnà, a' riaghladh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.

13 Oir an dream a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Criosd.

14 Tha mi a' sgrìobhadh nan nithe so a d' ionnsuidh, an dòchas teachd gu grad a d'ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnus is còir dhuit thu féin a ghiùlan ann an tigh Dhé, ni a's e eaglais an Dé bheò, post agus stéidh-dhaingnich⁷ na fìrinn.

16 Agus gun amharus is mòr rùn-dìomhair na diadhachd: dh'fhoillsicheadh Dia san fheòil, dh'fhìreanaicheadh e san spiorad, chunncas le ainglibh e, shearmonaicheadh e do na Cinnich, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

¹ Roimh-innis Pòl gu'n téid daoine anns na h-aimsiribh deireannach air seacharan o'n chreidimh: ⁶ agus chum nach biodh Timoteus a dhéidh-laimh 'na dhleasdanas, thug e comhairlean eag-samhuil air.

A NIS a ta an Spiorad ag ràdh gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach⁸ gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioradaibh mealltach, agus do theagasgaibh dheamhan;

2 Tre cheilg bhreugairean⁹, air bhi d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eòlas na fìrinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh,

¹ aithis. ² do'n luchd-frithealaidh. ³ ceisteil, déidheil. ⁴ fritheileadh iad. ⁵ d'am mnàibh.

⁶ luchd-càineadh. ⁷ bunait. ⁸ na h-aimsiribh ri teachd.

⁹ A' labhairt bhreug ann an ceilg.

I. TIMOTEUS, V

a ghabhar le breith-buidh-eachais :

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-urnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinisteir do Iosa Criosd, air t'altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theasgaisg, air an do ghabh thu eòlas¹ :

7 Ach diùlt sgeulachda mi-dhiadhaidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe ; ach a ta'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh firinneach so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn an dà chuid ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrìgh gu bheil dòchas² againn san Dia bheò, neach a's e Slànuihear nan uile dhaoine, gu h-àraidh nan creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith tarvais air t'oige ; ach bi thusa a'd' eisempleir³ do na creidich, ann am focal, ann an caithe-beatha, ann an gràdh, ann an spiorad, ann an creidimh, ann am fìorghloine.

13 Gus an tig mi, thoir an aire do leughaireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fhàidheadaireachd, maille ri leagadh làmh na seanair-eachd ort.

15 Smuainich air⁴ na nithibh sin ; thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air d'aghaidh follais-each do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d' theagasg ; buanaich annta : oir le so a dheanamh, saoraidh tu araon thu féin, agus iadsan a tha 'g éisd-eachd riut.

CAIB. V.

1 *Riaghailtean a's còir a leanuinn ann an cronachadh.* 3 *Mu bhantrachaibh.* 17 *Mu sheanairibh.* 23 *Comhairle do Thimoteus mu thimchioll a shlàinte, &c.*

NA garg-chronaich seanair, ach cuir impidh air mar athair, agus air na h-òig-fhir mar bhràithribh ;

2 Na mnàì aosda mar mhàithrichibh, na mnàì òga mar pheathraichibh, maille ris an uile fhìorghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith aig am bheil clann no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bhì dleasdhanach 'nan tighibh féin, agus ath-dhìol a thoirt d'am pàrantaibh : oir a ta so maith agus taitneach am fianuis Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantraich da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh i a là agus a dh'oidhche ann an athchuingibh, agus ann an urnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheadh

¹ air an d'ràinig thu. ² earbsa.

³ shamhlachas. ⁴ Gabh cùram do.

I. TIMOTEUS V.

a beatha 'am macnus¹, air dhi bhi beò, tha i marbh.

7 Uime sin àithn na nithe so dhoibh, chum gu'm bi iad neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine solar air son a chuideachd féin, agus gu h-àraidh air son muinntir a theaghlaich, dh'-àicheadh e'n creidimh, agus is miosa e na ana-creideach.

9 Na gabhar bantrach san àireamh a bhios fuidh thri fichead bliadhna dh'aois, a bha 'na mnaoi aoin duine,

10 Air am bheil teisteanas² a thaobh dheadh oibre; ma dh'oil i³ clann, ma thug i aoidheachd uaipe, ma dh'-ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh'fhoir i air luchd-àmhghair, ma lean i gu dìchiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantrachan òga: oir an uair a dh'fhàsas iad mear an aghaidh Chrìosd, is miann leo pòsadh;

12 Muinntir a ta fuidh dhìteadh, a chionn gu'n do thréig iad an ceud chreidimh.

13 Agus os bàrr, fòghlumaidh iad bhi dìomhanach, a' dol mu'n cuairt o thigh gu tigh; agus cha'n e mhàin dìomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnothuich ris na nithibh nach buin doibh, a labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sin na mnàì òga a phòsadh, iad a bhreith cloinne, a stiùradh an tighe, agus gun chion-fàth air bith a thoirt do'n eascaraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air dol a thaobh an déigh Shatain.

16 Ma tha aig creideach no aig banchreideach bantrachan, foireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum gu'n dean i cabhair orra-san a tha 'nam bantrach-aibh da rìreadh.

17 Measar gur airidh na seanairean a riaghlas gu maith air urram dùbailte, gu h-àraidh iadsan a tha saoitreachadh san fhocal agus anns an teagasg.

18 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh, Na ceangail beul an daimh a tha saltairt⁴ an arbh-air: agus, Is airidh⁵ an t-oibriche air a thuarasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh seanair, ach le dithis no triuir do fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh cronach an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.

21 Tha mi a' sparradh ort am fianuis Dé, agus an Tigh-earna Iosa Chrìosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid⁶ thu na nithe so, gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le claon-bhreth.

22 Na leag do làmhha gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comh-pairt agad do pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni's mò, ach cleachd beagan fìona air son do ghoile, agus t'anmhuinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid do dhaoineibh follaiseach roimh-

¹ gu sòghail. ² fianuis.

³ thog i suas.

⁴ bualadh. ⁵ fìr.

⁶ gléidh.

làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'gan leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimh-làimh; agus na *h-oibre* a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

- 1 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach;*
 3 *Cha chòir comunn bhì againn ri droch luchd-teagaisg. Is buannachd mhòr an diadhachd. 10 'Se gaol an airgid freumh gach uile.*
 11 *Cìod is còir do Thimoteus a sheachnadh, agus a leantuinn.*

MEASADH a' mheud 's a ta fuaidh 'n chuing 'nan seirbhisich, gur airidh am maighstirean féin air an uile urram; chum nach faigh ainm Dhé, agus a theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuais orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, 'nan luchd-comhairt do thiodhblac a' *ghràis*. Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uaith, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Crìosd, agus do'n teagasg, a ta réir na diadhachd:

4 Tha e uaibhreach, gun dòlas aige air ni sam bith, ach e as a chéill mu thimchioll cheisdean, agus bhriath-

ar-chonnsachadh¹, o'n tig farmad, comhstri, anacainnt, droch amharusan,

5 Fiar - dheasboireachd dhaoine aig am bheil inntinn thruaillidh, agus as eugmhais na fìrinn, a' meas gur buannachd² an diadhachd: dealaich ri an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toil-eachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith *leinn* do'n t-saoghal so, agus is soilleir nach urrainn sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe agus *ann* an iomadh anamiann amaideach agus ciurrail³, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uile: ni am feadh a mhiannaich dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus throimh-lot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin: agus lean fìreantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag⁴ a' chreidimh, gabh greim do'n bheatha mhair-eannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aidich thu deadh

¹ strè mu fhoclaibh.

² tairbhe.

³ diùbhalach, dosgainneach, doch-annach.

⁴ Cuir deadh chath.

I. TIMOTEUS VI.

aidmheil an làthair mhòran fhianuisean.

13 Tha mi a' sparradh ort ann am fianuis Dé, a bheothaicheas na h-uile nithe, agus am fianuis Iosa Criosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontiuais Philait;

14 Thu choimhead na h-àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tigh-earna Iosa Criosd:

15 Ni, 'na àmaibh féin, a dh'fhoillsicheas an ti a ta beannaichte, agus a mhàin cumhachdach, Rìgh nan rìgh agus Tighearn nan tigh-earna,

16 Neach 'na aonar ag am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na chòmhnuidh san t-solus dh'ionnsuidh nach feudar teachd; neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh'fheudas e fhaicinn: dhasan *gu robh* urram agus cumhachd siorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na

daoinibh a ta saobhir san t-saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntinneach, agus gun dòchas a chur ann an saobhreas neo-chinnteach, ach anns an Dia bheò, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saobhir r'am mealtuinn:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saobhir ann an deadh oibrìbh, ealamh gu roinn¹, comh-pàirteach;

19 A' tasgaidh suas doibh fein deadh bhunait fa chomhair an àm ri teachd, chum gu'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 O Thimoteuis, coimhid an ni sin a dh'earbadh riut, a' seachnadh faoin-chòmhairaidh mhi-naomha, agus comh-chogadh eòlais d'an toirear² gu breugach an t-ainm sin³.

21 Ni air bhì do dhream àraidh ag aidmheil, chaidh iad air seacharan thaobh a chreidimh. Gràs *gu robh* maille riut. Amen.

¹ easguidh a thoirt an cuid uatha.

² tìubhrar.

³ i. e. ainm eòlas.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

¹ *Gràdh Phòil do Thimoteus: 5 an creidimh trèibh-dhèireach a bha ann an Timoteus féin, agus 'na mhàthair agus 'na shean-mhàthair. 6 Chuir e impidh air tiodhlac Dhé a bha ann a dhùsgadh suas.*

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Criosd.

2 Gu Timoteus mo mhac gràdhach: Gràs, tròcair, agus sith¹ o Dhia an t-Athair, agus o Iosa Criosd ar Tigh-earn.

3 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, do'm bheil mi a' deanamh seirbhis o m' shinn-siribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh'oidhche ann am urnuighibh;

4 Air dhomh bhì ro thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheur, chum gu'm bi mi air mo lìonadh le gàirdeachas;

5 'Nuair a chuimhnicheas nìan creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmh-
uich air tùs a'd' shean-
nhàthair Lois, agus a'd'
nhàthair Eunice: agus is
leimhin leam a tha annad-sa
nar an ceudna.

6 Air an aobhar so a tha nì cur an cuimhne dhuit, hu dh'ath - bheothachadh odhlaic Dhé, a tha annad e chur mo làmh-sa ort.

7 Oir cha d'thug Dia dhuinne spiorad na geilt; ach spiorad a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin na gabh - sa nàire do fhianuis ar Tigh-earna, no dhìom-sa a phrìos-anach: ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé;

9 A shaor² sinne agus a ghairm sinn le gairm naomh, cha'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin, agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Criosd, roimh thois-each an t-saoghail;

10 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis troimh theachd ar Slàn-
uighir Iosa Criosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, tre an t-soisgeul;

11 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonaiche, agus a'm' abstol, agus a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach:

12 An t-aobhar air son an bheil mi mar an ceudna a' fulang nan nithe so: gidh-eadh cha'n 'eil nàire orm: oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil esan comasach air an nì sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chomhair an là sin.

13 Cum gu daingean samh-ladh fìrinneach nam briathar

¹ sòthchaint.

² thèaruinn.

fallain, a chuala tu uam-sa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Criosd.

14 Coimhid an taisgeach maith sin a dh'earbadh riut, tre an Spiorad naomh, a tha chòmhnuidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uam-sa; d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu'n tugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphorus; oir is minic a thug e sòlas dhomh-sa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an uair a bha e san Ròimh dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e mi.

18 Gu deònaicheadh an Tighearn dhàsan gu'm faigh e tròcair o'n Tighearn san là sin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lion nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

1 *Chuir Pòl impidh air Timoteus a rìs a bhli seasmhach agus buan-mhàireannach, agus dleasdanas fìor-dglaich an Tighearna chur an gnìomh, leis an fhocal a roinn gu ceart, agus faoin-chainnt mhidhiadhaidh a sheachnadh.* 17 *Mu Himeneus agus Philetus.*

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir anns a ghràs a ta ann an Iosa Criosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uam-sa am measg mhòran fhianuisèan, earb thusa na nithe sin féin ri daoineibh fìrinneach, a bhios iomchuidh daoine eile a theagasg mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin

cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Criosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh¹ ann an gnothuichibh na beatha so: cnum gu'n toilich e an ti a thagh e gu bhì 'na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ged ni fear air bith sbairn, cha chrùnàr e mur dean e sbairn² gu dligheach.

6 Is còir do'n treabhaiche a shaoithricheas air tùs, comhroinn fhaotainn do'n toradh.

7 Smuainich air na nithibh a ta mi ag ràdh; agus gu tugadh an Tighearna dhuit tuigse anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhnich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Criosd, do shìol Dhaibhidh, a réir mo shoisgeil-sa;

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, *eadhon* gu geimhlibh; ach cha'n 'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin tha mi ag iomchar nan uile nithe air son nan daoine taghta, chum gu'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Criosd, maille ri glòir shiorruidh.

11 Is ràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beò mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuilgeas sinn, rìghichidh sinn mar an ceudna maille ris: ma dh'àicheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna.

13 Mur creid sinne³, gidheadh tha esan a' fantuinn fìrinneach; cha'n 'eil e'n comas da e féin àicheadh.

¹ a chur an sàs. ² gleachda, strì.

³ Ged nach 'eil sinne fìrinneach

II. TIMOTEUS, III.

14 Cuir na nithe sin an cuimhne dhoibh, a' cur sparr-aidh orra am fianuis an Tighearna, gun iad a bhi connsachadh mu fhoclaibh anns nach 'eil tairbhe sam bith, ach a thilgeas bun os ceann an luchd-éisdeachd.

15 Dean dìchioll air thu féin a nochdadh dearbhtha do Dhia, a'd' shaothraiche, nach ruig a leas nàire a ghabhail, a' roinn focail na firinn gu ceart.

16 Ach seachainn faoin-chainnt mhi-naomha; oir théid iad air aghaidh chum an tuilleadh mi-dhiadhachd.

17 Agus ithidh am focal mar chnàmhuinn; d'am bheil Himeneus agus Philetus;

18 Muinntir thaobh na firinn a chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n deachaidh an aiseirigh cheana seach; agus a ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, uig am bheil an seula¹ so, Is uithne do'n Tighearn an bream sin a's leis. Agus, Gach neach a tha' gainmeachadh ainm Chrìosd, tréigeadh e eucoir.

20 Ach ann an tigh mòr ha'n e mhàin gu bheil soithchean òir, agus airgid, ach nar an ceudna *soithiche* fiodha, agus creadha²; agus cuid rubh chum urraim, agus cuid ile chum eas-urraim.

21 Uime sin ma ghlanas each e féin uatha so, bith-ll e 'na shoitheach chum rraim, air a naomhachadh, agus iomchuidh chum féim a'

mhaighstir, deas chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich uimé sin o anamiannaibh na h-òige: ach lean fìreantachd, creidimh, gràdh, sìth, maille riu-san a ta gairm air an Tighearn o chridhe glan.

23 Ach seachainn ceisdean amaideach agus neo-fhòghluimte, air dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad connsaichean³.

24 Agus cha'n fheud òglach an Tighearn bhi conspoideach; ach ciùin ris na h-uile dhaoineibh, ealamh chum teagaisg, foighidneach,

25 Ann an ceannsachd a' teagasg na dream a sheasas 'na aghaidh; dh'fheuchainn an toir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aidmheil na firinn.

26 Agus air mosgladh dhoibh gu'n téid iad as o ribe an diabhuil, aig am bheil iad air am beò-ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do Thimoteus mu thimchioll nan amanna ri teachd; 6 dh'innis e cò iad naimhde na firinn; 10 chuir e eisempleir féin roimhe, 16 agus mhol e na sgrìobtuire naomha.*

ACH biodh fhios so agad, gu'n tig anns na làithibh deireannach⁴ aimsire cunnartach.

2 Oir bithidh daoine féinspéiseil, sanntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, eas-ùmhal do phàrantaibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan luchd brisidh coimhcheangail, tuaileasach, neo-gheamnuidh, borb, gun ghaol do'n mhaith.

¹ sgrìobhadh.

² criadha.

³ tuasaidean.

⁴ làithibh ri teachd.

II. TIMOTEUS IV.

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil bàrr gràidh do shàimh na ta aca do Dhia ;

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'g àicheadh a cumhachd : o'n leithidibh sin tionndadh-sa¹ air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta 'n dream sin a dh'éalaidheas² a stigh do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas mnàì shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iomain le iomadh gnè anamianna,

7 A' sìr-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na fìrinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na fìrinn : daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha téid iad ni's faide air an aghaidh : oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile *dhaoinibh*, mar a bha am *mi-chiall-san* mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasg-sa, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m'fhad-fhulangas, mo sheirc³, m'fhoighidin,

11 Mo gheur-leanmhuinnibh, m'fhulangais a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra ; ciod e meud nan geur-leanmhuinn a ghiùlain mi : ach asda uile shaor an Tigh-earn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha

a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geur-leanmhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairear ni's miosa agus ni's miosa a' mealladh, agus air an mealladh.

14 Ach buanaich thus anns na nithibh a dh'fhòghluim thu, agus air an d'rinn eadh thu dearbh-fhiosrach⁴ air dhuit fios a bhi agad ciuath a dh'fhòghluim thu iad

15 Agus o bha thu a'd leanabh gu'm b' aithne dhui na sgrìobtuire naomha, a th comasach air do dheanam glic chum slàinte, tre' chreidimh a ta ann an Ios Criosd.

16 Tha an sgrìobtuir uil air a dheachdadh le Spiora Dé, agus tha e tarbhach chur teagaisg, chum spreige, chur leasachaidh, chum oilein an am fireantachd.

17 Chum gu'm bi òglac Dhé coimhlionta, làn dea chum gach uile dheadh oibre

CAIB. IV.

¹ Chuir Pòl impidh air Timoteus dhleasdanas a dheanamh leis e uile chùram agus dhìchioll ; Thug e cinnte dha gu bheil a bhe fèin am fagus ; 'S is àill leis theachd gu grad d'a ionnsuid agus Marcus a thoirt leis, ag nithe àraidh eile mu'n do sgrìob d'a ionnsuidh.

THA mi a' sparradh o uime sin am fianuis D agus an Tighearna Ios Criosd, a bheir breth air na beathaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrac agus ann a rìoghachd :

2 Searmonaich am foca bi dùrachdach ann an à agus ann an an-àm ; spreig

¹ pill-sa. ² ghoideas. ³ ghràdh.

⁴ a dh'earbadh riut. ⁵ tagair, dear.

II. TIMOTEUS IV.

cronaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agus theagasg.

3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fallain: ach air do chluas-aibh tachasach bhi aca, carn-aidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaisg a réir an ana-mianna;

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhìrinn, agus iompaichear iad chum sgeul-achda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuil-ing cruaidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimhlon¹ do mhinistreileachd.

6 Oir tha mise nis gu bhi air m'ìobradh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.

7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi mo thurus², ghléidh mi an creidimh.

8 O so mach taisgear fa m' chomhair crùn fireant-achd, a bheir an Tighearn, an breitheamh cothromach, dhomh san ta ud: agus cha'n ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibh-san uile mar an ceudna, leis an ionmhuinn a theachd-san³.

9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu luath:

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a ta làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus

agus thoir leat e: oir tha e feumail dhomh-sa chum na ministreileachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraichean, ach gu h-àraidh na meambrana⁴.

14 Rinn Alesander an ceard-umha iomadh olc orm: gu tugadh⁵ an Tighearn dha a réir a ghnìomhara:

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

16 Aig mo cheud fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi; chum triom-sa gu'm biodh an searmon-achadh air a làn-fhoillseachadh⁶, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile e: agus shaoradh mi á beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rioghachd nèamhaidh féin: dha-san gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Pìisca, agus air Acuila, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corintus: ach dh'fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd

¹ thoir làn dearbhadh air.

² mo choimhliog, mo réis.

³ fhoillseachadh-san.

⁴ parchments. Sasg. ⁵ bheir.

⁶ air a dheanamh aithnichte, air a choimhliogadh.

roimh'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh an Tighearn Iosa Criosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THITUIS.

CAIB. I.

1 *C'ar son a dh'fhàgadh Titus ann an Crete. 6 Cìod na buadhanna is còir bhi orra-san a thaghar 'nam ministeiribh. 11 Is éigin beòil droch luchd-teagaisg a dhruid-eadh: 12 cìod a' ghnè dhaoine a tha anna.*

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Criosd, a réir creidimh¹ dhaoine taghta Dhé, agus aidmheil na fìrinn a ta réir diadhachd :

2 Ann an dòchas na beatha maheannaich, a gheall Dia do nach comasach² breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail³ ;

3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbadh rium-sa, a réir àithne Dhé ar Slàn-uirghir :

4 Chum Thituis *mo* dhearbhmhic féin a réir a' chreidimh choitchionn : Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd ar Slànuirghear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidh-

icheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithn mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliù thaobh ana-caith-eimh, no eas-ùmhal :

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé ; gun bhi féin-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neòghloin ;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoineibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra ;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean, a réir teagaisg, chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earafl a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu dìomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àrd-aidh iadsan a tha do'n timchioll-ghearradh :

11 Muinntir a's còir ann

¹ air son creidimh.

² aithne.

³ roimh amanna nan linn.

beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 Thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, *Is breugairean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.*

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin cronaich¹ gu geur iad, chum gu'm bi iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhi toirt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n dream a ta glan: ach dhoibhsan a ta salach, agus mi-chreid-each, *cha'n'eil aon ni glan; ach tha an inntinn agus an coguis² féin air an salach-adh.*

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibribh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus easùmhail, agus a thaobh gach deadh oibre as eugmhais tuigse³.

CAIB. II.

¹ *Comhairlean cir an tabhairt do Thitus araon mu thimchioll a theagasg agus a chaithe-beatha.*
² *Mu dhleasdanas sheirbhiseach, agus mar an ceudna mu dhleasdanas nan uile Chrisduidh.*

ACH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 Eadhon na daoine aosda⁴ bhi aireach, suidhichte⁵, neasarra, fallain sa' chreid-

imh, ann an gràdh, ann am foighidin:

3 Mar an ceudna na mnàì aosda *bhi* 'nan giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'nan luchd-tuaileis, gun bhi trom air fìon, bhi 'nan luchd-teagasg air nithibh maithe;

4 Chum gu'n teagasg iad na mnàì òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, *bhi* maith, ùmhail d'am fearaibh chum nach faigh focal Dé mi-chliù.

6 Cuir impidh air na daoineibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadh féin ann ad eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg a' nochdadh thruaillidheachd, suidheachadh inntinn, tréibhdhireis,

8 Cainnt fhallain nach fheudar a dhìtheadh; chum gu'm bi nàire air an neach a ta 'nur n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt umaibh.

9 *Earailich* seirbhisich bhi ùmhail d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoil-eachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh;

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d'an cuid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh

¹ spreig. ² coimh-fhios, coinsiens.

³ mi-ghleusda, neo-iomchuidh chum

gach deadh oibre.

⁴ na seanairean,

- fonnmhor.

gràs slànteil Dhé do na h-uile dhaoinibh.

12 A' teagasg dhuinn gach mi-dhiadhachd agus ana-mianna saoghalta aicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannaichte sin, eadhon¹ foill-seachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Criosd:

14 A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin slugh sonruichte, eudmhor mu dheadh oibribh.

15 Na nithe so labhair, agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

1 *Tha Titus air a sheòladh le Pòl, araon mu thimchioll nan nithe a bhuineadh dha theagasg, agus nach buineadh; 10 is àill leis e chur cùl ri luchd saobh-chreidimh: 12 an déigh so, dh'innis e dha an t-àm, agus an t-àit anns am b' àill leis e theachd d'a ionnsuidh; agus mar sin chrìochnaich e.*

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre.

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, mìn, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoinibh.

3 Oir bha sinne féin uair-éigin eu-céillidh, eas-ùmhal, air seacharan, a' deanamh

seirbhis do iomadh gnè do ana-miannaibh agus do antoilibh, a' caitheadh ar beatha ann am mì-run agus am farmad, fuath-thoilteannach, agus a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoinibh,

5 Cha'n ann o oibribh fìreantachd a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor² e sinn, tre ionnlad na h-athghineamhuinn, agus athnuadhachadh an Spioraid naomh:

6 A dhòirt e oirne gu saobhir, tre Iosa Criosd ar Slànuighear;

7 Chum ar dhuinn bhi air ar fìreanachadh tre a ghràsan, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nar n-oighreachaibh a réir dòchais na beatha maireannaich.

8 Is fìor an ràdh so, agus is àill leam thu thoirt dearbhinnte air na nithibh sin, chum gu'm biodh iadsan a chreid ann an Dia, cùramach air toiseach a bhi aca ann an deadh oibribh: oir tha na nithe so maith agus tarbhach do dhaoinibh.

9 Ach seachainn ceisdean amaideach, agus sloinnteachd, agus conspoidean, agus connsachadh mu'n lagh; oir tha iad gun tairbhe agus dìomhain.

10 Duine a ta 'na shaobhchreideach³, an déigh na ceud agus an dara comhairle diùlt:

11 Air do fhios bhi agad gu bheil a leithid sin do dhuine air a chur bun os ceann, a-

¹ agus. ² thearvinn, shlànnaich.

³ eiriccach.

agus gu bheil e a' peacachadh, air dha bhi air fhèin-dhètheadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d'ionnsuidh, no Tichicus, dean dìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaitheadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ni

air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthachadh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha'n dream a ta maille rium uile a' cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

PHILEMOIN.

CAIB. I.

1 *Is subhach le Pòl bhi cluinntinn mu chreidimh agus ghràdh Philemoin: 9 air am bheil e'g iarraidh maitheanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a rès gu cairdeil.*

POL, prìosanach Iosa Criosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,

2 Agus chum Aphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi a' toirt¹ buidhachais do m' Dhia, a' sìrnoirt luaidh ort-sa ann am rnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an

Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bi comh-chomunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith a tha annaibh ann an Iosa Criosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdh-sa do bhrìgh gu bheil innigh² nan naomh air faotainn suaimhneis³ tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ged fheudainn bhi ro dhàna ann an Criosd chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuit-se,

9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh chur ort⁴, air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a'm' phrìosanach air son Iosa Criosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimuis, a ghin mi ann am gheimhlibh:

¹ Bheiream. ² cridhe.

³ fois. ⁴ guidheadh ort.

11 Neach a bha uair-éigin neo-tharbhach dhuit-se, ach a nis a tha tarbhach dhuit-se agus dhomh-sa:

12 Neach a chuir mi air ais: uime singabh-sa ris mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mhiann leam a chumail maille rium féin, chum gu'n deanadh e frith-ealadh dhomh ann ad àite-sa, ann an geimhlibh an t-sois-geil:

14 Ach as eugmhais t'inn-tinn-sa cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh; chum nach biodh do mhaith-sa mar gu b'ann a dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh'fhàg e thu¹ rè tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu siorruidh;

16 Cha'n ann á so suas mar sheirbhiseach, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràth-air gràdhach, gu h-àraidh dhomh-sa, agus nach mò na sin dhuit-se, araon anns an fheadil, agus anns an Tighearn?

17 Uime sin ma mheasas tu mise mar fhear comh-roinne, gabh ris-san mar rium féin.

18 Agus ma rinn e eucoir ort, no ma dhligheas e² ni sam bith dhuit, cuir sin as mo leth-sa.

19 Sgrìobh mise Pòl le m' làimh féin e, agus dìolaidh mi e: ged nach 'eil mi ag ràdh riut, gu'n dlighear leat thu féin os bàrr dhomh.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gàirdeachas do d' thaobh san Tighearn: dean suaimhneach mo chridhe san Tighearn.

21 Air dhomh bhi earbsach á d'ùmhlachd sgrìobh mi a d'ionnsuidh, oir tha fhios agam gu'n dean thusa mar an ceudna ni's mò na a ta mi ag ràdh.

22 Ach maille ri so ulluich mar an ceudna fàrdoch air mo shon: oir tha dòchas agam, tre bhur n-urnuighibh-sa gu'n toirear³ mi dhuibh.

23 Tha Epaphras mo chomh-phrìosanach ann an Iosa Criosd,

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd gu robh maille ri bhur spiorad-sa. Amen.

¹ a dhealaicheadh e uait.

² ma tha e am fiachuibh.

³ dednuichear, tiodhlaicear.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

¹ *Tha Crìosd a thàinig o'n Athair anns na h-amaibh deireannach so, ⁴ nì's mò na na h-aingil, araon thaobh a phearsa agus a dhreuchd.*

DIA, a labhair o shean ¹ gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,

² Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne tre a Mhac, a dh'orduich e 'na oighre air na h-uile nithibh, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail.

³ Neach air bhi dha 'na dhealradh a ghlòire-san, agus 'na fhìor ìomhaigh ² a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

⁴ Air dha bhi air a dheanamh nì's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud 's gu'n d' fhuair e ³ mar oighreachd ainm bu ro fhèarr na iadsan.

⁵ Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu? agus a rìs, Bithidh mise a'm' Athair dha-san, agus bithidh esan 'na Mhac dhomh-sa.

⁶ Agus a rìs, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

⁷ Agus a thaobh nan aingeal a ta e ag ràdh, Neach a ta deanamh 'aingle 'nan spioradaibh ⁴, agus a mhinist-eirean 'nan lasair theine.

⁸ Ach ris a' Mhac a ta e ag ràdh, *Tha do rìgh-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; is slat-rìoghail ro chothromach slat do rìoghachd-sa :*

⁹ Ghràdhaich thu fìreantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'ung Dia, do Dhia-sa, thu le oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

¹⁰ Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tùs; agus is iad na nèamha oibre do làmh :

¹¹ Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fàsaidh iad uile sean mar eudach;

¹² Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàilnich do bhliadhnachan.

¹³ Ach cò do na h-ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, agus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fo d'chosaibh?

¹⁴ Nach spiorada fritheaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibh-san a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

¹ anns na h-amaibh a chaidh seachad.
² dhealbh, rìochd.

³ uiread nì's fèarr na na h-aingi!
as a fhuair e.

⁴ a theachdairean 'nan gaothaibh.

CAIB. II.

¹ *Is còir dhuinn bha ùmhal do Chrìosd, 5 agus sin do bhrìgh gu'n d'aontaich e ar nàdur-ne a ghabhail air féin, 14 mar a bha sin feumail.*

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-ainglibh seas-mhach, agun gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus eas-ùmhlachd dìol - thuarasdal dligeach;

3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich air tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dcarbhta dhuinne leo-san a chual e;

4 Air bhi do Dhia a' dean-amh comhfhianuis leo, araon le comharaibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla¹, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile féin?

5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni's isle na na h-aingil; chrùn thu e le glòir agus le h-urram, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh;

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe

fuidh dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha'n 'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur f'a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh ré ùine bhig ni b'isle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis air a chrùnadh le glòir agus le h-urram.

10 Oir b'iomchuidh dhas-an, air son am bheil na h-uile nithe, agus tre'm bheil na h-uile nithe, ann an tabhairt² mhòran mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir a ta araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm an céill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h-eaglais seinnidh mi cliù dhuit.

13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comh-roinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin; chum tre'n bhàs gu'n claoidheadh e esan, aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhl;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha tre eagal a' bhàis ré am beatha uile fo dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do

¹ *iomadh-ghnèitheach.*

² *tre drachadh.*

ghabh e *nàdur* nan aingeal air¹ ach ghabh e sìol Abraham air.

17 Uime sin b'fheumail da anns na h-uile nithibh bhi air a dheanamh cosmhuil r'a bhràithribh; chum gu'm biodh e 'na àrd-shagart tròcaireach agus dileas ann an nithibh a thaobh Dhé, chum réite a dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu'n d'fhuiling e féin, air dha bhi air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orra-san a ta air am buaireadh.

CAIB. III.

1 *Is mò Crìosd na Maois: 7 uime sin mur creid sinn annsan, bithidh sinn nì's toillteanaiche air dioghaltas na Israel cruaidh-chriàheach.*

UIME sin, a bhràithre naomha, a ta 'nur luchd-comhpairt do'n ghairm nèamhaidh, thugaibh fa'near Iosa Crìosd, abstol agus àrd-shagart ar n-aidmheil;

2 A bha dileas dhasan a dh'orduich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thigh-san uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'airidh an *Ti* so air glòir bu mhò na Maois, mheud gu bheil tuilleadh urraim aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a thogail le aon éigin; ach an ti a thog na h-uile nithe, is e Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dileas 'na thigh-san uile mar sheirbhiseach, chum fianuis air na nithibh sin a

bha gu bhi air an labhairt an déigh sin;

6 Ach Crìosd mar Mhac os ceann a thighe féin: agus is sinne a thigh-san, ma chumas sinn dànachd, agus gàirdeachas an dòchais, gu daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin, mar a ta an Spiorad naomh ag ràdh, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuchadh, ann an là a' bhuaireadh san fhàsach:

9 Far an do bhuaireadh bhur n-aithriche mi, agus a dhearbhadh iad mi, agus a chunnaic iad m'oire ré dhà fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi, Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibh-sa.

11 Ionnis gu'n d'thug mi mo mhionnan a'm' fheing, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, ann an tréigsinn an Dé bheò.

13 Ach earailichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An là 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltaireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comhpairt do Chrìosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

¹ cha do ghabh e greim

do na h-ainglibh.

15 Am feadh a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuchadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnuich iad: ach cha b'iadsan uile a thàinig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna? *nach ann* riu-san a pheacaich, muinntir d'an do thuit an coluinnean anns an fhàsach?

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas¹, ach dhoibh-san nach do chreid²?

19 Mar so chi sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

1 *Tha fois nan Criosduidhean air a faghail tre chreidimh.* 12 *Cumhachd focail Dé.* 14 *Tre ar n-àrd-shagart Iosa Mac Dhé, a bha fuidh thrioblaidibh, ach saor o pheacadh.* 16 *is còir dkuinn, agus feudaidh sinn dol gu dàna chum caithir nan gràs.*

UIME sin biodh faitheas³ oirnn, air eagal air bhi do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhagail againn, gu'n tigeadh aon neach agaibh⁴ a dhéidh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil a rinneadh dhoibh-san: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an dream a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas,

amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas: ged bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh là air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o' oibrìbh uile.

5 Agus anns an ionad so a rìs, Cha téid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tuigear uaith so gu'n téid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream, d'an do shearmonaicheadh e air tùs, a steach air son am mi-chreidimh;

7 A rìs, tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua⁵ air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh'fhàgadh fois fa chomhair sluaigh Dhé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o' oibrìbh-san, amhuil a ghabh Dia c' o' oibrìbh féin.

11 Deanamaid dìchioll uime sin air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach réir eisempleir cheudna a mhi-chreidimh⁶.

12 Oir tha focal Dé beò agus cumhachdach, agus nì:

¹ fois.

² a bha eas-ùmhath.

³ eagal.

⁴ dhinn.

⁵ Iosa.

⁶ eas-ùmhachd.

gèire na claidheamh dà fhaobhair air bith, a' ruigh-eachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh¹ a' chridhe.

13 Agus cha'n 'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach a ta na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunntas a thabhairt².

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean ar n-aidmheil.

15 Oir cha'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige ri ar n-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, ach as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu rìgh-chaitir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air³ gràs chum cabhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

1 Ughdarras agus urram sagartachd ar slàn-uighir: 11 mairnealachd 'nan eòlas air a chronachadh.

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air orduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus ìobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan: do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuirteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar bha Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Crìosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an ionad eile, Is sagart thu gu sìorruidh a réir orduigh⁴ Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha urnuighean agus athchuingean, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, ìobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air⁵.

8 Ged bu Mhac e, dh'fhòghluim e ùmhlachd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shìorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmbal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir orduigh Mhelchisedeic;

11 Mu'm bheil mòran

¹ breithneachaibh.

² ris am bheil ar gnothuch-ne.

³ gu'm faigh sinn.

⁴ coslais.

⁵ thugadh suasgladh dha o eagal.

againn r'a labhairt, agus cruaidh r'am mìneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nur n-èisdeachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhi 'nur luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a rìs cìod iad ceud-thoiseacha bhriathar¹ Dhé; agus tha sibh air teachd chum na h-inbhe sin, gur mò a ta bainne dh'uir-easbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh² air focal na fir-eantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoineibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceud-faidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh a chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

1 *Chuir Pòl impidh air na Eabhruidhich, gun iad a thuiteam air an ais o'n chreidimh; 11 ach bhi seasmhach, 12 dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach ri Dia, 13 do bhrìgh gu bheil esan ro fhìor agus cinnteach 'na ghealladh.*

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chrìosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun bhi rìs a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibribh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 *Bunaite* teagaisg nam baisde, agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais shiorruidh.

3 Agus ni sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir is eu-comasach an dream sin a chaidh aon uair e shoillseachadh, agus a bhlais an tiodhlac nèamhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhpairt do'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlais deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd³,

6 Agus a thuit air falbh, ath-nuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh Mhic Dhé a rìs dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich⁴.

7 Oir an talamh a dh'òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do'n dream leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheir uaith droighionn agus drisean tha e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a's fear mu'r timchioll-sa, a mhuintir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth do shlàinte, ged tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha'n eil Dia mi-chothromach, gu'n dì-chuimhnicheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh 'ainme-san, am feadh gu'n d'rinn sibh frith-ealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frith-ealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochd-

¹ oracla. ² neo-iùlmhar.

³ na linn ri teachd.

⁴ a' deanamh ball-magaidh dheth.

adh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch :

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orra - san, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, beannaichidh mi gu mòr thu¹, agus ni mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò: agus dhoibh-san is crìoch air gach uile chonnachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mionnaibh e:

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns an roblh e eu-comasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum dìdein gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn:

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a théid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar son-ne, eadhon Iosa, a rinn-eadh 'na àrd-shagart gu sìorruidh a réir orduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

1 *Is sagart Iosa Criosd a réir orduigh Mhelchisedeic; 11 agus mar sin ni's ro òirdheirce na na sagairt a tha do ordugh Aaroin.*

OIR b'e am Melchisedeic so rìgh Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o àr² nan rìghrean, agus a bheannaich e;

2 Da'n d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile: neach a's e air tùs, air a eadar-theangachadh, rìgh na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, rìgh Shaleim, 'se sin, rìgh na sìthe;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige; ach air a dheanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu sìorruidh³.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, da'n d'thug eadhon am prìomh-athair⁴ Abraham an deachamh do'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràithribh féin, ged thàinig iad a mach á leasraidh Abraham:

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannaich e esan

¹ a' beannachadh beannaichidh mi thu. Gr.

² mharbhadh.

³ a ghnàth, rè a bheatha.

⁴ àrd-athair.

aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannaichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh: ach an sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi féin, a thogas an deachamh:

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh 'athar, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan tigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhitheach, (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh,) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir orduigh Araoin?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn aon neach frithealadh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur ann o Iudah dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A rinneadh 'na shagart, cha'n ann a réir lagha àithne fheòlmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir tha e deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn, a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith foirfe, ach rinn toirt a steach dòchais a's fearr e; tre'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach d'rinneadh sagart deth gun mhionnaibh;

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubh-san as eugmhais mhionnan: ach dheth-san le mionnaibh, tre'n ti a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, Is sagart thu gu siorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic;)

22 Is cò mor as sin a rinneadh Iosa 'na urras air coimhcheangal¹ a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi maireann:

24 Ach an duine so, do bhrìgh gu mair e gu siorruidh, tha sagartachd neo-chaohluidheach aige.

25 Air an aobhar sin, tha e mar an ceudna comasach air an dream a thig a dh'ionnsuidh Dhé trid-san a thèarnadh gu h-iomlan², do bhrìgh gu bheil e beò gu siorruidh gu eadar-ghuidhe a dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd-shagart iomchuidh

¹ tiomnadh.

² a shlànuchadh gus a' chuid a's fùide, gu siorruidh.

dhuinne, a bha naomh, neo-lochdach, neo-thruaillidh, air a dhealachadh¹ o pheacach-aibh, agus a rinneadh ni's àirde na na nèamha;

27 Nach feum gach là mar na h-àrd-shagairt ud ìobairtean thoirt suas, air tùs air son a pheacanna féin, agus an déigh sin air son *pheacanna* an t-sluaigh: oir rinn e so aon uair, san àm a thug se e féin mar ìobhairt.

28 Oir tha an lagh a' deanamh àrd-shagarta do dhaoineibh aig am bheil anmhuinneachd; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, a' deanamh àrd-shagairt do'n Mhac, a tha air a dheanamh iomlan² gu siorruidh.

CAIB. VIII.

1 *Le sagartachd shiorruidh Chrìosd tha sagartachd Lebhitheach Aaroin air a cur air cùl: 7 agus an coimhcheangal aimsireil a rinneadh ris na sinnsiribh, le coimhcheangal siorruidh an t-soisgeil.*

A NIS is e so suim nan nithe a labhair sinn: Tha shamhuil sin do àrd-shagart againn, a tha air suidhe air deis rìgh-chaitheach na mòrachd anns na nèamhaibh;

2 Ministear nan ionad naomha, agus an fhìor phàilliun, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile àrd-shagart air orduchadh chum tiodhlacan agus ìobairtean a thoirt suas: uime sin b' éigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna ni éigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha bhiodh e 'na

shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas thiodhlac a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seirbhis le samhladh agus sgàile nan nithe nèamhaidh, a réir mar a dh'orduicheadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air tì am pàilliun a chur suas. Oir feuch, (a ta e ag ràdh,) gu'n dean thu na h-uile nithe réir an t-saimpleir a nochdadh dhuit san t-sliabh.

6 Ach a nis fhuaire ministreileachd a's ro fhèarr, e mhead gu bheil e mar an ceudna 'na eadar-mheadhon-air air coimhcheangal a's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud choimhcheangal sin gun uir-easbhuidh³; cha'n iarrtadh àit do'n dara coimhcheangal.

8 Oir, a' faotainn croin doibh, a ta e ag ràdh, Feuch thig na làithean, (tha an Tighearn ag ràdh,) anns an dean mi coimhcheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iudah:

9 Cha'n ann a réir a' choimhcheangail a rinn mi r'an aithrichibh, anns an là a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh a mach á talamh na h-Eiphit; do bhrìgh nach d'fhan iad ann am choimhcheangal, agus chuir mise suarach iadsan, tha an Tighearn ag ràdh.

10 Oir is e so an coimhcheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh; Cuiridh mi mo reachdan 'nan

¹ air a sgaradh.

² air a choisrigeadh. ³ lochd, chron.

inntinn, agus sgrìobhaidh mi iad air an cridheachaibh: agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomh-sa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Gabh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca' uile orm, o'n neach a's lugha gus an neach a's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise trècair-each d'an euceartaibh, agus am peacanna agus an aingidheachd cha chuimhnich mi ni's mò.

13 Am feadh a ta e ag ràdh, *Coimhcheangal* nuadh, rinn e'n ceud *choimhcheangal* sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl a' mìneachadh nan ìobairt fuidh 'n lagh, agus gach gnàthachaidh a bha 'nan cuid-eachd; 11 tha iad gu mòr thaobh feobhais goirid air fuil agus ìobairt Chrìosd.*

BHA ma seadh gu dearbh aig a' cheud phàillion orduighean¹ a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-ionad saogh-alta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud phàillion, anns an robh an coinneir, agus am bòrd, agus aran na fianuis, ris an abrar an t-ionad naomh.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinnbhrat, am pàillion ris an abrar an t-ionad a's ro naomha;

4 Anns an robh an tùisear òir, agus àirc a' choimhcheangail air a còmhdachadh²

mu'n cuairt le h-òr, anna robh a' phoit òir anns an robh am mana, agus slat Aaroin a bha fo bhlàth, agus clàir a' choimhcheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na gloire, a' cur sgàile air caithir na trècair; mu nach urrainn sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an ordugh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do'n cheud phàillion, a' coimhlionadh seirbhis *De*:

7 Ach do'n dara pàillion chaidh an t-àrd-shagart 'na aonar a steach aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon féin, agus air son seacharain an t-sluaigh:

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud phàillion fathast 'na sheasamh:

9 Ni a bha 'na shamhladh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh araon tiodhlacan agus ìobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an t-a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhlionta, thaobh a choguis,

10 An t-seirbhis a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deochaibh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàthachaibh a thaobh na feòla, a chuireadh ma uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chrìosd 'na àrd-shagart na

¹ reachdan.² folach.

EABHRUIDHICH IX.

nithe maithe a bha ri teachd, tre phàilliun bu mhò agus bu dìongmhalta, nach d'rinn-eadh le làmhaibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre 'fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn *dhuinne*.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithe aighe air a crathadh air an dream a bha neòghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla;

14 Cia mòr a's mò ni fuil Chrìosd, a thug e féin suas tre'n Spiorad shiorruidh¹ gun lochd do Dhia, bhur coguis-sa ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh - nuaidh², ionnus tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa³ nan euceart a *bha* fuidh 'n cheud thiomnadh a *chosnadh*, gu'm faigheadh iad-san a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd shiorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n 'eil brìgh sam bith ann am feadh a ta'n tiomnaidh-fhear beò.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud *thiomnadh* air a chois-reagadh⁴ as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh

gach uile àithne réir an lagharis an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaid⁵, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile,

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh⁶ a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàilliun, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n 'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nèamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe nèamhaidh féin le ìob-airtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Crìosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a ta 'nan samhlachas air an fhìor ionad; ach do nèamh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar son-ne:

25 No fòs chum e féin ìobradh gu minic, mar a théid an t-àrd-shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomh, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'éigin gu'm fulaingeadh e⁷ gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsich-eadh e aon uair ann an deir-

¹ tre'n spiorad naomh.

² a' cheimhcheangail nuaidh.

³ fhuasglaidh,

⁴ air a dhaingneachadh.

⁵ corcuir. ⁶ a' choimhcheangail.

⁷ b' fheumail e dh'fhulang.

EABHRUIDHICH X.

eadh an t-saoghail¹, chum peacadh a chur air cùl tre e féin ìobradh.

27 Agus amhuil a ta e air orduchadh do dhaoineibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas :

28 Mar sin thugadh Crìosd suas aon uair a thoirt air falbh peacanna mhòran, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsicheare dhoibhsan aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

1 *Anmhuinneachd ìobairtean an lagha.* 10 *Thug ìobairt cuirp Chrìosd, a thugadh suas aon uair, peacadh gu sìorruidh air falbh.* 19 *Earrail chum an creidimh a ghlèidheadh gu daingean, le foighidìn agus buidheachas.*

UIME sin, air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, agus cha'n e fìor-choslas¹ nan nithe féin, cha 'n 'eil e comasach dha an dream a thig d'a ionnsuidh a chaidh a dheanamh coimhionta leis na h-ìobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na h-ìobairtibh sin nìthear ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n 'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a ta e ag

ràdh, Iobairt agus tabhartas cha b' àill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomh-sa :

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad :

7 An sin thubhairt mise, Feuch tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhair tha sud sgriobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iobairt, agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte, agus ìobairt air son peacaidh cha b' àill leat, agus cha robh do thlachd annta, (a tha air an toirt suas a réir an lagha ;)

9 An sin thubhairt e, Feuch, a ta mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Crìosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan iobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a chaidh peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon ìobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chaidh tuilleadh air deas làimh Dhé ;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fo 'chosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn e chaidh foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad

¹ nan linn.

² fìor-dhealbh.

naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis duinne air na nithibh so: oir an déigh dha ràdh roimh,

16 Is e so an coimhcheangal a ni mi riu an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh, Cuiridh mi mo reachdan 'nan cridhe, agus sgrìobhaidh mi iad air an inntinn:

17 Agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhnich mi ni's mò.

18 A nis, far am bheil maitheanas nan nithe so, cha 'n 'eil tabhartas¹ air son peacaidh ann ni's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheò a choisrig e dhuinne, tre'n roinn-bhrat, sin r'a ràdh, tre 'fheòil féin:

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd-shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigeamaid am fagus le cridhe fìor, ann an làn dearbh-bheachd a' chreidimh, le ar cridheachaibh air an crathghlanadh, o dhroch coguis, agus le ar cuirp air an nigh-eadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oir is fìrinneach an ti a gheall:)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus gu deadh oibribh:

25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn féin a chruinneachadh

an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraidh; ach a' comhairleachadh a chéile: agus gu ma mòid a ni sinn so, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn do ar toil féin an déigh dhuinn eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n fhàgar tuilleadh dhuinn ìobairt air son peacaidh,

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas, agus fearg theinnteach, a sgrìosas na h-eascairdean.

28 An neach a rinn tàir air lagh Mhaois, bhàsaich e gun tròcair, fo dhithis no thriuir do fhianuisibh:

29 Cia mòr is mò² na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan toillteanach, a shaltair fo 'chos-aibh Mac Dhé, agus a mheas mar ni mi-naomha fuil a' choimhcheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarhuis air Spiorad nan gràs?

30 Oir is aithne dhuinn an Ti a thubhairt, Is leam-sa an dìoghaltas, agus bheir mi dìoladh uam, tha an Tighearn ag ràdh; agus a rìs, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 Is ni eagalach tuiteam ann an làmbaibh an Dé bheò.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhi air bhur soilleachadh, gleachda mòr fulangais³;

33 Ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur ball-amhaire⁴, araon tre mhaslaibh

¹ ofrail, ìobairt. ² truime, miosa.
³ cath mòr àmhghara.

⁴ ball-àbhacais.

agus thrioblaidibh ; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur companaich dhoibhsan ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh rium - sa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luath-ghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nèamh maoin a's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin ; chum an déigh dhuibh toil Dé a' dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast seallan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am fìrean beò tre chreidimh : ach ma philleas *neach sam bith* air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha'n 'eil sinne do'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios ; ach do'n dream a chreideas, chum tearnaidh an anama.

CAIB. XI.

1 *Ciod e creidimh.* 6 *As eugmhais creidimh cha 'n 'eil e'n comas duinn toil Dé a dheanamh: 7 deadh thoradh a' ghràis sin anns na h-athrichibh o shean.*

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbh-chinntè¹ nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuair na sinnsirean deadh theistias.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre

fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia iobairt ni b' fhearr na Cain, tre an d'thugadh teistias dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a'deanamh fianuis d'a thiodhlacaibh : agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharraicheadh Enoch chum nach faiceadh e bàs ; agus cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e : oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh : oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Ti e a bheir duais do'n dream a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tearnaidh a theaghlach ; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e ; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'ait an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàillìunaibh maille

¹ dearbhadh, dearbh-shoilleir.

ri h-Isaac agus Jacob, comh-
oighreachan a' gheallaidh
cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile
aig am bheil bunaitean, air
am *bheil* Dia 'na fhear-dealbh-
aidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an
ceudna fhuair Sarah féin
neart gu sliochd a ghabhail
'na broinn, agus rug i leanabh
an déigh dhi dol thar aois
cloinne, do bhrìgh gu'n do
mheas i gu'n robh esan fir-
inneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o
aon a mhàin, agus esan ionn-
an agus marbh, sliochd mar
reulta nèimh thaobh lìon-
mhoireachd, agus mar a'
ghaineamh air tràigh na
fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs
ann an creidimh, gun na
geallanna ¹ fhaotainn, ach
air dhoibh am faicinn fad o
làimh, (agus an làn-chreid-
sinn,) ghabh iad riu, agus
dh'aidich iad gu'm bu choig-
rich agus luchd-cuairt air an
talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta ag
ràdh nan nithe sin, tha iad a'
nochdadh gu soilleir gu bheil
iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu firinneach nam
biodh iad cuimhneachail air
an *dùthaich* sin, as an d'thàin-
ig iad a mach, dh'fheudadh
iad àm iomchuidh fhaghail
air pilleadh :

16 Ach a nis tha déidh aca
air *dùthaich* a's fearr, eadhon
dùthaich nèamhaidh : uime
sin cha nàr le Dia, gu'n goir-
ear an Dia-san dheth : oir
dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'ìobair
Abraham, air dha bhi air a
dhearbhadh, a *mhac* Isaac ;
agus thug an ti a fhuair na
geallannasuas 'aon-ghin *mhic* ;

18 Ris an dubhradh ², Ann
an Isaac goirear do shliochd :

19 A' meas ³ gu'm bu chom-
asach Dia air a thogail eadh-
on o na marbhaibh ; o'n d'
fhuair se e, eadhon ann an
cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheann-
aich Isaac Jacob agus Esau
mu thimchioll nithe a bha ri
teachd.

21 Tre chreidimh bheann-
aich Jacob, ag faghail bàis
da, dithis *mhac* Ioseiph ; a-
gus rinn e aoradh, a' *leigeadh*
a *chudthrom* air bàrr a bhata.

22 Tre chreidimh rinn
Ioseiph, ri àm faghail a' bhàis
da, iomradh air dol a mach
chloinn Israeil ; agus thug
e àithne mu thimchioll a
chnàmh.

23 Tre chreidimh an uair
a rugadh Maois, dh'fholaic-
eadh e trì mìosan le 'phàrant-
aibh, do bhrìgh gu'm fac iad
gu'm bu leanabh tlachdmhor
e ; agus cha robh eagal orra
roimh àithne an rìgh.

24 Tre chreidimh air teachd
gu h-aois do Mhaois, dhiùlt
e bhi air a ghairm 'na *mhac*
do nìghinn Pharaoh ;

25 A' ròghnachadh àrth-
ghar fhulang maille ri sluagh
Dhé, roimh shòlas a' pheac-
aidh a mhealtuinn rè seal ;

26 A' meas gu'm bu mhò
an saobhbreas masladh
Chriosd na ionmhais na
h-Eiphit : oir bha sùil aige ris
an luach-saoithreach ⁴.

¹ na nithe a ghealladh.

² Mu'n dubhradh.

³ A' reusonachadh, a' breithneachadh.

⁴ duais.

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhí air roimh chorrúich an rígh: oir bha e láidir 'na inntinn, mar neach a bha faicinn an tí a ta neo-fhaicsinneach.

28 Tre chreidimh ghléidh e a' chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an tí a sgrios na ceud-ghin riu-san.

29 Tre chreidimh chaidh iad tre a' mhuir ruaidh, mar tre thalamh tioram: ní 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàth-adh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Iericho, an déigh bhí air an cuairteachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an strìopach maille riu-san nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh an sìth.

32 Agus ciod tuilleadh a their m'í? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghideon, Bharac agus Shampson, agus Iephtah, Dhaibhidh mar an ceudna, agus Shamuel, agus na fàidh-ibh:

33 Muinntir tre chreidimh, a cheannsaich rìoghachdan, a dh'oibrich fìreantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leòmhan,

34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlaidheimh, o anmhuinneachd a rinneadh neartmhor, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.

35 Fhuair mnàì am mairbh air an togail a rìs gu beatha:

agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail ri saorsa; chum gu faigheadh iad aiseirigh a b'fhearr.

36 Fhuair dream eile deuchainn do fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phrìosan.

37 Chlachadh iad, shàbh-adh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlaidheamh iad: chaidh iad mu'n cuairt 'nam fògaraich ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh;

38 (Dream air nach b'airidh an saoghal; a' dol air seacharan ann am fàsaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an uamhaibh, agus ann an slochdaibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theistean fhaotainn tre chreidimh, cha d'fhuair iad an gealladh:

40 Air do Dhia ní éigin a's fearr a sholar dhuinne, ionnus nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

1 *Earail cium bhí bunaitheach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd.* 22 *Moladh an Tìomnaidh-maidh os ceann an t-seann-tìomnaidh.*

UIME sin, air dhuinne bhí air ar cuairteachadh le neul co mòr do fhianuisibh cuireamaid dhinn gach leth-trom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foighidin an réis¹ a chuireadh romhainn.

2 Ag amharc air Iosa, ceannard² agus fear-crìoch-

¹ a' choimhlioug.

² ùghdair.

EABHRUIDHICH XII.

naich *ar* creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh'fhuiling an crann - ceusaidh, a' cur na nàire an 'neo shuim, agus a shuidh air deis rìgh-chaithreach Dé.

3 Uime sin thugaibh fa'n-ear esan a dh'fhuiling a shamhuil sin do ana-cainnt o pheacaich 'na aghaidh féin, air eagal gu'm bi sibh sgìth agus lag ann bhur n-inntinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathast gu fuil, a' cathachadh an aghaidh peacaidh.

5 Agus dhì-chuimhnich¹ sibh an earail a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A mhic, na cuir suarach² smachdachadh an Tighearn, agus na fannaich³ 'nuair a chronaichear leis thu :

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearn, smachdachidh se e, agus sgiùrsaidh e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, tha Dia a' buntuinn ribh mar ri cloinn : oir cò am mac nach smachdach an t-Athair ?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais smachdachaidh, d'am bheil na h-uile 'nan luchd-comhpairt, an sin is clann diolain sibh, agus cha chlann *dligheach*.

9 Os bàrr, bha agann aithriche thaobh na feòla, a smachdaich sinn, agus thug sinn urram dhoibh : nach mò gu mòr is còir *dhuinn* bhì umhal do Athair nan spiorad, agus a bhì beò ?

10 Oir gu deimhin smachdachaidh iadsan sinn rè beagain do làithibh a réir an toile féin⁴; ach esan chum ar leas, ionnus gu'm bitheamaid 'nar luchd-comhpairt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh air bith am feadh a ta e làthair sòlasach, ach doilgheasach : gidheadh, 'na dhéigh sin bheir e uaith toradh sìochail na fireantachd, do'n dream a ta *gu dligheach* air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh suas na làmhan a ta air tuiteam sìos, agus *neartaichibh* na glùine laga ;

13 Agus deanaibh coscheuma dìreach do 'ur cosaibh, air eagal gu'm bi an ni sin a ta bacach air a thionndadh as an t-slighe ; ach gu ma mò bhiodh e air a shlànuchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h-uile dhaoinibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearn :

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n tig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé⁵; air eagal air fàs suas do fhrèimh seirbhe sam bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salachadh :

16 Air eagal gu'm bi fear strìopachais ann, no neach mi-naomha sam bith mar Esau, a reic air son aoin ghreim bìdh⁶ còir a cheudbhreithe⁷.

¹ An do dhì-chuimhnich?
² an neo-shuim, an neo-phrìs.
³ lagaich.

⁴ mar bu taitneach leo.
⁵ gu'n claon neach sam bith o ghràs Dé.
⁶ lèin.
⁷ a chdìr-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh nuair a b' àill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhachadh, gu'n do dhiùltadh e: oir cha d'fhuair e àit aithreachais, ged dh'iarr se e gu dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d' thàinig sibh chum an t-sleibh ris am feudtadh beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorchadais, agus doinninn,

19 Agus fuaim na trompaid, agus guth nam briathar, ionnus gu'n do ghuidh an dream a chual e nach labhairteadh am focal riu tuilleadh:

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiù ainmhidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach troimhe.

21 Agus bu co uamhasach an sealladh, as gu'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm:)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an Dé bheò, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do - àireamh do ainglibh,

23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgrìobhta sna nèamhaibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam firean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu Iosa eadar-mheadhonair a' choimhcheangail nuaidh, agus chum fola a' chrathaidh, a tha labh-

airt nithe a's fearr na fuil Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diult sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an ti a labhair o *Dhia riu* air thalamh, is lugha gu mòr na sin a *théid sinne as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta *labhairt o nèamh*:

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin: ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crathaidh mi cha'n e an talamh a mhàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal so*, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nan nithe sin a ghabhas crathadh, mar nithe a rinneadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh¹.

28 Uime sin air dhuinne rìoghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs², leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do *Dhia*, le h-urram agus eagal diadhaidh:

29 Oir a ta ar *Dia-ne* 'na theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

¹ *Comhairlean eagsamhla chum seirc, 4 chum caithe-beatha chiutaich, 5 chum sannt a sheachnadh, 7 chum bhì dleasanach do luchd-searmonachaidh an t-scisgeil, 9 bhì air or faicill o theagasgaibh coimheach, 16 déirce thoirt seachad, 17 bhì ùmhal do uachdarenaibh, 18 urn-ugh a dheanamh air son an abstoil. 19 An comh-dhùnadh.*

FANADH gràdh bràthaireil agaibh.

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thoirt do choigrich;

¹ *nach feudar a chrathadh.*

² *deanamaid greim do ghràs.*

oir le so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orra-san a tha ceangailte, mar gu'm biodh sibh ceangailte maille riu; agus air an dream a tha fulang anshoc-air, mar mhuinntir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' choluinn.

4 Tha'm pòsadh urramach anns na h-uile¹, agus an leabadh neo-shalach: ach air luchd-strìopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.

5 Biodh bhur caithe-beatha gun sannt; agus bithibh toilichte leis na nithibh a tha làthair agaibh: oir thubhairt e, Cha'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionns gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, Is e'n Tigh-earn m' fhear-cuideachaidh, agus cha'n eagal leam aon ni a dh'fheudas duine dheanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iùil, a labhair ribh focal Dé: leanaibh an creidimh-san, a' beachdachadh air crìch an caithe-beatha:

8 Iosa Criosd an dé, agus an diugh, agus gu siorruidh an ti ceudna.

9 Na bithibh air bhur giùlan mu'n cuairt le teagasgaibh eagsamhla coimheach: oir is maith an ni an cridhe bhì air a dhaingneachadh le gràs, cha'n ann le biadhaibh, nithe nach d'thug tairbhe do'n dream a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne, dheth nach 'eil còir aca-san

a bheag itheadh, a tha deanamh seirbhis do'n phàilliuin.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidhean sin, aig am bheil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do'n ionad naomh leis an àrd-shagart, air an losgadh an leth muigh do'n champ.

12 Uime sin chum gu'n deanadh Iosa an sluagh a naombachadh le 'fhuil féin, dh'fhuiling e mar an ceudna an taobh a muigh do'n gheata.

13 Air an aobhar sin, rachamaid a mach d'a ionnsuidhsan an taobh a muigh do'n champ, a' giùlan a mhaslaidhsan.

14 Oir an so cha'n 'eil againn baile a mhaireas, ach a ta sinn ag iarraidh aoin a ta ri teachd.

15 Uime sin trìd-san thugamaid suas iobairt buidheachais do Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh ar bilean, a' toirt molaidh d'a ainm.

16 Ach na dì-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus comhroinn a thoirt uaibh: oir a ta an leithide sin do iobairtibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh ùmhal do 'ur cinn-iùil, agus thugaibh géill doibh: oir tha iad ri faire air bhur n-anamaibh, mar mhuinntir d'an éigin cunntas thoirt uatha: chum gu'n dean iad e le gàirdeachas, agus cha'n e le doilgheas: oir tha so neo-tharbhach dhuibh-se.

18 Deanaibh urnuigh air ar son-ne: oir is dòigh leinn gu bheil deadh choguis againn, air dhuinn bhì toileach ar beatha a chaitheadh gu cubhaidh anns na h-uile nithibh.

¹ am measg nan uile,

19 Ach is mòid a ghuidheam oirbh so a dheanamh, chum gur luathaid a dh'aisigear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìthe, a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd-bhuachaill nan caorach, tre fhuil a' choimhcheangail shiorruidh,

21 Sibhse coimhionta anns gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoile-san, ag oibreachadh annaibh an ni a ta taitneach 'na làth-air-san, tre Iosa Criosd; dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-earalach; oir sgrìobh mi gu h-aithghearr do 'ur n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orra-san uile a tha 'nan cinn-iùil duibh, agus air na naoimh uile. Tha muinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

SHEUMAIS.

CAIB. I.

¹ *Is còir dhuinn gèirdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid, 5 gliocas iarraidh o Dhia, 13 agus am ar deuchainnibh gun sinn a chur ar n-anmhuinneachd no ar peacanna as a leth-san, 19 ach gu'm bu fèarr leinn bhì ùmhal d'a fhocal.*

THA Seumas seirbhiseach Dhé, agus an Tighearn Iosa Criosd, a' cur beannachd chum an dà thréibh dheug a tha air an sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, measaibh mar an uile ghàirdeachas 'nuair a thuiteas sibh ann an iomadh gnè dheuchainnean¹;

3 Air dhuibh fios so bhì agaibh, gu'n oibrich dearbh-

adh bhur creidimh foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoighidin a h-obair dhiongmhalta féin, chum gu'm bi sibh diongmhalta agus iomlan, gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha aon neach agaibh a dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh e o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt, agus nach dean maoidheamh²; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun bhì fuidh amharus sam bith: oir an ti a tha fuidh amharus, is cosmhuil e ri tonn na fairge a shéidear le gaoith,

¹ bhuairean.

² nach cuir nàire.

agus a tha air a luasgadh a null agus a nall¹.

7 Oir na saoilte an duine sin gu'm faigh e ni air bith o'n Tighearn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte² neo - sheasmhach 'na uile shlighibh.

9 Deanadh am bràthair a tha ìosal gàirdeachas 'na àrdachadh:

10 Ach an duine saobhir, na ìsleachadh: do bhrìgh mar bhlàth an fheoir gu'n téid e seachad:

11 Oir air éirigh do'n ghréin le dian-theas, crìonaidh i am fear, agus tuitidh a bhlàth, agus théid maise a dhreach am muga³: is amhuil sin mar an ceudna a sheargas an duine saobhir 'na shlighibh.

12 Is beannaichte an duine a ghiùlaineas buaireadh: oir 'nuair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do'n dream a ghràdhaicheas e.

13 Na abradh neach sam bith 'nuair a bhuairear e, Tha mi air mo bhuaireadh le Dia: oir cha chomasach Dia a bhuaireadh le h-olc, ni mò a bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a bhuaireadh, 'nuair a thairn-gear, agus a thàlaidhear⁴ e le 'ana-miann féin.

15 An sin air bhi do'n ana-miann torrach, beiridh e peacadh: agus air do'n pheacadh bhi air a chrìoch-nachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh

thabhartas, agus gach uile thiodhlac iomlan o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O 'thoil féin ghin e sinn le focal na fìrinn, chum gu'm bitheamaid 'nar gnè cheudtoraidh d'a chreutairibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge:

20 Oir cha'n oibrich fearg duine fìreantachd Dhé.

21 Uime sin cuiribh uaibh gach uile shalachar, agus anabharr mì-ruin, agus gabh-aibh do bhur n-ionnsuidh le macantas⁵ am focal a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha comasach air bhur n-aman a thearnadh.

22 Ach bithibh - sa 'nur luchd chur an gnìomh an fhocail, agus na b'ann 'nur luchd - éisdeachd a mhàin, 'gur mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na fhear-éisdeachd an fhocail, agus cha'n ann 'na fhear-deanamh d' a réir, is cosmhuil e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich e roimhe, agus dhì-chuimhnich e air ball ciod an coslas duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh dìongmhalta na saorsa, agus a bhuanacheas ann, gun e bhi 'na fhear-éisdeachd dear-

¹ chuige agus uaithe.

² fear an dt inntinn.

³ théid as do mhaise a dhreach.

⁴ bhreugar, ribear.

⁵ ceannsachd.

madach, ach 'na fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nur measg gu bheil e diadhaidh, gun bhi cur sréin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, is dìomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìorghlan agus neo-shalach am fianuis Dé agus an Athar, dilleachdain agus bantracha fhiosrachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

1 *Cha'n 'eil e comh-fhreagradh d'ar n-aidnheil chriosdaidh suim a bhi againn do dhaoibh saoi bhir agus tair a dheanamh air ar bràithribh bochda; 13 is mò bu chòir dhuinn bhi seirceil agus trècaireach: 14 agus gun uaill a dheanamh à creidimh far nach 'eil oibre, &c.*

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Criosd, Tighearna na glòire¹, maille ri gnùisbhreth².

2 Oir ma thig a steach do 'ur coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach³;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thusa an so ann an àit inbheach⁴; agus gu'n abair sibh ris an duine bochd, Seas thusa an sin, no suidh an so fo stòl mo chos

4 Nach 'eil sibh mar sin

leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nur breitheamhnaibh dhroch smuainte?

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so, saoi bhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rìoghachd, a gheall e dhoibhsan a ghràdhaicheas e?

6 Ach thug sibhse masladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saoi bhir ri an-tighearnas oirbh⁵, agus 'gur tarruing gu caithrichibh-breitheanais?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim⁶ do'n ainm òir-dheirc⁷, a dh'ainmichear oirbh?

8 Ma choimhlonas sibh an lagh rìoghail a réir an sgriobtuir, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a ni sibh:

9 Ach ma ni sibh lethbhreth air daoibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhideas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon àithne⁸, tha e ciontach do'n iomlan.

11 Oir an ti a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ged nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhiot.

12 Gu ma h-amhluidh sin

¹ creidimh glòire ar Tighearna Iosa Criosd.

² meas air pearsa seach a chèile.

³ salach.

⁴ urramach.

⁵ a' deanamh fòirneart oirbh, 'gu sàrachadh.

⁶ maslaidh.

⁷ urramach.

⁸ bhrisea; aon phonc.

a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breitheanas gun tròcair, nach d'rinn tròcair; agus ni tròcair gàird-eachas an aghaidh breitheanais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urrainn creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no puithar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibh-sa riu, Imichibh an sith, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsachadh: gidheadh nach toir sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do'n chorp; ciod an tairbhe *ta ann?*

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agad-sa, agus tha oibre agam-sa: nochd dhomh-sa do chreidimh as eugmhais t'oibre⁹, agus nochdaidh mise dhuit-se mo chreidimh le m' oibrìbh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar

n-athair Abraham fhìreanachadh le oibrìbh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan le oibrìbh?

23 Agus choimhlionadh an sgrìobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm fhìreanaichear duine le oibrìbh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fhìreanachadh le oibrìbh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

1 *Cha chòir grad-bhreth a thoirt air daoine eile, no an cronuchadh gu ludurna; 5 ach is mò is còir dhuinn srian a chur r'ar teungaidh, ball beag, ach a ta 'na h-inneal cumhachdach chum mòrmhaith agus olc a dheanamh 13 tha'n dream sin a tha fìor ghlic cùin agus sìochail, gun tnu, gun strì.*

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean², air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur

¹ le t' oibrìbh-sa.
437

² shear-teagaisg.

'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh - ghaothaibh, gidheadh tionndaidhear¹ mu'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b'e taobh² gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus ni i mòr-uail³. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus is teine an teangadh, saoghal do aingidh-eachd: mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an naduir⁴; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh - bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snaig-each⁵, agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinne-daoine:

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsachadh; is olc dochasgaidh i, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-sa

tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil uisge milis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhìona, fìgean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uath araon.

13 Cò a ta 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e à deadh chaithe-beatha, 'oibre féin le ceannsachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na deanaibh uail, agus na deanaibh breug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach tha e talmhaidh, collaidh, diabhluidh.

16 Oir far am bheil farmad agus comhstri, an sin tha buaireas⁶, agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tùs glan, an déigh sin sìochail, ciùin, agus so-chomhairlich, làn do thròcair agus do dheadh thoraibh, gun leth-bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fìreantachd air a chur ann an sìth do luchd-deanamh na sìthe.

¹ iompaichear. ² àird.

³ ràiteachais.

⁴ triall na beatha, cuairt an domhain.

⁵ nathraiche.

⁶ an-riaghailt.

CAIB. IV.

1 *Is còir dhuinn cathachadh an aghaidh sainnt, 4 neo-mheasarrachd, 5 uabhair, 11 cùil-chùineadh, agus breth ghrad mu dhaoineibh eile; 13 agus gun bhì ro earbsach à soirbheas ann ar gnothuicheibh saoghalta, &c.*

CIA as a ta coganna agus còmhraga a' teachd 'nur measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n-ana-miannaibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha'n 'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus cha'n 'eil e'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha'n 'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha'n 'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, chum gu'n caith sibh e air bhur n-ana-miannaibh.

4 Adhaltrannacha, agus a bhan-adhaltrannacha, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càirdeas an t-saoghail? ge b'e air bith neach uime sin leis an àill bhi 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an sgrìobtur gu dìomhanach a' labhairt? Tha an spiorad¹ a tha chòmhnuidh annainn a' togairt² gu farmad.

6 Ach bheir e gràs a's mò uaith: uime sin a ta e ag ràdh, Tha Dia a' cur an agh-

aidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh féin do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhuil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh bhur làmhan, a pheacacha, agus glànaibh bhur cridhe, sibhse aig am bheil an inntinn dhùbailte³.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus deanaibh caoidh, agus gul: biodh bhur gàire air a thionndadh gu bròn, agus bhur n-aobhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh féin am fianuis an Tighearn, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uile m'a bhràthair, agus a' toirt breth air a bràthair, tha e labhairt uile mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhlionaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann, a's urrainn saoradh agus sgrios: co thusa a tha toirt breth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhse a ta ag ràdh, Théid sinn an diugh no màireach gus a' leithid so do bhaile, agus fanaidh sinn an sin rè bliadhna, agus ni sinn ceannachd⁴, agus gheibh sinn buannachd:

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a tharlas air a' mhàireach: oir ciod i bhur beatha? is deatach i a chith-ear rè ùine bhig, agus an

¹ Am bheil an spiorad.
² miannachadh.

³ dhù-shillte.

⁴ marsandachd.

déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearn, bithidh sinn beò, agus nì sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaille as bhur ràit-eachas féin: is olc gach uile shamhuil sin do uaill.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

1 *Tha aobhar aig daoibh aingidh saoi bhir eagal a bhi orra roimh dhioghaltas Dé.* 7 *Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a réir eisempleir nam fàidhean, agus Iob;* 12 *mionnan a sheachnadh;* 13 *urn-uigh a ghmùthachadh ann an anshocair, agus sailm a sheinn ann an socair, &c.*

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoi bhir, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saoi bhreas air truailleadh, agus bhur neudach air itheadh leis an leomann¹.

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgid air meirgeadh; agus bithidh am meirgsan 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan làithean deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre², a bhuain sìos bhur n-achaidh, nì a chumadh uatha leibhse le féill, ag éigheach: agus tha glaodhaich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air thalamh, agus bha sibh mear; dh'alt-rum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhaidh³.

6 Dhìt agus mharbh sibh am fìrean⁴, agus cha'n 'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche⁵ ri toradh luachmhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearn am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am Breitheamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gabbaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air anshocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuiling-eas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunn-aic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thiom-chridheach⁶ agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tug-aibh mionnan, aon chuid air nèamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu'm b'e bhur còmhradh, Seadh, seadh, agus Cha'n

¹ an reudan, mhial-chrìon.
² nam buanaiche. ³ an àir.

⁴ an t-ionracan. ⁵ an tuatnanach.
⁶ ro iochdmhor.

I. PEADAR I.

eadh, cha'n eadh; air eagal gu'n tuit sibh ann an dit-eadh.

13 Am bheil neach sam bith fo thrioblaid¹ 'nur measg? deanadh e urnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? seinneadh² e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'nur measg? cuir-eadh e fios air seanairibh na h-eaglais; agus deanadh iad urnuigh os a cheann, 'ga ungradh le h-oladh ann an ainm an Tighearna:

15 Agus slànuichidh urnuigh a' chreidimh an t-euslan, agus togaidh an Tighearna suas e; agus ma rinn e peacanna, maithear dha iad.

16 Aidichibh *bhur* lochdan d'a chéile, agus deanaibh urnuigh air son a chéile, chum gu'n tearnar³ sibh:

tha mòr-éifeachd ann an urnuigh dhùrachdaich an fhèin.

17 Bu duine Elias aig an robh comh-aighe ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhì ann: agus cha d'fhàinig uisge air an talamh rè thri bliadhna agus shè mìosan.

18 Agus rinn e urnuigh a rìs, agus thug nèamh uisge uaith, agus thug an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibh - sa air seacharan o'n fhìrinn, agus gu'n iompaich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a dh'iompaicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu'n saor⁴ e anam o bhàs, agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

¹ a' fulang uile.

² canadh

³ slànuichear.

⁴ tèaruinn.

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Bheannaich Peadar Dia air son a ghràsa iomarcach spioradail; 10 nochd e nach naidheachd ùr slàinte tre Chrìosd, ach nì mu'n robh fàidheadaireachd o shean: 13 agus a réir sin chuir e impidh orra am beatha a chaitheadh gu diadhaidh, do bhrìgh gu bheil iad a nis air an nuadh-bhreth le focal Dé.*

PEADAR abstol Iosa Crìosd, chum nan coig reach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chap-

adocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Crìosd: Gràs agus sìtn gu robh air am meudachadh dhuibh-se.

3 Gu ma beannaichte gu robh Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, neach a réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-

ghin sinne gu beò-dhòchas, tre aiseirigh Iosa Crìosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neothruaillidh, agus neo-shal-aich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibh-se,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich :

6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh mòr-ghàirdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig; (ma's feumail e,) fo thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni's luachmhoire gu mòr na òr a thèid am mugh¹, ged dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Crìosd ;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e ; agus ged nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, air dhuibh bhi creidsinn ann, tha sibh a' deanamh mòr-ghairdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir :

9 A' faotainn crìche bhur creidimh, eadhon slàinte bhur n-anama :

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinn fàidheadair-eachd mu'n ghràs a bha gu teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa ;

11 A' rannsachadh ciod i, no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chrìosd annta-san a' foillseachadh², 'nuair a rinn e fianuis roimh-laimh air ful-

angasaibh Chrìosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leantuinn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh ; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crìoslaichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas dìongmhalta agaibh as a' ghràs³ a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Crìosd ;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur comh-chumadh féin ris na h-ana-miannaibh, a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-aineolais :

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomh. bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithe-beatha :

16 Do bhrìgh gu bheil e sgrìobhta, Bithibh-sa naomha, oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach, gun chlaon-bhàigh ri neach seach a chéile⁴, caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal⁵ :

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truaillidh, mar a ta airgiod agus òr, o bhur caithe-beatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chrìosd, mar fhuil Uain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a

¹ neo-ni. ² ciallachadh.

³ sùil gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.

⁴ gun urram do neach seach a chéile.

⁵ faitheas.

roimh - orduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa ;

21 Muinntir trìd-san a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmh-lachd a thoirt do'n fhìrinn tre'n Spiorad, chum gràidh neo-chealgaich do na bràithribh ; *feuchaibh gu'n toir sibh gràdh d'a chéile á cridhe glan gu dùrachdach :*

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath - ghineamhuin, cha'n ann o shìol truailidh, ach neo-thruailidh, le focal an Dé bheò, agus a mhaireas gu sìorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheòil mar fheur, agus uile ghloir dhaoine mar bhlàth an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaicheadh dhuibh-se anns an t-soisgeul.

CAIB. II.

1 Chomhairlich Peadar luchd-aid-mheil na creidimh an aghaidh mì-sheircealachd, 4 nochd e gur e Crìosd am bunadh air am bheil iad air an togail; 11 ghuidh e orra santuinn o ana-miannaibh feòlmhor, agus bhi ùmhal do uachd-aranaibh.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhìruin, agus gach uile mhealltaireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile ana-cainnt,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis ;

3 Ma's e as gu'n do bhlais sibh¹ gu *bheil* an Tighearn gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidh-san, *mar gu cloich bheò*, a dhiùltadh gu deimhin le daoineibh, ach air a taghadh o Dhia *agus* luachmhor ;

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beò, air bhur togail suas 'nur tigh spioradail, 'nur sagartachd naomh, chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia tre Iosa Crìosd.

6 Uime sin, a ta so mar an ceudna air a chur sìos anns an sgrìobtuir, Feuch, cuiridh mi ann an Sion prìomh chlach-oisne² thaghta, luachmhor : agus an ti a chreideas ann³, cha chuirear gu nàire e.

7 Dhuibh-se uime sin a chreideas, *tha e*⁴ luachmhor⁵: ach dhoibh-san tha eas-ùmhal, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne dith,

8 Agus clach - thuislidh, agus carraig oilbheim, *dhoibh-san* a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhi eas-ùmhal, chum mar an ceudna an d'orduicheadh iad.

9 Ach is ginealach taghta sibhse, sagartachd rìoghail, cinneach naomh, sluagh sonraichte⁶; chum gu'n cuireadh sibh an céill feartan⁷ an ti a ghairm á dorchadas sibh chum a sholuis iongantaich féin :

10 Nach robh uair-éigin⁸

¹ Do bhrìgh gu'n do bhlais sibh.

² clach-oisinn àraidh.

³ a dh'earbas aise. ⁴ i.

⁵ na urram. ⁶ dìleas, àraidh.

⁷ subhailcean, buaidhean, cliù.

⁸ roimh.

'nur sluagh, ach a nis is sibh sluagh Dhé: dream nach d'fhuair tròcair, ach a nis a tha air faotainn tròcair.

11 A mhuintir mo ghràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd cuairt, sibh a sheachnadh ana-mianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an anama;

12 Air dhuibh deadh chaithe-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach; chum an àit olc a labhairt umaibh mar luchd mi-ghnìomh, gu'n dean iad o bhur deadh oibribh a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibh-sa ùmhal do gach uile riaghailt¹ dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n rìgh mar an ti a's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaibh mar do'n mhuintir a chuireadh uaith chum dioghaltais air luchd-deanamh an uile, ach chum cliù dhoibh-san a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach:

16 Mar dhaoine saor, agus gun bhur saor-sa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do'n olc², ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n rìgh.

18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmhal do 'ur maighstiribh maille ris an uile eagal, cha'n e mhàin dhoibh-san a tha

maith agus ciuin, ach mar an ceudna dhoibh-san a tha ana-mèineach³.

19 Oir a ta so cliù-thoilteannach, ma dh'iomchaires neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a 'fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh a ta ann, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur cionta, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang air a shon, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, tha so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh: do bhrìgh gu'n d'fhuiling Criosd mar an ceudna air bhur son⁴, a' fàgail eisempleir agaibh⁵, chum gu leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul:

23 Neach, 'nuair a chàineadh e, nach do chàin a rìs; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb e féin ris-san a bheir breth cheart:

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh⁶, gu'm bitheamaid beò do fhìreantachd: neach le a bhuillibh-san a tha sibh air bhur tearnadh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh a nis chum Buachaill agus Easbuig⁷ bhur n-anama.

¹ ordugh, shuidheachadh.

² do mhè-rùn.

³ reasgach, crosda.

⁴ air ar son-ne.

⁵ againn.

⁶ air ar saoradh o pheacaibh.

⁷ fir-coimhid, fir anhaire thairis

I. PEADAR III

CAIB. III.

¹ *Theagaisg Peadar dleusdanas bhan agus shear-pòsda d'a chéile; 8 dh'earail e na uile dhaoime chum aonachd agus gràidh, 14 agus gear - leanmhuinn fhulang; 19 Chuir e mar an ceudna an céill sochairan Chrìosd do'n t-seann saoghal.*

MAR an ceudna, a mhnàì, *bithibh* ùmhal do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas-ùmhal do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe - beatha nam ban,

2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe-beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur brèaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, a' bhrèaghachd sin o'n leth muigh:

4 Ach duine folaichte a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiùin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mnàì naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breagha, air dhoibh bhi ùmhal d'am fearaibh féin;

6 Amhuil a thug Sarah ìmhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth: d'an uigheana sibhse am feadh a ni sibh gu maith, agus gun cheilt oirbh le h-uamhas sam bith.

7 Mar an ceudna, fheara, abhaibh - sa còmhnuidh maille riu a réir eòlais, a'

tabhairt urrainn do'n mhnaoi mar an soitheach a's an-mhuinne, agus mar mhuinntir a tha 'nan comh-oighreachaibh air gràs na beatha; chum nach cuirear bacadh air bhur n-urnuighibh.

8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a dh'aon inntinn, biodh comh-fhulangas agaibh r'a chéile¹, gràdhaichibh a chéile mar bhràithre, *bithibh* truacanta, càirdeil.

9 Na ìocaibh olc air son uile, no càineadh air son càinidh: ach 'na aghaidh sin, beannaichibh; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh, chum gu'n sealbhaicheadh sibh beannachadh mar oighreachd:

10 Oir ge b'e le'm b'àill beatha a ghràdhachadh, agus làithean maithe fhaicinn, cumadh e a theangadh o olc, agus a bhilean o labhairt ceilg.

11 Seachnadh e olc, agus deanadh e maith; iarradh e sìth, agus leanadh e i.

12 Oir *tha* sùilean an Tigh-earn air na fìreanaibh, agus a chluasa fosgailte r'an urnuigh: ach *tha* gnùis an Tigh-earn an aghaidh na muinntir a ni olc.

13 Agus cò e a ni olc oirbh ma bhios sibh 'nur luchd-leanmhuinn air an ni² sin a ta maith?

14 Ach eadhon ma dh'fhuingeas sibh air sgàth fìreantachd, is sona sibh: agus na biodh fiamh an eagail-san oirbh, agus na bithibh mi-shuaimhneach;

15 Ach naomhaichibh an

¹ *bithibh* iochdmhor r'a chéile.

² an 'Tì.

I. PEADAR IV.

Tighearn Dia ann bhur cridh-eachaibh: agus *bithibh* ullamh a ghnàth chum freagradh a thoirt, maille ri ceannsaichd agus eagal, do gach uile dhuine a dh'iarras oirbh reuson an dòchais a tha annaibh:

16 Air dhuibh deadh choguis a bhi agaibh: chum, 'nuair a tha iad a' labhairt uile 'nur n-aghaidh mar luchd mi-ghnìomh, gu'n gabh iadsan nàire, a tha toirt toibheim do 'ur deadh chaithe-beatha ann an Crìosd.

17 Oir is fearr, ma's e sin toil Dé, sibh a d'fhuilang air son maith a dheanamh, na air son olc a dheanamh.

18 Oir dh'fhuiling Crìosd féin aon uair air son pheacanna, am firean air son nan neo-fhìrean, (chum gu'n tugadh e sinne gu Dia,) air dha bhi air a chur gu bàs san fheòil, ach air a bheothachadh tre an Spiorad:

19 Leis an deachaidh e mar an ceudna, agus an do shearmonaich e do na spioradaibh ann am prìosan;

20 A bha o shean eas-ùmhail, 'nuair a dh'fheith fad-fhuilangas Dé aon uair ann an làithibh Noah, am feadh a bha àirc 'ga h-ulluchadh, anns an robh beagan, sin r'a ràdh, ochd anaman, air an tèarnadh tre uisge.

21 Tha am baisteadh, mar shamhlachas a tha comhfhreagrachd dha so, (cha'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagrachd deadh choguis thaobh Dhé,) nis 'gar tearnadh-ne, tre aseirigh Iosa Crìosd:

22 Neach air dha dol gu nèamh, a tha air deas làimh Dhé, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh bhi air an cur fo 'cheannsal-san¹.

CAIB. IV.

1 *Dh'earail Peadar luchd-aidmheil na creidimh gu sgur do pheacadh o eisèmplèir Chrìosd, agus do bhrìgh gu bheil a' chrìoch dheireannach a' dlùth-theannadh oirm: 12 agus thug e comhfhurtachd dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn.*

UIME sin, o dh'fhuiling Crìosd air ar son-ne san fheòil, armaichibh-sa mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna: oir an tì a dh'fhuiling anns an fheòil, sguir e do pheacadh;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall 'aimsir anns an fheòil, a réir ana-mianna dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leoir dhuinn a' chuid a chaidh seachad do aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnus², ann an ana-miannaibh, ann an anabharra fìona, ann an geòcaireachd³, ann am pòiteireachd, agus ann an ìodhol-aoradh an-dligheach⁴:

4 Ni anns am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith maille ri u anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uile *umaibh*:

5 Muinntir a bheir cunntas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh

¹ a mharasglachd, a smachd.

² truissealachd.

³ craos.

⁴ grdineil.

an soisgeul dhoibh-san a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n tugtadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus: uime sin bithibh measarra¹, agus dean-aibh faire chum urnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-gràdh d'a chéile; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheac-anna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a' fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh frithealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eag-samhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh² Dhé; ma tha neach sam bith ri frithealadh, *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia *dha*; chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Chrìosd: dhasan gu robh glòir agus cumbachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuintir mo ghràidh, a biodh iongantais oirbh naobh na deuchainn theinteach, a thig oirbh chum bhrèaghadh, mar gu'n tarlaidh ni-éigin neo-ghnàthach buibh:

13 Ach do bhrìgh gu bheil bh'nur luchd-comhpairt do fulangasaibh Chrìosd, dean-aibh gàirdeachas; chum mar an ceudna, ann an àm foill-eachaidh a ghlòire, gu'n dean

sibh gàirdeachas le h-aoibhneas ro mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chrìosd, *is sona sibh*; oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh; d'an taobh-san gu deimhin tha e factainn toibheim, ach do 'ur taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no *mar* ghaduiche, no *mar* fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch ri nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma *dh'fhuilingeas duine* mar Chrìosduidh, na biodh nàire air; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir *thàinig* an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tigh Dhé: agus ma thòisicheas e againne, ciod *is* crìoch dhoibh-san a tha eas-ùmhail do shoisgeul Dé?

18 Agus ma's ann air éigin a thèarnar am fìrean, c'ait an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, an dream a *dh'fhuilingeas* a réir toile Dé, earbadh iad an anama *ris-san* ann an deanamh maith, mar ri Cruithear dìleas.

CAIB. V.

1 *Chuir Peadar impidh air na seanairibh treud Dhé a bheathachadh; 5 air an òigrìdh bhì ùmhail, 8 agus orra uile bhì stuama, faireil, agus daingean sa' chreidimh; 9 agus cur an aghaidh ar namhaid an-ìochdmhoir an diabhuil.*

NA seanairean a ta 'nur measg tha mi ag earail, air bhì dhomh féin a' m'sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangas-

¹ *stuama.*

² *oracla.*

aibh Chrìosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhairt do'n ghloir sin, a tha gu bhì air a foillseachadh :

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nur measg, a' gabhail cùraim *dheth*, cha'n ann a dh'aindeoin, ach gu deònach ; cha'n ann air son buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealamh ;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd *Dhé*, ach mar dhream a tha 'nan eisem-pleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-àrd-bhuachail,¹ gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna a dhaoine òga, bithibh ùmhal do na seanairibh : seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd : oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a tha iriosal.

6 Uime sin irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu'n àrdaich e sibh ann an àm iomchuidh :

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùraim² airsan ; oir a ta cùram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire ; do bhrìgh gu bheil

bhur namhaid an diabhl, mar leòmhnan beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhì daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhì agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghloire shiorruidh tre Iosa Chrìosd, an déigh dhuibh fulang rè ùine bhig, iomlan sibh ; gu daingnich-eadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dileas, (a réir mo bharrail-sa,) sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh³ gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor-ghràs Dhé, anns am bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha an eaglais ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Chrìosd. Amen.

¹ an t-àrd-aodhaire.

² ro-chùraim.

³ thugaibh.

PHEADAIR.

CAIB. I.

¹ *Chum luchd-aidmheil na creidimh a dhàingneachadh an dòchas meudachaidh gràis Dé, 5 chuir Peadar impidh orra le creidimh agus deadh oibrìbh, an gairm a dheanamh cinnteach: 12 bha e cùramach mu so chur an cuimhne dhoibh, do bhrìgh gu robh fios aige a bhùs bhì 'm fagus.*

SIMON Peadar, seirbhis-each agus abstol Iosa Criosd, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor ceudna runne, tre fhìreantachd ar Dé agus ar Slànuighir¹ Iosa Criosd:

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a *bluineas* do bheatha agus do dhiadhachd, tre eòlas an ti sin a ghairm sinn chum glòire, agus deadh-bheus²:

4 Tre an d'thugadh dhuinn geallanna romhòr agus luachmhor, chum d'an trìdsan gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nur luchd-comhpairt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truailleidheachd a ta anns an t-saoghal tre ana-miann.

5 Agus a thuilleadh air so³, air deanamh an uile

dhìchill duibh-se, cuiribh ri 'ur creidimh, deadh-bheus⁴; agus ri deadh-bheus, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim⁵; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirc⁶.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad oirbh gun bhì leasg, no mi-thorrach ann an eòlas ar Tighearna, Iosa Criosd.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheallach, a' dì-chuimhneachadh gu'n do ghlanadh e o a sheann pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach: oir ma nì sibh na nithe so, cha tuit sibh a chaoidh:

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rìoghachd shiorruidh ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Criosd.

12 Uime sin, cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ged is aithne dhuibh iad, agus ged tha sibh air bhur daingneachadh san fhìrinn a làthair.

¹ *fìreantachd Dé agus ar Slànuighir.*

² *subhaile, cruadail.*

chum na crìche so.

⁴ *cruadal.*

⁵ *measarrachd.*

⁶ *gràdh, carthanachd.*

II. PEADAR II.

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun ¹ so, sibhse a bhros-nuchadh le 'ur cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhìom mo phàilliunn so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Crìosd dhomh.

15 Ach nì mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu'm bi agaibh-sa gnàth-chuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Crìosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghlòir òirdheirc ², Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd ³.

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a nì sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uath ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridh-eachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n sgrìobtuir o thogradh dhaoine féin.

21 Oir cha d'thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

¹ *Roimh-innis Peadar mu thimchioll luchd-teagaisg bréige, a nochdadh am mì-dhiadhachd, agus an sgrìos a thig araon orra féin agus air an luchd-leanmhuinn, 7 o'n saorar daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot à Sodom, &c.*

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nur measgsa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobh-chreidimh ⁴ millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrìos obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na firinn mi-chliù.

3 Agus tre shannt nì iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha'n 'eil an sgrìos a' turr-chodal ⁵.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis iad gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorcha-adais, fa chomhair breitheanas;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochdamh pearsa, searmonaiche fireantachd, air dha an dile ⁶ a thoirt air saoghal nan daoine mì-dhiadhaidh;

bhothan. ² òrd-urramaich.
³ le'm bheil mì làn-toilichte.

⁴ dò-bharailean. ⁵ clò-chodal
⁶ dilinn, tuil.

II. PEADAR II.

6 Agus a' tionndadh caithriche Shodoim agus Ghomorah gu luathre¹, gu'n do dhìt e le léir-sgrios iad, gan deanamh 'nam ball-sampuill² dhoibh-san, a bhiodh mi-dhiadhaidh an déigh sin;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am firean, a bha fo champar³ le caithe-beatha neo-ghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'nam measg, 'anam fìreanta o là ga là, le bhifaicinn agus a' cluinntinn an gnìomharan an-dligheach:)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra:

10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheòil ann an ana-miann na neò-ghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd: Air dhoibh bhì andàna, féin-thoileil, cha'n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san⁴ a tha ann an àirde-inbhe.

11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart agus ann an cumhachd, casaid thoi-bheumach 'nan aghaidh⁵ am fianuis an Tighearn.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra eu-céillidh, a rinneadh gu bhì air an glacadh an sgrios, air dhoibh bhì labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truailidheachd féin;

13 Agus gheibh iad tuar-asdal na h-euceirt, *mar* dhream a mheasas mar shubhachas sògh⁶ san là: is smala iad agus aobhar-maslaidh⁷, a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltaireachd féin, am feadh a ta iad air cuirmibh⁸ maille ribh;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n comas sgur do pheacadh; a' mealladh anama neo-shuidhichte; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sann-tach; clann nam mallachd:

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' leantuinn slighe Bhaalaim *mhic* Bhosoir⁹, a ghràdhaich duais na h-eucorach;

16 Ach a fhuair achmhasan air son 'aingidheachd: oir labhair an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmisg i mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le iom-ghaoith; fa chomhair am bheil duibhre¹⁰ an dorchadais air a thasgaidh gu siorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad *briathran* atmhor¹¹ dìomhanais, meallaidh iad tre anamiannaibh na feòla, tre mhac-nus¹², iadsan a chaidh gu glan¹³ as uatha-san a tha caitheadh am beatha ann an seacharan:

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràillea na truailidheachd: oir ge b'e ni le 'm

¹ luath. ² 'nan 'samhlachas.

³ air a shàrachadh.

⁴ olc a labhairt umpa-san.

⁵ breth-mhaslach an aghaidh a chéile.

⁶ deadh-ghleus, deadh theachd-an-tìr.

⁷ aineamha, sal.

⁸ féisdibh.

⁹ Bheoir.

¹⁰ ced.

¹¹ uaibhreach. ¹² thruiseileachd

¹³ car tamuill bhig.

buadhaichear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail, tre eòlas an Tighearn agus an t-Slànuighir Iosa Criosd, ma bhios iad a ris air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhì aca air slighe na fireantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhèrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan² san làthaich³.

CAIB. III.

¹ Thug Peadar cinnte do luchd-aidmheil na creidimh mu theachd Chrìosd chum breitheanais, an aghaidh luchd-fanoid; ⁸ thug e rabhadh do dhaoine mi-dhiadhaidh o shad-fhoighidìn Dé, iad a ghreasadh an aithreachais; ¹² chuir e mar an ceudna an céill am modh air an sgrìosar an saoghal so.

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh⁴ a nis; annta le chéile tha mi⁵ a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le 'ur cur an cuimhne:

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneachail air na briathraibh a labhradh roimh leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearn

agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhì agaibh air tùs, gu'n tig anns na làithibh deireannach luchd-fochaid⁶, ag imeachd a réir an ana-miann féin.

4 Agus ag ràdh, C'ait am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar a bha iad o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so da'n deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, agus anns an uisge, tre fhocal Dé:

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrìos, air teachd do'n dilinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, agus air an gleidheadh fa chomhair teine air cheann là a' bhreitheanais, agus sgrìos dhaoine ain-diadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibh-sa aineolach air an aon ni so, Gu bheil aon là aig an Tighearn mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha'n 'eil an Tighearn mall a thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach do ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith a bhì cailte, ach na h-uile dhaoine theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearn

¹ a h-aonairt. a h-eabradh.

² sa' chlàbar.

³ sprìobham chugaibh.

⁴ anns am bheil mi.

⁵ fanoid, sgeige.

II. PEADAR III.

earna mar ghaduiche san oidhche; anns an téid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus *anns* an leagh na dùile le dian-theas; agus bithidh an talamh mar an ceudna, agus na h-oibre a ta air, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu'm bi na nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhi annaibh, ann an caithe-beatha naomh, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh ris, agus luathachadh¹ chum teachd là Dhé, anns am bi na nèamha, air dhoibh bhi re theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian-theas?

13 Gidheadh tha dùil ag-ainne ri nèamhaibh nuadha agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmh- nuich fìreantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhur dìchioll chum gu faigh- ear leis-san ann an sìth sibh,

gun smal agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad - fhulangas ar Tighearn; amhuil a sgrìobh ar bràthair gràdhach Pòl mar an ceudna do 'ur n-ionnsuidh, a réir a' ghliocais a thugadh dha;

16 Amhuil mar 'na litrich-ibh uile, a' labhairt annta mu na nithibh so: anns am bheil cuid do nithibh do- thuigsinn, a tha an dream a tha neo-fhòghlumta, agus neo- sheasmhach a' fiaradh, amhuil mar na sgrìobtuirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghràidh, o's aithne dhuibh *na nithe so* roimh-làimh, thug- aibh aire, air eagal, air dhuibh- se mar an ceudna bhi air bhur tarruing air falbh le seacharan nan daoine ain- diadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus *ann an* eòlas ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Crìosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus gu sìorruidh². Amen.

¹ greasadh, cablag a dheanamh.

² gu là na sìorruidheachd.

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

E O I N.

CAIB. I.

¹ *Labhair Eoin mu phearsa Chrìosd, anns am bheil againn beatha mhaireannach, thaobh comh-chom-uinn ri Dia; 5 ris an éigin duinn naomhachd beatha a chur, a dhearbhadh fìrinn a' chomh-chom-uinn sin, chum gu'm saigheamaid cinnte air maithneas tre bhàs Chrìosd.*

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhaire sinn, agus a làimhsich ar làmha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibh-se na beatha mair-eannaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill duibh-se, chum gu'm bi agaibh-sa mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Crìosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachd-aireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibh-se, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris¹, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha'n 'eil sinn a' deanamh na fìrinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glan-aidh fuil Iosa Crìosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha'n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dhethsan, agus cha'n 'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

¹ *Thug Eoin comh-flurtachd do luchd-aidmheil na creidimh an aghaidh peacaidh anmhuinneachd. 3 'Se fìor - eòlas Dé 'dìtheantan a chòimhead, 9 ar bràithrean a ghràdhachadh, 15 agus gun ghaol a thoirt do'n t-saoghal.*

MO chlann bheag, na nithe so tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Crìosd am firean:

¹ *caidreabh againn ris,*

2 Agus is esan an ìobairt-réitich air son ar peacanna agus cha'n e air son ar peacanna a mhàin, ach mar an ceudna air son *peacanna* an t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios againn gur aithne dhuinn e, ma choimhideas sinn 'àith-eantan.

4 An ti a their, Is aithne dhomh e, agus nach 'eil a' coimhead 'àitheantan, is breugaire e, agus cha'n 'eil an fhìrinn ann.

5 Ach ge b'e choimhideas 'fhocal, ann-san gu deimhin tha gràdh Dhé air a choimh-lionadh: le so is aithne dhuinn gu bheil sinn ann-san.

6 An ti a their gu bheil e fantuinn ann-san, is còir dha-san mar an ceudna gluasad, eadhon mar a ghluais esan.

7 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' sgrìobhadh àithne nuadh do 'ur n-ionnsuidh, ach seann àithne, a bha agaibh o'n toiseach: is i an t-seann àithne am focal a chuala sibh o thùs.

8 A rìs tha mi a' sgrìobhadh àithne nuaidh do 'ur n-ionnsuidh, ni a ta fìor ann-san agus annaibh-sa: do bhrìgh gu'n d'imich an dorchadas thairis, agus gu bheil a nis an solus fìor a' dealrachadh.

9 An ti a their gu bheil e san t-solus, agus a tha fuathachadh a bhràthar, tha e san dorchadas gus a nis.

10 An ti aig am bheil gràdh d'a bhràthair, tha e 'na chòmhnuidh san t-solus, agus cha'n 'eil aobhar oilbheim air bith ann.

11 Ach an ti a ta fuathachadh a bhràthar, tha e anns an dorchadas, agus ag im-eachd anns an dorchadas, agus cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol, do bhrìgh gu'n do dhall an dorchadas a shùilean.

12 Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrìgh gu bheil bhur peacanna, air am maith-eadh dhuibh air sgàth 'ainme-san.

13 Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu'm b' aithne dhuibh esan *a ta* o thùs. Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon. Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh an t-Athair.

14 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh an ti *a ta* ann o thùs. Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu bheil sibh làidir, agus gu bheil focal Dhé 'na chòmhnuidh annaibh, agus gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhaichibh an saoghal, no na nithe *a ta* san t-saoghal. Ma ghràdhaicheas neach air bith an saoghal, cha 'n 'eil gràdh an Athar ann.

16 Oir na h-uile *a ta* anns an t-saoghal, ana-miann na feòla, agus ana-miann nan sùl, agus uabhar na beatha, cha'n ann o'n Athair a tha iad, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an

saoghal seachad, agus 'ana-miann: ach an ti a ni toil Dé, mairidh e chaoidh.

18 A chlann bheag, is i an aimsir dheireannach a tha ann: agus mar a chuala sibh gu'n tig an t-ana-criosd, is ann mar sin a ta nis iomadh ana-criosd ann; o'm bheil sinn a' tuigsinn gur i'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn: ach *chaidh iad a mach*, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibh-sa un-gadh o'n ti naomh, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh nach aithne dhuibh an fhirinn; ach do bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o'n fhìrinn.

22 Cò a tha 'na bhreugaire, ach esan a dh'àicheadhas gur e Iosa an Criosd? Is e so an t-ana-criosd, a tha 'g àicheadh an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'àicheadhas am Mac, cha 'n 'eil an t-Athair aige: [ach an ti a dh'aidicheas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an ni sin annaibh-sa a chuala sibh o thùs. Ma dh'fhanas an ni a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, *eadhon a' pheatha mhaireannach.*

26 Sgrìobh mi na nithe so do 'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll na dream a tha 'gur mealladh.

27 Ach tha an t-ungadh a fhuair sibh uaith-san, a' fantuinn annaibh: agus cha 'n 'eil feum agaibh gu'n teagaisgeadh aon neach sibh: Ach, mar a ta an t-ungadh so féin 'gur teagasg mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlann bheag, fanaibh ann-san; chum 'nuair a dh'fhoillsichear e, gu'm bi dànachd againn, agus nach bi nàire oirnn 'na làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil esan fìreanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fìreantachd, air a bhreith¹ uaith-san.

CAIB. III.

1 *Chuir an t-abstol an céill gràdh iongantach Dhé dhuinne, le sinn a dheanamh 'nar cloinn dha féin: 3 is còir dhuinn uime sin 'dith-eant an a choimhead le h-urram, 11 agus mar an ceudna gràdh bràthaireil a bhi againn d'a chèile.*

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirt-eadh clann Dé dhinn! uime sin cha'n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'aithne dha esan.

2 A mhuintir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé; agus cha 'n 'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn: ach a ta fhios againn, 'nuair a dh'fhoillsichear esan, gu'm

¹ air a ghineamhuin.

I. EOIN III.

bì sinn cosmhuil ris ; oir chi sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glan-aidh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b'e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha : oir is e am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peacanna thoirt air falbh ; agus cha'n 'eil peacadh sam bith ann-san.

6 Gach neach a dh'fhanas ann-san, cha dean e peacadh : ge b'e air bith a pheacaicheas, cha'n fhac e esan, agus cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh : an ti a ni fìreantachd is fìrean e, mar is fìrean esan :

8 An ti a ni peacadh, is ann o'n diabhul a ta e : oir tha an diabhul a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgriosadh e oibre an diabhuil.

9 Ge b'e neach a ghineadh o Dhia, cha dean e peacadh : oir a ta a shìol-san a' fantuinn ann ; agus cha'n 'eil e'n comas da peacadh a dheanamh, do bhrìgh gu'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dhé, agus clann an diabhuil follaiseach : Ge b'e neach nach dean fìreantachd, cha'n ann o Dhia a tha e, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachd-aireachd a chuala sibh o thùs, sinn a thoirt gràidh d'a chéile :

12 Cha'n ann mar Chain, a bha o'n droch aon, agus a mharbh a bhràthair : Agus c'ar son a mharbh se e ? A chionn gu'n robh 'oibre féin olc, agus oibre a bhràthar fìreanta.

13 Na biodh iognadh oirbh, mo bhràithre, ged dh'fhuathaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na bràithribh : an ti nach gràdhaich a bhràthair, fanaidh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh'fhuathaicheas a bhràthair, is mortair¹ e ; agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhair-eannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh Dhé, do bhrìgh gu'n do chuir esan sìos 'anam féin air ar son-ne : agus is còir dhuinne ar n-anama féin a chur sìos air son nam bràithre.

17 Agus ge b'e neach aig am bheil maoin an t-saoghail so, agus a chi a bhràthair ann an uireasbhuidh, agus a dhruideas a chridhe 'na aghaidh, cionnus a tha gràdh Dhé a' gabhail còmhuidh ann-san.

18 Mo chlann bheag, na gràdhaicheamaid ann am focal, no ann an teangaidh ; ach ann an gnìomh agus ann am fìrinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbh-bheachd² do ar cridh-eachaibh 'na làthair.

¹ duin'-mharbhaiche.

² cinnteachd.

I. EOIN IV.

20 Oir ma dhìteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuintir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dànachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'iarras sinn, gheibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead 'aithheantan, agus a' deanamh nan nithe a tha taitneach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so 'aithne-san, gun creideamaid ann an ainm a Mhic Iosa Crìosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chéile, mar a thug esan aithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimhideas 'aithheanta-san, tha e gabhail còmhnuidh ann, agus esan ann-san : agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

1 *Thug an t-abstol rabhadh dhoibh gun iad a chreidsinn gach uile luchd-teagaisg a nì bòsd as an Spiorad, ach an dearbhadh le riaghailtibh a' chreidimh choitchionn: 7 bhrosnuich e iad le h-ìomadh reuson gu gràdh brùthaireil.*

A MHUINNTIR ionmh-uinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaibh na spioradan, an ann o Dhia a tha iad : do bhrìgh gu bheil mòran do fhàidhibh bréige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spiorad Dhé : gach uile spiorad a dh'aidicheas gu'n d'fhàinig Iosa Crìosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu bheil Iosa Crìosd air teachd san fheòil, cha'n ann o Dhia a tha e :

agus is e so *spiorad* sin an ana-criosd, neach a chuala sibh e bhi teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibh-se o Dhia, agus thug sibh buaidh orra-san ; do bhrìgh gur mò esan a ta annaibh-sa, na esan a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal : uime sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia : an ti aig am bheil eòlas air Dia, éisdidh e ruinne ; an ti nach 'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O so aithnichidh sinn spiorad na fìrinn, agus spiorad an t-seacharain.

7 A mhuintir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a chéile : oir is ann o Dhia tha'n gràdh, agus gach neach a ghràdh-aicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, cha'n aithne dha Dia ; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia aon ghin Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beò trìd-san.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin *gu bhi* 'na ìob-airt-réitich air son ar peac-anna.

11 A mhuintir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha e mar fhiachaibh oirne a chéile a ghràdhachadh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdh-aicheas sinn a chéile, tha Dia

'na chòmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhlionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhnuidh ann-san, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'thug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair am Mac uaith mar Shlàn-uishear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aidicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na chòmhnuidh ann-san, agus esan ann an Dia.

16 Agus fhuair sinn aithne air agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a tha fantuinn ann an gràdh, tha e 'na chòmhnuidh ann an Dia, agus Dia ann-san.

17 An so tha ar gràdh-ne air a dheanamh coimhlionta, chum gu'm bi againn dàn-achd ann an là a' bhreith-eanais: do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha'n 'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh dìongmhalta¹ an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an ti a tha eagalach, cha d'rinneadh coimhlionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu'n do ghràdh-aich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunnaic e, cionnus a dh'fheudas e Dia nach fac e a ghràdhachadh?

21 Agus an àithne so tha againn uaithsan, An ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

¹ *An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimhididh e 'àitheantan, a ta eutrom, so-choimhead do na creidich. 9 'Se Iosa Mac Dhe; agus tha e comasach air sinne a thear-nadh, 14 agus air ar n-urnuighean, a ni sinn air ar son féin, agus air son muinntir eile, a fhreagairt.*

GE b'e neach a chreideas gur e Iosa an Criosd, ghineadh o Dhia e; agus ge b'e ghràdhaicheas an ti a ghin, gràdhaichidh e mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn 'àitheantan.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead 'àitheantan: agus cha 'n 'eil 'àitheanta-san trom².

4 Oir gach uile ni a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal: agus is i so a' bhuidh a bhudhaicheas air an t-saoghal, eadhon ar creidimh-ne.

5 Cò an ti a bhudhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé.

6 Is e so esan a thàinig tre uisge agus tre fhuil, Iosa Criosd; cha'n e tre uisge a mhàin, ach tre uisge agus fuil: agus is e an Spiorad a ni fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an

¹ *ionlan, soirfe.*

² *do-dheanta.*

Spiorad naomh : agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil : agus thig an triuir sin r'a chéile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 'si fianuis Dé a's mò : oir is i so fianuis Dé, a thug e mu thimchioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha'n fhianuis aige ann féin : an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhaireannach : agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige : an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha'n 'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, a tha creidsinn ann an ainm Mhic Dhé ; chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh, agus chum gu'n creid sibh ann an ainm Mhic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn ann-san, ma dh'iarras sinn ni sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn

gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtuis a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma chi neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibh-san nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann : a thaobh sin, cha'n 'eil mi ag ràdh¹ gur còir dha guidh-eadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir : agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e ; ach an ti a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha'n saoghal uile 'na luidhe san olc.

20 Agus tha fhios againn gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuigse dhuinn, chum gu'm b'aithne dhuinn esan a ta fìor : agus tha sinne ann-san a ta fìor, ann a Mhac Iosa Criosd. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlann bheag, coimhidibh sibh féin o ìodholaibh. Amen.

¹ nū'n abram.

DARA LITIR AN ABSTOIL

EOIN.

CAIB. I.

¹ *Chomhairtich Eoin do mhnaoi òir-dheirc ùraidh agus d'a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Crìosdaidh, 8 air eagal gu'n cailleadh iad duais na h-aidmheil a rinn iad roimh; 10 agus gun ghnothuch a bhi aca ris na mealltairibh sin nach toir fìor-theagasg Iosa Crìosd leo d'an ionnsuidh.*

AN seanair chum na bantighearna taghta, agus chum a cloinne, a's ionmh-uinn leam-sa anns an fhìrinn, agus cha'n ann leam-sa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na còmhnuidh annain-ne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, tròcair, agus sìth gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tigh-earn Iosa Crìosd Mac an Athar, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gàirdeachas mòr orm, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi cuid do d' chloinn-sa ag imeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhan-tighearn, cha'n e mar gu'n sgrìobhainn àithne nuadh a d'ionnsuidh, ach an àithne a bha againn o thùs,

gun gràdhaicheamaid a' chéile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imicheamaid a réir 'àith-eanta-san. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mheall-tairean air teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìosd air teachd san fheòil. Is mealltair so agus ana-crìosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn¹ na nithe sinn a shaothraich sinn², ach gu faigh sinn làn-duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Chrìosd, cha'n 'eil Dia aige: an ti a dh'fhanas ann an teagasg Chrìosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do 'ur tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit³.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comh-pairt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dhomh mòran a bhi agam r'a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b' àill leam

¹ sibh.

² anns an do shaothraich sinn, air son an do shaothraich sinn, a bhuan-

aich sinn, a bhuannaich sibh.

³ Gu'n soirbhichear leat.

III. EOIN.

sgrìobhadh le paiper agus dubh; ach tha dòchas agam teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul,

chum gu'm bi ar gàirdeachas coimhionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 *Mhol an t-abstol Gaius air son a dhiadhachd, 5 agus 'aoidheachd do'n fhìor luchd-teagaisg; 9 agus air an làimh eile rinn e gearan air gnàthachadh mi-chàirdeil Dhìotrepheis uaibhrich; 11 dh'innis e nach còir 'eiseimpleir-san a leantuinn; 12 agus thug e teist-eas sonraichte do'n deadh iomradh a bha aig Demetrius.*

AN seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmh-uinn leam san fhìrinn.

2 **A** bhràthair ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh¹ gach uile ni gu'n soirbhich² eadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t' anam.

3 Oir rinn mi gàirdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad-sa², mar a ta thusa ag imeachd san fhìrinn.

4 Cha 'n 'eil gàirdeachas agam a's mò na bhi cluinn-tinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhìrinn.

5 **A** bhràthair ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais: ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu:

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin, tha e mar fhiachaibh oirne³ gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comh-shaothraichibh do'n fhìrinn.

9 Sgrìobh mi³ chum na h-eaglais: ach cha ghabh Diotrepheis, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne⁴ 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh⁵: agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin, a' gabhail ris na bràithraibh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b'àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 **A** bhràthair ghràdhaich,

¹ roimh.

² do t'fhìrinn-sa.

³ Sgrìobhadhainn.

⁴ cuimhnicheadh mi.

⁵ naimehdeil, mè-runach.

na lean an ni a ta olc, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e; ach an ti a ni olc, cha'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theisteach air Demetrius o na h-uile, agus o'n fhìrinn féin: agus tha sinne mar an ceudna a' deanamh fianuis; agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fìor.

13 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh, ach cha'n aill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a d'ionnsuidh:

14 Ach tha dòchas agam t'fhacinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìth maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

I U D A I S.

CAIB. I.

1 Bhrosnuich an t-abstol luchd-aidmheil na creidimh gu bhì bun-aiteach: 4 Tha luchd-teasgaisg bréige air teachd a steach 'nam measg chum am mealladh; agus tha peanas ro eagalach air ullachadh fa chomhair na muinntir sin, air son an droch theagaisg agus an caithe-beatha mhì naomha, &c.

IUDAS seirbhiseach Iosa Crìosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Crìosd, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meudachadh dhuibh-sa.

3 A mhuinntir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll¹ a dheanamh chum sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitichionn², b'fheumail domh sgrìobhadh do bhuir n-ionn-

suidh, 'gur n-earalachadh³ sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir ghoid⁴ daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimh⁵ o shean chum an dèidh so, daoine mi-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a's aon Uachdaran ann, agus ar Tigbearna Iosa Crìosd.

5 Uime sin is àill leam bhuir cur an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair⁶ air so, cionnus an déigh do'n Tighearn am pobull a shaoradh á tìr na h-Eiphit, a sgrìos e an déigh sin an dream nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmh-

¹ chabhag. ² chumanta.
³ a' cur ìmpidh oirbh. ⁴ dh'euiligh.

⁵ a sgrìobhadh roimh.
⁶ roimh.

nuidh féin, choimhid e ann an geimhlibh siorruidh fo dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorah, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do striopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuinn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill¹, a' fulang dioghaltais teine shiorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair² sin a' salachadh na feòla, a' deanamh tàir air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach³ air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair a chathaich e an aghaidh an diabhuil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearn thu.

10 Ach tha'n dream sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh⁴ nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reusan, tha iad 'gan truailleadh féin annta.

11 Is an -aoibhin doibh! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaime air ghaol tuarasdail, agus sgriosadh iad ann an ana-cainnt cheannaircich Chore.

12 Is smala iad sin ann

bhur cuirmibh gràidh, nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: is neòil iad gun uisge, air an giùlan mu'n cuairt le gaothaibh; craobhan searg-mheasach, gun toradh; dà uair marbh, air an spionadh as am freumhaibh;

13 Garbh-thonna⁵ na fairge, a sgeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachranach, d'am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh pearsa o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha'n Tighearn a' teachd le deich mìle d'a naomhaibh⁶,

15 A dheanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile bhriathar cruaidhe, a labhair peacaich mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd cànrain agus gearain an dream so, a tha 'g imeachd a réir an ana-miann féin; agus tha'm beul a' labhairt bhriathar atmhor⁷, agus iad a' gabhail iongantais⁸ do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibh-sa, a mhuintir mo ghràidh, na focail a labhradh roimh le abstolaibh ar Tighearna Iosa Criosd;

18 Mar a thubhairt iad

¹ 'nan samhllachas.

² luchd-bruadair neòghlan.

³ gu tàir-chainnteach, maslach.

⁴ labhairt uile mu na nithibh.

⁵ Fìadh-thonna.

⁶ le 'dheich mìl-tìbh naomha.

⁷ uaibhreach.

⁸ a' toirt mòr-mheas.

ribh, gu'm biodh anns an aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a réir an ana-mianna mi-dliadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o chàch, collaidh¹, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhì dhuibh-se, a mhuinntir ionmhuinn, 'gur togail féin suas ann bhur creidimh ro naomha, a' deanamh urnuigh san Spiorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràd¹ Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Criosd chum na beatha mair-eannaich.

¹ nàdurra, fèd'mhor.

² a ta air a shalachadh leis an fhèdil.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh :

23 Agus tèarnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spìonadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla².

24 A nis dha-san a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus bhur cu gu neo-lochdach an làthair a ghlòire le h-aoibhneas ro mhòr.

25 Do'n Dia a ta mhàin glic, ar Slànuighear, *gu robh glòir agus mòralachd, neart³ agus cumhachd*, a nis agus air feadh nan uile linn. Amen.

³ tighearnas, uachdaranachd.

TAISBEAN

EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

1 Sgrìobh Eoin a thaisbean chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an ciallachadh leis na seachd coinnleiribh òir. 7 Teachd Chrìosd: 14 A chumhachd glòr-mhor, agus a mhòralachd.

TAISBEAN Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d'a sheirbh-isich nithe a's éigin teachd gu crìch ann an ùine ghearr; agus chuir a teachdaireachd uaith, agus le 'aingeal féin dh'fhoillsich e iad d'a sheirbh-iseach Eoin :

2 A rinn fianuis air focal Dé agus air teistean Iosa

Criosd, agus air gach ni a chunnaic e.

3 Is beannaichte an ti a leughas, agus iadsan a dh'éisdeas ri briathraibh na fàidheadaireachd so, agus a choimhideas na nithe a tha sgrìobhta innte: oir tha'n t-àm am fagus.

4 **E**OIN chum nan seachd eaglaisean a ta san Asia; Gràs dhuibh, agus sìth o'n Tì a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioradaibh a tha 'm fianuis a rìgh-chaitheachsan;

5 Agus o Iosa Criosd, an fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn: Dha-san a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagairt do Dhia agus d'a Athair-san; dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chi gach sùil e, agus iadsan *mar an ceudna* a lot e¹: agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shon-san: gu ma h-amhluidh bhitheas. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, tha an Tighearn ag radh, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair, agus bhur companach² ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidin Iosa Criosd, anns an eilean³ ris an abrar Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearn, agus chuala mi air mo chùlaobh guth mòr, mar *ghuth* trompaid.

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus Sgrìobh-sa ann an leabhar an ni a chi thu, agus cuir e chum nan seachd eaglaisean a tha san Asia; chum Ephesus, agus chum Smirna, a-

gum chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinneirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinneirean, *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a ràinig sìos gu 'shàilibh, agus crioslaichte⁴ le crios òir mu 'chìochaibh.

14 *Bha* a chèann agus 'fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umha⁵ fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuinn; agus a ghuth mar thoirm mhòran uisgeachan.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reultan: agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus *bha* a ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd mairbh: agus chuir e a làimh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise* an ti a ta beò, agus a bha marbh; agus, feuch, tha mi beò gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn⁶ agus a' bhàis agam.

¹ a throimh-lot, a shèith e troimh.

² fear-comuinn.

³ oilean, innis. ⁴ criosraichte.

⁵ prars.

⁶ na h-uaigne, an t-saoghail ri teachd.

19 Sgrìobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so :

20 Rùn - dìomhair nan seachd reultan a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleirean òir. Is iad na seachd reultan, aingil nan seachd eaglaisean : agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

¹ Cìod a dh'aitheadh do Eoin a sgrìobhadh chum aingil, (is iad sin, ministèirean.) nan eaglaisean, 1 *Ephesus*, 8 *Smirna*, 12 *Phergamois*, 13 *Thiatira* : agus cìod a ta air a mholadh, no a fhuaradh uireasbhuidheach annta-san.

CHUM aingil¹ eaglais *Ephesus*, Sgrìobh ; Is iad so na nithe a ta an ti a tha cumail nan seachd reultan 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinnleirean òir, ag ràdh ;

2 Is aithne dhomh t'òibre, agus do shaothair, agus t'fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc ; agus gu'n do dhearbhu thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach ;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidin agad, agus air sgàth m'ainmessa gu'n d'rinn thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha ni-éigin agam a' d'aghaidh, do bhrìgh gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia naith a thuit thu, agus gabh

aithreachas, agus dean na ceud oibre ; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as 'ait, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaitèach, nithe mar an ceudna a's fuathach leam-sa.

7 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e cìod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh ; Do'n ti a bhuaidhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglais *Smirna*, sgrìobh, Na nithe so a ta esan ag ràdh, an ti a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beò ;

9 Is aithne dhomh t'òibre, agus t'àmhghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach²,) agus is aithne dhomh toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagog Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh aon do na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu : feuch, tilgidh an diabhu cuid dhibh ann am prìosan, chum gu'n dearbhar sibh ; agus bithidh àmhghar³ agaibh rè dheich làithean : bi-sa fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e cìod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglais a ta ann am Perga-

¹ theachdair.² saoi bhir.³ trioblaid.

mos, sgrìobh ; Na nithe so a ta esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair, ag ràdh :

13 Is aithne dhomh t'oibre, agus c'ait am bheil thu a'd' chòmhnuidh, *eadhon* far am bheil caithir Shàtain : agus a ta thu a' cumail m' ainme-sa gu daingean, agus cha d' àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns an robh Antipas 'na fhianuis¹ fhìrinneach dhomh, a mharbhadh 'nur measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a'd' aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an dream a tha cumail teagaisg Bhal-aaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh, agus strìopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's fuathach leam-sa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a d'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bheòil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : Do'n ti a bhuaidhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na

h-eaglais a ta ann an Tiatira, sgrìobh ; Na nithe so tha Mào Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fìor-ghlan, ag ràdh ;

19 Is aithne dhomh t'oibre, agus do ghràdh, agus do sheirbhis², agus do chreidimh, agus t'fhoighidin, agus t'oibre deireannach ; gu bheil iad ni's mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a'd' aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhnaoi sin Isebel, a tha 'g ràdh gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagasg agus a mhealladh chum strìopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine gu aithreachas a ghabhail d'a strìopachas ; agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs ; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan : agus bheir mi do gach òon agaibh-sa a réir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a ta mi ag ràdh, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhneachda Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh ;

¹ 'na mhairtìreach.

² fhrìthealadh, mhinistireileachd.

25 Ach cumaibh gu dain-gean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bhua dh-aicheas, agus a ghleidheas m'oire gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach :

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iarunn : mar shoith-ichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad :) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eag-laisibh.

CAIB. III.

1 *The aingeal eaglais Shàrdìs air a chronachadh, 3 agus air earalachadh gu h-aithreachas. 8 Tha 'aingeal eaglais Philadelphia air a mholadh air son a dh'èidid agus 'shoighidid. 15 Tha aingeal eaglais Laodicea air a chronachadh a chionn nach robh e suar no teth.*

AGUS chum aingil na h-eaglais a tha ann an Sardis, sgrìobh ; Na nithe so a ta an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh ; Is aithne dhomh t'oire, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich na nithe a ta làthair, agus a ta ullamh gu bàsachadh¹ : oir cha d'fhuair mi t'oire coimhlionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh², agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha

bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach ; agus imichidh iad maille rium-sa ann an *culaidhibh* geala : oir is airidh³ iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal ; agus cha dubh mi mach 'ainm á leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m' Athair, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eag-laisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelphia, sgrìobh ; Na nithe so a ta an ti naomh ag ràdh, an ti fìor, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhoglas, agus cha dùin neach air bith ; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith :

8 Is aithne dhomh t'oire feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urrainn neach air bith a dhùnadh : oir a ta neart beag agad, agus ghléidh thu m'fhocal, agus cha d'àiheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise *orra-san* do shionagog Shatain, (a tha 'g ràdh gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige,) feuch, bheir mise orra gu'n tig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bi fios aca gu'n do ghràdhaich mise thu.

¹ agus neartaich a' chuid eile a ta ullamh gu bàsachadh.

² coimhid, cum gu teann.

10 A chionn gu'n do ghléidh thu focal m' fhoighidin-sa, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuaireadh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin a tha 'nan còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu grad: dean greim daingean air na bheil¹ agad, chum nach glac neach oir bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e 'na phost² ann an teampull mo Dhé, agus cha téid e ni's mò a mach as: agus sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm caithreach³ mo Dhé, a's i Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia: agus sgrìobhaidh mi m'ainm nuadh féin air.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na heaglaisibh.

14 Agus chum aingil na heaglais ann an Laodicea, sgrìobh; Nà nithe so a ta an Amen, an fhianuis dhìleas agus fhìrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé, ag ràdh;

15 Is aithne dhomh t'òibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth: b'fhèarr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs ann an saoi-breas, agus gun fheum agam

air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòr-uinneach⁴, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd:

18 Comhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum gu'm bi thu saoi-bhir; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaichear thu, agus nach bi nàire⁵ do lomnochduidh follaiseach; agus ùng do shùile le sàbh-shùl⁶, chum gur léir dhuit.

19 Mheud as is ionmhuinn leam, tha mi a' cronachadh agus a' smachdachadh; uime sin biodh agad-sa teasghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh: ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a stéach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipeir maille ris, agus esan maille rium-sa.

21 Do'n ti a bhuaidhaicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo rìgh-chathir, amhuil fòs a bhuaidhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m' Athair air a rìgh-chathir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na heaglaisibh.

CAIB. IV.

1 Chunnac Eoin rìgh-chathir Dhé ann am flaitheanas. 4 Na ceithir seanaire fichead. 6 Na ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh. 10 Thig na seanairean sìos an

¹ ris an ni. ² na charragh.
³ baile. ⁴ iarganach, àmhgharach.
470

⁵ gràineileachd. ⁶ fohhair-shùl, sùil-leigheas.

*crùin, agus rinn iad aoradh do'n
ti a bha 'na shuidhe air an righ-
chaithir.*

AN déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, *bha* dorus fosgailte air nèamh; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball *bha* mi san Spiorad: agus, feuch, *bha* righ-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus *bha* neach 'na shuidhe air an righ-chaithir.

3 Agus *bha* an ti a shuidh, r'a amhairc air, cosmhuil ri cloich Iasper, agus Shardis: agus *bha* bogha-frois¹ timchioll na righ-chaitheach mu'n cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na righ-chaitheach mu'n cuairt *bha* ceithir chaithriche fichead; agus air na caithrichibh chunnaic mi ceithir seanaire fichead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus *bha* ac' air an cinn crùin² òir.

5 Agus chaidh a mach as an righ-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna: agus *bha* seachd lòchrain³ theine a' dearg-lasadh am fianuis na righ-chaitheach, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an righ-chaithir *bha* fairge ghloine cosmhuil ri criostal: agus ann am meadhon na righ-chaitheach, agus mu'n cuairt do'n righ-chaithir, *bha* ceithir

bheathaiche làn do shuilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach cosmhuil ri leòmhan, agus an dara beathach cosmhuil ri laogh, agus *bha* aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus *bha* an ceathramh beathach cosmhuil ri iolair ag itealaich.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon diubh fa leth, *bha* sè sgiathan mu'n cuairt da, agus *bha* iad làn do shùilibh an taobh a stigh; agus cha do sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a *bha*, agus a ta, agus a bhitheas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n ti a *bha* 'na shuidhe air an righ-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an ti a *bha* 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus rinn iad acradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùin an làthair na righ-chaitheach, ag ràdh,

11 Is airidh⁴ thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaichheadh iad.

CAIB. V.

1 An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh, 9 a b'airidh a mhàin an t-Uan a mharbhadh air

¹ bogha-uisge.

² corona.

³ lamps. Sasg.

⁴ fu.

fhosgladh: uime sin thug na seanairean cliù dha, agus dh'aidich iad gu'n do shaor e iad le 'fhuil féin.

AGUS chunnaic mi ann an làimh dheis¹ an ti a shuidh air an rìgh-chaithir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùl-aobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aing-eal treun a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh, agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air thalamh, no fuidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d'fhuaradh aon neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanairibh rium, Na guil: feuch, bhuaidhaich an Leòmhann tha do threubh Iudah, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus nan ceithir bheathaichean, agus ann am meadhon nan sean-airean, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar á deas làimh an

ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean òir làn do nithibh deadh-fhàile, nithe a's iad urnuighean nan naomh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh, ag radh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le 'fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach.

10 Agus gu'n d'rinn thu rìghrean dhinn agus sagairt do ar Dia: agus rìghichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi guth mhòran aingéal timchioll na rìgh-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan sean-airean; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhìltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saobhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh'n talamh, agus a ta air a' chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh dha-san a ta 'na shuidhe air an rìgh-*

¹ air làimh dheis.

chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

¹ Fosgladh nan seula an ordugh, far am bheil fàidheadaireachd air a chur sìos nu thimchioll nithe gu deireadh an t-saoghail.

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus, feuch, each geal; agus bha aig an ti a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhachaidheadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, a bha dearg; agus thugadh cumhachd dha-san a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, meidh¹ 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus trì tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dean cron air an oladh, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch each glas²; agus b'e ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn³ 'na chuideachd: agus thugadh dhoibh-san cumhachd air a' cheathramh cuid do'n talamh, a mharbhadh⁴ le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs⁵, agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad:

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, O Thighearna naoimh agus fhèrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orra-san a ta 'nan còmhnuidh ar an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh⁶ riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar

¹ toimhsean. ² uaine.
³ an uaigh.

⁴ chum marbhaidh air a' cheathramh cuid do'n talamh.
⁵ plàigh bhàsmhoir. ⁶ a dubhradh.

a chaidh iadsan, air an coimh-
lionadh.

12 Agus dh'amhairc mi
nuair a dh'fhosgail e an
seathadh seula, agus, feuch,
bha crith mhòr thalmhainn
ann; agus dh'fhàs a' ghrian
dubh mar shaic-eudach roin,
agus dh'fhàs a' ghealach mar
fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimh
air an talamh, mar a thilgeas
craobh-fhìge a fìgean an-
abaich, 'nuair a chrathar i le
gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nèamh
thairis mar rola leabhair air
fhilleadh air a chéile; agus
dh'atharraicheadh gach beinn
agus eilean as an ionadaibh
féin:

15 Agus dh'fholaich rìghre
na talmhainn, agus na daoine
mòra, agus na daoine saoi-
bhir, agus na h-àrd-cheannardan,
agus na daoine cumhachdach,
agus gach tràill¹, agus gach
duine saor, iad féin ann an
uamhaibh agus ann an creag-
aibh nam beann;

16 Agus thubhairt iad ris
na sléibhtibh agus ris na
creagaibh, Tuitibh oirnne,
agus folaichibh sinn o ghnùis
an tì a tha 'na shuidhe air an
rìgh-chaitir, agus o fheirg
an Uain:

17 Oir thàinig là mòr
'fheirge-san; agus cò a dh'-
fheudas seasamh?

CAIB. VII.

¹ Chuir aingeal seula air seirbhisich
Dhè 'nan eudanaibh. 4 Àireamh
na muinntir a sheulaicheadh: 5
do threubhaibh Israeil fa leth
àireamh shonruichte, 9 do gach
cinn each eile cuideachd mhòr gun
àireamh, a tha 'nan seasamh an
làthair na rìgh-chaitreach, air an
sgèadachadh ann an trusganuibh
veala.

AGUS an déigh nan nithe
sin, chunnaic mi ceithir
aingil 'nan seasamh air ceithir
oisinnibh na talmhainn, a'
cumail ceithir ghaothanna na
talmhainn, chum nach séid-
eadh a' ghaoth air an talamh,
no air an fhairge, no air aon
chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aing-
eal eile ag éirigh o'n àird an
ear, aig an robh seula an Dé
bheò: agus ghlaodh e le guth
mòr ris na ceithir aingil, d'an
d'thugadh *cumhachd* cron a
dheanamh air an talamh
agus air an fhairge,

3 Ag ràdh, na deanaibh
dochann do'n talamh, no
do'n fhairge, no do na
craobhaibh, gus an cuir sinn
seula air seirbhisich ar Dé
air clàraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh
na dream a sheulaicheadh:
ceud agus dà fhichead agus
ceithir mìle, a sheulaicheadh
do uile threubhaibh chloinn
Israeil.

5 Do thréibh Iudah sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Reubein sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Ghad sheulaich-
eadh dà mhìle dheug.

6 Do thréibh Aseir sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Nephtalim sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Mhanaseis sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.

7 Do thréibh Shimeoin
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Lebhi
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Isachair
sheulaicheadh dà mhìle
dheug.

¹ daor-òglach.

8 Do thréibh Shabuloin sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Ioseiph sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Bheniamin sheulaicheadh dà mhìle dheug.

9 An déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, sluagh mòr nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinnich, agus threubhaibh, agus shluaghaibh, agus theangannaibh, 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaitheach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaidh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte do ar Dia-ne¹ a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus do'n Uan².

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na rìgh-chaitheach, agus nan seanairean, agus nan ceithir bheathaichean, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na rìgh-chaitheach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart *gu robh* do ar Dia-ne *gu saoghal* nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala? agus cia as a thàinig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, A Thighearn, tha fhios agad-

sa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iadsan a thàinig á h-àmhghar³ mòr; agus nìgh iad an trusgain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair rìgh-chaitheach Dhé, agus a'deanamh aoraidh dha a là agus a dh'oidhche 'na theampull: agus gabhaidh an ti a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir còmhnuidh 'nam measg.

16 Cha bhi ocras orra tuilleadh, no tart nì's mò; cha mhò a bhuaileas a' ghrian orra⁴, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon na rìgh-chaitheach iad, agus treòraichidh e iad gu beò-thobraichibh uisge: agus tiorraichidh Dia gach deur o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

1 'Nuair a dh'fhosgadh an seachdamh seula, 2 chaidh seachd trompaidean a thoirt do sheachd aingil: 3 Chuir aingear eile rùis maille ri urnuighibh nan naomh air an altair òir. 6 Shéid ceithir dhuibh an trompaidean, agus lean plàighean mòra an lorg sin.

AGUS an uair a dh'fhosgail e an seachdamh seula, bha tosd air nèamh mu thimch'oll leth uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dé; agus thugadh dhoibh-san seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingear eile, agus sheas e aig an altair, agus tùisear òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n tugadh se

• o ar Dia-ne. 2 o'n Uan.

³ troblaid.

⁴ a thuiteas a' ghrian orra, a loisgeas a' ghrian iad.

e¹ maille ri urnuighibh nan uile naomh air an altair òir a bha'n làthair na righ-chaithreach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri urnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingéal an tùiseir, agus lion se e le teine na h-altarach, agus thilg e air an talamh e : agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaidean iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingéal, agus bha clochameallain² ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad ; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingéal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn mhòr a' losgadh le teine anns an fhairge : agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhairge 'na fuil :

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh a bha anns an fhairge, aig an robh anam, bàs ; agus mhilleadh³ an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingéal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchràn⁴, agus thuit i air an treas cuid do na h-aimhnichibh, agus air na tobraichibh uisge ;

11 Agus is e an t-aimn a

ghoirear do'n reult Burmaid - agus rinneadh an treas cuid do na h-uisgeachaibh 'nam burmaid ; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisgeachaibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingéal, agus bhuaileadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh ; ionnus gu'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingéal⁵ ag itealaich ann am meadhon nèimh, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àiteachaidh na talmhainn, air son guthanna eile trompaid nan trì aingéal a tha fathast gu séideadh !

CAIB. IX.

1 *Air séideadh do'n chùigeadh aing-eal, thuit reult o nèamh, d'am bheil nichair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt : dh'fhosgail e an t-slochd, agus thàinig locuist cosmhuil ri scorpionaibh a mach.*
12 *Tha a' cheud truaighe air dol thairis.* 13 *Chaidh an seathadh trompaid a shéideadh.*

AGUS shéid an cùigeadh aingéal a thrompaid, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn : agus thugadh dha iuchair sluichd an dubh-aigein⁶.

2 Agus dh'fhosgail e slochd an dubh-aigein, agus dh'éirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmh-

¹ gu'n ofraileadh se e.
² cloich-shneachd. ³ sgriosadh.

⁴ leus. ⁵ aon aingéal.
⁶ an t-sluic gun aigéal, an t-sluichd an doimhne.

uinn mhòir *theintich*; agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorcha le deataich an t-sluichd.

3 Agus thàinig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus chaidh a ràdh riu gun iad a dheanamh doch-ainn¹ air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith; ach air na daoineibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh ré chùig mìosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* cruth nan locust cosmhuil ri h-eachaibh air an ulluchadh chum catha; agus *bha* air an cinn mar gu'm biodh crùn cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus *bha* folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus *bha* am fiacla mar *fhiaclaibh* leòmhan.

9 Agus *bha* aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iaruin, agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charb-

ada mhòran each a' ruith chum catha.

10 Agus *bha* earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh; agus *bha* gathanna 'nan earblaibh: agus *b'e* an cumhachd daoine a chiurradh² rè chùig mìosa.

11 Agus *bha* rìgh aca os an ceann *eadhon* aingeal an dubh-aigein, agus 'se a's ainm dha san Eabhra, Abadon, ach anns a' Ghréigis 'se a's ainm dha Apolion.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha am fianuis Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a *bha* ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìosa, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoineibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìl-tibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc³: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as an

¹ dochair, cron.

² a ghoirteachadh.

³ ghronnustal.

TAISBEAN X.

beoil thàinig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na trì plàighibh so mharbhadh an treas cuid do dhaoinibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nam beul, agus 'nan earb-laibh: oir bha an earbuill cosmhuil ri nathraichibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin ni iad dochann¹.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoineibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnus nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urrainn faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mort-aibh, no d'an druidheachd, no d'an strìopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

1 *Chunnaic Eoin aingeal treun aig an robh leabhar fosgailte 'na làimh: 6 neach a thug miannan airsan a tha beò gu sìorruidh, nach bi aimsir ni's mò ann. 8 Thugadh àithne do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.*

AGUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois² air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an f hairge,

agus a chos chli air an talamh,

3 Agus ghlaodh³ e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmh-an; agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal, a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhionnaich e airsan a tha beò gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairge agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mò⁴.

7 Ach ann an làithibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisicheas e air séid-eadh, an sin gu'm biodh rùndiomhair Dhé air a chrìoch-nachadh, mar a dh'innis e d'a sheirbhisich na fàidhean.

8 Agus labhair an guth, a chuala mi o nèamh, rium a rìs, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làimh an aingil a tha 'na sheasamh air an fhairge, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh an aingil, agus thubhairt mi ris, Thoir dhomh-sa an leabhran: agus thubhairt esan rium, Glac, agus ith suas e; agus ni e do bhroinn

¹ cron. ² bogha-uisge.

³ dh'èigh.

⁴ Nach bi'n aimsir ann fathast.

earbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an eabhran á làimh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhil; agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù earbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin duit a rìs fàidheadaireachd a dheanamh am fìanuis shlògh, agus chinn-each, agus theanganna, agus ìghre lionmhor.

CAIB. XI.

Rinn an dà fhianuis fàidheadaireachd: 6 thugadh cumhachd dhoibh nèamh a dkruideadh, ionnus nach bi uisge ann: 7 ni am béisd cogadh 'nan aghaidh, agus marbhaidh e iad: 8 tuadhaidh iad gun an adhlac, 11 agus an déigh thrì làithean agus leth là éiridh iad a rìs.

AGUS thugadh dhomh cuile cosm uil ri slait: agus bheas an v-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus tomhais teampull Dhé, agus an altair, agus adsan a tha deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus na tomhais i, air thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fo'n cosaibh am baile¹ naomh rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise cumhachd do m' dhithis fhianuis-ean, agus ni iad fàidheadaireachd rè mìle agus dà cheud agus trì fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann oladh, agus an dà choinnleir a tha 'nan seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnadh, ionnus nach bi uisge ann, ann an làithibh am fàidheadaireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgeachaibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach² a dh'éir-eas as an t-slochd gun iochdar³ cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus bithidh an cuirp mharbha 'nan luidhe ann an sràid a' bhaile mhòir, ris an abrar gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi cuid do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theangannaibh, agus do chinnich, an cuirp mharbha rè thrì làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gàirdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan⁴ dh'ionnsuidh a chéile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan a bhà chòmhnuidh air an talamh.

¹ a' chaithir. ² am béisd.

³ gun aingeal. ⁴ gibhtean

11 Agus an déigh thri làithean gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach annta, agus sheas iad air an cosaibh; agus thuit eagal mòr orra-san a chunnaic iad.

12 Agus chual iad guth mòr o nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. Agus chaidh iad suas do nèamh air neul; agus chunnaic an naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin féin bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n bhaile¹, agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn²: agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimh.

14 Chaidh an dara truaighe thairis: feuch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seachdamh aingeal a thrompaid; agus bha guthanna mòra air nèamh, ag ràdh, Rinneadh rìoghachdan an t-saoghail 'nan rìoghachdaibh do ar Tigh-earn, agus d'a Chrìosd-san; agus bithidh e' na Rìgh gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, a bha 'nan suidhe air an caithrichibh am fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinu iad aoradh do Dhia,

17 Ag ràdh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thigh-earna Dhé uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gu'n do ghabh thu do chumhachd

mòr a d'ionnsuidh, agus gu'n do rìghich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thàinig t'fhearg-sa, agus àm nam marbh gu'n tugadh breth orra, agus gu'n tugadh tusa duais do d' sheirbhisich na fàidhean, agus do na naoimh, agus dhoibh-san air am bheil eagal t'ainme, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosadh tu iadsan a sgriosas³ an talamh.

19 Agus dh'fhosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunncas ann a theampull àire a' choimhcheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha meallain mòra ann.

CAIB. XII.

1 *Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin ri saothair-chloinne: 4 tha 'n dragon mòr deurg 'na sheasamh fa comhair, ullamh gus a leanadh a shlugadh suas. 6 'Nuair a dh'aiseadadh i, theich i do'n shasach. 7 Chog Michael agus 'aingil an aghaidh an dragon.*

AGUS chunncas iongantas mòr air nèamh, bean air a sgeadachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhi torrach, ghlaodh i ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunncas iongantas eile air nèamh, agus, feuch, dragon⁴ mòr deurg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air a chinn seachd crùn.

¹ chaithir. ² leis a' chrith-thalmhainn.

³ thruailleas.

⁴ uabheist.

4 Agus tharruing 'earball an treas cuid do reultaibh nèimh, agus thilg e iad chum na talmhainn : agus sheas an dragon fa chomhair na mnà, a bha ullamh gu bhì air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha gus na cinnich uile a riaghladh le slait iaruin : agus thogadh a leanabh suas chum Dhé, agus *chum* a rìgh-chaitheach-san.

6 Agus theich a' bhean do'n fhàsach, far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu'm biodh i air a beathachadh an sin rè mìle, agus dà cheud agus trì fich-ead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh ; rinn Michael agus 'aingil cogadh an aghaidh an dragoin ; agus chog an dragon agus 'aingil féin ;

8 Agus cha d'thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite ni's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nathair sin, ris an abrar an liabhul agus Sàtan, a tha nealladh an t-saoghail uile : thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach 'aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth nòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rìoghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chrìosd air eachd ; oir thilgeadh sìos 'ear-casaid ar bràithrean, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'andheche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fianuis-san, agus cha do ghràdhaich iad an anama féin gu bàs.

12 Uime sin biodh gàird-eachas oirbh, O a nèamha, agus oirbhse a tha 'nur còmh-nuidh annta. An-aoibhin do luchd-àiteachaidh na talmhainn, agus na fairge ! oir thàinig an diabhl a nuas do 'ur n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talmhainn, rinn e geur-leanmhuinn air a' mhnaoi a rug an *leanabh* mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà sgéith iolaire mòire, chum gu'n rachadh i air itealaich leo do'n fhàsach, chum a h-ionaid féin ; far am bheil i air a h-altrum rè aimsir, agus aimsirean, agus leth-aimsir¹, o aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na mnà, chum gu'n tugadh i oirre bhì air a giùlan air falbh leis an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmh-nadh ris a' mhnaoi ; agus dh'fhosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil, a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a sliochd, a tha coimhead² àitheanta Dhé, agus aig am bheil fianuis Iosa Chrìosd.

¹ àm, agus amanna, agus leth-dm.

² ghleidheadh.

CAIB. XIII.

1 *Dh'èirich fiadh-bheathach as an fhairge le seachd cinn agus deich adhaircean: dha-san thug an dragon a chumhachd. 11 Thàinig fiadh-bheathach eile a nìos as an talamh, 14 agus thug e fa'near dealbh bhì air a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, 15 agus gu'n deanadh daoine aoradh dha, 16 agus gu'n gabhadh iad a chomhara.*

AGUS sheas mi air gain-eimh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheathach¹ ag éirigh suas as an fhairge, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air 'adharcaibh deich crùin, agus air a chinn ainm toibheim².

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheathach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a chosan mar *chosaibh* mathghamhna, agus a bheul mar bheul leòmhain: agus thug an dragon a neart, agus a chaithir³, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon d'a chinn mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs; agus leighiseadh a lot⁴ bàsmhor: agus ghabh an talamh uile iongantais an déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n fhiadh-bheathach: agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Cò a ta cosmhuil ris an fhiadh-bheathach? Cò a ta comasach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus toibheum; agus thugadh

cumhachd dha cogadh a dheanamh ré dhà mhios agus dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e 'bheul ann an toibheum an aghaidh Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a phàilliun⁵, agus do'n dream a ta 'nan còmhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh a dheanamh an aghaidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra: agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh, agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, aoradh dha, aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain, a mharbhadh o thoiseach an t-saoghail.

9 Ma tha cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

10 Ma bheir neach air bith am braighdeanas, théid e féin am braighdeanas: mar mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhì air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann as so a ta foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach eile ag éirigh as a talamh; agus bha aige d'adhairc cosmhuil ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur a gnìomh cumhachd a' cheu fhiadh-bheathaich uile 'n fhianuis, agus tha e toirt a' an talamh, agus orra-san tha 'nan còmhnuidh ann, aoradh a dheanamh do'n cheu fhiadh-bheathach, aig a

¹ béist.² ainmean Dia-mhaslachaidh.³ a rìgh-chaithir.⁴ a chneadh⁵ thabernacal.

robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara mòra, ionnus gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e 'a mealladh na dream a tha 'nan còmh-nuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, ìomhaigh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha¹ a thoirt do ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, ionnus gu'n labhradh ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, agus gu'n tugadh e fa'near gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile dhaoine, araon beag agus mòr, saobhir agus daoibhir², saor agus daor, comhara a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuigse, àirmh-eadh³ e àireamh an fhiadh-bheathaich: oir is àireamh duine e; agus is e 'àireamh sè ceud agus trì fichead agus sè.

CAIB. XIV.

1 An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shìoin maille r'a chuideachd. 6 Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil. 8 Tuiteam Bhabiloìn. 15 Foghara an t-saoghail agus cur a' chorrain ann. 20 Foghara agus preas-fiona feirge Dhè.

AGUS dh'amhaire mi, agus, feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shìoin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm 'Athar-san sgrìobhta air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaithèanas, 'mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciùil le'n clàrsaichibh féin:

3 Agus sheinn iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na rìgh-chaitheach, agus an làthair nan ceithir bheathaichean, agus nan seanair-ean: agus cha b'urrainn neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh⁴ o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh; oir is òighean iad: is iad so an dream a tha leantuinn an Uain ge b'e àit an téid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d' fhuaradh cealg; oir tha iad gun lochd⁵ an làthair rìgh-chaitheach Dhé.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich ann am meadhon nèimh, aig an robh an soisgeul sìorruidh r'a shearmonachadh dhòibh-san

a tha 'nan còmhuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh.

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòirdha; oir thàinig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dha-san a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, am baile mòr¹ sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a strìopachais.

9 Agus lean an treas aingeal ad, ag ràdh le guth àrd; Ma ni neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a ìomhaigh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirge-san; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnusc, am fianuis nan aingeal naomha, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha'n 'eil fois sam bith a là no dh'oidhche aca-san a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a ìomhaigh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainnesan.

12 An so tha foighidin nan naomb: an so tha'n dream a choimhideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium,

Sgrìobh, Is beannaichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, á so a mach: Seadh, a ta an Spiorad ag ràdh, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, neul geal, agus air an neul *neach* 'na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaodhaich le guth àrd ris an ti a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorr-an, agus buain: oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghar na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an ti a bha 'na shuidhe air an neul, a chorr-an san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thàinig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os ceann teine, agus ghlaodh e le glaodh àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorr-an geur, agus cnuasaich baguidean² fìonain na talmhainn: oir a ta a fìon-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-aingeal a chorr-an san talamh, agus chnuasaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am

¹ a' chaithir mhòr.

² triopuill.

fhion-amar an taobh a muigh do'n bhaile, agus thàinig fuil a mach as an fhion-amar, gu sréin nan each, feadh mhíle agus shé ceud stàid¹.

CAIB. XV.

¹ *Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach.* ³ *Oran na muinntir a bhuaidhaicheas air an fhiadh-bheathach.* ⁷ *Na seachd soithiche làn do fheirg Dhé.*

AGUS chunnaic mi comh-ara eile air nèamh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an robh na seachd plàigh-ean deireannach; oir annta so tha fearg Dhé air a coimh-lionadh.

² Agus chunnaic mi mar gu'm b'fhairge ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air 'ìomhaigh, agus air a chomh-ara, agus air àireamh 'ainme, 'nan seasamh air an fhairge ghloine, agus clàrsaiche Dhé aca.

³ Agus tha iad a' seinn òrain Mhaois² òglaich Dhé, agus òrain an Uain, ag ràdh, *Is mòr, agus is iongantach t'òibre, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich; is ceart agus is fìor do shlighean-sa, a Rìgh nan naomh.*

⁴ Cò air nach biodh eagal romhad, O Thighearn, agus nach tugadh glòir do t'ainm? oir *is tusa a mhàin a ta naomh: oir thig na h-uile chinnich, agus nì iad aoradh ann do làthair; do bhrìgh gu bheil do bhreitheanais air an deanamh follaiseach.*

⁵ Agus an déigh so dh'amh-aire mi, agus, feuch, dh'

fhosgladh teampull pàilliuin na fianuis air nèamh.

⁶ Agus thàinig a mach as an teampull na seachd aingil, aig an robh na seachd plàigh-ean air an sgeadachadh le lìon-eudach glan agus deal-rach³, agus air an crioslach-adh⁴ mu'n uchd le criosaibh òir.

⁷ Agus thug aon do na ceithir bheathaichibh do na seachd aingil seachd soithichean òir, làn do fheirg an Dé a ta beò gu saoghal nan saoghal.

⁸ Agus lìonadh an teampull le deataich o ghlòir Dhé, agus o 'chumhachd-san; agus cha b'urrainn neach sam bith dol a stigh do'n teampull, gus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coimh-lionadh.

CAIB. XVI.

¹ *Dhàirt na h-aingil a mach an soithiche làn do fheirg: 6 Na plàighean a tha leantuinne air sin. 15 Thig Criosd mar ghaduiche: is beannaichte iadsan a nì faire.*

AGUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag ràdh ris na seachd aingil, Imichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.

² Agus dh'imich an ceud aingeal, agus thaom e a shoith-each air an talamh; agus dh'éirich droch neasgaid nimhneach air na daoineibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheathaich, agus *orrasan* a rinn aoradh d'a ìomhaigh.

³ Agus thaom an dara aingeal a shoitheach san fhairge; agus rinneadh i

¹ *i. e. an t-ochdamh cuid do mhíle fearainn.*

² *chan iad laoidh Mhaois.*

³ *geal.* ⁴ *air an criosrachadh.*

mar fhuil *duine* mhairbh : agus fhuair gach anam beò bàs anns an fhairge.

4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach anns na h-aimhnichibh agus anns na tobraichibh uisge ; agus rinn-eadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, Is cothromach thusa, O Thighearn, a ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhrìgh gu'n d' thug thu breth air an dòigh so :

6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl ; oir is toilleteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, is fìor agus cothromach do bhreitheanais.

8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghréin ; agus thugadh *cumhachd* dha daoine a phianadh le h-aiteas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin : agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dha-san.

10 Agus thaom an cùigeadh aingeal a shoitheach air rìgh-chaitir an fhiadh-bheathaich ; agus rinneadh a rìoghachd dorcha ; agus chagainn *daoine* an teanganna tre phéin,

11 Agus thug iad toibheum¹ do Dnia nèimh air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

12 Agus thaom an seath-

adh aingeal a shoitheach air an amhainn mhòir Euphrates ; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluicheadh slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.

13 Agus chunnaic mi *teachd* a mach á beul an dragoin, agus á beul an fhiadh-bheathaich, agus á beul an fhàidhbhréige, trì spiorada neòghlan, cosmhuil ri losguinn.

14 Oir is iad *sin* spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, a ta mi a' teachd mar ghaduiche. Is beannaichte esan a nì faire, agus a ghleidheas 'eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic *daoine* a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r'a chéile chum ionaid ris an abrar san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachdamh aingeal a shoitheach san athar² ; agus thàinig guth mòr a mach á teampull nèimh, o'n rìgh-chaitir, ag ràdh, Tha e deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann ; agus bha crith mhòr thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhail do chrith-thalmhainn co mhòr.

19 Agus bha am baile mòr³ air a roinn 'na trì earrannaibh, agus thuit bailtean nan cinneach : agus

¹ masladh.

² aidhear.

³ a' chaitir mhòr.

thàinig Babilon mhòr an uimhne an làthair Dhé, a thoirt di copan fìona fraoich 'fheirge¹.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d'fhuaradh na beannta.

21 Agus thàinig clacha-meallain mòra² a nuas o nèamh air daoineibh, gach clach co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàigh-san ro mhòr.

CAIB. XVII.

1 *Tha bean air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, agus copan òir 'na làimh, 'na suidh air an fhiadh-bheathach, 5 neach a's i Babilon mhòr, màthair nan gràine-eileachd. 9 Eadar-mhìneachadh nan seachd ceann, 12 agus nan deich adhaircean.*

AGUS thàinig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na strìop- aiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhainn strìopachas, agus aig an do chuireadh luchd- àiteachaidh na talmhainn air mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath scarlaid, làn do ainmibh toibheim³, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a sgeadachadh ann am purpur,

agus ann an scarlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr, agus clachaibh luach- mhor, agus neamhuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neò-ghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain bha ainm sgrìobhta, RUN- DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomh, agus le fuil fhianuis- ean⁴ Iosa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantas le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairt an t- aingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantas? Inn- sidh mise dhuit rùn-dìomhair na mnà, agus an fhiadh- bheathaich a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n'eil e ann; agus éiridh e suas á slochd an dubh-aig- ein⁵, agus théid e am mugh⁶: agus gabhaidh luchd-àiteach- aidh na talmhainn, aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar na beatha o thois- each an t-saoghail,) iongant- as, 'nuair a chi iad am fiadh- bheathach⁷ a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann⁸.

9 An so a ta an inntinn aig am bheil gliocas. Na seachd cinn is seachd sléibh- tean iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

¹ 'fheirge ro gharg.
² clòch-shneachd mhòr.
³ Dia-mhaslachaidh.
⁴ mhairt-reach.

⁵ as an t-slochd gun iochdar.
⁶ sgriosar e. ⁷ am béist.
⁸ gidheadh a ta ann.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna: tha cùig *dhiubh* air tuiteam, agus a ta h-aon ann: cha d'fhàinig am fear eile fathast; agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachdnar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d'fhuair rìoghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd mar rìghrean rè aon uaire maille ris¹ an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inn-tinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Ni iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra: oir is esan Tighearna nan Tighearna, agus Rìgh nan Rìgh; agus *tha* an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dìleas.

15 Agus tha e ag ràdh rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an strìopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n strìopaich, agus ni iad fàs i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a choimhlionadh, agus a bhì dh'aon

chomhairle, agus an rìoghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, gus an coimhlionar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, am baile mòr² sin, a tha rìoghachadh³ os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

1 *Thuit Babilon: 4 thugadh àithne do phobull Dé imeachd aisde: 9 rinn rìghre na talmhainn, 11 maille ris na ceannaichibh agus na maraichibh, bròn air a son: 20 rinn na naoimh gairdeachas air son breitheanais Dé oirre.*

AGUS an déigh nan nithe so chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o nèamh, aig an robh cumhachd mòr; agus dhealraich an talamh le 'ghlòir.

2 Agus ghlaodh⁴ e gu làidir le guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-còmhnuidh dheamhan, 'na prìosan⁵ do gach spiorad neòghlan, 'na h-ionad cumail do⁶ gach eun neò-ghlan agus fuath-mhor.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich do fhìon feirge a strìopachais, agus rinn rìghre na talmhainn strìopachas rithe, agus rinneadh saibhir ceannaichean na talmhainn le pailteas a sògha⁷.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chum nach bi sibh com-pairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh *cuid* d'a plàighibh;

5 Oir tha a peacanna air ruigheachd⁸ suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-eucearta.

¹ san aon uair ris.

² a' chaitheir mhòr.

³ aig am bheil nachdaranachd.

⁴ dh'èigh.

⁵ gainntir.

⁶ na h-euadan.

⁷ a sàimhe.

⁸ air leantuinn.

6 Thugaibh ath-dhìol di mar a dhìol ise ribh, agus thugaibh dhi a dhà uiread, a réir a h-oibre : anns a' chup-an a lìon i, lìonaibh a dhà uiread di.

7 A mheud as a ghlòraich si i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr as sin thugaibh dhi do pheanas agus do bhròn : oir a ta i ag ràdh 'na cridhe féin, Tha mi a'm' shuidhe a'm' bhan-righ-inn, agus cha bhantrach mi, agus cha'n fhaic mi bròn.

8 Uime sin ann an aon là thig a plàighean, bàs, agus bròn, agus gorta ; agus lois-gear i gu tur le teine : oir is neartmhor an Tighearna Dia a bheir breth oirre.

9 Agus ni rìghre na talmhainn, a rinn striòpachas agus a chaith am beatha gu sòghail maille rithe, gul agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad as, tre eagal a peanais, ag ràdh, Mo thruaighe, mo thruaighe ! a' chaithir mhòr¹ sin Babilon, a' chaithir threun sin ! oir ann an aon uair thàinig do bhreitheanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhainn gul agus caoidh air a son ; oir cha cheannaich neach sam bith am bathar² ni's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhor, agus neamhnuidean, agus lion-eudaich ghrinn, agus phur-puir, agus shìde, agus scar-laid, agus gach uile ghnè fhiodha thine, agus gach uile ghnè shoithiche do ibhori³,

agus gach uile ghnè shoithiche do fhiodh ro luachmhor, agus do umha, agus do iar-unn, agus do mharmor,

13 Agus canal, agus nithe deadh - fhàile, agus oladh-ungaidh, agus tuis, agus fìon, agus oladh, agus min mhìn⁴, agus cruithneachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbadan, agus tràillean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh'imich na toraidh, air an robh mòr dhéidh t'anama, uait, agus dh'imich na h-uile nithe annasach agus maiseach uait, agus cha 'n fhaigh thu iad ni's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nithe so a rinneadh saobhir leatha, am fad, air eagal a peanais, a' gul agus a' caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truagh, am baile mòr sin, a bha air a sgeadachadh le lìon-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a dheanamh breagha⁵ le h-òr, agus le clachaibh luachmhor, agus le neamhnuidibh !

17 Oir ann an aon uair thugadh saobhbreas cò mòr gu neo-ni. Agus sheas gach uile long - mhaighstir⁶, agus gach uile chuideachd a théid air longaibh, agus na seòladairean, agus a' mheud 's a ni gnothuichean air fairge, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chunnaic iad deatach a losgaidh, ag ràdh, Cò e am baile a's cosmhuil ris a' bhaile mhòr so ?

19 Agus thilg iad duslach

¹ am baile mòr.

² am marsantachd, an earradh.

³ shiacleibh elephant ; ivory. Sasg.

⁴ plùr mìn. ⁵ air òradh.

⁶ fhear-stiùraidh.

TAISBEAN XIX.

air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, am baile mòr sin, anns an d'rinneadh saobhir iadsan uile aig an robh longa air an fhairge, tre a ghreadh-nachas-san! oir ann an aon uair dh'fhàsaicheadh e.

20 Dean gàrdeachas os a cheann, o a nèamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean: oir dhìol Dia sibhse air.

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e san fhairge i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos am baile mòr sin Babilon, agus cha'n fhaighear e ni's mò.

22 Agus cha chluinnear annad ni's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciùil, agus phiobairean, agus thrompad-airean; agus cha'n fhaighear annad ni's mò fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad ni's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle¹ annad ni's mò; agus cha chluinnear annad ni's mò guth fear-bainnse no bean-bainnse²: oir b'iad do cheann-achèan daoine mòra na tal-mhainn; agus le d'ghruidh-eachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh ann fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile *dhaoinè* a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

¹ *Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu'n d'thug e breth air an*

strìopaich mhòir, agus gu'n do dhìol e fuil a naomh. 7 Banais an Uain, &c.

AGUS an déigh nan nithe so, chuala mi guth àrd mhòr-shluaigh air nèamh, ag ràdh, Aleluia; Slàinte, agus glòir, agus urram, agus cumhachd do'n Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is cothromach a bhreitheanais; oir thug e breth air an strìopaich mhòir, a thruaill an talamh le a strìopachas, agus dhìol e fuil a sheirbhiseach féin air a làimh.

3 Agus a rìs thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitir, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thàinig guth a mach o'n rìgh-chaitir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air am bheil 'eagalsan, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr-shluaigh, agus mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar thoirm tairneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach a' rìoghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid gàrdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thàinig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dhi gu'm biodh i air a sgeadachadh le

lìon-eudach grinn, glan agus dealrach : oir is e an lìon-eudach grinn fìreantachd nan naomh.

9 Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte iad-san a tha air an cuireadh gu suipeir-bhainnse an Uain. Agus thubhairt e rium, *Is* iad so briathra fìrinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaibh chum aoradh dheanamh dha : agus thubhairt e rium, Feuch nach *dean thu* e : is comh-sheirbhiseach dhuit féin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa ; dean aoradh do Dhia : oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nèamh air fhosgladh, agus, feuch, each geal ; agus ghoireadh do'n ti a shuidh air Dileas, agus Fìor ; agus ann am fìreantachd tha e deanamh breitheanais agus cogaidh.

12 Agus *bha* a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann *bha* mòran chrùn ; agus *bha* ainm aige sgrìobhta, nach b'aithne do neach sam bith ach e féin ;

13 Agus *bha* e air a sgeadachadh le trusgan¹ tumta am fuil : agus is e'n t'ainm a ghoirear dheth, FOCAL DE.

14 Agus lean na h-armailtean a *bha* air nèamh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lìon-eudach grinn, geal agus glan.

15 Agus as a bheul tha claidheamh geur a' dol a mach, chum gu'm buaileadh

e na cinnich leis ; agus riaghlaidh e iad le slait iar-uinn : agus tha e a' saltradh fìon-amair fraoich feirge² an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thrusgan agus air a léis ainm sgrìobhta, RIGH NAN RIGH, AGUS TIGH-EARNA NAN TIGH-EARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheasamh sa' ghréin ; agus ghlaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile, a *bha* 'g iteal-aich ann am meadhon nèimh, Thigibh, agus cruinnichibh sibh féin chum suipeir an Dé mhòir ;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghrean, agus feòil àrd-cheannard, agus feòil dhaoine cumhachdach, agus feòil each agus na muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile *dhaoine*, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an armailtean air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an ti a *bha* 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh 'armailt-san.

20 Agus ghlacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an dream a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iad-san a rinn aoradh d'a ìomhaigh. Thilgheadh iad sin 'nan dithis beò ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

¹ *falluing, eudach-uachdair.*

² *feirge ro gharq.*

21 Agus mharbhadh a' chuid eile le claidheamh an ti a bha 'na shuidhe air an each, a thàinig a mach as a bheul : agus bha an eunlaith uile air an lìonadh le'm feòil.

CAIB. XX.

1 *Satan ceangailte rè mhìle bliadhna.* 5 *A' cheud aiseirigh :* 6 *tha iad beannaichte aig am bheil cuid dhìth.* 7 *Satan a rìs air fhuasgladh.* 9 *Gog agus Magog.* 10 *Thilgeadh an Diabhul do'n loch theine agus phronnuisc.*

AGUS chunnaic mi aing-eal, a' teachd a nuas o nèamh, agus iuchair sluichd an dubh-aigein¹ aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon, an t-seann nathair nimhe sin, a's e an diabhul agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna ;

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, agus an crìochnaicheadh² am mìle bliadhna : agus an déigh sin, is éigin gu fuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chaitrichean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breitheanas doibh : agus chunnaic mi anaman na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh-bheathach, no d'a ìomhaigh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmh-aibh ; agus bha iad beò, agus rìghich iad maille ri Crìosd rè mhìle bliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheoth-

aicheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìochnachadh. Is i so a' cheud aiseirigh.

6 Is beannaichte agus is naomha an ti aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh : orra so cha'n 'eil cumhachd aig an dara bàs ; ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chrìosd, agus rìghichidh iad maille ris mìle bliadhna.

7 Agus an uair a chrìochnaichear am mìle bliadhna, fuasgailear Sàtan as a phrìosan,

8 Agus théid e mach a mhealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinneachadh gu cath ; muinntir a tha ann an àireamh mar ghaineimh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuairtich iad camp nan naomh, agus am baile³ ionmhuinn : agus thàinig teine nuas o Dhia á nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhul a mheall iad, san loch theine agus phronnuisc, far am bheil am fiadh-bheathach, agus am fàidh bréige, agus bithidh iad air am pianadh a là agus a dh'oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi rìgh-chaitir mhòr gheal, agus an ti a shuidh oirre, neach d'an do theich nèamh agus talamh o a ghnùis ; agus cha d'fhuaradh àite dhoibh.

¹ an t-sluichd gun aigeal.

² an coimhliontadh.

³ a' chaithir.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na leabhraichean: agus dh'fhosgladh leabhar eile, *eadhon leabhar* na beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha sgrìobhta sna leabhraichibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhairge uaipe¹ na mairbh a bha innte; agus thug am bàs agus an uaigh² uatha na mairbh a bha annta: agus thugadh breth orra gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine: Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d'fhuaradh sgrìobhta, ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXI.

1 *Nèamh nuadh agus talamh nuadh.*
10 *An Ierusalem nèamhaidh, maille ri làn-mhèachadh oirre: 23 cha 'n 'eil feum aice air grèin; oir is i glòir Dhé a solus.* 24 *Tha rìghrean na talmhainn a' toirt an saoihbreas d'a h-ionnsuidh.*

AGUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis, agus cha robh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin am baile naomh, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia á nèamh, air ullachadh mar bhean-bainnse air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr á nèamh ag ràdh, Feuch, 'tha pàillion Dhé maille ri

daoinibh, agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dha, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni's mò, no bròn, no éighich³, agus cha bhi pian ann ni's mò; oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an ti a bha 'na shuidhe air an rìghchaithir, Feuch, tha mi a deanamh nan uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, oir tha na briathra so firinneach agus dileas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dha-san air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h-uile nithe; agus bithidh mise a'm' Dhia dha-san, agus bithidh esan 'na mhac dhomh-sa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreid-each, agus graineil, agus aig luchd mortaidh, agus strìopachais, agus druidheachd, agus iodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearglasadh le teine agus pronnusc; ni a's e an dara bàs.

9 Agus thàinig a m' ionnsuidh aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plàighibh deireannach, agus

¹ uaipe.

² ifrinn.

³ glodhaich.

labhair e rium, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean nuadh-phòsda, bean an Uain.

10 Agus thug e leis mi anns an spiorad gu beinn mhòir agus àird, agus dh'fheuch e dhomh am baile mòr¹ sin, Ierusalem naomh, a' teachd a nuas á nèamh o Dhia,

11 Aig an robh glòir Dhé: agus bha a shoillse² cosmhuil ri cloich ro luachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar christal;

12 Agus bha balla mòr agus àrd aig, air an robh dà gheata dheug, agus aig na geataibh dà aingeal dheug, agus ainmean sgrìobhta orra, eadhon *ainmean* dà thréibh dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, tri gheatacha; air an taobh thuath, tri gheatacha; air an taobh deas, tri gheatacha; agus air an taobh an iar, tri gheatacha.

14 Agus bha aig balla na caitheach dà bhunait dheug, agus annta-san ainmean dà abstol deug an Uain.

15 Agus bha aig an ti a labhair rium, cuilc-shlat òir, chum gu'n tomhaiseadh e am baile, agus a gheatacha, agus a bhalla.

16 Agus tha am baile 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha 'fhad co mòr r'a leud: agus thomhais e am baile leis a' chuile-shlait, dà mhìle dheug stàide: is ionnan fad, agus leud, agus àirde dha.

17 Agus thomhais e a

bhalla, ceud agus dà fhichead agus ceithir làmha-coille³, a réir tomhais duine, eadhon an aingil.

18 Agus bha a bhalla air a thogail do chloich Iaspis; agus b'òr fìor-ghlan am bàile⁴, cosmhuil ri gloin shoilleir⁵.

19 Agus bha bunaitean⁶ balla a' bhaile air an deanamh sgiamhach leis gach uile ghnè chlocha luachmhor. *Bu* Iaspis an ceud bunait; *bu* shaphir, an dara; *bu* chalcidon, an treas; *b'*emerald, an ceathramh *bunait*;

20 *Bu* shardonics, an cuigeadh; *bu* shardius, an seathadh; *bu* chrisolit, an seachdamh; *bu* bheril, an t-ochdamh; *bu* topas, an naothadh, *bu* chrisoprasus, an deicheamh; *bu* hiacint, an t-aon deug; *b'*ametist, an dara *bunait* deug.

21 Agus an dà gheata dheug *bu* dà neamhnuid dheug iad; bha gach aon fa leth do na geataibh air a dheanamh do aon neamhnuid: agus b'òr fìorghlan sràid a' bhaile, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull ann: oir is e'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t-Uan a's teampull da.

23 Agus cha'n 'eil feum aig a' bhaile air a' ghréin no air a' ghealaich a dhealrachadh ann: oir shoillsich glòir Dhé e, agus is e an t'Uan a's solus da.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaorar 'na

¹ a' chaithir mhòr.

² solus, dealradh.

³ bann-làmha.

⁴ a' chaithir.

⁵ trid-shoillseach, tre'n dealraich an solus.

⁶ buinn, bunachair

sholus : agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a gheatacha san là : oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no a ni breug : ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

1 Amhainn uisge na beatha, 2 craobh na beatha. 5'Se Dia féin solus na caithreach. 9 Cha'n fhulaing an t-aingeal aoradh a dheanamh dha. 18 Cha'n fheudar ni sam bith chur ri focal Dé, no thoirt uaith.

A GUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chrìostal, a' teachd a mach á rìgh-chaitheir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na caithreach, agus air gach taobh do'n amhainn, *bha* craobh na beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug thoraidh, agus a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos ; agus *bha* duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha òhi mallachd air bith ann ni's mò : ach bithidh rìgh - chaitheir Dhé agus an Uain innte ; agus ni a sheirbhisich seirbhis da.

4 Agus chi iad 'aghaidh ; agus *bithidh* 'ainm-san air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha'n 'eil feum aca air coinnil, no air solus na gréine : oir bheir an Tigh-

earna Dia solus doibh : agus rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, *Tha* na briathra so dileas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, 'aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a's éigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath : is beannaichte an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad : agus an uair a chuala agus a chunnaic mi iad, thuit mi sìos a deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin thubhairt e rium, Feuch nach dean thu e : oir is comh-sheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibh-san a choimhideas briathran an leabhair so : dean aoradh do Dhia.

10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so : oir tha an t'àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth : agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth : agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth : agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aithghearr ; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir mar a bhitheas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud *neach* agus an *neach* deireannach.

14 Is beannaichte iadsan a ni 'àitheanta - san, chum gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n teid iad a stigh tre na geataibh do'n bhaile.

15 Oir an taobh a muigh *tha* madraidh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-strìopachais, agus luchd-mortaaidh, agus luchd ìodhol-aortaaidh, agus gach neach a ghràdhaicheas, agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aing-eal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealach agus mhaidne.

17 Agus a ta an Spiorad agus a' bhean nuadh-phòsda ag ràdh, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus an neach air am bheil

tart, thigeadh e. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Or tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra fàidheadaireachd an leabhair so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia airsan na plàighean a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibrionn-san á leabhar na beatha, agus as a' bhaile nacmh, agus as na nithibh a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

20 A ta an ti a tha toirt fianuis air na nithibh so ag ràdh, Gu deimhin a ta mi a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

ABBREVIATIONS AND MARKS.

- A' for "an," the article, as, "a' bhean" *the woman*, for "an bhean."
- A' for "ag," sign of the pres. part. of verbs beginning with a consonant; as, "a' bualadh" *striking*, but "ag òl" *drinking*.
- A' for "ann" *in*; as, "a'd' cheann" *in thy head*, for "ann do cheann."
- A for "as" *out of*, marked with an acute accent; as, "á teine" *out of fire*.
- 'Ar for "thar," *over, above*; as, "deich 'ar fhichead" *thirty*.
- B' for "bu" *was*; as, "b'e" *he was*.
- C' for "cia" *who, what*; as, "c'àit," *where? or in what place?* "c'uin" *when? or at what time?*
- D' for "do," *thy, thine*; as, "d'athair" *thy father*.
- D', dh' for "do," sign of the preterite tense of verbs; as, "an d'aidich e" *has he confessed*; "dh'aidich mi" *I have confessed*.
- Eabh. for "Eabhra" *Hebrew*.
- Eir. for "Eirionnach" *Irish*.
- 'G for "ag," sign of the pres. part. of verbs; as, "ga dheanamh" *doing it*.
- G' for "gu" *to*; as, "g'a cheann" *to the end thereof*.
- M' for "mo" *my*; as, "m'an-am" *my soul*.
- M' for "mu" *about*; as, "ma cheann" *about his head*.
- 'Na for "ann a" *in his*; as, "'na chridhe" *in his heart*.
- 'Nan for "ann an" *in their*; as, "'nan tighibh" *in their houses*.
- 'Nar for "ann ar" *in our*; as, "'nar dùthaich" *in our country*.
- 'Nur for "ann bhur" *in your*; as, "'nur fearann" *in your land*.
- 'Nuair for "an uair" *in the time, when*.
- 'R for "ar" *our*; as, "o'r sinnsiribh" *from our ancestors*.
- R for "bhur" *your*; as, "le'r cead" *with your leave*.
- R' for "ri" *to*; as, "r'ar guth" *to our voice*.
- San, sa', for "anns an," *in the*; as, "san àm" *in the time*; "sa' bhaile" *in the city*.
- Sasg. for "Sasgonach," or "Sasonach," *English*.
- Sna, for "anns na" *in the*; as, "sna coilltibh" *in the woods*.
- T' for "do" *thy*; as, "t'an-ail" *thy breath*. Before a vowel, *d*, the initial consonant of this pronoun, is changed into *t*; but *t*, the initial consonant of the

ABBREVIATIONS AND MARKS.

- verbs "téid, tig, toir," is retained in writing, though pronounced as *d*.
- ([˘]) Grave accent. Vowels marked with this accent are always sounded long; and such as are not, are generally sounded short.
- ([˙]) Acute accent. When the vowel *e* is sounded like *e* in *scene*, or the Latin *æ* in *Phœbus*, as the Scotch pronounce it, it is commonly marked with this accent.
- ([']) Apostrophe. When there is an elision of one or more letters, it is usually marked with an apostrophe: thus, when the preceding word ends, or the following word

begins, with a vowel, there is an elision of the possessive pronoun "a;" as, "le 'shùil" *with his eye*, for "le a shùil;" "call 'anama" *the loss of his soul*, for "call a anama." A few Gaelic words admit of a final vowel, or not, as the euphony requires it; as, "àit" or "àite," *a place*;" "Tighearn," or "Tigh-earna," *Lord*; "naomh," or "naomha," *holy*; "fad," or "fada," *long*; "camp," or "campa," *a camp*: but as these final vowels are not essential to the words, their absence is not marked with an apostrophe.

THE HISTORY OF THE

1780

1780

1780

1780

1780

1780

1780

1780

1780

1780

1780

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM 1630 TO 1800
BY
JOHN H. COOPER
VOLUME I
1845

SAILM DHAIBHIDH

MAILLE RI

L A O I D H I B H,

AIR AN TARRUING

O NA

SCRIPTUIRIBH NAOMHA,

Chum bhi air an seinn ann an aoradh Dhe.

AIR AN LEASACHADH, AGUS AIR AN CUR A MACH LE H-UGHDARRAS
ARD-SHEANAIDH EAGLAIS NA H-ALBA.

THE NATIONAL BIBLE SOCIETY OF SCOTLAND;
HEAD OFFICES—5 St. Andrew Square, Edinburgh,
and 224 West George Street, Glasgow.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

1625-1649

BY

JOHN BURNET

1679

Printed by J. Sturges, at the Black-Swan in St. Dunstons Church-yard, London.

Printed by J. Sturges, at the Black-Swan in St. Dunstons Church-yard, London.

SAILM DHAIBHIDH.

SALM I.

- 1 'S **BEANNAICHT'** an duine sin nach
 an comhairle nan daoì, [gluais
 An slighe fhiair nam peacach baoth',
 'na sheasamh fòs nach bì;
 An caithir fanoìd luchd an spòrs
 nach togair suidh' gu bràth:
 2 Ach 'gam bheil toil do naomh reachd
 'ga smuaineach' oidhch' is là. [Dhè,
 3 Mar chraoibh is amhluidh bithidh e
 'n cois aimhne fàs a ta,
 A bheir 'na h-aimsir toradh trom,
 gun duilleach chall no blàth.
 Soirbhichidh leis gach ni d'an dean:
 4 ni h-amhluidh sin do bhi
 Na daoine peacach; ach mar mhol
 air fhuadachadh le gaoith.
 5 Is uime sin cha seas a suas
 na h-aingidh anns a' bhreth,
 No peacach ann an comunn nam
 nam fireanach air leth.
 6 Oir's fiosrach Dia air slighe ghloin
 nam fireanach air fad;
 Ach slighe fhiair nam peacach baoth',
 Di-mhilltear i gu grad.

SALM II.

- 1 **C'** ARSON a ghabh na Cinnich boil'
 's na sìòigh le chéile cruinn,
 A' smuaineachadh beairt dhiomhan-
 nach feudar chur an suim. [aich,
 2 Rìghre na talmhainn dh'éirich suas,
 's na h-uachdarain gu léir;
 'N aghaidh Iehobhah chruinnich iad;
 's 'n aghaidh aoin ungtà Dé.
 3 'Nis briseamaid an cuibhreach
 (sud thubhairt iad air fad.) [dhinn,
 Na boinn a b'áill leo iadhach oirnn,
 dhinn tilgeamaid gu grad.
 An Ti air nèamh 'na shuidhe ta,
 ni esan gàire riu;
 mar chùis-mhagaidh bithidh iad
 do Thighearn àrd nan dùl.
 5 'N sin labhraidh e am briathraibh
 'na chorroich riu gu garg; [borb'
 Is cuiridh e gu cabhaig iad,
 le lasan is le feirg.
 6 Gidheadh do dh' ungasd leam mo
 gu fìor air Sion caomh; [Rìgh
 Is chuir mi e 'na uachdaran
 suas air mo thulaich naoimh.
 7 Cuiridh mi 'n céill an t-ordugh ud;
 thubhairt Iehobhah rium,
 Is tu mo mhac-sa; 's ann an diugh
 a ghineadh thusa leam.
 8 Iarr orm, 's mar oighreachd bheir mi
 na fineacha gu léir; [dhuit
 'S mar sheilbh ro-dhìleas bheir mi
 fad iomall crìch' gach tìr. [dhuit,
 9 Nithear le slait do'n iarunn chruaidh,
 gu luath am briseadh leat;
 'Nam bloighdibh beaga pronnar iad,
 mar phota crè le d' neart.

- 10 O rìghrean, uime sin, a nis,
 gabhaibh-sa ciall gu léir;
 A bhreitheamhna na talmhainn fòs,
 grad-fhoghlumaibh deadh bheus.
 11 Do'n Tighearna Iehobhah mòr
 aoraibh-sa sìos gu ceart,
 Le h-eagal deanaibh seirbhis mhaith
 do Thighearna nam feart, [eachas
 'S le ball-chrith deanaibh gaird.
 12 Do'n mhac grad-thugaibh pòg,
 Air eagal gu las 'fhearg-san ruibh
 g'ur milleadh anns an ròd.
 An uair a bhitheas corruich air
 a' lasadh ach gu beag.
 Is beannaicht' iad, gach uile neach,
 an dòchas air a leag.

SALM III.

- 1 **N**ACH lionmhor iad mo naimhde.
 Sior-dhol am meud gach là? [Dhia
 Is luchd mo thrioblaid iomadh iad,
 ag éirigh rium a ghnàth.
 2 Rì m'anam iomadh their nach 'eil
 aon fhurtachd aig an Dia:
 3 Ach 's tu fear-togalach mo chinn,
 mo ghloir is tu, 's mo sgiath.
 4 Air Dia do ghairm mi féin le m
 ghuth,
 dh' éisd as a thulaich naoimh:
 5 Luidh, choidil agus mhosgail mi,
 chum Dia mi suas gu caomh.
 6 Cha'n eagal leam deich mìle sluagh
 ged chuairtichheadh iad mi.
 7 Mo Thighearn éirich suas gu luath,
 is cuidich leam, a Dhé:
 Mo naimhde bhuaill thu air an gial;
 bhris facla fòs nan daoì.
 8 'S le Dia an fhurtachd: air do shluagh
 do bheannachd tha gun dìth.

SALM IV.

- 1 **O** THUSA Dhia ud m'ionracais,
 éisd rium tràth éigheam riut;
 'S tu dh'fhuasgail orm 's mi ann an
 fòir orm, is éisd mo scread. [teinn;
 2 Mo ghloir cia fhad, a chlann nan
 gu nàire chaoch' eas sibh? [daoin',
 A' tabhairt gràidh do dhìomhanas,
 is leanas breugan ruibh?
 3 Biodh agaibh fios gu'n d' ròghnuich
 dha féin an duine naomh; [Dia
 'Nuair dh'éigheas mi, bheir e gu
 beachd
 sàr-éisdeachd do mo ghlaodh.
 4 Biodh eagal oirbh 's na deanaibh
 labhraibh ri 'ur crìdh' féin, [lochd
 Gu h-uaigneach air 'ur leabaichibh
 bibh tosdach mar an ceudn'.
 5 Deadh iobairt thaitneach thugaibh
 do'n ionracas a ghnàth; [uaibh,
 'S 'ur dòchas cuiribh ann an Dia,
 ag earbsadh as gach là.
 6 Ni maith co nochdas duinn a nts?
 tha moran ao' ag ràdh:

Ach dealradh glan do ghnùise, Dhé,
 tog oirnne suas a ghnàth.
 7 'S mò chuir thu dh'aoibhneas ann
 am chridh',
 no'n uair a's lionmhoir' coirc,
 No, aca sud, a's saobhre fion
 a' cinneachduinn gun airc.
 8 An sìth-shàimh luidhidh mi faraon,
 is coildidh mi le suain:
 Oir's tusa mhàin bheir dhomh a Dhé,
 fo dhìdean, còmhnuidh bhuan.

SALM V.

1 Do m' bhriathraibh tabhair aire,
 Dis beachdaich air mo smuain. [Dhé,
 2 Eisd guth mo ghlaoidh, mo Rìgh's
 oir guidheam ort gu dian. [mo Dhia,
 3 Mo ghuth do chluinnear leat, a Dhé,
 air maduinn gach aoin là:
 Gu moch do dheanam urnuigh riut,
 is dearcam ort a ghnàth.

4 Cha tus' an Dia le 'm miann an t-olc;
 is lochd cha chaidir thu:
 5 Cha seas an t-amadan a'd' làth'r;
 's fuath leat luchd-uilc nach fu.
 6 Do sgriosar leat luchd-labhairt
 is gràin le Dia faraon [bhreug:
 An duine-fuilleachdach, 's an tì
 chum cealgaireachd a chlaon,
 7 Ach mise, thig mi chum do theach,
 thaobh meud do ghràsa caomh':
 Is ann ad eagal aoraidh mi,
 m'aghaidh ri d'theampull naomh.
 8 Fa chùis mo naimhde, treoraich mi,
 a'd' cheartas naomh, a Dhé,
 is dean-sa romham, air gach ball,
 do shlighe dìreach réidh.

Oir cha 'n 'eil cinnt no ceart 'nam
 fìor-aingeachd annta ta; [beul,
 An sgòrnan feogail' tha mar uaigh,
 le miodal teangaidh tlàth. [dhoibh;
 10 Le'n comhairlibh leig tuiteam
 sgrios iad, a Dhé, 'nan lochd:
 'Nam peacaibh lionmhor fuadaich iad,
 oir rinn iad ceannaire ort.

11 Ach aoibhneas air gach neach gu
 ni barrant dhìot 'nan aire: [robh
 Is deanadh iad buan ghairdeachas,
 oir ni thu dhoibh cùl-taic':
 Biodh annad ait, le'n ionmhuinn
 12 oir beannaichidh tu Dhé, [t'ainm,
 Am fìrean: ni thu le do ghràs
 a chuariteach', mar le sgeith:

SALM VI.

1 A THIGHEARN, ann ad chorruih
 Na dean mo smachdachadh gu geur,
 an uair a lasas t'fhearg.
 2 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
 oir lag tha mi gun cheisd:
 Dhia, slànuich mi a nis a'm' fheum,
 oir tha mo chnàmhan brist'.
 3 Tha m'anam air a chràdh gu geur:
 ach thusa, Dhé, cia fhad?
 Pìll, fuasgall m'anam; agus fòir
 le tròcair orm gu grad.
 5 Oir ort, a Thighearna, sa' bhàs,
 cha chuimhnichear gun cheisd:
 Uò bheir dhuit buidheachas san uaigh,
 no bheir ort luaidh am feasd?

6 Le m' osnaich tha mi sgith; san
 a' cur mo leab' air snàmh: [oidlich'
 Le m'dheuraibh m'uirigh uisgicheam
 san àm bu chòir dhomh tàmh.
 7 Mo shùil a ta air fàilneachadh
 fa chùis mo bhròin gach tràth;
 Is tha i dol gu h-aois, air son
 m' uil' eascairde a ghnàth.

8 A luchd na h-aingidheachd gu léir,
 imichibh uam am fad:
 Oir chuala Dia gu tròcaireach
 àrd-ghuth mo chaoidh gun stad.
 9 An atchuinge a chuir mi suas,
 chuala Iehobhah i;
 Is gabhaidh e gu toileach uam
 an urnuigh a ni mi.
 10 Air m' eascairdibh gu robh air fad
 nàir' agus càradh geur:
 Is pilleadh iad air ais gu luath
 le masladh mòr gu léir.

SALM VII.

1 O DHIA, mo Thighearn, carbam
 orm furtaich agus fòir, [riut:
 Is saor mi fòs o shàruchadh
 mo nàmh tha orm an tòir.
 2 Air eagal, mar ni leòmhnan treun,
 gu'n reubar m'anam leis:
 A' deanamh lioadair air gu min,
 gun neach ga m' fhuasgladh as.
 3 Iehobhah Dhé, ma rinn mi so;
 ma tha lochd air mo làimh:
 4 Ma dh'ìoc mi olc d'on fhear a bha
 an sìochaint dhomh, 's an dàimh;
 (N' h-amhluidh sin, ach rinn mi'n tì
 a theasairginn gu blàth,
 A bha gun aobhar is gun chùis
 'na nàmhaid dhomh gach là.)
 5 Leanadh an nàmhaid m'anam féin,
 glacadh se e, 's gu làr
 Saltradh mo bheatha, leagadh fòs
 m'urram san dus le tàir.
 6 Eirich, a't'fheirg, tog suas thu féin,
 fa chorruih m' eascair thréin;
 Is chum na breth a dh'orduich thu
 mosgail fa'm chùis, a Dhé.
 7 Mar sin ni coimhthional an t-sluaigh
 do chuariteachadh gun tàmh;
 Is uime sin fa'n cùis, a Dhé,
 pill féin gu ionad àrd.
 8 Breth air an t-sluaigh gu léir bheir
 réir m'ionracais dean breth. [Dia:
 A réir mo neòchiont féin, a Dhé,
 gu teann cuir as mo leth.
 9 O thigeadh crìoch air olc nan daoi,
 ach daingnich daoine coir'. [airn
 'S fear-sgrudaich cridh'. is rannsaich
 Dia còthromach na glòir'.
 10 'S e Dia mo sgiath, 's e dh'fhurt-
 air luchd a' chridhe cheirt. [aicheas
 11 Breitheamh luchd-còrach Dia, gach
 am feirg ri luchd droch-bheirt. [là
 12 Ma 's e 's nach pill an daoi air ais,
 a chlaidheamh lionmhaidh Dia:
 Air lagh a bhogha chuir gu teann,
 gu caitheamh ullamh dian.
 13 Fìor acfain agus innil bàis
 sin dheasaich e dha féin:
 'S a shlaighde guineach leig e mach
 an aghaidh luchd dhroch bheus.

14 Mar mhnaoi ri saoth'r is amhluidh an daoi ri olc a ta: [sin, Feuch aimhneas ghabh mar thorachas, breug rugadh leis gun stà.
15 Chladhaiche slochd, is threachail e, is thuit sa' chlais a rinn:
16 Thig 'aimhneas air a chloigionn is 'fhoirneart air a cheann. [féin,
17 A réir a cheartais molaidh mi an Tighearn, air gach àm:
Do ainm Iehobhah seinnidh mi, oir 's e a's áirde th'ann.

SALM VIII.

1 I EHOBHAH Dhia, cia mòr tha t'ainm I air feadh gach uile thír!
Do ghloir do shocrach tu os ceann nam flaitheas is nan speur. [maoth'
2 A beul nan naoidh 's nan ciochran bhrìgh t' eascair dh'orduich neart,
An nàmhaid chum gu coisgeadh tu, 's an dioghaltach mi-cheart.
3 Do speuran tràth thug mi fa'near, obair do mheura féin;
A' ghealach is na reulta glan', a dh'orduich thu le chéil':
4 Duine ciod e, gu'n cuimhnichteadh? no 'mhac gu'm fiosraicht' leat?
5 An inbhe 's beag nach d' rinn thu e mar ainglibh árd an neart!
Oir chuir thu coron àluinn air, le maise 's glòir thar chàch.
6 Air oibrìbh fòs do làmh thug thu dha uachdranachd air fad.
Gach dùile chuir fo 'chosaibh dha, a chruthaich thusa riamh:
7 Caoraich, is buar, 's gach ainmhidh tha 'g imeachd air an t-sliabh. [fòs,
8 An eunlaith tha san athar shuas, an t-iasg a ta sa' chuan,
'S na shiubhlas fòs air slighe tuinn, sin thug thu dha gu buan.
9 A Dhia, ar Tighearn is ar Dia, t'ainm-sa cia h-uasal e!
Air feadh gach talmhainn agus tìr is mòr e sud, a Dhé.

SALM IX.

1 L E m' uile chridhe bheir mi dhuit, I árd-mholadh binn, a Dhé;
Is t' oibre m'iorbhuileach air fad sior-chuiridh mi an céill.
2 Fòs ni mi annad aoibhneas ait, is gairdeachas gu mòr:
Do t'ainm-sa seinnidh mise cliu, O Thi a's áirde glòir.
3 A ris tràth phillear air an ais, mo naimhde, théid gu lár;
Oir tuitidh iad is théid doibh as, a'd'fhianuis féin gun dàil. [dhomh,
4 Mo chòir rinn thusa sheasamh gu daingean is gu treun: [shuas,
A'd' chaithir chothrom shuidh thu mar bhreitheamh ceart am binn.
5 Is thug thu air na cinnich smachd, sgrìos thu na daoine daoi:
An ainm do chuir thu as gu glan, o linn gu linn a chaoidh.
6 (Air sgrìos an nàmh chaidh crìoch am feasd:)
leag thu am bailte treun

An iomradh-san 's an cuimhne fòs do theirig sin leo féin.
7 Ach mairidh Dia gu bunaiteach-chuir caithir suas chum breth.
8 Bheir air an domhan cothrom ceart, le còir do'n t-sluagh fa leth.
9 Mar dhaingneach bithidh Dia nam do'n tì a ta fo leon: [feart
An trioblaid, tearmunn dlèas e, ri faicinn neach fo bhìròn.
10 Gach neach 'gam bheil airt t'ainm-sa ni dòchas dhìot, is bun: [fios
Oir mheud 's a ta ga 'd iarraidh, Dhé, cha tréig thu iad gu tur.
11 Do'n Triath d'an còmhnuidh Sion seinnibh-sa cliu gu binn; [naomb,
Aithrisibh fòs am measg an t-sluaigh na gnìomharan a rinn.
12 Tràth ni e raunsachadh air full, 'p sin cuimhneach orra ta;
Cha leig air dearmad glaoth nam a ghairmeas air a ghnàth. [bochd,
13 Fòir orm, a Dhé, is amhaire air mo thrioblaid o luchd m'fhuath';
A Dhé, a ta ga m' thogail suas o dhorsaibh bàis gu luath.
14 An dorsaibh nìhinn Shìoin gu sgaolinn t' uile chliu: [chaoimb
Is ni mi gairdeachas air sgàth na slàinte dheònaich thu.
15 Thuit sìos na cinnich anns an t- a chladhaich iad do chàch; [slochd
Is anns an lion a dh'fholuich iad, tha'n cosa féin an sàs.
16 Aithnichear Dia sa' bhreth a ni, 'nuair thuiteas daoi san drip;
Is ann an gnìomh a làmh a féin teann-ghlacar e san rib.
17 Pillear luchd-uile is aingidheachd gu h-ifrinn sìos gu léir;
'S na fineachan nach cuimhnich Dia, pillear iad sìos le chéil'.

18 An t-ainnis truaigh cha téid am air dearmad no air dìth; [feasd,
Air dòchas fòs an duine bochd gu bràth cha'n fhaicear claoidh.
19 A Tighearn, éirich, 's na leig le neach d'an dual am bàs; [buaidh
Breth thugar air na cinneachaibh a'd'fhianuis anns gach càs.
20 Cuir eagal orra-san gu mòr, Iehobhah Dhia nam feart;
Gu'n aithnicheadh na slòigh gu léir iad féin nan daoine meat'.

SALM X.

1 C IOD uime 'n seas thu fad o làmh, I Iehobhah làidir thréin?
An aimsir teinn is trioblaid mhòir an dean thu d'fholach féin?
2 An droch dhuin' tha na árdan borb gu dian air tòir a' bhochd:
Ach glacar iad sna h-innleachdaibh a dhealbh iad féin chum lochd.
3 Oir ni an droch dhuin' ràiteachas à miann a chridhe féin;
'S na daoine sanntach molaidh e, ge beag air Dia am méin.
4 An droch dhuin' a'm' fìor-àrdan cha ghoir e air an Triath: [gruaidh'

'Na chridhe cha 'n 'eil uair air bith gnè smuaineachaidh air Dia.
 5 Tha 'uile shlighe doilghiosach, o 'shealladh 's àrd do bhreth:
 A' séideadh pluic gu fanoideach, mu 'eascairdibh gach leth.
 6 'Na chridhe féin do labhair e, am feasd cha ghluaisear mi:
 Oir cha tig àmhghar orm gu bràth, no trioblaid fòs g'am chlaoidh.
 7 Do'n iogan, mhallachadh, 's do ghò, a bheil-san làn a ta:
 Tha aihneas mòr is diomhanas fo 'theangaidh-san a ghnàth.
 8 An diomhaireachd nam bailte beag' gnàth-suidhidh e gun fhios:
 Tha 'shùil air bochd 's air neòchiont-g'am mort an uaignidheas. [ach,
 Tha 'shùile nimhneach mar an ceudn', ro-ghuineach geur gu lochd,
 A' dearcadh ann an diomhaireachd chum sgrios an fhìreìn bhochd.
 9 Mar leòmhann luidh' am foill a ta, 'na thàmh an garaidh dìon
 Ghabhail nam bochd: is ghlac e iad 'gan tarruing ann a lion.
 10 Crùbaidh is cromaidh e gu làr, chum dha nach mothaicn neach:
 Le 'laochraibh chum gu'n leagadh e am bochd a' gabhail seach.
 11 Is thubhairt e 'na chridhe féin, dhìchuimhnich Dia gun cheisd:
 Seadh dh'fholuich e a ghnùis an céin, cha léir dha sud am feasd.
 12 Iehobhah, éirich suas an àird, a Dhia ta neartmhor treun,
 Tog suas do làmh: 's na dearmaid chaoidh
 na deòraidh bochd 'nam feum.
 13 Na daoine dona c'uim' an dean iad tarcuis ort, a Dhé?
 An neach ud thubhairt 'na chridh' cha'n fhiosraichear leat e. [féin,
 14 Chunnaic thu sin, oir dhuit is léir gach dochair is gach spid,
 A chum le d'làimh gu tòir thu dhoibh comain an uile a n'ìd:
 S ann ortsa dh'f hàg an duine bochd e féin a chur fo dhìon,
 O's tu fear-cuidich agus neart nan dilleachdan gun mhaoin.
 15 Gairdean an droch dhuin' is an daoi leòn thus', is bhris, a Dhé;
 Is rannaich 'uile lochd gu geur, gu ruig nach faighear e.
 16 Gu suthain is gu siorruidh fòs, Iehobhah ta' na Rìgh:
 Sgriosadh na cinnich as gu tur, is ghlanadh as a thìr.
 17 Miann nan daoin' ùmhal chual tu, an cridhe ni thu gleust; [Dhé;
 Is bheir thu air do chluais gu beachd an gearan-san gu'n éisd:
 18 A chumail ceirt ri dilleachdain, 's ri daoinibh brùite truagh',
 A chum nach tugadh duin' o'n ùir ni 's mò air fòirneart luaidh.

SALM XI.

1 **M**ò dhòchas chuir mi ann an Dia;
 cìod uime 'n abradh sibh

Ri m'anam, chum mo chur air gheilt, teich as mar eun gu d' shliabh?
 2 Feuch chuir na h-aingidh bogh' air air sreing an saighead ghleus, [lagh,
 Thilgeadh san dòrch' an ti ta ceart 'na chridhe fòs 's na bheus.
 3 Ma théid na bunaite air dhith, cìod ni an duine còir?
 4 Tha Dia 'na theampull naomh, aith tha 'chaithir làn do ghlòir: [nèambh,
 Is léir d'a' shùilibh-san gach dùil, san domhan mhòr a ta:
 Le 'rosgaibh clann nan daoin' air faò rannaichidh e a ghnàth.
 5 Rannaichidh Dia na fireanaich; ach luchd na h-aingidheachd
 Is fuath le 'anam, is gach neach thug spéis do ragaireachd.
 6 Air daoinibh droch-mhuinnt' dòirtidh nuas ribeachan gun dìth; [Dia
 Is teine, pronnusc, 's doinionn gharbh, cuibhrionn an cup' do ni.
 7 Oir Dia tha cothromach is ceart, is ionmhuinn leis a' chòir:
 Ag amharc air na fireanaibh le deadh ghnùis làn do ghlòir.

SALM XII.

1 **N**is fòir, is cuidich leam, a Dhé, 's gun deadh dhuin' idir ann:
 Na treibhdhìrich meag chloinn nan ri 'm faghail tha ro-glann. [daoin'
 2 Labhraidh gach neach r'achaimhear a' bhreug le miodal béil; [snach
 Le cridhe dùbailt' làn do cheilg, sior-labhraidh iad ri chèil'.
 3 Gach beul tha làn do ghabhann tlàth, d'an gnàth bhì leam is leat;
 An teagadh bhruidhneach àrdanach sgathar le Dia nam feart.
 4 A thubhairt, Orra bheir sinn buaidh le'n teangaidh féin a mach;
 'S leinn féin ar beul: cò e an Triath a chuireas sinn fo smachd?
 5 Rì sàruchadh nan deoradh truagh': ri osnaich dhaoine bochd.
 Nis éiridh mi, (ars' Dia,) g'an dìon, o'n dream ta bagradh lochd.
 6 Is fìorghlan focal Dhé gu dearbh; amhluidh mar airgiod e,
 A leaghadh is a ghlanadh fòs seachd cuairt an suacan cré.
 7 Coimhididh tus' iad uile, Dhé, dìonaidh tu iad a ghnàth;
 O'n ghinealach so nis a th'ann, 's o sin a mach gu bràth.
 8 Gluaisidh gach òen taobh luchd an is toigaidh iad an ceann; [uile,
 An t-àm san cuirear suas gu h-àrd na daoin' a's suaraidh' t'ann.

SALM XIII.

1 **C**ia fhad a dhearnadar mi leat, a Dhia, an ann gu bràth?
 Cia fhad a cheilcas tu do ghnùis o m'anam truagh gach tràth?
 2 Cia fhad bhios imcheist ann am le cridhe trom gach là? [chou
 Cia fhad a chulrear tharum suas an tì bha dhomh 'na nàmh?
 3 Tabhair fa'near, is freagair mi, a Thighearna mo Dhia;

Sollsiach mo shùile, codat trom
 clum bàis nach coidil mi.
 4 Eagal gu'n abair rium mo nàmh,
 chàidh agam air a nis;
 'S gu'n dean mo naimhde gairdeachas,
 an uair a dh' aomar mis'.
 6 Ach dh'earb mi á do ghràs; is bidh
 mo spiorad ait a'd' shlàint':
 6 Is seinnidh mi gu binn do Dhia
 air son a phailteis ghnàicht'.

SALM XIV.

1 **N**A chridhe deir an t-amadan,
 cha'n 'eil ann Dia air bith:
 Taid truailidh, 's oillteil fòs an
 gnìomh;
 cha'n 'eil ann neach ni maith.
 2 An Tighearn dh'amhairc e o nèamh,
 air cloinn nan daoine nuas;
 A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig
 na dh'iarradh Dia nan gràs. [neach
 3 Ach chlaon an t-ìomlan diubh a
 ro-shalach taid gu léir: [thaobh,
 Cha'n 'eil aon neach a' deanamh
 cha'n 'eil fiu aon fo'n speur. [maith,
 4 Am bheil aig droch-dhaoin' tuigs' air
 tha 'g itheadh suas gu dian [bith
 Mo phobuill-sa, mar aran blast',
 's nach 'eil a' gairm air Dia.
 5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
 air son gu bheil gu fìor
 Dia ann an ginealach is linn,
 nam fìreanach do shìor.
 6 Comhairl' an truaghain nàraich sibh,
 chionn Dia 'na thearmunn da:
 7 A Sìon O gu tigeadh mach
 slàint' Israeil gach là!
 An uair bheir Dia air ais o bhruid
 a phobull féin le cheib',
 Air Jacob bithidh aoibhneas mòr,
 's aiteas air Israel.

SALM XV.

1 **C**ò dh'fhanas ann ad phàillium
 a Thighearna, cò e? [shuas?
 Air do chnoc naomh cò 'n ti sin leat
 a chòmhnucias gach rè?
 2 An ti a ghluais gu treibhdhireach,
 is ionracas a chleachd,
 Labhras an fhìrinn sin a mach
 a ta 'na chridhe steach.
 3 An ti nach dean air neach air bith,
 cùl-chàineadh 'm feasd le 'bheul,
 Nach dean aon lochd d'a choimhears-
 's nach tog air fòs droch sgeul. [nach,
 4 A ni trom-thailceas air an daoi:
 ach urram dhoibh a bheir
 D'an eagal Dia; 's nach caochail m'ionn
 ged thigeadh calldach air.
 5 Airgid air ocar nach do chuir;
 an aghaidh fòs nan saoi
 Duais nach do ghabh: cha ghluaisear e
 gu bràth mar sin a ni.

SALM XVI.

1 **D**HIA, coimhid mi, oir annad féin
 a ta mo dhòigh gu fìor;
 2 O m'anam, thubhairt thu ri Dia,
 is thu mo Thriath gu sìor.
 3 Mo mhaitheas ort gu dearbh cha
 ach air na naomh a ta [ruig;
 Air thalamh, 's air na flathibh fìor,
 'g am bheil mo g'hean 's mo ghràdh.

4 Mòr-mheudaichear an dollghios
 a dheiricheas gu luath [doibh,
 Air lorg dh'èile choimheach bhreig'.
 a' cur ri cràbhadh truagh:
 An lobairt-dhibhe tha do fhuil
 cha 'n ofrall mi gun cheisd,
 Is air an ainmibh ann am bheul
 cha toir mi luaidh am feasd.
 5 Cuibhrionn mo chup' is m' oighreachd
 Dia:
 's tu sheasas dhomh mo chrann.
 6 An àitibh aoibhneach thuit mo lion:
 's leam oighreachd bhreagh nach
 gann.
 7 Bheir mise buidheachas do Dhia,
 thug comhairl' orm a'm' f'heum:
 Tha m'airne fòs an àm na h-oidhch'
 ga m' theagasg mar an ceudn'.
 8 Do chuir mi romham, anns gach
 an Tighearn mòr a ghnàth; [còis,
 Chionn air mo dheas làimh gu bheil e,
 cha ghluaisear mi gu bràth.
 9 Mo chridh' ni aoibhneas uime sin,
 ni gairdeachas mo ghlòir;
 Ni m' f'heoil fòs comnuidh fhoistin-
 le dìon an dòchas mòr. [each
 10 Oir anns an uaign ch'an fhàgar leat
 shìos m'anam, air aon achd:
 'S cha leig thu fòs do d'sheirceinn
 gu'm faice truailidheachd. [naomh
 11 Dhomh sligh' na beatha nochdaidh
 a'd' làth'r làn aoibhneas ta, [tu
 Is aig do dheas làimh féin a Dhé,
 mòr shubhachas gu bràth.

SALM XVII.

1 **E**isd thus', a Thighearn, ris a
 mo ghlaodh thoir aire dha; [chòir
 Is cluinn an urnuigh thig a mach
 o m' bheul gun bhreug, gun ghò.
 2 Mo bhreth o d' fhianuis thigeadh i
 le d' shùilibh léirsinneach,
 Seall air na nithibh sin, a Dhé,
 ta ceart is cothromach.
 3 Dhearbh thu mo chridh', is dh'fhios-
 raich thu
 san oidhche; dh'fhionn gu geur;
 Cha d'fhuair thu maoin: oir b'e mo
 nach peacaichinn le m' bheul. [rùn
 4 Mu thimchioll oibre dhaoine fòs,
 ghléidh mi mi féin gu beachd,
 Le guth do bhéil, o cheumannaibh
 luchd-braid is ragaireachd.
 5 Cum m' imeachd suas, a Dhia nam
 a'd shlighibh ceart gu treun; [feart,
 A' d' ròidibh dìreach cum mi suas,
 nach sleamhuich uam mo cheum.
 6 Oir ghairm mi ort, a Dhé, a chionn
 gu'n èisdear leatsa rium;
 Do chluas a m' ionnsuidh crom a nuas,
 is fòs mo g'hearan cluinn.
 7 Taisbein do chaoimhneas iongant-
 tha gràdhach làn do chliu; [ach,
 O thus' a shaoras le d' dheas-làimh,
 an droing d'an dòchas thu,
 O'n dream 'nan aghaidh thogas ceann.
 8 O coimhid mi gu treun,
 Mar chloich do shùil: dean folach orm,
 fo sgàil' do sgiathan féin.
 9 O'n droch dhuin' tha ri fòirneart orm
 o naimhidibh sgrìosach treun

A ta gam' chuath eachadh gach taobh,
 mo choimhead uatha dean.
 10 'Nan sail a ta iad druidte suas,
 cainnt uaibhreach tha 'nam beul.
 11 Chrom iad gu làr, is dhearc le'n suil;
 is chuairtich iad ar ceum.
 12 Mar leòmhnan gionach togarach
 chum cobhartaich a ghnàth.
 Mar leòmhnan òg an dìomhaireachd
 a' luidh' am foill a ta.
 13 Eirich, a Dhé, is caisg mo nàmh,
 leag sìos gu talamh e:
 O'n droch dhuin' ta 'na chlaidheamh
 saor m'anam uaith', a Dhé. [dhuit,
 14 O'n dream tha dhuit-sa, Dhé, mar
 o' dhaoineibh saogh' ta d'àn', [làimh,
 'G am bheil an cuibhrionn is an cuid
 sa' bhèatha so a mhàin.
 D'am bheil thu tabhairt làn am bronn
 a' t'ionmhas dìomhair fòs:
 Tha'n gineil lionmhor, is am maoin
 fàgaidh d'an leanbaibh òg'.
 15 Ach air mo shon-sa, dearcam air
 do ghnùis am fireantachd:
 Air mosgladh dhomh làn-dhiolar mi,
 a Dhé, le d'chosamhlachd.

SALM XVIII.

1 Mo chion ort féin, a Dhia, mo
 threis.
 2 Mo charraig Dia gu ceart,
 Mo dhaigneach, is mo Shlànuighear:
 mo Thighearn, is mo neart:
 An ti san cuir mi dòchas fòs,
 mo thargaid is mo sgiath,
 Adharc mo shlàinte e gu beachd,
 mo bhaideal àrd 'se Dia.
 3 Nis gaiream air an Tighearna,
 d'an dlighear moladh sìor;
 Mar sin o m'eascairdibh gu léir
 coimhdear mi gu fìor.
 4 Chuir tuilte dhroch dhaoine' eagal
 chaidh uman guin an éig. [orm,
 5 Pian ifrinn agus liontan bàis,
 romham 's gach àite feuch.
 6 A'm' éigin ghoir mi air mo Thriath,
 dh' éigh mi gu h-àrd le m'ghlaodh:
 Is as a theampull naomha féin
 dh' éisd e mo ghuth gu caomh.
 'Na fhianuis is 'na éisdeachd féin,
 mo ghlaodh do ràinig suas;
 7 An talamh air gach ceum an sin
 do chrìochnuich, chrathadh, ghluais:
 Bunaitean nan cnoc 's nam beann,
 do ghluaiseadh sin gu garg,
 Do chrìochnuicheadh is chrathadh iad,
 a chionn gu robh air fearg.
 8 Chaidh deatach as a shròin a mach,
 is teine loisgeach mòr
 Chaidh as a bheul, is lasadh leis
 do eibhlìbh ni bu leòr.
 9 Is lùb e fòs na nèamha fuidh',
 's a nuas do thùrling e:
 Fìor-dhorchadas is dubh-aigein
 bha sin fo chosaibh Dhé.
 10 Air cherub mharcaich e gu h-àrd,
 air iteig fòs do chaidh;
 Is bha e luath ag itealaich,
 air bharruibh sgiath na gaoith'.
 11 Dubh-dhorchadas mar dhìomh-
 do chuir e uime féin: [aireachd

Bu phàilliu da na h-uisgean corch,
 is neulta tiugh' nan speur.
 12 Do chaidh a neulta tiugh' le chéil'
 is clacha-meallain fòs,
 Is eibhlean tein' air thoiseach air,
 o'n dealradh bha 'na ghnùis.
 13 Rinn Dia sna speuraibh tairnean-
 is leig an Tia's àird' [ach,
 A ghuth a mach, le cloich-shneachd
 chruaidh,
 is eibhlìbh teith 's gach àit.
 14 A shaighde leig e uaith' a mach,
 is sgaoil e iad air fad,
 Tein-athair orra thilg gu mòr,
 is chlaoidheadh iad gu grad.
 15 Aigein an uisge chunncas ris,
 bha steidh an domhain nochd'':
 Le séideadh anail t'fheirge, Dhé,
 le t' achmhasan 's do smachd.
 16 As 'ionad àrd do chuir e nuas,
 is bhuin e mise mach,
 Is rinn mo tharruing mar an ceudn'
 a h-uisgibh iomarcach.
 17 Om'eascar thul-chuiseach is threun
 thug e dhomh fuasgladh deas,
 'S o luchd mo mhi-ruin agus m'fhuath
 bu treis' gu mòr na mis'.
 18 An là mo thrioblaid is mo theinn,
 thug ionnsuidh orm gun fhios:
 Ach bha mo Dhia 'na thàice dhomh,
 cha sleamhuich uam mo chos.
 19 Gu ionad farsuinn agus réidh
 thug esan mi a mach:
 Mo theasairginn do rinneadh leis,
 oir ghabh e annam tlachd.
 20 Réir m'ionracais, is gloine làmh,
 do chuitich Dia maith rium:
 21 Air seachran uaith' cha deachaidh
 a shlighe choimhdeadh leam. [mi
 22 Oir 'uile bhreth a'm' fhianuis tha
 a statuinn uam nìor chuir.
 23 Bu treibhdhireach 'na làthair mi
 o'm' aing'eachd féin do sguir.
 24 Réir m'ionracais is gloine làmh,
 an sealladh beachd a shùl,
 Do rinneadh mise chuicheadh
 gu caomh le Dia nan dùl.
 25 Do'n duine ghràsail, gràsmhor thu,
 dìreach do'n treibhdhireach.
 26 Glan thu d'on duine ghlan, is fiat'
 do'n duine fhiat' fa seach.
 27 Na daoine tha fo thrioblaid mhòir
 làn-shaoraidh tu 's gach àit;
 Ach bheir thu nuas a' mhuinntir sin
 'g am bheil an sealladh àrd.
 28 Oir lasaidh tu mo choinneal domh,
 is ni mo Dhia 's mo Rìgh
 Mo dhorchadas a shoillseachadh,
 chum soilleir glan gu 'm bl.
 29 Mor bhuidheann sluaigh, lo d'
 threis', a Dhé,
 do bhriseadh leam air fad:
 Le neart mo Dhia thar balla leum,
 is chaidh mi féin gun stad.
 30 Ach Dia, a ta a shlighe ceart:
 is dhèarbhadh focal Dé;
 Do'n uile dhream a dh'earbas as,
 ga'n dìon' is targaid e.
 31 Oir cò is Dia, ach thusa Dhé
 cò's carraig ach ar Triath?

32 An neach a ní mo shlighe ceart,
's a bheir dhomh neart, 'se Dia.

33 Mar chosaibh féidh ta luath chum
mo chosa do rinn e, [ruith,
Air m'áitibh árd' ga m'shocrachadh,
a chum nach gluaisteadh mi.

34 Gu comhrag theagaisg e mo lámh,
ionnus gu'n d'thug mi buaidh,
A' briseadh lemghairdeinibh
bogha do'n stáilin chruaidh.

35 Thug thusa, sgiath do shláinte
dhomh,
do dheas lámh chum mi suas;
Thug orm do chaoimhneas is do
ghrádh
gu h-inbhe mhóir gu'n d'fhás.

36 Mo cheuma rinn thu farsuinn fo'm
sin domh mar fhuaradh thus';
Ionnus gur socrach sheasas mi,
cha sleamhnuigh uam mo chos.

37 Lean mi mo naimhde anns an ruaig,
is orra rug gu cas:
Is gus 'n do chlaoidheadh iad gu léir,
nior phill mi féin air m'ais.

38 Gun chomas éirigh lot mi iad,
is thuit iad síos fo m' chois.

39 Le neart chum cath' 's tu chríosa-
laich mi;
na dh'éirich rium leag thus'.

40 Air mhúineal thug thu dhomh mo
námh;
luchd m'fhuath' gu'n claoidh gu léir.

41 Ghlaodh iad, 's d'am furtachd cha
robh neach:
air Dia, 's cha d'fhreagair e.

42 Amhluidh mar dhus a dol le gaoith,
gu mín do phronn mi iad;
Is thilg mi iad a mach a rís
mar chlábair air an t-áraid.

43 O strí nan daoine shaor thu mi;
rinn ceann nan ciúneach dhíom;
Na daoine riamh nach b'aithne dhomh,
ri seirbhís dhomh do chim'.

44 Air cluinntinn dhoibh-san íomradh
géillidh iad dhomh gun stad; [orm,
Is ní dhomh coigrich mar an ceudn'
an ísleachadh air fad.

45 Lán-sheargaidh is dubh-chríonaidh
na coigrich ud gu léir; [as,
A' teachd le h-eagal 's uamhunn mhór
a mach o'n garaidh féin.

46 Dia beó a ta, beannaicht' gu robh
mo charraig féin gu brath:
Is Dia mo shláinte bitheadh e
air árdachadh a ghnáth.

47 Mo dhioghaltas, 's mo leasachadh,
's e Dia a bheir a mach;
'S e fós a chuireas dhomh fo smachd
na slóigh gu h-íomadach.

48 'Se dh'fhuasglas mi o m' eascair-
's tu thog mi thar gach neach [dibh:
A dh'éirich rium; is thug mi saor
o fhear na h-eucorach.

49 Am measg nan cinneach, uime sin,
bheir mise dhuit, a Dhé,
Mór bhuidheachas; do t'ainm-sa fós
árd-mholadh seinnidh mi.

50 Thair ean fuasgladh mór d'a rígh:
le pailteas ní e grás
Air Daibhidh, neach a dh'ungadh leis,
is air a shliocht gu bráth.

SALM XIX.

1 GLDIR Dhé lán-fhoillsichidh ra
G nêamh,
's na speura gníomh a lámh.

2 Tha lá a' deanamh sgéil do là,
is oidhche dh'oidhch' gun támh
A' teagasg eólais, anns gach áit.

3 Oir cha'n 'eil ionad ann,
No cainnt, no uirghioll fós air bith,
nach cual an guth gach ám.

4 Chaidh 'm fuaim air feadh gach tíre
am focal chaidh an céin [mach,
Gu crích na cruinne, chuir e annt'
buan-pháilliuin árd do'n ghréin:

5 Neach tha mar nuadh fhear-pòsda
o'sheómair féin a mach, [teachd
Ta áit, mar ghaisgeach treun a' ruith
a réis' gu togarach.

6 A' dol a mach o chrích nan speur,
mu'n cuairt g'an crích a ghnáth:
'S cha'n fholuichear o theas na
aon ní sa' chruinne ta. [gréin'.

7 Is íomlan lagh Iehobhah mhóir;
an t-anam íom'p'chidh e:
Teistean an Tighearna tha dearbh;
an simplidh glic 'se ní.

8 Tha stauin fós an Tighearn ceart,
'g cur aobhneis anns a' chridh';
Glan-áithnte Dé a' soillseachadh,
nan sùl nach maith a chí.

9 Eagal an Tighearn fíor-ghlan e,
buan-mhaireannach a ghnáth:
Fíor agus cothromach air fad,
a bhreitheanais a ta.

10 Is fearr r'an iarraidh iad na'n t-òr
an t-òr 's fearr air bith:
Ní 's mílse na a' mhíl ta iad,
no cír mheala r'a h-ith.

11 A' faotainn rabhaidh fós a ta
t'òglach-sa uath' a ghnáth,
'S 'nan coimhead cùramach gu dearbh
mòr-thuarasdal a ta.

12 Cò thuigeas uile sheachrain féin?
glan o lochd díomhair mí.

13 O pheacaibh dānadais air ais
cum t'òglach féin, a Dhé;
Na bitheadh ac' árd-cheannas orm:
an sin bíom treibhdhíreach,
Is fós o'n pheacadh mór bídh mí,
fíor-ionraic neòchiontach.

14 O Dhia, mo neart, 's mo shlán
uighear,
an deadh thoil gabh uam féin,
Na smuainte ta a'm' chridhe stígh,
is briathra glan mo bhéil.

SALM XX.

1 G freagradh Dia thu ann an là
do thrioblaid, is do phéin!
Gu deanadh ainm Dhé Iacob fós
sior-choimhead ort a'd' fheum:

2 Gu'n cuireadh thugad cuideachadh,
tráth, as a theampull naomh:
Is deanadh e do neartachadh
á Sion féin gu caomh.

3 Cuimhniceadh e gu grásmhor dhu:'t
t'uil' o'fraile gu grad,
Is gabhadh e gu taitneach uait
t'íobairte loisgt' air fad.

4 A réir deadh rúin do chridhe féin,
tiùbhradh e dhuit gu maith;

Colmhlionadh e gach comhairle
tha ann ad chridhe stigh.

5 Ni sinne aoibhneas ann ad shlàint',
is ann an ainm ar Dia,

Suas togaidh sinn ar brataicinn :
Dia dheònach' t'uile mhianc !

6 Nis 's fiosrach mi gu teasaing e
an ti a dh'ungadh leis :

Is le neart-saoraidh deas làimh' Dhé
o nèamh gu'n éisdear ris.

7 Tha cuid ag earbs' á carbadaibh,
is cuid á h-eachaibh árd' ;

Ach ainm an Tighearna ar Dia
cuimhnichidh sinn 's gach àit.

8 Dh' islicheadh iadsan, 's thuit iad
ach dh' éirich sinn is sheas. [sios :

9 Dhia, foir, is éisdeadh ruinn an Rìgh,
tràth ni sinn gearan ris.

SALM XXI.

1 **A**m meud do neirt-sa, Dhé nan dùl,
bidh aoibhneas air an Rìgh :

Is ann ad shlàinte thròcairich
sòlas cia mòr do ni ?

2 Làn mhianc is rùn a chridhe féin
thug thusa dha gu seth :

Aon athchuinge a dh' iarr a bheul
cha d' rinn thu air a cleith.

3 Oir beannachadh do mhaitheis
sin thug thu dha gu moch : [mhòir'

Is chuir thu coron árd m' a' cheann,
do'n òr a's deirge dreach.

4 Do dh' iarr e ortsa beatha bhuan,
sin thug thu dha gu fìor :

Is thug thu sineadh saoghail dha,
a chum bhì beò gu sior.

5 A thaobh na slàinte thug thu dha,
is mòr a ghlòir gach àm ;

Àrd-urram agus mòralachd
chuir thusa air a cheann.

6 Oir rinneadh leat ro-bheannaicht' e
air feadh gach rè gu beachd ;

Is rinn thu e làn-aoibhneach fòs
le d' ghnùis an tròcaireachd.

7 Oir ann an Dia Iehobhah mòr
earbaidh an rìgh a ghnàth :

Tre thròcair fòs an Ti a's áird',
cha ghluaisear e gu bràth.

8 Aimsidh do ghlac air t'uile nàmh ;
air t'èscar do làmh dheas.

9 Mar àmhuinn theinntich ni thu iad,
an aimsir t'f heirg' g'an sgrios :

'Na chorruch mhòr ni Dia gu fìor,
an slugadh sios air fad,

Is nithear orra milleadh fòs
le teine mòr gu grad.

10 An toradh sgriosaidh tu o'n tìr,
's an siol o dhaoimibh as. [dhealbh

11 Oir rinn iad feall a'd' aghaidh : 's
do-bheart nach d'f heud' cur leis :

12 Bheir thusa orra, uime sin,
gu'n tionndaidh iad an cùl,

Oir saighde geur do bhogh' air sreing
ri'n aghaidh gleusaidh tu.

13 Ardaich thu féin, a'd' chumhachd-
a Thighearna nam feart : [aibh,

Mar sin sior-chanaidh sinn do chliù,
is molaidh sinn do neart.

SALM XXII.

2 **M**o Dhia, mo Dhia, c'uim' thréig thu
le d'f hurtachd uam an céin ; [mi ?

O bhriathraibh goirt mo bhúiridh air,
gun fhuasgladh orm a'm fheum ?

2 Mo Dhia cha d' thug thu freagradh
san là 'n do ghairm mi ort ; [dhomh,

An uair bu chòir dhomh tàmh san
oidhch',

cha'n 'eil mi féin a'm' thosd.

3 Gidheadh tha thusa fìor-ghlan
a Dhé, os ceann gach sgéil, [naomh,

A'd' chòmnuidh anns an àros sin,
am bheil cliù Israeil.

4 Do rinn ar sinnsir dhìot-sa bun ;
Is shaor thu iad mar dh' earb.

5 Do ghlaodh iad riut, is shaoradh iad :
dh' earb riut, gun aghaidh dhearg.

6 Ach mise fòs cha duin', ach cnuimh :
gràin dhaoin', is tàir nan slògh.

7 Cùis crathaig' cinn, is casaidh béil,
spòrs do na chì mo dhòigh.

8 Ag ràdh, Do rinn e bun á Dia,
chum fuasgladh air 'na fheum :

Nis deanadh e a theasairginn,
o thug e dha làn-speis.

9 Ach 's tus' an ti a bhui a mach
à broinn mo mhàthar mi ;

Is tu bharrant dòchais dhomh,
'nuair bha mi air a' chich.

10 O'n bhroinn do thilgeadh ortsa mi,
air bhith dhomh òg is maoth.

O thàinig mi o'n bhroinn a mach,
is tu mo Dhia ro-chaomh.

11 A Dhé na bì-sa fada uam,
oir's dlùth dhomh trioblaid theann ;

'S gun agam neach gu m' chuideach-
no aon a chuireas leam. [adb,

12 Do' chuairtich umam mòran tharbh,
mu m' thimchioll air gach làimh ;

Dh' iadh umam tairbh ro-làidir bhorb
am Basan bha 'nan tàmh.

13 Gu farsuinn dh' fhosgail iad am beul,
mar leòman allta garg ;

A' tabhairt sithidh reubaidh orm,
le bùireadh fiadhaich borb.

14 Mar uisge dhòirteadh mise mach,
mo chnàmhan sgàint' o chéil' :

Mo chridh' a'm' chom an taobha stigh,
air leaghadh ta mar chéir.

15 Air tiormachadh mar phota cré
a ta mo neart, a Dhé ;

Mo theangadh leantuinn tha ri m'
gu h-ùir-bhàis thug thu mi [ghial,

16 Oir dh' iadh mu'n cuairt orm mad-
raidh gharq',

bhuail umam thall 's a bhos
Mòr-bhuidheann luchd na h-aingidh-
lot iad mo làmh 's mo chos. [eachd ;

17 Mo chnàmhan uile feudaidh mi
an àireamh aon is aon :

Gu geur tha iad ag amharc orm,
a' dearcadh orm gach taobh.

18 Mo thrusgan eatorra do roinn,
croinn thilg iad air mo bhrat.

19 Ach fad o m' chabhair, Dhia mo
na fan, ach deifrich ort. [neirt,

20 Do m'anam tabhair fuasgladh deas
o'n chladheamh sgaitheach gheur ;

Is m'aon-ghràdh caomh gu saorar leat,
o neart nam madradh treun'.

21 O bheul nan ledimhan làidir borb',
Dhé, fuasgail orm gun stad :

- G adharcaibh nam buabhull treun':
oir chual thu mi gu grad.
- 22 Do m' bhràithribh cuiream t'ainms'
san éireachd molam thu. [an céill;
- 23 Shil Iacob, 's a luchd eagail Dé,
glòir thugaibh dha is cliu:
Oirbhs', Iarmad Israeil air fad,
biodh 'eagal-san gu mòr:
- 24 Oir tarcais riamb cha d'rinn air
bochd,
's nior ghabh e gràin d' a leòn:
Cha d'fholuich, 's cha do cheil a
ghnùis,
g'a thréigsinn ann a theinn;
'Nuair rinn e glaoth is gearan ris,
thug éisdeachd dha gu binn.
- 25 'S ann ortsa bhios mo mholadh àrd
san éireachdas, a Dhé:
Mo bhòidean iocam fòs an làth'r
na dream d'an eagal e.
- 26 Na daoine sin tha macanta
ithidh, is gheibh an sàth:
Na dh'iarras Dia ard-mholaidh e;
bhur cridh' bidh beò gu bràth.
- 27 Pillidh ri Dia gach iomall tir',
is cuimhnichidh iad air:
Seadh sluagh nam fineacha gu léir
dhuith géill is urram bheir.
- 28 Air son gur le Iehobhah mòr
an rioghachd le còir cheart:
'S am measg nam fineachan air fad
's leis uachdranachd is neart.
- 29 Na daoine reamhar anns gach tir,
ithidh, is géillidh dha:
Dha cromaidh sìos na théid san uaigh,
cha chum neach 'anam beò.
- 30 Thig sliochd is seirbhís ni do Dhia,
dha measar iad mar linn.
- 31 Innsidh a cheart do'n àl ri teachd,
gu 'm b'esan sud a rinn.

SALM XXIII.

- 1 'S e Dia féin a's buachaill dhomh,
I cha bhí mi ann an dith.
- 2 Bheir e fa'near gu'n luidhinn sìos
air cluainibh glas' le sith:
Is fòs ri taobh nan aimhnichean
théid seachad sìos gu mall,
A ta e ga mo thròrachadh,
gu min réidh anns gach ball.
- 3 Tha 'g aisig m'anam' dhomh air ais:
's a' treòrachadh mo cheum
Air slighibh glan' na fireantachd,
air sgàth 'dheadh ainme féin.
- 4 Seadh fòs ged ghluaisinn eadhon trid
ghlinn dorcha sgàil' a' bhàis,
Aon olc no urchuid a theachd orm
ni h-eagal leam 's ni 'n càs;
Air son gu bheil thu leam a ghnàth,
do lorg, 's do bhata treun,
Tha iad a' tabhairt comhfhurtachd
is suasglaidh dhomh a'm' f heum.
- 5 Dhomh dheasaich bord air beul mo
nàmh:
le h-oladh dh'ung' mo cheann;
Cur thairis tha mo chupan fòs,
aig meud an làin a t'ann.
- 6 Ach leanaidh maith is tròcair rium,
an cian a bhios mi beò;
Is còmhnuicheam an àros Dé,
ri fad mo rè 's mo là,

SALM XXIV.

- 1 'S LE Dia an talamh, is a làin:
An domhan, 's na bheil ann.
- 2 Air shocraich e air cuantaibh e,
air sruthaibh leag gu teann.
- 3 Cò e am fear sin a théid suas
gu tulaich naomha Dhé?
Is fòs 'na ionad naomha-san,
cò sheasas ann gu réidh?
- 4 An ti 'g am bheil na làmhaz glan'
is cridhe neòchiontach;
'Anam nior thog ri diomhanas,
's nior lùgh mionn ioganach.
- 5 An ti sin beannachadh o Dhia
gheibh e gu saobhir pailt,
Is ionracas faraon o'n Dia
's bun slàinte dha 'na airc.
- 6 'S i sin a' ghinealach 's an dream
a dh'iarras e gu mòr;
Ta 'g iarraidh d'aghaidh is do ghnùis.
O Iacob, mar is còir.
- 7 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh; Rìgh na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.
- 8 Cò e sin féin Ard-Rìgh na glòir' ?
an Tighearn làidir treun,
Iehobhah neartmhor, cruaidh an cath,
bheir buaidh a mach dha féin.
- 9 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh; Rìgh na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.
- 10 Cò e sin féin Ard-Rìgh na glòir' ?
Iehobhah mòr nan slògh,
'Se féin a's Rìgh na glòir' a t'ann.
gun choimeas idir dha.

SALM XXV.

- 1 DHIA, togam m'anam riutsa suas.
2 Mo Dhia, mo mhuinghin dheas
A m' ionnsuidh na leig aobhar nàir';
do m'eascar gairdeachas.
- 3 Fo nàir' is mhasladh na leig neach
d'an gnàth bhí feitheamh ort:
Ach nàire gu robh air an dream
a ni gun aobhar lochd.
- 4 Foillsich do shlighe dhomh, a Dhé
a'd' cheumaibh teagaisg mi:
5 Is treòraich mi a' d' f'hirinn ghloin.
's mo theagas dean, a Dhé:
Oir's tu a's Tighearn ann gu dearbh-
's tu 's slàinte dhomh a ghnàth,
Is ort a ta mi feitheamh fòs
le foighid mhòir gach là.
- 6 Cuimhnich, a Dhé, do thròcair
chaomh,
do chaoimhneas làn do ghràdh:
O chian nan cian a ta iad ann,
san aimsir fad o'n là.
- 7 Na cuimhnich peacaidh m'òige
's na lochdan a rinn mi; [dhomh:
A réir do thròcair cuimhnich orm,
air sgàth do ghràis, a Dhé.
- 8 Is maith 's is dìreach Dia nan dàl
is air an aobhar ud
Do nithear leis na peacaich thruagh'
a theagas anns an ròd.
- 9 Treòraichidh e na daoine cùiln'
am breitheanas gu ceart:

- 'S na daoine m'ine teagaisgidh
'na shlighe, Dia nam feart.
- 10 An tròcair is a fhìrinn rèidh
sud sligh' ar Dé 's gach ball;
Do'n dream a chumas gealladh ris,
's nach leig a theist air chall.
- 11 Sgàth t'ainme, lagh mo chionta fòs,
oir tha sud mòr, a Dhé.
- 12 Cò 'm fear d'an eagal Dia? San
's ion-roghnuidh seòlaidh e. [t-sligh'
- 13 An seasgaireachd ni 'anam tàmh,
's le 'shliochd le ceart an tìr.
- 14 Tha rùn an Tighearn aig an dream
d'an eagal e gu fìor:
Is nìhear leis a chumhnant fòs
fhoillseachadh dhoibh gu ceart.
- 15 A ta mo shùile fèin a ghnàth
ri Tighearna nam feart,
- Air son gu'n spionar leis mo chos
gu h-aithghear as an rib.
- 16 Pill thugam, is dean tròcair orm:
a'm' eonar taim, 's fo dhrìp.
- 17 Tha teinn mo chrìdh' a' dol am
saor mi o m'àmghar geur. [meud;
- 19 Seall air mo phein, is m'anshocair,
's mo pheacaidh lagh gu léir.
- 19 Mo naimhde guineach thoir fa'-
oir tha iad lionmhor ann; [near,
Fuath nimhneach agus mi-runach
tha aca dhomh nach gann.
- 20 Dhia, coimhid m'anam, 's furtaich
na leig fo nàire mi; [orm:
Mo dhòchas uile leig mi ort,
air son gur tu mo Rìgh.
- 21 Nis deanadh ionracas is còir
mo dhion; 's mi feitheamh ort.
- 22 Dhia, fuasgail air cloinn Israeil,
o'n uile àmhghar goirt.

SALM XXVI.

- 1 THEOIR orm-sa breth, a Dhia nan
dùl,
Oir rinn mi dòchas maith á Dia,
cha sleamhuich uam no cheum.
- 2 Dhia, fionn mo chrìdh', is m'airne
fidir is ceasnuich mi. [fòs,
- 3 Oir dhearc mi air do chaoimhneas
gràidh:
a'd' fhìrinn ghluais mi, Dhé.
- 4 Le cuideachd dh'fomhain riamh
nìor shuidh;
cha siubhlam le luchd-saoibh.
- 5 Is beag orm coimhthional an uilc:
's cha suidh mi sìos le bao'ibh.
- 6 An neòchiont glanaidh mi mo làmh,
is cuairt'cheam t'altair, Dhé;
- 7 Gu foillsichinn le moladh àrd,
do mhìorbhuile gu léir.
- 8 Còmhnuidh do theach is ionmhuinn
a Thighearn is a Dhé, [leam,
Gnàth-àite bunaidh t'onorach,
is leam ro-ionmhuinn e.
- 9 Le peacaichibh, luchd-deanamh uilc,
na cruinnich m'anam bochd,
Nacuir mo bheath'nan cuideachd sud
Tha fuileachdach gu lochd.
- 10 'G am bheil an t-aimhleas mòr 'nan
glaic:
duais-bhratha 'nan làlunn dheis.

- 11 Ach gluaisidh mi a'm' neòchiont
fèin,
a'd' thròcair saor-sa mis'.
- 12 'Na seasamh ta mo chos gu beachd
air ionad còmhnaidh rèidh:
Is ann an coimhthional nan naomb,
Beannaicheam thus', a Dhé.

SALM XXVII.

- 1 'S Dia mo sholus, is mo shlàint',
cò chuireas eagal orm?
'Se neart mo bheatha Dia nan dùl,
cò chuireas fait' cheas fo'm?
- 2 Monaimhde, m'eascairde, luchd-uilc,
ràth thàinig orm gu bras,
Gu gionach dh'itheadh m'fheòla suas,
fhuair tuisleadh, thuit gu cas.
- 3 Ged champaicheadh a'm' aghaidh
cha'n eagal le mo chrìdh': [feachd,
Ged éireadh cogadh m' aghaidh fòs,
à so mo bhun do nì.
- 4 Aon nì do mhiannaich mi o Dhia,
gu minic iarram e:
A bhì a'm' chòmhnuidh feadh mo là
an tigh 's an àros Dé;
A chum gu faicinn fèin gu glan
maise le hobhah mhòir,
Gu fiosraichinn 's gu faighinn sgeul,
'na theampull mar is còir.
- 5 Oir nì e m'fhòlach 'n àm na h-airc'
'na phàillion: dìon do nì
Andiomhaireachd a phàilliuindhomh;
air carraig cuiridh mi.
- 6 Os ceann mo naimhde ta mu m'
nis togar suas mo cheann: [chuairt,
Glan iobairt aobhneis uime sin
d'a phàilliuin bheirear leam:
Is seinnidh mi gu togarach,
seadh, canaidh mi gu binn,
Ceòl agus moladh àrd do Dhia
air feadh mo rè's mo linn.
- 7 Le guth mo bheoil tràth éigheam riut
thoir eisdeachd dhomh, a Dhé:
Le iochd dean tròcair orm, is fòir,
gu gràs-mhor freagar mi.
- 8 Iarr m'aghaidh, 'nuair a thuirt thu
an sin thuirt m'anam leat, [rium,
Do ghnùis, is t'aghaidh féin, a Dhé,
sin iarraidh mi gu h-ait.
- 9 Na folaich uam do ghnùis, am feirg
na dibir t'òglach fèin:
'S tu chuidich leam: a Dhé mo shlàint'
na fàg-sa mi 's na tréig.
- 10 'Nuair thréigear m'athair mi gu tur,
's mo mhàthair fòs faraon,
Do nì an Tighearna an sin
mo thogail suas gu caoin.
- 11 Dhia, teagaisg dhomh do shlighe
is treòraich mise, Dhé, [fèin,
Fa chùis mo naimhde mi-runach,
air ceumaibh dìreach rèidh.
- 12 Do mhi-run m'eascairde ro-gheur
na tabhair thairis mi: [bhreig',
Oir dh'èirich rium luchd-fianuis
is dream a bhrùchdas nimh.
- 13 Rachadh mo mhìsneach uil' air cul,
mur creidinn maithas Dé,
Gu faicinn sin an tìr nam beò,
ga m' fhuasgladh ann am fheum.
- 14 Fuirich gu foighidneach ri Dia,
glac thugad misneach mhòr.

Is bheir e spionnadh cridhe dhuit :
fuirich ri Dia na glòir'.

SALM XXVIII.

1 **A** DHIA, mo charraig, éigheam riut.
a'd' thosd na bi-sa uam :

Eagal le d' thosd, gur cosmhuil mi
ri dream théid sios do'n uaigh.

Guth m' athchuinge, tráth éigheam
éisd thus' an sin. a Dhé : [riut.

'Nuair thogas mi mo lámhan suas
gu d' theampull naomha féin.

3 Le luchd an uile 's na h-écorach,
na tarruing mi gu bráth ;

R'an coimhearsnaich a labhras sith,
ach oic 'nan cridhe ta.

4 A réir an oibre, tabhair dhoibh,
a réir an rúin chum lochd :

Is diol-sa riu droch gníomh an lámh,
amhluidh mar thoil iad ort.

5 Do bhrìgh nach tuig iad oibre Dhé,
no gníomh a lámha fòs,

Do ní e milleadh orr' is claidh,
's cha dean an togail suas.

6 Air son guth m' athchuinge gu'n
d'éisd,

mòr-bheannaicht' gu robh Dia.

7 Do chuir mo chridh' a dhòchas ann ;
's e Dia mo neart 's mo sgiath.

Tha mi a' faghail furtachd uaith',
mar sin le h-aoibhneas ait

Mo chridh' a ta ; 's le m'òran binn
sior-mholam e gu pailt.

8 'Se Dia a's neart, 's a's treise dhoibh,
oir tha e féin gu deas

'Na neart, 's 'na spionnadh sláinte
do'n tí a dh'ungadh leis. [dlùth

9 Dhia, furtaich air do phobull caomh,
is beannaich t'oighreachd féin :

Dhoibh tabhair beath', is teachdantir.
tog iad am feasd, a Dhé.

SALM XXIX.

1 **T**HUGAIBH a laochraidh làidir
threun,

do Thighearna nam feart,
Thugaibh do'n Tighearn ud faraon

glòir, urram, agus neart.

2 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
thugaibh do'n Dia ro-threun :

Sleuchdaibh do'n Tighearna faraon
am mais' a naomhachd féin.

3 Tha guth Dhé air na h-uigseachaibh ;
is fòs ni Dia na glòir'

Ard-thairneanach, is suidhidh e
air uisgibh làidir mòr'.

4 Tha guth an Tighearna gu beachd
mòr-chumhachdach is treun :

Tha guth an Tighearna faraon
làn moralachd ann féin.

5 Brisidh an Tighearna le 'ghuth
na seudair a ta fàs ;

Is brisear seudair Lebanoin
le 'ghuth-san aig a chruas.

6 Is bheir e orra leum gu clist',
amhluidh mar ghamhuinn bò :

Sliabh Shirioin is Lebanoin,
mar bhuabhull meargant' òg.

7 Sgoiltidh guth Dhé an dealanach ;
am fàsach crathaidh e ;

9 Seadh fàsach Chadeis mar an ceudn'
'se Dia a chrathas e.

9 Bheir guth Dhé fòs air aighibh àlt'
grad-sgarachdainn r' an laoiigh ;

Is lomaidh sud na coillte dlùth',
a' rùsgadh bhàrr nan craobh :

Is ann a theampull naomha-san,
cuiridh gach neach an céill

Glòir agus urram mòr ar Dia ;
g' a mholadh-san d'a réir. [tuil ;

10 Tha Dia 'na chòmhnuidh air an
's 'na shuidh' am feasd 'na Rìgh.

11 Bheir Dia d'a phobull neart ; is
dhoibh beannachadh le sìth. [bheir

SALM XXX.

1 **D**HIA molam thu, oir thog thu mi,
D'ghàir' m'eascair cha d'rinn dhìom.

2 A Dhia mo Thighearn, ghlaodh mi
riut,

is dh'fhurtaich orm a'm' fheum.

3 Do thogadh m' anam leatsa, Dhé,
glan as an uaigh a nios ;

Is ghléidh thu mi gu tearuint' beò,
do'n t-slochd nach rachainn sios.

4 Do'n Tighearn àrd gu ceòlmhor binn
seinnibh, a naomh-shluagh féin,

Ri cuimhneach' air a naomhachd-san,
sgaoilibh a chliu an céin. [bheag,

5 Oir 'fhearg cha mhair ach mionaid
'na dheadh ghean beatha ta :

Tráth feasgair fòs ged robh ann bròn
thig aoibhneas leis an là.

6 A'm' shocair thubhairt mi mar so.
cha ghluaisear mis' am feasd :

7 Le d' thròcair thug thu air mo chnoc
gu daingean suas gu'n sheas :

A Dhé, do cheil thu orm do ghnùis,
chuir sin gu trioblaid mi.

8 Dhia, riut do ghlaodh : is rinn ri Dia
mo ghearn is mo chaidh :

9 Ciod i an tairbh' a'm' fhuil-sa ta,
an déigh mo chur san uaigh ?

Am molar thusa leis an ùir ?
an toir air t'fhìrinn luaidh ?

10 Eisd rium a nis, a Dhia nan dùl,
dean tròcair orm is gràs ;

Is bi-sa, Dhé, d'fhear-cuidich leam,
'nuair tharlas dhombh bhì 'n sàs,

11 Mo bhròn gu dannsadh chaocha'it
is m'eudach saic faraon [tha,

Do sgaoil thu dhìom, is chrioslaich mi
le h-aoibhneas air gach taobh :

12 Mo ghlòir gu seinneadh dhuit-sa
gun idir bhì 'na tosd : [cliu,

A Dhia mo Thighearn, bheir mi dhuit
mòr-bhuidheachas am feasd.

SALM XXXI.

1 **A**SAPSÀ, Dhé, ni mise bun ;
A'nàir' orm na leig am feasd :

Dean fuasgladh dhombh a't' ionracas,
o thrioblaid is o cheisd.

2 Do chluas a m'ionnsuidh crom a
is furtaich orm gu dian : [nuas,

A'd' charraig dhaingean bi-sa dhombh,
tigh-tearmuinn chum no dhion.

3 Oir's tu a's carraig dhileas dhombh
's mo dhaingneach làidir treun,

Is uime sin sgàth t'ainme, Dhé,
treadraich, is stiùir mo cheum.

4 Saor as an rib a dh'fholaich iad
buin mise mach, a Dhé :

Air son gur tus' an tí a mhàin
a's neart, 's a's treòir dhombh féin

5 A'd' làimh-sa, mhàin, a Dhia nan mo spiorad tiomnam suas: [dùl, A Dhia na firinn, is mo Thriath, 's tu dh'fhuasgail air mo chruas.

6 Is fuath leam iad a bheir fa'near na breuga diomhaineach: Ach dòchas ann an Dia nan gràs chuir mi gu muinghineach.

7 A'd'thròcair biom gu h-aobhneach oir thug thu, Dhé, fa'near [ait: Mo thrioblaid; 's m'anam ann an bha thusa fiosrach air. [teinn

8 Cha d'rinneadh leat mo dhruideadh an làimh mo nàmhaid thréin: [suas An àite farsuinn shocruidh thu mo chosan is mo cheum.

9 O tha mi, Dhé, an trioblaid mhòir, dean tròcair orm gu cas; Mo shùile, m'anam, is mo bholg, le bròn air seargadh as.

10 Oir chlaoidheadh m'anam as le bròn, 's mo bhliadhnacha le caoidh: Do bhrìgh mo lochd chaidh as do m' mo chnàmhan air an claoidh. [neart,

11 Mar aobhar fanoid tha mi fòs do m' eascairdibh gu léir, Gu h-àraidh do mo choimhearsnaich, mar mhasladh tha mi féin: Is do luchd m'èolais fòs a taim a'm' aobh'air geilt is fuath': Gach neach a chi mi air an t-sràid, a' teicheadh uam gu luath.

12 Mar dhuine marbh air dol á cuimhn'; mar shoitheach briste mi:

13 Oir chualas tobheum mòran eagal gach taobh do bhi: [dhaoin'; A'm' aghaidh 'nuair a chruinnich iad, dhealbh iad mo bheath' a sgrìos:

14 Ach dhìot-sa, Dhé, rinn mise bun; is tu mo Dhia, deir mis'.

15 Tha m'aimsirean a'd' làimh-sa, Dhé, orm furtaich agus fòir

O làimh mo naimhdean, is o'n dream tha leantuinn orm an tòir.

16 Do ghnùis is d'aghaidh dealraich-air t'òglach dileas féin: [eadh Air sgàth do ghràsa carthannach, mo shaoradh dean gu treun.

17 Na leig fo nàire mhaslaidh mi, a Dhia, oir ghairm mi ort: Ach nàire biodh air luchd an uile; biodh iad san uaigh 'nan tosd.

18 Cuir béil nam breug, a Dhé, 'nan labhras gu h-àrdanach, [tàmh, 'N aghaidh nam firean spreigeadh gu spèicil tarcuiseach. [cruaidh,

19 Cia meud do mhaith a thaisg thu d'an eagal thu faraon; [dhoibh, 'S a rinn thu do na dh'earbas riut, am fianuis chloinn nan daoin'!

20 O àilgheas dhaoine ni thu 'n dìon, fo dhìomhaireachd do ghnùis'; 'S am pàillìun fòs, o stri nan teang', ni dèidean dhoibh 'nan cùis.

21 Dia gu ma beannaichte gu bràth; oir dh'fhoillsich e dhomh féin A chaoimhneas càirdeil iongantach, an caithir làidir thréin.

22 Thuirt mi a'm' dheifir, Tha mi o bheachd do shùl a mach: [scaitht'

Ach chual thu 'nuair a ghlaodh mi guth m'asluich ghearanaich. [riut.

23 Gràdhaidhibh Dia, O naoimh, air oir Dia do'n treibhdhireach [fad: Do ni sàr-dhion, is dìol gu pailt do'n uaibhreach àilgheasach.

24 Sibhse a chuir an Dia nan gràs, bhur dòchas mar is còir, Bibh misneachail, is cuiridh e neart ann bhur cridh' is treòir.

SALM XXXII.

1 'S BEANNAICHT' an duine sin a fhuair 'na pheacadh maitheanas; A fhuair le tròcair folach air a chiont' is eusaontas.

2 'S beannaicht' an ti nach agair Dia 'na sheachranaibh ni's mo; Is ann a spiorad fòs nach 'eil claon-chealgairachd no gò.

3 A' fantuinn dhomh gu fad a'm thàmh, luidh air mo chnàmhaibh aois, Is b'amluidh sin gach là mo chor, le dol do m' bhùireadh suas.

4 Oir ormsa bha do làmh gu trom, air feadh gach oidhch' is là: Mo bhrìgh gu tart an t-samhraidh air ath'rrachadh a ta. [theith

5 Làn-fhoillsich mi mo pheacadh dhuit, nìor cheil mi m'aingidheachd: Aidmheil (thuirt mi) do Dhia ni mis', is mhaith thu cròn mo lochd.

6 So fàth mu'n guidhe riut gach san àm am faighear thu: [naomh, Gu dearbh an tuil nan uisgean mòr', cha ruig iad air gu dlùth.

7 Tha thu a' t'ionad foluich dhomh, ni coimhead orm o theinn; Is nìhear leat mo chualrteachadh le h-òran saorsa binn.

8 Dhuit teagaisgidh is seòlaidh mi am bealach is an t-ùil, San tigeadh dhuitse triall gu ceart; sin seòlam dhuit le m'shùil.

9 Na bi mar mhuileid, no mar each, na h-ainmhidhean gu chèill: Rì'n cuirear, chum nach tig iad ort, teann-sparrag sréin 'nam beul,

10 Is lionmhor bròn aig luchd an uile: ach neach d'am barrant Dia, Tha 'thròcair dol m'a thimchioll-san g'a dhìonadh mar ni sgiath.

11 A dhaoine treibhdhireach, an Dia bibh aobhneach agus ait: Is deanaibh gairdeachas, gach neach 'g am bheil an cridhe ceart.

SALM XXXIII.

1 O SIBHSE ta 'nur fireanaibh, biodh aiteas oirbh an Dia: Oir 's cubhaidh do na daoinibh còir. bhì tabhairt cliu do'n Triath.

2 Air clàrsaich thugaibh moladh dha: is air an t-saltair ghrinn, Air inneal-ciùil nan teuda deich seinnibh do Dhia gu binn.

3 Is canaibh dha-san òran nuadh; àrd-sheinnibh fonn òran stad.

- 4 Oir's ceart a reachd ; am firinn fòs ta 'oibre deant' air fad.
 6 Is ionmhuinn leis-san còir is ceart : lion maithas Dé gach tir.
 6 Rinn focal Dé na n-éamh', 's an sluagh rinn guth a bheoil gu léir.
 7 Mar thòrr a ta e carnadh suas, uisge na fairge mòir' :
 A' coimhead fòs na doimhne suas, gu dileas an tigh-stòir.
 8 Nis roimh an Tighearna gu mòr biodh eagal air gach tir ;
 Is air na dh'aiticheas an saogh' l' biodh fiamh roimh 'ainm gu léir.
 9 Oir labhair Dia, is rinneadh e : dh'orduich, is chuir air-chois :
 10 Chuir comhairle nan sluagh air cùl : is innleachd dhaoin' air ais.
 11 Tha comhairle Iehobhah mhòir gu seasmhach buan am feasd ;
 Smuaintean a chridhe mar an ceudn' o linn gu linn gun cheisd.
 12 'S beannaicht' an cinneach sin 'g am mar Dhia Iehobhah treun ; [bheil,
 'S am pobull fòs a ròghnaich e mar oighreachd bhuan dha féin.
 13 Air cloinn nan daoine seallaidh Dia, o néamh nan speur a nuas.
 14 'S léir dha gach neach sa' chruinne- o'ionad-còmhnuidh shuas. [ché
 15 An cridh' air aon dòigh chumadh thug e fa'near an gnìomh. [leis ;
 16 Cha tèaruinn rìgh le meud a shluaigh ;
 do'n laoch, neart mòr cha dìon.
 17 Ant-each an còmhrag 's dìomhaine, a dheanamh furtachd leis ;
 No dheanamh fuasglaidh ri àm féin, ge mòr a lùth 's a threis' .
 18 Feuch, sùilean Dé gu furachair air a luchd eagail féin,
 Is air an dream sin as a gràs, ni muinghinn làidir treun :
 19 An anam chum a dhìon o'n bhàs, 's o'n ghort an cumail beò.
 20 Ar n-anam feithidh e air Dia ; ar neart, 's ar sgiath gach lè.
 21 Oir ann-san ni ar cridh' a stigh ùr-ghairdeachas gun dìth :
 Is cuiridh sinn 'na ainm ro-naomh ar mu'nghinn fòs gu sìor.
 22 Do thròcair gu robh oirnn gu caomh, a Tighearna, gach là,
 A réir mar chuir sinn annad féin ar dòchas treun a ghnàth.

SALM XXXIV.

- 1 ИЕHOBAH beannaicheam gu h-àrd, l' gach aimsir is gach tràth :
 A chliu 's a mholadh ann am bheul gu h-ìomraiteach a ghnàth.
 2 Is anns an Tighearna ro-threun ni m'anam uaill is glòir :
 Na daoine sèimh', tràth chluinneas ni gairdeachas gu mòr. [sud,
 3 Ardaichidh leamsa Dia nam feart, molamaid 'ainm le chéil' :
 4 Dh'iarr mise Dia, chual' e, is bhuin mi as gach gàbhadh geur.
 5 Dh'amhairc iad air, is dhealraich gun nàire air an gruaidh. [iad ;

- 6 Do ghlaodh am bochd, is dh'éisd ris Dia,
 Is dh'fhuasgail as gach truaigh.
 7 Tha aingeal Dé a' campachadh mu'n dream d'an eagal e,
 G'am fuasgladh is g'an teasairginn o'n trioblaidibh gu léir.
 8 O blaisibh agus faicibh so, gur maith, 's gur mìlis Dia :
 Am fear sin 's beannaicht' e gu beachd a dh' earbas as an Triath.
 9 Fìor eagal Dé, biodh oirbh, a oir uireasbhuidh no dìth [nacimh ;
 Cha bhì air a luchd eagail-san, fìor-chràbhadh dha a ni.
 10 Bidh easbhuidh air na leòmhnaibh is ocras orr' air leth ; [òg',
 Ach air an dream a dh'iarras Dia cha cheilear aon ni maith.
 11 Thigibh a chlann, is eisidibh rium : dhuibh nochdam eagal Dé.
 12 Cò'm fear le'm b'ail bhì fada beò, chum maith gu faicheadh e ?
 13 Coimhid do theangadh féin o'n clc, 's o labhairt ceilg' do bheul.
 14 Seachainn an t-olc, is dean am maith :
 iarr sìochaint, 's lean gu geur.
 15 Tha sùile Dhé air fireanaibh, 's a chluas ri'n glaoth gu fìor.
 16 Tha gnùis Dhé 'n aghaidh daoi, a an cuimhne sgrios á tir. [chum
 17 Do ghlaodh na fireana ri Dia, is dh'éisd e riu gu grad ;
 Thug furtachd agus fuasgladh dhoibh o'n àmhgharaibh air fad.
 18 Do'n mhuintir 'g am bheil cridhe brùit'
 is dlùth dhoibh Dia gun cheisd :
 Ni esan furtachd fòs do'n dream 'g am bheil an spiorad brist'.
 19 Is lionmhor trioblaid agus teinn thig air an fhìrean chòir ;
 Ach asd' air fad ni Dia nan gràs a theasairginn fadheòidh.
 20 A chnàmhan uile coimhdidh e : cha'n 'eil a h-aon diubh brist'.
 21 Ach marbhaidh olc an duine daoi, is claidhear e gun cheisd :
 Is luchd an fharmaid, a bheir fuath do dhaoineibh còir is ceart,
 Mòr-chiontach fàgar iad 'nan lochd, di-mhilltear iad gu beachd.
 22 Anam a sheirbhiseach gu léir saor-fhuasglaidh Dia gach àm,
 Cha mhillear idir neach dhiubh sud chuireas an dòchas ann.

SALM XXXV.

- 1 TAGAIR, a Dhia, ri luchd mo strì ;
 l' cuir cath ri luchd mo chath'.
 2 Glac féin do thargaid, is do sgiath. éirich, dean còmhnaidh maith.
 3 Glac fòs do shleagh, 's air luchd mo am bealach érud gu teann : [thòir
 Ri m'anam abair féin mar so, is mi do chòmhnaidh ann.
 4 Trom-nàir' is masladh gu robh dhoibh
 ta 'g iarraidh m'anam' bhoched :

Is pilleadh iad le h-amhluadh geur,
ta smuaineachadh dhomh lochd.
6 Biodh iad mar mhuillnein dol le
'nan tòir biodh aingeal Dé : [gaoith :
6 Biodh aingeal Dé 'g an ruith gu
teann,
dorcha sleamhuinn biodh an ceum.
7 Oir lìontan leag iad air me shon,
gun aobhar no cion-tàth ;
Is slochd gun aobhar chladhaich iad,
chum m'anam chur an sàs.
8 Gun fhios da, thigeadh dòruinn air,
is glacar e san lìon
A dh'fholuich e : san dòruinn cheudn
tuiteadh e féin gu dian.
9 Nì m'anam gairdeachas an Dia ;
's 'na fhurtachd sòlas mòr.
10 Is their mo chnàmhan uile, Dhé,
cò choimeas riuts' is còir ?
Nì teasaiginn do'n duine bhochd
o'n neach ta air ro-threun,
Au t-ainnis is am bochd o'n tì
le'm b'áil a chlaoidh gu léir.
11 Luchd fianuis bhréige dh'éirich
is chuir iad as mo leth [rium,
Na nithe sin gu h-eucorach,
nach b' fhiosrach mi am bith.
12 Olc dhìol iad rium an éiric maith,
chum m'anam chur fo leòd.
13 Ach mis', air bhì dhoibh sud gu tinn,
ghabh umam culaidh bhròin :
M'anam le trasgadh dh'umhlaich mi,
's phill m'urnuigh ann am chrìos.
14 Mar charaid, bràth'r, no fear-caoidh
màth'r
gu brònach crom ghluais mis'.
15 Ach chruinnich iad, is bha iad ait,
air bhì dhomh ann an teinn :
Gun fhios domh, chruinnich cuideachd
gun tàmh mo reubadh rinn. [thàir,
16 Le cealgairibh gu fanoideach,
'nam féisd rinn spòrsa dhìom,
Do chasadh leo am facla rium,
ri magadh orm gu dian.
17 Cia fhad is léir dhuit so, a Dhé ?
saor m'anam féin gu cas
O'm milleadh-san : mo sheircein fòs,
tèaruinn o leòmhaibh bras.
18 Làn-bhuidheachas do bheir mi dhuit
am measg an tionail mhòir ;
'S am measg an t-sluaigh tràth 's lion-
àrd-mholam thu le glòir. [mhor iad,
19 Mo naimhde ta gun aobhar rium,
na biodh ac' aobhneas dhìom :
Do'n dream a thug dhomh fuath gun
a'm' chaogadh sùl na biom. [chùis
20 Oir ann an sìth cha'n 'eil an tlachd,
ach ann am beartaibh claon,
An aghaidh dhaoine ciùin na tìr',
'g am buaireadh air gach taobh.
21 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
is rium, ha, ha, a deir,
Chunnaic a nis ar sùil an nì
bu mhiannach leinn teachd air.
22 Ach chunnaic thusa so, a Dhia,
na bi a'd' thosd a'm' fheum :
A Thighearn is a Dhia nam feart,
na fuirich uam an céin.
23 Tog ort, is mosgail chum mo cheirt,
fa m' chùis, mo Dhia, 's mo Rìgh.

24 Dhia, dean a réir do cheartais breth,
is dhoibh na b'aoibhneas mi.
25 'Nan crìdh' na h-abradh iad riu féin,
ha, ha, 'se sud ar miann :
Is fòs na h-abradh iad a chaoidh,
do shluig sinn e gu dian.
26 Biodh orra nàir', is tairngear iad
gu h-amhluadh mòr le chéil',
A ta gu suilbhir is gu h-ait,
ri faicinn m'amhghair ghéir :
Is biodh iad air an sgeudachadh
le masladh is le nàir',
Tha 'g iarraidh urrainn mhòir dhoibh
a'm' aghaidh-sa gun tàmh. [féin
27 Biodh aobhneas orra, 's gairdeach-
a sheasas dhomh mo chòir : [as,
Is abradh iad, Mòr-chliu gu robh
do Thighearna na glòir',
Tha gabhail tlachd do shonas buan
a sheirbhisich a ghnàth.
23 Is air do cheartas thig mo bheul,
is air do chliu gach là.

SALM XXXVI.

1 **D**EIR eusaontas an droch-dhuin' so
'na chridhe stigh 'sna chliabh
Fior-cagal Dé am beachd a shùl
cha n 'eil, is cha robh riamh.
2 Oir nì e brìonnadh baoth ris féin
a réir mar thaitneas ris ;
A chionta gus am foillsichear
mar aobhar fuath d'a sgrios.
3 Fìor-chluaintearachd is eucoir mhòr
sud cainnt a bheoil gu tric :
Is sguir e fòs e dheanamh maith,
is leig e dheth bhì glic.
4 Airmheas 'na leabaidh tha e dealbh'
san t-slighe nach 'eil ceart
Shuidhich is shocruich se e féin ;
cha'n oillteil leis droch bheart.
5 Do thròcair tha sna nèamhaibh
a Thighearn is a Dhé : [shuas,
Gu ruig na neoil, is àird nan speur,
làn ruigidh t'fhìrinn réidh.
6 Do cheartas mar na sléibhtibh àrd',
do bheart mar dhoimhneachd mhòir ;
Air duine 's ainmhidh nì thu, Dhé,
deadh-choimhead agus fòir.
7 O Dhia ! is prìseil urramach
do chaoimhneas gràdhach caoin :
Fo sgàil do sgéith nì uime sin,
làn dòchas clann nan daoine'.
8 Le sàil do theach is t-àrois phailt
sàsuichear iad gu mòr ;
A t'amhainn làn do shòlasaibh
deoch bheir thu dhoibh r'a h-òil.
9 Tobar na beatha tha gu dearbh
agadsa, Dhia nan dùl ;
Is ann ad sholus dealrach glan,
chì sinne solus ùil.
10 Maireadh do chaoimhneas gràidh, a
do'n dream chuir eòlas ort : [Dhè,
Is buanaich t'fhìreantachd faraon
do luchd a' chridhe cheirt.
11 Na leig do chois an àrdain bhuirb
a'm' aghaidh teachd, a Dhé :
Is làmh an droch dhuin' aingidh fòs
gu bràth na gluaiseadh mi.
12 An sin do thuit luchd-deanamh uile ;
is leagadh iad a sìos,

Ag dìobhall luith cha'n fheudar leo,
gu'n éirich iad a nìos.

SALM XXXVII.

- 1 **L**ASAN no campar na biodh ort
Is mu dhaoibh aingidh olc,
Is na gabh farmad ris an dream
a bhios a' deanamh lochd.
- 2 Oir amhluidh mar is dual do'n fheur,
glan-sgathar iad gu grad,
Is amhluidh mar na lusa maoth'
crion-seargaidh iad air fad.
- 3 Cuir-sa do dhòchas ann an Dia,
is deanar maithas leat,
Mar sin sior-mhealaidh tu an tìr,
's beathaichear thu gu beachd.
- 4 Gabh tlachd an Dia, is bheir e dhuit
làn rùn do chridh' a chaoidh.
- 5 Do shlighe tabhair suas do Dhia;
earb ris, is bheir gu crìch.
- 6 Foillsichidh e do chòir 's do cheart,
mar sholus glan nan tràth;
Is amhluidh mar àrd-mheadhon-là
do bhreitheanas a ghnàth.
Gu sàmhach fan ri Dia nan dùl,
is feith le foighid leis;
An ti 'na shligh' a shoirbhicheas,
na gabh-sa farmad ris:
- 7 **F**a chùis an fhir a bheir gu buil
a dhroch-bheart innleachdach.
- 8 Leig corruich dhìot, tréig fearg:
na bi-sa frionasach. [chum uilc]
- 9 Oir droch dhaoin' is luchd-deanamh
glan-sgathar as gu léir: [uilc]
- Ach lion 'g am bheil an sùil ri Dia,
buan-mhealaidh iad an tìr.
- 10 Oir feith gu foil ré tamuill bhig,
's an droch dhuin' cha bhì ann:
'S 'na ionad fòs, ma bheir fa'near,
cha bhì e féin no 'chlann.
- 11 Ach mealaidh daoine séimh am
am fearann is an tìr: [feasd]
- Lan-shòlas bheirear dhoibh faraon,
an saobhireachd na sith'.
- 12 Tha 'n t-aingidh cumadh lochd do'n
's a' casadh 'fhiacra ris. [t-saoi,
- 13 Nì Dia air fanoid: oir dha 's léir
gur dlùth air là a sgrios.
- 14 Na h-aingidh tharruing iad an lann;
is chuir am bogh' air ghleus,
A leagadh aim-beartach is bhòchd,
's a mharbhadh luchd deadh bheus.
- 15 An claidheamh théid 'nan cridhe
théid air am bogha claoidh. [féin,
- 16 'S fearr beagan aig an duine chòir,
na saobhbreas mòr an daoi.
- 17 Oir gairdeana luchd aingidheachd
min-bhrisear air an cruas;
Ach daoine còir is fireanach
nì Dia an cumail suas.
- 18 Air aimsiribh nam fireanach
is fiosrach Dia gun cheisd:
An oighreachd is an seilbh faraon,
dhoibh 's maireannach am feasd.
- 19 Cha chuirear iad gu rudhadh
gruaidh,
's an aimsir ghàbhaidh olc:
Oir gheibh iad uil' an sàth gu leòr
an làithibh gainne 's gort'.
- 20 Ach sgriosar droch dhaoin', naimhde
bhidh iad mar shaill nan uan: (Dhà.

- Làn-mhillear iad, is théid dhoibh as,
mar dheataich nach 'eil buan.
- 21 An iasachd gabhaidh daoine daoi,
's cha dìol a ris air ais;
Am firean tha e tròcaireach,
is nithear pailteas leis.
- 22 Oir mhead 's a fhuair a bheannachd
sior-mhealaidh iad an tìr: [san
'S an dream a gheibh a mhallachd-san
lom-sgriosar iad gu léir.
- 23 Tha Dia a' stiùireadh cheumanna
an duine naomha chòir:
Is tha e gabhail tlachd is toil'
d'a shlighe-san gu mòr.
- 24 Nan tarladh dha gu'n tuiteadh e,
cha tilgear tur e sìos:
Oir tha an Tighearna le 'làimh
'g a chumail suas a ris
- 25 Bha mise òg, 's a nìs an aois;
is riamh cha tréig e chaoidh;
'Na dhiobrachan an duine còir,
no 'shliochd ag iarraidh bidh.
- 26 Sior-thruacant' e, is coingheallach:
beannaicht' a shliochd a ta.
- 27 Seachainn an t-olc, is dean am maith,
is còmhnuidh gabh gu bràth.
- 28 Is toigh le Dia ceart bhreitheanas,
a naoimh cha tréig e chaoidh;
Sior-choimhdear iad: ach sgathar sìos
droch shliochd nan daoine daoi.
- 29 Mealaidh na fireana an tìr;
buan-chòmhnuidh nì iad innt'.
- 30 Thig beul an t-saoi air gliocas glan,
a theang' air rogha cainnt.
- 31 Tha lagh a Dhé 'na chridh' a stigh;
cha sleamhuich uait a cheum.
- 32 Tha'n droch dhuin' feitheamh air
an t-saoi,
g'a mharbhadh is g'a theum.
- 33 Cha 'n fhàg an Tighearna e 'na làimh
a dheanamh air droch-bheirt;
Cha'n fhàg ris e ann am binn,
tràth chuirear e fo cheirt.
- 34 Feith thus' air Dia, 's na shlighe
is àrduichear leis thu, [gluais
An tìr gu meal thu; is droch dhaoin'
'g am milleadh chì do shùil.
- 35 An duine malluicht' chunnaic mi
an neart, 's an inbhe mhòir,
'Ga sgaoleadh féin a mach mar
a' fàs gu dosrach ùr; [chraoibh,
- 36 Ach chaidh e seach, is feuch cha
dh'iarr, is cha d'fhuaras e. [robh;
- 37 Amhaire is feuch gur sìth is crìoch
do'n duine dhìreach réidh.
- 38 Ach sgriosar luchd an eusaontais,
is théid dhoibh as faraon:
Di-mhilltear agus sgathar sìos
crioch dbeireannach dhroch dhaoin'.
- 39 Ach furtachd fhior nam firean fòs,
thig sin o Dhia nan dùl:
Is anns an aimsir thrioblaidich,
's e 's barrant air an cùl.
- 40 Thig treis is furtachd thuc' o Dhia,
le fuasgladh an deadh àm;
Saorar iad leis o dhaoibh olc,
oir chuir iad muinghinn ann.

SALM XXXVIII.

- 1 **A** THIGHEARN, ann ad chorrutach
na cronuich mi gu sgar; [rabòr

Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
2 Oir tha do shaighde guineach geur
sàith' annam féin gu teann :
Is orm a ta do làmh gu trom,
'gam chumail sìos gach àm.
3 Cha'n 'eil maoin fhallaineachd a'm'
air son do chorruich ghéir; [fheòil,
A'm' chnàmhaibh cha'n 'eil tàmh no
air son mo pheacaidh féin. [fois,
4 Oir chaidh mo pheacaidh os mo
taid orm 'nan eire thruim. [cheann;
5 Mo chreuchda ta ro-lobhta, 's breun;
mo ghòruich 's coireach rium.
6 Tha mi gu cràiteach, euslan, crom,
a' triall gach là le bròn.
7 Mo leasraidh làn do ghalar breun':
gun fhallaineachd a'm' fheòil.
8 Taim lag is brùit': a' b'ùireadh fòs
tre an-shòcair mo chridh'.
9 A'd' làth'r, a Dhé, tha m'ùile
mhiann:
cha'n fholuicht' ort mo chaoidh.
10 Mo chridhe ta sior-phlocartaich,
mo neart chaidh uam gu glan;
An taic ri fradhac geur mo shùl,
sin agam fòs cha d'fhan.
11 Tha luchd mo ghaoil's mo chairde
a' seasamh fad o m' bheum 's caomh
Mo choimhearsnaich is luchd mo
a' teicheadh uam an céin. [phàirt,
12 Sealg orm a ta luchd iarraidh
m'anm':
luchd iarraidh m'ùile a ghnàth,
A' labhairt nithe aimhleasach,
's a' smuaineach' ceilg' gach là.
13 Ach mise fòs mar bhodhar mi,
nach cluinneadh guth no sgeul:
Is cosmhuil mi ri duine balbh,
gun chomas fosglaidh béil.
14 Mar sin mar dhuine mi nach cluinn,
gun achmhasan 'na bheul.
15 Oir dh' earb mi riut, a Dhé, mo
Thriath:
Dhia, freagraidh tus' a'm' fheum.
16 Thubhairt mi, chum nach maoidh-
eadh iad,
thoir freagradh dhomh gu cas:
Is chum nach dean iad gairdeachas
'n tràth shleamhnuicheas mo chas.
17 Oir 's dlùth chum claonaidh mi,
's mo bhròn
a'm' fhianuis tha do ghnàth.
18 Mo lochd do innseam, is fo m'
mòraimheal orm-sa ta. [chiont'.
19 Ach mheid's a ta 'nan naimhde
dhomh,
's ro bheothail iad 's is treun;
Is luchd mo mhi-rùn eucorach,
taid lionmhor mar an ceudn'.
20'S iad sin a's naimhde dhomh gu fìor,
luchd-dìolaidh maith le h-òlc;
Air son gu bheil mi leantuinn air
an ni tha maith gun lochd.
21 Na treig mi. Thighearna: mo Dhia,
na bi-sa uam an céin.
22 Dhia, greas a chum mo chuideach-
oir 's tu mo shlàinte féin. [aidh,
SALM XXXIX.

1 THUBHAIRT mi, bheir mi féin fa-
mo shlighe; 's ni mi fòs [near

Motheangadh choimhead mar le srèin,
air bhith do'n daoi a'm' chòir.
2 Dh'fhan mi gu tosdach balbh a'm'
o'n ni sin féin bu mhaith; [thàmh,
Mhosgail mo thrioblaid is mo bhròn
annam gu mòr a stigh.
3 Air bhith dhomh smuaineachadh
do ghabh mo chridhe teas: [mar so,
Is las an teine: is mar so
le m' theangaidh labhair mis':
4 Thoir fios, a Dhé, dhomh air mo
tomhas mo là ciod e: [chrich,
Gu faighinn eòlas agus fios
cia h-annhunn gearr mo rè
5 Feuch rinn thu mar leud bois' mo
mar neo-ni agad m'aois: [làith',
Gach neach d'a fheabhas, e gu fìor,
's ni dìomhanach gun phris.
6 An samhladh bréig' a' siubhal fòs
gach duine ta gu dearbh:
Gun suaimheas fòs 'gam buaireadh
an dìomhanas gun tairbh': [féin,
A' torrath nithe, 's cur ri chéil'
mòr bheartais air gach dòigh,
Gun fhios co'n t-òighre chruinnicheas,
no mhealas iad iadheòidh.
7 Ciod nis ri'm feitheam féin, a Dhé?
mo dhòchas dhìot do nì'm'.
8 Saor mi o m'ùile lochd; 's na dean
ball-maslaidh an-daoin' dhìom.
9 Dh'fhan mi a'm' thosd, gun fhosg-
oir leatsa rinneadh e. [ladh béil,
10 Tog dhìom do bhuille, Dhé: le
do làimhe chlaoidheadh mi. [beum
11 Tràth chronuichear leat neach m'a
lochd,
mar chnuimh théid as d'a shnuadh:
Gu deimhin féin 's fìor-dhìomhanas
gach duin' air bith do'n t-sluagh.
12 Dhia, éisd ri m'urnuigh, is ri
m'ghlaodh;
ri m' dheidir a'd' thosd na bi;
Oir 's coigreach agad, is fear-cuairt,
mar m'athraibh uile mi.
13 Dhia, coigil agus caomhain mi,
gu faighinn neart ri m' bheò
Mu'n siubhail mi, a' dol do'n eug,
's nach bi mi ann nì's mò.

SALM XL.

1 D'HFHEITH mi le foighid mhaith ri
Dhia,
chrom thugam, dh'éisid mo ghuth:
2 Is thug se á slochd uamhuinn mi,
á clàbar criadha tiugh:
Air carraig chòmhnaird chuir mo chos;
mo cheuman shoeruich e.
3 Is òran nuadh chuir e a'm' bheul,
gu b'e sud moladh Dhé:
Chì mòran e, 's fo eagal bì'd,
is eairaidh iad á Dia.
4'S beannaicht' an duine sin gu dearbh
nì dòchas as an Triath,
Is nach gabh tlachd no toil air bith
do luchd an àrdain mhòir,
No fòs do'n dream a théid a thaobh
gu ceilg, le saobhadh glòir'.
5 Is lionmhor t'òibre iongantach,
a Thighearn is a Dhé, [mhear iad
'S do smuaintean oirnn: cha'n àir
an ordugh dhuit gu rèidh:

Na'n cuirinn iad an céill gu min,
no fòs na'n innsinn iad,
An àireamh rachadh thar mo neart,
aig lìonmhoireachd is meud.

6 Ofrail no iobairt leat cha mhiann,
dh'fhosgail thu féin mo chluas :
Lochd-iobairt agus iobairt-loisgt'
cha d'iarr thu dhuit chur suas.

7 An sin do labhair mise, feuch,
a ris a ta mi teachd :
An ròp' an leabhair ormsa fòs
sud sgrìobhta tha gu beachd.

8 'Se sud mo thlachd 's mo mhiann, a
do thoil gu deantadh leam : [Dhé,
Do reachd gu dearbh a ta gu buan
a'm' chridhe stigh, 's a'm' chom.

9 Air t'fhìreantachd sa' choinneimh
a Dhé, rinn mise sgeul : [mhòir,
Oir feuch, a Dhé, mar 's aithne dhuit
nìor chaisg mi féin mo bheul.

10 A'm' chridhe t'fhìreantachd nìor
cheil ;
ach t'Fhìrinn chuir mi'n céill ;
Do shlàint', 's do chaoimhneas gradh-
ach caomh
o'n t-sluagh nìor cheil mi féin.

11 Do thròcair chaoimh na cum-sa uam,
a Thighearna gu bràth ;
Do chaoimhneas gràdhach, t'Fhìrinn
gleidheadh iad mi a ghnàth. [fòs

12 Oir is do-àireamh iad na h-uile
ta'g iadhach orm mu'n cuairt ;
Do ghlac mo pheacaidh mi cho teann
's nach feud mi sealltuinn suas :
O's lìonmhoir' iad na folt mo chinn,
is thréig mo chridhe mi.

13 Dhia, gu ma toil leat furtachd orm,
grad-chuidich leam, a Dhé,

14 Bìodh nàir' is amhludh dhoibh
do m'anam dh'iarras claoidh : [faraon,
Euaig orr' air ais, is rudhadh gruaidh',
le 'm b'àill mo chur gu dìth.

15 Gun àird, gun àiteach' gu robh iad,
mar thuarasdal d'an nàir',
A thubhairt rium gu fanoideach,
aha, aha, le gàir.

16 Aoibhneas is aighear do gach neach,
ga d'iarraidh féin a ta ;
Is abradh iad le'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr a ghnàth.

17 Ach mis' ged tha mi ainnis bochd,
smuainichidh orm an Triath :
M'fhear cabhair thu 's mo Shlànuigh-
moille na dean, a Dhia. [ear ;

SALM XLI.

'S BEANNAICHT' am fear a bheir gu
's fa'near an duine bochd : [glic
An uair a thrioblaid is a theinn,
bheir Dia e saor o'n olc.

2 Nì Dia a dhion, 's a chumail beò,
is beannaicht' e san tìr :
Gu toil a naimhde mi-runach
na tabhair e gu sior.

3 Air leabhadh 'thinneis iarganaich
bheir Dia dha neart is treòir
A leabhadh nì thu dha air iad
ri h-àm a thinneis mhòir.

4 Thubhairt mi, dean-sa tròcair orm,
a Thighearna is a Dhé ;
Is leighis m'anam euslan bochd,
oir t'aghaidh pheacaich mi.

5 Tha'n dream sin a's fìor-naimhde
a' labhairt orm le beum : [dhomh
O c'uin a sgrìosar 'ainm-san as,
's a théid e sìos do'n eug ?

6 Ma thig e m'amharc, labhraidh e
cainnt dhuimhanach le 'bheul :
Ta 'chridh' a' torradh nìmh a stigh,
's a muigh a' deanamh sgéil.

7 Sìor-chogarsaich an cluais a chéil',
luchd m' fhuath' a ta air iad :
A's muaineachadh 's a' cumadh lochd
a'm' aghaidh féin gum stad.

8 Droch thinneas (deiriad) tha gu dlàth
a' leantuinn ris r' a bhed ;
Air bhith dha nìs 'na luidh' gu tinn,
cha'n éirich e nìs mò.

9 Am fear bu charaid dileas domh,
ri'n earbainn gach nì b'àill,
'S a dh'ith do m'aran air mo bhòrd,
a'm' aghaidh thog e 'shàil.

10 Ach thusa, Dhé, dean tròcair orm ;
is tog mi ris an àird,
A chum gu tugainn luigheachd dhoibh
is comain cheart gum dàil.

11 Tre so is fiosrach mi gu beachd
gur ionmhuinn leatsa mi :
Air son nach d'thug mo naimhde
buaidh,
's nach d'rinneadh leo mo chlaoidh.

12 Ach mise, ann am ionracas,
's tu sheasas mi a ghnàth :
Am fianuis fòs do ghnàise, Dhé,
ga m' shocruchadh gu bràth.

13 Iehobhah Dia chloinn Israeil,
beannaicht' gu robh e féin,
O aois gu h-aois gu suthain sìor,
Amen, agus Amen.

SALM XLII.

1 **M**AR thogras fiadh na sruthan uisg'
le bùireadh àrd gu geur,
Mar sin tha m'anam plocartaich,
ag éigheach riutsa, Dhé.

2 Tha tart air m'anam 'n geall air Dia,
'n geall air an Dia ta beo :
O c'uin a thig 's a nochdar mi
am fianuis Dhia na glòir' ?

3 Gach là is oidhch' is iad mo dheòir
a's cuibhrionn dhomh 's a's biadh :
An uair a deir iad rium a ghnàth,
c'ait bheil a nis do Dhia ?

4 Tha m'anam air a dhòrtadh mach,
a' cuimhneachadh gach nì ;
Oir chaidh mi leis a' chuideachd
dol leo gu teampull Dé ; [mhòir

Seadh chaidh mi leo le gairdeachas,
is moladh fòs le chéil',
Seadh leis a' chuideachd sin a bhia
a' coimhead làithe féilp.

5 O m'anam ! c'uin' a leagadh thu
le dìobhail misnich sìos ?
Is c'uin' am bheil thu'n taobh stigh
fo thrioblaid is fo sgìos ? [dhìon

Cuir dòchas daingean ann an Dia,
oir fathast molam e,
Air son na furtachd is na slàint'
thig dhomh o'eudan rèidh.

6 Thuit m'anam annam sìos, a Dhé,
ghrad-chuimhnich mi 'n sin ort ;
O thalamh Iordain, Hermoin àird,
o Mhitsar fòs nan cnoc.

- 7 Le fuaim do shruthan uisge féin,
ta doimhn' air dhoimhne gairm :
Do stuaidhean, is do thonnán árd'
dol tharum tha le toirm.
- 8 Orduichidh Dia d'a ghrásaibh
a chaoimhnéas anns an ló : [d'homh,
San oidhche ní mí guidhe 's ceòl
ri Dia a chum mí beò.
- 9 Mo charraig, c'uim' a thréig thumi ?
ri Dia a deir mí féin :
Is c'uim' am bheil mí triall fo bhròn,
bhrìgh fòirneirt m'eascair thréin ?
- 10 Mar lann a'm' chnàmhaibh, m'eas-
toirt toibheim dhomh a ta : [cairde
Tráth their iad rium gu fanoideach,
c'ait bheil do Dhia ? gach lá.
- 11 O m'anam, c'uim' a leagadh thu,
le diobhail misnich síos ?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgíos ? [dhiom
Cuir dòchas daingeann ann an Dia :
oir molam e a ghnáth,
O 's e a's sláinte do mo ghnúis,
is e mo Dhia gu bráth.

SALM XLIII.

- 1 CUm cothrom rium, is tagair féin
mo chúis, o'n fhineach olc,
O'n eucorach, 's o fhear na ceilg',
Dhé, saor-sa mí o'n lochd.
- 2 C'ar son a thilg thu mise uait ?
's gur tu mo Dhia 's mo thréoir ;
C'ar son bhrìgh fòirneirt m'eascairde,
an siubhlam féin fo bhròn ?
- 3 Dhia, t'fhirinn is do sholus glan,
leig thugam iad a mach : [naoimh,
Ga m' sheòladh [chum do thulaich
's mo thabhairt dhomh do theach.
- 4 'N sin racham dh'ionnsuidh altair
an Dé sin'm' aoibhneis mhóir : [Dhé,
Air clársaich bhinn do mholam thu,
O Dhia, mo Dhia na glóir'.
- 5 O m' anam, c'uim' a leagadh thu,
le diobhail misnich síos ?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgíos ? [dhiom
Cuir dòchas daingeann ann an Dia :
oir molam e a ghnáth,
O 'se a's sláinte do mo ghnúis,
is e mo Dhia gu bráth.

SALM XLIV.

- 1 Le'r cluasaibh chuala sinn, a Dhé,
ar sinnsir chuir an céill
Na gníomhara a rinneadh leat,
'nan aimsir, fad o chéin.
- 2 Le d' láimh mar thilg thu mach na
is iadsan chuir 'nan áit : [sloigh,
Mar rinn thu air na cinnich claoidh,
ach dhoibhsan thug an sáth.
- 3 Oir sealbhan sin t'ir cha d'fhuairdeadh
le'n claidheamh no le'n loinn, [leo
Ní mó a rinn an gairdean féin
an teasainginn 'nan teinn : [bhuaidh,
Ach do lámh dheas thug dhoibh a'
do ghairdean neartimhor treun,
Is solus glan do ghnúis', a chionn
gu'n d' thug thu dhoibhsan spéis.
- 4 Oir 's tusa féin, a Dhia nam feart,
mo Thighearn is mo Rìgh :
Furtachd do Iacob orduich uait,
is fuasgail air gun dìth.

- 5 'S ann tre do neart-sa leagar síos
na h-uile 's naimhde dhuinn :
Tre t'ainm-sa saltraidh sinn gu lár
an dream a dh'éireas ruinn.
- 6 Oir as mo bhogh' cha dean mi bun,
cha'n fhurtachd dhomh mo lann.
- 7 Ach 's tusa náirich luchd ar fuath'
o'r naimhdeibh shaor thu sinn.
- 8 Air feadh an lá 's ann ann an Dia,
a ní sinn uail is glóir :
Is t'ainm-sa fòs air feadh gach linn,
árd-mholaidh sinn gu mòr.
- 9 Ach rinn thu nis ar tilgeadh dhìot,
is náirich thusa sinn :
'S a mach le'r n-armailtibh 's le'r
cha'n 'eil thu féin dol leinn. [feachd
10 Guteicheadh chuir thu sinn air ais,
o'n nàmhaid gheur sa' chath :
Is luchd ar mi-ruin tha dhoibh féin
a' deanamh creich 's isgath'.
- 11 Mar chaoraich thug thu sinn 'nar
biadh ;
measg chinneach sgaioleadh sinn.
- 12 Reic thu do phobull féin gun fhiach,
's gun mheud air maoin d'au cinn.
- 13 Do rinn thu toibheum dhinn gu
truagh
d'ar coimhearsnaich gu léir ;
Ball-fanoid do na bheil mu'n cuairt,
's ball-magaidh mar an ceudn'.
- 14 Am measg nan Geintileach air fad
gnáth-fhocal rinn thu dhinn ;
'S am measg a' phobull anns gach áit
'nar n-aobhar crathaidh cinn.
- 15 Tha m' amhladh is mo mhasladh
a'm' fhianuis féin a ghnáth, [geur
Rinn náir' is rudadh fòs mo ghrúaidh
m'fholach gu truagh gach lá.
- 16 'Se sin mo chorthaobh guth an fhi-
a chàineas mí gu h-olc,
'S a spreigeas mi ; 's a thaobh an nàmh
's an dioghaltaich gu lochd.
- 17 Sud uile ge do thàinig oirnn,
níor dhearmaid sinne thu ;
Cha d'rinn sinn breug no briseadh
claon
'n aghaidh ó chùmhaint dhìth.
- 18 Cha d' aom ar n-aighe uaitse riamh
ar cridh' cha deach air cùl :
O d' shlighe cha do chlaon ar cos
's cha deach air seachran iùil.
- 19 An ionad dhràgon ge do phronn
thu sinne síos gu lár,
Is ge do dh'fholuich thusa sinn
le sgàil is dubhar bàis.
- 20 Ma 's e gu'n leig sinn as ar cuimhn'
ainm usal árd ar Dia,
No gu dia eile coimheach bréig'
ar lámh na shìn sinn riamh :
- 21 Nach ranusuidh Dia so féin a mach
oir aige ta làn-fhios
Air diomhairreachd a' chridhe stigh,
gach car a t'ann is cleas.
- 22 Oir, air do shòna mharbhadh sin
air feadh an là gu léir,
'S mar chaoraich tha sinn air ar measg
a chasgairdeadh gu geur.
- 23 Mosgail ; c'ar son a choidleas tu
Dhia, fairich as do shuain ;
Gu bráth na tilg-sa sinn a mach,
na triall-sa fada uèinn.

4 Cìod uim' am foluich thu do ghnùis?
 cìod uim' an dearmaid thu
 ar'n-àmhghar, is ar n-éigin mhòr
 tha'g iadhadh oirnn gu dlùth?
 5 Oir chom ar n-anam sìos do'n àir,
 ar brù ri talamh theann.
 6 A'd' thròcair éirich, cuidich leinn,
 is furtaich oirnn san àm.

SALM XLV.

DEADH aobhar òrain naoimh is cùil
 a' deachdadh ta mo chridh':
 is labhram air na nithibh sin
 a rinn mi féin do'n Rìgh:
 Mar pheann an làimh fir-sgriobhaidh
 a chuireas sìos gu luath, [dheis,
 is amhluidh sin, mo theangadh ta
 air t-urram àrd a' luaidh.

2 Is maisich' thu na clann nan daoine';
 gràs dhòirteadh ann ad bheul:
 is air an aobhar sin rinn Dia
 do bheannachadh gach ial.

3 Deasuch do chlàidheamh air do léis,
 O thus' a ghaigisg mhòir:
 Le d' chumhachd is le d'mhòralachd,
 le greadhnachas is glòir.

4 Bhriugh firinn, suairceis, agus ceirt,
 marcaich gu buadhach àrd,
 is nithe uamhor teagaisgidh
 do-dheas làmh dhuit 's gach àit.

5 Rachadh do'shaighde geur' gu cridh'
 gach eascaraid an-Rìgh:
 Fre sin am pobull tuitidh fo'd,
 is nithear leat an claoidh.

6 Gu suthain is gu sìoruidh ta
 do chaithir àrd, a Dhe:
 slat-shuaicheantais do rìoghachd-sa
 is slat ro chothrom i.

7 O 's ionmhuinn leatsa còir is ceart
 is thug thu fuath do'n olc;
 Os ceann do chompanach chuir Dia,
 do Dhia-s' ol' aoibhneis ort.

8 Do'n alos, mhìrr, is chasia,
 o t'eudach fàile théid:
 Leo sud do chuir iad aoibhneas ort,
 o d' lùchairt geal mar dheud.

9 Am measg do mhnathan urramach
 ta nigheana nan rìgh:
 10 An òr na h-Ophir, air do dheis,
 do bhan-rìgh seasaidh i.

11 A nighean, éisd is amhaire fòs,
 is crom-sa sìos do chluas;
 Tigh t'athar, is do mhuinntir féin
 na cuimhnich á so suas.

12 Gabhaidh mar sin an Rìgh làn-toil
 do d'aille thlachdmhor féin:
 Oir 'se do Thighearn is do Thriath,
 thoir urram dha is géill.

13 Thig nighean Thiruis thugad fòs,
 le tìodhlacaibh gu tric;
 S na daoine saobhir tha 'nam measg
 ag asluch' gràis is iochd.

14 Nighean an Rìgh gu dearbh a stigh,
 tha uile làn do ghlòir:
 Tha 'culaidh eudaich uimpe fòs,
 air oibreachadh le h-òr.

15 Am brat do obair ghréis le snàth'd,
 bheirear i gus an rìgh:
 Thig thugad luchd a coimheadachd,
 's a maighdeana 'na déigh.

16 Théid iad gu cùirt an Rìgh a steach,
 àit, aoibhneach bheirear iad.

16 Air son do shìnnis bidh do chlann,
 mar phrionnsaibh anns gach àit.

17 T'ainm glòrmhor do gach linn a
 air chumhne cuiridh mi: [thig;
 Is bheir mar sin am pobull duit
 àrd-mholadh feadh gach rè.

SALM XLVI.

1 S'E Dia a's tearmunn duinn gu
 beachd,
 ar spionnadh e 's ar treis:
 An aimsir carraid agus teinn,
 ar cabhair e ro-dheas.

2 Mar sin ged ghluais' an talamh
 cha'n aobhar eagail duinn: [trom,
 Ged thilgeadh fòs na sléibhte mòr'
 am builsgain fairg' is tuinn.

3 Na h-uisgeacha le beucaibh bhuirb,
 ged rachadh thar a chéil':
 Le'n ataireachd ged bhiodh air chrith:
 na beanntan àrd' gu léir.

4 Tha amhainn ann, le 'sruthaibh
 ni caithir Dhé ro-ait; [sèimh,
 Fìor-àite naomh an tì a's àird',
 am bheil sìor-chòmhnuidh aig.

5 Tha Dia 'na meadhan innte stigh
 mar sin cha ghluaisear i;
 Oir cuideachadh is còmhnadh leath'
 'se Dia gu moch a ni.

6 Do ghabh na cinnich boil', is ghluais
 na rìoghachda gu cas:
 Air cur do Dhia a ghuth a mach,
 do leagh an talamh as.

7 Tha Dia nan sluagh leinn féin a
 ghnàth;
 Dia Iacob 's tearmunn duinn.

8 Thigibh, is faicibh oibre Dhé,
 gach sgrios air talamh rinn.

9 Gu h-ìomall fòs an domhain mhòir
 an cogadh ni e chosg:
 Am bogha bhris, an t-sleagh do gheart,
 an carbad-cogaidh loisg.

10 Bibh sàmhach, 's tuigibh gur mi
 àrduichear mi gu sìor [Dia:
 Am measg nan sluagh, biodh urram
 air feadh gach uile thir. [d'chomh

11 Tha Dia nan sluagh ri còmhnadh
 leinn,
 's an còmhnuidh air ar crann:
 Is e Dia Iacob 's tearmunn duinn,
 d'ar furtachd anns gach àm.

SALM XLVII.

1 BUAILIBH 'ur basan, uile shlòigh.
 B ta chòmhnuidh anns gach àit:
 Le guth 's le gairdeachas do Dhia,
 suas togaibh iolach àrd:

2 Oir Dia ro-àrd is uamhunn e;
 Rìgh mòr os ceann gach tìr'.

3 Am pobull cuiridh e fo'r smachd.
 fo'r cois na slòigh gu léir.

4 Mòrachd Iacob d'an d'thug e gràdh,
 mar oighreachd dhuinne thagh:

5 Chaidh Dia le caithream àrd a suas,
 le trompaid 's fuaimneach bladh.

6 Seinnibh do Dhia, seinn moladh:
 seinn
 d'ar Rìgh, seinn moladh binn:

7 Oir 's Rìgh Dia mòr os ceann gach
 seinn da gu h-èdlach grunn. [tìr'.

8 Tha Dia 'na shuidh' 'na chaithir
 'se's Rìgh air cinnich ann. [naoimh:

9 Prionnsa nan sluagh do chruinnich pobull Dé Abraham; [iad, Air son gur le Iehobhah mhàin sgiath dhèidh do gach tìr : 'Se féin a's àird' 's a's urramaich, 's dha dìghear moladh sìor.

SALM XLVIII.

1 Is mor Iehobhah, Dia nam feart, I an caithir àird ar Dia; Is air sliabh àrd a naomhachd féin, ion-mholta chaoidh an Triath.
2 Beinn Shioin 's breagh' a suidheach-aobhneas gach fearainn i; [adh, Is dlùth dhi air an taobh mu thuath, tha caithir an Ard-Rìgh.
3 Aithnichear Dia 'na lùchairtibh, mar thearmunn anns gach airc.
4 Oir feuch, tràth bha na rìghre cruinn, le chéile ghabh iad thart'.
5 Chunnaic iad sud, is b'iongnadh leo, le cabhaig dheifrìch as.
6 Ghlac eagal iad an sin, is pian, mar mhnaoi ri saoth'r gu cas.
7 Cabhlach Tharsuis le gaoith an ear, min-bhrisear leat gu luath.
8 Mar chual, is amhluidh chunnaic am baile Rìgh nan sluagh, [sinn, Am bail' ar Dé; 's e Dia gu bràth ni daingean e le nèart. [caomh,
9 A'd' theampull, air do chaoimhneas Dhia, smuainich sinn gu ceart.
10 Mar t'ainm, is amhluidh sin do gu crìch na talmhainn ta: [chliu, Do dheas làmh làn do fhìreantachd, Dhia, anns gach beart a ghnàth.
11 Beinn Shioin gu ma h-aobhinn i, is Nighean Iudah ait, Air son do bhreitheanas, a Dhé, ta cothromach is ceart.
12 Siùbhlaibh mu thimchioll Shioin is cuairt'chibh i maraon: [naoimh, Airmhibh a baideala gu dlùth, 's a turaite gach aon. [bhreagh',
13 Thugaibh fa'near a bàbhuin 's a caisteil àrd le beachd: Chum sin gu cuireadh sibh an céill do'n àl a ta ri teachd.

14 Oir 'se an Dia so féin ar Dia gu sìorruidh is gu bràth: 'Se fòs a stiùras sinn gu ceart gu h-uair is àm ar bàs.

SALM XLIX.

1 EISDIBHSE so gach uile shluagh, U na bheil sa' chruinne-ché:
2 Is cluinnibh eadar mhòr is bheag, ma's bochd no beartach e.
3 Air tuigse smuainichidh mo chrìdh', air gliocas thig mo bheul.
4 Aomaidh mo chluas gu parabraibh: nochdam cainnt dh'orch air teud.
5 Droch làithean c'uum' am b'eagal gu'n cuirinn iad an suim, [leam Mòr aingidheachd is lochd mo shal tràth dh'iadh iad orm gu cruinn?
6 Na daoine sin 'nan saobhreas mòr ta deanamh dèigh is treis', Is am an Ìonmhoireachd an stòir a ta ro-bhòsdall leis.
A bhràth'r cha'n fhuasgail neach a gabhadh no a péin, [dhiubh ud

A thabhairt éiric as do Dhìs, ni fheudar leis 'na theum:
8 (Oir saors' an anama 's prìseil sguiridh e 'm feasd gu beachd:)
9 Gu maireadh e gu sìorruidh beò, 's nach faiceadh truailidheach.
10 Oir chi e fòs na daoine glic, 's an dream air dhiobhail céill; 'S na h-ùmaidh, fàgail toic do chàch, is faghail bàis iad féin.
11 'Se 'n smuaineachadh gu mair a 'san còmhnuidh feadh gach rè, [tigh, A' tabhairt air am fearann ainm, a réir an ainme féin.
12 Gidheadh, 'an duin' an urram mòr cha mhair e ann gu buan: Ach amhluidh mar an t-ainmhidh truagh chum bàis a shiùbhlas uainn.
13 An slighe sud ge gòrach i, taitnidh an cainnt r'an sliochd, [iad,
14 Mar chaoiraich dol san uaigh tha 'nam biadh do'n bhàs gun iochd:

Na fireanaich gheibh os an ceann làn-uachdranachd gu moch, [uaigh, 'S 'nan ionad còmhnuidh anns an seargaidh an àill' 's an dreach.
15 Bheir Dia do m'anam fuasgladh saor o chumhachd bàis is uaigh', Oir gabhaidh e mi thuige féin, ga m' theasairginn le buaidh.
16 An uair a nithear saobhir neach, na glacadh faitcheas thu; 'S an t-àm a chinneas glòir a theach, na cuireadh sud ort tnu.
17 Oir 'nuair a shiùbhlas e do'n eug, aon ni cha toir e leis: 'S an uair a théid e sìos do'n uaigh, a ghlòir cha lean i ris.
18 Seadh 'anam ge do bheannaich e am feadh a bha e beò; 'S thusa, ma ni thu maith dhuit féin, o dhaoibh gheibh thu glòir.
19 Gu h-àl a shinnsear siùbhlaidh e, solus cha'n fhaic gu bràth.
20 An duin' an urram, 's e gun chéill, mar ainmhidh gheibh e bàs.

SALM L.

1 T ABHAIR AN Dia Iehobhah treun, L an talamh ghairm gu léir, O'n àird an ear gu h-àird an iar, o éirigh gu luadh' gréin'.
2 A Sion àrd, a's foirse mais', do dhealruich Dia nam feart.
3 Oir thug ar Dia 's cha bhì 'na thosd, ach labhraidh e le neart:
Théid teine millteach roimh a ghnùis, a' lasadh suas gu garg:
'S m'a thimchioll-san gu doinonnach, bidh e 'na chaoiribh dearg'.
4 Air talamh, is air nèamh nan neul, àrd-ghairmidh e gu treun, Gu'n tugadh e ceart bhreitheanas air 'uile phobull féin.
5 A m'ionnsuidh cruinnichibh mo is tionalaibh an dream [naoimh, A rinn gu dileas is gu dlùth, le h-iobairt, cùmhnant leam.
6 A cheartas-san ni nèamh nan neul a chur an céill 'na àm:

Oir 'se Iehobhah féin gu beachd
a's aon árd-bhreitheamh ann.

7 Mo phobull Isra'í éisdibh rium,
is labhraidh mi gu ceart :

A't' aghaidh togam fianuis fhior,
's mi Dia, do Dhia gu beachd.

8 Mu t'ofrailbh cha'n agram thu,
no fòs mu t'ìobairt-loisgt'.

Oir m' fhianuis thug thu iad a ghnàth,
is fhuaras iad gun fhois.

Oir as do thigh cha ghabhainn uait
mar ìobairt biorach bò ;

'S cha ghabhainn gabhar fhirionn fòs
mar ofrail as do chrò.

10 Gach ainmhidh beò a ta an coill
is leamsa sin gu léir,

'S na h-uile spréidh air mhìle cnoc,
ta 'g ionaltradh air feur.

11 An eunlaith 's aithne dhomh air fad,
ta 'g itealaich feadh bheann :

'S leam gach fiadh-bheathach uile fòs,
feadh gharbhluich agus ghleann.

12 Geur-ocras nam biodh orm, no gort,
cha chuirinn duits' an céill,

Oir 'sleam an domhan mu'n iadh grian,
is na bheil ann gu léir.

13 Fuil ghabhar 'n e gu'n òlainn uait ?
feòil tharbh an ithinn i ?

14 Ioc ìobairt buidheachais do Dhia,
's do bhòidean do'n Ard-Rìgh.

15 An là do thrioblaid is do theinn,
goir orm an sin gu ceart :

Ort fuasglam, is bheir thusa glòir
do m'ainms' a chuidich leat.

16 Ach ris an droch dhuin' labhraidh
mó statuin chur an céill [Dia,

Am buineadh dhuit, no ghabhail fòs
mo chùmhnaidh ann ad bheul.

17 Do m' achmhasan o thug thu fuath,
's an spéis riamh e nìor chuir ;

Ach thilg mo bhriathran air do chùl,
'g an diùltadh uait gu tur ?

18 Tràth chunnaic thu an gaduich'
dh'aontaich thu leis 'na olc : [dàn,

'S le luchd an adhaltrais a ris,
b'fhear-comuinn thu 'nan lochd.

19 Do theangadh thug thu chumadh
bréig',

chum uilc thug thu do bheul.

20 Do d' bhràthair shuidh thu thabh-
airt guth' ;

's do mhac do mhàthar beum'.

21 Na nìthe-s' uile rinneadh leat,
is dh'fhan mi dhìot a'm' thosd ;

Is shaoil thu mar a ta thu féin,
gu b'amhluidh mi gach ached :

Ach cronaicheam do pheacaich dhuit,
a' d' amharc cuiream iad ;

A chum gu faiceadh do dhà shùil,
nach fol'chear orm-sa beud.

22 O sibhs' a dhream nach cuimhnich
nis tuigibh so 'na àm ; [Dia,

Mu'n dean mi liodart oirbh gu cas,
gun neach d'ur furtachd ann.

23 An ti bheir ìobairt molaidh uaith',
'se sin bheir dhomhsa glòir :

Oir nochdam slàinte Dhé do'n fhear
a ghluaiseas mar is còir.

SALM LI.

1 DEAN tràcair orm, a Dhia nan gràs,
gu h-ìochdmhor saor-sa mis',

Réir Ionmhoireachd do thròcair
glan as m'uil' eusaontas. [chaoimh,

2 Gu h-ìomlan ionnail mi o m' lochd,
glan mi o m' chiont' a'd' ghràdh ;

3 Oir tha mi 'g aidmheil m' eusaontais,
's léir dhomh mo lochd a ghnàth.

4 A' t'aghaidh, t'aghaidh féin a
do pheacaich mi gu trom, [mhàin .

Is ann ad fhianuis féin, a Dhé,
an t-olc so rinneadh leam :

Do chum air labhairt duit a mach,
gu biodh tu cothromach ;

'S gu biodh tu glan tràth bheir thu
is ceart neo-eucorach. [breth,

5 Am peacadh, feuch, do dhealbhadh
is ann an cionta fòs [mi,

Do ghabh mo mhàthair mi 'na broinn,
tràth ghineadh mi o thùs.

6 An taobh a stigh do'n chridhe, feuch,
an fhirinn 's ionmhuinn leat :

San ionad fholuicht' bheir thu orm
gu'n tuig mi gliocas ceart.

7 Le hisop dean-sa mise glan,
is bitheam glan gu beachd ;

Dean m'ionnlad fòs, mar sin bidh mi
ni's gile dhuit na sneachd.

8 Guth subhachais thoir orm gu'n
is fonn an aobhneis ait, [cluinn.

Mar sin nì gairdeachas gu mòr,
na cnàmhan bhriseadh leat.

9 O m' pheacaibh is o m' eusaontais
foluich do ghnùis, a Dhé ;

Mo sheachrain is m'uil' eucoir fòs
glan thusa uam gu réidh.

10 Dhia, cruthaich annam cridhe glan ;
ath-nuadhach spiorad ceart.

11 Na tilg o d' shealladh mi ; 's na buid
do spiorad naomha leat.

12 Is aisig dhomh ùr-ghairdeachas
do shlàinte chàirdeil féin ;

Is dean-sa fòs mo chumail suas,
le d' spiorad saor gu treun.

13 'N sin teagaisgeam do shlighe, Dbé,
do'n dream a bhris do reachd ;

Is pillear riut le h-aithreachas
na peacaich through gu beachd.

14 O chionta fola saor-sa mi,
O Dhia, a Dhé mo shlàint' :

Seinnidh gu h-árd air t'fhreantachd
mo theangadh anns gach àit.

15 Mo bhile, ta air druideadh suas,
fosgail, a Dhé nan gràs :

An sin do mholadh le mo bheul
cuiridh mi'n céill gu h-árd.

16 Oir ìobairtean cha'n iarrar leat,
no bheirinn duit gach rè :

An ofrail-loisgte fòs air bith
cha 'n 'eil do thlachd, a Dhé.

17 An spiorad briste, tuirseach, trom,
sud ìobairt Dhé nan dàl :

Ri cridhe briste brùit', a Dhé,
gu bràth cha chuir thu cùl.

18 A'd' dheadh-ghean dean-sa maith, a
air Sion do chnoc féin : [Dhia,

Ballan Ierusalem gu luath,
tog suas le d' làimh gu treun.

19 'N sin taitnidh ìobairt chearta
ofrail, 's làn ofrail loisgt' : [riut,

'N sin bheirear colpaich dhuit-sa suas,
air t'altair naomh gun fhois.

SALM LII.

1 **C**rod uime 'n dean thu, ghaissgich
uaill as an olc gu mòr? [thréin,
Mairidh am feasd gun cheann gun
chrìch,

2 Do theang' a' dealbh an aimhleis
chlaoin;
chum ceilg' mar ealtuinn ghéir.

3 Is annsadh leat an t-olc na maith,
is breug na briathra fior.

4 A theangadh chealgach, 's ion-
mhuinn leat.
gach focal millteach olc.

5 Ni Dia gu sìorruidh mar an ceudn'
làn-sgrìos a tharruing ort:

Glan-sgathar thu, is as do theach

grad spìonar thu gu tur,
A talamh is á tìr nam beò
buainear de fhreumh á bun.

6 Sud chi am firean, gabhaidh fiamh,
is ni e gàire fòs:

7 Feuch, so am fear nach d'earb á
Dia,

mar dhaingneach is mar threòir:
Ach ann an lìonmhoireachd a stòir

'Na shaoibhreas is 'na aingidheachd,
do neartaich se e féin.

8 Ach mis' mar ùr-chrann olaidh ta
an àros Dé a ghnàth:

A' cur mo dhòchais ann a ghràs,
ri fad mo rè 's mo là.

9 Gu sìorruidh suthain molam thu,
chionn sud gu'n d' rinneadh leat:
'eitheam air t'ainm, oir tha e maith,
an làth'r do naomh gu beachd.

SALM LIII.

1 'N a chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith:

Taid truallidh, 's gràineil fòs an
lochd:

cha'n 'eil ann neach ni maith.

2 Dh'amhairc an Tighearna o nèamh
air cloinn nan daoine suas,

A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig
a dh'ìarradh Dia nan gràs. [neach

3 An t-iomlan diubh chaidh air an ais,
ro-shalach iad gu léir:

Eha 'n 'eil aon neach a' deanamh
cha 'n 'eil fiu aon fo speur. [maith,

4 Am bheil aig droch dhaoin' tuigs' air
ta 'g itheadh suas gu dian, [bith

Mo phobuill-sa mar aran blasd',
's nach 'eil á' gairm air Dia.

5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
gun aobhar eagal ann:

Sgaoil Dia a chnàmha-san o chéil',
chuir seisdheadh ort gu teann;

Is mar an ceudna chuir thu iad
gu rughadh gruaidh' is nàir',

Do bhrìgh gu'n d'rinneadh orr' le Dia
trom-tharcuis agus tàir.

6 'Se so mo ghuidh' is m' athchuinge,
gu'n tugadh Dia nam feart

Cabhair d'a phobull Israel,
á Sion féin le neart;

An usair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',

Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM LIV.

1 **T**RE t'ainm-sa teasaig mise, Dhé,
cum cothrom rium le d' neart.

2 Eisd m'urnuigh, thoir fa'near, a Dhé
briathra mo bhéil gu ceart.

3 Oir dh'éirich coigrich rium-sa suas,
luchd-fòirneirt tha gu dian

An tòir air m'anam; 's cha do chuir
iad Dia fa'n comhair riamh.

4 Ach feuch, 'se Dia m' fhear-cuid-
eachaidh,

gu m'sheasamh anns gach cruas:
Bithidh Iehobhah leis an dream

a chumas m'anam suas.

5 Aimhleas do m'naimhdibh diolaiddh
a' d' fhirinn dean an sgath'. [Dia

6 Gu toileach bheir mi ìobairt dhuit:
Dhé molam t'ainm, ta maith.

7 Oir rinn e saors' is fuasgladh dhomh
o m'uile theinn gu treun:

Ionnus gu faca mi mo mhian
air m'eascairdibh gu léir.

SALM LV.

1 **R**I m'urnuigh éisd: 's o m' ghuidhe,
le na foluich thus' thu féin. [Dhé.

2 Thoir aire 's freagradh dhomh, ta
caoidh

le bròn 's le bùireadh geur:
3 Air son guth m'eascairde gu léir,
is fòirneart fòs nan daoi:

Oir euceart thilg iad orm, am feirg
dhomh thug iad fuath gun dith.

4 Mo chridh' a'm' chomh tha cràiteach
thuit orm-sa uamhunn bàis. [goirt;

5 Crith, oillt, is uamhunn thàinig orm,
ga m' shlugadh is mi 'n sàs.

6 'N sin thubhairt mi, Is traugh nach
sgìath colmain agam nis! [robh

'N sin theichinn as ag itealaich,
is gheibhinn tàmh is fois.

7 Feuch, shiubhlainn fòs air ànradin
fad,

chum tàmh am fàsach chruaidh;
8 Is dheanainn deifir gu dol as
o dhoinnein gharbh na gaoith'.

9 Dhia, roinn is sgrìos an teang'; sa'
bha fòirneart agus strì. [bhaif

10 Taid dol m'a bhallaibh oidhch' is là
tha aimhleas ann is caoidh.

11 Eucoir ro-mhòr is olc a ta
'na mheadhon sud gun cheisd:

Seadh feall r'a shràidibh agus cealg
cha dealaich sud am feasd. [dhomh

12 Cha b'e mo nàmh thug masladh
oir dh' fhuilginn sud gu réidh:

Cha b'e fear m'fhuath' a dh'éirich rium,
oir dhionainn uaith' mi féin.

13 Ach thusa, fear bu choimpir dhomh,
fear m'èolais, is fear m'ìdil;

14 Bu bhlasd' ar comhairl', dol le càch,
gu h-àros Dhé nan dùl.

15 Sealbh gabhadh orr' am bàs gu grad,
's gu h-ìfirinn théid iad beò:

Oir aingidheachd 'nan còmhnuidh
ghnàth,

's nam builsgean tha gach là.

16 Ach mise, gladhnam suas ri Dia.
saoraidh Iehobhah mi.

17 Glaodh árd, is urnuigh ní mí ris,
moch, feasgar, 's meadhon-là;
Is éisdidh e gu grad rí m' ghlaodh:
18 M'anam 's e shaor an síth,
O'n chath 's o'n chómhraig dh'éirich
is móran ríum rí strí. [ríum,
19 Cluinnidh an Dia ta láidir beó,
's bheir dóruinn orra 's pian;
Seadh fós an Dia air mairioun ta,
's a bha o chian nan cian.
Is air an aobhar fós nach 'eil
caochladh air bith 'nan staid,
Eagal an Tighearn uime sin
do thilg iad dhíubh air fad.
20 A lámh do shín 'nan aghaidh sud,
a bha an síochaint ris:
A chumhant is a nasgadh dláth,
gu fealltach orra bhris.
21 Bu shleamhna briathra 'bhéil na'n
ach cogadh cruaidh 'na rún: [t-im,
Bu bhuige 'chaint na oladh thláth,
's i ghnáth mar chlaidheamh rúisg'.
22 Ach tilg-sa t'eallach throm air Dia,
's e ní do chumail suas:
Cha leig e 'm feasd do'n fhírean chóir,
's shocair féin gu'n gluais.
23 Ach thus', a Thighearna nam feart,
a' d' chorruich cheirt gu geur,
An slochd d'am milleadh tilgidh tu
an aitim ud gu léir:
Na daoine slioghadh fuileachdach,
ena mhair iad leth an láith':
Ach annad cuiridh mis', a Dhé,
mo dhóchas is mo dhóigh.

SALM LVI.

1 **O**RRSA dean íochd, a Dhé, oir b'aill,
le duin' mo shlugadh suas:
A tha gu dian ga m' sháruchadh
gach lá le cogadh cruaidh.
2 Seadh b'aill le m'eascairdibh gun
mo shlugadh suas gach lá: [íochd
Oir 's lionmhor iad tha cogadh ríum
gun aobhar no cion-fáth.
3 An láithibh m'eagail earbam riut:
an Dia, a bhriathar féin
1 Árd mholaidh mí, is ann an Dia,
chuir mí mo dhóigh gu treun.
Cha ghabh mí gealtachd uime sin,
's am feasd cha'n eagal leam,
2 a dh'fheudas feoil a dheanamh orm
do lochd, le íomairt theannu.
3 Mo bhriathar tha iad fíradh fós,
gach lá mar 's toileach leo:
Thum doilgheis agus dochair dhomh
ta 'n smuainte-san gach ló.
4 Tha iad le chéil' a' cruinneachadh,
is iad 'gam folach féin, [dhoibh
' feitheamh m'anam', air bhith
ro-fhurachar mu m'cheum.
5 Gu saor an téid iad as mar sin,
le'n eucoir mhóir gun támh?
6 d'fheirg-sa leag am pobull síos,
a Thighearna le d' lámh.
Mo sheachrain air an áiream leat,
a'd' shearraig taisg mo dhéir:
7 gach 'eil iad ann ad leabhar síos,
air chuimhne ggríobht' gach uair?
Mo naimhde pillidh air an ais,
tráth ghairam ort gu teann:
8 aithne dhomhsa so gu beachd,
oir tha Iehobhah leam.

10 An Dia. a bhriathar molaidh mí:
molam an Dia a reachd;
11 An Dia do chuireadh leam gu treun
mo dhóchas féin gu beachd.
Is air an aobhar ud, a Dhé,
cha'n eagal idir leam
Na dh'fheudas duin' a dheanamh orm,
nach 'eil dheth féin ach fann.
12 Do bhóide ta iad ormsa, Dhé:
is íocam dhuit-sa cliú.
13 Oir m'anam bochd gu saor o'n bhás,
gu grásmhor dh'fhuasgail thu:
Nach coimhead thu mo chosa fós
o shleamhnachadh ní's mó,
A chum gu'n gluais mí 'm fianuis Dhé
an solus dhaoine beó.

SALM LVII.

1 **D**EAN trócair orm, a Dhia nan grás.
dean trócair orm gach ré,
Oir annad-sa tha m'anam truagh
a' cur a dhóigh gu léir:
Is gabhaidh mí fo sgáil do sgéith
mo thearmunn is mo neart,
Gu ruig an uair sin arns an téid
na h-uile ud uile thart'.
2 Eighidh mí ris an Dia a's áird':
rí Dia ta láidir treun,
A chuireas leam gach cùis gu crích,
mar chi e ormsa feum. [dhion
3 Cuiridh e neart o n'eamh do m'
o bheum an fhir le'm b'aill
Mo shlugadh: cuiridh Dia a mach
'fhirinn 's a ghrás gun dáil.
4 Tha m'anama bochd an còmhnuidh
am builsgean leómhan garg', [fós
Am measg na dream a'm' luidh' a tab'
air lasadh ta le feirg:
Daoine, 'g am bheil am fiacra fós
mar shleagh 's mar shaighde geur,
Mar chlaidheamh guineach, 's aml-
an teangadh-san gu léir. [luidh sin
5 Os ceann nan n'eamh, Dhia, tog thu
os ceann gach tír' do ghlóir. [féin
6 Air son mo cheuma ghleus iad lion,
chrom m'anam síos gu lár:
Slochd romham chladhaich iad, is
iad féin san t-slochd a ríun. [thuít
7 'S gleusta mo chridhe, 's gleust', a
dhuit canam moladh binn. [Dhé,
8 Mosgail mo ghlóir, 's a shaltair fós,
a chlarsaich dùsg an áird:
Air maduinn mosglarn féin gu moch,
is seinneam ceòl gu h-árd.
9 Dhia, measg a' phobuill, molam thu:
dhuit seinneam measg an t-sluaigh:
10 Oir t'fhirinn is do thrócair mhór,
gu n'eamh nan neul chaidh suas.
11 Arduichear thus', a Dhia nam feart,
os ceann árd-n'eamh nan speur:
Is togar suas do ghlóir gu h-árd,
os ceann gach tír' gu léir.

SALM LVIII.

1 **A**N labhair sibhs', a choimhthionail,
an fhirinn cheart neo-chlaon?
'S an tabhair sibh gu cothromach,
breth cheart, a chlann nan daoine?
2 Is ann bhur cridh' tha sibh a' dealb'
mór aingidheachd gun támh:
'S air talann tha sibh tomhas fós.
fóireigin chruaidh 'ur lámh.

3 Luchr-uile, o thig iad as a' bhroinn, sibhlaidh air slighe fhiar :
 Tràth bheirear iad, air seachran théid, a' labhairt bhreug gach ial.
 4 An nimh mar nimh na nathrach ta : mar nathair dhruid a cluas ;
 5 Ri guth nan druidh tha eagnaigh nach éisd, is fòs nach gluais. [seòit',
 6 Am fiacra bris, a Dhé, 'nam beul : a Thighearn làidir thréin,
 Pronn fiacra agus tuisg ro-mhòr nan leòmhann òg' gu léir.
 7 Gu'n leaghadh iad, a' sìleadh sìos, mar uisge ruith le gleann :
 'S a shaighde bris, tràth chuireas e a bhogh' air lagh gu teann.

8 Mar sheilcheig bhios a' leaghadh as, rachadh iad as gu dian ;
 Mar thorraicheas an-abuich mnà na faiceadh iad a' ghrian.
 9 Mu'm mothaich seadh 'ur coireachan o choille chrionaich teas,
 Ni Dia, 's iad beò, 'na chruich ghéir le cuairt-ghaoith dhian an sgrios.

10 Bidh aoibhneas air an fhìrean chòir, 'nuair chi e 'n dioghaltas :
 Is ann am fuil luchd-aingidheachd, nighidh e fòs a chos. [cheisd,
 11 Their duine 'n sin, gu bheil gun deadh dhuais aig daoinibh còir ;
 'S gu bheil air talamh fòs, gu beachd, 'na bhreitheamh Dia na glòir'.

SALM LIX.

1 TEASAIRG, is saor mi, O mo Dhia, o m' naimhdeibh dh'éireas rium.
 2 O luchd an uile ta fuileachdach, dìon mis, 'is cuidich leam.
 3 Feuch 'n aghaidh m'anam' luidh am is chruinnich daoine treun : [fàth
 Cha'n ann, a Dhia, air son mo lochd, no cron a rinn mi féin.

4 A' ruith tha iad, gun chron a'm' thaobh,
 's gu h-ullamh dol air ghleus :
 Chum teachd do m'fhurtachd mosgail is thoir fa'near am beus. [tràth,
 5 O Dhé nan sluagh, Dhé Israeil, mosgail 's gu fiosraicht' leat
 Na cinnich : 's na dean iochd air neach gu h-aingidh bhris do reachd.

6 Air teachd do'n fheasgar pillidh iad : a' donnalaich gu h-àrd,
 Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteachis amhluidh sin tha iad. [eadh,
 7 Feuch, brùchdaidh iad a mach le'm 'nam bilibh claidheamh geur ; [beul ;
 Cò chluinneas sin, no bheir fa'near 'se sud a's cainnt dhoibh féin.

8 Ach thusa, Dhia Iehobhah mhoir ni gàire fanoid riu ;
 Is mar bhall-magaidh bithidh fòs na cinnich ann ad shùil.

9 Air son gur mòr 's gur maith do sior-fheitheam ort a ghnàth : [neart,
 Do bhrìgh gu bheil dhomh Dia nan 'na dhìdean dlùth gu bràth. [dùl,
 10 Bidh Dia o'n tig mo thròcair chaomh,
 dol romham air gach ceum :
 Se Dia bheir dhomh air m' eascairdibh mo rùn gu faic mi féin.

11 Mu'm bi mo phobull dichuimh na marbh an aitim ud : [neach,
 O Dhia ar sgiath, le d' chumhachd 's leag iad gu h-ìosal fo'd. [sgaoil

12 Fa lochd an teangaidh, 's cainnt am 'nan àrdan glacar iad : [bél,
 Fa chùis nam mallachd, is nam breug a labhair iad os àird.

13 Sgrios iad a'd' fheirg, sgrios iad gu is théid iad as gu dian : [tur,
 Is tuigidh 'n sin gach uile thìr, rìgh Iacoib gur e Dia.

14 'S air teachd do'n fheasgar pilleadh a' donnalaich gu h-àrd, [iad,
 Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteachis amhluidh bitheadh iad. [adh,
 15 Ag iarraidh bidh gu seachranach, 's gu luaineach ann an teinn :
 A' deanamh gearain anns an oidhch', mur bi an sàth 'nam broinn.

16 Ach mise molar leam do neart ; gu moch a' seinn do ghràis,
 Air son gur tu mo thearmunn treun, 's mo dhaingneach féin 's gach càs.

17 'S tu féin mo neart, dhuit canam 'se Dia mo dhìdean treun : [fonn,
 'Se 'n Dia sin féin rinn tròcair orm, 's a chuidich leam a'm' fheum.

SALM LX.

1 A DHE, do thilg thu sinne uait, A dh' fhuadaich thu sinn air fad,
 Oir bha thu ruinn an corruich ghéir ; pill ruinn thu féin gu grad.
 2 Chuir thus' an talamh trom air is fòs do bhris thu e : [chrith :
 Slànuich a bhriseadh, oir gu beachd air crìochnachadh tha e.

3 Do thaisbein thusa nithe cruaidh do'n t-sluagh a's leat le còir :
 Fion buaireasach chuir uamhunn thug thusa dhuinn r'a òl. [oirn,
 4 Ach thug thu bratach àrd, a Dhé, do'n dream d'an eagal thu :
 A chum gu sgaoilteadh sud a mach, bhrìgh firinn duit le cliu.

5 O dhaorsa chum gu saorar leat do phobull ionmhuinn féin :
 Eisd rium, is slànuich mi gu grad le d' dheas làimh làidir thréin.

6 'Na naomhachd labhair Dia nam feart,
 bidh aoibhneas orm nach gann :
 Air Sechem ni mi roinn gu ceart, gleann Shucoit toimhshear leam.

7 'S leam Gilead le dlighe cheirt, Manaseh 's leam gu beachd ;
 'S i treubh Ephraim neart mo chinn, bheir Iudah mach mo reachd.

8 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh tilgeam thar Edom thraigh Mo bhròg ; is ni mi caithream binn thar Palestin le buaidh.

9 Cò bheir do'n chaithir dhaingean mi 's gu Edom bheir gu ceart ? [sinn
 10 Nach thusa, Dhia, le'n d' thréigeadh 's nach deachaidh mach le 'r feachd ?
 11 O thrioblaid tabhair còmhnaidh dhuinn,
 oir 's dlomhain furtachd dhaoin'.

12 Tre Dhia ni sinne treubhantas, 'se shaltras naimhde fuidh'n.

SALM LXI.

1 **D**i glaoth mo ghearain éisd. a
 2 **R**is m'arnuigh thoir fa'near. [Dhé,
 3 **O** iomall talmhainn éigheam riut,
 's mo chridhe trom fo smal:
 Dhia, tréaraich chum na carraig mī
 a's áirde na mí féin.
 4 **Bu** tearmunn thu, 's bu chaisteal
 o m'eascairdibh gu léir. [dhomh
 5 **A'd'** pháilliuin naomh ní mise tāmh
 gach aimsir is gach tráth;
 Mo dhòigh fo dhubhar sgáil' do sgéith,
 cuiridh mí féin gu bráth.
 6 **Oir** chuala tu mo bhòide naomh',
 's an gealladh a thug mí:
 Dìghreachd na muinntir thug thu
 d'an eagal t'ainm, a Dhé. [dhomh
 7 **Buan**-shaoghal agus aimsir chian
 bheir thusa, Dhia, do'n Rìgh:
 Mar iomadh ginealach is linn,
 a bhliadhna 's tu nī.
 8 **Mairidh** e buan am fuanuis Dé,
 gu bunaiteach 's gu bráth:
 Tròcair is firinn deasaich dha,
 g'a choimhead-san gach tráth.
 9 **Mar** sin gu siorruidh seinneam cliu
 do t'ainm ro-uasal árd,
 10 **S** mo bhòide naomha diolam dhuit,
 o là tu là gu bráth.

SALM LXII.

1 **L**e foighidinn tha m'anam bochd
 feitheamh air Dia gu beachd:
 2 **S** ann uaith tha furtachd agus fóir
 orm air gach taobh a' teachd.
 3 'Se mhàin a's carraig dhìdein
 is m'fhurtachd e ro-dheas: [dhomh,
 Mo thearmunn dìleas e faraon,
 gu mòr cha ghluaisear mis'.
 4 **Cha** fhad a dhealbhar aimhleas
 làn-mharbhar sibh gu beachd, [leibh?
 Mar bhall' air chrith, 's mar ghàradh
 dh'aom,
 tha leagadh oirbh a' teachd.
 5 **O** urram árd ga m' thilgeadh sìos
 tha 'n comhairlean a' ruith:
 Si 's miann leo breug: beannachd
 'nam beul,
 ach mallachd an taobh stigh.
 6 **O** m'anam feith gu foighidneach
 ri Dia a mhàin mar chleachd:
 Oir ann-san tha mo mhuinghin
 threun,
 's mo dhòchas féin gu beachd.
 7 'Se mhàin a's carraig dhìleas dhomh,
 'se mhàin mo shlàinte dheas:
 Mo thearmunn daingean e faraon,
 mar sin cha ghluaisear mis'.
 8 **Mo** shlàinte ta 's mo ghldòir an Dia,
 ris earbam féin a ghnáth:
 Carraig mo neirt, 's mo thearmunn
 'se Dia, gu buan 's gu bráth. [treun,
 9 **O** phobull, cuiribh ann an Dia
 bhur dòchas anns gach àm;
 10 **'Na** fhianuis dòirtibh mach 'ur cridh':
 'se Dia, ar tearmunn ann.
 11 **'S** ní dìomhain daoine beag' gu fìor,
 tha daoine mòr' nam bréig:
 Air meidh rì'n tomhas, 's eatruim' iad,
 na dìomhanas gu léir.
 12 **Na** h-earb á fòirneart, 's na dean
 & reubainn no droch bheart: [uaill

Na se cruich fòs do chrìdh' air stòr,
 'n tràth chinneas saoihbreas leat.
 11 **Do** labhair Dia aon uair a mach:
 sud chualas uair no dhà,
 Gur leis an Dia ta cumhachdach
 treis agus neart gach là.
 12 **Tròcair**, a Thighearn, buinidh dhuit.
 is gràsa mòr faraon:
 Oir bheir thu réir a ghnìomhara,
 a luigheachd do gach aon.

SALM LXIII.

1 **O** DHIA, is tu mo Dhia, gu moch
 iarraidh mí thu gach là:
 Ro-thartmhor a ta m'anam bochd,
 an geall ort féin a ghnáth;
 Tha miann is ciocras mòr air m'fheoil,
 an geall ort féin gach àm,
 An tìr ro-thioraim, thartmhoir, theith,
 gun uisg' air bìth bhì ann.
 2 **Do** chumhachd chum gu falcinn féin,
 's do ghldòir a ta ro-chaomh:
 A réir mar chunnas roimhe thu,
 le cliu a' t'áros naomh.
 3 **Air** son gur fearr na beatha fòs
 do chaoimhneas gràdhach caoin:
 Ard-mholadh dhuit le h-iomadh cliu
 mo bhìle bheir faraon.
 4 **Mar** sin an cian a bhios mí beò,
 beannaicheam thu a ghnáth:
 Is ann ad naomh ainm togam suas
 mo làmhan riut gach tráth.
 5 **Sàs**uichear m'anam mar le smìoz,
 's le saill ro-reamhar réidh:
 Is bheir mo bheil 's mo bhìle dhuit
 árd-mhòladh ait, a Dhé:
 6 'N tràth ní mí air mo leabaidh fòs.
 do chuimhneachadh le tìlach,
 'S an àm na faire smuaineach' ort,
 a' dol do'n oidhche thart'.
 7 **Air** son gur tu b'fhear cabhair dhomh
 a Thighearn is a Dhé;
 Bidh aoibhneas agus aiteas orm,
 fo dhubhar sgáil do sgéith.
 8 **Tha** m'anam leantuinn riut gu dlùth:
 do dheas làmh chum mí suas.
 9 **Luchd** iarraidh m' 'anam' bho chd g'a
 théid iadsan sìos do'n uaigh, is grios,
 10 **Le** faobhar claidheimh agus arm,
 sìos tuitidh iad gu làr:
 Mar chuibrionn do na sìonnachaibh
 do nithear iad le tàir.
 11 **Ach** aoibhneach bidh an rìgh an
 na lùghas e gun bheud [Dia:
 Nì iadsan uaill: ach druidear beul
 gach tì a labhras breug.

SALM LXIV.

1 **T**RATH ní mí urnuigh riut, a Dhé,
 thoir éisdeachd dhomh gu luath;
 O eagal nàmhaid coimhid fòs,
 gu tèarunt m'anam truagh.
 2 **O** chomhairl' dhìomhair dhaoine
 o ionnsuidh ghairbh faraon [daot,
 Luchd deanamh uile is aingidheachd,
 cuir folach orm gu caoin.
 3 **An** teangadh féin do gheuraich iad,
 mar chladheamh guineach geur;
 Tha'm bogh' air lagh, 's an saighde
 deas,
 's iad briathra searbh am béll;
 4 **Gu'n** caitheadh iad an dìomhair-
 an neach sin foirfe ta: [eachd

Gu h-obann taid 'ga chaitheamh fòs,
gun eagal is gun sgàth.
6 A' gabhail misneich taid san olc,
's a labhairt tric le chéil'
Mu leagadh lion an uaignidheas,
ag ràdh, Cò 'n ti d'an léir?
6 Gach olc do rannsach iad a mach;
seadh rinn iad sgrùdadh geur,
An rùn a stigh 's ro-dhomhain e,
's an cridhe mar an ceudn'.
7 Ach saighead tilgidh orra Dia,
bhios guineach agus geur;
Grad-bhuaillear agus lotar iad,
'g an gortuchadh gu léir.
8 Mar sin bheir iad-san orra féin
toradh an teang' gu grad:
Gach uile neach d'an léir an dòigh,
teichidh iad uathl' am fad.
9 Mòr-eagal bithidh air gach neach,
is nochdaidh obair Dhé:
Oir bheirear leo gu glic fa'near
an gnìomh ud a rinn e.
10 Nì 'm firean aoibhneas mòr an Dia,
a' cur a dhòchais ann:
'S gach neach 'g am bkeil an cridhe
nì gairdeachas nach gann. [ceart

SALM LXV.

1 **THA** ann an Sion feitheamh ort
moladh, a Dhé, gun dìth:
'S ann duit a dhlolar fòs gu pailt
a' bhòid mar gheallar i.
2 O thus' a dh'éisdeas urnuigh ghlan,
's an neach thig gach aon.
3 Mo sheachrain tha an uachdàr orm:
Glan thus' ar peacaidh uainn.
4 'S beannaicht' an duine sin a chaoidh
a thagar leatsa, Dhé,
'S a bheir thu fòs am fagus duit:
còmhnuidh a'd' chùirt gheibh e.
5 Sasuichear sinn le maithneas mòr
do theach, 's do theampull naomh:
6 Le nithibh uamhasach, bheir dhuinn,
a'd' cheartas, freagradh caomh:
7 A Dhia ar slàinte, 's tu gu dearbh,
làn dòchas crìch gach tìr';
'S na bheil san fhaige fada uainn,
an dòchas 's tu do shior.
8 Le neart-san shocruidh sléibhte
e crioslaicht' fòs le treis. [mòr',
9 'Se chaisgeas fuaim gach mara 's
is comh-stri dhaoine leis. [tuinn,
10 Na daoine ta an còmhnuidh thall,
sna tìribh fad a mach,
'Na uamhunn orra ta gu mòr,
do chomhar m'orbhuileach:
Is tusa bheir air dol a mach
na maidne gach aon là,
'S air dol an fhcasgair mar an ceudn'
bhi aoibhinn a' ghnàth.
11 An talamh tha thu fiosrachadh,
's 'ga uisgeachadh gu réidh:
Le amhainn Dé ta làn do'n uisg',
tròm beartach nì thu e.
12 Dhoibh arbhar tha thu deasachadh,
le d'fhreasdal caomha féin;
13 'S ag uisgeachadh le pailteas mòr,
nan iomairean gu mín:
14 A sgrìoban leagaidh tu a sìos,
le frasaibh nì thu tais;
15 A chinneas agus 'fhochann fòs,
beannaichidh tu le mais'.

11 Mu'n bhliadhna corom tha thu cur,
le d' mhaitheas féin, a Dhé;
Tha saill a' sìleadh anns gach àit,
o d' cheumannaibh gu réidh.
12 Air cluainibh glas an fhàsaich luiza,
nuas silidh iad gu mín;
Na tulaich bheag', gach taobh a ta
làn aoibhneis agus gcan.
13 Na cluaineann air an sgeudachadh
le treudaibh anns gach àit;
Na glinn, le h-arbhar folaichte,
a' seinn le h-iolaich àrd.

SALM LXVI.

1 **TOGAIBH**, gach uile thìr gu h-àrd,
D'iolach do Dhia nan dùl.
2 D'a ainm ro-uasal seinnibh glòir,
a' tabhairt dha-san cliu.
3 Abraibh ri Dia, Cia h-uamhasach
gach beart do nìthear leat?
Oir géillidh dhuit do naimhe borb,
air son gur mòr do neart.
4 Sleuchdaidh gach uile thalamh
ag iomradh ort gu binn: [dhuit,
Do t'ainm ro-uasal iongantach
Nì'd moladh mòr a sheinn.
5 Thigibh an so is amhaircibh
air oibrìbh Dhé gu geur:
Ta uamhasach 'na ghnìomharaibh
air chloinn nan daoine' gu léir.
6 Mar thalamh tìoram rinn e 'n cean
is trid nan sruth bu luath
D'an cois chaidh daoine; 'nuair a bha
sinn ann-san a' le buaidh.
7 Le 'threun-neart riaghlaidh e a
chaoidh;
na slòigh d'a shùilibh 's léir:
'S na h-àrdaicheadh luchd-èusaontais
gu h-amaideach iad féin.
8 O dhaoine, beannaichibh ar Dia,
àrd-mhòlaibh e gun chlos.
9 'Sè chum ar n-anam beò, 'se bheir
nach carruichear ar cos.
10 Mar airgid leagta ghlan thu sinn:
's tu dh'fhidir sinn, a Dhé:
11 Chuir uamainn lion, ar leastaiddh
fo dhòrainn is fo phéin. [chuir
12 Thug thu air daoineibh marcachd
tre theine 's uisge chaidh; [oirinn,
A ris gu h-ionad saobhir réidh,
's tu féin thug sinn le buaidh.
13 Racham do d' thigh le ofraill-loisgt':
dhuit coimhlìonam mo bhòid,
14 A ghealladh leam le fosgladh beil,
tràth bha mi 'n éigin mhòir.
15 Do'n fheadail reamhar, òbairt-
le tùis is ball nan reith'; [loisgt'
Ofraill nam beò, 's nan gabhar fòs
sud bheir mi dhuit fa leth.
16 Thigibh, is éisdibh so, gach neach
air am bheil eagal Dé,
Gach maith do rinn air m'anam
sud aithriseam gu réidh. [bochd,
17 Do ghlaodh mi ris gu h-àrd le
m'bhèul:
le m' theangaidh dh'àrdaich' e. [olc,
18 A'm' chridh' ma bheir mi spéis do'tu,
cha 'n éisd an Tighearn mí.
19 Gu dearbh dh'éisd Dia rium: thug
guth m'urnuigh Rìgh nan dùl. [fa'near
20 Moladh do Dhia, nìor cheil a ghràs,
's mo ghuidh' nìor chuir air càl.

SALM LXVII.

- 1 **G**'s ar beannachadh a ghnàth: [oirnn, is togadh e gu gràs-mhor oirnn dealradh a ghnàis' gu bràth.]
- 2 Chum fios do shlighe bhì gu fìor 's gach uile thìr air bhith: is iomradh air do shlàinte chaoimh measg fhineacha fa leth.
- 3 Moladh am pobull thus', a Dhé: moladh gach pobull thu.
- 4 Biodh gairdeachas air fineachaibh, gu h-ait a' seinn do chliù: Oir ceart-bhreth bheir thu air an t-sluagh, riaghlaidh air thalamh iad.
- 5 Moladh gach pobull thus', a Dhé: moladh iad thu 's gach àit.
- 6 'N sin bheir gach talamh is gach deadh thoradh trom gu pailt: [fonn is cuiridh Dia ar Tighearn oirnn a bheannachadh gun airc.]
- 7 Nì Dia ar beannachadh gun cheisd, 's bhìd 'eagal-san gu fìor Air gach aon neach a dh'aiticheas fad iomail crìch gach tìr'.

SALM LXVIII.

- 1 **L**IREADH ar Dia, is sgaoilear leis an dream a's naimhde dha: S an aitim sin thug dhasan fuath, teicheadh o 'ghnàis gu bràth.
- 2 Mar sgapar deatach, fuadaich iad: mar leaghas teine céir, Mar sin gu sgriosar droch dhaoin' as a fianuis Dhé gu léir.
- 3 Ach gairdeachas air daoibh còir, is aobhneas gu'n robh ac' Am fianuis Dhé, le luathghair mhòir, 's iad suilbhìr agus ait.
- 4 Seinnibh do Dhia, sior-mholaidh ardaichibh 'n Tì a ta [ainm] Marcachd air nèamh, tre 'ainm-san bhìb ait 'na làth'r a ghnàth. [IAH,
- 5 Do dhilleachdain is athair Dia; do bhantraichibh gun neart, an tigh a naomhadh tha e ghnàth 'na bhreitheamh dìreach ceart.
- 6 Suidhichidh Dia an teaghlachibh an dream tha uaigneach truagh: is saoraidh e gu tròcaireach 'na bheil fo chuibhreith chruaidh;
- 7 Ach meud 's a bhios gu n-eucorach ri ceannairc is ri lochd, Nì iadsan comhnuidh bhunaiteach ann fearann tioram bochd.
- 8 Air ceann do shluaigh tràth dh'imich a Dhé, san fhàsach chruaidh; [thu a Chrìothnaich an talamh, shìl an a làthair Dhé nan sluagh: [speur,
- 9 Sliabh Shìnai féin tha daingean àrd, chrìothnaich is luais gu mòr, an làthair Dhé, Dé Israeil, tha urramach an glòir.
- 10 Shìl thusa, Thighearna, gu pailt fras an nuas gun dìth; is shuidhich agus dh'fhurtaich thu air t'òighreachd, is i sgith.
- 11 Bha fòs do choimhthional 's do sluagh 'nan comhnuidh innt', a Dhé.

- Do d' mhaithreas rinn thu deasachadh do d' dhaoibh bochda féin.
- 11 An Tighearna ta làidir treun, leig e a ghuth a mach, 'S a' chuideachd sin a dh'fhoillsich e bu lionmhor iomarcach.
- 12 Rìghrean nan armailte 's nann an sin le deifir theich: [feachd 'S ise a dh'fhuirich aig an tigh, bha 'n sin a' roinn na creich'.
- 13 Measg phota luidh sibh, ach bhìd mar sgiath nan colman luath, [sibh Fòluicht' le h-airgiod, is an cleit' le h-òr a's deirge snuadh.
- 14 Tràth sgaoil Dia uile-chumhachd-na rìghrean innt' a steach: [ach 'N sin bha i geal mar Shalmon àrd, 's i uile làn do shneachd.
- 15 An sliabh ud, Dhé, is cosmhuil e, ri Basan measg nam beann, Mar Bhasan mòr is amhluidh e, gu h-àrd a thog a cheann.
- 16 Carson a leum sibh, bheannta àrd; 's e so àrd-thulaich Dhé, Am miann leis tàmh, is bhithidh e 'na chòmhnuidh ann gach rè.
- 17 Tha carbaid Dhé 'nam fichead mìl': mìlte do ainglibh treun': 'Na theampull naomh tha Dia 'nam ionnan 's 'na Shìnai féin. [measg,
- 18 Is chaidh thu suas air ionad àrd, thug bruid am braidheanas, Do dhaoibh fhuair thu tìodhlaca, le'n dean thu toirbheartas: 'S ann cheana fòs do'n mhuinntir ud ro-cheannairceach a ta, A chum gu'm biodh Iehobhah Dia 'na chòmhnuidh ac' a ghnàth.
- 19 Dia gu ma beannaicht' gu robh e, tha dèrtadh oirnn gach lò A thìodhlaca, 'se Dia ar slàint', an Dia a chum sinn beò.
- 20 Is leinn an Dia ta làidir treun, nì cabhair anns gach càs: Do Dhia Iehobhah buidh fòs làn-teasairginn o'n bhàs.
- 21 Ach ceann a naimhde brisidh Dia is claignonn greannach cruaidh An fhir a dh'imicheas gu dàn 'na chionta féin gach uair.
- 22 Deir Dia, Bheir mise air an als mo shluagh o Bhasan àrd; 'S o dhoimhneachd fairge bheir mi ris a nìos iad le mòr bhàigh.
- 23 Chum ann am fuil do naimhde dian-do chos gu'n deanar dearg, 'S gu'n tumar fòs 'nam fuil-san féin teangadh do mhadradh garg'.
- 24 Do thrial-sa chunnaic iad, a Dhé, a Thighearna ro-chaoimh, 'S e trial mo Thighearna is mo Rìgh, 's ann ann an àros naomh.
- 25 Luchd-òrain dh'imich iad air tàs, luchd-inneil cìdìl a ris: 'Nam measg a' bualadh thiompan fòs na maighdeana gu mìn.
- 26 Deanaibh-sa Dia a bheannachadh, 'nur coimhthional le chéil', Eadhon Iehobhah Dia nam feart, o thobar Israeil.

- 27 Benjamin beag le'n triath an sud,
bha prionnsan Iudah ann,
Ie'n comhairl', prionnsan Naphtali,
ie'n prionnsan Shebuluin.
- 28 Do Dhia 'se dh'aithn is dh'orduich
do neart is fòs do threòir: [dhuit
An gnìomh a rinn thu air ar son,
neartaich, a Dhé na glòir'.
- 29 Air son do theampuill naoimh, a
ta aig Ierusalem, [Dhé,
Do bheir na rìghre ta mu'n cuairt
deadh thiodhlaca dhuit féin.
- 30 Thoir achmhasan do luchd nan
sleagh,
's do chuideachd mhòir nan tarbh,
Do laoghaibh fòs a' phobuill ud,
thoir achmhasan gu garbh,
Le miribh airgid gus an géill
iad sud gu léir do d' smachd:
Sgaoil thus' am pobull ud, a Dhé,
a ghabh do'n chogadh tlachd.
- 31 Thig prionnsan mòr o'n Eiphit
's ni Etiopia fòs [mach,
A lamhan shineadh mach gu luath
ri Tighearna na glòir'.
- 32 O rìoghachdan an domhain mhòir,
seinnibh do Dhia gu grunn;
Do'n Dia a's Rìgh 's a's Tighearn ann,
seinnibh-sa moladh binn.
- 33 Do'n mharcach àrd air nèamh nan
ta ann o'n aimsir chéin: [nèamh,
Feuch, tha e cur a mach a ghuth',
a ghuth' ta làidir treun.
- 34 Stòr-thugaibh neart do Dhia: oir
a ghlòir thar Israel, [tha
's a threis a ta sna nèamhaibh àrd,
's an neulaibh tiugh' nan speur.
- 35 O d' naomh-thigh 's uamhasach thu
Dia Israeil gu beachd, [Dhé:
D'a phobull bheir sàr-neart is treòir:
's beannaichte Dia nam feart.

SALM LXIX.

1 O TEASAIRG mise, Dhé mo neirt,
oir dhòirt na tuille orm,
Is thàinig fòs air m'anam bochd
na h-uisgeacha le toirm.

2 An làthaich dhomhain tha mi'n sàs,
gun àit an seasainn ann;
Le h-uisgibh domhain ghlacadh mi,
is sruth dol thar mo cheann.

3 Taim sgith le m' ghlaodhaich; agus
mo scornan loisgt' le tart: [tha
Mo shùile ta air fàilneachadh,
feitheamh air Dia nam feart.

4 Is lionmhoire na falt mo chinn
mo naimhde gun chion-fàth,
'S an dream ud fòs le'm b'ail mo
ro ghruineach làidir ta. [chlaoidh
An sin an ni nach d'thug mi leam,
dh'aisig mi uam gu beachd.

5 Dhia, 's fiosrach thu air m'amaid-
cha'n fhluicht' ort mo lochd. [eachd,

6 Nàir air mo sgàth-sa, Dhé, na leig,
O Thighearna nan sluagh,
Air neach air bith do'n àitim ud
tha feitheamh ort gach uair:

An dream sin, O Dhia Israeil,
ga d'iarraidh féin a ta,
Na leig gu bràth fo nàire iad,
no masladh air mo sgàth.

7 Oir masladh dh'fhulling air do sgàth
lionadh mo ghnùis le nàir'.

8 Do m' bhràthraibh is fear coigreach
mi,
coimheach aig cloinn mo mhàth'r.

9 Le eud do theach-sa shluigeadh mi;
meud 's a bheir masladh dhuit,
'S ann orms' an toibheum sud gu léir
gu leth-tromach a thuit.

10 M'anam tràth thraigs, 's a rinn mi
gin,

'n sin mhasluich iad mo ghnìomh.
11 'S 'nuair chuir mi umam eudach
ball-magaidh rinn iad dhìom. [saic.

12 Dhoibhsan a shuidheas anns a'
gheat',
's cùis chòmhradh mi gach là:

'S do luchd na misg' ri àm am pòit',
a'm' òran tha mi ghnàth.

13 Ach mise, Dhé, ni'm urnuigh riut,
san uair a's taitneach leat:
Eisd rium, a Dhé, réir meud do ghràis-
le d' chabhair fhìor thoir neart.

14 O'n lathaich saor mi, O mo Dhia!
chum fuidh nach rachainn sìos:
O luchd mo mhi-ruin teasaig mi,
's o dhoimhneachd uisge nìos.

15 Na rachadh tharum tuilteach uisg
na sluigeadh doimhneachd mi,
An slochd na druideadh orm a bheut
gu h-ìomlan chum mo chlaoidh.

16 Eisd rium, O Dhia, oir 's maith do
pill rium a'd' thròcair phailt. [ghràis

17 Do ghnùis na ceil air t'òglach féin
éisd rium gu luath, 's mi'n airc.

18 Ri m'anam druid, is fuasgail e:
o m' nàmhaid dean mo dhion.

19 Mo mhasladh, m'eas-urram, 's mo
nàir',
's mo naimhde, 's léir dhuit féin.

20 Le toibheum tha mo chridhe brist'
is mi gu h-ìarganach: [achd
Dh'iar mi luchd truais is comhfhurt
is dhiubh cha d'fhuaras neach.

21 Seadh, thug iad domblas dhomh
mar bhìadh,
's am ìotadh thug fion geur.

22 Mar eangach dhoibh gu robh an
's mar rib an àgh gu léir. [bord

23 Gun léirsinn biodh an sùilean dall
's an leasraidh ghnàth air chrith.

24 Dòirt òrra t'fhearg, 's le d'chorruich
glac iad gach uair sam bìth. [ghéi

25 Mar fhàsach lom gun àiteachadh
gu robh an tàmh 's an teach,

Is anns na pàillionaibh bu leo
còmhnuidh na gabhadh neach.

26 Oir lean iad le dian-fhoireigneachd
an tì a bhuailleadh leat:

Is labhair iad chum doilgheis mhòir,
do'n dream a rinn thu lot.

27 Cuir ciont' ri 'n aingidheachd, 's n
a'd' cheartas iad a steach: [feid

28 A leabhar fòs nam beò gu tur
dubhar iad sud a mach;

Is maille ris na fireanaibh
a bhineas duit gun cheisd,

Is ann an àireamh dhaoine còir
na sgrìobhar iad am feasd.

29 Ach mise ta gu h-àinnis bochd,
is làn do bhròn faraon:

- Togadh do shláinte mi an áird,
a Dhé, gu grásmhor caoin.
- 30 Le h-óran binn sior-mholaidh mi
deadh ainm mo Dhé gach lá,
'S a chliú-san fós sior-thogar leam
le buidheachas gu h-árd.
- 31 'S fearr leis an Tighearn sud gu mór
na damh ta adharcach,
No íobairt fós a bheireadh neach
do bhíorach crobhanach.
- 32 Na daoine séimh tráth chí iad so,
bidh aobhneach ait gu leór;
Is bidh 'ur crídh'sa beó gu bráth,
ta 'g iarraidh Dhé na glóir'.
- 33 Rí bochdaibh éisdidh Dia, 's cha
táir air a phríosanaich. [dean
- 34 Námh, muir, is tir, gu moladh e,
's gach ní ta gluasadach.
- 35 Oir bailte Iudah togaidh Dia,
is saorar Sion leis,
A chum gu meal iad i gu buan,
'ga h-áiteachadh am feasd.
- 36 Do shliocht a sheirbhiseach gu fíor,
is sealbh ro-dhíleas i;
'S an dream a bheir d'a ainm-san
sior-chómhnuidh innte ní. [grádh,

SALM LXX.

- 1 ИЕХОБАН Dhia, gu m' theasairginn,
's gu m' chómhnadh, deifrich ort.
- 2 Biodh náir' is amhlúadh air an dream
ta 'g iarraidh m'anam' bhoichd:
Píllear an dream ud air an ais.
le 'm miann mo lochd a ghnáth,
Mór amhlúadh gu robh orra sud,
is rughadh gruaidh gach lá.
- 3 Gu píllear iadsan air an ais,
mar thuarasdal d'an náir'.
An dream a their gu fanoideach,
Aha, aha, le táir.
- 4 Aobhneas is aighear, do gach neach
ga d' iarraidh féin a ta:
abradh iad le 'n toigh do shláint',
Dia gu ma mór, a ghnáth.
- 5 Ach mise ta gu h-áinnis boichd,
a m'ionnsuidh greas, a Dhia:
Mo chabhair thu, 's mo shlánuighear;
moille na dean, mo Thriath.

SALM LXXI.

- 1 SANN riut a ta mi 'g earbsadh, Dhé;
'S náir' orm am feasd na biodh.
- 2 A'd' cheartas fóir, thoir orm dol as:
aom rium do chluas, saor mí.
- 3 A'd' charraig cómhnuidh bí-sa
d'an t-áthuícheam do shíor: [dhomh,
Mo chaisteal, is mo dhaingneach thu,
thug áithne chum mo dhíon.
- 4 A láimh nan aingidh, O mo Dhia,
dean fuasgladh dhomh a'm' chruas,
a ta gun íochd, gun truas.
- 5 Oir 's tusa, Thighearna mo Dhia,
mo dhóchas ann am fheum:
O aois is aimsir m'óige nuas,
mo mhuinghinn thu ro-t' reun.
- 6 'S ann leatsa chumadh mise suas,
O thain'geas as a' bhroinn;
A bolg mo mháthar bhain thu mí,
sior-mholam thu gu binn.
- 7 Mar aobhar íongantais, a Dhé,
aig móran a ta mí;

- Ach 's tusa 's t-éarmunn díleas dhomh,
's mo spíonnadh mór gun díth.
- 8 Líonar mo bheul le d' mholadh-sa,
's le t'urram féin gach ló.
- 9 Na tilg mí dhíot a'm' aois; 's na tréig
'n tráth dh'fháilnícheas mo threóir.
- 10 Oir m'aghaidh mbeud 's is naimhde
labhair gu sgaiteach geur: [dhomh
'S an dream ta brath air m'anam
ghabh comhairle le chéil', [boichd.
- 11 Ag rádh, Do thréigeadh e le Dia,
leanaibh e níis gu teann,
Is glacaibh, oir g'a theasairginn
cha'n 'eil neach ídir ann.
- 12 A Dhé, na bí-sa fada uam;
fóir orm mo Dhia, gu luath.
- 13 Biodh náir' is claoidh air m'cas-
cairdibh,
'g am bheil do m'anam fuath:
Masladh is náire fol'cheadh iad,
tha 'g iarraidh m'uile gach ló.
- 14 Sior-earbam riut, is seinnidh mí
do chliú ní 's mó 's ní 's mó.
- 15 Labhaird mo bheul air t'fhíreant-
achd,
's do shláint' gach lá gun sgiot:
An áireamh sud aig líonmhóireachd,
cha'n fheudar leam chur síos.
- 16 Tre neart an Tighearna mo Dhia,
fós gluaisidh mí a ghnáth:
Is ní mí sgeul air t'fhíreantachd,
t'fhíreantachd féin a mháin.
- 17 O m'óige rinn thu teagasg dhomh,
a Thighearn is a Dhé:
Is chuir mí t'óibre íongantach
gu ruige so an céill.
- 18 A nis air bhí dhomh aosmhor
na tréig mí, Dhia nam feart: [liath,
Gu taisbeanainn do neart 's do threia,
do'n ál a t'ann, 's rí teachd.
- 19 'S ro-árd do cheartas féin, a Dhé,
is rinn thu bearta mór:
O Dhia, cò e a's cosmhuil riut,
no choimeas riut is cóir?
- 20 Trioblaid ro-mhór is an-shocair,
's tu thaisbéin dhomh, a Dhé;
Ath-bheothaichidh, is bheir thu rís
o dhóimhneachd talmhainn mí.
- 21 Mómhórachd cuiridh tus' am meud,
's bheir sólas air gach taobh.
- 22 Air saltair molam thu, mo Dhia,
seadh t'fhírinn ta ro-chaomh.
Is seinncam dhuit air clársaich bhinn,
O Aoin naoimh Israeil.
- 23 Mo bhíleán ní mór-ghairdeachas,
tráth sheinneam dhuit le m' bheul:
Bidh subhachas is aobhneas mór
air m'anam féin, a Dhé,
Ashaoradh leat gu trócaireach
o'thrioblaidibh gu léir.
- 24 Is bidh mo theang' air t'fhírean
ag íomradh feadh an lá: [tachd
Oir náir' is amhlúadh shuair an dream
'g iarraidh mo lochd a ta.

SALM LXXII.

- 1 DHIA, thoir do bhreitheanas do'n
dist'fhíreantachd d'a mhac. [rígh,
2 Bheir esan ceart breth air do
shluagh,
's do d' bhoichdaibh còir 'nan áir:

- 3 Na sleibhteán árdá bheir a mach :
siochaint do'n t-sluagh gu pailt ;
Is bheir na tulaich bheaga síth
le fireantachd gun airc.
- 4 Air daoibh bochd a' phobuill fòs,
bheir esan breth gu ceart ;
Is clann nan ainnis saoraidh e,
min-bhrisidh luchd ain-neirt.
- 5 Am feadh bhios grian is gealach
freasdal do'n là 's do'n oidhch, [ann,
Bidh t'eagal orra-san gu mòr,
o linn gu linn a chaoidh.
- 5 Mar uisge air an fhaiche bhuint',
is arhluidh thig e nuas :
Mar fhraisaibh dh'uisgicheas am fonn,
is ionnan sin a ghràs.
- 7 R'a linn-san bidh na fireanaich
gu h-ùr a' fàs le blàth :
'S am feadh a bhios a' ghealach ann,
bidh siochaint pailt a ghnàth.
- 8 Bidh uachdranachd aig mar an ceudn'
o thuinn gu tuinn gu sìor,
Is ruigidh sud o'n amhainn mhòir,
gu iomall crìch gach tìr. [chruaidh
9 Luchd-còmhnuidh fòs an fhàsaich
sleuchdaidh iad sìos 'na làth'r ;
A naimhdean imlichidh an ùir,
a' tabhairt àmhlachd dha.
- 10 Rìgh Tharsis, is nan eileanan,
tìodhlacan bheir iad uath'.
Bheir rìghrean Sheba, Seba fòs,
tabhartais dha gu luath.
- 11 Seadh, fòs 'na fhianuis sleuchdaidh
gach rìgh air thalamh ta : [sìos
'S gach ginealach air feadh gach tìr,
dha seirbhis nì a ghnàth.
- 12 An t-ainnis bochd gun chuideach-
saoraidh tràth dh'èigheas ris. [adh,
13 'S nì acarachd ri truaghan bochd,
is dìonar 'anam leis.
- 14 'Se theasairgeas an anam fòs
o fhoill 's o fhòirneart gheur :
Is fòs 'na shùilibh-san gun cheisd,
's prìseil am fuil gu léir.
- 15 Bithidh e bed gu maireannach,
òr Sheba bheirear dha :
Gnàth-urnuigh nìtheair air a shon,
is molar e gach là.
- 16 San talamh cuirear dorlach sil,
air bhàrr nan sliabh 's nam beann ;
Is bidh a thoradh trom air chrith,
mar Lebanon nan crann.
- An dream a ta sa' chaithir mhòir,
bidh toradh orr' is blàth
Gu ìonmhor, mar is dual do'n fheur
air thalamh fàs a ta.
- 17 Bidh 'ainm-san buan gu suthain
co-mhaireann ris a' ghréin : [sìor,
Is ann-san beannaichear gach slògh ;
is beannaichear leo e féin.
- 18 Beannaicht' gu robh an Tighearn
Dia Israeil a ghnàth, [Dia,
An tì a mhàin nì mìorbhuile
le treis is neart a làimh.
- 19 Beannaicht' gu robh gu sìorruidh
ainm glòrmhor uasal féin : [buan
Lionadh a ghlòir gach uile thìr,
Amen, agus Amen !
- SALM LXXIII.
- 1 Gu fìrinneach tha Dia ro-mhaith
U do phobuill Israeil,
- Do'n dream 'g am bheil an cridhe glao,
tha Dia dhoibh maith d'a réir.
- 2 Ach air mo shon-sa, 's beag nach
mo chosa uam gu grad : [d'aora
Cha mhòr nach d'rinn mo cheuma fòs
sleamhnachadh uam air fad.
- 3 Kì amadanaibh ghabh mi tnu,
ri faicinn soirbheis daoi.
- 4 Oir cuibhrichean cha'n 'eil 'nam
neart làidir 's leo gun dìth. [bas ;
5 Mar dhaoibh eile cha'n 'eil iad
fo thrioblaid no fo leòn :
'S cha'n 'eil iad air an sàruchadh
mar chàch le piantaibh mòr'.
- 6 Ardan mar shlabhraidh, uime sin,
'g an cuairteachadh a ta -
Am fòirneart féin 'g an còmhadaidh
mar eudach thart' a ghnàth.
- 7 An sùile sultmhor tha le saill :
an tòic chaidh thar am miann.
- 8 Is truailidh iad, 's air fòirneart geur
labhraidh gu h-aingidh, dian.
- 9 An aghaidh fòs nan nèamh 's nan
am beul do thog iad suas : [speur.
Air feadh na talmhainn is na tìr
an teangadh-san do ghluais.
- 10 Fa'n aobhar ud gu ruige so,
a shluagh-san pillidh iad ;
Is fàisgear dhoibh do'n uisge mach,
làn cupain a's leòr meud.
- 11 Is their iad, Cia mar 's léir do
Dhia ?
'm bheil tuigs' san Tì a's aird' ?
- 12 Feuch, sud na dao, tha soirbheach-
a' fàs 'nan stòr gach là. [adh,
13 Mo chridh' gu dearbh ghlan mì gun
's an neo-chiont' nìgh mo làmh : [stà,
14 Oir buailt' is smachduichte ta mi ;
gach maduinn, 's feadh gach là.
- 15 Nan abrainn, Labhraidh mi mar so,
feuch, pheacaichinn gu beachd,
An aghaidh sliochd is ginealaich
na cloinne 's ionmhuinn leat.
- 16 Tràth smuainich mì gu'n tuiginn so,
bu chruaidh-cheisd orm an gnìomh.
- 17 Ach chaidh mì steach do naomh-
thigh Dhé,
is thuig mì 'n sin an crìoch.
- 18 Gu deimhin chuir thu iad air fad
an àitibh sleamhuinn lom :
Is thilg thu iad a sìos g' an sgrios
le dìoghaltas gu trom.
- 19 Feuch cionnus thàinig orra claoidh,
am mìonaid bhig na h-uair' ?
Oir tha iad air an sgrios gu tur
le oillt is eagal mòr.
- 20 Mar aisling 'nuair a dhùiseas
mar sin, a Dhia nan sluagh, [neach,
Nì thusa dìmeas air an dealbh,
air mosgladh dhuit á suain.
- 21 Mar so bha air mo chridhe cràdh,
's an àirneibh goimh ro-gheur.
- 22 Oir bha mì baòth is aineolach :
mar bhròid a'd' làth'r, a Dhé.
- 23 Gidheadh, tha mise maille riut,
O Thighearna, a ghnàth :
Is air mo dheas làimh ghlaic thu mì.
ga m' chumail suas gach là.
- 24 Do nìthear leat mo stiùradh fòs
le d' chomhairle a'm' fheur.

Is gabhadh tu mi steach fadheoidh
a'd' àros glhòrmhor féin .

25 Cò thr'agam anns na n'eamhaibh
ach thusa, Dhia nan dùl ? [shuas
Is cha 'n eil neach air th'alamh fòs
ach thus' am bheil mo dhàil.

26 Mo chridh' is m' fheòil faraon a ta
air fàilneachadh gun cheisd:
Gidheadh 'se neart mo chr idhe Dia,
's mo chuibrionn bhuan am feasd.

27 Oir feuch iad sin tha fada uait,
léir-sgriosar iad gu luath:
Oir chlaoidheadh leat gach uile neach
air striopachas chaidh uait

28 Ach dhomhsa 's maith teachd dlùth
do Dhia;
dh'earb mi á Dia mo neart,
A chum gu foillsichinn gu sior
gach gnìomh a rinneadh leat.

SALM LXXIV.

1 **C**ARSON a thilg thu sinne uait?
an ann gu bráth, a Dhé?
Carson ri caoraich t'ionaltraidh,
a las do chorrúich gheur?

2 Cuimhnich, a Dhé, do choimhthional
a cheannuich thu o chéin;
Eiat t'oighreachd fòs a shaoradh leat,
Sìon do chòmhnuidh féin.

3 A chum nam fàsach sìorruidh buan,
do chosa tog gu grad;
Is chum gach oic a rinn do nàmh
a'd' theampull naomh air fad.

4 Do naimhde rinn iad beucadh borb
measg coimhthionail do shluaigh?
Is chuir iad suas am brataichean
mar chomhar air am buaidh.

5 Bu chliùiteach neach mar dheantadh
a thugh a thogail suas, [leis
Air crannaibh àrda dosrach tiugh,
a chum an leagadh suas.

6 Ach nis an obair shnaidhte ghrinn,
le h-ordaibh 's tuaghaibh bhris;
7 Is chuir iad suas 'na lasair dheirg
do theampull naomh 'g a sgrìos:
Tigh còmhnuidh naomha t'ainme, Dhé
feuch, thruaill iad e le tàir,
'G a mhilleadh is 'g a leagadh sìos
co ìosal ris an làr.

8 'Nan cridhe labhair iad mar so,
sgriosamaid iad le chéil':
Gach Sinagog tho'ag Dia san tìr,
loisgeadh iad le gu léir.

9 Ar comhara cha'n fhaicear leinn;
fàidh cha'n eil idir ann,
Nì mò tha neach 'nar measg cho geur
d'an léir cia fad an t-àm.

10 Cia fhad a bheir, O Dhé nan dùl,
na naimhde toibheum uath' ?
An toir an nàmhaid beum an feasd
do t'ainm-sa, Dhia nan sluagh?

11 Carson a phillear leat do làmh,
do dheas làmh air a h-ais?
O buin a mach o d' bhrollach i,
chum fuasgladh oirnn gu cas.

12 Oir Dia na glòir' tha neartmhor àrd,
o chian is e mo Rìgh,
Am buisgein talmhainn le mòr-neart
ag oilbreach' slàint' is sith'.

13 An fhairge sgaoileadh leat le d'
is cinn ro-làidir chruaidh [neart.

Nan dràgon bhriseadh leat san uisg',
a' tabhairt orra buaidh.

14 Cinn Lebhiatain àghoir mhòir,
's tu féin a bhris is phronn;
Is thug thu e mar bhiaidh do'n t-sluagh,
a bha san fhàsach lom.

15 'S tu sgoilt an tobar is an tuil:
's tu thiormaich aimhne mòr'.
16 'S tu dheasaich solus agus grian.
is leat an oidhch', 's an ló. [thu:
17 Criocho na talmhainn shocrúich
rinn thu an samhradh teth,
'S an gearhradh fòs do rinneadh leat,
'nan aimsiribh fa leth.

18 Gu'n d'thug na naimhde toibheum
cuir sud air chuimhne, Dhé, [uath'
'S gu'n d'thug am pobull amaideach,
do t'ainm ro-usal beum.

19 Anam do cholmain na toir suas
do chuideachd mhòir nan daoil:
Is coimhthional do dheardh bochd
na dearmaid iad a chaoidh.

20 Do chumhant thoir fa'near, a
oir àitean dorch' na tìr, [Dhé;
Tha uile air an àiteachadh
le luchd an fhòirneirt ghéir:
21 Na pillcar air an ais le nàir'
na dh'fhuing fòirneart goirt:
An dream ta ainns aim-beartach,
deanadh iad moladh ort.

22 Tog ort is éirich suas, a Dhé;
tagair do chùis gu treun:
Cuimhnich mar tha an t-amadan
gach là toirt dhuitse beum'.

23 Na dearmaid guth na muinntir sin
'nan naimhdibh dhuit a ta:
Tha bruidheann dhaoin' a dh'éirich
sior-dhol am meud a ghnàth. [riut,

SALM LXXV.

1 **D**HUIT bheir sinn buidheachas, a
Dhé,
dhuit buidheachas a ghnàth:
Oir foillsichidh do mhòrbhuile,
gur fagus t'ainm gach là.

2 Tràth gheibh mi is a ghlacair leam
coimhthional mòr na tìr',
Do nì mi dhoibh deadh bhreitheanas,
gu cothromach 's gu fìor.

3 Sgaoileadh an dùthaich, is an sluagh
'ga h-àiteachadh a ta:
Ach mise cumaidh suas gu treun
posta na tìr' a ghnàth.

4 Thubhairt m'ris gach amadan.
na gluais gu h-amaideach:
'S ri luchd an uile, Na togaibh suas
bhur n-adharc àrdanach.

5 Bhur n-adharc fòs na togaibh suas,
ri cainnt le muineal cruaidh.

6 Cha'n ann o'n ear, no 'n iar, no deas,
thig urram mòr no buaidh.

7 Ach 's breitheamh Dia: a leagas aon,
's a thogas aon fa seach.

8 Oir cup an làimh an Tighearn ta
do 'n fhion a's deirge dreach:
Làn coimeisg tha e, dòirtidh Dia
cuid as a mach gu grad:
A dheasgain faisgidh daoine daol,
is òlaidh iad air fad.

9 Ach cuiridh mise fòs an céill
gu suthain is gu stor,

Do Dhia ud Iacob canar leam
 Àrd-mholadh binn gu fic:

10 Uil' adharca nan daoine daoil,
 sgathaidh mi sìos 's gach àit;
 Ach adharca nan saoi air fad
 togar gu grad an àird.

SALM LXXVI.

1 **A**n Iudah aithnichear ar Dia;
 's mòr 'ainm an Isra'ì naomh.
 2 An Salem tha a phàillion fòs,
 a thàmh an Sion caomh.
 3 Saighdean a' bhogha bhris e 'n sin,
 an sgiath 's an claidheamh geur,
 An còmhrag is an cath faraon,
 bhriseadh iad leis gu treun.
 4 Is mò do mhòralachd, a Dhé,
 is mò gu mòr do ghloir
 Na beannta thog an cinn gu h-àrd,
 le cobhartach ro-mhòr.
 5 Làn-chreachadh luchd a' chridhe
 is choidil iad le suain; [chailm,
 Na fir a bha 'nan cùraidh mhòr',
 an làmh fòs cha d'fhuair.

6 O thus' a's Dia do Iacob ann,
 le d' achmhasan 's le d' neart,
 An carbad-cogaidh is an t-each
 'n an suain do chuireadh leat.
 7 'S cùis eagail thu, thu féin, a Dhé:
 cia neach a chogas riut?
 No ann ad shealladh sheasas sua;
 an uair bhios corruich ort?

8 Thug thusa air do bhreitheanas
 o nèamh gu'n cualas e:
 Bha air an talamh eagail mòr
 's 'na thàmh ghrad dh' fhuirich e.
 9 Tràth dh'éirich Dia chum breithean-
 a teasairginn san àm, [ais,
 Gach uile dhuine ciùin is sèimh,
 air talamh a bha ann.

0 Bheir fearg is corruich dhaoine' an
 àrd-mholadh dhuit gu beachd; [sin
 Is fuigheall fòs na feirge mòir,
 làn choisgidh tu le d' neart.
 11 Geallaibh 'ur bòid gu togarach
 d'ur Dia Iehobhah àrd;
 Is coimhlionaibh gu firinneach
 na gheallar leibhse dha:

Gach neach a ta m'a thimchioll-san
 thugadh iad dha 'na àm.
 Deadh-thabharta is tiodhlaca,
 do'n Ti 's cùis eagail ann.
 12 Is e ni spiorad phrionnsan mòr
 a sgathadh sìos le neart;
 Do righribh fòs a' chruinne-chè
 's cùis eagail e gu beachd.

SALM LXXVII.

1 **D**'èigh mi ri Dia gu h-àrd le
 m'ghuth,
 dh'éigh mi le m' ghuth gu h-àrd;
 Is thug e, 'n uisr a ghlaodh mi ris,
 sàr-éisc eachd dhomh gun dàil.
 2 An là mo thrioblaid dh'ìarr mi Dia:
 is shruth mo leòn gun sgur,
 Rè fad na h-oidhch': is m'anam truagh
 solas do dh'ùlt gu tur.

3 Air Dia ghrad-chimhnich mi an sin,
 is mi an trioblaid ghéir:
 Rìs rinn mi gearan trom gun tàmh,
 chlaoidheadh mo spiorad féin.

4 Chum thu mo shùil 'na faireachadh
 tha mi co iarganach,
 Nach feud mi focal cainnt no sgéil
 labhairt le m' bheul a mach.

5 An sin air làithibh fad o chéin
 smuainich mi féin le beachd;
 Air bliadhnaibh fòs na h-aimsir céin
 am aire fein bha teachd. [oidhch',
 6 Seadh chuimhnich mi mo chedl san
 's rinn cainnt ri m' chridhe féin,
 Is rinn mo spiorad fòs gun tàmh,
 le d'chioll, sgrudadh geur.

7 An tilg an Tighearn uaith gu bràth!
 nach nochd e 'ghràdh ni 's mo?
 8 'N do sguir gu tur a ghràs am feasd?
 's a ghealladh fad gach lè?
 9 'N do dhearmaid Dia gu firinneach
 bli gràsmhor caoin gu bràth?
 'N do dhruid e suas 'na chorruih
 mhòr
 a thròcair chaomh 's a ghràdh?

10 An sin ghrad fhreagair mi, gu
 is i so m'anmhuinn mhòr; [dearbh
 Ach bliadhnaidh deas làimh' cuimh-
 an Ti a's àirde glòir. [nicheam,
 11 Gniomhara Dhé sior-mheòraich-
 mar rinneadh leis gach beart, [eam,
 Is t'ionganta is o'n aimsir chéin
 sior-chuimhnicheam gu beachd.

12 Air t'oibrigh uile mar an ceudn
 smuainichidh mi gu tric;
 Is air gach gnìomh a rinneadh leat,
 sior-labhraidh mi gu glic:
 13 Do shlighe ta san ionad naomh,
 a Thighearn is a Dhé:
 Cò 's coimeas ann am meud ri Dia
 a ta 'na Dhia dhuinn féin?

14 'S tu 'n ti tha deanamh ionganta is,
 a Thighearna nam fear;
 Is ann am measg a' phobull fòs
 do thaisbein thu do neart.
 15 Do shaoradh leat d' an teasairginn
 do phobull dileas féin,
 Clann Iacob agus Ioseph fòs,
 le d' ghairdean neartmhor treun.

16 Chunnaic na h-uisgeachan thu, Dhé,
 chunnaic iad thu gu beachd:
 Is ghabh iad geilt; 's air doimhneachd
 bha mòran ogluidheachd. [fòs
 17 An uisge dhòirt na neoil a nuas,
 'n ro-mhòr fuaim nan speur;
 Is chaidh do shaighde corranach
 a mach gu sgaiteach geur.

18 Àrd-ghuth do thairneanaich san
 chualas, a Dhé, gu tric; [speur,
 An saoghal las le d' dhealanaich,
 an talamh ghluais is chlig.
 19 Do cheuma tha san doimhneachd
 do shlighe tha sa' chuan: [mhòir,
 Ach luig do ehos cha'n aithnich sinn,
 tha sud am folach uainn.

20 Is amhluidh mar gu'm biodh ann
 do phobull stiùireadh leat; [treud,
 Le deadh làimh Mhacis is Aaroin fòs,
 'g an trèorachadh gu ceart.

SALM LXXVIII.

1 **M**o phobull éisidh ri mo reachd
 Mi is cluinnibh guth mo bhéil.
 2 Am briathraibh filidh cuiridh mi
 sean-fhocail dhorch' an céill:

- 3 A chuala sinn o'r sinnsearaibh,
is air am b'fhiosrach sinn,
- 4 Cha'n fholaic sinn o'n ginealach,
'S cha cheil sinn iad o'n cloinn;
- A' foillseachadh àrd mholaidh Dhé
do 'n àl a ta ri teachd;
- 'S na m'iorbhuilean a rinneadh leis,
a chumhachd is a neart:
- 5 Oir lagh an Iacob dhaingnich e,
is reachd an Israel.
- A dh'orduich e d'ar n-aithrichibh,
d'an cloinn an cur an céill.
- 6 Chum fios bhi aig an àl ri teachd,
a' chlann a ta gun bhreith:
- 'S gu'n innseadh iad do'n linn 'nan
na nithe sin fa leth. [déigh
- 7 An Dia gu'n cuireadh iad an dòigh
's nach deantadh dichuimhn' leo
Air coibrigh Dhé, 's gu'n gleidheadh iad
a reachda mar is coir:
- 8 'S nach biodh iad mar an sinnsir-
eachd,
làn ceannaire is droch-bheirt,
Gun spiorad tairis ann't' do Dhla,
's an cridhe gun bhi ceart.
- 9 Clann Ephraim le armaibh gleust',
air bogh' bu chumseach beachd,
Ach phill iad air an ais le geilt
an làithibh cath' is feachd.
- 10 Coimhcheangal Dhé nior gleidh-
eachd leo,
is dhiùlt iad géill d'a reachd;
- 11 'S na m'iorbhuilean a nochd e dhoibh
& 'n cuimhne leig gu beachd.
- 12 An sealladh sùl an aithriche,
seadh fòs an tìr na h-Eiph't,
- 'S air machair Shoain nochdadh leis
a mhiorbhuilean ro threun.
- 13 Sgoilt e an fhaireg', 's thug iadsan
trid;
mar thorr na h-uisgean sheas.
- 14 San là le neul iad stiùir, san oidhch'
le solus tein' gu deas. [deoch
- 15 Sgoilt creag san fhàsach, alsde
thug, mar a doimhneachd mhòir;
- 16 Bhuin sruth & creagaibh, thug air
ruith sìos mar thuil gu leòr. [uisg'
- 17 San fhàsach pheacaich iad ni's mò;
is bhrosnuich an t-Ard Rìgh.
- 18 'Nan cridhe chuir iad cathadh air;
d'am miann ag iarraidh bidh.
- 19 Labhair iad fòs an aghaidh Dhé;
is thubhairt iad gu dian,
An urrainn Dia san fhàsach mhòr
bòrd dheasachadh d'ar miann?
- 20 Feuch, bhuail e chreag, bhrùchd
uisge mach,
dh'éirich an tuil gu luath.
Am feud e aran thubhairt fòs?
an deasaich feòil d'a shluagh?
- 21 Air chluinntinn so, ghabh corruich
ri Iacob teine las. [Dia
- Is dh'éirich fearg ro-dhoinionnach
ri Israel gu cas:
- 22 Chionn nesh do shreid iad ann an
's nach d'earb iad as a shlàint'; [Dia,
- 23 Ged dh'fhosgail dorsa nèamha fòs,
's na nèoil o'n àird ged dh'àithin.
- 24 Ge d' dhòirt e orra Mana nuas,
ge d' fhuair iad coire nan speur.
- 25 Bladh aingeal dh'ith iad: thug e
do lòn an sàth gu léir. [dhoibh
- 26 San speur thug e air gaioth an ear
gu'n d'imich i gu treun:
Is thug e fòs le neart a steach
a' ghaoth dheas mar an ceudn'.
- 27 Fòs dhòirt e orra nuas mar dhua,
do fheòil an uile shàth;
'S eoin iteagach bu lionmhoire
na gaineamh air an tràigh.
- 28 Do leig e sud 'nan camp a nuas
mu'n cuairt 'nan àitean-tàimh.
- 29 Seadh dh'ith iad uile 's shàsaicn-
oir thug e dhoibh an sàimh. [eachd
- 30 Cha robh iad air an sgarachduinn
o mhiann an cridhe féin;
Ach air bhith aca-san am biadh
'g a chagnadh dian 'nam beul,
- 31 A' chuid bu shultmhoir' dhiubh 's
bu tréin',
ghlac Dia 'na fheirg is mharbh:
'S an òigridh thaght' an Israel,
ghrad-bhuailleadh leis gu garbh.
- 32 Gidheadh an déigh gach gnìomh
dhiubh sud,
do pheacaich iad gu mòr;
Is ge do rinn e m'iorbhuilean,
nìor chreid iad mar bu chòir.
- 33 An làithean chaith e, uime sìu,
an diomhanas air fad;
'Sam bliadhnaidh thairis chaidh gu
le carroid ghéir gun stad. [léir
- 34 An uair a mharbhadh leis-san iad
an sin ghrad-iarr siad e,
Seadh phill iad, agus bha iad fòs
gu moch ag iarraidh Dhé.
- 35 Is chuimhnich iadsan gu'm b'e Dia
an carraig threun a ghnàth:
Is gu'm b'e fòs an Dia a's àird'
b'fhear-saoraidh dhoibh gach là.
- 36 Ach rinn iad miodal ris le 'm beul,
le 'n teangaidh breug is gò;
- 37 Cha robh an cridhe ceart; 's cha
'na chumhnant dileas da. [robh
- 38 Ach Dia, gu iochdmhor mhaith an
lochd,
's an sgrìos cha d'rinn gu geur:
Bu tric a phill e 'chorruich uath',
's nìor dhùisg e 'fhearg gu léir.
- 39 Oir annta chuimhnich e nach robh
ach feoll théid as mar bhlàth,
Is osag ghaioith' a ghabhas seach,
's nach pill a ris gu bràth.
- 40 Cia tric a bhrosnuicheadh e leo
san fhàsach thartmhor chruaidh;
San dìthreabh chuireadh corruich air
le eusaontas an t-sluaigh?
- 41 Seadh phill iad uile air an ais,
bhrosnuich iad Dia le chéil':
Is chuir iad tomhas mar an ceudn
air Tì namh Israel.
- Dh'ichuimhnich iad, 's cha d'thug
fa'near
a ghairdean treun 's a làmh:
No 'n là san d'thug e furtachd dhoibh,
is fuasgladh deas o 'n nàmh:
- 43 No fòs mar rinneadh anns an Eiph't
comhara Dhé nam feart:
Air machair Shoain mar an ceudn'
's mhiorbhuile le neart.

- 44 An srutha chaochail e gu fuil :
's na h-uillt nach feudtadh 'n òl.
- 45 Chuir losgainn thuc', is cuileagan ;
's leo chlaoidheadh iad gu mòr.
- 46 An toradh thug e is am bàrr
do'n bhurras sgrìosach bheag ;
Is saothair fòs an làmh air fad,
fo ailghios locust leag.
- 47 An fion-chroinn bhris e mar an
ceudn'
le cloich-shneachd chruaidh 's gach
àit
Is amhluidh mhill le reodhadh teann
an cranna-figis àrd.
- 48 Am feudail thug e thairis fòs
do'n chloich-shneachd sgaiteich
ghéir ;
'S le saighdibh teine-dealanaich,
ghrad-chuir e as d'an treud.
- 49 Teas feirge, trioblaid 's corruich
sud thilg e orr' gu grad ; [mhòr,
Le-aingibh olc a chur 'nam measg,
g'an claoidh gu goirt air fad.
- 50 D'a chorruidh rinn e bealach réidh :
'n anam nìor chum o'n bhàs ;
Am beatha through thug thairis fòs
do ghalar-plàigh 's do'n chàs.
- 51 Throm-bhuaileadh leis-san anns an
gach ceud-ghin a bha ann : [Eiph't,
Toiseach an neirt sna pàilliunaibh
a bha aig ginell Ham.
- 52 Ach thug e mach a phobull caomh
mar chaoraich as an tìr :
Is rinn mar threudsan fhàsach mhòr,
an treòrachadh gu fìor.
- 53 Leis stiùireadh iad gu tèaruinte,
gun eagal is gun sgàth ;
Ach air an naimhdibh dh'iadh an
's an sluagh ud uile bhàth. [cuam,
- 54 Gu crìochaibh ionaid naomha féin
thug e a phobull leis ;
Gu ruig an cnoc so choisinn e,
's a bhuaidhaich a làmh dheas.
- 55 Thilg e na cinnich rompa mach,
's an oighreachd roinn le crann :
Do Isra'el thug e'n àite sud
gu còmhnuidh ghabhail ann.
- 56 Ach bhrosnuich agus ghránaich iad,
an Dia a's àirde glòir ;
Is idir cha do choimhid iad
a naomh-reachd mar bu chòir.
- 57 Ach phill iad mar an sinnseara,
's gu fealltach ghluais air fad :
Mar bhogha fiar chaidh iad a thaobh,
is chlaon iad uaithe gu grad.
- 58 Le'n dealbhaibh, is le'n àitibh àrd'
chuir iad air fearg is eud :
- 59 Tràth chuana Dia bha corruich air
is gràin ri Israel.
- 60 Ionnus a phobull gu'n do thrèig,
an Siloh chuir a làmh :
'S am pàillium fòs a shocruidh e
measg dhaoine ghabhall tàimh.
- 61 Gu bruid thug suas an neart, 's an
gu làimh nan naimhde garg. [glòir
- 62 Do 'n chlaidheamh thug e suas a
shluagh,
ri 'oighreachd ghabh e fearg.
- 63 An teine loisg an òigridh ghleust' ;
pòsadh cha d'fhuaic an òigh'n.

- 64 An sagairt thuit le claidheamh
geur :
's chà d' rinn am bantraich bròn.
- 65 Ghrad-mhosgail Dia an sin, mar
ag éirigh as a shuain ; [neach
Mar churaidh 'n déigh bhí pòit air fion
tràth ni e iolach chruaidh.
- 66 'Nan deireadh bhuaileadh leis gu
a naimhde féin le tair : [geur
Is chuir e iad o sin a mach
gu masladh buan is nair'.
- 67 Is pàillium Ioseiph dhiùltadh leis :
nìor thagh treubh Ephraim fòs :
- 68 Ach thagh e Iudah, sliabh Shìoin
d'an d'thug e gràdh gu mòr. [féin
- 69 Thog esan 'fhàrdoch naomh an sud,
mar sùchairt àrd ro-dheas :
'S mar ionad àrd air talamh teann
a dhaingnich e am feasd.
- 70 Is 'òglach Daibhidh thagh, is thug
o chrò nan caorach e :
- 71 'S o leantuinn fòs nan caorach trom
le h-àl am measg an spréidh ;
Is thug se e a bheathachadh
Iacoib a phobuill naoimh,
Is gineal Isr'eil mar an ceudn'
a b' oighreachd dha ro-chaomh.
- 72 Réir ionracais a chridhe féin,
bheathaich e iad gu beachd :
A réir deadh sheòltachd fòs a làmh,
stiùireadh leis iad gu ceart.

SALM LXXIX.

- THAINIG, a Dhé, na fineachan
a steach do d' oighreachd féin,
Thruaill iad do theampull naomh, is
'na tòrr Ierusalem. [dh'fhàg
- 2 Is thug iad cuirp do sheirbhiseach
mar bhìadh do coin nan speur :
Is feoil do naomh mar chobhartach,
do bheathaichibh an t-sléibh.
- 3 Mu thimchioll fòs Ierusalem,
dhòirt iad am fuil mar uisg' :
Is cha robh neach g'an adhlacadh
's g'an cur san uaigh an taisg.
- 4 Ball fanoid agus maslaidh sinn
d'ar coimhearsnachaibh féin :
Cùis spòrs' is mhagaidh do gach neach
a ta m'ar cuairt gu léir.
- 5 Cia fhad a bhitheas corruich ort,
a Dhé, am bi gu bràth ?
Is t'eud am bi a' losgadh ruinn
mar lasair theith a ghnàth ?
- 6 Do chorruidh air na cinnich dòirt
aig nach 'eil eòlas ort ;
Is air na rìoghachdaibh nach gairm
air t'ainm, a Dhia nam feart.
- 7 Oir mhill iad Iacob, 'fhàrdoch fòs,
'na fàsach chuir iad sìos.
- 8 Na peacaidh fòs a rinneadh leinn
na cuimhnich dhùinn 'ris ;
Tionndadh gu luath do thruacantas
ruigeadh e oirnn mu thràth :
Oir 's dìblidh bochd a nis ar staid
a' tuiteam sìos gach là.
- 9 Dean còmhnadh leinn, O Dhé ar
air sgàth glòir t'ainme féin ; [slàint'
Sgàth t'ainme saor sinn, agus glan
ar peacaidh uainn gu léir.
- 10 Cìod uime' n abradh fineacha,
'c'ait bheil a nis an Dia !

Measg fhineacha 'nar sealladh féin,
aithnicheadh iad an Triath,

Le dioghaltas a ghabhail diubh ;
oir dhòirteadh leo gun íochd
Fuil neòchiontach do sheirbhiseach,
gu saobhir is gu tric.

11 Osnaidh a' phriosanaich a'd' lath' r'
thigeadh, a Dhé nam feart ;

'S an dream a dh'orduicheadh chum
saor-sa, réir meud do neirt. [báis

12 Riusan tha dhuinn 'nan coimhears-
'nam brollach, diol am beum : [naich
Gach masladh le'n do spreig iad thu,
seachd uaire pill riú féin.

13 Treud t'ionaltraidh, 's do phobull
molaidh sinn thu a ghnàth : [sinn
Is cuiridh sinn an céill do chliu
o linn gu linn gu bráth.

SALM LXXX.

1 **E**ISP, aodhair Israeil, a stiùir
Ioseph mar threud le d'làimh.
Thusa ta d' thàmh measg cheruban,
dealruich a mach mu thráth.

2 An làthair Ephraim 's Bheniamin,
agus Mhanaseh fòs,
Dùisg-sa do chumhachd ; agus thig
g'ar saoradh mar is nòs.

3 Pill sinn a ris, a Dhé nam feart :
tog oirne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

4 Cia fhad, a Thighearna nan sluagh,
a leanas corruich riut,
Ri guidhe ghéir na muinntir sin
a's pobull dileas duit ?

6 Oir bheathaich thu do shluagh gu
le aran deur is bròin : [léir
Is tomhas saobhir thug thu dhoibh
do dheuraibh goirt r'an òl.

6 Is rinn thu sinn mar aobhar strì
d'ar coimhearsnachaibh féin :
'Nar n-aobhar spòrs' is abhacais
d'ar n-eascairdibh gu léir.

7 Pill sinn a ris, O Dhé nan slògh ;
tog oirne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

8 Thug thu fionain as an Eiphit :
na cinnich thilg thu mach,
Is shuidhich thus' an fhionain ud
'nan ionad sud fa seach.

9 Réitich thu àite dhi ; is ghabh
i freumh gu daingean teann,
Le d' bheannachadh ; is lionadh leath'
an tìr o cheann gu ceann.

10 Na cnuc ro-àrda dh'fholuich i
le sgàil 's le dùbhar féin :
A geugan bha a cinneachduinn
mar sheudaìr àluinn réidh.

11 An dara taobh gu ruig an cuan
chuir i a mach a meòir ;
An taobh ud eil' a geugan shìn
gu ruig an amhainn mhòir.

12 A callaid c'uin' a bhriseadh leat !
ionnus gu bheil gach neach
Théid seachad air an rathad mhòr,
'ga spionadh leò fa seach.

13 Tha'n torc a thig o'n choille mach
'za fàsachadh gu léir.

Tha beathaich allt' na machrach fòs
'ga slugadh suas le chéil'.

14 Pill, guidh'mid ort, a Dhé nan
is seall o nèamh a nuas, [sluagh,
Feuch, agus fiosraich féin a nis
an fhionain so le truas :

15 Am fion-lios sin a shuidhich thu,
le neart do làimhe deis' :

'S am meanglan ud a neartaich thu
dhuit féin le lùth is treis.

16 Le lasair theine loisgeadh i,
is ghearradh i a nuas :

Làn-mhilleadh agus sgriosadh iad,
le achmhasan do ghnùis.

17 Air fear do dheas làimh féin, a Dhé,
gu robh do làmh gu treun :

Air mac an duin' a rinneadh leat
a neartachadh dhuit féin.

18 Mar sin cha pill sinn uait a ris ;
ath-bheothaich sian gach lò,

Is gairmidh sinn air t'ainm an sin,
an cian a bhios sinn beò.

19 Pill sinn a ris, a Dhé nam feart,
is foillsich féin gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

SALM LXXXI.

1 **S**EINNIBH gu h-ait do Dhia ar neart ;
Dhia Iacoib fòs gu binn,

2 Is glacialb salm, is tiompan fòs ;
saltair is clàrsach ghrinn.

3 An trompaid séidibh san ré nuad'
air làithibh orduicht' féil'.

4 Bu lagh sud aig Dia Iacoib fòs ;
's bu reachd do Israel.

5 Do Ioseph dh'orduich sud mar theist'
air dol dha trid na h-Eiph't ;

'S an cualas cainnt is uirghioll fòs
nach tuiginn as am beul.

6 O'n uallach shaor mi 'ghuala-san :
o obair chrè a làmh.

7 Gheir thusa ann ad thrioblaid orm,
is shaor mi thu gun dàil :

An ionad dìomhair tairneanaich,
do fhreagair mi do ghlaodh :

Aig uisgibh comhstri Mheribah,
do dhearbh mi thu fàraon.

8 Eisd, O mo shluagh, is bheir m'
deadh fhianuis fòs gu ceart, [dhuit

Ma dh'éisdeas tu ri guth mo bhéil,
O Israeil gu beachd.

9 Annad na biodh aon uzair air bith
dia eile coigreach bréig',

Is do dhia coimheach fòs air bith
na crom-sa stòs 's na géill.

10 'S mise do Dhia Iehobhah treun,
thug thus' o'n Eiph't le neart ;

Gu farsuinn fòsgail rium do bheul,
is lionam e gu pailt.

11 Gidheadh cha d' thug mo phobull
éisdeachd do ghuth mo bhéil, [féin

'S cha ghabhadh rium an àitim ud
a ghin o Israel.

12 Mar sin do mhiann an cridhe féin
thug mise thairis iad :

'S ghluais iad 'nan comhairle neo-ghlic
a' cur an ciont' am meud.

13 O b'fhéarr gu'm biodh mo phobull
s. tabhairt géill do m' reachd : [féin

- Is fòs gu'n gluaiseadh Israel
a'm' shlighibh féin gu ceart!
14 An naimhde smachdaichinn gu
le buaidh 'g an leagadh síos; [luath,
Is phillinn air an eascairdibh
mo lámh, g'an cur fo chis.
15 Luchd-fuath' an Tighearna mar sin
bheireadh lán-ámhlachd dha;
Ach biodh an aimsir-san ro-bhuann
is maireannach gu bráth.
16 Is bheireadh e g'am beathachadh,
smior cruithneachd fòs d'a shluagh:
Do lán-dhiol bheirinn duit faraon
do'n mhil o'n charraig chruaidh.

SALM LXXXII.

- 1 **A**n coimhthional nan treun a ta
'na sheasamh Dia nam feart:
Am measg nan dée bheir esan breth
le cothrom is le ceart.
2 Cia fhad a bheir sibh breitheanas
gu h-eucorach 's gach cùis;
Toirt leth-bhreth air na daoineibh daoi,
'gam meas a réir an gnúis?
3 Do dhaoineibh bochd 's do dhilleachd-
deanaibh-sa dìon le ceart: [ain
Is cumaibh còir riu sud a ghnáth
ta cráiteach bochd gun neart:
An t-ainnis lag 's an deòradh truagh,
sior-theasaigibh 'nam feum,
Deanaibh o lámh nan aingidh fòs
deadh-fhuasgladh dhoibh gu treun.
6 Eòlas na tuigse cha'n 'eil ac',
a' triall san dorcha taid;
Tha bunaitte na talmhainn fòs
air gluasad as an àit.
8 Is dée sibh (thubhairt mi), 's is mic
do'n Tì a's àirde t'ann: [dhaoin',
7 Ach tritidh, 's gheibh sibh bàs mar
's mar aon do phrionnsaibh fann.
8 Dhia, éirich, air an talamh dean
deadh bhreitheanas gu grad:
Oir gabhaidh tu mar oighreachd
na fìneachan air fad. [dhuith

SALM LXXXIII.

- 1 **N**a bi a'd' thosd a nis, na bi
a'd' thámh, O Dhia ar neart,
Na bi-sa sàmhach nis 'nar feum,
Dhia chumhachdaich nam feart.
2 Oir feuch, a ta do naimhde treun
ri strì is buaireas àrd;
'S an dream ud leis am fuathach thu,
an cinn thog suas an àird.
3 Oir dhealbh iad olc gu cuilbheartach
'n aghaidh do phobuill féin,
'N aghaidh do mhuintir dhìomhair
ghabh comhairle le chéil'. [fòs
4 A deir iad, thigibh leinn g'an sgrìos
o bhì nì 's mò 'nan sluagh;
A chum nach biodh air Israel
ìomradh gu bráth no luaidh:
5 Oir ghabh iad comhairle le chéil':
a' t'aghaidh ceangal rinn.
6 Pàilliu Edoim, 's Ismaelich,
Moab is Hagaren;
7 Gebal, Amon, is Amalec,
Palestin, 's muintir Thior;
8 Dhruid Asur leo: 's bu chòmhnadh
do ghineil Lot gu fìor. [iad
9 Mar rinneadh leat air Midian,
's air Sisera le chéil':

- Air Iabín aig sruth Chisoin cas,
dean orra sud d'a réir:
10 Aig Èndor mar a chaidh an claoidh
mar aolach air an làr.
11 Air Oreb mar rinn thu, 's air Seeb,
dean air an uaislibh tair:
Mar Sheba fòs is Shalmuna,
am prionnsan dean gu léir:
12 A thubhairt, Glacamaid dhuinn féin
mar oighreachd àrois Dé.
13 Dean iad mar asbhuaín, O mo Dhia:
mar mhol roimh ghaoith nan
gleann.
14 Mar chlaoidheas teine coilteac
's mar loigseas lasair beann: [chrión,
15 Mar sin le d' dhoinn orra sud,
dean thusa tòrachd dhian;
Le d'ìom-ghaoith, is le d' dhoinn
cuir orra geilt is fiamh. [mhòir,
16 An eudan lion le maslath mòr,
's le rughadh-gruaidh' gach rè,
Gu ruig an uair an iarrar leo
t'ainm glòrmhor féin, a Dhé.
17 Biodh amhluidh orra mar an
ceudn',
is trioblaid mhòr a chaoidh;
Is glacadh nàire mhaslach iad,
g'am milleadh is g'an claoidh.
18 Gu'n aithnich iad gur tusa mhàin
do'n ainm Iehobhah treun,
Tha t'uachdaran os ceann gach tìr'
san domhan mhòr gu léir.

SALM LXXXIV.

- 1 **C**ia mòr an airidh-ghràidh do
theach,
Iehobhah mhòir nan sluagh!
Cia taitneach dhomh-sa t'àros naomh,
O Tighearna nam buadh!
2 Tha m'anam fann, aig meud a
air cùirtibh Dhé gach lè: [mhian
Mo chridh' is m'fheoil ri scàirteach
'n geall air an Dia ta beò. [chruaid
3 Feuch fhuair an sud an gealbhon
beag
tigh còmhnuidh maith 'na fheum,
San gobhlan-gaoithe mar an ceudn'
do sholair nead dhì féin.
Is taisgidh i an sin a h-eòin,
's a h-àlach beag gun chif:
Aig t'altair féin, O Dhia nan sluagh,
mo Thighearna, is mo Rìgh.
4 'S beannaicht' an dream an còmh-
a' d' àros naomh, a Dhé, [nuidh ta
Oir bheir iad, (mar 'is cubhaidh
dhoibh.)
mòr-mholadh dhuith gach rè.
5 'S beannaicht' an duine sin 'gam
annads' a neart gach là: [bheil
An dream 'gam bheil 'nan cridhe stigh
do shlighe féin a ghnáth.
An dream sin tre ghleann Baca théid,
nì tobair ann, 'nam feum:
Is lìonaidh 'n t-uisge thig a nuas
na sluic gu ruig am béil.
7 Sior-ghluaisidh iad mar sin gun
a' dol o neart gu neart: [sgios,
An Sìon nochdar iad fadhedidh
an làthair Dhé nam feart.
8 O Dhia nan sluagh, cluinn m'ur-
nuigh féin,
Dhé lacoib, éisd gu grad.

9 O Dhia ar sgiath, feuch 's amhairc gnùis t'ungaidh féin gun stad. [air 10 'S fearr lá a'd' chùirt na míle là: b'fhearr leam bhí dorsaireachd. An áros Dé, na m' chómhnuidh fòs am páilliuin aingidheachd.

11 Oir 's grian, 's is sgiath Iehobhah 'is bheir e gràs is glòir; [Dia; 'Scha chum e maith air bith o'n dream ghluaiseas gu díreach còir.

12 O Thighearn is a Dhia nan sluagh, is beannaicht' e gun cheisd, An duine sin, gu muinghineach, d'an dòchas thu am feasd.

SALM LXXXV.

1 DHA thusa gràs-mhor fábarach, D a Dhé, do d' dhúthaich féin; Bruid Iacob thug thu air a h-ais a ris le d' ghairdean treun.

2 Cionta do phobuill mhaith thu féin; dh'fholuich thu 'n uile lochd.

3 Choig thu do chorruich uile, 's phill o'n lasan a bha ort.

4 Pill sinn a ris, a Dhia ar slaint', is tog do lasan dhinn.

5 Am bí do chorruich ruinn gu bráth? 's an sinear t'fhearg gach linn?

6 Nach deanar leatsa, Dhia nan gràs a ris ar tabhairt beò: Gu'n deanadh annad gairdeachas do phobuill féin gach ló?

Taisbein do thròcair dhuinn a nis, a Thighearn is a Dhé: Is deònuich dhuinne t'fhurtachd fòs, 's do shláinte féin gach rè.

8 Nis éisdeam ris an ní their Dia: labhraidh e sith gu beachd. B'a phobuill naomh; 's na pilleadh iad a ris chum amaideachd.

9 Gu dearbh tha chabhair dlúth do'n d'an eagale gu fíor; [dream Chum glóir a bhí 'na cómhnuidh fòs gu bunaiteach 'nar tír.

10 Tha thròcair agus firinn ghlan air cómhlachadh a chéil': Tha ceartas agus stoichaint mhaith a' pógadh beul ri beul.

11 Is fásaidh as an talamh fòs firinn a nios gu pailt: Is seallaidh ceart is fireantachd o n'eamb a nuas gun airc.

12 Is amhluidh bheir Iehobhah dhuinn ní maith gu toirbheartach; Is bheir ar fearann is ar fonn deadh thoradh trom a mach.

13 Sior-ghluaisidh ceart is fireantachd 'na fhianuis-san gu réidh: Is sinn air sligh' a cheumanna gu díreach stiúraidh e.

SALM LXXXVI.

1 Aom rium do chluas is cluinn mí, Oir tha mí ainnis truagh: [Dhia, 2 Dean thusa, chionn gu'm buin mí m'anam a dhíon gu luath: [dhuit, Oir 's tu mo Dhia, saor t'òglach féin tha 'g earbsadh riut a ghnáth.

3 Dean thròcair orm, a Dhia, le íochd: oir gaiream ort gach lá. Dean anam t'òglach dhileis féin fíor-aoibhinn agus ait:

Air son gu'n togam riut, a Dhé, m'anam gu léir a'm airc.

5 Oir tha thu féin ro-mhaith, a Dhé, lán íochd is acarachd: Is tha thu do na ghairmeas ort, pailt ann an trócaireachd.

6 Eisd m'urnuigh, Dhia; is thoir fa'near guth gearanach mo chaoidh.

7 An lá mo thrioblaid gaiream ort: oir freagraidh tusa mí.

8 Am meas nan dée cha'n 'eil, a Dhia, aon neach tha cosmhuil riut: No gníomh air bith tha cosmhuil ris gach gníomh a rinneadh leat.

9 Thig iad, gach cinneach rinneadh is sleuchdaidh dhuit, a Dhé, [leat, Is bheir iad glóir is moladh árd do t'ainm-sa feadh gach rè.

10 Air son, a Dhé, gu bheil thu mòr, 's gu'n deanar oibre leat [mhàin Tha míorbhuileach; 's tu féin a Dia cumhachdach nam fear.

11 Do shlighe teagaisg dhomh, a Dhia, a'd' fhlirinn gluaisidh mí: Chum eagal t'ainme gu'm biodh orm mo chridhe druid riut féin.

12 Le m' uile chridh' árd mholam thu O Thighearn mo Dhia: Do t'ainm ro-ussal bheir mí fòs, árd glóir air feadh gach ial.

13 Oir 's mòr do thròcair dhomhsa, is fòs oifirinn shìos [Dhé, Thug thusa saors' do m'anam bochd, is thog thu e a nios.

14 Luchd-árdain dh'éirich rium, a Dhé, is cuideachd láidir dhian, 'G iarraidh m'anam', ach thus', a Dhé, níor chuir iad rompa riamh.

15 Ach tha thu, Dhé, mòr-thrócaireach ro-íochdmhor anns gach cás; Chum feirge mall, ach saobhir pailt am firinn is an gràs.

16 O pill rium, is dean thròcair orm, thoir neart do t'òglach féin, Do mhac do bhanoglaich faraon dean fuasgladh ann a fheum.

17 Comhar air maith nochd dhomhsa, Dhia, luchd m'fhuath' gu'm faiceadh e, 'S gu'n gabhadh nàir' a chionn gur tv mo neart, is m'fhurtachd féin.

SALM LXXXVII.

1 THEA bhunaite sna sléibhtibh naomh':

2 'S ro-ionmhufinneach le Dia Geatacha Shioin, thar gach áit a bha aig Iacob riamh.

3 Níthe ro-ghlòrmhor innsear ort, a chaithir áluinn Dé.

4 Rahab, is Babel cuimhniceam, do'n dream d'an aithne mí; Gabh beachd air Tirus mar an ceudn, is dùthaich Phalestin, Maille ri Etiopia: am fear so rugadh 'n sin.

5 Mu thimchioll Shioin theirear so, Am fear so rugadh fòs, 'S am fear ud innt'; an Ti n's áird socraichidh i air chóir.

6 Tràth sgrìobhas Dia le cuimhne
na fineacha fa leth, [mhaith
'N sin àirmhidh e gu'm b'ann an sud
bha 'm fear so air a bhreith.
7 Luchd-seinn nan òran bidh an sud,
luchd innil-ciuil d'an réir :
'S ann annad féin, a Dhia nan gràs,
mo thobair tha gu léir.

SALM LXXXVIII.

1 I EHOBAH Dhia mo Shlànighir,
ort ghair mi dh'oidhch' 's a là.
2 A'd' fhianuis thigeadh m'urnuigh
is éisd mo ghlaodh a ghnàth. [fòs ;
3 Oir m'anam làn do thrioblaid ta ;
's do'n uaigh mo bheatha dlùth.
4 Seadh mheasadh mi mar neach
théid sìos
do'n t-slochd, is mi gun lùth.
5 Saor tha mi measg nam marbh, is fòs
mar mharbh san uaigh gun deò,
A sghathadh sìos le d' làimh gu beachd,
's nach cuimhnichear ni 's mò.
6 Chuir thu mi'n àite domhain, dorch,
san t-slochd a's isle t'ann.
7 Is chlaoidh thu mi le d' shumaineadh
fuidh orm-sa t'fhearg gu teann.
8 Chuir thu luchd m'èolais fada uam :
's ro-sgreataidh mise leo :
Mar neach am prìosan druidt' a taim,
nach faigh a mach ni's mò.
9 Do bhrìgh mo thrioblaid tha mo
ri caoidh is bròn a ghnàth : [shùil
Mo làmhan shin mi riut, a Dhé,
is ghairm mi ort gach là.
10 Do mhìorbhuile do'n dream tha
a Dhé, an taisbein thu ? [marbh,
An éirich iad a nìos a rfs,
a thabhairt dhuitse cliu ?
11 Do thròcair is do chaoimhneas
am foillsichear san uaigh ? [caomh,
Air t'fhirinn ann an sgrìos a' bhàis,
le neach an toirear luaidh ?
12 Am bi maoin èolais anns an dorch'
air t'fheartaibh mìorbhuileach ?
No m' bi an tìr na dhìcuimhn' fios,
no beachd air t'fhìreantachd ?
13 Ach riutsa ghlaodh mi, O mo Dhia :
gu moch théid m'urnuigh suas.
14 Dhia 'cuim' an tilg thu m'anam
uait ?
's an cum thu uam do ghnùis ?
15 O m' òige tha mi air rìo chràdh,
ro-dhlùth do bhàs is uaigh ;
Air dhomh bhì fulang t'uamhasan,
tha mi an imcheist chruaidh : [trom ;
16 Oir dh'imich tharum t'fhearg gu
chlaoidh t'uamhais mi a ghnàth :
17 Mar uisge chaidh iad timchioll orm,
ga m' chuairteachadh gach là.
18 Mo charaid chuir thu uam am fad,
's am fear thug dhomhsa gràdh :
Luchd m'èolais mar an ceudna tha
an dorchadas 'nan tàmh.

SALM LXXXIX.

1 A IR tròcair Dhé sior-sheinnidh mi
is ni mi oirre seul ;
O al gu h-al gu maireannach
air t'fhirinn thig mo bheul.
2 Oir thubhairt mi, gu'n togar suas
do thròcair mhòr do shìor ;

Ist'fhirinn cheart sna nèamhaibh àrd
socruichear leat gu fìor.

3 Coimhcheangal rinn mi ris an Tì
a ròghnaich mi gu sìor :
'S do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
mhionnaich mi féin gu fìor.
4 Socraichidh mi gu daingean buan
do ghinealach 's do shìol,
Do chaithir rioghail togam suas
o linn gu linn gu sìor.
5 Molaidh na nèamhan àrd' gu binn
do mhìorbhuilean, a Dhé ;
Is t'fhirinn ann an coimhthional
do chloinne naomha féin.
6 Oir cò sna nèamhaibh choimeasar
ri Dia Iehobhah mòr ?
Is cò ta measg nan cumhachdach
cosmhuil ri Dia na glòir' ?
7 An coimhthional nan naomh gu
beachd
's cùis eagail Dia gun cheisd :
Ard-urram o gach neach mu'n cuairt
dha 's dleasdhanach am feasd.
8 O Thighearna 's a Dhia nan sluagh,
cò 'n Triath sin ann an neart
Is cosmhuil riut ? a'd' fhirinn fòs
ga d' chuairteachadh gu beachd ?
9 Ard-onfha cuain is fairge mòir',
's tu chuireas iad fo reachd :
A tonnan àrd' tràth dh'éireas suas,
coisgidh tu iad le smachd.
10 Mar dhuine buailte dol do'n eug,
mhìn-phronnadh Rahab leat :
Do naimhde sgaol thu as a chéil'
le d' ghairdean treun 's le d' neart.
11 Is leatsa, Dhé, na faitheanais,
's an talamh ta fo'r bonn :
'S tu dhaingnich fòs an cruinne-ce,
le 'làn do thoradh trom.
12 An àirde deas is tuath faraon,
do chruthaicheadh iad leat :
Sliabh Thaboir agus Hermon àird
a'd' ainm bidh aobhneach ait.
13 Tha agad gairdean cumhachdach :
a ta do làmh ro-threun,
A Dhé, a ta do dheas làmh fòs
àrdichte mar an ceudn'
14 Mar àite tàmh do d' chaithir rìgh
tha cothrom agus ceart :
Bidh tròcair agus fìrinn fòs
dol roinn do ghnùis gu beachd.
15 'S beannaicht' an sluagh a thuigeas
an fhuaim tha aobhneach ait : [fòs
An solus glan do ghnùis', a Dhé,
sior-ghluaisidh iad gu ceart.
16 A'd' ainms' air feadh an là bidh iad
gu h-aobhneach mar bu chòir :
Is ann ad fhìreantachd faraon,
àrdichear iad gu mòr.
17 Oir ma's 'is glòir an spionnaidh sud
is tus' a mhàin a Dhé ;
Ar n-adharc ann ad chaoimhneas
àrdichear leat gu treun. [caomh
18 Oir 'se Iehobhah Dia nam feart,
ar targaid is ar sgiath ;
'Se 'n tì ro-naomh sin Israeil
ar n-Ard Rìgh is ar Triath.
19 An taisbean, anns an àm sin féin
labhairt thu, Dhé, gu ceart

- 21 **Ei d' dhuine naomh ; is thubhairt thu,**
 le frinn, ris gu beachd ;
Leag mise 's chuir mi cuideachadh
 air gaisgeach treun nam buadh ;
Is dh'árduich mi gu mòr an neach
 a thagh mi as an t-sluagh.
- 20 **B'e Daibhidh neach a fhuaradh**
 leam,
 mo sheirbhiseach ro chaomh ;
 Se sin an neach a rinneadh leam
 unghad le m'oladh naomh.
- 21 **Is socrucihar mo lámh do shior**
 gu dileas daingean leis ;
Is m' mo ghairdean cumhachdach
 a neartachadh le treis.
- 22 **Le mac an uile cha chlaoidhear e :**
 a námh cha tog dhèth cis.
- 23 **Buailidh mi 'eascairde 'na làth'r,**
 leagaidh mi námh a sios.
- 24 **Ach bidh mo thròcair maille ris,**
 is m'fhìrinn mar an ceudn' :
Is 'adharc-san a'm' ainm-sa fòs
 bidh àrdaichte gu treun.
- 25 **A lámh-san cuiridh mi sa' chuan,**
 's na sruthaibh a lámh dheas.
- 26 **Carraig mo shlàinte, their e rium,**
 m' athair, mo Dhia, 's mo threis.
- 27 **Mo cheud-ghin ni mi dheth faraon,**
 àrduichte thar gach rìgh.
- 28 **Mo chùmhnannt seasaidh daingean**
 mo ghràs dha gleidhidh mi. [leis ;
- 29 **Is bheir mi air a shìochd gu mair**
 iad feadh gach linn gu bràth :
'S a chaithir rioghail uasal àrd
 mar làithe nèimh a ghnàth.
- 30 **Ma 'se 's gu'n tréig a chlann mo**
 lagh,
 s nach gluais iad ann am reachd ;
- 31 **Gu'n truail iad m'aitheanta ro-**
 naomh,
 m'iarrtuis nach cum gu ceart :
- 32 **Fiosraichidh mi an sin gu beachd**
 le slait, an eucoir chlaon ;
Am peacaidh fiosraicheam 's an lochd,
 le sgùrsadh goirt faraon.
- 33 **Gidheadh, gu tur mo chaoimheas-**
 gràidh
 cha bhui mi uaith gun cheisd :
Cha'n fhuiling mi gu'm breugaichear,
 mo ghealladh fìor am feasd.
- 34 **Mo choimhcheangal cha bhrisear**
 no'n cùmhnannt rinn mi ris ; [leam,
S am focal a chaidh as mo bheil,
 am feasd cha chaochail mis'.
- 35 **Oir aon uair mhionnaich mi mar so,**
 's ann air mo naomhachd féin,
Do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
 am feasd nach dean mi breug.
- 36 **Bithidh a shìochd 's a ghinealach**
 sìor-mhaireannach gach ial,
'S a chaithir rioghail bithidh i
 a'm' fhianuis mar a' ghrian.
- 37 **Is bithidh mar a' ghealach ghlan**
 gu daingean buan do shior :
'S mar fhianuis anns na nèamhaibh
 bhios tairis agus fìor. [àrd'
- 38 **Ach thig thu uait, is thréig gutur,**
 is ghabh thu gràin a nis ;
'S an ti dh'ung thu le t'oladh naomh,
 tha thu an còrruich ris.
- 39 **Coimhcheangal t'òglach dhleis**
 sgaoil thusa, Dhé, le tàir : [féin,
'S a choron uasal thruilleadh leat,
 'g a thilgeadh air an làr.
- 40 **A ghàradh dèidh bhriseadh leat :**
 's a dhaingneach làidir leag
- 41 **Mar chobhartach e do luchd-ròid :**
 d'a choimhearsnaich mar sgeig.
- 42 **Lámh dheas a námhaid thog thu**
 uil' eascaird' rinn thu ait. [suas ;
- 43 **Is phill thu faobhar 'arm ; sa' chath**
 cha d'thug thu dhasan neart.
- 44 **Choisg thu a ghloir, 's a chaithir-**
 leag thusa sìos gu làr. [rìgh
- 45 **Is aimsir 'òige ghearradh leat ;**
 chòmhdach thu e le nàir'.
- 46 **Cha fhad a dh'fholuicheas tu, Dhé,**
 thu féin a chaoidh nan cian ?
An loisg do chorruich fòs gu cas,
 mar theine lasrach dian ?
- 47 **Tabhair fa'near is cuimhnich féin**
 giorrad mo ré 's mo lò :
C'arson a rinn thu clann nan daoine
 mar dhiomhanas no ceò ?
- 48 **Cò e am fear am measg nam beò,**
 am bàs nach faicear leis ?
No 'anam féin o lámh na h-uaigh',
 an teasraig e le treis ?
- 49 **C'ait bheil do chaoimheas-gràidh,**
 a thaisbein thu o thùs, [a Dhé,
A mhionnaich thu air t'fhìrinn cheirt
 do Dhaibhidh chumail suas ?
- 50 **Cuimhnich, a Thighearn, toibheum**
 do sheirbhiseach gu léir : [trom
Is mar a ghiùlain mis' a'm' uchd
 masladh a' phobuill thréin,
- 51 **Le'n d'thug do naimhde masladh**
 gun aobhar, Dhé nam feart, [uath'
Oir mhasluich iadsan ceumanna
 an ti a dh'ungadh leat.
- 52 **Mòr-bheannaicht' agus cliùiteach**
 gu robh Ighobhah treun, [fòs
Gu sìorruidh suthain fad gach ré !
 Amen agus Amen.

SALM XC.

1 **S** tu b'ionad còmhnuidh dhuinn
 gach linn,
 a Thighearna na glòir' ;

2 **Cian mu'n do ghineadh fòs na cnuic.**
 's na slèibhte beag no mòr.

Cian mu'n do dhealbh thu'n talamh
 no'n cruinne-cé le d'neart ; [trom.
O bhith-bhuantachd gu bith-bhuan-
 is tusa Dia gu beachd. [tachd,

3 **Gu neo-ni pillear leatsa ris**
 an duine truagh g'a sgrìos ;

Is their thu fòs, O chlann nan daoine
 grad-phillibh air 'ur n-ais.

4 **Oir mille bliadhn' a'd' shealladh féin,**
 mar an là 'n dè a ta,

'N tràth théid e seach : is amhluidh
 mar fhorair' oidhch' a'd' làth'r. [fòs

5 **Dh'fhuadaich thu sìos iad mar le**
 mar chodal iad no suain : [sruth

Sa' mhaduinn bidh iad mar am fear
 gu moch a dh'èireas suas.

6 **Air maduinn brisidh e fo bhàth,**
 is fàsaidh e gu h-àrd :

Ri àm an fheasgair gearrar e,
 is seargaidh air an iar.

7 Oir chaitheadh sinn le d' chorruich
ghéir;
ghlaoidh t'fhearg-sa sinn gu tur.
8 Ar peacaidh dhìomhair, is ar lochd,
an sealladh t'èudain chuir.
9 Oir ann ad fheing ar n-uile làith'
tha teireachduinn fa seach;
Is chaithear leinn ar bliadhnaidh fòs
mar sgeul a dh'innseadh neach.
10 'S iad làith' ar bliadhna mar an
trifheadh bliadh'n 'sa deich, [ceudn'
No, feudaidh bhith, le tuilleadh neart
ceith'r fichead bliadh'n do neach;
Gidheadh cha 'n'eil 'nan spionnadh
ach cràdh is cùradh geur: [sud
Oir sgathar sìos gu h-ealamh e,
is siùbhlaidh sinn gu léir.

11 Cò aig am bheil deadh thuigs' is
air neart do chorruich féin? [fios
Is amhluidh fòs mar t'eagal mòr,
tha lasair t'fhearg' d' a réir.
12 O teagaisg dhuinn, a Dhé nam feart
mar àirmhear leinn ar làith';
A chum ar cridh' a shocruchadh
air gliocas ceart gach tràth.
13 O Thighearna Iehobhah mhòir,
pill féin a ris: cia fhad?
Mu thimchioll staid do sheirbhiseach
gabh aithreachas gu grad.
14 O dean ar sàsachadh gu moch
le d' thròcair chaoimh, a Dhé.
A chum gu'm bi sinn aoibhneach ait,
ri fad ar là 's ar ré.

15 Dean subhach sinn a réir nan là
a chràdh thu sinn gu goirt:
A réir nam bliadhna ud faraon
am faca sinn an t-olc. [ghnìomh,
16 Taisbein do d' sheirbhisich do
faiceadh an clann do ghlòir.
17 Is bitheadh mais' ar Tighearn Dia
a' dealradh oirn gu mòr.

Na gnìomhara a rinn ar làmh,
socruidh iad dhuinn, a Dhé;
Na gnìomhara a rinneadh leinn,
dean daingean iad gu léir.

SALM XCI.

1 **A**N neach sin tha 'na thàmh gach
an ionad uaigneach Dhé, [uair
Fo sgàil an Uile-chumbachdaich
buan-chòmhnuidh nì gach ré.
2 Their mì a nis mu thimchioll Dhé,
mo thearmunn e, 's mo neart;
Mo dhaingneach: cuiream dòchas ann:
mo Dhia, 's e Dia nam feart.

3 Gu dearbh o rib an eunadair
ni esan fuasgladh ort,
Is nì do shaoradh mar an ceudn'
o'n phlàigh tha gràineil goirt.
4 Le 'iteich nì e d'fholach fòs,
bidh t'earbsa fuidh a sgéith;
Is 'fhirinn bidh 'na targaid dhuit,
mar sgéith do d' dhìon gach ré.

5 Fa chùis an uamhais anns an oidhch'
cha bhì ort geilt no sgàth;
No fòs fa chùis na saighde bhios
a' ruith air feadh an là:

6 Cha bhì maoin eagail ort roimh 'n
tha triall an dorchadas: [phlàigh
No fòs fa chùis an uile a bhios
rau mheadhon là ri egrìos.

7 Bidh mìle tuiteam sìos ri d' thaobh,
deich mìle fòs ri d' dheis;
Ach oic dhiubh sud cha tig a' d' chòir
no m' fagus duit am feasd.
8 A mhàin le d' shùilibh seallaidh tu,
is bheir fa'near le beachd:
Droch-dhìol is tuarasdal nan daoibh,
gun cheisd do chithear leat.

9 A chionn gu'n d' ròghnaich thusa
Dia,
mar chòmhnuidh dhuit gach àm.
An Dia ud tha 'na thearmunn domh,
'se 'n Ti a's àirde t'ann:

10 Aon oic cha'n èirich dhuit; is
do d'fhàrdaich cha tig dùth. [plàigh
11 Oir bheir e àithn' d'a ainglibh.
a'd' ròd gu'n d'ion iad thu. [chum

12 Is togaidh iadsan thusa suas
gu h-àrd air bhàrr am bos;
Eagal gu'm buailteadh leat air cloich,
aon uair air bith do chos.

13 Air leòmhán is air nathair-nimh'
gun dòrainn saltar leat:
Pronnaidh tu 'n dràgon sìos le d' chois,
's an leòmhán òg le d' neart.

14 A chionn gur icnmhuinn leis-san mì,
sàr-fhuasgladh bheir mì dha;
Air m'ainm a chionn gur eòlach e,
àrdaicheam e gach là.

15 Gairid e orm, is freagram e:
'na thrioblaidh bitheam leis;
Onoir is urram bheir mì dha,
is fuasglam air gu deas.

16 Le saoghal fad is maireannach
sàsuicheam e gu leòr:
Mo shlàinte dha-san mar an ceudn'
foillsichidh mì gu mòr.

SALM XCII.

1 **D**HÌ tabhairt buidheachais do Dhia,
D' 's nì sàr-mhaith maiseach e;
Bhì tabhairt cliù, O Thi a's àird',
do t'ainm-sa feadh gach ré:
2 Dochaoimhneas-gràidh'sa' mhaduinn
gach là bhì cur an cèill; [mhoich.
'S air t'fhirinn ta neo-mhearachdach,
gach oidhch' bhì deanamh sgéil,

3 Air inneal-ciùil nan teuda deich,
is air an t-saltair ghrinn;
'S air clàrsaich le guth fonnmhor àrd,
a sheinneas ceòl gu binn.

4 Oir tre do ghnìomhara, a Dhé,
rinn thu mì aoibhin ait;
Is ann an oibrìbh fòs do làmh
nim' gairdeachas gu pailt.

5 T'oibre-sa, Dhé, cia iongantach!
do smuainte cò d'an léir?

6 An t-amadan cha tuig e so,
's cha'n eòl do'n amblair e.

7 Tràth chinneas luchd na h-aingidh-
a nìos mar chinneas feur, [eachd
Tràth bhitheas fòs luchd-deanamh
a' fàs fo bhlàth gu léir: [uile

'Se sud is deireadh dhoibh fadhedidh
gu'n sgriosar iad am feasd.

8 Ach thusa, Dhé, gu sìorruidh ta
àrd-urramach gun cheisd.

9 Oir feuch, do naimhde féin, a Dhé,
oir feuch, do naimhde féin,
Làn-sgriosar iad: iom-sgaoilear fòs
luchd-aingidheachd gu léir:

10 Ach m'adharc togaidh tusa suas,
mar adharc buabhuill àird' :

Is mar le h-oladh fhior-ghlan ùir,
ungar mi féin le d' ghràs.

11 Chi mi mo mhian air m' eascaird-
is cluinnidh fòs mo chluas [ibh ;

A toil air luchd na h-aingidheachd,
a'm' aghaidh dh'éireas suas.

12 Bidh piseach air an fhrean chòir
mar phàilm-chrann ùrar glas :

Mar sheudar àrd air Lebanon,
a' fàs gu dìreach bras.

13 An dream tha air an suidheachadh
an tigh 's an àros Dé,

An cùirtibh greadhnach àrd' ar Dia,
stòr-fhàsaidh iad gach ré.

14 San àm am bi iad aosmhor liath,
bheir iad mòr mheas a mach ;

Is bithidh sultmhor le deadh bhlàth
dhiubh sud gach uile neach.

15 A chum gu feuch iad gu bheil Dia
ro-chothromach is ceart ;

Mo charraig e, 's cha 'n'eil ann féin
aon eucoir no droch bheart.

SALM XCIII.

1 Is Rìgh Dia, air a sgeudachadh
le mòralachd gach àm ;

Ta air a sgeudachadh le neart,
is criostuichte gu teann.

Shocruicheadh leis an cruinne-cé,
nach gluaisear e a chaidh.

2 Do chaithir daingean ta o chian ;
's tu féin gun tàs gun chrìoch.

Do thog na tuitlean suas, a Dhé,
na tuitlean thog an guth ;

Seadh thog na tuitte suas gu h-àrd
an tonna mòr' gu tiugh.

Is treise Dia ta chòmhnuidh shuas
na fuaim nan uisge garbh'.

Is treise Dia na sumainnean,
is tonna'cuain gu dearbh.

3 A ta do theisteis is do reachd
ro-dhaingean agus fìor :

Tha naomhachd iomchuidh air do
a Dhé nam feart, gu sìor. [thigh,

SALM XCIV.

1 O DHIA, d'am buin ceart-dhioghal-
Iehobhah neartmhoir thréin, [tas,

D'am buin a mhàin ceart-dhioghaltas,
gu dealrach nochd thu féin.

2 O Bhreitheimh cheirt natalmhainn,
thu féin a thogail suas ; [dean

Is loc do luchd an uaibhreachais
ceart-luigheachd agus duais,

3 Cia fhad a ni luchd aingidheachd,
cia fhad, a Dhia, a ni

Luchd aingidheachd ùr-ghairdeachas,
le aoibhneas mòr gun dìth ?

4 Cia fhad a bhrùchdar briathra leò,
a' teachd air nithibh cruaidh ?

'S a bhitheas luchd na h-aingidheachd,
ri ràiteachas is uail ?

Bhris iad do shluagh gu mìn, a Dhé,
is t'oghreachd chlaoidh gu goirt.

5 Bantracha, coigrich, 's dilleadhdain,
'gam marbhadh, is 'gam mort.

7 Their iad gidheadh, cha léir do Dhia
is fòs ni mò a ni

Dia Iacoib sud a thoirt fa'near,
's cha chuir am feasd am prìs.

8 O dhaoine brùdeil measg an
nis tuigibh agaibh féin, [t-sluaigh,

Is amadain, cia fhad a bhios
sibh gabhail thugaibh céill' ?

9 An neach a chuir air faillein cluasa,
am bi gun chlàisteachd ghéir ?

An Ti a dhealbh an t-sùil faracon,
nach ann da féin is léir ?

10 'N ti smachdaicheas na fineachan,
an e nach cronuich e ?

An ti bheir eòlas do gach neach,
an neach gun eòlas e !

11 Air smuaintibh dhaoin' is fiosrach
gur dìomhan iad gu beachd, [Dia,

12 Dhia, 's beannaicht' iad d'an toir
thu smachd,

is teagasg as do reachd :

13 Chum fois gu'n tugadh tusa dhoibh,
o làithibh àmhghair olc,

Gu ruig an uair an cladhaishear
do dhaoineibh daoi an slochd.

14 Oir Dia cha tilg e dheth am feasd
an slugh d'an d'thug e spéis :

'S ni mò na sin a thréigear leis
an oighreachd a's leis féin.

15 Ach pillidh breitheanas a ris
ri fiantachd air ais :

Is luchd a chridhe threibhdhìrich
leanaidh 'na dèigh gu cas.

16 An aghaidh fòs luchd-deanamh uile
cò dh'éireas leam an àird ?

An aghaidh luchd na h-aingidheachd
cò sheasas air mo phàirt ?

17 Mur bitheadh Dia Iehobhah leam,
ga m' chuideachadh le buaidh,

'S beag nach robh m'anam bochd an
gu tosdach anns an uigh. [tamh

18 Tràth thubhairt mi, a ta mo chos
air sleamhnachadh uam sìos ;

Do thròcair chaomh-sa 'n sin, a Dhé,
chum suas mi, agus dhìon.

19 Air bhith do m' smuainte muldach,
is lionmhor ann am chom,

Do chomhfhurtachd-sa thug an s'n
sòlas do m'anam trom.

20 Aig cait hir rioghail luchd an uile
'm bi comunn riut gu beachd,

Tha dealbh gu seòlta aimhlcis mhòir.
's ga orduchadh le reachd ?

21 An aghaidh an'ma 'n fhìreìn chòir
chruinnicheadh leò gu dlùth :

A dh'fhàgail ris fuil neochiontaich,
le breitheanas nach fìù.

22 Ach Dia mo dhaingean 'se: mo
mo charraig dhìon gach là. [Dhia,

23 'Se dhìolas orra sud air ais
gach eucoir rinneadh leo,

An sgathadh sìos do nithear leis
gu ceart 'nan eucoir féin ;

Is ni Iehobhah mòr ar Dia,
an sgathadh sìos gu treun.

SALM XCV.

1 O THIGIBH, seinneamaid do Dhia:
thigeadh gach neach 'na làth' r ;

Do charraig thréin ar slàinte fòs,
togamaid iolach àrd.

2 A steach 'na fhianuis thigamaid
le buidheachas gach là :

Togamaid ceòl gu suilbhreach
a' seinn le salmaibh dha :

- 3 Is Dia ro-mhòr lenobhah treun ;
rìgh mòr os ceann gach dia. [laimh ;
4 Doimhneachd na talmhainn tha'na
's leis neart nan cnoc 's nan sliabh.
5 'Se rinn an cuan tha farsuinn mòr,
tha còir aig air is sealbh ;
'S an talamh tioram le a làimh
'se chruthaich is a dhealbh.
6 O thigibh agus sleuchdamaid,
is deanar cromadh leinn ;
Is air ar glùinibh tuiteamaid
do 'n Dia a chruthaich sinn :
7 Oir 'se ar Dia, is sinn a shluagh,
a bheathaich e mar thread, [leibh,
Caoraich a làimh' ; ma dh' éisdear
an diugh r'a ghuth gun bhreug.
8 Na cruaidhichear 'ur cridhe leibh,
mar anns a' chomh-stri dhian,
Mar rinneadh leibh san fhàsach
chruaidh,
ga m' bhuaireadh le bhur miann :
9 Tràth dh'fhionn 's a dhearb' ur
sinnsir mi,
's mo ghnìomh tràth chunnaic iad.
10 An t-àl ud ré dà fhichead bliadhn'
chuir campar orm is eud :
Thubhairt mi, 'S pobull iad 'gam bheil
droch chridhe seachranach :
Is air mo shligheibh nach do ghabh
riamh eòlas firinneach :
11 D'an d'thug mi féin mo mhionnan
mòr,
a'm' fheirg 's a'm' chorruih ghéir,
Nach rachadh iad a chaoidh a steach
do m'ionad-suaimhneas féin.

SALM XCVI.

- 1 CANAIBH do'n Tighearn òran nuadh,
gach aon tìr, canaibh dha.
2 Seinnibh do Dhia : 'ainm beannaich-
nochdaibh a shlàint' gach là. [leibh,
3 Am measg nam fineachan gu léir
slor-thaisbeinibh a ghlòir :
Am measg gach pobuill aithrisibh
a mhìorbhuile ro-mhòr.
4 Oir 's mòr Iehobhah Dia nam feart,
's ion-mholta feadh gach ré ;
Is aobhar eagal e faraon
os ceann nan uile dhée ;
5 Oir uile dhée nam fineachan
is iodhoil iad gu léir :
Ach 'se Iehobhah Cruithfhear àrd
nam flaitheas is nan speur.
6 Ard-urram agus mòralachd
'na fhianuis-san a ta :
Treun-spionnadh agus maisealachd
'na theampull naomh a ghnàth.
7 O fhineacha nan slògh gu léir
thugaibh do Dhia nam feart ;
Thugaibh do'n Tighearna faraon
glòir, urram, agus neart.
8 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
do'n Tighearn thugaibh uaibh :
Thigibh d'a chùirtibh naomha steach,
is thugaibh ofrail leibh.
9 Do Dhia Iehobhah sleuchdaibh sìos
am mais' a naomhachd féin :
Biodh eagal oirbh, gach uile thìr,
'na fhianuis-san gu léir.
10 Abraibh measg fhineach, gu bheil
riaghladh mar rìgh gu beachd, [Dia

- Buan-dhaingnichear an domhan Ieisa
air daoineibh bheir breth cheart.
11 Biodh aoibhneas air na nèamhaibh
is biodh an talamh aig ; [àrd'.
Beucadh an cuan gu farumach,
's a lànachd-san gu pailt.

- 12 Biodh aoibhneas air a' mhachair fòs,
is air gach ni a t'ann :
An sin bidh aiteas air gach coill',
is air gach craoibh is crann
13 An làthair Dhé ; oir tha e teachd,
oir tha e teachd gu breth ;
Air talamh chum gu'n deantadh leis
ceart-bhreitheanas fa leth :

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché ;
Bheir air a' phobull breitheanas
le firinn fhìor-ghloin réidh.

SALM XCVII.

- 1 I EHOEHAN mòr 'se tha 'na Rìgh,
I biodh aiteas air gach tìr ;
'S air eileanaibh tha lìonmhor ann,
biodh gairdeachas gu léir.
2 Tha neula tiugh' is dorchadas
m'a thimchioll air gach leth :
'Se 's còmhnuidh fòs d'a chathir-rìgh
deadh chothrom is ceart-bhreth.
3 Tha teine millteach roimh a ghnùic
ag imeachd air gach àird,
Le'n loisgear suas gu lasarach
a naimhdean anns gach àit,
4 Le solus glan a dhealanaich
dhealruich an cruinne-cé :
Chunnaic an talamh sud gu dearbh,
ghrad-chlis is chriothnuich e.
5 Na cnuic, an làthair Dhia nan dùl,
leagh as air fad mar chéir :
Roimh ghnùis Ard-Rìgh an domhain
leagh iadsan as gu léir. [mhòir
6 Na nèamha cuiridh 'n céill a cheart ;
is chi gach sluagh a ghlòir.
7 Do dhealbhaibh snaidhte meud 'se
chrom
gu'n robh dhoibh amhludh mòr,

- Tha deanamh uaill' is ràiteachais
á iodholaibh nach fiù ;
Gach uile dhée a ta sibh ann,
sleuchdaibh do Dhia nan dùl.
8 Rinn Sion aoibhneas nach bu ghann,
an uair a chual i 'n sgeul,
Rinn nighean Iudah gairdeachas
mu d' bhreitheanas, a Dhé.
9 Oir tha thu, Dhia Iehobhah, àrd
os ceann gach uile thìr :
Tha thu air t'ardachadh gu mòr,
os ceann gach dia gu léir.
10 Sibhse le'n ionmhuinn Dia ro-
fuathaichibh ole a chaoidh ; [naomh
Anam a naomh sìor-ghleidhidh e ;
saoraidh o làimh nan daoil.
11 Cuirear mar phòr gu frasach pailt,
solus do'n fhìreanach ;
Is aoibhneas dhoibh-san fòs a ta
'nan cridhe treibhdhreach.
12 Biodh aiteas oirbh an Dia na glòir'
O fhìreana gu léir :
Is thugaibh buidheachas do Dhis-
ri cuimhn' a naomhachd féin.

SALM XCVIII.

- 1 **O** SEINNIBH òran nuadh do Dhia,
rinn bearta m'òrbhuileach:
'Si 'dheas làmh féin 's a ghairdean
thug dhasan buaidh a mach. [naomh
2 Feuch, thaisbein Dia gu follaiseach
'fhurtachd 's a shláinte mhòr:
Am fianuis chinneach nochdadh leis
'fhreantachd féin gu léor.
- 3 Chumhnich e 'fhirinn is a ghràs
do theaghlach Israeil;
Is sláint' ar Dia-ne chunnaic fòs
gach iomall tír gu léir.
- 4 Do Dhia Iehobhah togaibh suas
árd-iolach ait, gach tír:
Togaibh bhur guth: bibh subhach fòs
is seinnibh moladh fìor.
- 5 Do Dhia Iehobhah mòr nam feart
seinnibh air clàrsaich ghrinn;
Le clàrsaich (deirim) seinnibh dha,
le guth na sailm gu binn.
- 6 Le fuaim na h-adhairc seinnibh dha,
's le guth na trompaid áird':
Do Dhia an t-Ard-Rìgh seinnibh fòs,
lo iolach ait 's gach áit.
- 7 Beucadh an fhairge mhòr gu borb,
's an làn tha innt' le chéil';
An domhan, is gach dùil a ta
an còmhnuidh ann gu léir.
- 8 Buailleadh na tuitte mòr' am bos';
na sléibhte bitheadh ait,
9 An làthair Dhé; oir tha e teachd
air talamh thabhairt ceirt:
Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le cothrom fìor-ghlan réidh.

SALM XCIX.

- 1 **T**HA Dia 'na Rìgh, is criothnach-
gach uile shluagh air bith; [eadh
'So shuidheas eadar cheruban,
biodh air an talamh crith.
- 2 An Sion tha Iehobhah mòr,
is árd os ceann gach sluaigh.
- 3 T'ainm mòr ro-uamhor molar leo,
oir tha e naomh r'a luaidh.
- 4 Is toigh le neart an Rìgh ceart-
bhrèth:
's tu shocruicheas a' cheart:
An Iacob breitheanas is còir
cuiridh tu 'n gnìomh gu beachd.
- 5 Ar Dia Iehobhah árdachibh,
is sleuchdaibh dha gu caomh,
Aig stòl a chos gu h-urramach;
oir tha e féin ro-naomh.
- 6 Am meas a shagart Aaron 's Maois,
bha Samuel do'n dream
A ghair air 'ainm: dh'iarr iadsan Dia,
fhreagair e iad san àm.
- 7 Am baideal neoil gu grásmhor caoin
labhair an Tighearn riu:
Na h-àitheantan a thug e dhoibh,
's a theisteachas ghléidheadh leo.
- 8 Iehobhah Dia, thug freagradh
dhoibh:
's tu 'n Dia a mhaith an lochd,
Ge d'rinn thu orra dioghaltas
air son an innleachd olc.
- 9 Ar Dia Iehobhah árdachibh,
's 'na thulaich naomh a ghnáth,

Sios sleuchdaibh dha gu h-iriosal;
oir 's naomh ar Dia gu bráth.

SALM C.

- 1 **T**OGADH gach tír árd-iolach glaoidh,
do Dhia Iehobhah mòr.
- 2 Thigibh, is deanaibh seirbhis ait,
'na làthair-san le ceòl.
- 3 Biodh agaibh fios gur esan Dia,
'se rinn sinn, 's cha sinn féin;
A phobull sinn, 's a chaoraich fòs
dh' ionaltradh leis gu léir.
- 4 Thigibh a nis le buidheachas
'na gheataibh-san a steach,
Is thigibh fòs le moladh mòr
an cùirtibh naomh' a theach:
Is thugaibh dha mòr-bhuidheachas,
'ainm beannaichibh gu binn.
- 5 Oir Dia ta maith, tha 'thrócair buan,
is 'fhirinn feadh gach linn.

SALM CI.

- 1 **B**RETH cheart is tròcair canar leam;
D Dhé, seinneam dhuit le ceòl.
- 2 Is iomchaiream mi féin gu glic
air slighe fhoirfe chòir.
- O c'uin do m'ionnsuidh-sa a thig
thu féin, a Dhia nam feart?
A steach a'm' fhárdaich gluaisidh mi
le cridhe fìor-ghlan ceart.
- 3 Fa chomhair fòs mo shùile féin
cha chuir mi olc am feasd;
Obair luchd-ceannairc 's fuathach
's cha lean i rium gun cheisd. [leam.
- 4 An cridhe iargalt ceannairc each
uam triallaidd e an céin:
Eòlas no furan air an daoi
a chaoidh cha chuir mi féin.
- 5 An ti bheir beum d'a choimhears-
lom-sgriosaidd mi as 'ait; [nach,
An cridhe borb cha 'n fhuing mi,
no neach a sheallas árd.
- 6 Bidh m' air' air fìreanaibh na tír',
gu'n gabh iad còmhnuidh leam:
An ti bhios foirfe glan 'na bheus,
'se 's òglach dhomh gach àm.
- 7 Fear deanamh ceilg' is mealltair,
cachd,
a'm' thigh-sa cha 'n fhaigh tàmh;
A'm' làthair, neach a labhras breug
cha 'n fhuirich e gu bráth:
- 8 Lom-sgriosaidd mise fòs gu moch
gach droch dhuin' as an tír,
Chum luchd an uile a sgathadh as
o chaithir Dhé gu léir.

SALM CII.

- 1 **R**i m' urnuigh éisd, Iehobhah Rìgh
is ruigeadh ort mo ghlaodh.
- 2 Na foluich uam do ghnùis san là
thig trioblaid orm gach taobh:
San là an gairm mi ort gu geur,
crom thugam féin do chluas;
Is freagair mi gu deifreach,
a' furtachd air mo chruas.
- 3 Do bhriugh gu bheil 'mo làth' mar
a' teireachduinn a ghnáth; [ched
Mar lic an teinntein 's amhluidh sin
mo chnàmhan loisgte tà.
- 4 Trom-bhuailte tha mo chridhe
is shearg e mar am feur; [bochd
Ionnsu gu'n d'dhearmad mi gu beachd
greim arain chur a'm' bheul,

- 5 Le guth mo chaoidh, mo chnàmhan
ri m' chraicinn féin gu teann: [lean
- 6 Mar phelican an fhásalch mi,
's mar chaillich-oidhch' nam beann.
- 7 Ri faire taim gu furachair,
is cosmhuil mi a ghnáth
Ri gealbhonn beag 'na aonar fós
air mullach tighe ta.
- 8 Ri fad an lá mo naimhde garg'
ga m' mhasluchadh gu trom;
A'n' aghaidh mhionnaich iad gu léir
air bhoile dh'éirich rium
- 9 Lem' dheuraibh choimhmeasg mi mo
mar aran dh'ith mi luath', [dheoch;
19 Tre lasan t'fheirg'; oir thog thu mi
is leag thu ris gu truagh.
- 11 Mar sgáile chlaon mo láithean síos;
is shearg mi féin mar fheur.
- 12 Ach mairidh tus', am feasd, a Dhé,
's do chuimhne féin gu síor.
- 13 Nis éiridh tu a dheanamh gráis
air Sion naomh gu dlúth:
Oir am a cabhair tha air teachd,
seadh, 'n t-ám a dh'orduich thu.
- 14 Oir t'óglaigh tha a' gabhail tlachd
'na clachaibh breagh' gach uair;
Tha deadh thoil aig do sheirbhísich
d'a luaithe is d'a h-úir.
- 15 Mar sin bidh air na fineachaibh
eagal roimh ainm an Triath:
Is air gach righ air thalamh ta
bidh roimh do ghlòir-sa fiamh.
- 16 'Tráth thogar Sion suas le Dia
taisbeanar e 'na ghlòir.
- 17 Urnuigh nam bochd bheir e fa' near,
's cha diùlt e iad le táir.
- 18 Do 'n ál a ta ri teachd 'nar déigh,
sud sgríobhar dhoibh gu beachd:
'S an dream a ghinear o so suas,
molaidh iad Dia nam feart.
- 19 Oir dh'amhaire e a nuas gu beachd,
o áird a naomhadh féin;
Is air an talamh dh'amhaire Dia,
a nuas o nêamh nan speur.
- 20 A chluinntinn osnaigh ghearanach
a' phríosanaich ta 'n sàs;
Chum fuasgladh air a' mhuintir sin
a dh'orduicheadh chum báis.
- 21 An Sion chum a chur an céill
ainm uasal árd ar Dia,
'S a dh'inneadh an Ierusalem
moladh is clú an Triath.
- 22 An t-ám a bhios na fineacha
air cruinneachadh le chéil';
'S gu seirbhís Dé tráth thionailcar
na ríoghachda gu léir.
- 23 Air feadh na slighe is an ròid
mo threòir do lagadh leis:
Mo láithe chuir an giorrad fós.
- 24 'S mar so do labhair mís,
Mo Dhia, na glacar mi le bás,
mu thimchioll leth mo lá:
O aois gu h-aois gu maircannach,
do bhliadhnaidh buan a ta.
- 25 O chian leag thusa bunaite,
na talmhainn so, a Dhé;
Is iad na nêamha fíor-ghlan árd
oibre do lámha féin.
- 26 T'sirgidh iadsan 's théid iad as,
ach mairidh tusa, Dhé;
- Seadh teirgidh iadsan's gabhaidh
mar eudach sean gu léir: [seach
Feuch caochlaidh tu mar thrusgan iad,
is caoch' ear iad gun cheisd.
- 27 Tha thus' a mháin gun chaochladh
ort,
's do bhliadhnaidh buan am feasd.
- 28 Bidh clann do sheirbhíseach, a Dhé,
maireannach buan a ghnáth:
Is ann ad fhianuis socruchear
an gineal-san gu bráth.

SALM CIII.

- 1 O M'ANAM, beannaich thusa nis
an Dia Iehobhah mòr:
Moladh gach ní an taobh stigh dhíom
ainm naomha mar is cóir.
- 2 O m'anam, beannaich féin a nis
Iehobhah mòr do Dhia:
Na dichuimnich na tiodhlacan
a dheònuich dhuit an Triath.
- 3 'Se mhaitheas duit gu gràs-mhor
gach peacadh annad féin: [caoin
'Se bheir dhuit sláint', is furtachd fós,
o t'eusláintibh gu léir.
- 4 Do bheatha fós o sgríos a' bhàis,
'se dh'fhuasglas duit gu pailt:
'Se chrúnas thu le coron gráidh,
's le trócair chaoimh gun airc.
- 5 Le 'mhaitheas is le 'thiodhlacáibh
sár-lionaidh e do bheul:
'S tha t'óige air a nuadhachadh
mar íolair luath nan speur.
- 6 Air sgáth na muinntir ud, a ta
le fóirneart air an claoidh,
Ceartas is breitheanas faraon,
'se Dia ní dhoibh gun dith.
- 7 Do Mhaois an neach a b' óglach dha,
a shlighe chuir e 'n céill:
Is mar an ceudna 'ghníomhara
do chlannaibh Israel.
- 8 Tha'n Tighearn íochdamhor tró-
caireach,
's mall 'fhearg, 's is pailt a ghrás.
- 9 Cha bhí e tagradh ruinn do shíor
's cha ghléidh e 'fhearg gu bráth.
- 10 A réir ar peacaidh íomarcaich,
dioghaltas oirn cha d'rinn;
'S a réir ar ciont' is eusaontais
cha d'thug e luigheachd dhuinn.
- 11 Oir mar os ceann na talmhainn ta
na speuran árd gach ré,
Is anhluidh sin tha 'thrócair mòr
do'n dream d'an eagal e.
- 12 Mar tha an rd an ear 's an iar
a' gabhail ad o chéil';
'S co fhad a chuireas Dia nan grás
ar peacaidh uainn gu léir. [daimb
- 13 Amhluidh mar ghabhas athair
is truas d'a leanbaibh maoth,
Mar sín d'a fhíor luchd-eagail féin
Dia gabhaidh truas gu caomh.
- 14 Oir 's aithne dhasan agus 's léir
ar cruth 's ar dealbh gu ceart;
Gur duslach talmhainn sinn air fad,
is cuimhne leis gu beachd.
- 15 An duine truagh, a ta a láith'
anhluidh mar fheur a ghnáth;
Mar bhàrr na luibh' air machair fós
a ta e fás fo bhláth.
- 16 Oir gabhaidh thairis osag ghaoith'
's cha bhí e idir ann;

S cha 'n fhalcear e san ionad ud an robh e fàs gu teann.

17 Ach mairidh tròcair Dhé gu sìor do'n dream d'an eagal e,
Is fòs do chloinn an cloinne-san bidh: 'fhireantachd gach ré:

18 Do 'n aitim ud a chumas ris an cùmhnant rinn e riu:

'S a chuimhnicheas 'uil' aitheantan, a chum gu'n deant' iad leo.

19 Dia shocruidh anns na nèamhaibh a chaithir rioghail féin; [àrd'

A rioghachd tha an uachdar fòs os ceann gach ni fo 'n ghréin.

20 Sior-bheannaichibh Iehobhah mòr, O 'aingle treun an neart,

Tha deanamh iarrtuis mar is còir; 's a' tabhairt géill d'a reachd.

21 Gach uile shluagh a bhuneas da, beannaichibh Dia a nis;

A sheirbhisich le 'n coimhlonar gach ni a's toileach leis.

22 'Uil' oibre, feadh a thighearnais, a rinneadh leis an Triath.

An rìgh Iehobhah beannaichibh: O m'anam, beannaich Dia.

SALM CIV.

1 O M'ANAM, beannaich thusa Dia: mo Dhia, 's tu 'n Triath ro-mhòr; Tha thusa air do sgeadachadh le mòralachd is glòir.

2 Seadh chuir thu solus dealrach glan, mar thrusgan umad féin;

Is shin thu mach, is sgaoileadh leat, mar chùirtein nèamh nan speur.

3 Sailean a sheòmar leagadh leis air uisgeachaibh mar stéidh;

Mar charbad rinn na neula tiugh, 'se ruith air sgiathaibh gaoith'.

4 'Se féin a rinn na h-aingil fòs 'nan spioraid làidir threun;

'Se rinn 'nan teine lasarach a theachdairean gu léir.

5 Is bunaite na talmhainn fòs shocruidheadh leis 'nan àit

A chum nach gluais' as 'ionad e a chaoidh nan cian gu bráth.

6 Is dh'fholuich thu le doimhneachd e ceart mar gu'n b'ann le brat:

Os ceann nam beann 's nan sléibhte na h-uisgeacha do stad. [àrd'

7 Air cluinntinn doibh guth t'ach-mhasain,

tbeich iad air falbh gu cas:

Is fòs rì guth do thairneanaich, le deifir chaidh iad as.

8 Rì taobh nam beann chaidh iad a 's a sìos air feadh nan gleann: [suas,

Gu ruig an t-àit' a dh'orduich thu 's a shocruidh thu gu teann.

9 Chuir thusa rompa crìocha buan nach téid iad tharta null;

'S nach pill iad air an ais a ris dh'fholach na tìr' le tuinn.

10 Cuiridh e mach na tobraichean air feadh nan glac 's nan gleann,

A ta gun tàmh le 'n sruthaibh bras, a' ruith air feadh nam beann.

1 Do bheathaichibh na macharach deoch bheir e dhoibh r'a h-òl:

'S na h-asail fhiadhaich coisgidh iad an tart 's an iota mòr.

12 Am fagus doibh ni eoin nan speur, tigh clùthor tàimh dhoibh féin:

Is eadar gheugan cuirear leo an ceileir binn an céill.

13 Uisgichidh e o 'sheòmraibh àrd' na beannta mòr' gun tàmh:

An talamh tioram gheibh a dhìol le toradh gnìomh do làmh.

14 Bheir e air feur bhì fàs do'n spréidh 's air luibh bhì fàs gun sgìos

Do dhaoinibh, chum gu'n tugadh iad o'n talamh biadh a nìos:

15 Is fion a chuireas cridhe dhaoin' air shubhachas 's air ghean,

Is oladh fòs a ni an gnùis le maise dealrach glan.

'Se bheir dhoibh aran mar an ceudn' fhreasdal am feum gu leòr,

An cridhe dhaoin' a chuireas neart, le misneich mhaith is treòir.

16 Tha craobhan àrd' an Tighearna ro làn do bhrìgh gu léir,

Is seudair mhaiseach Lebanoin a shuidhicheadh leis féin.

17 Is bithidh nid san ionad ud aig eunlaith luath nan speur:

Na craobhan giùmhais aig an storc mar ionad tàimh dhi féin.

18 An tearmunn féin, am beanntaibh na gabhair fhiadhaich leag; [àrd'

Na coinein bheaga mar an ceudn' an còsaibh blàth nan creag.

19 A' ghealach dh'orduich esan fòs a sgarachduinn nan tràth:

Is aig a' ghréin tha eòlas maith mar luidheas i gach là.

20 Do nithear leat-sa dorchadas, is thig an oidhch' gu grad;

An sin bidh beathaich allt' na coill' a' dol a mach air fad.

21 Rì beucadh bidh na lèomhain òg' ag iarraidh cobhartaich,

Is bithidh iad ag iarraidh bidh air Dia ro-chumhachdach.

22 An sin 'nuair dh'éireas suas a cruinnichidh iad le chéil', [ghrian,

Gu h-uaigneach luidhidh iad a stigh 'nan garaidh didein féin.

23 Is théid an duine mach an sin gu 'obair mar is còir.

Is leanaidh e gu dìchiollach a shaothair gu tràth nòin'.

24 Cia lìonmhor t'oibre mòr, a Dhé! an gliocas rinn thu iad:

An talamh fòs le d' shaoibhreas mòr. tha làn air fad 's air leud.

25 Mar sin an cuan tha farsuinn mòr, 's gach ni a shnàgas ann,

Na beathaichean tha beag is mòr, gun orra cuntas cheann.

26 Tha longan sìubhal ann gu tiugh; 's tha'n Lebhiatan mòr,

A chumadh is a dhealbhadh leat. ri sùgradh ann le treòir.

27 Na slòigh ud uile tha, a Dhé, a' feitheamh ort a ghnàth,

A chum dhoibh biadh gu'n tugadh ta g'an cumail beò gach tràth.

- 28 Na bheir thu dhoibh a'd' thoir-
ga thional sud tha iad: [bheartas
Trath dh'fhoglas tu do làmh gu pailt,
le maith sàr-Ionair iad.
- 29 Air falach dhuit do ghnùis a ris,
thig cabhag orr' air fad;
Eugaidh, tràth bheir thu asd' an deò,
pillidh ri 'n ùir gu grad.
- 30 Do spiorad féin g'an cruthachadh,
ris cuirear leat a mach:
Aghaidh na talmhainn mar an ceudn'
nuadhaidhidh tu le dreach.
- 31 Bidh gloir an Triath ro-mhaireann-
air feadh gach linn am feasd; [ach
Is ní Iehobhah gairdeachas
'na ghníomharaibh gun chelsd.
- 32 Air sealltuinn air an talamh dha,
criothnaichidh e gu grad:
Tràth bheanas e ri sléibhtibh árd'
bidh deatach dhiubh air fad.
- 33 Do Dhia Iehobhah seinnidh mi
an cian a bhios mi beò;
Is bheir mi moladh mòr do m' Dhia
ri fad mo rè 's mo lò.
- 34 'S ro-mhilis blast' mo smuaintean
biom ait an Dia a ghnàth. [air;
35 Gu'n tigeadh sgríos air peacaichibh,
mach as an tìr gu bràth.
- 'S na biodh na h-aingidh ann ni 's mò.
O m'anam, moladh seinn
Do Dhia Iehobhah; seinneamaid
le h-Alleluia binn.

SALM CV.

- OTHUGAIBH buidheachas do Dhia;
air 'ainm-san gairibh féin;
Is cuiribh fòs a ghníomhara
am measg nan sluagh an céill.
- 2 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
sailm seinnibh dha gu binn;
Is aithrisibh gu h-Iomlan fòs
na mìorbhuilean a rinn.
- 3 As 'ainm ro-naomha-san faracon
deanaibh deadh-uail is glòir;
Bìodh gairdeachas air cridh' an dream
dh'iartras Iehobhah mòr.
- 4 Iarraibh Iehobhah mòr nam feart,
iarraibh a neart a ghnàth:
A ghnùis ta grasmhor fàbharach,
sior-iarraibh i gu bràth.
- 5 Cuimhnichibh fòs na mìorbhuile
a rinneadh leis gu treun:
A ghníomhara ro-longantach,
is breitheanais a bhéil;
- 6 O sibhs' a ghineil Abraham,
deadh òglach dhìleis Dé:
Sibhs' chlann Iacoib mar an ceudn',
a ròghnuich e dha féin.
- 7 'S esan ar Tighearn is ar Dia,
Iehobhah mòr gu fìor:
Tha 'bhreitheanais ro-chothromach
air sgaoileadh feadh gach tìr.
- 8 Oir chuimhnich e gu sìorruidh buan
a choimhcheangal gu beachd;
'S am focal fòs a dh'orduich e
do mhìltibh àl ri teachd;
- 9 An coimhcheangal a rinn e féin
ri Abraham gu caoin,
'S na mionnan a thug e le 'bheu'
do Isaac òglach caomh;
- 10 Is amluìdh sin do Iacob fòs
dè-zingnich se e mar reachd;

- Mar choimhcheangal gu sìorruidh
do Israel gu beachd: [buan
- 11 Ag ràdh, Tìr Chanaair bheir mi
dhuibh,
mar chrann bhur n-òighreachd féin
- 12 'Nuair bha iad tearc, 's 'nam buidh-
inn bhig,
's 'nan coigrich innt' gu léir.
- 13 Is air bhì dhoibh ag imeachd fòs
o thìr gu tìr tamh;
A' triall feadh sluaigh is ròghachda,
nach fac' iad riamh roimh làimh:
- 14 Cha d' leig le neach an gortachadh,
ach smachdaich air an sgàth
Mor-rìghre neartmhor cumhachdach:
's a riu mar so ag ràdh;
- 15 'Feuchaibh nach bean sibh ris an
a dh'ungadh leam gu caomh: [dream
Is fòs na deanaibh cron air bith
no lochd air m' fhàidhibh naomh.'
- 16 Fòs ghairm e gorta steach do 'n tìr,
is lorg an arain bhris.
- 17 Ach chuir e Ioseph rompa sìos,
reiceadh mar thràill gun fhìos.
- 18 Le geimhlìbh dhochainn iad a chos'
luidh e an iarunn teann;
- 19 Gu 'n uair an d' thàinig focal Dé
is dhearbh sud e san àm.
- 20 An rìgh an sin chuir airsar fhìos,
is dh'fhuasgail air gu caoin:
Seadh uachdaran nam fineacha
is leig se e fa sgaoil.
- 21 Is air a theaghlach thug e dha
àrd-thighearnas gu léir:
Ard-uachdranachd a stòrais mhòir,
thug esan dha d'a réir.
- 22 A cheangal mar a chiteadh dha
àrd-cheannardan na tìr:
'S gu'n tugadh e d'a sheanairibh
teagasg air glìocas fìor.
- 23 Do ròghachd na h-Eiphit thàinig
clann Israeil gu léir. [fòs
S bha Iacob is a shliochd air chuairt
an talamh Cham le chéil':
- 24 Thug esan air a phobull féin
an sin ro-lionmhor fàs,
Is ní bu treise rinn e iad
na'n naimbdean anns gach càs.
- 25 Cridhe an dream úd dh'ìompaich e
thoirt fuath d'a phobull naomh,
'S gu'm buineadh iad gu cealgach olc
r'a sheirbhisich ro-caomh.
- 26 An 'sin chuir e 'dheadh òglach
Aaron a thagh e féin. [Maòis,
27 Nochd iad a bhearta mìorbhuileach,
an talamh Cham gu treun.
- 28 Chuir orra duibhre, 's dh'orchaich-
'nsin thug iad géill d'a ghuth. [eadh;
29 Dh'ìompaich gu fuil an uisgeachan,
is mharbh e 'n t-iasg 'nan sruth.
- 30 Is lorgainn ann an lìonmhoireachd
sin bhrùchd an tìr a mach,
Am fàrdaichibh an rìghre-san,
's 'nan seòmraichibh a steach.
- 31 Air 'iartus thàinig ìomadh gnò
do chuilleagaibh gu grad:
Is miala lìonmhor mar an ceudn'
'nan crìochaibh féin air fad.
- 32 Air son an uisge thug e dhoibh
clach-shneachd gu frasach keur-

Is lasair theine-dhealanaich
air feadh na tír' gu léir.
33 Na craobhan fion, is fige fòs
ghrad-bhuailcadh leis gu trom;
Is bhriseadh agus reubadh leis
gach crann a bha 'nam fonn,
34 Thug esan àithne 's thàinig iad,
locuist gu lìonmhor ann,
'S na burruis sgriosach iomarcach,
gun orra cunntas cheann;
35 Gach luibh san fhearann dh'itheadh
is dh'itheadh leo gach meas. [leo;
36 Bhuail e gach ceud-ghin anns an
toiseach am brìgh 's an treis'. [tìr,
37 Le h-òr 's le h-airgid thug e mach
a phobull féin gun dìth;
'S cha robh 'nan treubhaibh-san air
neach euslaiteach gun chli. [fad
38 Bu shubhach leis na h-Eiphitich
'nuair chaidh iad uath' a mach.
Oir thuit an eagal-san gu mòr
le h-uamhunn air gach neach.
39 Neul os an ceann sgaoil esan mach
mar bhrat no cùrtein mòr;
Le teine mar an ceudn' san oidhch'
thug solus dhoibh gu leòr.
40 Am pobull dh'iarr, is thuge dhoibh
na gearra-goirt gu pailt;
'S le h-aran nòimh o speuraibh àrd'
thug dhoibh an sàth gun airc.
41 A' charrsig sgoilt e, bhrùchd a
na h-uisgeacha gu leòr; [mach
[s anns an fhàsach thartmhor theth
ruith iad mar amhainn mhòir.
42 Chionn gu'n do chuimhnich e an
'fhocal 's a ghealladh naomh, [sin
Is mar an ceudna Abraham
'òglach ro-dhilleas caomh.
43 Is uime sin thug e a mach
a shluagh le h-aobhneas mòr;
'S a dhaoine féin a ròghnaich e,
le gairdeachas is ceòl.
44 Is fearann fòs nam fineacha
thug esan dhoibh air fad;
Is mheal iad mar an oighreachd féin
saothair nan cinneach ud.
45 A chum gu'n tugadh iad fa'near
a reachda mar is còir,
'S gu'n gleidheadh iad a lagh faraon.
Molaibh Iehobhah mòr.

SALM CVL

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, mairidh gu bràth
a thròcair ghràs-mhor chaoin.
2 Gníomhara treun' Iehobhah mhòir,
cò dh'fheudas chur an céill?
Cò dh'fheudas fòs a chliu ro-mhòr
a thaisbeanadh gu léir?
3 'S beannaicht' an aitim ud gu beachd
a ghleidheas breitheanas,
'S an neach ud fòs a ni gaca uair
ceartas is ionracas.
4 Dhia, cuimhnich ormsa, leis a'
thug thu do d' phobull féin; [ghràdh
O thig le d' shlàinte shòlasaich
gu m' fhiosrachadh a'm' fheum.
5 Gu faic sinn maith do dhaoine
taght',
'S gu'n dean sinn aobhneas mòr

'Nan aobhneas sud; 's le t'oighreachd
gu'n dean sinn uail is glòir. [féin
6 Do pheacaich sinn le'rsinnsearaibh
is fòs do rinneadh leinn
Mòr chiont' a' d' aghaidh féin, a Dhé;
gu h-aingidh pheacaich sinn.
7 Ar sinnseara cha d'thug fa'near
do bhearta miorbhuileach,
A rinneadh leat an tìr na h-Eiph't
gu treunmhor cumhachdach;
Is lìonmhoireachd do thròcair
chaoimh'
dh'ichuimhnich iad gu truagh;
'S iad aig a' mhuirgadh' bhrosnachadh,
ri cois na fairge ruaidh'.
8 Ach theasairg e gu tèaruint' iad,
air sgàth dheadh ainme féin;
A chum gu'n nochdadh e mar sin
a chumhachda ro-threun.
9 Leig e a mach geur achmhasan
is thiormaich a' mhuir ruadh;
Is stiùir e troimh an doimhneachd iad,
Mar troimh an fhàsach chruaidh.
10 O làimh an tí thug dhoibhsan fuath,
dh'fhuasgail e 'phobull féin,
'S o làimh an naimhde mi-runach
shaoiradh leis iad gu treun.
11 Is dh'fholuich uisg' an eascairde:
cha d'fhan fìu aon diubh beò.
12 Chreid iad an sin a bhriathra-san,
's a chliu do sheinneadh leo.
13 Air dearmad leigeadh leo gu cas
a ghníomhara ro-threun;
Cha d'fhuirich iad gu foighidneach
r'a chomhairl' eagnuidh féin.
14 San fhàsach ghlac miann ciccrach
'n sin bhuairead Dia gu luath. [iad,
15 An iarttas thuge dhoibh, ach chuir
caoil' air an anam truagh.
16 Sa' champa ghabh iad farmad mòr
ri Maois an duine caomh,
'S ri Aaron neach a ròghnaich Dia
dha féin 'na shagart naomh.
17 An talamh dh'fhosgail e a bheul,
shluig Danan sìos gu grad;
Buidhinn Abiraim mar an ceudn'
dh'fholuich e iad air fad.
18 Is fòs am meas an cuideachd-san
ghrad-las an teine teth;
Is loisg an lasair suas gu léir
na h-aingidh ud fa leth.
19 Dhealbh iad an sin is rinn iad
gu truagh aig Horeb àrd, [laogh
'S do'n iomhaigh leaght' a rinneadh
aoradh thug iad gun dàil. [leo
20 Is amhluidh chaochail iad gu bochd,
an Dia 's an glòir gu léir,
Gu cosamhlachd is iomhaigh fhaoin
an daingh a dh'itheas fear.
21 An Dia thug tèarnadh dhoibh 'nam
dh'ichuimhnich iad gu grad: [feun.
An neach lé 'n d' rinneadh bearta mòr'
an tìr na h-Eiph't air fad;
22 Is gníomhara ro-iongantach
an dùthaich Cham le buaidh,
Mar sin is nithe uamhasach
ri cois na fairge ruaidh';
23 Thubhairt e air an aobhar sin
gu'm millt' iad leis gu léir,
Mur seasadh òglach taghta, Maois,
fa chomhair, anns a' bheum;

A chum gu'n deant' a chorruih mhòr
a philleadh air a h-ais.
Egal 'na fheirg gu'n deanadh e
a phobull féin a sgrìos.
24 Dhùlt iad le tair an tìr-ro-mhaith;
nìor chreid iad focal Dé: [mòr;
25 'Nam pàilliunaibh rinn monmhor
's d'a ghuth cha d'thug iad géill.
26 An sin 'nan aghaidh thog e 'lámh,
g'an sgrìos san fhàsach lom: [eacha,
27 A sgrìos an sliochd measg fhìn-
's g'an sgaoileadh feadh gach fuinn.
28 Rì Baal-peor mar an ceudn',
naig siad iad féin gu dlùth:
Is dh'ith iad cuid do iobairtibh
nan iodhol marbh' nach fìd.
29 Bhrosnuich iad e mar sin gu feirg,
le'n innleachdaibh gu truagh;
Is bhris a' phlàigh an sin gu mòr
a steach am measg an t-sluaigh.
30 Sheas Phinehas, is rinn e 'n ceart;
'n sin sguir a' phlàigh d'an claidh:
31 Sud mheasadh dha mar fhìreant-
o linn gu linn a chaidh. [achd
32 Aig uisge comh-stri Mheribah
bhrosnuich iad Dia a ris;
Air chor, fa chùis a' phobuill ud,
gu'n d' éirich olc do Mhaois.
33 Oir rinneadh leo a spiorad-san
a bhrosnachadh gu geur:
Ionnus gu'n d' labhair e an sin
gu cabhagach le 'bheul.
34 Na cinnich cha do sgrìosadh leo
mar dh'áithn Iehobhah dhoibh:
35 Ach mheasg iad leis na fineachaibh,
is dh'fhòghluim iad an dòigh.
36 Do iodholaibh nam fineacha
iad seirbhis rinn gu truagh:
Bha sud mar lion 's mar ribe dhoibh,
le'n ghlacadh iad gu luath.
37 Seadh thug iad suas mar iobairtean
do dheamhnaibh 's dhealbhaidh
Am mic 's an nigheana faraoon, [brèig',
an aghaidh naomh-reachd Dhé.
38 Is fuil nan nedhiontach gu truagh
do dhòirteadh leo gun sgàth;
B'i fuil an mac 's an nighean féin
a dhòirt iad gun chion-fàth
Do iodholaibh Chanaain fòs
mar iobairt thug an sliochd;
Mar sin do thruaillleadh leo an tìr,
le fuil gun truas gun iochd.
39 Is amhluidh sin le'n gnómharaibh
do thruaillleadh leo iad féin:
Chaidh iad air striopachas o Dhia
le 'n innleachdaibh gu léir.
40 Fa'n aobhar ud las corruich Dhé
r'a phobull féin gu teth:
Ionnus gu'n ghabh e gràin gu mòr
d'a oighreachd air gach leth.
41 Is amhluidh rinn e 'n tabhairt suas
do làmh nam fineach fiat':
Is thug thu dhoibh mar nachdarain,
an dream a dh'fhuathaich iad.
Rianeadh gu mòr an sàruchadh
le 'n naimhdibh làidir treun';
Is leagadh iad gu h-ìosal sìos
fo'n làmh sud mar an ceudn'.
42 Gu minic thug e saorsa dhoibh;
ach bhrosnuich iad e ris

Le n comharrlibh, is leagadh iad
air son an ceannairc sìos.
44 Ach thug e 'n àmhghar mòr fa'neach
tràth chualar leis an glaoth;
45 Is chuimhnich e dhoibh mar an
ceudn'
a chùmhnannt gràs-mhor caomh;
Is ghabh e aithreachas a réir
mòr-shaoibhreachd a ghràis: [diubb
46 'S' nan sealladh-san rinn braighde
fhuair e dhoibh iochd is truas.
47 Thusa Iehobhah mhòir ar Dia,
dean saoradh dhuinn 'nar feum,
Is dean, am measg nam fineacha,
ar tional leat gu léir:
Do t'ainm ro-naomh gu'n tugamaid
mòr-bhuidheachas gu pailt':
Do chliu 's do mholadh mòr faraoon
gu seinneamaid gu h-ait.
48 'S beannaicht' an Triath, Dia
o chian nan cian gu bràth: [Israeil,
Abradh an sluagh gu léir, Amen!
Molaibh-sa Dia a ghnàth.

SALM OVII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhìs,
is buidheachas faraoon,
Oir tha e maith, 's mairidh gu bràth
a thròcair ghràs-mhor chaoin.
2 Pobull Iehobhah shaoradh leis,
labhradh mar so gun tàmh,
A' mhuintir ud a bhuint e saor
a mach o làmh an nàmh:
3 Is as gach tìr san robh iad sud
do chruinnicheadh iad leis,
O'n àird an ear, 's o'n àird an iar,
o'n àirde tuath, is deas.
4 San fhàsach iad air seachran chaidh
an ionad falamh fàs;
Is bail' air bith cha d'fhuaradh leo
gu còmhnuidh ann no tàmh.
5 Ocrach is iotmhor bha iad fòs;
chlaoidheadh an anam truagh.
6 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan teinn
shaor iad o'n àmhghar chruaidh.
7 Stiùir esan agus thrèoruich iad
air bealach ceart fa'n cois,
A chum gu'n rachadh iad fadheoidh
gu baile tàmh is fois'.
8 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoine!
9 Oir ni e 'n t-anam miannach trom
a shàsachadh gun airc,
'S an t-anam ciocrach lionaidh e
le 'mhaitheas féin gu pailt.
10 An dream a shuidh an dorchadas,
is ann an dubhar bàis;
Eo chuibhreach ta an àmhghar truagh,
's an iarunn cruaidh an sàs;
11 Air son gu'n robh iad ceannairceach
an aghaidh briathra Dhé,
'S air comhairle an Ti a's àird'
gu'n d'rinn iad tair gu léir;
12 An sin an cridhe leag e sìos
le saothair is le péin;
Thuit iad, is aon neach cha robh ann
g'an cuideachadh 'nam feum:
13 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan airc,
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.

14 O'n dorcha bhain, 's o dhubhar bàis,
's an cuibhreach bhris air fad.

15 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!

16 Chionn gu'n do bhriseadh leis le
na geatan prais gu léir; [neart
Na s'apuill iarunn is na croinn
sgaoil esan as a chéil'.

17 Bha amadain le 'n cron, 's le 'n
fo àmhghar goirt an sàs. [lochd,
18 Bha 'n anam gabhail gráin do
bhiadh,
's iad dlúth do dhorsaibh bàis. [feum,
19 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nam
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.

20 Le 'fhocal rinn e 'n slánuchadh;
is shaor o'n sgrios air fad.

21 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!

22 Thugadh iad iobairt buidheachais
is cliú do Dhia na glòir';
Aithriseadh iad a ghuimhara,
le subhachas is ceòl.

23 Luchd-loingeis théid air muir, 's a
ri gníomh an uisgibh bán; [bhios
24 Dhoibh sud is léir mór-oiubre Dhé,
's a mhíorbhuilean sa' chuan.

25 Air 'iarrtus, dùisgear leis a' ghaoth
gu h-árd 's gu doiníonnach:
Le 'n togar suas gu h-atmhor borb
a thonna garbh' fa seach.

26 Tha iad ag éirigh suas gu nêamh:
's a ris dol domhain síos:
Ionnsu gu'n d' leagh an anam trugh
le trioblaid chruaidh 's le sgios.

27 Dol thuig' is uaith, gu tuisleach fòs,
amhluidh mar dhuin' air mhíog;
Ionnsu gu'n d' thréig gu buileach iad
gach gliocas bha 'nam measg.

28 Ghlaodh iad ri Dia 'nan teinn; is
e iad o'n trioblaid ghéir. [shaor
29 Ghrad-chuireadh leis an stoirm gu
's na tuinn 'nan tàmh gu léir; [féith,
30 An sin tha iad ro-ait, air son
gu bheil iad sàmhach beò:
'S gu'n d'thug e iad do'n chaladh sin,
's do'n phort bu mhiannach leo.

31 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!

32 Is fòs an coimhthional an t-sluaigh
árd-mholar e gu mòr;
'S an cruinneachadh nan seanair glic'
clú thugar dha is glòir.

33 Aimhniche ní 'nam fásach lom,
tobair 'nan talamh cruaidh:
34 Tír bheartach ní e fàs, air son
mòr aingidheachd an t-sluaigh.

35 Am fásach tioram tionndaidh e
gu uisge tàmh nach gann,
'S gu tobair fíor-uisg' iompaichidh
am fearann tartmhor teann.

36 Do dhaoineibh ocrach bheir e sud
mar áite fois' is tàmh;

A chum gu'n deasúicht' caithir leo
chum còmhnuidh ann a ghnáth.

37 Chum craobhan fion' ashuidheach-
is stol a chur san fhonn, [adh,
A bheir a mach san aimsir cheirt
cinneas is toradh trom.

38 Bheannaich e fòs am pobull ud,
is dh'fhàs iad líonmhor mòr;
'S níor leig e dhoibh doí air an ais
'nam feudail no 'nan stòr.

39 Lughdaichear iad gidheadh a ris,
is leigear iad gu bochd,
Le sàruchadh is àmhghar geur,
is doilgheas brònach goirt.

40 Air prionnsaibh dèirtear tarcuir
san fhàsach mar an ceudn', [leis
Cuiridh e iad air seachran fiar,
gu bhealach ann d'an ceum.

41 'S o thrioblaid togaidh e am bochd,
's ní teaghlach dha mar threud.

42 Sud chí na fireana, 's bídh ait,
is druidear beul nam beud.

43 Cò iad tha glic, 's a bheir fa'near
na níthe sud gu ceart?
'S iad sin a thugais trócair chaomh
is maithas Dhé nam feart.

SALM CVIII.

1 Mo chridh' tha ann am fonn, a Dhé
gu socair mar is còir;
Is seinnidh mí gu ceòlmhor dhuit,
is molam thu le m' ghlòir.

2 Mosglaidh, is éiribh grad an áird,
'shaltair 's a chlársach ghrinn:
Mosglaidh mí féin, is éiridh mí
gu moch chum ceòl a sheinn.

3 O Thighearna Iehobhah mhòir,
measg chinneach, molam thu,
'S am measg an t-sluaigh gu h-urram
árd-seinnidh mí do chliú. [ac

4 Oir tha do thrócair mòr os ceann
nan nêamha shuas gu léir;
Is ruigidh t'fhirinn mar an ceudn'
gu neultaibh árd' nan speur

5 Bí thusa, Dhé, os ceann nan nêamh
air t'árdachadh gu mòr;
Is fòs os ceann gach uile tír
togar gu síor do glhòir.

6 A chum gu deanta fuasgladh leat
do d' phobull ionmhuinn féin,
O teasaig mí le d' ghairdean deas,
is freagair mí a'm' fheum.

7 'Na naomhachd labhair Dia nara
feart:
bídh aobhneas orm nach gann,
Air Sechem ní mí roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.

8 'S leam Gilead le díghe cheirt,
Manasch 's leam gu beachd;
'S í treubh Ephraim neart mo chinn:
bheir Iudah mach mo reachd.

9 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh,
tilgeam thar Edom thraigh
Mo bhròg: is ní mí caithream binn
thar Palestin le buaidh.

10 Cò bheir do 'n chaithir dhaingéin
's gu h-Edom bheir gu ceart? [ní!
11 Nach tusa, Dhé, le'n d' thróigeadh
sinn?
's nach téid thu mach le'r feachd?

12 O thrioblaid tabhair còmhnaidh dhuinn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'.
13 Trid Dhé ni sinne treubhantas:
'se shaltras naimhde fodh'nn.

SALM CIX.

O DHIA, ta t'aobhar molaidh gu balbh a'd' thosd na bi. [dhomh,
Oir beul nan daoi, 's nam fealltach gnáth-fhosgailt' air mo thì: [tha
Le teangaidh bhreugaich labhair iad a'm' aghaidh-sa a ghnáth:
3 Chuairtich iad mi le briathraibh fuath':,
chuir cath orm gun chion-fáth.

4 Air son mo ghaoil taid naimhdeil is mi ri urnuigh ghnáth. [dhomh,

5 Olc dhiol iad rium an éiric maith, is fuath air son mo ghraidh.

6 Fear droch-bheirt cuir-sa os a biodh Satan aig a dheis. [cheann;

7 Urnuigh gu robh 'na peacadh dha, fágair am binn e ris.

8 Gearr gu robh 'aóis; is glacadh neach oifig 's a dhreuchd gun iochd.

9 Gu'n robh a bhean 'na ban-treabh-'s 'nan dilleachdain a shliochd. [aich,

10 Air seachran biodh a shliochd a ghnáth,

ag iarraidh déirc' 'nam feum;

's as an áitibh falamh fás

ag iarraidh bidh dhoibh féin.

11 Gu'n glacar fòs le luchd nam fiach gach ni a bhuneas da:

'S a shaothair-san mar chobhartaich, gu'm buineadh colgrich leo.

12 Na biodh neach ann ni tròcair air; na bitheadh fòs a h-aon

A ghabhas truas d'a shliochd, a bhios 'nan dilleachdain gun mhaoin.

13 Sgrios gu robh air a ghineil-san, g'an sgathadh as gu léir;

Gu'n cuirear as an ainm air fad, san àl a thig 'nan dèigh.

14 Aingidheachd 'aithriche gu'n robh air chuimhn' aig Dia a ghnáth:

Is ciont' a mbàthair mar an ceudn' na cuirear as gu bráth.

15 Gu robh iad air an taisbeanadh am fianuis Dhé do shìor;

A chum gu'n sgathadh e a mach an iomradh as an tìr.

16 Oir dhearmaid e bhì tròcaireach, is shàruich e am bochd,

'S an t-ainnis, chum gu marbhadh e neach 'g an robh cridhe goirt.

17 Mar thug e toil do mhallachadh, mallaidh' biodh e gach là:

Is mar nach b'àill leis beannachadh, na éireadh beannachd dha.

18 Amhluidh mar rinnadh leis e féin a chuirteachadh gach àm,

Le h-eascant is le mallachadh, ceart mar le trugan teann,

'S amhluidh gu tigeadh sud gu beachd mar uisge steach 'na chom,

'S mar oladh drùidheadh sud gu geur 'na chnámhaibh féin gu trom

19 Biodh sud mar eudach uime-san, 's a' fhòlach air gach tràth;

Is amhluidh mar an crìos a bhios 'g a chrìoslachadh a ghnáth.

20 O'n Tighearna gu'n toirear sud do m' naimhdeibh mar an duais,

'S do'n dream an aghaidh m'anam' ta gnáth-labhairt uile gun truas.

21 Ach air mo chrann bi thusa, Dhé, air sgáth t'ainm' uasail féin;

Do bhrìgh gu bheil do thròcair maith, dean saoradh dhomh a'm' fheum.

22 Oir tha mi aim-beartach gu beachd, is tha mi ainis lom,

A ta mo chridhe air a lot an taobh a stigh do m' chom.

22 Is amhluidh ta mi gabhail seach mar sgàil a' claonadh sìos;

Air m'fhuadach' mar an locust truagh thuig' agus uaith a ris.

24 Mo ghluine ta air fáilneachadh, aig meud mo thraisg a ghnáth;

Is m' fheòil aig diòbhail saill' is suilt' air seargadh as a ta.

25 A'm' aobhar fochaid tha mi fòs do'n àitim ud gu léir:

Chrath iad an cunn gu fanoideach, tràth sheall iad orm gu geur.

26 Fòir orm, a Thighearna mo Dhia a'd' thròcair cuidich mi:

27 Gu'n tuig iad gur i so do làmh, 's gur tu rinn sud, a Dhé.

28 'N tràth bitheas iad ri mallach-beannaich-sa sinn gu pailt; [adh,

Biodh orra nàir', air éirigh dhoibh; ach t'òglach-sa biodh ait.

29 Gu robh iad air an cuairteachadh m'uil' eascairde le nàir';

'S mar fhalluinn air an uachdar biodh an amhluidh féin le tair.

30 Ach mise, ghnáth, árd-mholaidh m' Iehobhah Dia le m' bheul:

Is fòs, an measg a' choimhthionail, cuiridh mi' chliu an céill.

31 Oir tha e leis an duine bhochd 'na sheasamh air a dheis,

G'a theasairginn o'n dream le 'm b'àill 'anam-san fhàgail ris.

SALM CX.

I THURHAIRT Iehobhah ri mo

Thriath,

Bi d' shuidhe air mo dheis, T'uil' eascairde gu'n cuir mi dhuit

'nan stòl fo bhonn do chois',

2 A Sion cuiridh Dia a mach slat-shuaicheantais do neirt:

'S an builsgan t'eascairde gu léir bi féin a'd' uachdran ceart.

3 Bithidh do phobull taghta féin ro-thoilach mar is còir,

San là sin anns am foillsich thu do chumhachda gu mòr:

Am mais' 's an sgeimh 'na naomhachd o bholg na maidne moich, [ghrinn,

Mar dhealt a thig a nuas o ncamh, tha t'òigrìdh iomarcach.

4 Do mhionnaich Dia Iehobhah mòr, 's cha'n aithreach leis gu'n d' rinn,

Réir orduigh mhaith Mhelchisedec, gur sagart thu gach linn.

5 An Tighearna ta air do dheis, trom-bhuaillear leis gu gatz

afòr rìghrean làidir cumhachdach,
san là a lasas 'fhearg.

6 Bheir esan breth meas fhineachan,
lionaidh gach àit gu fìor
Le corpaibh marbh' : is lotar leis
na h-uachdrain thar gach tìr.

7 Is anns an t-slighe òlaidh e
deoch as na sruthaibh luath' ;
Is air an aobhar ud fa-dheòidh
togaidh e 'cheann le buaidh.

SALM CXI.

1 **M**OLAIBHSE Dia, sìor-mholams' e
le m'ùile chridh' gu h-àrd ;
An coimhthional nam firean còir',
so' chuideachd mhòir 's gach àit.

2 Tha gnìomharan an Tighearna
iomarcach mòr gu léir ;
Is leis an dream le'n tlachdmhor iad,
rannsaichear iad gu geur.

3 Tha 'obair-san ro-urramach,
ro-ghlòrmhor i gun cheisd ;
Tha fireantachd Iehobhah fòs
buan mhaireannach am feasd.

4 A ghnìomhara ro-iongatach,
air chuimhne chuir gu beachd :
A ta Iehobhah gràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd.

5 Thug esan biadh is lòn do'n dream
d' an eagal e a ghnàth,
S a choimhcheangal a rinn e leo
cuimhnichidh e gu bràth.

6 Neart 'oibre iongantach chuir Dia
an céill d'a phobull féin ;
A thabhairt doibh mar sheilbh gu buan
oighreachd nan slugh gu léir.

7 Fìrinn is ceartas gnìomh a làmh ;
'uill' àitheantan tha fìor.

8 Deanta le ceartas fìrinneach :
taid seasmhach buan do shìor.

9 Shaoradh le Dia a phobull féin ;
is dh'orduich e am feasd.

A choimhcheangal : tha 'ainm-san
is urramach gun cheisd. [naomh

10 Se tùs a' ghliocais eagal Dé,
tha deadh thuigs' aig an dream
le'n coimhlionar a reachda-san :

mairidh a chliu gach àm.

SALM CXII.

1 **O**THUGAIBH moladh mòr do Dhia :
's beannaicht' an tì gu beachd
D' an eagal Dia, 's a ghabhas toil
gu mòr d'a lagh 's d'a reachd.

2 Bidh 'shliochd-san làidir anns an tìr,
's ro-bheannaicht' sìol nan saoi.

3 Bidh maoin is saoihbreas mòr 'na
thigh ;
bidh 'cheartas buan a chaoidh.

4 Fràth bhitheas saoi an dorchadas,
'n sin éiridh solus da :

Tha e fìor-ghràsmhor trècaireach
is cothromach a ghnàth.

5 Is thruacant' fòs, deadh-choingheall-
an duine maith a chaoidh ; [ach,

6 bheirear leis gu seòlta glic
a ghnòthuiche gu crìch :

7 Gu dearbh cha tig aon nì am feasd
le'n gluaisear e gu mòr ;

ach cuimhn' is iomradh maith a
bidh air an fhìrean còir. [chaoidh

Is air-san cha bhì faiteachas,
air cluinninn dha droch-sgéil ;

Tha 'chridhe socrach muinghinneach
an Dia Iehobhah treun.

8 Tha 'chridhe air a shocrachadh,
cha bhì air geilt no fiamh,
Gu ruig an uair am faicear leis
air eascairdibh a mhiann.

9 Sgaoil e a chuid, is thug do'n bhochd,
's buan 'fhìreantachd am feasd ;
Bidh 'adharc air a h-àrdachadh
le urram mòr gun cheisd.

10 Cràdhar an daoi, tràth chi e so ;
casaidh e 'fhiacra geur',
Seargaidh e as : is sgriosar miann
nan aingidh ud gu léir.

SALM CXIII.

1 **M**OLAIBHSE Dia, O molaibh e,
Mòglacha dileas Dé ;
Ard-mholaibh fòs gu h-urramach
deadh ainm Iehobhah thréin.

2 Ainm Dhé biodh beannaichte gu
o'n àm so is gu bràth. [mòr,

3 O éirigh gu ruig luidhe gréin',
ainm Dhé ion-mholta ta.

4 'S àrd thar gach tìr Iehobhah mòr
's a ghlòir thar nèamha fòs.

5 Co 's coimeas ris an Tighearna
ar Dia, ta chòmhnuidh shuas ?

6 'S esan an neach a chromas sìos,
's a dh'islicheas e féin,
Dh'amharc gach nì san talamh ta,
's an nèamhaibh àrd' nan speur.

7 Togaidh e 'n deòradh truagh o'n dus
's am bochd o'n òtrach bhreun ;

8 G'an cur 'nan suidh' le prionnsaibh
le prionnsaibh 'phobull féin. [àrd'

9 Bheir e do'n mhnaoi a ta gun sliochd
tigh còmhnuidh teaghlach mhòir' .

Gu bhì 'na màthair a oibhneach mhac
Molaibhse Dia na glòir'.

SALM CXIV.

1 **A**IR teachd do Isra'el as an Eiph't,
's do Iacob mach o'n dream

'G an robh an cainnt ro-chruaidh is
aig coimhicheas an teang'. [dorach

2 Bha Iudah dha mar chòmhnuidh
bu rìoghachd Isra'el leis. [naomh,

3 Air faicinn sud, ghrad-theich an
sruth Iordain phill air ais. [cuan ;

4 Mar reithe bras leum beannta suas ;
leum cnocan beag' mar uain :

5 Iordan, c' arson a phill air t'ais ?
c' arson a theich thu, chuain ?

6 C'arson a leum sibh, shléibhte àrd'
mar reithe meargant bras ?

C'arson, mar uain nan caorach fòs,
a leum sibh, chnoca glas' ?

7 O thalaimh, criothnaich fòs le geilt,
roimh ghnùis Iehobhah mhòir ;

O criothnaich fòs le geilt roimh
Dhé Iacob mar is còir ! [ghnùis,

8 Oir thionndaidh e an aillbhinn theann
gu loch do uisge tàimh,

'S a' charraig chruaidh gu tobar uisg'
le cumhachdaibh a làimh'.

SALM CXV.

1 **D**HUINNE cha 'n ann, a Thriath, cha
ach do t'ainm uasal féin 'n ann,
Tabhair an cliu 's a' ghlòir, air sgàth
do ghràis is t'fhìrinn réidh-

- 2 O' arson a theireadh fineacha,
c'ait bheil an Dia a nis?
- 3 Ar Dia a ta air nêamh, is rinn
gach gnômh bu tolleach leis.
- 4 An iodhoil 's airglod iad is òr,
gnômh làmhha dhaoine féin.
- 5 Tha béil ac', leis nach labhair iad;
is sùilean, leis nach léir.
- 6 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
is sròin', gun fhàile annt'. [leo ;
- 7 An làmh gun chhlì, an cos gun cheum;
an scornan gun smid chainnt'.
- 8 Iadsan a dhealbh 's a ghéilleas
's ro-chosmhuil iad riu féin. [doibh,
- 9 O Isra'ì, dean-sa bun & Dia;
'se 'n sgiath, 's an còmhnadh treun.
- 10 Thigh Aaron, O dean bun & Dia;
'se 'n còmhnadh, is an sgiath.
- 11 Luchd-eagail Dé, làn-earbaibh as :
an sgiath 's an neart 'se Dia.
- 12 Iehobhah Dia bha cuimhneach
beannaichidh e sinn féin; [oirnn
Beannaichear leis tigh Israeil,
's tigh Aaron mar an ceudn'.
- 13 Na big 's na mòir d'an eagal Dia,
beannaichidh e gu caoin.
- 14 Cuiridh e sibh an lionmhoireachd,
sibh féin 's 'ur sliochd faraon.
- 15 Is beannaicht' sibh o'n Tighearna,
rinn nêamh is làr gu léir.
- 16 An talamh thug do chloinn nan
daoin';
's leis féin àrd nêamh nan speur.
- 17 Na maibh, no'n dream théid tosd-
ach sìos
do'n uaigh, cha mhol iad Dia.
- 18 Ach molar leinn e nis, 's gu bràth.
Molaibh gu h-àrd an Triath.

SALM CXVI.

- 1 Is toigh leam Dia, air songu'n d'éisid
ri m' ghuth, 's ri m'urnuigh fòs.
- 2 A chionn gu'n d'aom e rium a
sior-éigheam ris ri m' bhed. [chluais,
Chaidh umam dòruinn geur a' bhàis,
ghlac piantan ifrinn mi:
Theann-ghlacadh mi le trioblaid
thruaigh,
is àmhghar cruaidh dom' chlaoidh.
- 4 Air ainm Iehobhah ghair mi 'n sin;
(mar so a' labhairt ris.)
O Dhia mo Thighearn, guidheam ort,
saor m' anam bochd a nis.
- 5 A ta Iehobhah gràsmhor, ceart;
's is tròcaireach ar Dia.
- 6 'Se ghleidheas daoine simplidh cùin':
lag bha mi, 's dh'fhòir an Triath.
- 7 O m'anam, feuch gu'm pill thu nis,
gu d' shuaimhneas is gu d' thàmh;
Oir dheònuich Dia gu saobhir dhuit
mòr thoibheartas a làimh'.
- 8 O ghàbhadh is o chunnart bàis
shaor thusa m'anam bochd;
Mo chosan shaor o shleamhnachadh,
's mo shùil o dheuraibh goirt'.
- 9 An sealladh Dhé, an tìr nam bed,
gu dìreach gluaisear leam.
- 10 Do bhrìgh gu 'n chreid mi, labhairt
's mi air mo chlaoidh gu trom. [mi;
11 A'm' dheifir thubhairt mi mar so;
'S breugach gach duin' air bith

- 12 Cìod dh' tocas mi do Dhia, air son
na rinn e dhomh do mhaith?
- 13 Cupan na slàinte glacar leam,
air ainm Dhé gaiream féin.
- 14 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
- 15 Aig Dia 's ro-phriseil bàs a naomh.
- 16 Dhé, t'òglach 's mi gu beachd;
'S mi t'òglach, mac do bhanoglaich;
mo chuibhreach sgaoileadh leat.
- 17 Bheir mise tobairt-molaidd dhuit;
air ainm Dhé gaiream féin.
- 18 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
- 19 An cùirtibh àluinn àois Dé,
a'd' bhuisgean féin gu fìor,
O chaithir àrd Ierusalem.
Molaibh an Triath gu sior.

SALM CXVII.

- 1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
gach fine t'ann fa leth;
Seadh molaibh Dia gu fonnmhor àrd.
gach uile shluaigh air bith.
- 2 Oir 's mòr a' chaoimhneas tròcair
a dheònuich e dhùinn féin; [each,
Tha firinn Dé sior-mhaireannach.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXVIII.

- 1 O MOLAIBH Dia, oir tha e maith,
sior-mhairidh tròcair Dhé:
- 2 Abradh clann Israeil a nis,
gur buan a ghràs gach ré.
- 3 Tigh Aaron abradh iad a nis,
sior-mhairidh tròcair Dhé.
- 4 Abradh an dream d'an eagal Dia,
gur buan a ghràs gach ré.
- 5 A'm' éigin ghair mi air an Triath
fhreagair e mi gu deas,
An ionad farsuinn agus réidh
shocruich e mi le teis.
- 6 Tha Dia Iehobhah air mo chrann,
cha'n eagal leam a chaidh,
Aon ni a dh'fheudas clann nan daoine:
a dheanamh orm ga m' chlaoidh.
- 7 Measg luchd mo chuideachaidh tha
a' seasamh leam gu beachd: [Dia
Air luchd mo mhi-ruin, uime sin,
chi mi mo mhiann a' teachd.
- 8 'S fear na bhì 'g earbs' & duine bed
ar dòchas chur an earb.
- 9 'S fear na bhì 'g earbs' & prionns
aibh mòr,
ar dòchas chur san Triath.
- 10 Do chuairtich umam air gach
na dùthchanna gu léir: [làimh
Ach sgatham agus sgriosam iad,
an ainm Iehobhah thréin.
- 11 Do chuairtich iad mi air gach taobh,
chuairtich iad mise fòs;
Ach sgatham agus sgriosam iad
an ainm Iehobhah mhòir.
- 12 Mar bheachalbh chuairtich iad
iad as mar theine dris; [ach chaidh
Oir ann an ainm Iehobhah thréin,
ni mi gu léir an sgrìos.
- 13 Ga m' leagadh, theann thu orm gu
ach chuidich leam-sa Dia. [diath
14 'Se Dia mo cheòl, 's mo shlàinte fòs
is e mo threòir an Triath.
- 15 Guth gairdeachais is slàinte ta
am pàillunaibh nan saoi:

Deas làmh Iehobhah uile thréin
 fhuaradh gu treubhach i.
 16 Ta gairdean deas an Tighearna
 air 'árdachadh gu mòr;
 Is rinneadh bearta treubhantais
 le deas làmh Dhé na glóir'.
 17 Cha'z fhaigh mi bàs, ach maiream
 is inneam oibre Dhé. [beò,
 18 Throm-smachdaich Dia mi, ach gu
 cha d'thug e thairis mi. [bàs
 19 O fosglaihb dhomh gu farsuinn
 geatan an ionracais : [réidh
 Is racham orra-san a steach ;
 Iehobhah molaich mis'.
 20 So dorus Dé, air 'n téid a steach
 na daoine còire naomh'.
 21 Sior-mholam thu, oir chual' thu mi ;
 is tu mo shláinte chaomh.
 22 A' chlach a dhiúlt na clachairean,
 clach-chinn na h-oisinn i.
 23 'Se Dia rinn sud, 's ro-iongantach
 'nar súilibh-ne an gníomh.
 24 So féin an là a dh'orduich Dia,
 sam bí sinn suilbhír ait.
 25 Fòir, guidheam, guidheam ort, a
 nis soirbhich leinn gu pait. [Dhé ;
 26 Beannaicht' gu robh an neach a thig
 an ainm Iehobhah thréin :
 Thug sinne beannachd oirbhse mach,
 á tigh Iehobhah féin.
 27 'Se Dia Iehobhah dhealraich oirnn :
 ceanglaibh le cordaibh cruaidh,
 Ri adharcaibh na h-altair' naomh',
 an iobairt bheir sibh uaibh.
 28 'S tusa mo Dhia, is molam thu :
 ardaich cam thu, mo Dhia.
 29 O molaibh Dia, oir tha e maith :
 sior-mhairidh grás an Triath.

SALM CXIX.

ALEPH.

1 S BEANNAICHT' an dream tha fceirfe
 san t-slighe dhirich cheirt ; [glan
 An dream a ghluaiséas ann an lagh
 ard-Tighearna nam feart.
 2 'S beannaicht' an aitim ud faraon
 le 'n coimhdear teistéas Dé,
 'S a dh'iarras e gu díchíollach,
 le 'n uile chridhe féin.
 3 'Na shlighibh-san sior-ghluaisear leo,
 's cha dean iad aingidheachd.
 4 Dh'aithn thu dhuinn gu coimhead-
 gu díchíollach do reachd. [amaid
 5 O stiùir mo cheum, 's gu coimhdear
 do reachda díreach féin ! [leam
 6 Cha ghabh mi nàir', tráth bheir mi
 do t'aitheantaibh gu léir. [spéis
 7 Le cridhe treibhdháireach gun ghò
 mòr-mholam thu gu binn,
 Tráth dh'fhoghlumas mi breitheanais
 do cheartais naomha ghrinn.
 8 'Se so mo rùn gu coimhdear leam
 do reachda naomh a ghnáth :
 O Thighearna, na tréig-sa-mi
 gu buileach no gu brath.

BETH.

9 Ciod leis an glan an t-òganach
 a shlighe féin gu ceart ?
 10 Tríd faicill mhaith is furachrais,
 réir t'fhocail is do reachd.
 11 Le m'uile chridhe féin, a Dhé,
 dh' iarradh leam thu gu caomb :

Na leig dhomh dol air seacharan
 o t'aitheantaibh ro-naomh.

11 Air eagal peacaídh, dh'fholuich mi
 's m' chridhe t'fhocal ceart.
 12 O teagaisg dhomh do reachda
 naomh' :
 's beannaicht' thu, Dhia nam feart.
 13 Le m' bhilibh, breitheanais do bhéil
 nochd mi air fad 's air leud.
 14 Slighe do theisteis 'b'aoibhnic'
 na saobhbreas mòr d'a mheud. [leam,
 15 Socraichidh mi mo smuaineachadh
 air áitheantaibh do reachd ;
 Air ceumannaibh do shlighe féin
 sior-dhearcaidh mi le beachd.
 16 Gabhaidh mi tlachd is ciata mhaith
 do d' statuisibh gu léir :
 Air dearmad fòs cha leig mi chaoibh
 deadh fhocal glan do bhéil.

GIMEL.

17 Riumsa ta m'òglach dhuit, a Dhé,
 dean toirbheartas gach am ;
 A chum gu bithinn beò, is fòs
 gu'n coimhdear t'fhocal leam.
 18 Fosgail mo shùilean, 's chí mi 'n sin
 mòr-iongantais do reachd.
 19 'S coigreach air thalamh mi : na
 orm t'aitheanta ro-cheart. [ceil
 20 Tha m'anam briste brùite stigh,
 is muladach a ghnáth ;
 Aig meud mo thograidh is mo mhian
 do d' bhreitheanais gach tráth.
 21 Luchd-uabhair mhallaicht' smachd-
 a chlaon o t'iarrtus ceart. [aich thu,
 22 Cuir spid is masladh fada uam,
 oir choimhdeadh leam do reachd.
 23 A m' aghaidh labhair prionnsan
 air suidhe dhoibh le chéil' : [mòr'
 Ach air do statuisibh ro-naomh
 do smuainich t'òglach féin.
 24 A ta mi gabhail tlachd gu mòr
 do d'theisteis naomha féin ;
 Is mar an ceudna tha iad dhomh
 'nan comhairlich a m' fheum.

DALETH.

25 Tha m'anam leantuinn ris an ùir :
 réir t'fhocail beothaich mi.
 26 Nochd mi mo shligh', is dh'éisid' thu
 seòl dhomh do lagh, a Dhé. [rium
 27 Air slighe fhior-ghloin t'aitheanta
 thoir dhomhsa tuigse gheur ;
 Mar sin air t'oibrigh iongantach
 labhram, 'g an cur an céil.
 28 Tha m'anam leaghadh as le bròn :
 réir t'fhocail deònuich near.
 29 Cuir slighe bhreugach fada uam ;
 a d' ghràs thoir dhomh do reachd.
 30 Slighe na firinn foirfe gloin,
 is i bu roghainn leam :
 Is chuir mi do cheart bhreitheanais
 fa m' chomha' féin gach am.
 31 Lean mi gu dlùth 's gu faicilleach
 ri d' theisteis naomha féin :
 Na cuir gu h-amhlusd náire mi,
 O Thighearna ro-thréin.
 32 An slighe fhior-ghloin t'aitheanta
 sior-ruidhidh mi le tlachd ;
 Tráth nithear leat mo chridhe teann
 a chur am farsuinneachd.

HE.

- 33 Slighe do statuin teagaisg dhomh,
O Dhia Iehobhach thréin :
Is coimhdeam i gu dìchiollach,
gu crìch mo shaoghail féin.
- 34 Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh,
is coimhdidh mi do reachd ;
Is fòs le m'uille chridhe féin
coimhdear leam e gu beachd.
- 35 An ceum do lagh' thoir orm bhì
oir leam 's ro-thlachdmhor e. [triall ;
36 Gu d' theisteis naomh', 's cha'n
mochridhe lùb, a Dhé. [ann gu sànt,
37 Mo shùile pill mu'n amhairc mi
air dìomhanas gun stà :
Ach ann do shligheibh naomha féin
ath-bheothaich mi a ghnàth.
- 38 O daingnich t'fhocal frinneach
do t'òglach féin gu mòr :
Do'n neach thug suas e féin air fad
do t'eagal mar is còir.
- 39 Pill uam an nàir a's eagal leam ;
oir 's maith do bhreth, a Dhé.
- 40 Feuch, 's miannach leamsa t'aithe-
a'd' cheartas beothaich mi. [eanta :
- VAU.
- 41 Thigeadh do thròcair mar an ceudn'
a m'ionnsuidh féin, a Dhé ;
Do chomhfhurtachd, 's do shlàinte
a réir do gheallaidh féin. [chaomh,
42 Mar sin do'n neach bheir masladh
bidh agam freagrah deas : [dhomh,
Oir ann ad fhocal frinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.
- 43 Focal na firinn na buin leat
gu h-iomlan as mo bheul ;
Oir ann ad bhreitheanais ro-cheart
a ta mo dhòchas féin.
- 44 Mar sin gu suthain is gu sìor,
gnàth-choimhdidh mi do reachd :
45 Air son gu'n iarram t'aitheanta,
gluaiseam am farsuinneachd.
- 46 Rì righribh labhran air do theist,
gun amhluidh orm no sgàth.
- 47 Is gabham tlachd do t'aitheantaibh,
's ann doibh a thug mi gràdh.
- 48 Rì t'aitheantaibh d'an d' thug mi
togam mo làmh a féin : [toil.
Is ann ad staturisibh ro-naomh
bitheam rì cnuasachd ghéir.
- ZAIN.
- 49 Cumhnich am focal ud, a Dhé,
do t'òglach féin a nis, [dhomh.
Thug thu mar bharrant dòchais
's thug orm gu'n d'earb mi ris.
- 50 'Se so mo chomhfhurtachd ro-mhòr
a'm' theinn 's a'm' àmhghar geur :
Oir rinn do bhriathar frinneach
m'ath-bheothachadh gu treun.
- 51 Bha mi mar aobhar fanoid mhòir
aig daoinibh Àrdanach ;
Gidheadh cha d' aom mi o do lagh,
le claonadh seachranach.
- 52 Do bhreitheanais a ta o chian,
chumhnich mi, Dhia, gu léir :
Is ghlac mi thugam féin an sin
deadh chomhfhurtachd a'm' fheum.
- 53 Air son gu'n d' thréig an daoi ò
ghlac uamhunn mi gu mòr. [lagh,
54 An tigh no chuairt is m'oil-thire,
do statuin b'iad mo cheò.

- 55 Chumhnich mi t'ainm san oidhch'
a Dhé,
is choimhdeadh leam do reachd.
- 56 B'e so mo chuid, oir choimhid mi
t'iarrtuais, a Dhé, gu beachd

CHETH.

- 57 Mo chuibrionn is mo chrannchur
O Thighearn is a Dhé ; [thu,
Le gealladh cinnteach thubhairt mi,
gu coimhdinn t'fhocal féin.
- 58 Le m'uille chridhe dh'iarr mi ort
do ghnùis 's do ghràsa saor :
A réir do bhriathar fhirinnich,
dean tròcair orm gu caoin.
- 59 Do chnuasaich mi mo shlighe féin,
's ri d' theisteis phill mo chos.
- 60 Rinn deisir choimhead t'aitheanta.
's nior ghabh mi tàmh mo fois.
- 61 Chreach buidhinn aingidh mi ;
gidheadh
nior dhearmaid mi do reachd.
- 62 Eiream mu mheadhon oidhche,
gu molam do bhreth cheart. [chum
- 63 'S fear-comuinn mi is companach
do'n dream d'an eagal thu ;
'S do'n aitim ud a choimhdeas fòs
t'fhor-aitheantan gu dlùth.
- 64 A Thighearna, tha'n talamh làn
do d' ghràs 's do d' thròcair
chaoimh :
- Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh
a'd' staturisibh ro-naomh.

TETH.

- 65 Do t'òglach rinn thu maith, a Dhé,
a réir do bhriathair cheirt.
- 66 Deadh thuigs' is eòlas teagaisg
oirchreid mi féin do reachd. [dhomh,
67 Mu'n robh mi 'n teinn, air seachran
ach t'fhocal ghléidh mi nis. [chaidh :
68 'S maith thus', is nithear maithreas
a'd' statuin teagaisg mis'. [leat :
69 A'm' aghaidh luchd an àrdain
bhuirb
dhealbh breuga baoth le chéil' :
Ach gleidhidh mise t'aitheanta
le m' chridhe féin gu léir
- 70 Tha 'n cridhe-san co reamhar fòs,
ri saill aig meud an sògh :
Ach gabhaidh mise tlachd dhomh féin
a'd' lagh-sa, Dhé, gach lò.
- 71 'S maith dhomhs' a nis gu robh mi
an teinn 's an àmhghar geur, [féin
A chum gu fòghlumainn le beachd
do statuin cheart gu léir.
- 72 'S fearr dhomh gu mòr an lagh a ta
a' teachd o d' bheul a mach,
Na milte mòr do'n airgid ghlan,
's do'n òr a's deirge dreach.

IOD.

- 73 Do rinn, 's do dhealbh do làmh an
dean tuigseach mi d'a réir, [mi ;
A chum gu faighinn eòlas maith
Air t'aitheantaibh gu léir.
- 74 Tràth chì luchd t'eagail mi, b'ò
oir dh' earb mi as do theist. [ait :
75 Dhia, 's ceart do bhreitheanais, 's
leòn thusa mi gun cheisd. [le còir
76 Dhé, guidheam ort, do thròcair
chaoin
bhì dhomh mar chomhfhurtachd :
A réir an fhocail labhair thu
vi t'òglach féin gu beachd.

77 O thigeann t'nugam réin a nis
do thrócair chaomh, a Dhé,
Ga m' chumail beò : oir 'se do lagh
mo thlachd 's mo mhiann gach ré.
78 Bìodh nàir' air luchd an àrdain
mhòir,
bhui riomsa, gun chion-fàth,
Gu fealltach fiar ; ach smuainicheam
air t'aitheantaibh a ghnàth.
79 Pilleadh luchd t'eagail rium, 's an
ta eòlach air do theist. [dream
80 Gu robh mo chridhe ceart a'd
reachd,
nach nàraichear mi 'm feasd.

CAPH.

1 Tha m'anam air a chlaoidh gu mòr,
feitheamh do shlàinte, Dhé :
Ach tha mo dhòchas bunaiteach
a' d' fhocal tairis féin.
2 A' feitheamh t' fhocail chaith mo
furtachd, O c'uin a ni ? [shùil :
3 Oir taim mar shearraig anns an toit ;
's do reachd nior dhearmaid mi.
4 Cia lion iad làithean t'òglaich féin ?
is fòs, a Dhé, cia uair
huireas tu breitheanas an gnìomh
orra ta orms' an tòir ?
5 An dream ta làn do 'n àrdan bhorb,
chladhaich iad dhomh gu beachd
luichd dhomhain, chum mo ghilacadh
nach robh a réir do reachd. [leo,
6 An tòir gu fealltach tha iad orm ;
Dhé, cuidich leam gu rad :
oir tairis agus firinneach
tha t'aitheantan air fad. [chlaoidh ;
Air talamh chaidh ach beag mo
nìor thréig mi t'iarrtus naomh.
'S gu'n coimhdinn teisteanas fìor do
ath-bheothaich mi gu caomh. [bhéil,

LAMED.

Tha t'fhocal bunaiteach gu bràth.
sna nèamhaibh àrd', a Dhé :
Tha t'fhirinn is do thairisneachd
buan-mhaireannach gach ré :
o dhainicheadh an talamh leat,
's na sheasamh tha d'a réir.
Taid buan an diugh réir t'orduigh
lo mhuintir iad gu léir. [féin ;
Mur bhith gu 'n ghabh mi ciata
lo t'fhocal firinneach, [mhòr
irad-fhàilnichinn is gheibhinn bàs
'm' àmhghar iomarcach.
T'iarrtus cha dichuimhnich mi
oir bheothaich thu mileo. [chaoidh ;
'S leat mi, fòir orm ; oir dh'iarr mi
t'aitheanta-san gach lò. [féin
Bha luchd an uile gu furachar
a m' fheitheamh chum mo sgrios ;
h air do theisteanas firinneach
a m' smuaintibh dearcaidh mis'.
Chunnaic mi crìoch gach ni a ta
a' bheatha so d' a mheud :
h t'aitheanta tha gun tomhas fòs
ig farsuinneachd is leud.

MEM.

Cia ionmhuinn leam do lagh-sa,
so smuaineach' e gach là. [Dhé !
Thar m' eascar thug thu gliocas
dhomh
a' d' reachd, ta leam a ghnàth,

99 Is tuigsich' mi na'n aitim ud
thug teagasg dhomh gu léir ;
Bhrìgh gur ann air do theisteanas naomh
taim smuaineachadh gu geur.

100 Taim tuigseach eagnuidh fòs os
gach seanair anns an tìr : [ceann
Air son gun choimhdeadh leam gu
iarrtus do reachd gu fìor. [beachd
101 Phill mi mo chos o ròd gach uile,
gu'n coimhdinn t'fhocal ceart.
102 Nìor chlaon mi fòs o d' bhreithean-
oir theagaisgeadh mi leat. [ais
103 Le m' bhlas cia milis. O mo Dhia,
do bhriathra ceart gu léir !
Do m' chàirean 's mìlse iad gu mòr
na mil air feadh mo bhéil.
104 Tre t'aitheanta taim faghail fòs
tuigs' agus eòlais mhaith ;
Is uime sin 's ro-fhuathach leam
gach slighe cham air bith.

NUN.

105 Is lòchran t'fhocal féin do m' chois,
solus do m' cheum gu beachd.
106 Do mhionnaich mi, 's ni mid'a réir :
gu'n coimhdinn féin do reachd.
107 Tha mis' an trioblaid iomarcaich.
O Thighearna nam feart :
A réir an fhocail labhair thu,
ath-bheothaich mi le d' neart.
108 Gabh uam gu taitneach, guidheam
ofrail mo bhéil a nis, [ort,
A bheir mi dhuit gu toileach saor ;
stùir mi a' d' bhreitheanas.
109 Tha m'anam bochd a'm' làirnh a
ghnàth :
ach chuimhnich mi do reachd.
110 Leag droch dhaoin' romham lion
gidheadh
nìor chlaon o t'iarrtus ceart.
111 Do theisteanas fìor ghabh mise féin
mar m' oighreachd bhuan am feasd ;
Oir 's iad a bheir do m'chridhe leòint'
mòr-shubhachas gun cheisd.
112 Dh'aom mi mo chridhe fòs a chura
gu deanar leam a ghnàth,
Do statuin cheart a chur an gnìorab,
o so a mach gu bràth.

SAMECH.

113 Is fuath leam smuainte dìomhan-
ach ;
do d' reachd ach thug mi gràdh.
114 'S tu m' ionad-foluich, 's tu mo
a' t'fhocal m' earbsa ta. [sgiath ;
115 O sibhs' a chleachd bhì deanamh
imichibh uam a nis ; [uile,
Oir àitheanta mo Thighearna
le cùram coimhdidh mis'.
116 Réir t'fhocail dean mo chumail
a chum gu mairinn beò ; [suas,
'S na leig fo nàire mi, fa chùis
mo dhòchais féin gach lò. [slàn ;
117 Neartaich mi, 's tearnaidh mise
sìor-dhearcam air do reachd.
118 Shaltair thu air na chlaon o d
lagh ;
oir 's breug am feall gu beachd.
119 Mar shal droch-mhiotail tilgear
gach daoi air talamh ta : [uas
Is uime sin 's ro-chaomh leam féin
teisteanas do bhéil a ghnàth.

120 Do chriothnasich m'fhèidil fa'n eagal
a ghabh mi le romhad féin; [ud
Is fionadh mi le uamhunn fòs,
fa d' bhreitheanais gu léir.

AIN.

121 Rinn mi breth chothromach; na
fàg
fo iochd luchd m' fhdìrneirt mi.

122 Air t'òglach 'n urras bi chum
maith;

na leig luchd-buirb do m' chlaoidh.

123 Mo shùilean tha air fàilneachadh
feitheamh do shlàinte, Dhé;

'S a' feitheamh gus an coimhlonar
deadh bhriathar ceart do bhéil.

124 Ri t'ògiach buin a réir do ghràis,
seòl dhomh do lagh gu beachd.

125 'S mi t'òglach, tabhair eòlas domh,
gu'n tuiginn féin do reachd.

126 'S mithich dhuit gnìomh a thais-
a Dhé Iehobhah thréin; [beanadh,
Oir sgaoileadh agus bhriseadh leò
t'aitheanta naomh' gu léir.

127 Fa'n aobhar ud, O Thighearna,
gu dearbh is ionmhuinn leam

T'aitheanta féin os ceann an òir,
an òir a's fearr a t'ann.

128 Measam t'uil'-iarrtuais, uime sin,
bhi anns gach aon ni ceart;

Is fuathach fòs le m' chridhe féin
gach slighe bhréig' gu beachd.

PE.

129 Tha t'fhocal is do theisteis féin,
a Dhé, ro-iongantach:

Is uime sin ni m'anam bochd
'n coimhead gu cùramach.

130 Bheir thionnsgnadh t'fhocail solus
ri dol a stigh 'na phàirt; [maith
Do dhaoineibh simplidh aineolach,
do bheir e eòlas àrd.

131 Gu farsuinn dh'fhosgail mi mo
a' plocartaich gu mòr; [bheul,
Fa mheud mo thoil' do t'aitheantaibh
bhiom muladach gu leòr.

132 Seall agus amhairc orm, a Dhia,
dean tròcair orm gu caomh;

Mar rinneadh leat a ghnàth do'n
dream

le'm b'ionmhuinn t'ainm ro-naomh.

133 Peacadh na biodh an uachdar orm;
a'd' fhocal stiùir mo cheum.

134 O fhòirneart dhaoine teasaig mi;
is coimheadam t'iarrtuais féin.

135 Dealradh do ghnùis' air t'òglach
seòl dhomh do statuin cheart. [tog,
136 Ruith srutha dheur o m' shùilibh
air briseadh leo do reachd. [fòs,

TSADDI.

137 'S ro-chothromach thu féin, a Dhé,
's is dìreach réidh do bhreth.

138 Do theisteis dh'aithn thu dhuinn,
ro-thairis ceart gach leth. [a ta

139 Do rinn mo ghràdh is m'eud ro-
mo chaitheadh as gu léir; [mhòr
Do bhrigh gu 'n dhearmaid m'eas-
deadh bhriathra ceart do bhéil. [catrde

40 'S ro-fhiorghlan t'fhocal; uime sin
's ionmhuinn le t'òglach e.

141 Taim snarach beag, gidheadh do
air dichuimhn' nìor leig mi. [reachd

142 Do cheartas féin is ceartas o
ta siorruidh buan gu bràth;
Is amhluidh sin do lagh ro-cheart
'na fhìrinn ghloin a ta.

143 Ghlac trioblaid mi, is ghabh orm
teinn agus àmhghar geur; [greim;
Gidheadh a ta mo thlachd gu mòr
a'd' àitheantaibh gu léir.

144 Ceartas do theisteis féin, a Dhé,
tha siorruidh buan gun cheisd:

Deadh thuigse tabhair thusa dhomh,
is bitheam beò am feasd.

KOPH.

145 Ghlaodh mi le m' uile chridh';
Dhé,

éisd, 's coimhdidh mi do reachd.

146 Ghlaodh mise riut, fòir orm; 's a
coimheadam do theist gu beachd. [si

147 Do thionnsgain mi roimh 'n chamh
is ghlaodh mi riutsa, Dhé; [anaicl
Oir tha mo dhòchas bunaiteach
a'd' fhocal daingean féin.

148 Mo shùilean tha ni's furachair'
na forair' theann na h-oidhch';

A chum gu bithinn smuaineachadh
air t'fhocal féin a chaoidh.

149 A réir do chaoimhneas thròcairc
éisd féin ri m' ghuth a nis:

A réir do bhreitheanais ro-mhòir,
Iehobhah, beothaich mis'

150 Luchd leanmhuinn uile tha tean
a ta iad fad o d' reachd. [adh orm

151 Dhé, tha thu 'm fagus: agus tha
t'uil' iarrtuais fìor is ceart.

152 Fa thimchioll fòs do theiste
o thoiseach b'fhiosrach mi, [naomh
Gu'n d'rinneadh leat an socrachadh
a chum bhi buan gach ré.

RESH.

153 Amhairc, a Dhé, air m'àmhigh
is fuasgail orm a'm' fheum; [goi
Fa'n aobhar nach do dhearmaid mi
an reachd a dh'aithn thu féin.

154 Tagair mo chùis, is fuasgail orm
réir t'fhocail cum mi beò.

155 'S fad slàint' o luchd an uile:
do reachd nach iarrar leo. [s

156 'S ro-lionmhor mòr do thròcair
a Thighearna is a Dhé: [chaom
A réir do bhreitheanais ro-cheirt
dean beothail ealamh mi.

157 'S lionmhor luchd leanmhuinn o
is m'eascairde faraon; [an t'e
Ach mis' o d' theisteas fìrinneach,
cha deach' air seachran claon.

158 Chunnac mi peacaich, chràd
do reachd oir bhriseadh leo. [sud;

159 Feuch mar is ionmhuinn leam
a'd' chaoimhneas cum mi beò. [la

160 A Thighearna tha t'fhocal f
o thoiseach daingean fìor;

Is tha do bhreitheanais air fad
ceart agus buan gu sìor.

SCHIN.

161 Bha prionnsan làidir orm an t
gun aobhar no cion-fàth;

Ach air mo chridh' tha eagal mòr
roimh t'fhocal féin a ghnàth.

162 Tha aiteas orm ri t'fhocal ma
mar neach fhuaire creach gun tòir

63 'S oillteil 's is fuath leam breug;
ach thug
mi gràdh do d' lagh gu mòr.

64 Tha mi a' tabhairt molaidd dhuit
seachd uairean gach aon là,
Iirson do bhreitheanais gu léir
ta ceart, a Dhé, gu bràth.

65 'S mòr sìth na muinntir ud a ta
a' tabhairt gràidh do d' reachd;
Jha'n éirich tuisleadh idir dhoibh,
no oibheum fòs gu beachd.

66 Ri d'shlàinte dh'fheith mi féin, a
Dhé;
coimhdeam do reachd air chòir.

67 Do theisteis choimhid m'anam
's ionmhuinn leam iad gu mòr. [féin;

68 Do theisteis agus t'aitheanta,
do choimhdeadh leam a ghnàth;
Iir tha mo shligheanna gu léir
fa d' chomhair féin gach là.

TAV.

69 Thigeadh mo ghlaodh am fagus
a'd' fhianuis féin, a Dhé: [duit

s fòs réir t'fhocail fhàrrinnich
dean tuigseach eòlach mi.

70 A'd' làthair thigeadh m' ath-
réir t'fhocail ormsa fòir. [chuinge;

71 Air teagasg dhuit do statuin
dhomh,
mo bheul bheir dhuitse glòir.

72 Labhraidh mo theang' air t'fhocal
oir tha t'uill' iarrtuis ceart. [fior;

73 Deanadh do làmh-sa còmhnaidh
oir ròghnaich mi do reachd. [leam;

74 A' feitheamh air do shlàinte, Dhé,
bhiom féin gu tuirseach trom;

75 mar an ceudna tha do reachd
ro-thlachdmhor ciatach leam.

76 Deònuich do m'anam bochd bhi
is dhuitse bheir e glòir: [beò,

77 deanadh do cheart-bhreitheanais
deadh còmhnaidh dhomh le fòir.

78 Do chaidh mi féin air seacharan
mar chaoraich chailte thruaigh:

79 arr t'òglach, oir cha d' leig do d'
dol as mo chuimhne uam. [reachd

SALM CXX.

A' x' éigin ghlaodh mi suas ri Dia,
is dh' éisd e rium gach ré.

O'n teangaidh chealgaich, m'anam
's o bheul nam breug, a Dhé. [saor;

Ciod bheirear dhuit, no nithear ort,
a theangadh làn do ghò!

Mar shaighdibh laoich, 's iad gear-
mar eibhlibh aiteil beò. [aichte;

Mo thruaighe mi, gu bheil mo
am Mesech; is mo thàmh [chueirt

na bàthaibh Chedair choigrich
gu muladach gun dàimh! [bhuirb,

Rinn m'anam còmhnuidh fhada
le neach thug fuath do shith. [bhuan

Gu cogadh tha iad togarach;
air sìth 'n tràth labhras mi.

SALM CXXI.

Mo shùile togam suas a chum
nam beann, o'n tig mo neart.

O'n Dia rian talamh agus nèamh,
tha m'fhurtachd uile teachd.

Jha leig do d' chois air choir air bith
gu'n cleamhnuich i gu bràth;

Tàmh-neul cha tig sìn air an neach
's fear-coimhid ort a ghnàth.

4 Feuch, air fear-coimhid Israeil,
codal cha'n aom no suain;

5 'Se Dia t'fhear-coimhid; 'se do sgàll
air do làimh dheis gu buan.

6 A' ghrian cha bhuaill i thu san là,
no ghealach fòs san oidhch'.

7 Ni Dia do choimhead o gach olc;
ni t'anam dhion a chaoidh.

8 Do dhol a mach, 's do theachd a
coimhididh Dia a ghnàth; [steach,

O'n aimsir so a nis a t'ann,
's o sìn a mach gu bràth.

SALM CXXII.

1 DHA aoibhneas orm tràth thubhairt
D Gu tigh Dhé théid sinn suas. [iad,

2 A'd' dhorsaibh, O Ierusalem,
ar cosa seasaidh fòs.

3 Ierusalem, mar chaitir i,
thogadh gu dileas dlùth;

4 D'an téid na treubhan suas gu léir,
's iad treubhan Dhé nan dùl:

Gu teistean Israeil, a chum
ainm Dhé gu moladh iad.

5 Oir caithrichean chum breth tha'n
's le teaghlach Dhaibhidh iad. [sìn;

6 Sior-ghuidhibh do Ierusalem
sìth-shàimh is sonas mòr:

A' mhuinntir sìn le'n ionmhuinn thu
soirbhichidh iad gu leòr.

7 An taobh a stigh do d' bhallachaibh,
biodh sìth is sonas maith;

8 Deadh shoirbheas fòs gu robh gu bràth
a'd' làchairt àird a stigh.

9 Air sgàth mo bhràithrean 's luchd
mo ghaoil,
dhuit guidheam sìth a ghnàth.

10 Air sgàth tigh naomh ar Tighearn
iarram do leas gu bràth. [Dia,

SALM CXXIII.

1 Mo shùile togam riutsa ta [speur.
2 'n còmhnuidh air nèamh nan

2 Feuch, mar tha sùil nan seirbhis-
air làimh am maighstir féin, [each

'S mar shùile banoglaich air làimh
a ban-tighearn Ierusalem,

Feithidh ar sùil air Dia, gus 'n dean
e tròcair oirnn gu caoin.

3 Dean tròcair oirnn, Iehobhah Dhia,
dean tròcair oirnn gu luath;

Oir tha sinn air ar lìonadh làn
do tharcuis is do fhuath.

4 Le fannòid luchd na seasgairreachd,
lìonadh ar n-anam bochd;

'S le spid na muinntir ud a ta
làn àrdain is an-ìochd.

SALM CXXIV.

1 N is abradh Israeil gu fìor.
2 Mur biodh Iehobhah leinn;

3 Mur biodh Iehobhah as ar leth,
tràth dh'èirich daoine ruinn;

4 'N sin dheantadh leòr ar slugadh beò,
'n tràth las an corruich ruinn.

5 Is ruitheadh tharuinn tuilte bras.
6 sruth làidir thar ar ceann.

7 'N sin rachadh thar ar n-anam bochd,
na tuiltean àrd' gu léir.

8 Moladh do Dhia, nach d' thug o sin
mar chreich d'am fiaclaibh gear.

7 Mar eun a fion an eamadair,
ar n-anam truagh chaidh as :
Bhriseadh an lion is sgaoileadh e,
is shaoradh sinn gu cas.
8 Ar còmlnadh ta 's ar cuideachadh
an ainm Iehobhah thréin :
An neach a rinn an talamh fòs,
's a chruthaich nèamh nan speur.

SALM CXXV.

1 **T**HA'N dream ni dòchas ann an Dia
mar shliabh Shioin a ghnàth,
Nach feudar fòs a charuchadh,
ach mhaireas ann gu bràth.
2 Ceart mar a ta na beannta tric
timchioll Ierusalem,
Tha Dia mar sin, o nis gu stòr,
timchioll a phobuill féin.
3 Oir slat luchd-uile cha ghabh i tàmh
air chrann nan daoine còir ;
Eagal gu'n sin na fireanaich
an làmh gu peacadh mòr.
4 An aitim ud tha maith, a Dhé,
do mhaithreas pàirtich leò ;
Is leis an dream tha tréibhdhireach
's 'nan cridhe ta gun ghò.

1 Ach iadsan uile théid a thaobh
d'an sliabh claoil le chéil,
fomainidh Dia le luchd an uile.
'S bidh sith air Israel.

SALM CXXVI.

1 **N**TRATH thug Iehobhah air a h-ais
bruid Shioin, b' ionnan sinn
Is daoine chunnaic aising mhòr,
's a mhosgail as an suain.
2 Léonadh ar beul le gàir an sin,
's ar teangadh fòs le ceòl ;
Am measg nan cinneach thubhairt
Rinn Dia dhoibh bearta mòr. [iad,
3 Rinn Dia mòr-bhearta air ar son,
chuir oirne gairdeachas.
4 Iehobhah, pill ar bruid a ris,
mar shruth san àirde deas.
5 Iadsan a chuir gu dearach siol,
gu subhach ni iad buain.
6 An neach gu cur a théid a mach
le siol ro-phriseil caoin,

Air bhith dha gul gu muladach,
'g a ionmhar sud gu fonn,
Le h-aiteas pillidh e gu dearbh,
a' giùlan sguaba trom'.

SALM CXXVII.

1 **M**UR tog Iehobhah féin an tigh,
luchd-togail tha iad faoin ;
Mur gléidh Iehobhah 'm baile fòs,
luchd-faire chaill an saoth'r.
2 Dhuibh 's diomhain bhí ri moch-
eirigh,
san oidhch' ri caithris bhuan,
Bhí 'g itheadh arain bròin ; mar sin
d'a sheircin bheir e suain.
3 'Se Dia bheir toradh bronn mar
dhuais ;
mar oighreachd bheir e clann.
4 Bidh mic na h-òig' mar shaighdibh
geur',
'n làimh ghaitsgich thréin gach àm.
5 Is sona 'm fear 'gam bi dhuibh sud
a ghlac 's a dhorlach làn ;
Gun rughadh labhraidh iad sa' gheat
r' an naimhdibh olc gu dàn.

SALM CXXVIII.

1 **S**BEANNAICHT' gach aon neach a'
Seagal Iehobhah mhòir ; sam bhe
Is ann an sliabh fìorghlan Dé
stùireas a cheum air chòir.
2 Oir toradh gnìomh do làmha féin,
ithlidh tu e gu h-ait :
Beannaichear thu gu mòr mar sin,
's bidh sonas ort gu pailt.
3 Mar fhionain tharbhaich bidh d'
bhean
'n taobh stigh do t'fhàrdaich féin ;
Do chlann mar òg chroinn-olaidh ùir
timchioll do bhùird gu léir.
4 Feuch, 's amhluidh sin a bhean
an neach d'an eagal Dia. [aichea
5 A Sion gheibh thu beannachadh,
is sonas pailt o'n Triath ;
Is chi thu maith Ierusalem
rè fad do làith' gu léir.
6 Seadh, clann do chloinne chi th
is sith air Israel. [fò

SALM CXXIX.

1 **B**U tric a chràidh iad mi o m' òig'
deir Israel gu truagh :
2 O m' òige chràidh iad mi gu tric,
gidheadh cha d' thug iad buaidh.
3 'N luchd-treabhaidh threabh iad a
mo dhruim ;
tharruing iad claisean fad.
4 Ach 's ceart Iehobhah, 's bhriseadh
cordan nan daoi gu grad. [le
5 Air naimhdibh Shioin gu robh nàin,
's rachadh air cùl gu luath :
6 Mar fheur air mullach tighe ta,
a shearg mu'n d'fhàs e suas :
7 Ni leis nach lionar glac an fhir
a bhios gu tric a' buain ;
Is leis nach lionar sgiath an ti,
a bhios ri ceangal sguab.
8 Ni mò their luchd an rathaid ri,
Gu robh oirbh beannachadh ;
Tha sinne fòs 'gar beannachadh,
an ainm Iehobhah thréin.

SALM CXXX.

1 **O**'N doimhne, O Iehobhah Dhé,
do ghlaodh mi riutsa suas.
2 Dhia, eisd ri m' ghuth gu furachadh
's ri m'urnuigh crom do chluas.
3 Ma chomhraichear leat aingid
a Dhé, cò sheasas riut ? [each
4 Ach agad-sa ta iochd : a chum
gu'n strìochd't a'd' eagal dhuit,
5 Ri Dia tha mise feitheamh, fòs
tha m'anam feitheamh ris ;
Is ann a bhriathar frinneach
mo dhòchas cuiridh mis'
6 Tha m'anam bochd ni 's furachadh
a' feitheamh Dhé a ghnàth'
Na bhios luchd faire maidne fòs
ri sgarachdainn nan tràth :
Ni 's furachair', a deiream fòs,
'g a fheitheamh-san gun ghò,
Na bhios luchd-faire anns an oidhch'
ri teachd a steach do'n là.
7 Biodh dòchas Israell an Dia ;
oir tha a thròcair mòr ;
'S ann aig an Tighearna gu beachd,
tha fuasgladh pailt gu leòr.
8 Is bheir e féin gun chelsd air bith
d'a phobuill Israel.

an-shaorsadh agus fuasgladh glan
o'n aingidheachd gu léir.

SALM CXXXI.

Mo chridhe cha 'n'eil árdanach,
no fòs mo shùil, a Dhé;
ior ghluais mi ann an cùisibh mòr',
a's àirde na mi féin. [o'n chich,
Gu dearbh, mar naoidhean chaidh
chum mi mi féin a'm' thosd:
[ar naoidhean chaidh o chich a

mhàth'r,
is amluidd m'anam bochd.

Biodh dòchas maith aig Israel
an Dia Iehobhah treun,
'n aimsir se a nis a t'ann,
's air feadh gach linn an céin.

SALM CXXXII.

Air Daibhidh dean-sa cuimhne, Dhé,
's air uile àmhghar geur:
Mar thug e mionn' do Dhia, is bòid
do Dhia ud Iacobh treun.
Do m'thig cha téid mi féin a steach,
no air mo leabaidh susd:
Do m' shùilibh codal fòs cha leig,
no do mo rosgaibh suain;

Gu ruig an uair am faigh mi àit
do Dhia Iehobhah treun,
's ionad-còmhnuidh bunaiteach
do Dhia ud Iacobh féin.
Feuch, ann an crìochaibh Ephrata,
do chuala sinn an sgeul;
ir machairibh nan coilltean dlùth,
fhuair sinn e mar an ceudn'.

Aig stol a choisleuchdaidh sinn,
an àros Dhé nam feart.
Eirich, a Dhé, gu t'ionad tàmh;
thu féin is àire do neirt.
Sgeudaicht' gu robh do shagairt-sa
a ghnàth le h-ionracas;
deanadh do luchd-muinntir naomh.
gun tàmh ùr-ghairdeachas.

Air sgàth do sheirbhiseach, ro-
chaomh,
Daibhidh do'n d'thug thu buaidh,
ghaidh an tì a dh' unghadh leat,
na cuir air ais gu truagh.

Do Dhaibhidh mhìonnaich Dia gu
's cha phill e uaith' am feasd, [fior;
'd' chathair-rioghail cuiridh mi
t'farmad 's do shliochd gun cheisd.

Ma ni do chlànn mo choimhcheang-
a choimhead, is mo reachd, [al
n teist a ni mi theagasg dhoibh,
ma chumar leo gu ceart:
n sliochd-san suidhidh mar an ceudn'
a'd' chathair rìgh, gu bràth.

Oir mhiannaich agus ròghnaich Dia
Sion mar ionad tàmh;

'S i so mo thàmh 's mo shuaimhneas
gu suthain is gu sior: [fòs,
n so ni mise fàrdach dhomh,
oir 's i mo mhiann gu fìor.

Mor-bheannaicheam a stòr gu pailt;
diolam a bochd le lòn.

Le slàint' a sagairt eudaicheam;
's a naoimh ni iolach mhòr.

Bheir mi an sin gu h-àr ar glas
air adhaire Dhaibhidh fàs;
lòchran dh' orduich mi do 'n tì
a dh' unghadh leam tre ghràs.

18 Cuairtichidh mi a naimhde-san
le nàir' is rughadh gruaidh':
Ach air-san bidh a choron féin
à' fàs le h-ìomadh buaidh.

SALM CXXXIII.

OFEUCH, cia meud am maith a nis
cia meud an tlachd faraon,
Bràithrean a bhì 'nan còmhnuidh
an sìth 's an ceangal caoin. [ghnàth

2 Mar oladh phriseil air a' cheann,
ruith air an fheusaig sìos,
Air feusaig Aaroin, agus shruth
gu iomall 'eudaich rìs.

3 Mar dhealt air Hermon, 's mar an
air sléibhtibh Shìoin shuas: [drùchd
'N sin dh' orduich Dia am beannach-
a' bheatha shìorruidh bhuan. [adk

SALM CXXXIV.

OGLACHA Iehobhah mhòir,
beannaichibh Dia a chaoidh;
Sibhse le 'n gnàth bhì 'n àros Dé
'nur seasamh feadh na h-oidhch'.

2'Na theampull togaibh suas 'ur làmh,
beannaichibh Dia nam feart.

3 Beannaicheadh Dia a Sion thu,
rinn neamh is làr le neart.

SALM CXXXV.

MOLAIBHSE Dia, àrd-mholaibh fòs
deadh ainm Iehobhah thréin,
Is thugaibh cliù is moladh dha,
òglacha Dhé gu léir.

2 O sibhse ta 'nur seasamh fòs
an tìgh Iehobhah mhòir,
An cùirtibh àluinn tìgh' ar Dia,
molaibh e mar is còir.

3 Molaibh an Tighearna, do bhrìgh
gu bheil e maith gach ré:
D'a ainm-san seinnibh moladh ait,
oir 's ni ro-thlachdmhor e.

4 Oir Iacob fòs do ròghnaich Dia
'na thròcair mhòir dha féin:
Dha féin 'r ar ionmbas is mar sheilbh,
do thagh e Israel.

5 Oir 's fìosach mi 's is deimhin Ìsam
gu bheil Iehobhah mòr,
Gu bheil ar Tighearna faraon
os ceann gach dia an glòir.

6 Gach ni air bith bu mhiannach leis,
rinn Dia an nèamh nan speur,
'S air talamh, 's anns na cuantaibh
mòr',
's na doimhneachdaibh gu léir.

7 Bheir esan air a' ched dol suas
o chrich a' chruinne-ché;
Is uisge ni le dealanaich;
gaoth as a stòir bheir e.

8 Gach ceud-ghin anns an Eiphit bha,
do bhuaileadh leis gu trom;
Do dhuine 's ainmhidh anns gach àit
ag imeachd bha air fonn.

9 O Eiphit! chuir e comhara,
is mìorbhuile le chéil',
A'd' bhuiltgean-sa; 's air Pharaoh fòs
's air òglachaibh gu léir.

10 Na cinnich lionmhor chlaoidheadh
leis
mharbh rìghrean cumbachdach.

11 Do mharbhadh Og rìgh Bhàsain leis,
Sìhon nan Amorach:

Gach uile rìoghachd mar an ceudn'
cia h-ìomadh bha iad ann,

Dom-sgrìosadh agus mhilleadh leis,
 d'an robh an tìr Chanaain :
 12 Am fonn 's am fearann sud air fad,
 mar oighreachd thiodhlaic e;
 Mar oighreachd do chloinn Israeil,
 ' a phobull dileas féin.

13 Tha t'ainm, a Thighearna nam
 feart,
 buan-mhaireannach a ghnàth;
 Tha t'iomradh buan air chuimhne,
 o linn gu linn gu bràth. [Dhé,
 14 Oir air a phobull féin ni Dia
 ceart bhreitheanas gu beachd ;
 Is gabhaidh esan aithreachas
 m'a òglachaibh le iochd.

15 Iodhoil nan cinneach tha do'n òr,
 's do'n airgid ghlas faraon ;
 Is cha n'eil ann t' ach diomhanas
 rinneadh le làmhaidh dhaoin'.

16 Tha beul ac', is gun chòmhradh ann;
 is sùilean, leis nach léir.

17 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
 gun anail fòs 'nam beul. [leo ;

18 A' mhuinntir tha 'gan deanamh sud,
 ro-chosmhuil iad riu féin ;
 'S amhluidh gach neach ta annta fòs
 ag earbsa mar an ceudn'.

19 O beannaichibh Iehobhah mòr,
 a theaghlach Israeil ;
 'S a theaghlach Aaroin, beannaichibh
 an Tighearna le chéil'.

20 O theaghlach Lebhi, beannaichibh,
 is thugaibh cliu do Dhia :
 Sibhse d'an eagal Dia faraon,
 mòr-bheannaichibh an Triath.

21 A Sion beannaicht' gu robh Dia,
 'g am bheil a chòmhnuidh bhuan
 An caithir naomh Ierusalem.
 Molaibhse Dia gach uair.

SALM CXXXVI.

1 **O** THUGAIBH buidheachas do Dhia,
 do bhrìgh gur sàr-mhaith e ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh,
 gu sìorruidh feadh gach ré.

2 Thugaibh do Dhia nan uile dhia
 mòr bhuidheachas le chéil' ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

3 Thugaibh do Thriath nan uile
 mòr bhuidheachas gu léir ; [thriath
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

4 Do'n Ti 'na aonar fòs a rinn
 mòr mhorbhuile gu treun ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

5 Do'n Ti le gliocas iongantach
 a chruthaich nàmh nan speur ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

6 Do'n Ti a shìn air uachdar tuinn
 an talamh trom gu léir ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

7 Do'n Tia rinn na soluis mhòr'
 ta soilleachadh nan speur ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

8 A' ghrian gu h-uachdranachd san là,
 cham dhuinne gu'm bu léir ;

! Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

9 A' ghealach is na reulta glan'
 e' riaghladh oidhch' le chéil' ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré. [Eiph'

10 Do'n Ti rinn bualadh trom sa
 air ceud-ghin dhaoin' is spréidh ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

11 Thug as am builsgean-san a mac'
 a phobull Israel ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

12 Le neart a ghairdein sinte mach,
 's le làimh a ta ro-treun ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

13 Do'n Ti a sgollt an fhaire ruadh,
 'na roinnibh as a chéil' ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

14 Is troimh a meadhon stiùradh le
 gu tèaruint' Israel ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

15 San fhaire ruaidh ghlan-sgrìosad
 Pharaoh 's a shluagh gu léir ; [le
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

16 Do'n Ti sin tre an fhàsach mhòr
 a stiùir a mhuinntir féin ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

17 Dhasan a bhual 's a lùt gu trom
 na rìghrean làidir treun' ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

18 Is rìghrean mòr is iomraiteach,
 mbarbh e le 'ghairdean féin ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

19 Seadh Sihon rìgh nan Amorach,
 bha naimhdeil guineach geur ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré :

20 Is Og air Basan bha 'na rìgh,
 do mharbh is chasgair e ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

21 Is thug e fòs mar oighreachd bhua
 am fearann-san gu léir ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

22 An oighreachd thug do Israel,
 'òglach ro dhìleas féin ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

23 Neach, air bhì dhuinn ro-los
 truagh,
 a chuimhnich oirnn 'nar feum ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

24 Gu tèaruint' bhain e sinn a mac'
 o neart ar naimhde treun' ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

25 Tha tabhairt beatha do gach fèd
 is lèin do'n uile chré ;
 Air son gu mair a thròcair chaomh
 gu sìorruidh feadh gach ré.

28 O thugaibh moladh agus cliu do Dhia nan nêamh 's nan speur; Air son gu mair a thrócair chaomh gu siorruidh feadh gach ré.

SALM CXXXVII.

1 A rís sruthaibh coimheach Ehabiloín, A shuidh sinn gu brónach bechd; An sin air Sion chuimhnich sinn, is ghuileadh leinn gu goirt.
2 Air gheugaibh seilich chrochadh ar clársaichean an sin. [leinn
3 Oir iadsan a rinn braighe dhinn dh'iarr òran oirnn is gean:

Seadh iadsan le'n do chreachadh sinn dh'iarr luathghair oirnn is ceòl; Seinnibh do laoidhibh Shìoin duinn, (ars' iadsan) mar bu nòs.
4 'N tìr choigrich cia mar dh'fheudar òran Iehobhah sheinn? [leinn
5 Mur cuimhn'cheam thu, Ierusalem, ri m' dheis nìor lean a seirm.

6 Mo theangadh leanadh teann ri m' mur cuimhnichear thu leam; [ghial, Mur fear leam na m'uil' aoibhneas àrd caithir Ierusalem.

Clann Edoim cuimhnich thusa, Dhé, oir thubhairt iad le tàir, An làithibh truagh' Ierusalem, leag, leag i, stòs gu làr.

3 O nighean uaibhreach Ehabiloín, a dh'fhàsaichear gu léir: s sona dha, mar rinn thu oirnn, a dhìolas dhuit d'a réir. Is sona dha-sin ghleas fòs do mhaoth-chlann bheag is thruagh, s a phronnas iad gun acarachd, ri clachaibh daingean cruaidh'.

SALM CXXXVIII.

1 E m'uile chridh' àrd-mholam thu, 1' àrd-mholam thu gu caomh 'N làthair nan dia. Is sleuchdam dhuit, m'aghaidh ri d'theampull naomh, s molam t'ainm, bhrìgh t'fhìrian cheirt, 's do chaoimhneis ghrèdhaich féin: Oir t'fhocal fìorghlan dh'árdaich thu, os ceann t'uil' ainm' gu léir.

San là a ghlaodh mi riut, a Dhé, fhreagair thu mi gu luath; s thug thu spionnadh dhomh gu leòr, le tréoir, a'm' anam truagh. Bheir rìghre mòr' na cruinne dhuit, àrd-mholadh binn gu léir, an uair an cluinnear leo, a Dhia, deadh bhriathra glan do bhéil.

An slighibh fòs Iehobhah mhòir, seinnidh iad ceòl gu h-ait; ir son gur urramach, 's gur àrd glòir àluinn Dhé nam feart. Ge h-àrd Iehobhah, seallaidh c air daoibh umhal còir; ch' 's léir dha'n dream ud, fad clàimh, tha lán do'n àrdan mhòr.

Ged ghluaisinn ann am builsgan fòs na trioblaid mhòir' do m' chlaoidh, ta mi fìosrach dòchasach gu beothaich thusa mi;

An aghaidh corruich mhòir' mo nàmh do làmh-sa snear leat; Is nì do dheas làmh ann am fheum mo theasairginn le neart.

8 Gach nì air bith a bhuineas domh coimhlionaidh Dia gu treun; Is buan do ghràs, a Dhia, gu bráth; oibre do làmh na tréig

SALM CXXXIX.

1 Do rannsuich thu 's is aithne dhuit mise, Iehobhah thréin:

2 Mo shuidh', is m' éirigh 's aithne dhuit; 's léir dhuit mo smuain an céin.

3 Mo cheuma is mo luidhe stòs; do chuairtich thu gu dlùth; Is air mo shlighibh féin gu léir, 's geur fhiosrach eòlach thu.

4 Feuch cha 'n 'eill focal mòr no beag no cainnt air bith a'm' bheul, Mu'n labhran sud, a Dhia nam feart-nach aithne dhuit gu léir.

5 Do chuairtich thu mi air gach taobh romham faraon 's am dhéigh; Do làmh ta neartmhor cumhadhach leag thusa orm, a Dhé.

6 Tha 'n t-eòlas so ro iongantach, is ormsa tha e cruaidh; Cha ruig mi air, or tha e àrd r' a thuigsinn is r'a lusidh.

7 Cia 'n t-ait air bith am feud mi do' o d' spiorad glic, a Dhé? O d' ghnùis ta uile-léirsinneach cia 'n taobh a theichas mi?

8 Nan rachainn suas air nêamh naz a ta thu féin an sud; [speur, Nan luidhinn ann an ifrinn shìos, tha thu san ionad ud.

9 Air bharruibh sgiath na maidne fòs nan sibhlainn fad o làimh, Gu h-ionmallaibh na fairge mhòir' chum còmhnuidh agus tàimh;

10 Stiùraidh tu mi an sin, a Dhé, le d' làimh ta treun an neart; Is nìthear leat mo chumail fòs le d' dheas làimh mhòir gu beachd.

11 Nan abrainn, gu dean dorchadas gu deimhin m'fhòlach uait; Bidh 'n oidhche féin mar shòlus glan ag iadhadh orm mu'n cuairt.

12 Cha'n fholuich uaitse dorchadas, 's co-shoillear oidhch' is là; 'S ceart-ionnan duits' an duibhre is solus glan nan tràth. [dorch,

13 Oir feuch ghabh thusa sealbh gu air m'airnibh is mi maoth; [moch 'S ann leat a rinneadh m'fhòlach fòs am broinn mo mhàthar chaoimh.

14 Àrd-mholam thu, oir's uamhasach, 's is m'orbhuileach mo dhealbh; Tha t'oibre iongantach; 's is léir do m'anam sin gu dearbh.

15 Tràth rinneadh mi an òmhair-'s a dhealbhadh mi gu ceart, [eachd, An àitibh iochdrach talmhainn shìos; bu léir dhuit brìgh mo neirt.

16 Mo cheud-fhàs an-abuich gun do d' shùilibh-sa bu léir; [dreach, Mo bhull gu h-ionlan chuireadh stòs sgrìobht' ann ad leabhar féin

- Gidheadh ri aimsir is ri ùin,
do dhealbhadh iad san àm;
Air bhì dhoibh roimhe sin gun dreach
's nach robh a h-aon diubh ann.
- 7'S ro-phriseil uime sin, a Dhé,
do smuaintean uile leam:
'S ro-lionmhor mòr r'an àireamh iad,
's r'an cur air cunntas cheann.
- 18 Ri 'n aireamh 's mòr gur lionmhoir
na gaineamh mhìn na tràigh': [iad
Air mosgladh as mo chodal domh,
tairn maille riut a ghnàth.
- 19 Marbhar an t-aingidh leat gu
O Thighearna ro-thrèin: [beachd,
A nis, O dhaoine fùlleachdach,
imichibh nam an cèfn.
- 20 Oir labhair iad a'd' aghaidh, Dhé,
le aingeachd eusaontais;
Is thug do naimhde mi-runach
t'ainm naomh an diomhanas.
- 21 Nach 'eil mi tabhairt fuath, a Dhia,
do'n dream thug dhuit-sa fuath?
Nach 'eil mi gabhail gràin do'n dream
a'd' aghaidh dh'èirich suas?
- 22 Fuath iomlan thug mi dhoibh gu
beachd:
mar naimhdibh nim' am meas.
- 23 Rannsaich mi, Dhé, mo chridhe faic;
mo smuainte feuch, dearbh mis'.
- 24 Feuch agus amhaire féin am bheil
slioh' aingidh olc a'm' chlé;
Is anns an t-slighe shiorruidh chòir
gu dìreach treòraich mi.

SALM CXL.

- 1 O'n droch-dhuin'saor is teasairg mi,
O Dhia Iehobhah naoimh:
O'n fhear a ta ri fòireigneadh
dean dìdean dhomh gu caomh.
- 2 'Nan cridh' tha iad a' smuaineach-
air aimhleas mòr gach là; [adh
Chum cath' is comhraig chruaidh tha
air cruinneachadh a ghnàth. [iad
- 3 Mar theangaidh nathrach, rinneadh
an teangadh sgaiteach geur: [leo
A ta nimh mhilteach nathrach fòs
ann folach ann am beul.
- 4 O làmh nan daoi, gléidh mise, Dhé;
's o luchd an fhòirneirt, dìon;
Mo cheuman thilgeadh bun os ceann,
'se sud an rùn 's am miann.
- 5 Dh'fholuich na h-uabhrich ribe
is corda fòs gu m' sgrios; [dhomh,
Ri taobh a' bhealaich sgaoil iad lion,
is leag iad ceap gun fhios.
- 6 Ri Dia Iehobhah thubhairt mi,
's tu féin gu beachd mo Dhia;
Eisd ri guth m' athchuinge a nis,
O Thighearna is a Thriath.
- 7 Is tu a's spionnadh slàinte dhomh,
Iehobhah Dhia nam fiath;
Cuir dìon is folach air mo cheann
an aimsir teinn is cath'.
- 8 Na deònuich miann an aingidh uile,
O Thighearna nam feart;
Àis-innleachd fòs na soirbhich leis,
mu'n dean iad uail 'nan neart.
- 9 Ach cinn an dream a chuairtich mi
gach taobh le tuailleas bhreug,
Gu robh iad air am folach fòs
le aimhleas mòr am béil.

- 10 Orra gu'n tuiteadh eibhle loisgt'
tilg iad san teine bed:
An slochdaibh domhain sios, a chum
nach èirich iad ni 's mò.
- 11 Na daingnichear air talamh fòs
fear-labhairt uile a chaoidh:
Biodh olc a' sealg fir-fòireignidh,
g'a leagadh is g'a chlaoidh.
- 12 Is aithne dhomh-sa gu dean Dia
do'n dream ta 'n àmhghar goirt,
An cùis a sheasamh dhoibh gu treun,
is còir nan daoine bochd.
- 13 Do bheir na fireana gu dearbh
do t'ainm-sa moladh mòr;
Bidh còmhnuidh bhuan a' d'fhianuis
a Dhé, aig daoine còir. [féin,

SALM CXXI.

- 1 O DHIA, a ta mi 'g éigheach riut,
dean deifir thugam féin;
Is tabhair éisdeachd fòs do m' ghuth,
tràth ghlaodham riut a'm' fheum.
- 2 Mar bholtrach tùis a'd' làthair suas,
mar sin biodh m'urnuigh riut;
Is togail suas mo làmh, gu robh
mar 'n tobairt fheasgair dhuit.
- 3 Cuir faire air mo bheul, a Dhia;
dorus mo bhéil-sa gléidh.
- 4 Gu droch-bheirt, no gu olc air bitl,
na aom mo chridh', a Dhé:
Eaghal le luchd na h-aingidheachd,
gu'n cuirinn olc an gnìomh,
'Ge milis blasd' an sògh 's an gleus,
cha'n ith mi féin maoin diubh.
- 5 Bualleadh am firean mi le smachd,
gabhaidh mi sin gu caomh:
Gabhaidh mi uaidh an t-achmhasan,
mar oladh phriseil mhaoth;
Cha bhris am bualadh ud mo cheann
oir fòs théid m'urnuigh suas,
Tràth bhios an aitim ud gu truagh
'nan àmhghar cruaidh an sàs.
- 6 Tràth thilgear sios air clachaidh
am breitheamhna gu léir; [cruaidh
'N sin cluinnidh iad, oir 's milis biun-
deadh bhriathra grunn mo bhéil.
- 7 Ar cnàmhan fòs aig beul na h-uaidh
do sgaoileadh leò le tàir;
Mar ghearrar is mar sgoiltcar fiodh
'na spealtaibh air an làr.
- 8 Ach tha mo shùilean riutsa suas,
Iehobhah Dhia nam feart:
Na fàg-sa m'anam bochd gun treòir,
's tu féin mo dhòigh 's mo neart.
- 9 O teasairg mi o'n rib', a Dhé,
a leag iad chum mo sgrios;
'S ollontaibh luchd na h-aingidheachd
a dh'fholuich iad gun fhios.
- 10 Ach tuiteadh luchd na h-aingidh
'nan liontaibh rinneadh leo, [each
Am feadh bhios mise gabhail thart',
's a' teàrnadh asta bed.

SALM CXXII.

- 1 CHLAODH mi ri Dia le m' ghuth; i
G fòs
le m' ghuth rinn m'urnuigh ris.
- 2 Mo chaoidh 'na fhianuis dhòirt m
mach,
's mo thrioblaid dh'fhoillsich mis'.
- 3 Tràth bha mo spiorad bàite stigh,
'a sin b'aithne dhuit mo cheum

Sa' bhealach san do shiubhail mi,
gun fhios do leag iad lion.

4 Dh'amhaire mí air mo dheis, is
dh'fheuch,
's cha robh fear m'èdlais ann ;
No neach do m'anam bheireadh spéis ;
thréig cabhair mí san àm.

5 O Thighearna, do ghlaodh mí riut,
is thubhairt mí gun ghò,
Gur tu a's tèarmunn díleas domh,
's mo chuid an tír nam beò.

6 Chionn gu 'n do chlaoidheadh mí gu
éisd ri mo ghlaodh san àm ; [truagh,
Is saor mí o luchd m'fhòirneirt mhòir,
oir 's treise leo na leam.

7 A príosán m'anam buin a mach,
t'ainm-sa gu molar leam ;
Is iadhaidh umam fireana,
oir ní thu pailteas rium.

SALM CXLIII.

1 Dì m'urnuigh éisd, is aom do chluas
Dì ri m'athchuinge, a Dhé ;
A' d'fhirinn, is a' d' cheartas árd,
gu grásmhor freagair mí.

2 Na tionnsgain ann am breitheanas
le t'òglach díleas féin ;
Oir 's dearbh nach saorar duine beò
a' d'fhianuis ann am binn.

3 Oir lean an nàmhaid eucorach
le tòir ghéir m'anam bochd,
Mo bheatha thilg e síos le tàir,
leag ris an lár gun iochd ;
Is chuir e mí an dorchadas
chum còmhnuidh ann gu truagh ;
Is ionnan mí 's an dream gu dearbh
bhiodh fada marbh san uaigh.

4 Is uime sin tha m'anam bàit'
gu cráiteach ann am chom ;
Mo chridh' a'm' chliabh gu muladach,
air fás gu tuirseach trom.

6 Na làith' o chian do chuimhnich mí,
táim cnuasachadh gun tàmh
T'oire gu léir ; 's a' smuaineachadh
air gnìomharaibh do làmh.

6 Mo làmhán shìn mí riutsa suas ;
an geall tha m'anam ort,
Amhluidh mar bhíteas fearann
air tiormachadh le tart. [cruaidh

7 Éisd rium, a Thighearna, gu grad ;
chaidh as dom'anam bochd ;
Do ghnùis na ceil, chum nach bí mí
mar dhream théid síos do'n t-slochd.

8 Thoir orm gu'n cluinnear leam, gu
moch,
guth binn do chaoimhneis-ghràidh ;
Oir annad chuir mí féin gu mòr
mo dhòchas is mo dhòigh ;
Am bealach fòs an gluaisear leam,
thoir orm gu'n aithnich mí ;
Dir riutsa tha mí togall suas
mo spioraid thruaigh, a Dhé.

9 O m' naimhdibh guineach teasairg
O Thighearna is a Rìgh ; [mí,
A d'ionnsuidh theich mí fòs, a chum
gu foluicht' leatsa mí. [dhomh,

9 Do thoil a dheanamh teagaisg
oir 's tu mo Dhia gu beachd ;
's maith do spiorad ; treòruich mí
gu tír na fireantachd.

1 Sgàth t'ainm beothaich mí gu
a Dhé Iehobhah mhòir ; [treun.

Sgàth 't' fhireantachd, saor m'anam
o thrioblaid ghoirt 's o leòn. [bochd

12 Cuir as do m' naimhdibh tre do
is sgrios iad sin gu léir [ghràs,
A ta cur m'anam' thruaigh fo leòn ;
oir 's mise t'òglach féin.

SALM CXLIV.

1 BEANNAICHT' gu robh Iehobhah
treun,
mo charraig e 's mo threòir ;
Mo làmh a theagaisgeas gu cath,
's gu comhrag mhaith mo mhedòir ;

2 Mo mhaith, mo dhìon, 's mo bhaideal
árd,
mo shlànuighear, 's mo sgiath ;
'Se cheannsaicheas mo dhaoine fo'm
mo mhuinghinn is e Dia.

3 Dhia, ciod e 'n duine, gu bheil thu
a' gabhail eòlais air ?
No ciod e mac an duine fòs
gu'n d'thug thu e fa'near ?

4 An duine, 's cosmhuil e gu fìor
ri dìomhanas gun stà ;
'S a làith' mar sgàil, 's mar fhaileas fòs
a' gabhail seach a ta.

5 O lùb, a Dhia, do fhlaithéis árd',
thig féin gun dàil a nuas ;
Bean ris na sléibhtibh mòr' le d' neart
is uath' théid deatach suas.

6 Cuir uait a mach do dhealanach,
is gaoil iad sud air fad ;
Is tilg a mach do shaihdhe geur',
is claidhear iad gu grad.

7 Sìn uait do làmh á t'ionad árd,
saor mí, is fuasgail orm,
O uisgibh làidir iomarcach,
's o làimh nan coigreach borb'.

8 Iadsan 'g am bheil am béil a' teachd,
air dìomhanas gach lò ;
An deas làmh sud, is deas làmh i
làn logain agus gò.

9 Dhuit seinneam òran nuadh, a Dhé,
's ann air an t-saltair ghrinn ;
Air inneal-ciùil nìan teuda deich,
dhuit seinneam moladh binn.

10 'Se Dia a bheir do rìghribh mòr'
slàint' agus buaidh gu treun,
'Se shaoras Daibhidh 'òglach caomh
o'n chlaidheamh mhìlteach gheur.

11 Saor mí, is fuasgail orm o làimh
nan coimheach, 'g am bheil beul
làn dìomhanais : 's an deas làmh fòs
'na deas làimh foill' is brèig'.

12 A chum gu'm biodh ar mic a' fàs
mar ùr-chrann suas 'nan òig' ;
'Sarnigheanamar chlachalbhsnaidut'
an oislan lùchairt mhòir.

13 Ar saibhlean làn do'n uile stor ;
ar treudan fòs a' breith
Nam mìltean, seadh deich mìltean
'nar machairibh gach leth. [fòs

14 Ar daimh gu h-obair làidir calm,
gun bhrieseach mach no steach ;
A chum 'nar sràidibh fòs nach biodh
guth caoidh' gu gearanach.

15 'S beannaicht' am pobull sin a ta
san inbhe so gu beachd ;
'S beannaicht' am pobull fòs, d'an Dia,
Iehobhah Triath nam feart.

SALM CXLV.

- 1 **A**RDUCHEAM thu, mo Dhia 's mo Rìgh
t'ainm beannaicheam gu bràth.
- 2 Do t'ainm an feasd bheir mise cliu;
àrdùicheam thu gach là.
- 3 Tha Dia Iehobhah mòr gu dearbh;
Ion-mholta Dia gu mòr:
Cha'n fheadar meud a mhòrachd-san
a rannsachadh gu leòr.
- 4 Molaidd gach àl do ghntomhara
do'n àl a thig 'nan dèigh;
Is t'oire cumhachdach ro mhòr
sior-chuirear leò an cèill.
- 5 Urram do mhòrachd ghòrmhoir féin
cuiridh mi'n cèill gu beachd;
Air t'oiribh iongantach gu léir.
labhram, a Dhé nam feart.
- 6 Labhraidd daoine' eile fòs air neart
do bhearta uamhasach:
Is mise follsicheam gu mòr
do mhòrachd iongantach.
- 7 Is cuirear leo an cèill gu pailt
iomradh do mhaithais mhòir;
Do cheartas glan, is t'ionracas
molaidd gu binn le ceòl.
- 8 Tha'n Tighearna ro-ghràsmhor
is làn do thruacantachd; [caoin,
A ta e mall chum feirg', is fòs
pailt ann an tròcaireachd.
- 9 Is maith Iehobhah do gach dùil;
tha 'thròcair chaomh gu beachd
's ceann gach obair agus gnìomh
a rinneadh leis le neart.
- 10 Dhia, mclaidh t'oire thu air fad:
le d' naomhaibh molar thu:
11 Air glòir do rìoghachd labhraidd iad;
innsidh do ueart le cliu.
- 12 A chum a bhearta cumhachdach
gu'n tuigeadh clann nan daoine';
Gu bheil a rìoghachd làn do ghloir,
is mòralachd faraon.
- 13 Do rìoghachd féin, is rìoghachd i
ta siorruidh buan gu beachd;
Is mairidh t'uachdranachd gu bràth
air feadh gach àil ri teachd.
- 14 Cumaidh Iehobhah suas le neart
an dream tha tuiteam sìos;
San dream tha claonadh chum an làir,
togaidh e 'n àird a ris.
- 15 Tha sùile fòs gach dùil' air bith
a' feitheamh ort, a Rìgh;
Is tha thu anns na tràthaibh ceart
a' tabhairt dhoibh am bìdh.
- 16 A ta thu ann ad thoirbheartas
fosgladh do làimh' gu mòr,
Is miann gach nìthe beò air bith
sàsuichear leat gu leòr.
- 17 Tha Dia 'na uile shligheibh ceart,
is naomh 'na uile ghnìomh.
- 18 'S dùth Dia do mhead 's a ghairm-
seadh ghairmeas air gu fìor. Leas air,
- 19 Deadh mhiann gach neach d'an
coimhlionaidh e gu pailt; [eagal e,
Is éisdidh esau fòs r'an glaoch,
saoraidh e iad 'nan àirc.
- 20 An dream tha tabhairt gràidh do
dhoibh nì e tèarmunn deas; (Dhia,
Ach fòs na h-aingidh oic gu léir
do nì e féin an agrìos.

- 21 A' luaidh air cliu Iehobhah thréin,
bithidh mo bheil gun cheisd:
'Ainm naomha beannaicheadh gach
gu siorruidh buan am feasd. [feoil,

SALM CXLVI.

- 1 **D**IA molaibh; mol, O m'anam, Dia,
2 Molaidd mi Dia ri m' bheò;
Ard-seinnidh mise cliu do m' Dhia,
ri fad mo ré 's mo lò.
- 3 Na earbaibh is na deanaibh bun
á prionusaibh làidir treun';
No fòs á mac aoine duin' a t'ann,
's gun fhurtachd ann ri feum.
- 4 Tha 'anail-san dol as a mach,
théid e g'a ùir air ais,
Théid as d'a smuaintibh-san gu léir,
san là sin féin gu cas.
- 5 'S beannaicht' an duine sin 'gam
Dia Iacob mar a neart; [bheil
'G am bheil a dhòchas ann a Dhia,
Iehobhah Triath nam feart.
- 6 'Sechrut'haich nèamh, is muir, is tìr,
's gach aon nì aunta ta;
'S e choimhdeas fìrinn mar an ceudn
gu siorruidh is gu bràth.
- 7 Rì daoineibh ta fo fhòirneart mòr,
cumaidh e còir gu caoin,
Bheir biadh do'n ocrach; cuiridh Dia
na prìosanaich fo sgaoil.
- 8 'Se Dia ta fosgladh sùil nan dall
togaidh Iehobhah mòr
An dream a ta air cromadh sìos:
Is caomh leis daoine còir.
- 9 Diasasaidh bantrach 's dilleachdan
'se 's dìon do 'n choigreach ann:
Ach slighe fhìar nan daoine daoi
tilgidh e bun os ceann.
- 10 Bìdh Dia 'na Ard-Rìgh mòr gu
do Dhia-sa, Shìon naomh; [bràth,
O linn gu linn gu maireannach.
Molaibhse Dia gu caomh.

SALM CXLVII.

- 1 **M**OLAIBHSE Dia; oir 's maith bhé
sein
àrd-mholadh binn d'ar Dia,
Oir 's tlachdmhor e 's is maiseil sud,
bhì tabhairt cliu do'n Triath.
- 2 Suas togaidh Dia Ierusalem;
cruinnichidh e ri chéil',
An dream d'an d' rinnead d'iobaraich
do ghineal Israeil.
- 3 Do'n aitim 'g am bheil cridhe brùit'
bheir esan slàinte mhor:
Is ceanglaidd suas gu faicilleach
gach cneadh ta orra 's leòd.
- 4 Na reulta lìomhor àirmhear leis:
g' an ainmeachadh gu léir.
- 5 Is mòr ar Dia, 's is mòr a neart;
gun tomhas air a chéil.
- 6 Togaidh Iehobhah suas gu dearbh
na daoine ciùin a ris,
Is leagar leis na daoil le tàir,
gu làr, 'g an tilgeadh sìos.
- 7 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
le buidheachas gu binn:
Seinnibh d'ar Dia-ne moladh àrd
air teud na clàrsaich grunn.
- 8 'Se dh'fhol'cheas nèamh le neulaibh
dh'ulluicheas uisce fòs [tiugh'

Do'n talamh ; 'se bheir air an fheur
bhi fàs air sléibhtibh mòr',
9 Do'n ainmhidh 's do gach beathach
bheir esan lòn gun dith ; [beò,
Is do na fithich òg' faraon
a ghlaodhas 'g iarraidh bidh.
10 An neart an eich cha bhí a dhùil,
ge mòr a làth 's a threis ;
Cha ghabh e tlachd an cosaibh fir
sheasas gu dìreach deas.
11 Tha Dia a' gabhail tlachd gu mòr
do'n dream d'an eagal e,
Chuireas an dòchas is an dòigh
'na thròcair-san gach ré.
12 Thoir moladh, O Ierusalem,
do Dhia Iehobhah mòr,
Do d' Dhia-sa tabhair moladh fìor,
O Shìon, mar is còir.
13 Croinn-dhruididh fòs do dhorsa mòr'
do neartaich e gu maith ;
Is bheannaich e do shliochd gu léir
a'd' mheadhon féin a stigh.
14 'Se chuireas ann ad chrìochaibh fòs
sìth agus sonas mòr :
'Se nì le sinior a' chruithneachd ghloin
do shàsachadh gu leòr.
15 'Se chuireas 'àithne mach air tìr,
nì 'fhocal ruithe gu luath.
16 Bheir sneachd mar olainn ; sgaoil-
an liath-reodh mar an luath. [idh e
17 Leac-eighe tilgidh e a mach,
mar ghreamanna nach gan ;
Is anns an fhuachd a rinneadh leis,
cò dh'fheudas seasamh ann ?
18 Cuiridh e 'fhocal mòr a mach,
is leaghar iad a ris :
Air séideadh dha le gaoith an sin,
sruthaidh na tuitte sìos.
19 Do Iacob tha e foillseachadh
a bhriathar fìor-ghlan naomh,
A statuin is a bhreitheanais
do Israel gu caomh.
20 So maitheas nach do dheònaich e
dh'aoon chinneach ta fo 'n ghréin :
A bhreitheanais cha b' àithne dhoibh.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLVIII.

1 **M**OLAIBHSE Dia. Ard-mholaibh fòs
Iehobhah mòr gu bràth,
0 nàmh nan speur ; molaibhse Dia,
's na h-ionadaibh a's àird'.
2 Uil' aingle Dhé, mòr-mholaibh e :
molaibh e, 'shluagh gu léir.
3 O ghrian 's a ghealach, molaibh e
's a reulta glan nan speur.
4 O nàmh a àrd' nan uile nàmh,
is uisgeachan a ta
An còmhnuidh shuas os ceann nan
molaibhse Dia a ghnàth. [speur,
5 Thugadh iad cliu is moladh binn
do ainm Iehobhah thréin ;
Oir chuir e 'àithne mach le neart,
is rinneadh iad d'a réir.
6 Do rinn e fòs an daingneachadh
a chum bhí buan a ghnàth
Is chuir e statuin orra sud
nach téid air chùl gu bràth.
7 O'n talamh fòs a ta fo nàmh
molaibh Iehobhah treun ;
Uil' dhràgon a ro-uamhasach,
's a dhoimhneachda gu léir.

8 Tein'-athair agus clach-shneachd
chruaidh,
an ceò theid suas, 's an sneachd ;
Gaoth dhoinninnach a' còimhlionadh
a bhrlathar-san gu beachd.
9 Na sléibhte farsuinn atmhòr mòr',
's na tulaich fòs le chéil' :
Gach craobh bheir toradh agus blàth,
's na seudaìr àrd' gu léir.
10 Gach beathach, ainmhidh, is gach
s' shnàigeas air an làr, [dùil
'S gach eunlaith sgiathach iteagach,
ta 'g itealaidh gu h-àrd.
11 Gach rìgh air thalamh, làidir mòr,
's gach pobull fòs air bith :
Na prionnsan is luchd breitheanais
tha thar gach tìr fa leth.
12 Na h-òig-fheara ta calma deas,
's na maighdeana le chéil' ;
Na seanaire ta eòlach glic,
's gach leanabh òg' gu léir.
13 Ainm Dhé àrd-mholadh iad, oir tha
'ainm-san a mhàin ro-mhòr :
Os ceann na talmhainn is nan nàmh
air àrdachadh tha 'ghlòir.
14 Adharc a shluaigh leis àrdaichear,
seadh cliu a naomh gu léir,
Sluaigh Israeil, tha dhasan dlùth.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLIX.

1 **M**OLAIBHSE Dia : is oran nuadh
seinneibh do Dhia gu caomh ;
Seinneibh a mhòladh-san gu binn,
an còimhlionadh nan naomh.
2 Biodh Isra'ì aobhneach ann an Dia
an Ti a chruthaich e ;
Deanadh clann Shìoin gairdeachas
'nan Rìgh air feadh gach ré.
3 Is anns an danasadh thugadh iad
d'a ainm-san moladh binn :
A chliu le tiompan seinneadh iad,
is leis a' chlàrsaich ghrinn.
4 Oir tha Iehobhah gabhail tlachd
'na phobull dileas féin :
Ro-sgiabhach fòs le 'shlàinte nì
na daoine sèimh gu léir.
5 Biodh air na daoineibh naomh an sin
ùr-ghairdeachas an glòir :
Is air an leabaidh seinneadh iad
do Dhia le h-ìolaich mhòir.
6 Gu'n robh àrd-chliu an Tighearna
gu dlìgbeach ann am beul :
Is ann an làmh-san fòs gu robh
claidheamh dà-naobhair geur.
7 A chum gu deant' air fìneachaibh
làn-dioghaltas gu léir :
Is mar an ceudna air na slòigh
làn-sinachdachadh gu geur.
8 A chum gu'b deant' an rìghrean-san
a chur fo chuibhreic ghéir ;
Fuidh gheabhlibb teann do'n iarann
an uaisle mòr' gu léir. [chruaidh
9 Chum dioghaltas a chur an gnìomh,
ta sgrìobht' 'na fhocal ceart :
So cliu nan fìreanach gu léir.
Molaibhse Dia nam feart.

SALM CL.

1 **M**OLAIBHSE Dia. 'Na theampull
molaibhse Dia gu mòr : [naomh
An speuraibh àrd' a chumhachd fòs
molaibh e mar is còir.

- 2 Air son a ghlomhara ro-threun,
molaibhse Dia 's gach àit ;
A réir a mhòrachd molaibh e,
's a ghlòir a ta ro-àrd.
- 3 Le guth na trompaid mar an ceudn'
molaibhse Dia gu binn :
Air clàrsaich seinnibh moladh dha,
is air an t-saltair ghrinn.
Le tiompan thugaibh moladh dha,
san dànnsadh mar an ceudn'
- Le organ togaibh suas a chliu,
's le inneal-ciùil nan teud.
- 5 Air ciombalaibh ta làbhar binn
molaibhse Dia gun tàmh :
Molaibhse Dia air ciombalaibh,
ni toirm is fuaim ro-àrd.
- 6 Gach uile dhùil sam bith ta beò,
'g am bheil an deò 'nan cré,
Ard-mholadh iadsan Dia gu màr.
Molaibh Iehobhah treun.

A' CHRIOCH.

LAOIDHEAN

O NA

SGRÍOPTUIRIBH NAOMHA.

LAOIDH I. Genesis i.

- 1 O NMO-NI éireadh talamh 's nêamh,
so labhair guth an Triath:
O neo-ni dh'éirich talamh 's nêamh,
gu h-ùmbhal mar a dh'iarr.
- 2 Shuidh air an aigein duibhre tiugh,
thuir Dia, Biodh solus ann:
Ghrad-las an solus dealrach glan,
's an duibhre theich gu teann.
- 3 Do neulaibh dh'àithn e togail suas,
suas thog na neoil d'a réir;
Le'n ionmhas uisg' sgaoil iad 's gach
a' snámh air feadh nan speur. [àit,
- 4 Dh'àithn e do'n uisg' a luidh air fonn,
grad-thional gu h-aon àit;
Dhian-ruith an fhairge, tonn air thonn,
is euch an talamh tràight'!
- 5 Le lùibhibh gorm is craobhaibh meag,
chòmhdach e 'n talamh lom;
Mu'n d' thàinig fras no drùchd o'w
speur,
's mu 'n d' éirich grian air fonn.
- 6 Sgeadaich e 'n sin na nêamhan àrd';
gu dealrach las a' ghrian:
A' ghealach is na reulta dhùisg,
's chuntas mhios is bhliadhn'.
- 7 Do'n uisge dhealbh Iehobhah treun
gach gineal éisg sa' chuan;
Is ghairm o'n doimhne mar an ceudn'
gach eun san ealtainn shuas.
- 8 Gach dùile beò air thalamh ta
dhealbh thu le d' làimh, fa leth;
Do'n leòmhán bhorb 's do'n chnuimh-
eig fhaoin
thug thu maraon am bith.
- 9 An duine chruthaich thu fadheoidh,
a'd choslas glòrmhor féin,
Gu bhí 'na uachdran dligheach fíor
os ceann gach ní fo'n ghréin.
- 10 T'uil' oibre 'n sin a'd' làth'r, a Dhé,
gu ciatach àluinn sheas;
Sheall thu, is thuir gu robh gach ní
gu fíor-mhaith agus deas.

Cia glòrmhor t'oibre-sa gu léir!
cia treun thu féin an neart;
Co 'n tí nach tugadh dhuit-sa cliù!
meilme' thu, Dhia nêam feart!

LAOIDH II. Gen. xxviii, 20—22.

- 1 DHE Bhéteil! le d'làimh thoirbhear-
taich
's tu bheathaich t'Isra'l féin:
'S a threòraich feadh an turuis sgìth,
ar sinnseara gu léir;
- 2 Ar bòid 's ar n-urnuigh nis a ta
aig lath'r do chaithr ghràis;
Bi leinn, O Dhia ar n-aithriche!
's na dìobair sinn gu bràth.
- 3 Tre cheumaibh dorch' ar beatha 'n
O treòraich thusa sinn; [so,
'S o là gu là ar teachd-an-tìr,
's ar n-éidibh-cuirp thoir dhuinn.
- 4 Fo sgàil do sgéith, O dean ar dìon
gu crìch ar seachrain sgìth,
Is thoir d'ar n-an' maibh fois fadheòidh
a'd' chòmhnuidh shuas an sìth.
- 5 Na tiodhlaca so, Dhé nan gràs,
thoir dhuinn o d'làimh gu fial;
'S a nis, 's o so a mach gu bràth,
is tu a ghnàth ar Dia.

LAOIDH III. Job i. 21.

- 1 LOMNOCHD mar thàinig sinn a steach
do 'n t-saoghal so air tús,
Is amluidh théid sinn lomnochd as,
is taisgear sinn san ùir.
- 2 Gach ní rì 'n canar leinn gu faoin
ar maoin 's ar stòras féin,
Is iasad goirid aoin là e,
's grad-dhiolar e gu léir.
- 3 'Se Dia bheir dhuinn gach comh-
fhurtachd,
no ghearras iad air falbh;
Ma thug e leis, 'se féin thug uaith:
beannaicht' gach uair biodh 'ainm!
- 4 Beannaicht' gu sìorruidh gu robh Dia!
cha ghearain sinn ní 's mò;
Do crach no socrach biodh ar cor,
dhuits', Athair, gu robh glòir.

LAOIDH IV. Job iii. 17—20.

- 1 CIA sàmhach ciùin an talla dorch
san gabh sinn uile tàmh;
An tìr na dichuimh' far nach gluais
aon shuathas sinn no nàmh.
- 2 Cia tosdach sèimh an leabadh 'n
a ghabhail suaim is fois; [uisg,

Théid críoch air dragh luchd-euceirt
innt'
's gheibh daoine sglth innt' clos.

- 3 Innte cha chaoidh am príosanach
ní 's mò mar shuair e chlaoidh;
Cha dochainn smachd an droch rìgh
bhuirb,
's is balbh guth mbillt fhuir dhaoi,
4 Tha lag is làidir, beag is mòr,
co-shlnt san uaigh le chéil';
Tha naimhdean sàmhach taobh ri
is luchd na comhstri réidh. [taobh,
5 Co-ionnan coidlidh iad air fad
fo ghlasaibh teann a' bhàis,
Gu'n uair an gairmear iad le Dia
'na fhianuis là a' bhràth.

LAOIDH V. Iob v. 6—12.

- 1 AMHONAR o'n duslach ged nach dùisg,
o'n ùir ged nach tig bròn;
Gidheadh is lìonmhor iad na h-uile
th' air mac an duine 'n tòir.
3 Amhluidh mar dh'éireas srada suas
gu luath air lorg a chéil';
Mar sin tha'n duine air a bhreth
gu bròn is càradh geur.
5 Ach earbam-sa ri Dia mo chùis,
is deanam m'urnuigh ris;
Eiaghlaadh an domhain tha 'na làimh,
gu 'làthair teichidh mis'.
4 Tha 'oibre lìonmhor agus mòr,
cò chuireas iad an céill?
An t-anam brònach ni e ait,
'S an t-anam lag ni treun.

LAOIDH VI. Iob viii. 11—22.

- 1 Guy làthach am fàs luachair ghlas ?
no seilisteir gun sruth?
Ged fhàs, is diombuan gearr an cuairt,
seargaidh, gun bhuaig, an cruth.
2 Is ionnan dòchas baoh an daoi,
nach feud a chaoidh bhì buan;
Mar lìon an damhain-allaidh fhaoin,
théid leis gach gaoh mu'n cuairt.
3 Trath leigeas e a thac r'a thigh,
somaidd gach clach is crann;
'S luath ghreimicheas e ris, ach 's
luaitb'
théid 'shardoch bun os ceann.
4 Ged fhàs 'na ghàradh ris a' ghréin
a gbeuga dosrach ùr;
'S ged sgaoil e 'fhreumhan domhain
do-splonta ta ear ùin': [teann
5 Gidheadh air teachd d'a bhinn o
nèamh,
spionar a fhreumh á bun;
'Aite cha 'o aithnich e ni's mò;
caochlaidh a ghlòir gu tur. [daoi,
6 Feuch, 's amhluidh gairdeachas nan
ni tàir air naomhreachd Dhé;
Grad-thuitidh iad: 's co grad a thig
'nan àite daoine sèimh.
7 Ach Dia nan gras, le cumhachd mòr,
ni daoine cor a dhìon;
An eridhe lìonaidh e le gean,
's am beul le moladh sìor.

LAOIDH VII. Iob ix. 2—10.

- 1 Am bi siol Adhaimh saor o chiont',
no glan am fianuis Dé?
Ma thagra e rèir ceartais ruinn,
fa' smachd théid sinn do'n eug.
2 Gu geur-chuiseach ma thòimhseas e
gach smuain, is guth, is gnìomh;
Leithsgeul, air son mo mhille ciont'
a dhealbh cha'n urrain mi.
3 Is glic a chridh' 's is treun a òmb,
's nach aingidh dàn an sluagh
A thogas ceann an aghaidh Dhia;
cò riamh thug air-san buaidh?
4 Roimh 'fheirg, na sléibhte criotb-
natchidh,
is clisgidh iad o'm bonn;
O 'bhunchar luaisgidh null 's a nall,
le garbh-chrith, 'n talamh trom.
5 Ma thòirmisgeas e éirigh gréin',
cha'n éirich grian gu bràth:
Dubh-neulach ni e 'n speur air fad,
's gach reul théid as 'na smàl.
6 Coisichidh Dia san fhaige ghairbh,
carbaid do ghaothaibh ni;
A síflighe árd cò lorgaicheas
a cheuma dorch' co chi?

LAOIDH VIII. Iob xiv. 1—15.

- 1 O DHUIVE th'air do bhreth le mnaoi,
cia tearc is truagh do 'làith' l
O'n duslach thàinig thu, is théid
gu d' dhuslach fein gun dàil.
2 Mar mhaoth-lus fasaidd tu fo bhlàth
is gheibh thu bàs gu beachd;
Mar fhaileas teichidh tu gu luath,
's cha bhuan air thalamh neach.
3 Làn ciont' is truaigh, an seas aon dùil,
fa chomhair sùilean Dé?
Co chaoidh bheir uisge soilleir glan
á tobar salach eréidh?
4 Ar làithean air an àireamb ts,
's gun tàmh a' gabhail seach;
Is goirid gus an tig an uair
a ni do'n uaigh ar teach.
5 Dhé mhòir l na smachdaich ann ad
an tomas goirid faoin, [fheirg
Do làithibh diombuan an-shocrach
thug thu do chloinn nan daoin'.
6 Ged chrionas lus, cha'n fhaigh e bàs,
thig 'fhas ri h-ùine nìos;
'S ged sheargas craobh sa' gbeamb-
radh fhuar
ni'n t-earrach nuadh i ris.
7 Ach aon uair 's gu'm faigh duine bàs,
cha phill a làith' ni 's mò;
A bheath' cha dean earrach nuadh,
's air 'uaigh cha bhris an lò.
8 Amhluidh mar sruth a ruitheas bras,
's nach pill air ais r'a shliabh;
Tha làith' is bliadhnaidh 's linn dol
seach,
's cha phill ri neach an triall.
9 San uaigh 'n tràth luidheas duine
coidlidh e 'n dìon a' bhais; [sìos,
'S cha dùisg e tuilleadh gus an téid
an cruinne-cé 'na smàl.

- 10 O biodh an uaigh 'na leabdh tháimh dhomh féin, gu lá mo Thriath,
San éirich mi gu h-aobhach suas
le naomb-shluagh maiseach Dhia !
- 21 San dòchas ait, le foighid mhòir,
feithidh mi ordugh Nèimh,
A thig san àm a shonruich Dia
an triall mi thuge féin.

LAOIDH IX. Iob xxvi. 6—14.

- 1 Co ghleachdas ris a' ghairdean threun
a dhealbh na speuran àrd ?
Nó c'ait am folaidh neach e féin
o'n t-sùil d'an léir gach àit ?
- 2 'Na shealladh-san tha ifrinn féin
is léir-sgrìos uile rùisgt' :
'S an ceilear lochd air bith no beud
o fhradharc geur a shùl ?
- 3 Air neo-ni chroch e'n domhan mòr,
's an àirde tuath do sgoil
Ar ionad falamh, agus phaisg
uisge sna neulaibh faoin'.
- 4 Tràth chithear cumhachd Dhé's gach
tha sgàil 'ga fhòlach féin ; [àit,
Tha 'chaitheir cuartichte le neòil,
's do dhuine beò cha léir.
- 5 Onsha na fairge pillidh e
le tràigh, air meud a neirt
Is air a' clurich a thug e dhì
cha téid i chaoidh a thart.
- 6 Roimh achmhasan lehbhah thréin,
tha talamh 's nèamh air chrith :
Clisgidh an stéidh ma lasas suas
a chorruch uair air bith.
- 7 Gun doinninn luaisgidh e an cuan,
's tògaidh e suas a thuinn ;
'S an t-uaibhreach tilgidh e, gun
o 'àirde bun os ceann [namu,
- 8 'S eilonas nèamh le cùdeachd naomb,
's a ni iad aobhach ait ;
Ach sliochd na nathrach tilgidh síos
gu ionad claidh le smachd.
- 9 D'a oibrìbh 's beag a chithear leinn,
's cha tuig sinn iad sin féin :
Ach thairneanach a chumbachd mhòir,
cò dh'fheudas ebur an céill ?

LAOIDH X. Gnath-fhocail i. 20—31.

- 1 An coimhthional nan iomadh slògh,
is anns na ròidibh tìugh',
Ei cloinn nan daoìn' tha Gliocas
a' togail suas a' ghuth' ; [néimh
- 2 Cia fhad a ni luchd fanoid tair
air fìrinn 's grása Dhe ?
'S a bheir sibh, amadana, spéis
d'ur toil mhì-cheillidh féin ?
- 3 Pillibh air m' earailh', air 'ur n-ais,
is bidh sibh sona chaoidh :
Pillibh, 's a chum bhur beannachadh,
mo spiorad bheir mi dhuibh.
- 4 Ach mur tour sibh mo ghuth fa'near,
's mur éisd sibh ri mo ghlaodh :
Tràth ghlaodhas sibh' an là bhur n-
'ur n-athehuinge bidh faoin. [airc,
- 5 Tràth ghlaças léir-sgrìos sibh 'na
cuairt,
mar iom-ghaoth luath nan speur.

- Ni mise fanoid air 'ur caoidh,
's 'ur n-urnigb chaoidh cha'n éisd.
- 6 O'n ròghnaich sibh roimh bheatha bàs,
's éigin gu bráth bbi truagh :
Oir cìod air bith a chuireas neach,
dhetb sin ni 'n neach sin buain.

LAOIDH XI. Gnath-fhoc. iii. 13—17.

- 1 Cia sona 'n tí do theagasg Dhé !
bheir éisdeachd gach aon uair ;
'S ri gliocas nèimh, le mòran tlachd,
philleas gu moch a chluas ?
- 2 Is fearr a stòr na 'n t-ionmbas faoin
a ta san t-saogh' l gu léir ;
'S is luachmhoire a dhuais gu mòr
na òr a' chruinne-ché.
- 3 Tha saoghal fada 'na làimh dheis,
is urram 'na làimh chlì ;
Iadsan air fad a bheir dha gràdh,
's leo saoihbreas, slàint', is sìth.
- 4 Do 'n òg 'na shlighe fhiorghlan réidh,
sòlas bheir e gu pailt,
'S do 'n aosda bheir e coron glòir,
's tròcair o Dhia gun airc.
- 5 An uair tha dìchioll dhaoine mòr,
tha 'dhuais-san mòr d'a réir :
Do shòlasaibh tha 'shlighe làn ;
is sìth a ghnàth 's gach ceum.

LAOIDH XII. Gnath-fhoc. vi. 6—12.

- 1 Eirich a lundaire gu grad,
'S thoir ort an seangan beag gun stad.
Oir ged nach d'fhuair e riamb fear
iùil',
No neach g'a ghreasadh air a chùl ;
- 2 Fa chomhair geamhraidh ni e deas,
A' cumhneachadh gun tàmha leas ;
Sar t-samhradh trusaidh e a lòn,
bau fluoghar iomlan tha a stòr.
- 3 Ach c' uin' a dh'éireas tus' o d' shuain ?
A lundaire, nach deisg thu suas ?
Cha'n iarr do leisg ach tuilleadh
táimh,
Le clò do'n t-sùil, is pasgadh làmh.
- 4 Ach feuch l tha bochlaime agus bròn,
Ag tadhadh air gach làimh a'd' chòir ;
'S mar ghaigeach armach teachd a'd'
dbàil, [sàil,
Trom-bhruthaidh iad do cheann fò'n

LAOIDH XIII. Gnath-fhoc. viii. 22—26.

- 1 Bìbh tosdach uile, chlann nan daoìn
tràth ghlaodhas Gliocas Dé,
A bhriathra thugar leibh fa'near,
's d'a earail thugaibh géill.
- 2 Bu mhise Annsachd Dhé o thùs,
mu'n robh na nèamha ann ;
'S mu'n d'fhuair an domhan mòr a
bha mise, feadh gach àm. [bhith,
- 3 Mu'n robh ann sléibhte mòr no beag',
mu'n robh ann mur no tìr,
No ni air bith sa' chruinne-ché ;
aig deas làmh Dhé bha mi.
- 4 Tràth dhealbh e neòil is athar àrd,
an talamh traight' 's an cuan,
'S tràth ghearr e 'n eriochan doibh fa
bha mise leis san uair. [leith,

- 5 Tràth ehroch e 'n talamh cothrom
gun taic ris o aon taobh, [aicht'
Dhearce mi le gairdeachas an sin
air ionad còmhnuidh dhaoine'.
- 6 Dhealbh smuain mo chrìdh' o shior-
ruidheachd
làn-tearmunn doibh o'n bhàs;
Neo-chaochlaidheach, uaith sin gu so,
tha m'lochd dhoibh is mo ghràdh.
- 7 Ri m' theagasg éisdibh uime sin,
is gheibh sibh beatha uaith,
Is sona 'n ti bheir géill do m' lagh;
bidh 'n ti nach tabhair truagh.
- 8 Is mise ní gu nèamh an t-iùl,
's an slighe réidh do m' shluagh:
Tha beatha 's càirdeas aig gach neach
a leanas mi gach uair.
- 9 Ach 's naimhde mòr'd'an an'maibh
na dhiultas géill do m' reachd; [féin
'S na bheir sior-fhuath do m' theagasg
naomh,
chum ifrinn théid gu beachd.

LAOIDH XIV. Eccles. vii. 2—6.

- 1 O Sibhs' air fad le 'm b' àill bhi glic,
bibh tric an tigh a' bhròin:
Oir luath no mall tha sinn gu léir
ri fulang péin is leòn.
- 2 Is fearr gu mòr bhi giùlan goimh,
o àmhghar tigh na caoidh;
Na 'n crìdh' a lot le sòlas baoth,
an cuideachd dhaoine daoi.
- 3 'N tràth bhios an aghaidh tuirseach
's an t-sùil a' sileadh dheur, [trom,
Gheibh smuainte naomh' san anam
's ni iad ni 's fearr an gné. [tamh,
- 4 An duine crionna théid gu tric
gu bothan bochd a' bhròin:
Ach leis an dream air bheagan céill'
is aoibhinn talla cheòil.
- 5 Is diombuan aighear dhaoine daoi,
's is dlùth dhoibh àmhghar truagh:
Mar bhoisge fuaimneach droighinn
fhaoin
ghrad-chaochlaidheas gu luath.

LAOIDH XV. Eccles. ix. 4, 5, 6, 10.

- 1 'S e nis an t-àm bhi réidh ri Dia;
'S e nis an t-àm thoirt géill do'n Triath;
Am feadh a mhaireas là nan gràs:
Feudaidh gach neach dol as o'n bhàs.
- 2 'S i so an uair a sheachnadh truagh',
'S a thabhairt nèimh a mach le buaidh;
So cothrom aigh, ta dian-dhol seach,
Deanar deadh bhuil dheth leis gach
neach.
- 3 Is fios do'n bheò gu faigh e bàs,
Air dícheulmhn' tha gach marbh an
tràs: [aimn,
An cuimhne dh'fhalbh, is dh'fhalbh an
Cha'n aithnich'r iad, 's cha'n aithne
dhoibh.
- 4 Theirig an gràdh, is sguir am fuath,
'S tha'm farmad sinthe leo san uaigh;
Cha 'n eòl doibh ni sam bith fo 'n
ghréin;
An saothair sguir maraon riu féin.

- 5 Dean dìchioll uime sin 'na thràth,
Crioach a chur air saothair do làmh:
Oir saothair, seòl, no obair ghlic,
Cha deanar leat gu bràth fo 'n lic.
- 6 San uaigh, do'm bheil sinn uile triall,
Maith'neas cha'n fhaigh, 's cha d'fhu-
aradh riamh;
Gun chaochla' bithidh cor gach neach
Gu àm d'a bhinne teachd a mach.

LAOIDH XVI. Eccles. xii. 1.

- 1 CUMHANNACH do Dhia an làithibh t'òig
làithibh gun bhròn gun chal;
Mu'n tig na bliadhnaidh breòite tinn,
's am fàs air t'inntinn smal.
- 2 Mu'n tig gu àirde cruas do chrìdh',
grad-sgrìobh air lagh do Dhia;
'S do Chruithfhear cuimhnich fòs an
mu 'm fàs thu aosmhor liath. [tràs,
- 3 Oir, goirid uait tha pian is bròn,
na neòil tha cheana dlùth
Nì t'aoibhneas doreh, is t'òige sean,
a' cur do gbean air chùl.
- 4 'S gearr gus an gearain thu gu goirt
fo sprochd is iarguin aois',
'S an cuimhnich thu air aighear t'òig',
nach pill ni 's mò do d'thaobh.

LAOIDH XVII. Isaiah i. 10—19.

- 1 A MHAITHEAN Shodoim! gabbaibh
do fhocal Rìgh nam feachd; [suim
Fheara Ghomorah! thigibh dlùth,
is bithidh ùmh' d'a reachd.
- 2 Mar so a deir e, Cìod is brìgh
d'ur n-lobairtibh gun stà?
Tha m' altair sgìth d'ur tiodhlacaibh,
's ghabh mi d'ur n-aoradh gràin.
- 3 Ged las 'ur n-lobairtean gu nèamh,
's ged dhorchaidh tùis an speur;
Gidheadh bheir mise fuath is gràin
do ghìomh 'ur làmh 's duibh fein.
- 4 Bhur trasg 's 'ur n-urnuigh 's fuathach
's 'ur làithe féill faraon; [leam,
Oir tha 'ur cridhe làn do cheilg,
's 'ur slighe cam is claon.
- 5 Glanaibh 'ur làmhan o gach olc,
's na deanaibh lochd ni 's mò;
'Nur giùlan uile bithibh ceart,
's 'nur cridhe glan, gun ghò.
- 6 Na tairgibh dhomhsa urram faoin,
ach foghlumaibh mo reachd;
Teann-thagraibh cùis na bantraibh
truagh
's air fann na deanaibh lochd.
- 7 An sin, dearg mar chorcur ged robb
'ur lochdar, nighear uaibh
An sal, is bidh sibh glan, tre ghràs,
mar shneachd a's àille snuadh.

LAOIDH XVIII. Isaiah ii. 2—6.

- 1 FEUCH! éiridh san linn dheireannaich
naomh theampull Dhia na glòir',
Os ceann nam beann 's nan sléibhtean
fàth iongantais ro mhòir! [àrd';
- 2 D'a ionnsuidh thig na cinnich aig,
gach teangadh 's treubh le chéil':

- Ag ràdh, Suas greasamaid gun dàil
gu teampull àluinn Dé.
- 2 An solus thig O Shion àrd
dealraidh feadh dhùthcha céin;
'S do 'n Rìgh 'na shuidh' air Salem
bheirear 's gach àite géill. [ta
- 3 Measg chinneach 's eilean iomallach
àrd-shuidhidh e gu breth:
is smachduichear 'na cheartas leis
gach uile shluagh fa leth.
- 4 Le connspoid is le h-an-ìochd borb
cha bhuairear linn nan gràs;
Gu speal is coltar iompaichear
gach claidheamh 's inneal bàis.
- 5 Le nàmh ni 's mò cha chasgrar nàmh
's cha bhí san àraich caoidh:
Cha chruinnich trompaid slòigh r'a
chéil',
's cha 'n éighear cath a chaoidh.
- 6 O ghineil Iacoib, uime sin,
thigibh gu teampull Dé;
'S 'na sholus-san ta dealrach glan-
sior thriallamaid gu néamh.

LAOIDH XIX. Isaiah ix. 2—8

- 1 Feuch! dh'éirich solus air na slòigh
bha còmhnuidh 'n duibhre bàis;
Is eir an t-sluagh a bha fo sgàil,
nis dhealraich Grian nan gràs.
- 2 A d'ionnsuidh-sa, a Ghrian an aigh!
le fáilte thig gach sluagh,
'S iad aoibhinn mar luchd buain o'n
's am foghar taisgte suas. [fhàich,
- 3 Oir thog thu dhinn ar n-eallach ghoirt,
is lotadh leat ar nàmh, [sìos
Le d'ghairdean treun ghrad-thilg thu
luchd mì-ruin chum an làir.
- 4 Mar laoch a' ruith feadh fola 's àir,
tha Slanuighear nam buadh;
Mar cheumaibh dhealanaich nan
speur
bheir thu fo ghéill gach sluagh.
- 5 Feuch dhuinne rugadh Mac an aigh;
fhuaire sinn Slanuighear treun!
Gach treubh air thalamh géillidh dha,
is aingle nèimh gu léir.
- 6 Prionnsa na sìochaint canar ris,
's e'n Ti ta glic is treun;
Le ceartas riaghlaidh e gach sluagh,
o 'chaithir shuas air néamh.

LAOIDH XX. Isaiah xxvi. 1—7.

- 1 Cra glòrmhor àluinn caithir Dhè!
Sion cia breagh a snuadh!
Innte chuir Dia a chaithir-rìgh,
chum marsuinn sìorruidh buan.
- 2 A balla dìonaich e le 'ghràs,
gu làr cha tuit i chaoidh;
Ni slàinte téarmunn dì gach taobh,
's ifrinn cha 'n fheud a claidh.
- 3 A dhorsa sìorruidh, òiribh suas,
fosglaidh gu luath o chéil';
'S gu'n rachadh naomh-shluagh Dhé
a steach
a thug d'a reachd-san géill.
- 4 An so gun airceas mealaidh sibh
eith shòlasach gu bràth;

- Sibhse le n' ionmhuinn àrd-ainm Dhe
's tha deanamh buin a 'ghràs.
- 5 Earbaibh á Dia, sìor-earbaibh as;
gach eagal fògraibh uaibh;
Aig Dia tha cumhachd chum 'ur dlion,
feadh linn nan linn gu buan.
- 6 Còmhnuidh nan droch dhaoine', ged is
bheir Dia le 'làimh i nuas; [àrd,
'S am mòr-chuis tilgidh esan slòs,
co ìosal ris an uaigh.
- 7 Saltraidh am bochd an sin le tàir,
air àrois àrd' nan daoib':
Tràth bhios iad sìnte air an làr,
gun éirigh 'n àird a chaoidh.

LAOIDH XXI. Isaiah xxxiii. 13—18.

- 1 Ho! gach aon neach fad as no dlùth,
do'n chùis so gabhaibh suim;
Bidh àgh is beannachd aig na naoimh,
ach sgriosar daoine daoi.
- 2 An ti bhios ionraic treibhdhireach
fa chomhair Dhé gach uair, [làmh,
Ri gnìomh gun ìochd nach cuir a
's air bréig gu bràth nach luaidh;
- 3 An ti nach laimhsich duais an uile,
's gu ceilg nach buair an saogh'l,
Nach seall gun ghràin air lochd air
bith,
's nach gluais air slighe chlaoin:
- 4 An ti sin còmhnuidh gheibh gu bràth
an daingneach làidir Dhé;
Gun easbhuidh gheibh e 'theachd-
is caisgear iota 's fheum. [antir,
- 5 Fadheòidh bidh Nèamh dha fosgailte,
le dorsaibh farsuinn fial,
'Se le Rìgh nan rìghrean bìthidh e
gu téaruinnt' feadh gach ial.

LAOIDH XXII. Isaiah xl. 27—31.

- 1 C' ARSON a dhòirtear leat a mach
do chaoidh, gun dùil ri ìochd?
Ceart mar nach tugadh Dia fa' near
cùis neach air bith d'a shìochd.
- 2 Esan a chruthaich thalamh 's nèamh,
am bheil a thearmunn gann?
No 'm feud an làmh a dhealbh gach
fàs sgith gu bràth no fann? [ni
- 3 Maith, glic, is uile-chumhachdach,
tha 'n Triath a ta 'gar dlion;
A shlighe ged nach léir do neach,
is ceart e anns gach gnìomh.
- 4 'S mòr fàth ar misnich, uime sin,
fo cheannsal Dhia na sluagh;
Do 'n bhrean lag bheir esan neart,
's do'n anmhunn bheir e buaidh.
- 5 Caillidh na daoine sean an treòir,
's an òigrìdh féin an lùth;
Ach mheud 's a dh'fheith ri Dia nan
tha slàinte dhoibhsan dlùth. [gràs,
- 6 Le cosaibh lùthar siubhlaibh iad
san t-slighe dh' ionnsuidh glòir';
'S fàsaidh an neart mar thriallas iad,
'nan giùlan diadhaidh còir.
- 7 Air sgiathaibh creidimh éiridh iad,
mar iolar luath nan speur,
Os ceann an t saoghail dhorcea so,
gu Dia an àirde nèimh.

LAOIDH XXIII. Isaiah xlii. 1—13.

- 1 FÙOS M' òglach ! feuch mo sheircinn
ghràidh
's e àrdaicht' ann am neart ;
Mo roghainn e do'n t-sluagh gu léir,
dha thug mi spéis gu beachd.
- 2 Airsan gu saobhair tuirlingidh
mo Spiorad naomha féin,
Chum anns na dùtbehaibh iomallach
mo bhreth gu'n cuir e 'n céill.
- 3 Séimh agus ciùin, gun gheilt no buirb,
bheir esan breth neo-chlaon ; [brùit',
Cha bhris e 'm feasd a' chuile tha
's cha mhùch e'n lasair chaol.
- 4 Gu lasair séidear leis an t-srad ;
do'n lag bheir e làn-bhuaidh ;
Feadh mhòr-thìr 's eilean sgaoilidh
is géillidh dha gach sluagh. [eud,
- 5 So deir an Dia ghairm nèamh gu bith,
's a las na lòchraim iùil,
A thug do 'n duine spiorad glie,
's a dhealbh gach uile dhùil :
- 6 'S tu m' Fhàidh, a ghairm 's a thog
mi suas !
gach uair is leat mo neart ; [treòir
O m' uile chumhachd gheibh thu
gu d' chòmhachadh anns gach beart.
- 7 Annadsa ri mi ris gach tìr
coimbeangal siorruidh gràidh,
Thoirt saorsa do na braighdibh leòint',
's do chinnich eòlas aigh.
- 8 Na dorsa prais grad-bhrisidh tu,
's na glasa làidir teann :
Is solus aoibhinn agus saors'
bheir thu do 'n daur 's do'n dall.
- 9 'S mise Iehobhah ; 's e sin m' ainm
air feadh gach uile ial ; [faoin',
Mo ghloir cha bhuin do dhealbhaibh
's mi féin a'm' aonar Dia.
- 10 Feuch ! choimlionadh a nis gach ni
gheall mi o shean do'n t-saogh' ;
'S na nithe gheallar leam an tràs
coimblionar iad faraon.
- 11 Canaibh do 'n Tighearn òran nuadh :
air 'ainm biodh luadh 's gach àit ;
Feadh muir, is tìr, is innse eian,
biodh moladh Dbia gu bràth.
- 12 A chaithir mhòr ! is fbasaidh fhaoin !
molaibh araon ar Dia ;
'Sa mhachair thugaibh moladh dha,
's na bheil 'nur tàmh feadh sliabh.
- 13 Seinnidh gach sluagh, gu h-son-
sgeulach,
glòir ion-mholt' Dhé bhith-bhuain ;
'S do'n chaitheam aoibhinn agus
throm
co-fhreagrachd fonn is cuan !

LAOIDH XXIV. Isaiah xlix. 13—17.

- 1 A NÈAMHA togaibh luathghair ait ;
a thalann, binn-cheol seinn ;
A sbléibhte, canaibh co-sheir chiuil,
's gach dùil air feadh gach linn !
- 2 Feuchaibh cia tréaireach ar Dia !
cluinnibh a bhriathra gràis ;
Do'n anam thrugh bheir comfhurt-
is saors' o dbochann bàis. [achd,

- 3 Sguiribh, an làithibh goirt 'ur claidh',
d'uir caoidh 's d'ur gearan cruaidh !
An saoil sibh nach toir Dia fa'near
staid gach aoin neach d'a shluagh ?
- 4 An dtobair màthair cìochran maòth
a brollaich, le h-an-ìochd ?
Nach maòthaich osna 's deòir a cridh'
's nach gabh i truas d'a sliochd ?
- 5 Ach, arsa Dia, ged chaochail ìochd
d'a gineil anns gach mnaoi,
Mo ghaoil is m'ìochd-sa do mo shluagh,
gun chaochladh mairidh chaoidh.
- 6 Domhain air dearnaibh mo dhà làimh,
ainm Shìoin ghearr mi sìos ;
A balla briste càirdh' mi,
's a h-àrois togaibh ris.

LAOIDH XXV. Isaiah liii.

- 1 Cia tearc an dream, le creidimh beò
a gabhas eòlas uainn ;
No mhothaicheas o'm fiosrach fein,
mòr-chumbachd Dhé nan sluagh ?
- 2 Tha IOSA teachd ! gun ghreadh-
nachas,
a dh'fhoillseachadh cia dlùth ;
Oir àille thalmhaidh air cha bhi,
no bheag do iognadh shùl.
- 3 Mar chinneas ann am fàsach fhaoin
luibh mbaoth, gun chùram sluaigh,
Mar sin, san t-saoghal aingidh so,
dh'fhàs Crìosd fo ainneart suas.
- 4 Fo dhlmeas is fo tharcuis dhaoine,
feuch fear an àmhghair thruaigh !
Is bròn a' leantuinn ris gun chlos,
an taobh a bhòs do'n uaigh.
- 5 Ach cha b'e féin, ach sinne thoill
gach cràde a rinn a leòn ;
Oir, neochiontach sheas e 'nar riochd,
's gu h-ìochdmhorghabh arbròn.
- 6 Gidheadh mar dhroch dhuin' mbeas-
's mar fhògarach o ghràs : [adh e,
Tràth dhòirt e 'fhuil air son an t-
sluaigh,
fo osnaidh chruaidh a' bhàis.
- 7 Le 'naomh-fhuil nigh e dhinn guglan,
ar truaillidheachd 's ar lochd ;
Leighis a chreuchdan, 's shaor a bhàs
gu bràth ar n-an'ma bochd.
- 8 Chaidh daoine dall is ceannairceach
air seachran trua', mar threud ;
Ach ghiulain Crìosd ar n-eusaontas,
is dhìol ar n-uile bheud.
- 9 Fo bhuillibh trom' ar smachdach-
aidh,
feuch giulan caomh Mhic Dhé !
Mar uan a' chasraidh, 's amhluidh
cha d'fhosgail e a bheul. [sin,
- 10 A neochionta cò dh'fhoillsicheas !
's e'n cuibhreach chruaidh an sàs ?
Feuch dhìteadh e le samhladh reachd,
is thugadh seach gu bàs.
- 11 Le peacach luadh e sìos san dus,
na beartaich thug dha uaigh ; [o,
Mar chaith e 'bheatha, chriochnaich
gun chiont', air meud a thruaigh'.
- 12 Mar so ge d' bhruthadh e le Dia,
dh'èirich ar Triath a ris.

Oir lobairt ionlan aoin Mhic féin
dhiol ceartas Dé gu sior:

- 13 Oir, arsa Dia, làn-shoirbhiehidh
mo thlachd 'na làimh gun cheisd;
Bidh 'ghineal Ìomhor feadh gach
's bidh inbhe mòr am feasd. [linn,
- 14 Bidh 'anam ait tràth dhearcas e
air 'oradh pailt a shéin;
Is beir na slòigh a shlànuich e,
cliu sior d'an Slàn'ear treun.
- 15 Roinnidh e chreagh le laochraibh
treun';
's do 'n eug bheir gach aon nàmh;
Le ciontaich ge d' luidh e san uaigh,
dh'éirich le buaidh an àird.
- 16 Dh'fhuiling e dhlolaidh cionta
dhaoin'
a dh'fhaotainn sith' d'a sbluagh;
'S mar charaid sior-bheò nis air
nèamh,
tagraidh e'n cùis gach uair.

LAOIDH XXVI. Isaiah iv.

- 1 O DHAOINE tartmhor! thigibh chum
sruth pailt nan uisge beò;
An nasgaidh gheibh am bochd a dhiol,
gun airgid is gun òr.
- 2 C'ar son a struidheas sibh'ur maoin
air nithibh faoin' nach biadh;
'S a chailleas sibh 'ur saoth'r gach là,
mu ní nach sàsuich miann?
- 3 Gu deònach cromaibh riums' 'ur
cluas,
ma 's àill leibh suaimbneas sior;
Le m' theagasg bidh 'ur n-an'ma beò,
is gheibh sibh sòlas sior.
- 4 Eisdibh, is mairibh beò gu bràth!
mo chùmbnath gràs-mhor 's leibh;
An trècair a rinn Daibhidh ait,
gun airc bheir mise dhuibh.
- 5 Mar-fhianuis ròghnaich 's thog mi e,
mar cheannard treun do m'
sbluagh;
Gach sine gairmidh e o chéin,
's bheir iad fo 'bhraiteach buaidh.
- 6 Feuch crìocha cian nach b'aithne
is do nach b'aithne thu, [dhuith,
Ard-fhàidh! a d'ionnsuidh cruinn-
ichidh,
's do m' ainm-sa bheir iad cliu.
- 7 Grad-iarraibh Dia am feadh tha
'chluas
'ga cromadh nuas r' ur glaodh;
'S 'nuair tha e tairgseadh dhuibh a
ghràis,
gabbaidh ri 'shlàinte shaor.
- 8 Tréigeadh an t-aingidh 'shlighe
chlaon,
's an droch dhuin' smuain a chridh',
Is piteadh iad ri Dia gun dàil,
is gheibh iad slàint' is sith.
- 9 Oir Dia tha saobhir ann an iochd,
is laghaidh e gach beud;
Cha'n ionnan nàdur dha 's do dhaoin',
a thrècair ehaomh cha tréig.
- 10 Oir mar is àrd an speur, ceir Dia,
es ceann na talmhain faoin

'S co-àrd tha m' iùil 's mo smuainte-as
thar iùil is smuainte dhaoin'.

- 11 Nuas silidh frasa sneachd is uisg',
's cha phill a ris an àird,
An talamh gus an taisich iad
a ghiùlan lèin 's gach àit.
- 12 Mar so aon ghuth a labhras mis'
cha tig air ais gun bhuiil; [dùil,
Mo ghairm gheibh eisdeachd o gach
is bidh iad ùmh'l do m' thoil.
- 13 N' sin stiùrar dùthchan iompaichte,
le h-aoibhneas is le fois:
Na sléibhte seinnidh air gach taobh:
buailidh gach craobh a bos.
- 14 An àite droighinn agus dris
bidh ùr-chroinn uaine fàs; [dùil,
Mar so sior-mhairibh; 's bheir gach
àrd-chliu do Dhia nan gràs.

LAOIDH XXVII. Isaiah lvii. 15, 16.

- 1 EISDIBH! gach neach air thalamh ta
guth Dhé ro-aird is naoimh;
'S iad so a bhriathra trècaireach,
fàth dòchais chloinn nan daoine'.
- 2 An àirde nèimh mo chaitir rìgh
o shiorru'chd shocruidh mis';
'S leam cliu nan aingeal feadh gach
's gach buaidh ta ionlan leis. [linn,
- 3 Gidheadh o m' ionad còmhnuidh
sealladh ni nuas a ghnàth. [shuas,
Air luchd a' chridhe bhriste bhrùit',
's 'nam bùthan ni mi tàmh:
- 4 A chèngal suas an spioraid bkrùit',
's g'a thoirt o'n ùir a nìos;
'S a bheòthachadh nan an'ma truagh'
tha dol do'n uaigh a sìos.
- 5 Na h-an'ma sin a dhealbh mi féin,
gheibh téaruinteachd fo m' ghràs;
Tagradh cha dean mi riú do shior,
mun tuit iad sìos a'm' làth'r.

LAOIDH XXVIII. Isaiah lvii. 5—9.

- 1 FEUCH! cìod an trasg is àill le Dia,
an e bhi cianail trom!
No sgeadaichte le samhladh bròin,
is aghaidh leòinte chrom?
- 2 An ionmhuinn leamsa éididh bròin,
deir Rìgh na glòir' e féin?
Le ceann air lùbadh, 's gnùis fo smaì,
am faigh sibh uamsa spéis?
- 3 Ri daoine truagh 'gans sàruchadh,
cum baigh is cothrom maith;
'S do dhaoinè bochd is an-shocrach
gabh curam, 's biodh ort rath'.
- 4 Do'n dilleachd ocrach thoir do bhìadh,
's biodh d'fhardach fal gach uair
Do'n choigreach tha gun àite tàimh,
's do'n acrach dbiblidh thruagh.
- 5 Còmhdaich an lomnochd, dìon am
tog suas an ti fo leòn; [fuar,
'S na druid do chridhe le h-an-ìochd
o neach air bìth san fhèoil.
- 6 An sin mar mhaduinn shoilleir chùin,
bidh t'ùin' air thalamh bhos;
Air t'ùile shlighe dealraidh Dia,
's o t' iarguin gheibh thu fois.

LAOIDH XXIX. Tur iii. 37—40.

- 1 AM measg nan cumhachdach cò 'n tì
a bheir gu crìch na 's àill?
Nach 'eil gach ni sa' chruinne-ché,
fo ordugh Dhé a mhainn:
- 2 'S esan a ni ar n-aobhneas mòr,
no bheir dhuinn bròn fa seach;
'S i 'làmh a dhealbhan solus iuil,
's do dhuibh-neòil thug an dreach.
- 3 Ciod uim' an gearain duine beò,
'ga leòn fo smachdach' Dhé?
A chum a leas tha Dia 'ga chlaoidh
gu thoirt d'a ionnsuidh féin.
- 4 O dhaoine! rannsaichibh gu geur,
gach ceum d'ur slighe chlaoin;
'S pillibh o 'r seachranaibh gu Dia,
thaobh meud a thrèair chaoin.

LAOIDH XXX. Hosea vi. 1—4.

- 1 THIGIBH, is rachamaid gu Dia,
le chridhe tiamhaibh bròn;
Ge d' pheacaich sinn, ni esan iochd
air an'maibh briste leòint'.
- 2 Air 'iarrtus dùisgidh 'n doinionn
is fàsaidh balbh a ris; [gharbh,
Is ged tha 'ghairdean treun gu sgrios,
tha e co treun g'ar dìon.
- 3 B' fhada 's bu chian ar n-oidhech
bhròin,
bheir teachd an lò dhuinn gean;
Oir thig ar Dia is fògraidh e
gach dòlas ruinn a lean.
- 4 'N sin gheibh sinn eòlas air a ghràdh,
ma thig sinn dhasan dlùth;
Bidh 'ghnùis mar ghrein na maidne
's a ghuth mar inneal-ciùil. [gloin',
- 5 Mar dhùrùchd air bhàrr nan luibhean
maoth;
's iad air gach taobh fo bhlàth;
No mar na frasán thig a nuas
air fearann cruaidh is fas;
- 6 Mar sin ni dealradh gnùis ar Dé
ar n'an'ma aobhinn ait:
Fograidh e duibhre 's doilghios usainn,
is ni sinn uail gu airc.

LAOIDH XXXI. Micah vi. 6—9.

- 1 CIA leis a thig mi 'm fianuis Dhé.
àrd thriath a' chruinne-ché!
No ciod an lobairt bheir mi dha,
chum e bhì ghnàth rium réidh?
- 2 An toilich mìle lobairt-loisgt',
le'm boltrach tuis' an Triath?
Deich mìle sruthan olaidh 'n leòr,
's gach ainmhidh beò san t-sliabh?
- 3 Mus leòr, an gabh e mo cheud-ghin,
an riochd mo bheatha féin;
Toradh mo chuip an éiric ni' an'm'
chum bhì 's gach àm rium réidh?
- 4 Cha'n fhoghainn so: is aobhar gràin
le Dia gach cràbhadh saoi;
'Na fhocal leig e ris a rùn,
a stiùradh chloinn nan daoine'.
- 5 O dhuine! so na dh'iarr e ort;
dean ceartas, miannaich iochd;
Gu h-unnhal gluais an làth'r do Dhia,
is ècan a riar gu glic.

LAOIDH XXXII. Habac. iii. 47, 18

- 1 CHAOIDH ged nach toir craun fige
blàth,
's nach fàs air fion-chrann meas;
Saoth'r a' chroinn-olaidh ged a thréig,
's fàs dèis 'gun bhì air slios;
- 2 Gach treud o'n mhainnir ged a bhuail
grad fhuathas 'nuair nach saoil:
Greigh ged nach fàg an t-Earrach
cruaidh,
no bò air uachdar raoin;
- 3 Gidheadh san Triath bidh mise ait,
is ni mi uail 'na ghràdh;
Mòr aobhneas ni mi ann am Dhia;
's e Dia mo shlaint' gu bràth.
- 4 Bheir Dia dhomb neart chum ruitè
gu dian
mar fhìadh air fireach àrd:
Is bheir e mi gu rìogh'chd na glòir',
fa sheola caomh a ghràis.
- 5 'Se Dia mo stòr, mo bheatha 's m'ìùl
o'n tig mo lùth 's mo threis;
Gainne no gort', beatha no bàs,
cha sgar o 'ghràdh mi 'm feasd.

LAOIDH XXXIII. Mat. vi. 9—14.

- 1 ATHAIR gach dùil a bhos is shuas!
d'an dual gach cliu is glòir;
A'd' làthair strìochdaidh sinne sìos,
gu h-losal mar is còir.
- 2 T'ainm naomhaichear 's na b-uile àit,
is aoradh dha gach slògh;
Craobh-sgaoil do Shoisgeul, 's thoà
dha buaidh,
is luathaich rìogh'chd na glòir'.
- 3 Deanadh gach dùil air thalamh bhos,
do thoil mar ainglibh nèimh;
Dhì géilleadh iad le cridhe ait
's le giulan macant' sèimh.
- 4 Ar n-aran làthail deònuich dhuinn,
is cridhe taingeil leis;
Is ciod air bith a's cuibhrionn duinn,
do bheannachd biodh 'na chois.
- 5 Maith dhuinn ar fiacha trom, a Dhé,
a réir mar mhaithear leinn,
D'ar feichnibh féin an euceartan,
's gach beum a thug iad dhuinn
- 6 Na leig am buaireadh sinn, a Dhé,
ach gléidh sinn o gach lochd;
Oir rioghachd, cumhachd, agus glòir,
is leat le còir gu beachd.

LAOIDH XXXIV. Mat. xi. 25—30.

- 1 BUIDHEACHAS follaiseach thug Crìosd
d'a Athair féin, ag ràdh,
Sior-bheannaicht' bi-sa, Dhia nam
o linn gu linn gu bràth! [feart,
- 2 'S tu cheil air daoineibh saogh'ta glic
dearbh-fhlrinn shlàinteil nèimh,
Gidheadh a thaisbein soilleir i
do leanbaibh ùmhal sèimh.
- 3 'Si so do thoil-sa, Athair chaoimh!
's do naomh-reachd seasmhach
buan;
Na iarradh aingle naomh' no daoine
là-fhios an aobhair usainn.

4 Gach uile chumhachd dhomhs' thug
dha mhàin is fios mo ghnè; [Dia;
Is dhomh-sa mhàin a ghnè-san 's eòl,
's do'n dream d'an seòl mi e.

5 O sibhse ta le uallach trom
an uile 's an eagail leòint',
Thigibh a m'ionnsuidh-sa, is gheibh
bhur n-anama fois is treoir.

6 Le eridhe umhal togarach
mo chuimh-sa togaibh oirbh:
Do m' cheannsal géillibh, is do m'
reachd,
gu beachd cha 'n'eil e doirbh.

7 Oir caomh tha mise agus seimh,
's cha dean mo chuimh 'ur cràdh;
Foyhlumaibh uam, 's 'ur n-an'ma
fois shiorruidh gheibh is àgh.[sgith

LAOIDH XXXV. Matt. xxvi. 26—29.

1 SAN oidhche san do bhrathadh Ios',
'S e réidh gu 'bheatha leigeadh sìos,
Ghlac e aran, bheannaich e, [nèamh.
Toirt buidheachais do Rìgh nan
2 'N sin thubhairt e r'a chàirdibh gaoil,
('S e briseadh 'n t-samhlaidh sin air
'fheòil,)
Glacaibh, ithibh; uaith so gu brath,
Air chuimhne gleidhibh là mo bhàis.

3 Ghlac e an cupan fòs 'na làimh,
Is thog e ris a ghuth an àird,
'Trath labhair e le briathraibh sìth',
Is teas-ghràdh lasadh suas 'na
chrìdh':

4 M'fhuil, amhuil so, bheir mise seach,
Mar éiric an'm' air son gach neach;
So seula cùmhnaint slàint' is gràis;
Cruaidh-naisgte leamsa ann am bhàs.

5 Làn luchdaichte le gràdh do dhaoin',
Tha'n cupan so, 's an ioc-shlàint'
saor;
Gabhaimh dheth uile, 's bithibh beò;
Bibh cuimhneach orms' thug suas an
deò.

LAOIDH XXXV. Air sheòl eile.

1 SAN oidhch' an d' éirich gach aon
nàmh,
an aghaidh Slànuighear dhaoin',
Ghlac e, 's e réidh gu dol gu bas,
aran 'na làmhaibh naomh'.

2 'S air toirt da buidheachais do Dhia,
tha riaghlaidh talamh 's nèimh,
An t-aran bhris, mar shamhl' air
fheoil,
is thuirtear foil r'a threud;

3 Mo chorp-sa briste, amhuil so,
feuch bheir mi dhuibh gu saor;
Oir air 'ur sonsa bhriseadh e,
's air son a' chinne-daoin'.

4 Glacaibh is ithibh, uime sin,
is cuimhnicibh mo bhàs,
Gach uair a ni sibh 'n obair cheudn'
'na dhéigh so, gu là bhrath.

5 Ghlac e an sin 'na làimh an cup',
's thug buidheachas faraon,
Eba 'chridhe laiste le teas ghràdh,
shruth slàint' o 'bhilibh caoin.

6 Feuch amhuil so bheir mise m'fhuil,
gu'r tèarn' o ghuin a' bhàis;
Gabhadh gach neach; tha 'n ioc-
shlàint saor
do gach uil' aon le'n àill.

7 Air feadh gach linn sìor-chuimh-
nichibh, [ghrais,
mòr-shaoibhreas m'iochd 's mo
So seula a' chùmhnaint ni mi riubh,
is cuimhneachan mo bhàis.

LAOIDH XXXVI. Luc. i. 46—56.

1 Ni m'anam uaill is gairdeachas
an Dia mo shlàinte chaoimh;
Oir thog a mhaithreas Inilt suas
o m'ìnbhe shuaraich fhaoin'.
2 Canar mi sona leis gach linn,
oir rinn mo Dhia orm iochd,
Is naomha 'ainm, 's is buan a gnàs,
nis is gach tràth gu beachd.

3 Feuch, dh'fhoillsich Dia a ghairdeas
treun,
an t-uaibhreach thréig e tur;
Luchd-àrdain thilg o'n caithir-rìgh,
's an t-ìosal thog o'n dus.
4 An t-ocrach shàsuich e le lòn,
an saobhair leòn le gort',
Ri luchd an àilghios chuir e cùl,
is thug a rùn do'n bhoched.

5 Chuimhnich e 'thròcair is a ghràs
do Iacob òglach fèin,
Is thug e cabhair, mar a gheall,
san aimsir fad o chéin.

LAOIDH XXXVII. Luc. ii. 8—15

1 AIR bhith do bhuachaillibh le chèil'
a' faireadh treud san oidhch',
Thaisbeanadh Aingeal doibh o
nèamh,

's am magh llon e le soills'.
2 Bu mhòr an oillt', ach thuirtear e riu,
na gabhaibh geilt no sgàth,
Oir sgeul ro-ait tha agam dhuibh,
is do gach linn gu bràth.

3 'N diugh rugadh dhuibh am baile 'n
Rìgh,
an Slànuighear, seadh Criosd,
Feuch, cluinnibh uamsa comhara,
le 'm mothaich sibh gur fìor:

4 An naoidhean nèamhaidh ghèibh sibh
follais do rosgaibh dhaoin', ['n sin
Se paisgt' an trusgan an-uasal,
's na luidh' am prasaich fhaoin.

5 Labhair an Seraph so, 's air ball
bha 'm magh do Ainglibh làn,
A' seinn gu binn do Dhia na sìth',
's b' e so bu bhrìgh d'an dàn,

6 "Gach glèir do Dhia sna nèamhaibh
sìth bhuan air thalamh ta; [shuaa,
Nochd Dia 'dheadh-thoil do'n chinne-
daoin'
's cha traogh am feasd a ghràdh.

LAOIDH XXXVIII. Luc. ii. 25—33.

1 Do Shimeon an duine naomh
dh'innseadh le Spiorad Dhia,
Gu faiceadh e roimh uair a bhàis,
an Slàn'ear, Criosd an Triath.

- 3 An gealladh sòlasach so dh'fheith an naomh, o là gu là ;
Is cha do mhealladh e 'na dhùil,
choimblionadh chùis 'na tràth.
- 3 'Nuair thugadh Iosa réir an lagh a stigh do 'n teampull naomh,
Do Shimeon dh'fhoillsicheadh cò e,
le Spiorad nèimh gu saor.
- 4 'Na ghairdean aosda ghlac an naomh an naoidbean, 's thug e cliu
Do Dhia, 's e seinn le aoibhneas àrd,
's le gairdeachas 'na ghnùis.
- 5 " Nis leig do t'òglach triall an sìth chum sìorruidheachd mar gheall ;
O'n chunnaic mi do shlàint', a Thriath
mo thriall na bitheadh mall.
- 6 Na làmhan so, a ghlac mo Rìgh,
na glacadh ni 'na dhéigh ;
'S na sùilean so a chunnaic Crìosd,
na faicheadh ni fo'n ghréin.
- 7 Tha'n t-slàinte gheall thu dhuinn o 's a cho-gheall thu faraon, [shean
A'dearbhadh dhuinn gur fìor do ghràdh
gu bràth do'n chinne-daoin.
- 8 So Grian an aigh le'm fògrar duibhr'
a' Gheintilich gun ùil,
Is anns an cuir do theaghlach taght'
clann Israeil an dùil.

LAOIDH XXXIX. Luc. ix. 18, 19.

- 1 CLUINNIBH sgeul ait ; Tha Ios' air ri'n robh o shean ar dùil ! [teachd
Lìonar gach crìdh' le gairdeachas,
seinnear gu bràth a chliu.
- 2 Tha'n Spiorad dhòirteadh air gu pailt,
ri fhaicinn anns gach ni :
Tha gliocas, cumhachd, eud, is gràdh,
dearach 'na uile ghnìomh.
- 3 Le 'theachd, làn shaorar braighde truaigh'
bh'aig Satan fo chruaidh-ghlacs ;
Cìr sgaoilidh e gach cuibhreach is sgealбайдh dorsa prais. [theann,
- 4 Le 'theachd, neul cionta théid air 's thig fradharc iùil do'n dall ; [chùil,
Clàisteachd do'n bhodhar, 's cainnt do'n bhalbh,
's do'n bhacach lùth nam ball.
- 5 Le 'theachd, gheibh bochd is uir-eas'ach
làn dìol do shaoibhreas gràis ;
An eridhe briste ceanglar suas,
an t-anam truaigh bidh slàn.
- 6 Thàinig là-saoraidh ait o'r Dia,
's maithear ar facha dhuinn :
Oir choimhlion Dia a ghealladh mòr,
is bidh e 'n còmhnuidh leinn.
- 7 Hosana ait do Rìgh na sìth !
o so a mach gu bràth ;
Co-fhreagradh nèamh, is muir, is tìr,
le co-sheirm shìorruidh dha.

LAOIDH XL. Luc. xv. 13—25.

- 8 Le mìsg is mì-bheus 'nuair a chaith
an struidhear truaigh a mhaoin,

- 'S e 'g iarraidh lèin am measg nam
do phlaosgaibh falamh faoin'. [muc,
- 2 Ged bhàsaichinn, thuirte e, le gort',
am fearann coigreach céin, [tràil
An teaghlach m'athar gheibh gach
na 's aill le 'chridhe fein.
- 3 Nis pillidh, 's tuitidh mi a sìos
an làthair m' Athar chaoimh ;
Och ! pheacaich is cha'n airidh mi,
air t'ìochd-sa no iochd nèimh.
- 4 Ag ràdh so, gu tigh 'Athar phill,
le intinn thuirseach throm ;
Tràth chunnaic 'athair e fad as,
las tlus is iochd 'na chom.
- 5 Ghrad-ruith 'na chòdhail, 's thug e
le furan mòr d'a mhac ; [pòg,
Is b'aithreach leis an struidhear
truaigh
gu'n d'thug e fuath d'a smachd.
- 6 Och ! pheacaich, is cha'n airidh mi,
air t'ìochd-sa no iochd nèimh ;
Iean mi a'm' sbeirbheasach a mhàin,
O Athair chàirdeil chaoimh !
- 7 Thugaibh a mach, ars' 'Athair ait,
a' chulaidh thaghta dha ?
'S gach iochd is urram dhlamaid
do'n iompachan gun dàil :
- 8 Oir bha e marbh, is tha e beò ;
caillte, 's fadheòidh air sgeul ;
Biodh gairdeachas oirn uime sin,
's biodh so 'na làtha féin'.
- 9 Mar sin bidh gairdeachas air nèamh
tràth thèarnar peacach baoh ;
Le pilleadh dha le h-aithreachas
gu 'Athair iochdmhor caomh.

LAOIDH XLI. Eoin iii. 14—19.

- 1 'NUAIR thogadh suas an nathair phrais
le Maois, san fhàsach chruaidh,
Dhearce oirre 'n dream bha dlùth
do'n bhàs,
is shlànuicheadh an sluagh ;
- 2 Mar so tha Crìosd air àrdachadh,
gu sleinte thabhairt duinn ;
Seallaidh na slòigh chaidh lot an àird,
is slànuichear gach tinn-
- 3 Cia an-mhor tròcair Dhia nan gràs :
cia pailt a ghràdh is 'ìochd,
A thug a mhac mar lobairt suas,
a dh'fhulang truaigh' 'nar riochd !
- 4 Cha'n ann a dhiteadh cloinn nam
a thàinig Crìosd o nèamh ; [daoin'
Geur-lann gu sgrios cha robh 'na
no bagradh bàis 'na bheul. [làimh
- 5 Le creidimh slaintell géillibh-sa,
a luchd mì-bheus, d'a reachd ;
Is bheir e tèaruint' sibh an sìth,
g'a rìogh'chd a ta ri teachd.
- 6 Ach leanaidh dioghaltas gu luath
an sluagh nach géill 'na thràth,
An dream ni dìmeas air mac Dhé,
's nach éisd ri tairgs' a ghràis.

LAOIDH XLII. Eoin xiv. 1—7.

- 1 UAIRH fògraibh eagal 's iomgain crìdh'
's na biodh 'ur dòchas fann ;

- Earbaidh á freasdal Dé a ghnáth,
's a' m' Ghrádh-sa gach aon am.
- 2 Gu áros m' Athar pillidh mi,
ann 's ionmhor ionad táimh:
'S is dealrach glóir na ríoghachd sin,
'ga lonadh air gach láimh.
- 3 Mur biodh na nithe so mar so,
dhuibh dh'innsinn sin o thús;
Cha mbeallainn sibh le dòchas baoth,
no muinghinn fhaoim mu'n chùis.
- 4 Roimhibh théid roise ehum, 'nur n-ainm,
gu'n gabhainn sealbh air néamh;
'S gu'n ulluichinn a' m' ríoghachd
gu siorruidh áite táimh. [dhuibh]
- 5 Ach pillidh mi air m'ais a rís,
is bheir mi sibhse leam;
An sin cha dealaich sinna ni 's m'ad,
's cha bhí sibh brònach trom.
- 6 A' bheatha, 'n fhirinn, is an rod
a threoraicheas gu n'eamh,
Is mise sin; 's na leanas mi,
gu sonas bheir mi iad.

LAOIDH XLIII. Eoin xiv. 25—29.

- 1 Mo ghuth cha chluinn sibh tuilleadh
nis,
ghairm m' Athair mi eum n'eamh,
O'n tig an comh'f hurtair gun dàil,
an Spiorad grásmhor naomh.
- 2 A' m' ainm-sa cuiridh 'n t-Athair e,
a dheanamh dhuibh an iùil;
A thoirt na chuala sibh 'nur cuimhn',
's a dh'fhoillseachadh gach cùir
- 3 Mo shlth mar bheannachd dealachaidh,
's mar dhilib gheibh sibh 'n trás;
Mo shlth bheir dhuibh lan-chomh-
f hurtachd,
'nur beatha is 'nur bás.
- 4 A réir droch nóis an t-saoghail chlaoin,
cha mheall mi sibh gun cheisd
Is gealladh gun a choimhlionadh
cha toir mi dhuibh am feasd.
- 5 A'd' ghealladh, Thriath, ni sinne bun,
ré fad ar turuis fhaoin;
'S ar n-earbsa láidir bidh a'd' ghrádh,
ri fágail dhuinn an t-saogh'l.

LAOIDH XLIV. Eoin xix. 30.

- 1 Ήσως ! Iosa ceusda air a' chrann !
's a cheann a' lùbadh nuas;
'Fhuil chraobhach o gach creuchd a'
ruith,
is cruitheachd bàis 'na ghruaidh.
- 2 "Tha'n obair críochnaicht,"—Labh-
's e tiomn' a spioraid suas; [air e,
Lub e a cheann 's cha d'fhuiling e
gnè tuilleadh péin no truaigh.]
- 3 "Tha'n obair críochnaicht,"—Bhàs-
aich Críosd
air son a' chinne-daoin'; [bhàs;
Lan-fhuasgladh thug e dhuinn o'n
o chumbachd Shatain shaor.
- 4 "Tha'n obair críochnaicht,"—Sguir
a leòn:
le 'bhròn, le 'saoth'r, 's le 'fhuil
Lan-cheannsaich e gach uile nàmh,
is cbréach e iad gu tur.

- 5 "Tha'n obair críochnaicht,"—'s linn
an Lagh'
do linn an t-Soisgeil ghéill:
Seann nithe chaidh a nis air chùil,
's tha 'n saoghal ùr gu léir.

LAOIDH XLV. Rom. ii. 4—8.

- 1 O DHAOINE dao! an dean sibh tàir
air gràs is foighid Dhia?
'S an dean sibh fanoid air a neart?
An gleachd sibh ris, gun chiall?
- 2 A chionn gu bheil a thròcair pailt,
is' ihoighdinn cho buan,
Am meudaich sibh 'ur seacharain,
's am peacaich sibh gach uair?
- 3 A ghin mhi-thaingeil! nach ro-mòd
bu chòir do mhaithes Dé,
Do stiùradh dh'ionnsuidh aithreachaig,
's do tharruing thuige féin;
- 4 Am fearr leat corruich chur air Dia,
's an Triath bhí dhuit 'na nàmh,
Is ionmhas feirge thaagaidh suas,
ni truagh thu là a' bhràth.
- 5 An là sin 's dluth, le 'dhioghaltas,
's do bhinne ni e teann: [làimh,
Thig fearg is claidh ort air gach
gun neach gu d' thèarnadh ann.
- 6 Ach iadsan uil' thug géill do'n Triath,
's a ghluais gu diadhaidh naomh.
Gheibh crùn na beatha mar an duais
bhith-bhuain, fad saogh'l nan
saogh'l.

LAOIDH XLVI. Rom. iii. 19—22.

- 1 CIA dìomhain earbsa chloinn nan
á saoth'r an làmba féin. [daoin'
O nàdur truailidh ceannairceach
cha sruth ach ole 's mi-bheus.
- 2 Biodh Iudhaich's Geintilich 'nan tosd,
gun fhocal as am beul; [t-sluagh
'S na dheanadh duin' air bith do'n
zon uail am fannuis Dé.
- 3 An gràs a ni dhinn fireana,
cha toill ar gníomh'ra féin;
Oir dididh 'n Lagh gach duine beò
gu bròn bith-bhuan is péin.
- 4 Iosa! tráth dh'earbas sinn á t'ainm,
cia luachmhor dhuinn do ghràs!
Do ghras! a bheir dhuinn freantachd
's do'r n-anam dlòn gu bràth.

LAOIDH XLVII. Rom. vi. 1—7.

- 1 'SAM buanaich sinn gu dàn 'nar ciont',
bhrìgh saobhreis grása Chríosd?
Nar leigeadh Dia gu faigh gu bràth
an smuain so t'ann 'nar'crìdh'.
- 2 Tráth thugadh sinn do Dhia gu moch,
ri droch-bheirt chuir sinn eùl;
Is gheall sin gluasad fad ar làith'
mar chruthach àluinn ùr.
- 3 Do'n pheacadh bhàsaich sinn le
Críosd;
leis dh'éirich sinn o'n uaigh
Gu beatha naoimh, a threoraicheas
gu beatha ghloirmhoir suas.
- 4 Seadh, nis cha tráilleann sinn ni 's m'ad
do pheacadh no do bhàs:

Gir dh'fhuasgail Crìosd gach cuibhreach dhinn,
is mhill ar n-uile nàmh.

LAOIDH XLVIII. Rom. viii. 31.

- 1 Le creidimh 's dòchas fògramaid, geilt, ciont', is dòruinn uainn ; 'Se Dia ar caraid, 's mòr a threis ; cia 'n t-èascair bheir oirnn buaidh ?
- 2 An Ti thug 'aon-mhac air ar son, mar chobhartach do'n bhàs ; Nach toir gach tìodhlac eile dhuinn ? 's an ceil e oirnn a ghràs ?
- 3 Feuch, fhuair sinn anns a ghibht bu làn-chòir air nìthibh 's lugh' ; [mhò Tha Crìosd air nèamh is talamh fòs, 'na earlas a ir gach àgh.
- 6 Cò nis a chuireas ciont' á leth sluaigh thaghta Dhé nan gràs ? Cò dhiteas iad ? no dhiultas sìth, o dh' fhuiling Crìosd am bàs ?
- 5 Dh' fhuiling e 'm bàs, ach dh' éirich gu deas làimh Dhé le buaidh ; [e 'N sin tagraidh e ar cùis do shìor, is bheir làn dìon d'a shluagh.
- 6 Cò nis ma ta a sgaras sinn o chaidreamh caomh ar Triath ? An sgaoil aon neach an cuibhreach a cheangail sinn r'ar Dia ? [sin
- 7 Ged éirich dragh, 's ged bhagair bàs, 's ged iadh gach namh mu'n cuairt, Tre Chrìosd bheir sinn gu dùlanach, orr' uile tuilleadh 's buaidh.
- 8 Ifrinn no talamh, beath' no bàs, no sàruch ùine buain', O ghràdh ar Triath cha dealaich sinn, 's cha sgar am feasd sinn uaith.
- 9 Bheir so dhuinn sonas feadh gach mar rinn e gus an tràs ; [linn, O shìorruidheachd gu sìorruidheachd bheir Crìosd d'ar n-an'maibh gràdh.

LAOIDH XLIX. I Cor. xiii.

- 1 Le briathraibh dhaoin' is aingle nèimh, ged labhrainn le sgèimh ghrinn ; Impidh ged chuirinn air gach neach le teangaidh bhlasda bhinn :
- 2 Ard-fhiosachd Faidh ged bu leam, 's ged fhoillsichinn rùn Dé ; [so, Gun ghràdh, is faoin gach ni dhiubh cha dean iad dhomh gnè f heim ;
- 3 Ged ath'rraichinn le creidimh treun, na slèibhtean as an ceal, Is neo-ni mi gun seirc is gràdh, cha mhair mo ghràs ach seal.
- 4 Ged bheathaichinn le m' mhaoin am 's mo chorp ged loisginn fòs, [bochd, Air son mo chreidimh, 's mi gun ghràdh, cha dìong e bheag fadheidh.
- 5 'S fad-fhulangach neo-fharmadach, 's is cairdeil gràdh gun cheid ; Cha dean e uaill á bheartaibh féin, 's cha séidear suas e 'm feasd.
- 8 Droch amharus cha bbi aig gràdh, 's ni fhoighid ri droch dhaoin' :

'S fàth bròin leis iomradh uile is ciont' 's is toigh leis 'n fhirinn chacin.

- 7 Giùlan neo-iomchuidh 's fuath 1 seirc, 's féin-spéis nan cleasa claon ; Tha 'cridhe làn le iochd is blàs do chàch air feadh an t-sao' il.
- 8 Giùlainidh gràdh fad ùine mhòir', le dòchas nithe 's fearr ; 'S fuilingidh è gu macant sèimh iom' eucoir agus tàir.
- 9 Air nèamh is talamh, feadh gach cian sìor-riaghlaichidh caomh-sheirc ; Tràth sguireas teangadh 's fìosachd Faidh, buan-mhairidh gradh gun cheid.
- 10 'S neo-fhoirfe 'n so gach gràs air bità, ach tionnsgnaidh làithe 's fearr, 'S an tig lan-iomlaineachd a steach, 's an teich gach ni tha cearr.
- 11 An tràs 'nar n-òige gluaisidh sinn mar naoidheana gun iùl : Chum foirfeachd ; ach 'nuair dh' fhàsas sinn, théid leanbaidheachd air chùl.
- 12 Air thalamh mar tre dhubh-neul dorch' is léir dhuinn dealradh Dhé ; Ach gnùis ri gnùis an nèamh na glòir' gu soillear chi sinn e.
- 13 Tha creidimh, dòchas agus gràdh, an tràs an so le chéil' ; Ach creidimh 's dòchas fàilnichidh, 's buan-mhairidh gradh gach ré.
- 14 Oir sluigear dòchas le làn-sheilbh, is creidimh le beachd sùl ; [gràdh 'S iad so na meadhoin, 's i chrìoch nach téid gu bràth air chùl.

LAOIDH L. I Cor. xv. 52—58.

- 1 Le fuaim na trompaid deireannaich criothnaichidh 'm fonn gu garbh : Fosglaidh gach uaigh is brùchdaidh nìos chum sìorruic'hd cuirp nam marbh.
- 2 Feuch, éiridh cuirp nan saoi an sin le mìsnich is mòr-sgèimh, Iad bàsmhor thuit, ach éiridh chum neo-bhàsmhorachd air nèamh.
- 3 Feuch fàistneachd fhìor nam Faidhean naomh' coimhlionta nis gu beachd ; Gu géilleadh bàs do bheatha shìor. 's gu crìochnaicheadh an gleachd.
- 4 Suas togadh creidimh luathgair ait, is canadh e mar laoidh, C'ait nis am bheil do gath, a Bhàis ? e' ait, Uaigh, am bheil do bhuaidh ?
- 5 B'i choguis chiontach gath a bhàis, teann-shaithe 'n cridhe 'n daoi ; 'S b'e 'n Lagh a thug do chiont' a neart gu luchd a' pheacaidh chlaoidh.
- 6 Ach beannaicht' gu robh Dia gu a chuir ar nàmh fo chois, [bràthl

*B a thug dhuinn trid ar Ceannaird
Criosd
buaidh shiorruidh agus fois.

7 Fa 'n aobhar sin, le dùraebd eridh',
d'ar Rìgh bheir sinne géill;
Làn-dearbhta gu faigh sinn fadheadh,
crùn glòir' an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LI. 2 Cor. v. 1—11.

1 GRAD-THUITIDH 'n corp so sìos do'n
'na smùr fo chumbachd bàis; [ùir
Ach gheibh ar n-an'ma còmhnuidh 's
gu h-àrd le Dia nan gràs: [fearr,
2 Gheibh an'ma naomh' an còmhnuidh
san tigh a thog dhoibh Dia; ['n sin
Tràth shaorar iad o'n phrìosan
through,
san bheil an cuairt ré cian.

3 D'ar n-uallach talmhaidh sgith, mar
's tric thairgear osna leinn; [so
Ach saoraidh 'm bàs gu caomh sinn
uaith,
is dhachaidh suas théid sinn.

4 Oir tha ar n-earbs á tigh a's fearr,
tràth dh'fhàgas sinn a' chriadh;
Cha'n e bhì rùisgt' ach sgeadaichte
ri 'm bheil ar dùil 's ar miann.

5 So dòchas ait nan an'ma naomh'
o 'n Slàn'ear caomh an tràs,
A thug an Spiorad dhoibh maraon,
mar sheul is earlais gràidh.

6 Sior-ghluaisidh sinn le creidimh beò,
an gealladh glòrmhor Dhia;
'S bidh sinn, ré fad ar cuairt' sa'
chorp,
ag osnaich 'n déigh ar Triath.

7 Na 's ait le 'r n-an'maibh fhaotainn
's ro-fhada leinn e uainn; ['s fad,
Air imrich b' ait leinn dol o 'n fhèidh,
's ar còmhnuidh fhaotainn shuas.

8 Ach anns a' chorp, no as a' chorp,
an so no 'n sin 'gam bì,
Sinn féin thoirt suas do sheirbhis
'se so ar miann gu sìor. [Dhia,

9 Chum caithir- bhreitheanais Mhic
Dhé,

feuch, théid gach uile neach;
A dh'fhaotainn péin no turasdail,
mar thoill iad uaith fa seach.

10 Breth chotbromach neo-chlaon an
sin
gheibh deadb-ghnìomh agus lochd;
'S bidh cor gach neach gu sìorruidh,
a bheus, ma's maith no olc. [réir

LAOIDH LII. Philip. ii. 7—12.

1 SIBHSE ta ainmichte air Criosd,
leanaibh gu sìor a cheum;

'Nur n-intinn is 'nur coluadar
bibh cosmhuil ris gu léir. [Criosd,

2 Cruth 's coslas Dhé ged bha air
's uil' lomhaigh Rìgh na glòir'
Ged b' ionnan nàdur 's inbhe dhoibh,
co-ionnan air gach doigh;

3 Gidheadh a mhòrachd chuir e thaobh,
is daoineachd ghabh air féin
Chum sinne shaoradh, chuir e sgàil,
ré seal, air àilleachd nèimh.

4 Seadh chrom ar Slànùighear a sìos
gu inbhe ìosal tràill; [ceus'
Strìochd e do'n bhàs, seadh bàs na
an ro-mhòr péin is nàir.

5 Feuch dh'ardaich Dia, fa'n aobhar
an Triath a shaor a shluagh; [sin
Thug e dha rìoghachd thar gach rìgh,
is ainm thar ainm r'a luadh.

6 A chum do ainm an Tighearn Ios'
gu'n strìochd gach uile ghlùn,
Sna nèamhaibh shuas, air talamò
bhos,
gu h-urramach 's gu h-ùmh' l.

7 Seadh strìochdaidh dhasan mar an
is géillidh ifrinn shìos: [ceudn',
Gach treubh is teagadh 's dùil a t'
aidichidh 'ainm gu sìor. [ann,

LAOIDH LIII. 1 Tesal. iv. 13—18.

1 BIODH misneach aig luchd-muinntis
Chrìosd,
tràth chì iad luchd an gaoil
A' dol gu codal ann an Ios',
cha 'n i so crìoch an saoiil.

2 C'ar son ma ta bhios sibh ri bròn,
mar dhream gun dòchas mòr;
Am bheil sa' bhàs ach teachdair sìth
'gan gairm gu rìogh'chd na glòir'?

3 Mar chaochail Criosd' 's mar dhùisg
le buaidh o staid a' bhàis: [e suas
Is amhluidh dh'éireas fos a shluagh
le luathghair là a' bhràth.

4 O thig an là san tuirling Criosd,
le h-ìolaich, o na neòil,
Le guth Ard-aingil's fuaim na truimp,
a chluinn gach marbh is beò.

5 'N sin ath'raichear an dream tha
beò,
's dùisgear na slòigh ta marbh;
Liubhraidh gach uaigh na fhuaire i
féin,

's bidh sléibht' air chrith gu garbh.
6 Eiridh na naoimh a suas air tùs,
o'n ùir le h-aoibhneas mòr;
Ni aingle Dhé an coinneachadh,
's an togail leo gu glòir.

7 Le chéile théid iad suas gu h-ait,
gu tigh an Athar chaoimh, [Triath,
Sam faigh iad còmhnuidh shìor le 'n
gun iarguin is gun chlaoidh.

8 Fòs tamull beag, is ruigidh sinn
an caladh ait fadheadh,
San coinnich sinn na sgaradh uainn,
's cha dealaich sinn ni 's mò.

LAOIDH LIV. 2 Tim. i. 12.

1 CHA 'n aobhar náire leamsa Criosd,
na 'chùis a dhìon gu beachd:
A crann a cheusaidh ni mi uaill;
Géilleam gach uair d'a reachd.

2 IOSA, mo DHIA! is eòl dhomh
is earbam as gu bràth; [ainm,
Cha nàraich esan m'anam truagh,
's cha chum e uam a ghràth.

3 Daingean is buan, mar chaithir Dhia,
gach cian tha gealladh Chrìosd;

O l' s' tèaruint' m'anam-sa 'na làimh,
gu là a theachd a ris.
4 San là sin fàiltichid e m' ainm,
an làthair 'Athar chaoimh;
Is sealbh san Nuadh Jerusalem
do m'anam bheir le naoimh.

LAOIDH LV. 1 Tim. iv. 5, 7, 8, 18.

1 CEROCHENAIOR mi nis mo chath 's
mo réis;
Is dlùth dhomh eug is uaigh;
M'anam a choisrig mi do Dhia,
triallaidh gu nèamh le buaidh.
2 Le armaibh nèamhaidh chuir mi'm
cath,
fo bhrataich Chriosd mo Thriath:
Ruith mi mo réis, mo dhilseachd
dhearbh,
's thè m' earbs' á duais o m' Dhia.
3 Fa m' chomhair-sa thaisg Dia air
nèamh,
gu tèaruint' crùn na glòir';
A chuireas a làmh-san air mo cheann
air teachd do'n là mhòr.
4 Mo Dhia cha d' orduich dhomhsa
an coron so mar dhuais; [mhàin
Ach do gach neach le'n ionmhuinn
a mhic, o nèamh a nuas. [teachd
5 O lochd 's o chunnart dìonaidh
Criosd;
mo chomhead ni gach uair;
'S gu tèaruint' m'anam treòraichidh
gu rìogh'chd na glòire shuas.
6 Bheir mi, le còmhnaidh treun mo
dùlan do ifrinn féin; [Thriath,
Is dlìasan gu robh glòir ro-àrd
is cliu gu bràth. Amen!

LAOIDH LVI. Titus iii. 3-9.

1 AIDICHIOR sinn le tuirse cridh'
ro mhead ar ciont', a Dhé,
2 's amaideach faoin ar n-uile smuain,
's cha b'fhearr ar giùlan gnè.
2 Ach thoir, O m'anam, cliu is gràdh
do àrd-ainm Rìgh nan sluagh,
Nach d'fhag thu 'm feasd, gun teas-
airginn,
am peacadh, nàire, 's truaigh.
3 Cha 'n ann tre oibrìbh fireantachd,
no gnìomh ar làmha féin,
Ach tre ghràs Dhé, an Iosa Criosd,
a shaorar sinn o phéin.
4 Is ann an tròcair Dhé a mhàin,
a ta ar muinghinn threun;
A thròcair shaor ar n-an'ma truagh',
's ghlan uainn gach ciont' is beud.
5 Tha'n Spiorad dhòirteadh oirnn tre
a' nigheadh dhinn gach sal, [los',
A' fadadh teas ghràidh feadh ar cridh',
's 'gar deanamh naomha glan.
Mar so, làn-fhìreanaicht' le gràs;
gach là le beatha nuaidh [leinn,
Sìor-ghluaisidh sinn, 's an Spiorad
gu ruig ar n-oighreachd shuas.
7 Na h-uile 'gam bheil shamhuil so
do chreidimh 's dòchas naomh,
Sìor-dhearbhadh iad, le giùlan maith,
gach 'eil an dòchas fàoin.

LAOIDH LVII. Eabh. iv. 12.

1 Iosa Mac Dhé, leig aon uair sìos
a bheath' air son a shluaigh.
Tha nis a' tagradh 'n cùis air neart
mar shagart treun bheir buaidh.
2 Tre beatha 's bàs sìor-leanamaid
ri Criosd gu daingean dlùth:
O chreidimh 's dòchas gheibh sinn,
is théid gach geilt air chùl. [neart
3 Gu borb cha bhuin ri laigse dhaoim'
caomh-Shagart àrd an àigh;
Tha 'chridhe làn do thruacantachd,
tha 'anam làn do ghràdh.
4 Co-fhulangas tha sig an Triath
air iarguin 's laigs' a shluaigh;
Oir dh'fhiosraich e 'na phearsa féin
gach deuchainn agus truaigh'.
5 Dh'fhiosraich e 'na phearsa féin,
gidheadh as eugmhais lochd:
Oir nàdur duine ge do ghabh,
cha b'aithne dha-san ole.
6 Bu tuirseach deurach air ar son,
a chaith e 'làith' fo 'n ghréin;
'S ge h-àrd e nis air deas làimh Dhé,
co-mhothaichidh ar péin.
7 Le dànachd naomha, uime sin,
théid sinn gu 'chaitheir-ghràis;
Is fàth gach gearain dòirtidh sinn
'na fhianuis anns gach càs:
8 A chum gu'n còmhnaidh esan leinn
réir saobhireachd a ghràis;
'S gu'n tugadh e d'ar n-an'maibh lag
neart agus fois gu bràth.

LAOIDH LVIII. Air dhòigh eile.

1 SAN teampull am bheil Dia 'na
thàmh, [làimh,
(Tigh nach do thogadh riamh le
Tha Sagart àrd a' chinne-daoim',
Ar Slànuighear 's ar caraid caoin.
2 Esan a sheas an àit a shluaigh,
Dhoirt 'fhuil 'nan riochd, 's a luidh
san uaigh,
Tha cuimhneach orra fòs air nèamh,
An Slànuighear 's an caraid sèimh.
3 Ge h-àrd e nis sna nèamhaibh shuas
Tha 'shùil a' dearcadh oirnn a nuas;
Lan sgeadaichte le nàdur dhaoim',
Tha e mù eòlach air an saoth'r,
4 Co-fhulangas tha aige ghnàth,
'S co-mhothachadh ri 'r n-uile
chràdh;
Tha cuimh' aig air a thrioblaid féin,
A dheoir, a ghoimh, is 'osnaich gheur.
5 Gach dòrainn dh'fheudas oirne
teachd,
Fo shamhuil sin rinn esan gleachd;
D'ar n-uile bhronn tha 'chuid-san
mòr,
Is bheir e cabhair dhuinn gu leòr.
6 Fa 'n aobhar sin théid sinn gu dàn
Le 'r n-uile ghearan gus a làth'r:
Is guidhidh sinn a còmhnaidh treun
G'ar cuideachadh an uatr ar féin.

LAOIDH LIX. Eabh. xii. 1—13.

- 1 FEUCH neoil ro-thiugh do fhianuisibh
ag iadhadh oirnn mu 'n cuairt :
An déigh, mar sinne, fulang cian,
thug Dia leis iad a suas.
- 2 Air lorg nan naomh so ruitheamaid,
chum Chriosd, le foighid bhuan ;
Gach leth-trom 's peacadh leanail-
grad-thilgeamaid fad uainn. [teach
- 3 Ach riaghailt-stiùraidh 's fearr na so,
's ion thoirt fa'near air tús ;
Eisempleir Ios' a stiùras sinn,
tre chreidimh chum ar crùin.
- 4 Ri 'r Ceannard, suas sior-dhearca-
maid,
neach, air son aoibhneis mhòir
Eha roimhe, dh'fhuiling ceusadh's
nàir,
's an tràs tha riaghladh 'n glòir.
- 5 Ma ghiulain Criosd gu foighidneach
droch chainnt is fanoid sluaigh,
'N ion duine, 'nuair ar sàruachaidh,
bhì gearan cràidh no truaigh ?
- 6 Ri deuchainn ghairbh an d'rinn sibh
mar Ios', gu fuil is bàs ? [stri
Is focal Dè 'n do dhearmaid sibh,
tha gealltuinn duibh a gbràis.
- 7 A mbic, deir e, le foighidinn,
sior-fhuiling mo chaomh-smachd,
Is creid, 'nuair dhearbhas àmhghar
gu bheil aig Dia dhòt tlachd. [thu,
- 8 Teagaisgidh 'n t-Athair caomh mar
a naomh-chlann dhileas féin, [so
G' am fiosrachadh le docair chruaidh,
's le iomadh truaigh is pein.
- 9 Chi sinn mar so gur toigh leis sinn,
tràth smachdaichear sinn leis,
'S nach leig e uaith air seachran sinn,
gun suim air bith d'ar leas. [bhos,
- 10 Do ghuth ar n-Athair talmhaidh
nach tric a thug sinn géill ? [shuas
'S do thoil ar n-Athar nèamhaidh
nach toir sinn suas sinn féin ?
- 11 Bheir Athair talmhaidh smachd gu
tric,
gun fhios e'ar son d'a chloinn ;
Ach Dia a mhàin a chum ar leas,
bheir dochair 's euslaint dhuinn.
- 12 Is deacair leinne achmhasan
is smachdachadh ar Dè ;
Ach toradh sìth, is breantachd
gu siorruidh thig 'nan déigh.
- 13 A nis ma ta na meathar sinn
le misnich lag ni 's mò,
Ach earbamaid á trócair Dhé,
's dha gèilleamaid r'ar beò.

LAOIDH LX. Eabh. xiii. 20, 21.

- 1 ATHAIR na sìth', 's a Dhé na seire !
do d' neart bheir sinne cliu ;
An neart a dhùisg ar n-Aodhair suas,
le buaidh, o ghlais na h-àir'.
- 2 O'n ùir thog thu ar Triath an àird,
gun spàirn o chuibhreic bàis ;
Mar sin le 'fhuil is 'aiseirigh,
shìor naisg e 'n cùmhnant gràis.

- 3 Le d' spiorad seulaich sinn, a Dhé,
is dean sinn ùmh'! do d' thoil ;
Chum as o d' naomh-reachd nach bì
air seachran truaigh a' dol. [sinn
- 4 O ! sgrìobh do lagh air clàr ar crìdh'
'nar gnìomh sior-dhealradh e ?
'N sin ruigidh sinn, fo cheannsa!
Chriosd,
air seilbh an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LXI. 1 Pead. i. 3—4.

- 1 BEANNAICHT' gu robh ar Dia gu sior,
caomh Athair Chriosd ar Triath ;
Beannaicht' gu robh a thròcair mhòr,
's a mhòrachd feadh gach ial.
- 2 O'n uaigh tràth thog thu ris do
's a ghlaic thu e gu nèamh, [Mhac,
Làn-chinnteach rinn thu sinne fòs
gu'n toir thu beò sinn féin.
- 2 Ri oighreachd shiorruidh ann an glòir
beò dhòchas thug thu dhuinn ;
Oighreachd neo-thruaillidh saor o
a mhaireas feadh gach linn. [smal,
- 4 Gu ruige sin, le d' chumhachd treun,
làn thearuint' bidh gach naomh ;
Tre chreidimh stiùrar sinn gu slàint'
le gràs do Spioraid Naomh.

LAOIDH LXII. 2 Pead. iii. 3—14.

- 1 FEUCH ! anns na làithibh deireannach
suas èiridh gineal olc ; [srian
D'am miannaibh peacach bheir iad
's 'n am briathraibh their mar so :
- 2 C' àit bheil an gealladh thuirt o shean
gu robh ann breitheamh dlùth ?
O linn ar sinnsear gu a so,
cha'n fhaic sinn gnè do mhùth,
- 3 Tha bliadhn' air bhliadhnaibh ruith
gun tamh,
mar bha o thùs an t-sao'il : [traigh,
'S mar thonn air thuinn a' ruith gu
gu bràth bidh gineal dhaoim'.
- 4 So deir iad, aneolach d'an deòin
gu'n d' dhòirteadh tuil a nuas,
A sgrìos an saoghal ceannaireach
a chaidh air seachran truaigh.
- 5 Ach sgrìos nach ionnan gheibh an
saogh'l-s'
s' na daoine olc a t'ann ;
Le teine lasrach millear iad,
's is garr gu ruig an t-àm.
- 6 Ge fada leis na naomh an ùin',
's an dùil ri teachd an Triath,
'Na shealladh-san is ionnan là
is linn, no mìle bliadhn'.
- 7 Cha d'chutimhn' geallaidh rug ar
Criosd,
ach gaol bhì 'n sìth ri daoim' ;
A' feitheamh dh'fheuch am pillear
's an iarr iad trócair chaoim. [leo,
- 8 Gidheadh mar ghaduich anns an
oidhch'
nach cum na croinn a mach,
Grad-thuirlingidh an Triath a nuas,
's thig fuathas air gach neach.
- 9 Le tairneanaich 's le dealan speur,
na nèamha teibhidh as ;

- Na dùilean leaghaidh, 's théid an saogh!
'na chaoiribh le dian theas.
- 10 O'n théid gach ni mar so a sgrios, mar fhuair sinn fíos o Dhia, Nach iomchuidh dhuinne deasachadh fa chomhair teachd ar Triath.
- 11 Cia naomh bu chòir dhuinn bhì gach uair [gnìomh, 'nar smuain, 'nar cainnt, 's 'nar 'Nuair tha ar sùil ri crìch an t-saogh!
's ri caochladh gach aoin ni?

LAOIDH LXIII. I Eoin, iii. 1—4.

- 1 Feuch! saobhbreas iongantach a ghràidh thug Dia ar slàinte dhuinn, Peacach is truailidh fòs ged bha, clann dha-san rinneadh dhinn.
- 2 Folaicht' tha 'n t-urram so an tràs, 's ro-àrd á sealladh dhaoin'; Mar so air Crìosd e féin san f'heòil neo-eòlach bha an saogh!
3 Is àrd ar n-inbhe cheana 'n so, ach 's àirde bhios sinn shuas; Gidheadh an inbhe sin cha léir do neach fo 'n ghréin san uairs'.
4 Ach 's léir dhuinn so, gu faic sinn Dia, ar Triath, seadh gnùis ri gnùis; 'S gu'n iompaichear gu 'choslas sinn tràth mhoglas sinn o'n ùir.
6 Gach neach 'gam bheil an dòchas so, 'na chòmhradh is 'na gnìomh, Biodh déigh aig air bhì naomh is glan, ceart amhuil a bha Crìosd.

LAOIDH LXIV. Taisb. i. 5—9.

- 1 Dhasan a ghràdhaich an'ma dhaoin', 's a dhòirt gach braon d'a fhuil, A chum ar cionta ghlanadh uainn, 's ar deanamh naomh gu tur:
2 Dhasan rinn sagairt 's rìghrean dhinn, air feadh gach linn, do Dhia, Biodh moladh, urram agus gràdh, gu bràth air feadh gach ial.
3 Lìonar gach beul le binn-cheòl da, 's gach crìdh' le teas-ghràdh caomh, Air talamh canar moladh dha, 's gu h-àrd le ainglibh naomh'!
4 Feuch teachd mhic Dé air neulaibh 's ro-ait, le 'sbluagh an là; [tiugh', Ach guilidh a luchd-casgraidh truagh, le àmhghar is le cràdh.
5 'S tu'n ceud neach, 's an neach deir-eannach, 's leat bith gun tùs gun chrìoch; Maith, glic, is uile-chumbachdach, bha, tha thu, 's bithidh chaoidh.

LAOIDH LXV. Taisb. v. 6.

- 1 Air caithir rìoghail 'Athar féin, feuch dealradh g'òir' an Uain; Ur-urram deasaichibh d'a ainm, is bibh le taing 'ga 'uadh.

- 2 Feuch, ìosal aig a chosaibh strìochd' tha'n Eaglais shìorruidh shuas, Le boltrach cùbhraidh lobairt thùis' 's le clàraibh ciùil ri fuaim.
- 3 Is iad so urnuighean nan naomh, 's na laoidhean tha iad seinn; Ri 'n urnuigh cromaidh Crìosd a chluas, dò'n luathghair gabhaidh suim.
- 4 Rùn dìomhair sìorruidh do thoil' O Athair, cò d'an léir? [naoimh, Cò ach do mhac a leughas sin, 's a dh'fhuasgaileas gach seul!
- 5 Cluinn! armailt nèimh le'n luathghair ait, timchioll na caitbreach-rìgh; Mìlte do mhìltibh 's àireamh dhoibh, ach 's aon a mhàin an crìdh'.
6 'S airidh an t-Uan, a db' lobaireadh, deir iad, air inbh' ro-ard!
'S airidh, oir b'e ar n-lobairt-ne, co-fhreagrach daoin' 's gach àit!
7 Is airidh an t-Uan, a strìochd do'n bhàs, air àgh is beannachd buan; Biodh slàinte, glòir, is aoibhneas àrd gu bràth air ceann an Uain!
8 O'r cionta shaor e sinn le 'fhuil, 's thug braighde truagh' á péin; Rinn sagairt 's rìghrean dhinn do gu riaghladh shuas leis féin. [Dhia,
9 As gach aon teangaibh agus tìr, thional 's thug Crìosd a shliochd; Gach dùthaich chéin is innis cuain, fìos fhuair air saobhbreas 'ìochd.
10 'S airidh air géill 's air ceannsal Crìosd, air talamh 's nèamh gu bràth; Is cliu ni 's fearr na 's urrainn dom', thugadh naomh-aingle dha!
11 Gach neach tha 'g àiteachadh nan no chruinne-chè a bhos; [nèamh, Gach dùil air bith, do Rìgh nan sluagh, seinnibh gach uair gun f'hois.
12 An cruthach' aontaicheadh gu léir, thoirt géill is cliu do 'n Triath, Tha riaghladh anns na nèamhaibh shuas, 's do 'n Uan air feadh gach ial.

LAOIDH LXVI. Taisb. vii. 15.

- 1 Cra dealrach glòir a 'mhaith-sbluagh an trusgain ùr' cia geal! [ud! Cionnus a thàinig iad gu soills' 's cò dh'ionnlaid dhiubh gach sal?
2 Feuch, sud an dream a ràinig nèamh, troimh dheuchainn ghairbh is chruaidh, 'S a nigh an trusgain ann am fuil, fuil ioc-shlainteach an Uain.
3 Nis sleuchdar leo le glùnaibh lùbt gu h-ùmh'! aig caithir Dhia; 'S le an'maibh cràbhach molaidh iad a mhòrachd feadh gach ial. [Dhè,
4 Gach crìdh' bidh ait le làth'reachd 's gach beul am fonn gu seinn;

Co-shreagraidh 'n teampull naomh
gach tràth
d'an àrd Hosana bhinn.

- 5 Oeras no tart cha chlaoidh an sin,
no boise loisgeach gréin;
'S e Dia an grian, 's o dhealradh
sior-sgaoilidh là an céin. [caomh,
6 Stiùraidh an t-Uan a naomh-threud
féin
gu tobar slàint' nach traigh;
Is tiormaichidh gu bràth o'n gruaidh
deur truaighe, bròin is cràidh.

LAOIDH LXVII. Taisb. xxi. 1—9.

- 1 NACH glòrmhor àrd an sealladh so,
chithear le sùilibh dhaoin' l
Am fonn's an fhaige gabhail seach,
's na speura sean maraon.
2 O nèamh thig Nuadh Ierusalem,
làn ulluichte d'a Rìgh;
Feuch nis gach ni ath-nuadhaichte;
is fhuair sinn àgh gu slor.
3 Cliu seinnidh aingle coimheadachd,
is armait fhilathail nèimh.
Feuch, chi gach sùil a' chaithir-rìgh
air an suidh Iosa féin. [nuas
4 Dh' atharraich Dia chum dhaoin' a
a phàillion usal naomh:
Le daoine' tha chòmhnuidh; 's iad a
shluagh; [caomh.
's d'a shluagh 's e 'n tearmun
6 Deur mulaid siabaidh e le 'làimh
gu cairdeal bhàrr an gruaidh;

Is e agaidh eagal, caoidh, is tràdh,
is àmhghar, bàs, is uaigh.

- 6 Feuch, gach ni saoghalt' caochlaidh
so deir an Rìgh sior-bheò; [mi l
An domhan as an amhare théid,
's cha ruith ùin' féin ni 's mò.
7 'S mi'n ceud neach, 's an neach deir-
eannach,
gun ath'rrachadh, gu bràth;
ATAIM: so m'ainm 's mo chuimh-
neachan
air feadh gach linn gu bràth;
8 Do dhaoinibh bheir mo ghràsa pailt
ni maith, gun luach, gu saor;
O dhuine thartmhoir, òl do dhìol
do 'n loc-shlàint so nach traogh.
9 Do'n ti bheir buaidh air eusaontas,
bheir mise oighreachd mic;
Is aidhichidh mi 'n lath'r gach
a ghluasad naomha glic. [sluaigh.
10 Ach daoine neòghlan 's breugairean
's luchd-muirt thug spéis do bhàs,
Le mheud 's a dhiùlt gu h-amaideach
mo ghràs, le fanoid 's tair;
11 A' m' fhianuis tilgear fada slòs,
an cuibhreich shiorruidh chruaidh
Gu builsgéan fairge lasaraich,
sam faigh iad peanas buan.
12 O bitheam-sa air deas làimh Chriosd
tràth dhiobras fonn is cuan;
Is faigheam failte uaith air m' ainm
gu sonas anmhor buan.

DANA SPIORADAIL.

DAN. I.

- 1 Ara t'ùile thròcair, O mo Dhia,
tràth dhearcas mi gu dlùth,
A' mosgladh suas tha m'anam blàth,
le h-ioghnadh, gràdh, is clu.
2 Cha'n urrainn mi le briathraibh beòil,
an taing a chur an céill,
Tha lasadh ann am chridhe stigh,
ach dhuits' an sin is léir.
3 Do fhreasdal chum mo bheatha beò,
gun uireasbhuidh, gun dìth,
Ri àm dhomh bhi sa bhroinn a'm'
's an crochadh ris a' chich. [thosd,
4 Ri m'ghearan is ri m'osnaich mhaoth,
chrom thu gu caomh do chluas,
'S mu m b'urraim mi aon urnuigh
dhealbh,
do 'n bhalbh ghabh thusa truas.
5 Tiodhlaca lionmhor dheònaich t'iochd
gu tric do m'anam maoth,
Mun robh a'm' chridhe leanbaidh
a thoirt fa'near a h-aon. [part.

- 6 Tràth ruith mi dian, gun mhotha-
chadh,
an ceumaibh sleamhna m' òig';
Do làmh nach facas, dhìon is stiùir,
is chum, gu so, mi beò.
7 O iomadh slochd do-lèirsinn leam,
o rib is eangach bàis, [uile,
'S o bhuaireibh cealgach blasd' ar
thug thu mi tèaruint' slàn.
8 Tràth shearg mo ghruaidh fo ansho-
rinn thus i nuadh le slàint'; [cair
'S tràth bha mi bàitht' am peacadh '
do m'anam dheònaich gràs. [bròn
9 Shruth mìle sochair shaoghailta,
o d' làimh ro fhaoilidh chaoin;
Is ann an caraid dileas dlùth,
dhùblaich tha m' uile mhaoin.
10 Deich mìle mhilte comhar gràidh
fhuair mi gach là o m' Dhia;
Is ni nach lugha, cridhe ait,
a mheal le tlachd iad riara .

- 11 Am fad is beò mi molaidh mi
 àrd-rìgh mo bheatha 's m'ùill;
 'S an deigh mo bhàis, an saoghal cèin
 cuiridh mi 'n cèill a chliu.
- 12 Tràth theirgeas nèamh, is muir, is tir,
 's thug crìoch air là is oidhech',
 Mo chrìdhe taingeil seinnidh cliu
 do Dhia nan dùl a chaoidh.
- 13 Feadh linnse bith-bhuantachd gu léir
 togaidh mi òran binn; [achd,
 Ach O! 's ro ghoirid bith-bhuant-
 gu moladh Dhé a sheinn.

DAN. II.

- 1 Na speuran àrd a's àille dreach,
 'S a sgaoil an gorm-bhrat cian a mach,
 Le 'n reultaibh dealrach maiseach
 grinn, [bhinn,
 Tha seinn d'an Cruithear co-sheirm
- 2 Tha ghrian gun sgìos o là gu là,
 A' sgaoileadh cliu a Dia 's gach àit,
 'S a glaothaich feadh gach tir fa leth,
 "Cia treun an Dia thug dhomh mo
 bhith"!
- 3 An-moch, tràth dh'aomas neòil nan
 speur,
 Togaidh a' ghealach aig an sgeul;
 'S do'n talamh, chluinn le tosd a guth,
 Innsidh i cò thug dhi a cruth.
- 4 Na mlte reul tha dh'ise dlùth,
 Gach solus eile 's lòchran iùll,
 Canaidh an sgeul so fad is cian,
 O 'n àird an ear gu ruig an iar.
- 5 Sàmbach is ciùin ged tha an triall,
 Mu 'n talamh dh'orcha so ag iadh;
 Guth ged nach cluinnear fòs no fuaim,
 Nan imeachd dealrach tosdach shuas;
- 6 Gidheadh le cluaisibh tuigse glie,
 Cluinnear am fonn 's an ceòl gu tric,
 A' seinn gur tàmh air feadh gach linn,
 "Is tusa, Dhia, a chruthaich sinn."

DAN. III.

- 1 TRATH dh'éireas mi le clont' is geilt,
 o leabaidh dheirch a' bhàis,
 'S a chi mi m' Breitheamh gnùis ri
 cò ghiulaineas a làth'r. [gnùis:
- 2 Ma 's e 's gu bheil mo ebridh' fo
 seadh cheana leis an smuain [gheilt,
 Tràth dh'fheodar tròcair fhaotainn
 is maithneas gu saor; [pailt,
- 3 O cionnus idir sheasas mi,
 tràth dh' fhoillsichear thu, Rìgh,
 A'd' shuidh' air caithir bhreitheanais,
 a thoir air m'anam binn'.
- 4 Ach dh'innsidh thu do luchd a' bhròin,
 tha leònt' air son an lochd,
 Gu'm faigh an urnuigh is an caoidh
 sàr-éisdeachd uait gu beachd.
- 5 O seall ma ta air bròn mo chridh'
 mu 'm bi e tuilleadh 's mall,
 'S éisd acain bàis mo Sblànuighir
 a ghuidh bhomb slàint' ga toénn

- 6 Mo dhùil ri maithneas, a Dhé,
 cha chail mi féin gu bràth;
 Oir 's ann a chosnadh maithneasais
 a fhuair do Mhac am bàs.

DAN. IV:

- 1 FAILT do 'n là san d' éirich Cricsd,
 le cumhachd nìos o'n uaigh;
 'S an d' fhuair e air gach uile nàmh,
 air ifrinn 's bàs làn-bhuaidh,
- 2 'Na leabaidh thosdaich anns an uir
 ghabh Rìgh nan dùl a thàmh,
 Gu ruig an treas là glormhoir sin
 a shonraich e roimh làimh.
- 3 Chuir ifrinn 's uaigh an laub r'a
 chéil',
 g'a chumail shìos fo ghàis;
 Ach bhris an gaisgeach dheth gach
 is dhùisg e'n àird gu cas. [sàs,
- 4 Do t'ainm ro àrd, a Thriath nam
 gach uair bheir stòne cliu; [buadh,
 'S le 'r n-ait Hosana fàilticidh
 an là san d'éirich thu.
- 5 Slainte is cliu gun chrioch d'ar Dia,
 an Triath e'n d'shaoradh sinn;
 Dha seinneadh nèamh is fonn is euan
 gach uair Hosana bhinn.
- 6 Do'n Ath'r, do'n Mhac, 's do'n
 Spiorad Naomh,
 an t-aon Dia beò is fìor,
 Biodh glòir mar bha, a ta, 's a bhios
 o so a mach gu slor.

DAN. V.

- 1 THAINIG an uair: 's tha mis' a' triall;
 Chual mi 'n guth ta ga m' ghairm gu
 Dia;
 Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Rìgh,
 'S ceadaich do t'òglach triall an sìth.
- 2 Chrìochnaich mi nis mo chath 's mo
 reis [réidh;
 Mo dhuais tha cinntech, 's m'anam
 Tha m'fhianuis shuas le Dia nan gràs,
 Mo theistean anns na nèamhaibh àrd'.
- 3 M' earbsa cha'n 'eil a'm' neòchiont
 féin;
 Strìochdam san dùs an fànais Dé;
 Tre fuil is fearta Chrìosd a mhàin,
 Tha m'earbs a' d'òicbd, O Dhia 'sa
 d' shlànt. [t-saogh'l
- 4 Cha chruaidh leam dealach' ris an
 Mur cruaidh bhi fàgail luchd mo
 ghaoil;
 Leighis an bròn, a Dhia nan gràs,
 'S ri call dhoibh caraid, cum riu
 bàigh.
- 5 Air t'iarrtas tha mi falbh gun dàil,
 Mo spiorad tiomnann suas do d'làimh;
 O! sin a mach do ghairdean treun,
 'S o ghath a bhàis dìon mi le d' sgéith.
- 6 Thainig an uair: 's tha mis' a' triall;
 Chual mi 'n guth ta ga m' ghairm gu
 Dia;
 Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Rìgh,
 'S ceadaich do t'òglach triall an sìth

